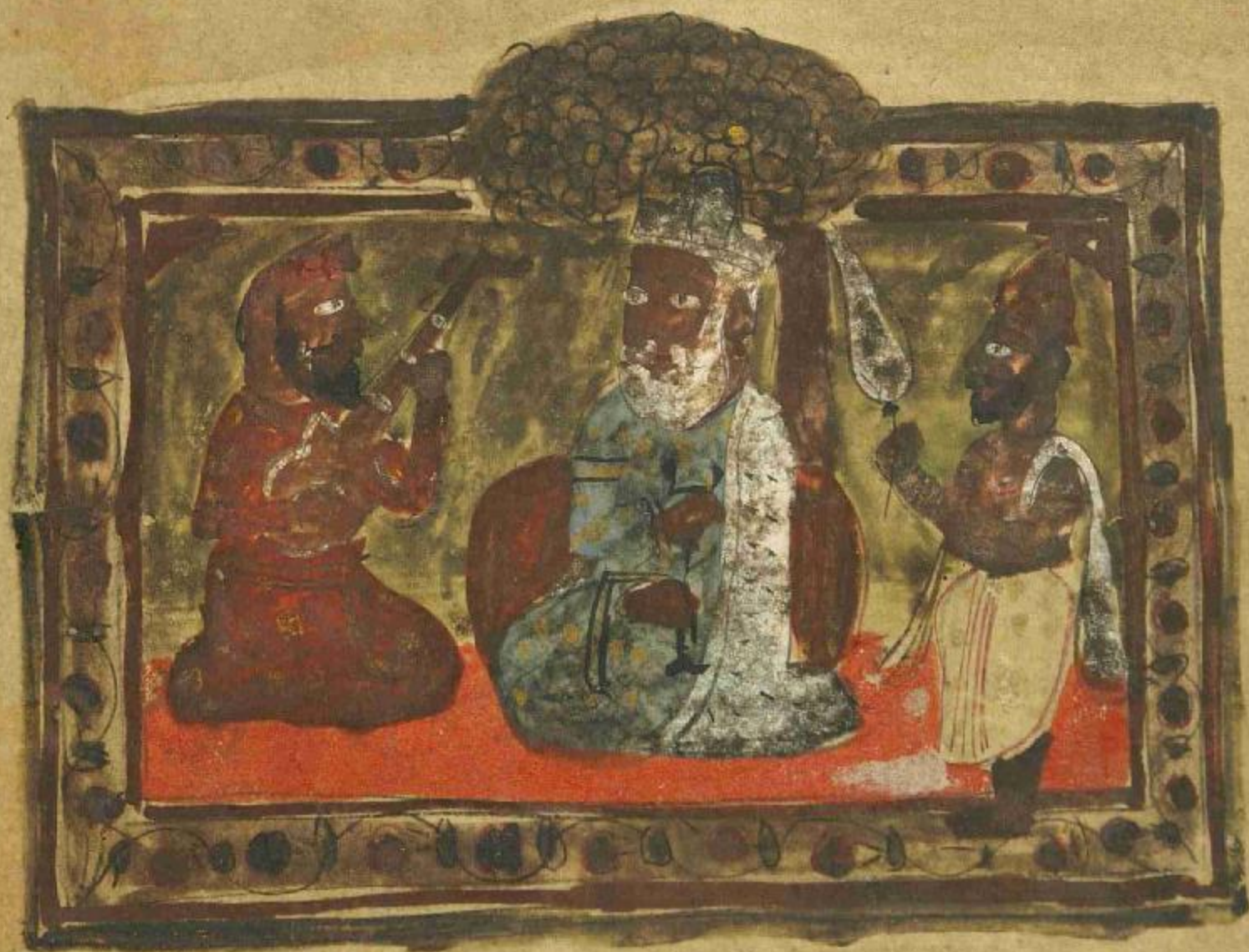

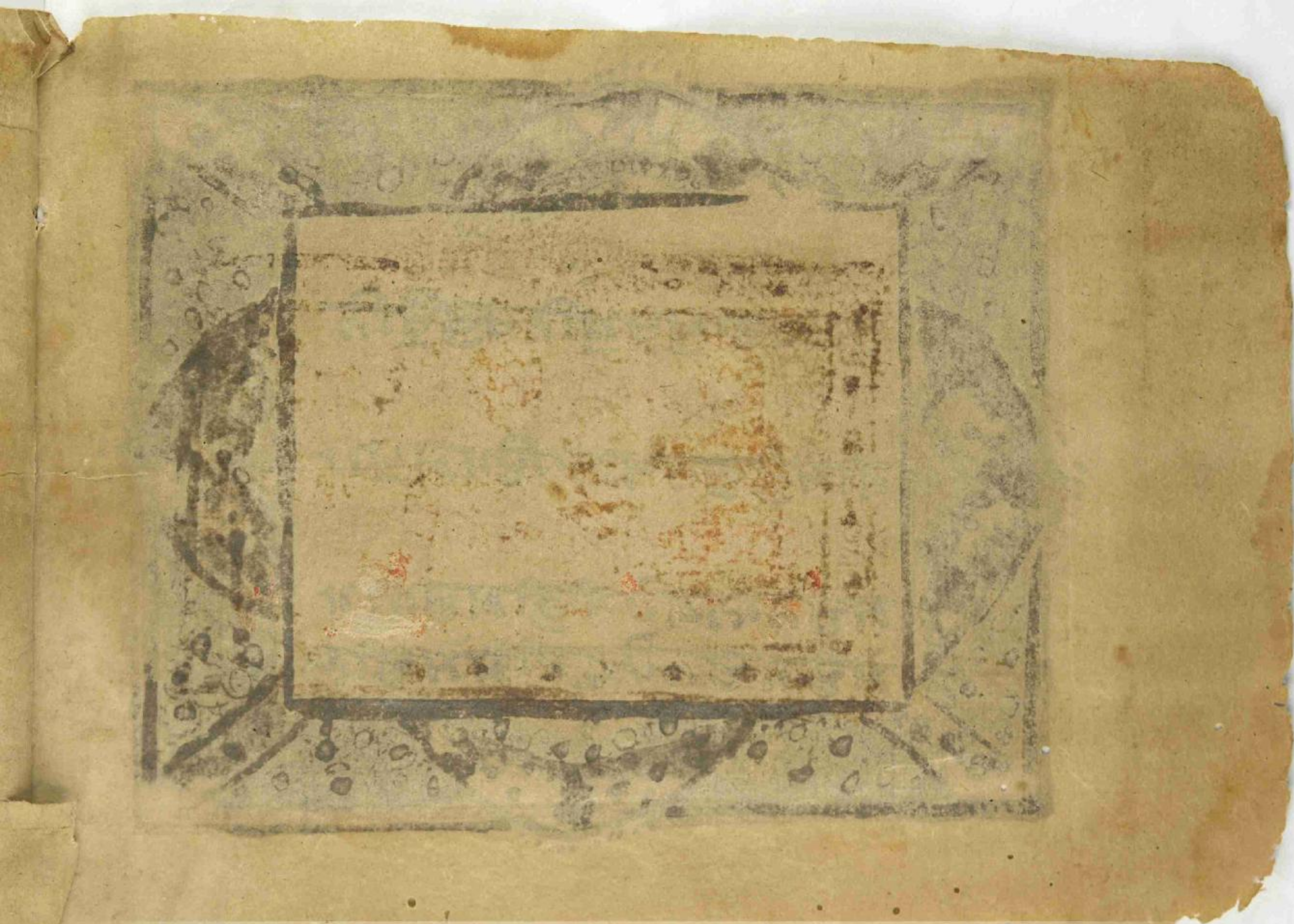
40

१

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ सति न
भुक्तरता पुर धुनि रभु उनि
रद्वैर अकाल भुक्तरता अज
नी सै भुक्तरता पुर सादि ॥ ज प्र ॥
अगि स च भुक्तरता स च ह्ये
स च नान कहे सी कुी स च ॥ १ ॥
से चै से च न हे द डी जे से ची ल

ਖਵਾਰ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪਨ ਹੋਵਈ ਜੇਲਾ ਇਰਹਾਲਿ
ਵਤਾਰ॥ **ਕੁਖਿ ਆ ਕੁਖਿ ਨ ਉਤਰੀ** ਜੇ ਬੀਨਾ ਪੁਰੀ ਆ
ਭਾਰ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣੁ ਪਾਲਖ ਹੋਹਿ **ਕੁਇ ਕਨ**
ਚਲੈ ਨਾਲਿ॥ ਕਿਵ ਸਚਿ ਆਗਾ ਹੋਈ ਅੰਧੇ ਕਿਵ ਕੂ
ਫੈਤੁ ਟੈ ਪਾਲਿ॥ **ਹੁਕਮਿ ਰਸਾਈ** ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ
ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ॥ ੧॥ **ਹੁਕਮੀ ਹੋਵ ਨਿ ਆਕਾਰ**
॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿ ਆਸਾਈ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵ ਨਿ ਜੀ
ਅਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮ ਨੀ
ਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਅਹਿ॥ ਇਕ

ਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸਾਇਕਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵ
ਈਅਹਿ॥ ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੇਬਾਹਰਿਹੁ
ਕਮਨਕੇਇ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਭਿੰਮੈ
ਕਹੈਨਕੇਇ॥ ੨॥ ਗਾਵੈਕੇਤਾਨੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਨੁ॥
ਗਾਵੈਕੇਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਨੁ॥ ਗਾਵੈਕੇਗੁਣਵ
ਡਿਆਈਆਚਾਰ॥ ਗਾਵੈਕੇਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁ
ਵੀਚਾਰ॥ ਗਾਵੈਕੇਸਾਸਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹ॥ ਗਾਵੈਕੇ
ਜੀਅਲੇਠਿਰਿਦੇਹ॥ ਗਾਵੈਕੇਜਾਪੈਦਿਸੈਦੁਰਿ
॥ ਗਾਵੈਕੇਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੁਰਿ॥ ਕਥਨਾਕਥੀ

ਨਾਮਾਵੈਤੇਟਿ॥ ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੇਈਕੇਟਿ
 ਕੇਟਿ॥ ਦੋਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ॥ ਸੁਗਾਸਰੀ
 ਤਰਖਾਹੀਪਾਹਿ॥ ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾ
 ਹੁ॥ ਨਾਨਕਵਿਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ ੩॥ ਸਾਚਾਸਾ
 ਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭੁਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ॥
 ਆਖਹਿਮੰਗਾਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿਦਾਤਿਕਰੇਤਾਰੁ॥
 ਫੇਰਿਕਿਅਗੈਰਖੀਅਮੈਸਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾ
 ਰੁ॥ ਮੁਹੇਕਿਬੇਲਣੁਬੇਲੀਅਮੈਸਿਤੁਉਤਿਪ
 ਰੇਪਿਆਰੁ॥ ਅਮੀਮਿਤੁਦੇਲਾਸਚੁਨਾਇਫੁਡਿਆ

ਈਵੀਚਾਰ॥ ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੇਖ
ਦੁਆਰ॥ ਨਾਨਕਏਵੈਸ਼ਾਣੀਅੰਸਰੁਆਪੇਸ
ਓਆਰ॥ ੪॥ ਬਾਪਿਆਨਸ਼ਾਇਕੀਤਾਨਹੇ
ਇ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰਿਜਨੁਸੇਇ॥ ਜਿਨਸੇ
ਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨ॥ ਨਾਨਕਗਾਵੀ
ਅੰਗੁਣੀਨਿਧਾਨ॥ ਗਾਵੀਅੰਸੁਣੀਅੰਮਨਿ
ਰਖੀਅੰਭੁਭਿ॥ ਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਪਰਿਲੈ
ਸ਼ਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਇਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁ

ਗੋਰਖੁ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ॥ ਜੇਹਉ
ਜਾਣੁ ਮਾਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥
ਗੁਰਾਇ ਕਦੇ ਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਭੁ ਨਾਜੀ ਮਾ
ਕਾਇ ਕੁਦਾਤਾ ਸੇਮੈ ਦਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਪ॥
ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇਤਿ ਸੁਭਾਵਾ ਦਿਨੁ ਭਾਣੈ ਕਿ
ਨਾਇ ਕਰੀ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਦੇਖਾ ਦਿ
ਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਮਿ ਲੈਲਈ॥ ਮਤਿ ਦਿਓ ਰਤਨ
ਜਵਾਹਰਮਾ ਤਿਕ ਜੇਇ ਕਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁ
ਣੀ॥ ਗੁਰਾਇ ਕਦੇ ਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਭੁ ਨਾਜੀ

ਆਕਾਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੇ ਮੈ ਵਿਸਾਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥
ਜੇ ਸੁਗਢਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੁ ਦੀ ਹੋਇ ॥ ਨ
ਵਾਖੀ ਤੁਹਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀ ॥ ਮੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭ ਕੇ
ਇ ॥ ਏਗਾ ਨਾ ਬਿਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜ
ਗਿ ਲੇਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਨ ਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਹਾ
ਤਨ ਪੁਛੈ ਕੋ ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੇਸੀ
ਦੇ ਸੁਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣੁ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣੁ
ਵੇਤਿ ॥ ਆਗੁਣੁ ਦੇ ॥ ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਸੁਈ ਜੇ
ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੇਇ ਕਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੁਣਿ ਮੈ ਸਿਧਪੀ

ਰਸੁਰਿਨਾਥਾਸੁਤਿਅੈਧਰਤਿਧਵਲਅਕਾ
ਸ॥ਸੁਤਿਅੈਦੀਪਲੇਅਪਾਤਾਲਾਸੁਤਿਅੈ
ਖੇਹਿਨਸਕੈਕਾਲ॥ਨਾਨਕਭੁਗਤਾਸਦਾਦਿ
ਗਾਸੁ॥ਸੁਤਿਅੈਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੨॥ਸੁਤਿ
ਅੈਦੀਸਰਬਰਾਮਾਇੰਦੁ॥ਸੁਤਿਅੈਸੁਖਿਸਲਾ
ਹਦਮੰਦੁ॥ਸੁਤਿਅੈਜੋਗਸੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦੁ॥
ਸੁਤਿਅੈਸਾਸਤਸਿਮਿਵੇਦਾ॥ਨਾਨਕਭੁਗਤਾ
ਸਦਾਦਿਗਾਸੁ॥ਸੁਤਿਅੈਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥
੩॥ਸੁਤਿਅੈਸਤਸਿਤੇਖਗਿਆਨਾਸੁਤਿਅੈ

੫

ਤਿ

ਅਠਸਠਿਕਾਇਸਨਾਨੁ॥ ਸੁਇਅੰਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿ
ਪਾਦ੍ਰਾਹਿਮਾਨੁ॥ ਸੁਇਅੰਲਾਰੈਸਹਸ੍ਰਿਪਿਆ
ਨੁ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁ॥ ਸੁਇਅੰ
ਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੦॥ ਸੁਇਅੰਸਰਾਗੁਦਾ
ਕੰਗਾਹ॥ ਸੁਇਅੰਸੇਖਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹ॥ ਸੁ
ਇਅੰਅੰਧੇਪਾਦ੍ਰਿਗਾਹ॥ ਸੁਇਅੰਗਾਬਹੇ
ਵੈਅਸਰਾਗੁ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਦਿਗਾਸੁ
॥ ਸੁਇਅੰਦੁਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥ ੧੧॥ ਮੰਨੈਕੀ
ਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਜੇਕੇਕਹੇਪਿਛੈਪਛੁਤਾ

੬
ਇ॥ ਕਾਗਾਇਕ ਲਮਨ ਲਿਖਣੁ ਹਾਰੁ॥ ਮੰਨੈ ਕਾ
ਬਹਿ ਕਰ ਨਿਵੀ ਚਾਰੁ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋ
ਇ॥ ਜੇਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੇਇ॥ ੧੨॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰ
ਤਿਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵ ਟੁਕੀ ਸੁ
ਧਿ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾਖਾਇ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੇ ਸਾ
ਥਿ ਨ ਜਾਇ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ॥ ਜੇਕੇ
ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੇਇ॥ ੧੩॥ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ
ਨਾਖਾਇ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ॥
ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੀਥੁ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨ

ਬੰਧੁ॥ ਅੰਸਾਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ॥ ਜੇਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾ
ਫੈ ਮੰਨਿ ਕੋਇ॥ ੧੪॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਖ ਦੁਆ
ਰੁ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧੂ ਗੁ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁ
ਰਸਿਖਾ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭੁਵਹਿ ਨ ਭਿਖਾ॥ ਅੰ
ਸਾਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ॥ ਜੇਕੇ ਮੰਨਿ ਜਾਫੈ ਮੰ
ਨਿ ਕੋਇ॥ ੧੫॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ਪੰਚ ਪਰਧਾ
ਨਾ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਾਹਿ ਮਾਨਾ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹ
ਹਿ ਦਰਗਾਜਾਨਾ॥ ਪੰਚਾਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕਧਿਆ
ਨਾ॥ ਜੇਕੇ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ

ਨਹੀਂ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੋਲ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੁਤਾ ॥
 ਸਿਤੇਖ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੁਤਿਆ ॥ ਜੇਕੋ ਬੁਝੈ
 ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਰਮੁ ਲੈਵਿ ਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਗੁ ॥ ਪ
 ਰਤੀ ਹੋਰ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਦ
 ਟੁਜੇਗਾ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵਾ ॥ ਸਭੁ ਨਾਲਿ
 ਖਿਆਵੁ ਹੀ ਕਲਾਮਾ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ
 ਕੇਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾ
 ਟੁਸੁ ਅਗਲਿ ਹੁਰੁ ਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੇ ਕੁ
 ਤਾ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ

ਲਖਦਰੀਆਉ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਵਰੁਕਹਾਵੀਚਾ
ਗੁ॥ **ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰਾ॥** ਜੇਤੁਪੁਰਾਵੈਸਾ
ਈਭੁਲੀਕਾਰੁ॥ ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਾਤਿਨਿਰੀਕਾਰ
॥ ੧੬ ॥ ਅਸਿਖਜਪਅਸਿਖਭਾਉ॥ ਅਸਿਖਪੁਜਾ
ਅਸਿਖਤਪਤਾਉ॥ ਅਸਿਖਗਰੇਬਮੁਖਿ**ਦੇਵਦਪਾ**
ਠਾ॥ ਅਸਿਖਜੇਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸਾ॥ ਅਸਿ
ਖਭੁਗਤਿਗੁਰਗਿਆਨਵੀਚਾਰਾ॥ ਅਸਿਖਸ
ਤੀਅਸਿਖਦਾਤਾਰਾ॥ ਅਸਿਖਸੂਰਮੁਹਭੁਖਯਸਾ
ਗਾ॥ ਅਸਿਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰਾ॥ ਕੁਦਰਤਿ

ਕਵਣੁ ਕਹਾਵੀਚੁਗਾ। ਦਾਰਿਆਨ ਜਾਵਾਏਕ
 ਦੁਗਾ। ਜੇਤੁਧਰਾਵੈਸਾਈਰੁਲੀਕਾਰਾ। ਤੁਸਦਾ
 ਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧੭॥ ਅਸਿਖਮੁਰੰਖਅੰ
 ਧਘੇਰਾ। ਅਸਿਖਚੇਰਹਰਾਮਥੇਰਾ। ਅਸਿਖਅ
 ਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੇਰਾ। ਅਸਿਖਗਲਵਰੁਹਤਿ
 ਆਕਮਾਹਿ। ਅਸਿਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ
 ॥ ਅਸਿਖਕੂੜਿਅਰਕੂੜਿਅਰਕੂੜੇਠਿਰਾਹਿ
 ॥ ਅਸਿਖਮਲੇਫੁਮਲੇਰੁਖਿਖਾਹਿ। ਅਸਿਖਨਿ
 ਦਕਸਿਰਿਕਰਾਹਿਭਾਰਾ। ਨਾਨਕਨੀਚਕਹੈਵੀ
 ਚਾਰਾ। ਦਾਰਿਆਨ ਜਾਵਾਏਕਦੁਗਾ। ਜੇਤੁਧ

ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭੁਲੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰ
ਕਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਅਸਿਖ ਨਾਵ ਅਸਿਖ ਥਾਵਾ ॥ ਅ
ਰੀਮ ਅਰੀਮ ਅਸਿਖ ਲੇਆ ॥ ਅਸਿਖ ਕਹਹਿ
ਸਿਰਿ ਭੁਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾ
ਲਾਹਾ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥
ਅਖਰੀ ਲਿਖਤੁ ਬੋਲੁ ਬਾਣੀ ॥ ਅਖਰਾਸਿ
ਰਿਸਿ ਮੋਗਾਵ ਖਾਣੀ ॥ ਮਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇਤਿ ਸੁਸਿ
ਰਿਨਾਹਿ ॥ ਮਿਦੁ ਫੁਰਮਾਏਤਿ ਵਤਿ ਵਪਾਹਿ ॥
ਸੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ ਦਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੇਥਾ
ਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੈ ਵਤੁ ਕਹਾਵੀ ਚਾਰਾਵਾ ॥

ਆਨੰਦੋਂ ਸਾਹਿਬਾਨਾ ਦੇ ਕਵਾਰਾ ਜੇਤੂ ਪੁਰਾਵੈ ਸਾਈ
ਭਲੀ ਕਾਰਾ ਤੁਸ ਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੀ ਕਾਰਾ ॥੧੬॥
॥ ਭੁਰੀ ਐਹ ਬੁਧੇ ਰਤੁ ਨ ਦੇਹਾ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਧੋਤੇ ਉ
ਤਰ ਸੁਖੇਹਾ ॥ ਸੁਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪਨੁ ਹੋਇ ॥ ਦੇਸਾ
ਬੁਟਲਈ ਐਓਹੁ ਧੋਇ ॥ ਭੁਰੀ ਐਮਤਿ ਪਾਪਾ
ਕੈ ਸਿਰਿ ॥ ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰਿਗਾ ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ
ਆਖਤੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤੁ ਲਿਖਿ ਲੈ
ਸਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕਹੁ

ਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ॥੨੦॥ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਾਇਆ
ਦਤੁਦਾਨੁ॥ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ॥ਸੁਦਿਆ
ਮਨਿਆਮਾਨਿਕੀਤਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਗਤਿਤੀਰ
ਬਿਮਲਿਨਾਉ॥ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਸੈਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਵਿਦੁਗੁਣੁਕੀਤੇਰਗਤਿਨਹੋਇ॥ਸੁਅਸਤਿ
ਆਥਿਬਾਣੀਬ੍ਰਿਹਮਾਉ॥ਸਤਿਸੁਗੁਣੁਸਦਾ
ਮਨਿਚਾਉ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕ
ਵਣੁਥਿਤਕਵਣੁਵਾਗੁ॥ਕਵਣੁਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕ

ਵਫ਼ਾ ਨਿਤ ਹੋਆਆ ਕਾਰੁ॥ ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ
 ਪੰਡਤੀ ਨਿਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ॥ ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇ
 ਓਕਾਈਆ ਨਿਲਿਖ ਨਿਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ॥ ਬਿ
 ਤਿਵਾਰੁ ਨ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨ ਕੇਈ॥ ਜਾ
 ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੇਈ॥
 ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਵਿ ਵਰਨੀ
 ਕਿਵ ਜਾਣਾ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸਰੁ ਕੇ ਆਖੈ ਏ
 ਕਦੁਇ ਕੁਸਿਆਣਾ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀਨ

ਈਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੇ ਜਾਣੈ॥ ਆ
ਗੈ ਗਾਇਆ ਨ ਜੇ ਹੋ॥ ੨੧॥ ਪਾਤਾਲ ਪਾਤਾਲ
ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸਾ॥ ਚਿਨਕ ਚਿਨਕ ਕਰੁ ਗਲਿ
ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹ ਨਿਇ ਕਵਾਤਾ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਗ
ਕਹ ਨਿਕਤੇ ਬਾਅਸੁ ਲੂਇ ਕੁਧਾਤਾ॥ ਲੇਖਾ ਹੋ
ਇਤਲਿ ਖੀਅੈ ਲੇਖੈ ਹੋ॥ ਇਵਿਨੁ ਸੁ॥ ਨਾਨ
ਕ ਵਡੁ ਆਖੀਅੈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਖੁ॥ ੨੨॥ ਸਾ
ਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ਆਗਾਨ

ਦੀਆ ਅਤੇ ਵਾਹਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀ ਅਹਿ
 ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗੀਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ
 ॥ ਕੀਤੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨ ਹੁਨ ਵੀ ਸ
 ਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਤਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥
 ਅੰਤੁ ਨ ਕਰੈ ਦੇਵੁ ਤਿਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਦੇਖਾਇ
 ਸੁਣਾਇ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ
 ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਮਾਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪ
 ਗਵਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਕਾਰਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਤਾ

ਕੇਅੰਤਨਪਾਏਸਾਹਿ॥ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ
॥~~ਕੋਇ~~ ਬਹੁਤਾਕਹੀਅੰਬਹੁਤਾਹੋਇ॥ਵਡੂਸਾ
ਹਿਕੁਉਚਾਥਾਉ॥ਉਚੇਉਪਰਿਉਚਾਨਾਉ॥
~~ਏਵਡੂਉਚਾਹੋਵੈਕੋਇ॥~~ਤਿਸੁਉਚੇਕਉਜਾਣੈਸੇ
ਇ॥ਜੇਵਡੂਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ॥੨੪॥ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿ
ਖਿਆਨਜਾਇ॥ਵਡੂਦਾਤਾਤਿਲਨਤਮਾਇ
॥ਕੇਕੇਮੰਗਹਿਜੇਧਅਪਾਰ॥ਕੇਤਿਆਗਾਨੁਤ

ਨਹੀਂ ਵੀ ਚਾਗਾ ਕੇਤੇ ਖਪਿਤੁ ਟਹਿਵੇ ਕਾਗਾ ਕੇਤੇ
 ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਗਿ ਕੇਤੇ ਮੁਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ
 ਕੇਤੇ ਆਦੁ ਖਤੁ ਖਸਦੁ ਮਾਗਾ ਏਹਿ ਭਿਦੁ ਤਿਤੇ
 ਗੀਤੁ ਦਾਤਾਗਾ ਬੀਦਿ ਖਾਲਾ ਸੀਭਾਨੇ ਹੋਇਆ ਹੋ
 ਰੁਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੇਇਆ ਜੇਕੇ ਖਾਇ ਕੁਆਖਿ
 ਪਾਇਆ ਚਿਹਨਾਨੈ ਜੇਤੀ ਆਮੁ ਹਿਖਾਇਆ ਆ
 ਪੇਜਾਨੈ ਆਪੇ ਦੇਇਆ ਆਖਹਿ ਸਿਭਿ ਕੇ ਟੀਕੇ
 ਇਸਿ ਸਨੇ ਬਖਸੇ ਸਿਭਿ ਤਿਸਾਲਾ ਗਾਨਾ

ਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥ਅਮੁਲਗੁਣਮ
ਮੁਲਵਾਪਾਗ॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਗੀਏਅਮੁਲਭੰਡੁ
ਗ॥ਅਮੁਲਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਲਾਹਿ॥ਅਮੁ
ਲਭਾਇਅਮੁਲਹਸਮਾਇ॥ਅਮੁਲਧਰਮੁ
ਅਮੁਲਦੀਬਾਣੁ॥ਅਮੁਲਤੁਲਾਅਮੁਲਪਰਵ
ਣੁ॥ਅਮੁਲਕਖਸੀਸਅਮੁਲਨੀਸਾਣੁ॥ਅ
ਮੁਲਕਰਮੁਅਮੁਲਫੁਰਮਾਣੁ॥ਅਮੁਲੇਅ
ਮੁਲਆਖਿਆਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇ

ਲਿਵਲਾਇਆ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣਾ ਆ
 ਖਹਿ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣਾ ਆਖਹਿ ਕਰਮੇ
 ਆਖਹਿ ਇਦਾ ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਬਿੰਦਾ॥
 ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧਾ ਆਖਹਿ ਕੇ
 ਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧਾ ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇ
 ਵਾ ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਕੇਤੇ
 ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿਉ
 ਠਿਉ ਠਿਜਾਹਿ ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੇਰਿ ਕੰਗਹਿ ਤਾ

ਆਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੋਇ॥ਜੇਵਰੁਭਾਵੈਤੇ
ਵਰੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇਕੇ
ਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾਨੁ॥ਤੁਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾ
ਵਾਰਾਗਾਵਰੁ॥ ੨੬ ॥ਸੇਵਰੁਕੇਹਾਸੇਪਰ
ਕੇਹਾ॥ਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਨ
ਦਅਨੇਕਅਸਿਖਾਕੇਤੇਵਾਵਟੁਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਗ
ਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵਟੁਹਾਰੇ॥
ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੇਪਵਟੁਪਾਣੀਬੈਸਿਤਰੁਗਾਵੈ

ਗਲਾਪਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵਹਿਉਤੁਗੁਪਤੁ
 ਲਿਖਿਜਾਣੁਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਪਰਮੁਦੀਚਾ
 ਰੇ॥ ਗਾਵਹਿਈਸਰਬਰਮਾਦੇਵੀਸੇਹਨਿਸ
 ਦਾਸਦਾਰੇ॥ ਗਾਵਹਿਇੰਦਇੰਦਾਸਤਿਕੈਠੇ
 ਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਹਿਸਿਧਿਸ
 ਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਦੀਚਾਰੇ॥ ਗਾ
 ਵਨਿਲਤੀਸਤੀਸਿਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰ
 ਰੇ॥ ਗਾਵਨਿਪੀਤ੍ਰਿਤਪਤ੍ਰਿਨਿਰਖੀਸਰਲੁਗੁ

ਸੁਗਾਵੇਦਾਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਹਿਸੇਹਣੀਆਮਨੁਸੇਹ
ਨਿਸੁਰਗਾਮਫੁਪਇਆਲੇ॥ ਗਾਵਨਿਰਤਨ
ਉਪਾਏਤੇਰੇਅੰਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ ਗਾਵ
ਹਿਜੇਧਮਹਾਕੁਲਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ॥
ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡੁਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇ
ਧਾਰੇ॥ ਸੇਈਤੁਪੰਗਾਵਹਿਜੇਤੁਪੁਰਾਵਨਿਰ
ਤੇਤੇਰੇਭੁਗਤਰਸਾਲੇ॥ ਹੇਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈ
ਚਿਤਿਨਾਮਾਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ॥ ਸੇ

ਸੇ

ਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨ
 ਈ।ਹੈਰੀਹੇਸੀਜ਼ਾਇਨਜ਼ਾਸੀਰਚਨਾਜ਼ਿਨਿ
 ਰਚਾਈਰੀਗੀਰੀਗੀਕੁਤੀਕਰਿਕਰਿਜ਼ਿਨਸੀ
 ਮਾਇਆਜ਼ਿਨਿਉਪਾਈ।ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ
 ਕੀਤਾਅਪਣਾਜ਼ਿਵਤਿਸਦੀਵਤ੍ਰਿਆਈ।
 ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾ
 ਜ਼ਾਈ।ਸੇਪਾਤਿਸਾਹੁਸਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨ
 ਨਕਰਹਣੁਰਜ਼ਾਈ ੨੭ ਮੁੰਦਾਸਿਤੇਭੁਸਰਮੁ

ਪਤੁ ਸ੍ਰੇਲੀਧਿਆਨਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੁਤਿ॥ ਖੰ
ਥਾਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਸੁਗਾਤਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਾਪ
ਰਤੀਤਿ॥ ਆਈ ਪੀਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ
ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ॥ ਆਦੇ ਸੁਤਿ ਸੈ ਆਦੇ ਸੁ॥
ਆਇ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਇ ਅਨਾਹਤਿ ਸੁਗੁਜੁ
ਗੁਏ ਕੇਵੇ ਸੁ॥ ੨੫॥ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ
ਭੰਗੁ ਗਇ ਪਾਇ ਪਾਇ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦਾ॥ ਆ
ਪਿਨਾ ਬੁਨਾਥੀ ਸਰੁਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅ

ਵਗਾਸਾਦਾ। ਸਿ ਜੇਗਾਦਿ ਜੇਗਾਦੁ ਇਕਾਰ ਚਲਾਵ
 ਹਿਲਿਖੇਆਵ ਹਿਭਾਗਾ। ਆਏ ਸੁਤਿ ਸੈਆਏ
 ਸੁਆਦਿਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁਜੁ
 ਗੁਏ ਕੇਵੇ ਸੁ। ੨੬ ॥ ਏਕਾਮਾਈ ਜੁਗਾਤਿ ਦਿਆ
 ਈਤਿ ਨਿਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ। ਇਕੁ ਸਿਸਾਰੀ ਇਕੁ
 ਭੰਗੁਗੀ ਇਕੁ ਲਾਏਈ ਬਾਣੁ। ਜਿਵਤਿ ਸੁਭਾਵੈ
 ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵਹੈਵੈ ਭੁਰਮਾਣੁ। ਚਿਹੁਦੈ ਖੈ
 ਚੁਨਾਨਦਰਿਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾਏ ਹੁਦਿ ਰਾਣੁ॥

ਆਵੇਸੁਤਿਸੈਆਵੇਸੁ॥ਆਇਅਮਨੀਲੁਅਨ
ਇਅਨਾਹਤਿਸੁਗੁਸੁਗੁਏਕੇਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸ
ਕੁਲੇਇਲੇਇਭੀਡਾਗ॥ਸ਼ੋਕਿਫੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾ
ਵਾਗ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਤੁਹਾਗ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੇਕੀਸਚੀਕਾਰਾ॥ਆਵੇਸੁਤਿਸੈਆਵੇਸੁ॥
ਆਇਅਮਨੀਲੁਅਨਾਇਅਨਾਹਤਿਸੁਗੁਸੁਗੁ
ਏਕੇਵੇਸੁ॥੩੧॥ਇਕਦੂਜੀਭੈਲਖਹੋਇਲ
ਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸਾ॥ਲਖੁਲਖੁਗੋਡਾਆਖੀ

ਅਹਿਏਕਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸਏਤੁਗਾਹਿਪਤਿਪਵ
 ਤੀਆਚਤ੍ਰੀਅੈਹੇਇਇਕੀਸਾ। ਸੁਤਿਗਲਾਅ
 ਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸਾ। ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈ
 ਅੈਕੁਤ੍ਰੀਕੁਤ੍ਰੈਠੀਸਾ॥ ੩੨॥ ਆਖਤਿਜੇਰੁਚੁਪੈ
 ਨਜੇਗਾ। ਜੇਰੁਨਮੰਗਤਿਦੇਤਿਨਜੇਗਾ। ਜੇਰੁਨਜੀ
 ਵਾਤਿਮਰਤਿਨਹਜੇਗਾ। ਜੇਰੁਨਗਾਜਿਮਾਲਿਮਾਨਿ
 ਜੇਗਾ। ਜੇਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਵੀਚਾਰਿ। ਜੇਰੁਨ
 ਸੁਗਤੀਛੁਟੈਸਿਸਾਰਾ। ਜਿਸੁਹਥਿਜੇਰੁਕਰਿਦੇ
 ਖੈਸੋਇ॥ ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੇਇ॥ ੩੩॥ ਰਾ

ਤੀਰਤੀਥਿਤੀਵਾਰਾਪਵਦੁਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾ
ਲਾਤਿਸੁਵਿਦਿਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲ
॥ਤਿਸੁਵਿਦਿਜੀਅਸੁਗਤਿਕੇਰੀਗਿ॥ਤਿਨਕੇਨ
ਮਅਨੇਕਅਨਿਤਾਕਰਮੀਕਰਮੀਹੇਇਵੀਚਾਰ
॥ਸਚਾਅਪਿਸਚਾਦਰਥਾਰਾਤਿਥੈਸੇਹਨਿਪੰਚ
ਪਰਵਾਣੁ॥ਨਦਰੀਕਰਮਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥ਕਢਪ
ਕਾਈਓਥੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗਾਇਆਜਾਪੈਜਾਇ
॥੬੪॥ਧਰਮਖੰਡੁਕਾਏਹੇਧਰਮੁ॥ਗਿਆਨ
ਖੰਡੁਕਾਅਖਹੁਕਰਮੁ॥ਤਿਕੇਤੇਪਵਦੁਪਾ

ਟੀਕੈ ਸਿਤਰੁ ਕੇਤੇ ਕਾਨੁ ਮਹੇਸਾ॥ ਕੇਤੇ ਕਰਮੇ ਘਾ
 ਨੁ ਤਿਘਾਨੀ ਮਹਿ ਰੂਪ ਰੀਗ ਕੇਵੇ ਸੁ॥ ਕੇਤੀਆ
 ਕਰਮ ਭੁਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੁਧਿ ਪਦੇਸਾ॥ ਕੇਤੇ
 ਇੰਦਰੇ ਦਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡੂਲ ਦੇਸਾ॥ ਕੇਤੇ ਸਿ
 ਧਬੁ ਧਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਦੇਸਾ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵ
 ਦਾਨਵ ਮੰਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਾਮੰਦਾ॥ ਕੇਤੀ
 ਆਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤਨ ਰਿੰਦ
 ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੁੰਦਰੀ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ
 ਨ ਅੰਤੁ॥ ੨੫॥ ਗਿਅਨ ਖੰਡੁ ਮਹਿ ਗਿਅਨ

ਪਰਦੇਤੁ॥ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੇਦਕੇਤੁਮਨਿਦੁ॥
ਸਰਮਖੰਡੁਕੀਬਾਣੀਰੁਪੁ॥ਤਿਥੈਪਾਤ੍ਰਤਿਪ
ਨੀਅੰਮੈਬਹੁਤੁਮਨੁਪੁ॥ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀ
ਆਨਯਾਹਿ॥ ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ॥ਤਿ
ਥੈਪਾਤ੍ਰੀਅੰਮੈਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿ॥ਤਿਥੈਪ
ਨੀਅੰਮੈਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ॥੩੬॥ਕਰਮਖੰ
ਕੀਬਾਣੀਜੇਰੁ॥ਤਿਥੈਹੇਰਨਕੇਈਹੇਰੁ॥ਤਿਥੈ
ਜੇਧਮਹਾਬਲਸੁਰ॥ਤਿਨਮਹਿਰਾਮਰਹਿਆ
ਭੁਰਪੁਰਾ॥ਤਿਥੈਸੀਤੇਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਹਿਤਾ

ਕੇਰੁਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ॥ ਨਉਹਿਮਰਹਿਨਠਾਰੇ
 ਜਾਹਿਜਿਨਕੈਰਾਮਦਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ ਤਿਥੈਭੁਗ
 ਤਦਸਹਿਕੇਲੇਅ॥ ਕਰਹਿਅਨਿਦੁਸਚਾਮਨਿ
 ਸੇਇ॥ ਸਚਖੰਡੁਦਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਕਰਿਕਰਿ
 ਵੇਖੋਨਦਰਿਨਿਗਲਾ॥ ਤਿਥੈਖੰਡੁਮੰਡੁਲਦਰੁ
 ਭੁਜੇਕੇਕਥੈਤਅੰਤਨਅੰਤ॥ ਤਿਥੈਲੇਅਲੇਅ
 ਆਕਾਰ॥ ਜਿਵਜਿਵਹੁਕਾਮੁਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ
 ॥ ਵੇਖੋਵਿਸੈਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਕਥ
 ਨਾਕਰਨੁਸਾਰੁ॥ ੨੭॥ ਜਤੁਪਹਾਰਾਧੀਰਜੁ

ਸੁਨਿਆਰੁ॥ ਅਹਰਦਿ ਮਤਿ ਵੇਦ ਹਥੀਆਰੁ॥ ਭੁ
ਓਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਤਪਤਾ ਓਭੈ ਭੁਭਾ ਓਅੰ ਮਿ
ਤੁਤਿ ਤਦੁ ਗਲਿ॥ ਪ੍ਰਤੀ ਅੰਸ ਬਦੁ ਸਚੀਟ ਕ
ਸਾਲ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰ ਕਰਮਤਿ ਨ ਕਾਰ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਵ
ਦੁਗੁਰੁ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤਿ॥ ਦਿ
ਵ ਸੁਗਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗ
ਲ ਜਗਤੁ॥ ਚੈ ਗਿਆਈ ਆਬੁ ਰਿਆਈ
ਆਵਾਢੈ ਧਰਮ ਹਦੁ ਰਿ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੇ ਆ

ਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ਗਿਆ ਜਿ ਨੀ ਨਾ ਮੁਧਿ ਆਇ
ਆਗਏ ਮਾਸ ਕਤਿ ਪਾਇਆ ਨਾ ਨਕਤੇ ਮੁਖ ਉ
ਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਇ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १७ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੇਵਰੁ
ਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਸੇਵਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੇਖ
ਰੁਕੇਹਾਜਿਤਬਾਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ॥ ਵਾਯੇਤੇ
ਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸਿਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵਟੁਹਾ
ਗਾਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਗਾਪਗੀਸਿਉਕੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇ
ਗਾਵਟੁਹਾਗੇ॥ ਗਾਵਣਿਤੁਧਨੇਪਵਟੁਪਾਣੀ

ਕੈਸਿਤਰਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੇਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਸ਼ਾਨਿਨਿਲਿਖਿ
ਲਿਖਿਧਰਮੁਕੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਈਸ
ਰੁਕਾਰਮਾਦੇਵੀਸੇਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਦਾਰੇ॥ਗਾ
ਵਨਿਤੁਧਨੇਇਦਇਦਾਸਾਨਿਕੈਠੇਦੇਵਤਿਆ
ਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰ
ਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਸਾਧਕੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵ
ਨਿਤੁਧਨੇਜਤੀਸਤੀਸਿਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇ
ਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੇਪੰਡਿਤਪਾਤਿ

ਨਿਰਖੀ ਸਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ
 ਤੁਧ ਨੇ ਮੋਹਣੀ ਆਮਾਨਿ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁਪ
 ਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੇ ਰਤਨੁ ਉਪਾਏ ਤੇ
 ਰੇਅਠ ਸਾਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੇ
 ਧਮਗਾ ਬਲ ਸੁਰਾਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ
 ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ ਨੇ ਖੀਰੁ ਮੰਡੁ ਲਬਕੁ ਹਮੰਡੁ ਕਰਿ
 ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧ ਨੇ ਗਾਵਨਿ ਜੇਰੁ
 ਧੁਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭੁਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੇਰਿ ਕੇ
 ਤੇ ਤੁਧ ਨੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨ

ਨਕੁਕਿਆਈਚਾਰੇ॥ ਸੇਈਸੇਈਸਦਾਸਚੁਸਾ
ਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਈਨਾਈਹੈਭੁਹੈਸੀਜਾਇਨਜ
ਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕ
ਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥
ਯਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਾਣਾਜਿਉਤਿਸੁ
ਦੀਵਭੁਆਈ॥ ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰਸੀ
ਯਹਿਹੁਕਮੁਨਕਰਦਾਜਾਈ॥ ਸੇਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹੁਦੁਰਜਾ
ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਮਰਮਹਲਾ

੧ ਸੁਫਿਦੁ ਭਾਖਾ ਖੈ ਸਰੁ ਕੇਇ॥ ਕੇਵਰੁ ਵਰੁ ਭੀ
 ਠਾਹੇਇ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ
 ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਵ
 ਤੁਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾਗ ਹਿਰਗੀਭੀ ਰਾਗੁ ਟੀਗ
 ਹੀਗ॥ ਕੇਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਰੁ ਚੀ
 ਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰ
 ਤਿ ਕਮਾਈ॥ ਸਰੁ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾ
 ਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਪਿਆਨੀ ਗੁਰਗੁਰਹਾਈ
 ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿ ਆਈ॥

॥ २॥ सति सत सति तप सति चैरिगिमाटी
मा॥ सिपा पुरधा कीमा दृतिमा टीमा
॥ तप बिनु सिपी किनै नपा टीमा॥ कर
मिमिलै नगी ठाकिर हाटीमा॥ ३॥ मा
धटि दाला किमा दे चार॥ सिठती तु
रेते रेते चार॥ जिसुते हिति सै किमा
चार॥ नानक सचु सदा रहार॥ ४॥
६॥ मास अहल॥ १॥ माखाजी दृष्टि
सै मरिजाति॥ माधति अति धासा चान

ੳ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੁਖ॥ ੳਤੁ ਭੁਖੈ ਖਾਇ
ਚਲੀ ਅਹਿ ਦੁਖ॥ ੧॥ ਸੋ ਕਿਉਂ ਦਿਸੈ ਰੈ ਮੇਰੀ
ਮਾਇ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥ ਰਹਾ
ੳ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ਅਖਿ
ਥਕੈ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿ
ਲਿਕੈ ਆਖਣੁ ਪਾਹਿ॥ ਵਡਾ ਨਹੈ ਵੈ ਪਾਇਨ
ਜਾਇ॥ ੩॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੇ ਨਹੈ ਵੈ ਸੋਗਾਇ ਦਾ
ਰਹੈ ਨ ਚੁਕੈ ਭੋਗ॥ ਗੁਣ ਏਹੇ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ
॥ ਨਾ ਕੋਹੈ ਆਨਾ ਕੋਹੈ ਇ॥ ੪॥ ਜੇ ਵਡੁ ਅਖਿ

੨੩

ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ३ ॥

ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ३ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾ
ਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਦਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਲਾਤਿ ॥ ਨਾਨ
ਕਨਾ ਵੈ ਬਾਸੁ ਸਨਾਤਿ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਗੁਜਰੀ ਮ
ਹਲਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰ
ਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿ
ਰਮ ਸਤਗੁਰ ਸਰਦਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾ
ਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮੇਕਉ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਨਾਮ ਤਿਨਾ ਮੁਮੇ
ਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਥਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮ ਗੀਰਹ
ਗਾਸਿ ੧ ॥ ਗਾਹਕਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇਵ ਰੁਭਾ

ਗਾਵੇਨ੍ਹਰੇਜਿਨਹਰਿਸਰਪਾਂਹ੍ਰਹਰਿਪਿਆਸਾ॥
 ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿ
 ਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
 ਸਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਕੁਗਾਹੀਛਜਮਪਾਸਿ
 ॥ਸਿੰਜੇਸਤਿਗੁਰਸਰਹਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆ॥
 ਏਧਿਗੁਜੀਵਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿ
 ਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪੁਰਿਸੰ
 ਸਤਕੁਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤ
 ਸੰਗਤਿਜਿਹ੍ਰੰਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਜਿਮਿਲਿਜਨ

ਨਾਨਕਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ॥ ੪੪ ॥ ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ ਮਹ
ਲਾ॥ ੫॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤ ਵਹਿਉ ਦਮੁ ਜਾਮਾਹ
ਰਿਹ ਰਿਜੀਉ ਪਾਰਿਆ॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਸ਼ੀਤ
ਉਪਾਏ ਤਾਕਾਰਿ ਸ਼ਕੁਆ ਗੈ ਕਰਿ ਪਾਰਿਆ॥ ੧॥
ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤ ਸਿਗਾਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁਤਾਰਿਆ॥ ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੁਕੇ ਕਾਸਟਹ
ਰਿਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨ ਨਿਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਕਾਨਿ
ਤਾ ਕੇਇਨ ਕਿਸਕੀ ਪਾਰਿਆ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ
ਸ਼ਕੁ ਸਿਕਾਹੇ ਠਾਕੁ ਰੁਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ

॥ १ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 वेद वेद वेद वेद वेद वेद वेद वेद वेद वेद
 मन्त्र मन्त्र मन्त्र मन्त्र मन्त्र मन्त्र मन्त्र मन्त्र
 दस दस दस दस दस दस दस दस दस दस
 ॥ २ ॥ नमो नमो नमो नमो नमो नमो नमो नमो
 तैत्तिरीयै तैत्तिरीयै तैत्तिरीयै तैत्तिरीयै
 साम हल ॥ ३ ॥ सै पुर पुर ॥ ४ ॥
 दि ॥ सै पुर पुर निरी न ह रि पुर पुर निरी न ह
 रि अ ग म म ग म म प ग ग स वि वि अ द हि

ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁ ਪੁਜੀ ਹਰਿ ਸਾਢੇ ਸਿਰਜਨੁ ਹਾਰਾ
॥ ਸਭਿਜੀ ਅਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਤੇ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥੧॥
ਰਿਧਿਆਵਹੁ ਸਿਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਹਾ
ਰਾ ॥ ਹਰਿਆਪੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਤੇ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤੁ ਰਿਸ
ਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੈ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇ
ਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੇ ਜੀ ਵਿਨੁ
ਣਾ ॥ ਤੁਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉਤੁ ਪੁਬਿ
ਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੁਪਾਰ ਕੁਹ ਮੁਖੇ ਅੰਤੁ ਕੇ ਅੰ

ਤੁਜੀ ਤੇ ਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣੁ ਮਾਧਿ ਵਖਾਣੁ॥ ਜੇ ਸੇਵ
 ਹਿ ਜੇ ਸੇਵ ਹਿ ਤੁ ਪੁਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਰ ਬਾਣੁ
 ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵੁ ਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਹਿ ਤੁ ਪੁਜੀ ਸੇ
 ਜਨੁ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਵਾਸੀ॥ ਸੇ ਮੁਕਤ ਸੇ ਮੁਕਤ ਭੁ
 ਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਦੁਟੀ ਜ
 ਮ ਕੀ ਠਾਸੀ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭੁ ਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭੁ
 ਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕਾ ਭੁ ਉ ਸਰੁ ਗਵਾ
 ਸੀ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਰੇ ਹਰਿ
 ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ॥ ਸੇ ਪੈਨੁ ਸੇ ਪੈਨੁ

ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਉਸਨਨਾਨਕਤਿਨਬ
ਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭੁਗਤਿਤੇਰੀਭੁਗਤਿਭੁਗਾਰ
ਜੀਭੁਰੇਖਿਅੰਤੁਬਿਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭੁਗਤਿਤੇਰੇਭੁ
ਗਤਸਾਲਾਹਨਿਤੁਪੁਜੀਹਰਿਆਨਿਕਅਨੇਕ
ਅਨੇਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿ
ਪੂਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅ
ਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ
ਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖੜਕਰਮਕਰੇਤਾ॥ਸੇਭੁਗ
ਤਸੇਭੁਗਤਭੁਲੇਸਨਨਾਨਕਜੀਸੇਭਾਵਹਿਮੇਰੇ

ਹਰਿਗੁਰਗਵਿਤਾ॥੪॥ ਤੁਅਦਿਪੁਰਖੁਆਪਰਿਪਰੁ
 ਕਰਤਾਜੀਤੁਪੁਸ਼ੇਵ ਨੁਅਵਰਨਕੇਈ॥ ਤੁਸੁਗੁ
 ਜੁਗਾਏਕੇਸਦਾਸਦਾ ਤੁਏਕੇਜੀਤਿਨਿਹਚਲਕ
 ਤਾਸੇਈ॥ ਤੁਪੁਆਪੇਭੁਵੈਸੇਈਵਰਤੈਜੀਤਿਆ
 ਪੇਕਰਹਿਸੁਹੇਈ॥ ਤੁਪੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਰੁਢਿਪਾ
 ਈਜੀਤੁਪੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਰੁਗੇਈ॥ ਜਨਨਾਨ
 ਕਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੇਸਰੁਸੈਕਾਜਾਣਈ
 ॥੫੯॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥੪॥ ਤੁਕਰਤਾਸਚਿਆ
 ਰਮੈਨਾਸਾਈ॥ ਜੇਤਉਭੁਵੈਸੇਈਥੀਸੀਜੇਤੁਦੇ

ਹਿਸੇਈਹਉਪਾਈ १ ਰਾਹਉ॥ ਸਭਤੇਰੀਤੁਸਭਨੀ
ਧਿਆਇਆ॥ ਜਿਸਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰ
ਤਨੁਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵ
ਇਆ॥ ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿਮਿਲਾ
ਇਆ॥ ੧॥ ਤ੍ਰਿਦਰੀਆਉਸਭਤੁਸ੍ਰੀਆਗਿ॥ ਤੁ
ਸ੍ਰਬਿਨੁਦੁਜਾਕੇਈਨਾਹਿ॥ ਜੀਅਜੇਤਸਭਿਤੇ
ਰਾਖੇਲੁ॥ ਵਿਜੇਗਿਮਿਲਿਵਿਛੋੜਿਆਸਿਜੇਗੀ
ਮੇਲੁ॥ ੨॥ ਜਿਸਨੇਤ੍ਰੇਜਾਣਾਇਹਿਸੇਈਜਨੁਜਾ
ਣੈ॥ ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈਅਜਿਨਿ

ਹਰਿਸੇਵਿਅਗਤਿਨਸੁਖਪਾਇਅਗਸਹਜੇਹੀ
 ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੁਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾ
 ਕੀਤੁਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਪੁਬਿਨੁਦੁਸ਼ਾਅਵਰੁਨ
 ਕੇਇ॥ਤੁਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਨੁਹਿਸੇਇ॥੪॥੨॥
 ਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੫॥੨॥
 ਆਸਾਮਹਲਾ॥੧॥ਤਿਤਰਸਰਵਰੈਰੁਈਲੇ
 ਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿਕੀਆਪੀਕ
 ਸੁਮੇਹਪਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਰੂਬੀਆ
 ਲੇ॥੧॥ਮਨਏਕੁਨਚੇਤਸਿਸੂਨੁਮਨਾਹਰਿਬਿ

ਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ ਠਹਾਉ ਨਹਉਜਤੀ
ਸਤੀਨਹੀਪਾਇਆ॥ ਸੁਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭੁਇ
ਆ॥ ਪ੍ਰਵਦਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤ੍ਰ
ਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ॥ ੨॥ ੩॥ ॥ ਅਸਾਮਹਲਾ॥ ੫
॥ ਭੁਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖੰਦੇਹੁਠੀਆ॥ ਗੋਬਿੰਦ
ਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ ਅਵਰਿਕਾ
ਜਤੇਰੈਕਿਤੇਨਕਾਮ॥ ਮਿਲੁਸਾਧਸਿਗਤਿਭੁਜੁ
ਕੇਵਲੁਨਾਮ॥ ਸਰੀਜਾਮਲਾਗੁਭੁਵਜਲੁਤਰ
ਨਕੈ॥ ਜਨਮੁਬਿਥਾਜਾਤਹੀਗਿਆਇਆਕੈ॥

॥**ਰਹਾਉ॥** ਜਪੁਤਪੁਸੇਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ
॥ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਗਨਿਆਹਰਿਗਾਇਆ॥**ਕਹੁ**
ਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰਿਆ॥**ਸਰਦਿਪਰੇਕੀਰਾਖ**
ਹੁਸਰਮਾ॥॥੨॥੪ ॥**ਸੋਹਲਾ॥** ॥**ਗੁਰਗਉੜੀ**
ਦੀਪਕੀਮਹਲਾ॥੧ ॥**ੴ** ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੈਪ੍ਰੀਤੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੇਇਕੀਚਾ
ਰੇ॥ਤਿਤੁਪ੍ਰਰਿਗਾਵਹੁਸੇਹਿਲਾਸਿਵਰਹੁਸਿ
ਰਜਦੁਹਾਰੇ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਸੈਰੇਨਿਰਭਉਕਾ
ਸੇਹਿਲਾ॥**ਹਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੇਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖ**

੨੬

ਹੇਇ॥੧॥ **॥ ਰਹਾਉ ॥** ਨਿਤ ਨਿਤ ਸ਼ੀਅਤ੍ਰੇ ਸਮਾਲੀਅ
ਨਿਦੇ ਬੈਗਾ ਦੇਵੁ ਹਾਰੁ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀ ਮਤਿ ਨਾਪਦੈ
ਤਿਸੁ ਦਾ ਤੈ ਕਵਲੁ ਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ ਸੀਬ ਤਿਸਾ ਗਾਲਿ
ਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵੁ ਹੁਤੇਲੁ॥ ਦੇਹੁ ਸਜੁ ਦੁਖ
ਸੀਸ ਨੀਆ ਨਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਉ ਮੇਲੁ॥੩॥
॥ ਪਰਿ ਪਰਿ ਏਹੇ ਪਾਹੁ ਚਾਸ ਦਫ਼ੈ ਨਿਤ ਪਵਨਿ
॥ ਸਦੁ ਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀ ਐਨਾ ਨਕਸੇ ਦਿਹਾਅ
ਵਨਿ॥੪॥੧॥ **॥ ਅਸਾ ਮਹਲਾ ॥੧॥** ਫਿਅ ਪਰਿ
ਫਿਅ ਗੁਰ ਫਿਅ ਉਪਦੇਸ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਏਕੇਵੇਸ

ਅਨੇਕ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੈ ਪਰਿਕਰ ਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ
 ॥ ਸੇ ਪਰਗਾਥੁ ਵਡਾਈ ਤੇਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸਾਏ
 ਚੰਦ ਸਿਆਪਨੀਆ ਪਹਰਾ ਬਿਤੀਵਾਰੀਆ
 ਹੁਹੇਆ॥ ਸੁਰਜ ਏਕ ਰਤਿ ਅਨੇਕ ਨਾਨਕ ਕਰ
 ਤੇ ਕੇ ਕੇ ਤੇ ਦੇਸ ॥ ਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧
 ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ਤਾਰਿ
 ਕਾਮੀ **ਨੂਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ** ॥ ਪ੍ਰਧਮਲ ਆਨਲੇਖ
 ਵਲੁ ਚਵਰੇ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਗਾਇ ਫੂਲਿ ਤੇਜੈ
 ਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭੁਵਨ ਨਾਤੇਰੀ

ਆਰਤੀ॥ ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਸੀਤਭੇਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨਨੈਨਹਹਿਤੇਹਿਕ
ਵਿਸਹਸਮੁਗਤਿਨਨਾਏਕਤੇਹੀ॥ ਸਹਸਪਦੁ
ਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੀਧਾਕਿਨੁਸਹਸਤਵ
ਗੀਧਾਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ ਸਭਮਾਹਿਜੇਤਿਜੇਤਿ
ਹੈਸੇਇ॥ ਤਿਸਦੈਚਾਨਦਿਸਭਮਾਹਿਚਾਨਦੁਹੇ
ਇ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੇਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ ਜੇਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ ਹਰਿਚਰਨੁਕਵ
ਲਮਕਰੀਦਲੇਭਿਤਮਨੇਅਨਿਦਿਨੇਮੋਹਿਆ

ਹੀਖਿਆਸਾ॥ ਕਿਰਪਾਜਲਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿ
 ਗਕਉਹੋਇਸਾਤੇਤੇਰੇਨਾਇਵਾਸਾ॥੪੩॥ ^{ਰਗੁ}ਰਗਿ
 ਨੀਪੁਰਬੀਮਹਲਾ॥੪॥ ਕਾਮਿਕਰੋਪਿਨਗਾਰ
 ਬਹੁਰੁਰਿਆਮਿਲਿਸਾਪੂਖੰਡੁਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰ
 ਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿ
 ਵਸੰਡੁਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ ਕਰਿਸਾਪੂਅੰਮ੍ਰਿਤਲੀਪੁਨਦ
 ਭਾਹੇ॥ ਕਰਿਨੰਡੁਚਿਤਪੁਨਦਭਾਹੇ॥੧॥ ਰਹਉ॥
 ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਜਾਇਆਤਿਨਅੰਤਰਿ
 ਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਬੁਭੈਦੁਖ

ਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁ ਸਹੇ ਹਿਸਿਰਿਤੰਡਾਹੇ॥ ੨॥ ਹ
ਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ ਦੁਖੁਜਨਮਮਰ
ਣੁਭਵਖੰਡਾਹੇ ਆਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆ
ਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੇਭੁਖੰਡੁਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥ ੩॥ ਹ
ਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨੁ ~~ਨਹ~~ ਪੁਤ੍ਰਤੇਰੇਹਰਿਗੁਰੁ
ਖੁਵਡੁਵਡਾਹੇ॥ ਜਨਨਾਨਕੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇ
ਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੇ॥ ੪ ੪ ⁺ਗਉੜੀ
ਪੁਰਬੀਮਹਲਾ॥ ੫॥ ਕਰਉਕੇਨਿਤੀਸੁਦੁਹਮੇਰੇ
ਮੀਤਾਸਿਤਟਹਲੁਕੀਕੇਲਾ ਈਹਾਖਾਟਿਚ

ਰਾਗ

ਲਹੁਹਰਿਲਾਗਾਅਗੈਕਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਅ
 ਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਾਗੁਰਮਿਲਿਕਾ
 ਨਸਦਾਰੇ॥੧॥ਗਰਹਉ॥ਇਹੁਸਿਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁ
 ਸੇਸੇਮਹਿਤਰਿਬਿਬੁਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿ
 ਨਗਾਇਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿ
 ਨਜਾਨੀ॥ਜਾਕਉਆਏਸੇਈਬਿਹਾਸੁਹੁਹ
 ਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਵਸੇਰਾ॥ਨਿਜਪਰਿਮਹਲੁ
 ਪਾਵਹੁਸੁਖੁਸਹਜੇਬਾਹੁਰਿਨਹੇਇਗੋਠਰਾ
 ॥੩॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾ

ਮਨਕੀ ਪੁਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਿਹੈ ਸੁਖ ਮਾਰੈ ਮੋਕ
ਉਕਰਿ ਸੰਤ ਨਕੀ ਪੁਰੇ॥ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥

॥੧॥ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ੧੬ ਦੁਹਿਗਾ

ਰੂਪੀ ਪੁਨਿਰਾਫੁ ਸਕਾ ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇ
ਤਸਗਾਤ ਕੇਈ ਸਾ॥ ਪੁਹਪਨ ਕਿਸ ਦਿਗਗਾਨਿ
ਤੇਰੁਈ॥ ਸਭਿਹਿਨ ਆਨ ਬਦਾਈ ਦਈ॥ ੧ ॥ ਧੀ
ਨਿਯਧਿਨਿ ਜਲੇਗਾਨ ਕੇਗਾਸਾ॥ ਦੁਸਟ ਨਦਾਹ
ਗਰੀਬ ਨਿਦਾਸਾ॥ ਅਖਲੁ ਦੁਨ ਕੇ ਸਿਰਸਾ
ਹਾਰੇ॥ ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੇਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ॥ ੨ ॥ ਕ

ਬਿਯੋਬਾਚ ਬੋਨਤੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥੧੦॥ ਚੇਉ ਪਈ ॥
 ਹਮਰੀ ਕਰੇ ਗਾਥ ਦੇ ਰਛਾ ਪੂਰਵ ਹੋਇ ਚਿਤੀ ਕੀਇ
 ਛਾਤੁ ਚਰਵਨ ਮਨ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ਆਪ ਨਾ ਜਾਨਕ
 ਰੇ ਪਤਿ ਪਾਰਾ ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥
 ਆਪ ਗਾਥ ਦੇ ਮੇਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ਸੁਖਿ ਦਸੈ ਮੇਰੇ ਪ
 ਰਵਾਰੰਗਾ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ਮੇਰੇ ਟਿੰ
 ਛਿਆ ਨਿਜ ਕਰ ਦੇ ਕਰੀ ਏਸ ਬਥੈ ਰਨਿਕੇ ਆਜ
 ਸਿਖਰੀ ਏਹ ਪੂਰਵ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੇਰੇ ਰੁ
 ਜਨ ਕੀ ਰਹੈ ਪਿਆਸਾ ਤੁਮ ਹਿਛਾਤਿ ਕੇਈ ਅਵਰ
 ਨਧਿ ਆਉ ॥ ਜੇਕਰ ਚਾਹੈ ਸੁਤੁ ਮਤੇ ਪਾਉ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿ

ਖਹਮਾਰੇਤਾਰੀਅਹਿਚੁਨਿਚੁਨਿਸਤੁਹਮਾਰੇਮਾਰੀਅਹਿ
॥ ੪ ॥ ਆਪਹਾਥਾਇੰਮੁਏਰਿਬਰੀਐ॥ ਮਰਫੁਕਾ
ਲਕਾਤਾਸਨਦੁਰੀਐ॥ ਹੁਜੇਸਦਾਹਮਾਰੇਪਛਾਸੀ
ਅਸਪੁਸ਼ਕੁਕਰੀਅਹੁਰਫੁ॥ ੫ ॥ ਰਾਖਿਲੇਹੁਮਹਿ
ਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ ਸਾਹਿਬਸਿਤਸਹਾਇਪਿਆਰੇ॥ ਦੀ
ਨਈਧਦੁਸਟਨਕੇਹੀਤਾ॥ ਤੁਮਹੇਪੁਰੀਚਤਰਦਸਕੀ
ਤਾ॥ ੬ ॥ ਕਾਲਪਾਇਬ੍ਰਹਮਾਬਪੁਧਰਾ॥ ਕ
ਲਪਾਇਸਿਵਜੀਅਵਤਗ॥ ਕਾਲਪਾਇ
ਕਰਬਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਸਕਲਕਾਲਕਾਕੀ
ਆਤਮਾਸਾ॥ ੭ ॥ ਜਦੁਨਕਾਲਜੋਗੀਸਿ

~~ਲਾਪਾਟਿਸਿਵਜੀਅਵਤਾਰਾ॥~~ ਕਾਨੁਪਾਟਿਕਰ
~~ਵਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥~~ ਸਕਲਕਾਲਕਾਰੀਅਤਮਾ
~~ਸਾ॥੧॥~~ ਜਵਨਕਾਲਜਗਤਵਕੀਰਿ॥ ਏਦਰਾ
 ਸਬੁਹਮਾਸ਼ੇਥੀਰਿ॥ ਜਵਨਕਾਲਸਰੁਲੋਕਸਵ
 ਰਾ॥ ਨਮਸਕਾਰਹੈਤਾਹਿਹਮਾਗਾ॥੨॥ ਜਵਨਕ
 ਲਸਰੁਜਗਤਬਨਾਯੋ॥ ਏਵਏਤਜਫਨਉ
 ਪਜਾਯੋ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਏਕੈਅਵਤਾਰਾ॥ ਸੇਈ
 ਗੁਰੂਸਮਝੀਅਹੁਹਮਾਗਾ॥੩॥ ਨਮਸਕਾਰ
 ਭਿਸਹੀਕੋਹਮਾਗੀ॥ ਸਕਲਪ੍ਰਜਾਜਿਨਅਪਿ

ਸਦਾਰੀ॥ ਸਿਵ ਕਲਕੇ ਸਿਵ ਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਯੋ॥
ਸਤਨ ਕੇ ਪਲ ਮੇ ਬਧ ਕੀ ਮਿਯੋ॥ ੧੦॥ ਅਟਿਘ
ਦਿਕੇ ਮੀਤ ਰਕੀ ਜਾਨਤ॥ ਭੁਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ
ਪਛਾਨਤ॥ ਬੀਟੀ ਤੇ ਕੁਚਰ ਅਸ ਕੁਲ॥ ਸਭੁ
ਰਕਿ ਪਾਦਿ ਸਟ ਕਰਿ ਛੁਲ॥ ੧੧॥ ਸਿਤ ਨਦੁ
ਖਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੁਖੀ
॥ ਏਕੇ ਏਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ॥ ਅਟਘਟ ਕੇ ਪ
ਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੈ॥ ੧੨॥ ਜਬ ਚਿਤ ਕਾਰਖ ਕਰਾ
ਕਰਤਾਰਾ॥ ਪਰ ਜਾਪ ਰਤਤ ਕ ਦੇਹ ਅਪਾਰ॥

॥ ਸਬ ਅਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਕਾਹੁ ਤੁਸਮੈ ਮਿਲ
 ਤਦੇ ਹਰਹਰ ਸਭੁ ਹੀ ॥੧੩॥ ਜੇ ਤੇ ਬਦਨ ਸਿਸਟਿ
 ਸਭੁ ਧਰੈ ਆਪ ਆਪ ਨੀ ਬੂਝੁ ਏਉ ਚਾਰੰ ਰੈ ਤੁ
 ਮ ਸਭੁ ਹੀ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਜਾਨਤ ਕੇਦ
 ਰੁਦਾ ਅਰੁ ਆਲਾ ॥੧੪॥ ਨਿਰੋਕਾਰ ਨਿਥਿ
 ਕਾਰ ਨਿਲੋਬ ॥ ਆਦਾ ਅਨੀਲਾ ਮਨਾ ਦਿਅਸੀ
 ਤੁ ॥ ਤਾ ਕਾ ਸੂਨੁ ਉਚਾਰਤ ਭੁਦਾ ॥ ਸਾਕਾ ਭੁਦਨ
 ਪਾਵਤ ਕੇਦਾ ॥੧੫॥ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਿ ਪਾਹ ਨਿਅਨ
 ਮਾਨਤ ॥ ਮਹਾ ਸੂਨੀ ਕਛੁ ਭੁਦਨ ਜਾਨਤ ॥ ਮਹਾ

ਬ

ਦੇਵਕਉਕਹਤਸਦਾਸਿਵ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਕਾ
 ਚੀਨਤਨਹਭਿਵ॥ ੧੬॥ ਆਪਆਪਨੀਬਾਧਿ
 ਹੈਜੇਤੀ॥ ਬਰਫਤਤਿਨਤਿਨਤੁਹਿਤੇਤੀਤੁ
 ਸਰਾਲਖਾਨਸਾਇਪਸਾਰਾ॥ ਕਿਹਿਬਿਧਿਸ
 ਜਾਪ੍ਰਸਸਿਸਾਰਾ॥ ੧੭॥ ਏਕੋਰਪਅਨੁਪਸਰੂ
 ਪਾ॥ ਰੰਕਭਇਯੇਰਾਵਕਹੀਭੁਪਾ॥ ਅੰਤਜ
 ਸੇਰਸਸੇਤਜਕੀਨੀ॥ ੧੮॥ ਉਤਭੁਜਖਾਲਿਬ
 ਹਰਿਰਚਿਦੀਨੀ॥ ੧੯॥ ਕਹੂੰਫਲਗਾਜਾਏਏ
 ਠਾ॥ ਕਹੂੰਸਿਮਟਿਭੁਯੇਸੇਕਰੰਇਕੋਠਾ॥ ਸਗ

ਗੀਸਿਸਟਿਦਿਖਾਇਅਚੰਭੁਦੁ॥੩॥ਅਗਦਿਜੁਗਾ
ਦਿਸਰੂਪਸੁਅੰਭੁਦੁ॥੧੯॥ਅਬਰਫੁਮੇਰੀਤੁਮ
ਕੋਰੇ॥ਸੀਖਅਉਬਾਰਿਅਸਿਖਸੇਘਰੇ॥ਦੁਸ
ਸਟਜਿਤਉਰਵਤਉਤਪਾਤਾ॥ਸਕਲਮਲੇ
ਫਕਰੇਰਣਘਾਤਾ॥੨੦॥ਜੇਅਸਪੁਜਾਦੁਸਰ
ਣੀਪਰੇ॥ਤਿਨਕੇਦੁਸਟਦੁਖਤਯੋਮਰੇ॥ਪਰਖ
ਜਵਨਪਗਾਪਰੇਤੁਹਾਰੇ॥ਤਿਨਕੇਤੁਮਸਿਕਟ
ਸਭੁਟਾਰੇ॥੨੧॥ਜੇਕਲਿਕੋਇਕਕਾਰਧਿਅੰ
ਰੇ॥ਤਾਕੇਕਾਲਨਿਕਟਨਹੀਅੰਰੇ॥ਰਫੁਹੋਇ

ਤਾਹਿ ਸਭੁ ਕਾਲਾ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਰੇ ਤਤੁ
 ਕਾਲਾ॥੧੨॥ ਕਿਪਾਦਿ ਸਟ ਤਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਿਰਿ
 ॥ ਤੁਕੇਤਾ ਪਤਨ ਕਸਾਹਿ ਹਰਿ ਹੋ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਘ
 ਰਮੇ ਸਭੁ ਹੋਈ॥ ਦੁਸਟ ਫਾਹ ਢੁਵੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ
 ॥੧੩॥ ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ ਤੁਮੈ ਸੰਭਾਰਾ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ
 ਤੇ ਤਾਹਿ ਉਬਰਾ ਜਿਨ ਨ ਚਨਾਮ ਤਿਹ ਰਿਕਾ
 ॥ ਦੁਰਿ ਦੁਸਟ ਦੇਖ ਤੇਰਾ॥੧੪॥ ਖੜ੍ਹ ਗਕੇ
 ਤੁਮੈ ਸਰ ਛਿਤਿ ਹਾਰੀ॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੇ ਲੇਹੁ ਉ
 ਬਾਰੀ॥ ਸਰਬ ਰਉਰਮੇ ਹੋ ਦੁਸਹਾਈ॥ ਦੁਸਟ ਦੇ

ਖਤੇਲੇ ਹੁਕ ਬਚਾਈ ॥੧੫॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਮ ਪਰਜ
 ਗਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰਿਥ ਕਰਾ ਪੁਰਣ ਸੁਭੁ ਰਾਤਾ ॥ ਕਿਲ
 ਵਿਖਸ ਕਲ ਦੇਹ ਕੇ ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੇਖੀ ਅ
 ਨ ਕੋ ਛੋਕਰਤਾ ॥੧੬॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿ ਪੁਜ ਜ ਕਰੁ ਏ
 ਦਇਆਲਾ ॥ ਪੁਰਣ ਕਰਾ ਗ੍ਰਿਥ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥
 ਮਨ ਬਾਛਤ ਠਲ ਪਾਵੈ ਸੇਈ ॥ ਦੁਖ ਨ ਤਿਸੈ
 ਬਿਆਪ ਕੇਈ ॥੧੭॥ ਅਵਿਲ ॥ ਸੁਨੈ ਗੁਗਮੇ ਆ
 ਹਿ ਸੁਰ ਸਨ ਪਾਵਈ ॥ ਸੁਨੈ ਮੁਖਿ ਚਿਤਿ ਲਾਇ
 ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਨਿਕਟਿ ਨ

ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥ ਹੁਜੈ ਆਕੀ ਇਕ ਬਾਰ ਚਉਪ
ਈ ਕੇ ਕਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੀਥਤ ਸਤ ਰਹ ਸਹਿ ਸਭੁ ਠਜੈ ॥
ਅਰਧ ਸਹ ਸਤੁ ਨਿਤੀ ਨ ਕਹਿ ਜੈ ॥ ਭਾਦਵ ਸੁ
ਦੀ ਅਸਟ ਸੀਰਾ ਵਿਵਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਸਤੁ ਦਵ ਗਿ
ਬਸੁ ਧਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪਾਖਿ ਆਨੇ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਿਤ੍ਰੇ ਚਉਪ ਸੀਤੀ ਸੀ ਬਾਦੇ ਚਾਰ ਸੈ ਚਾਰਿ ਚ
ਰਿਤ੍ਰ ਸਾਪਤ ਸਤੁ ਸੁਭੁ ਸਤੁ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਹ ਰਾ ॥
ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਦਾਸ ਪਾਰਿ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਾ
ਰ ॥ ਅਸੀ ਪਹਾ ਬਦੈ ਰਾਖੁ ਮੇਰਿ ਸਨ ਨ ਕੁਮ ਬਚਨ

1
ਬਿਚਾਰ॥੧॥ਚੁਓਪਈ॥ਮੈਨਗਨੇਸਹਿਪ੍ਰਥਮ
ਮਨਾਉ॥ਕਿਸਨਥਿਸਨਕਬਹੂੰਨਧਿਆਉ॥
ਕਾਨਸੁਨੇਪਹਿਚਾਨਨਤਿਨਸੇ॥ਲਿਵਲਾਗੀ
ਮੇਰੀਪਗਇਨਸੇ॥੧॥ਮਹਾਕਾਲਰਖਦੁਰਹ
ਮਾਰੇ॥ਮਹਾਲੇਹਮੈਕਿਕਰਥਾਰੇ॥ਅਪਨਾਜਾ
ਨਕਰੇਰਖਵਾਗਬਾਹਗਹੇਕੀਲਾਜਾਬੰਚਾ
ਰ॥੨॥ਅਪਨਾਜਾਨਸੁਣੀਪ੍ਰਤਪਰੀਐ॥ਚੁਨਿ
ਚੁਨਿਸਤਹਮਾਰੇ॥ਮੇਰੀਐ॥ਦੇਗਤੇਗ
ਜਗਮੈਦੇਉਚਲੇ॥ਰਾਖਆਪਮੋਹਿਅਉਰ

ਨਦਲੈ॥੩॥ਤੁਮਮਕਰਹੁਸਦਾਪ੍ਰਤਪਾਗ॥ਤੁਮ
ਸਾਹਿਬੁਮੈਦਾਸਤਿਹਾਰਾ॥ਜਾਨੈਅਪਨਾਮੁਵੈਨਿ
ਦੁਸ਼॥ਆਪਕਰੇਹਮਰੇਸਭੁਕਾਜ॥੬॥੮॥ਤੁਮ
ਹੇਸਭੁਕਾਜਨਕਰਾਜਾ॥ਆਪੇਆਪਗਾਰੀਬ
ਨਦਾਜਾ॥ਦਾਸਜਾਨਕਰਕਿਪਾਕਰਹੁਮੇਰਿ॥ਹਾ
ਰਪਰਾਮੈਆਨਦੁਰਤੇਰਿ॥੫॥ਅਪਨਾਜਾਨ
ਕਰੇਪ੍ਰਤਪਾਗ॥ਤੁਮਸਾਹਿਬੁਮੈਕਿਕਰਬਾ
ਰਾ॥ਦਾਸਜਾਨਦੇਹਾਥਉਕਾਰੇ॥ਹਮਰੇਸਭੁਕੈ
ਰੀਅਨਸੰਘਾਰੇ॥੬॥ਪ੍ਰਿਥਮਧਰੇਭੁਗਵਤਕੋਧਿ

ਆਨਾ॥ ਬਹੁਰੇ ਕਰੇ ਕੁ ਬਿਤਾ ਬਿਧਨਾਨਾ॥ ਕਿਸ
 ਨ ਜਥਾ ਮਤ ਚਰਿਤ ਉਚਾਰੇ॥ ਚੁਕਹੇ ਇਕ ਬਿ
 ਲੇਹੁ ਸੁਪਾਰੇ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਦਖਣੀ ਓਅੰ

ਕਾਰ॥ ॥

१ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਕ੍ਰਮਾਉਤ ਪਤਿ ਓਅੰ ਕਾਰੁ ਕੀਆ
 ਲਿਨਿ ਓਤਿ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਸੈਲ ਸੁਗਭੁ ਏ॥ ਓ
 ਅੰ ਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਸਬਾਇ
 ਉਧਰੇ॥ ਓਅੰ ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓ ਨਮਾ

ਖਰਸੁਟੁਹੁਕੀਚਾਰੁ॥ ਰਿਨਮਅਖਰਤਿਰੁਵਦੁਸਾ
ਗੁਸੁਟਿਪੀਤੁਦਿਅਮਲਿਖਹੁਸੀਸਾਲਾ॥ ਲਿ
ਖੁਰਾਮਨਾਮਗੁਰਮੁਖਿਗੋਪਾਲਾ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ॥
ਸਸੈਸਭੁਸਗੁਸਹਜਿਉਪਾਇਅਤੀਨਭਵਨ
ਇਕਜੇਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਚੁ
ਟਿਲੈਮਾਫਕਮੇਤੀ॥ ਸਮਸੈਸੁਸੈਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਬੁ
ਸੈਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰਿਸਾਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਖੈਸਾ
ਚੁਸਮਾਲਾਬਿਨੁਸਾਚੇਸਗੁਕਾਚਾ॥ ੨ ॥ ਧਧੈਧ
ਰਮੁਧਰੇਧਰਮਾਪੁਰਿਗੁਫਕਾਰੀਮਨੁਧੀਰਾ॥

ਧਧੈਧੁਰਾ ਫੈਲੁਖਿਮਸਤਕਿਕਿਚਨਨੁਏਮਨੁ
 ਰਾ॥ ਧਨੁਪਰਦੀਧਰੁਅਧਿਅਮਜੇਨੀਤੇਲਿਕੇ
 ਲਿਸਚੁਪੁਰਾਗਾਕਰੇਕੀਮਿਤਿਕਰਤਾਜਾਫੈਕੇ
 ਜਾਫੈਗੁਰਸੁਰਾ॥੨॥ ਗਿਆਨਗਾਢਾਅਦੁਜਾ
 ਰੁਇਆਗਾਰਕਿਗਲੇਕਿਭੁਖਾਇਆ॥ ਗੁਰ
 ਰਸਗੀਤਕਾਦਨਹੀਰੁਏਸੁਣੀਅੰਗਹਿਰਗੀ
 ਠੀਰੁਗਾਢਾਇਆ॥ ਗੁਗਿਰਬੁਕਹਿਆਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁ॥ ਲਹਿਆਮਨਿਤਨਿਸਾਚੁਸੁਖਾਇਆ॥

ਇੰਮਾਂ॥ ਮਾਪੇਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਪੇਦੇਵੈ ਮਾਪੇਮੇਮਿ
ਤੁਪਾ ਮਾਇਆ॥੪॥ ਏਕੇਏਕੁਕਹੈ ਸਤੁਕੇਈ
ਹਉ ਮੈਗਾਰਬੁਦਿ ਮਾਪੈ॥ ਮੀਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁ
ਪਛਾਣੈਇਉਪਰਮਹਲੁਸਿਦੁਪੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਨੇਨ੍ਹੈ
ਹਰਿਦੂਰਿਨਸਾਣੁ॥ ਏਕੇਸਿਸਟਿਸਬਾਈ॥
ਏਕੇਕਾਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੁਸ਼ਾਨਾਨਕਏਕੁਸ
ਸਾਈ॥੫॥ ਏਸੁਕਰਤਕਉਕਿਉਗਾਹਿਗਾਖਉ
ਅਠਰਿਤਿਤੁਲਿਚਿਨਸਾਈ॥ ਮਾਇਆਕੇਦੇਵ
ਨੇਪਾਛੀਸੁਠਿਰਉਚੀਪਾਈ॥ ਲਖਿਲੇਭਿਮੁ

ਹਤਾਮਿਵਿਗੁਤੇਇਕਤਬਠਿਰਿਪਛੁਤਾਈ
 ॥ ਏਕੁਸਰੇਵਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵੈਆਵਛੁਤਾ
 ਛੁਰਹਾਈ॥੬॥ ਏਕੁਅਚਾਰੁਰਿਗੁਇਕੁਕੁਪੁ
 ਪਉਛੀਪਾਛੀਅਗਨੀਅਸਕੁਪੁ॥ ਏਕੁਭਵਤੁ
 ਭਵੈਤਿਹੁਲੇਇ॥ ਏਕੁਕੁਏਸੁਏਪਤਿਹੇਇ॥
 ਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਲੇਸਮਸਰਿਰਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਏਕੁਵਿਰਲਾਕੇਲਹੈਜਿਸਨੇਦੇਇਕੁਪਾ
 ਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥ ਗੁਰੁਦੁਆਰੇਆਖਿਸੁਣਾਏ॥
 ੭॥ ਚਿਰਮਪੂਰਮਜੇਤਿਉਜਲਾ॥ ਤੀਨਿਕੁੰਦਮ

ਹਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ ਭ੍ਰਿਗਾਦਿਆਮਾਮਸਰੂਪਦਿਖਾ
ਦੈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਪਾਰਿਆਵੈ॥ ਭ੍ਰਿਨਦਿ
ਬਰਸੈਨੀਸੁਰਧਾਰਾ॥ ਭ੍ਰਿਤਮਸਕਦਿ ਸਵਾਰਨਹ
ਗਾ॥ ਇਸੁ ਏਕੇਕਾਜਾਨੈਚੁਕਿ॥ ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇ
ਦੇਖਿ॥ ੨॥ ਭ੍ਰਿਗਾਵੈਸੁਰੁਅਸੁਰਸਿਪਾਰੈ॥ ਭ੍ਰਿਚੁਭਿ
ਦੇਖਿਸਕਦਿਬੀਚਾਰੈ॥ ਭ੍ਰਿਪਾਰਿਆਇਅੰਤਿਤਿ
ਹੁਲੇਇਆਪੇਕਰੈਕਥੈਸੁਫੈਸੇਇ॥ ਚਿਹੁਕਿ
ਧਾਤਾਮਨੁਤਨੁਦੇਇ॥ ਚਿਹੁਕਿਧਾਤਾਮਨਮੁਖਿ
ਸੇਇ॥ ਪੁਰੁਜਗਜੀਵਨੁਅਵਰੁਨਕੇਇ॥ ਨਾਨ

ਕਨਾਮਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੯॥ਰਾਜਨਰਾਮਰਵੈਹਿ
ਤਕਾਰਿ॥ਰਵਮਹਿਲੁਸ੍ਰੈਮਨੁਆਮਾਰਿ॥ਰਾਤਿ
ਇਨਿਤਿਰਹੈਰੀਗਿਰਾਤਾ॥ਤੀਨਿਭੁਵਨਸੁਗਚਾ
ਰੇਸ਼ਾਤਾ॥ਜਿਨਿਸ਼ਾਤਾਸੇਤਿਸਹੀਸ਼ੇਹਾ॥ਅਤਿ
ਨਿਰਮਾਇਲੁਸੀਸ੍ਰਸਿਏਹਾ॥ਰਹਸੀਰਾਖੁ
ਬਿਏਇ॥ਕਭਾਇ॥ਅੰਤਹਿਸਕਦੁਸਾਰਿ
ਲਿਵਲਾਇ॥੧੦॥ਰੇਸੁਨਕੀਸ਼ੈਅੰਮਿਤੁਪੀਸ਼ੈ
ਰਹਤੁਨਹੀਸਿਸਾਰੇ॥ਰਾਸ਼ੇਰਾਇਰੀਕਨਹੀਰ
ਹਤੁਆਇਸ਼ਾਇਸੁਗਚਾਰੇ॥ਰਹਤੁਕਹਟ

ਤੇਰਹੈਨਕੇਈਕਿਸੁਪਹਿਕਰੰਉਕਿਨਿਤੀ॥ਏ
ਕੁਸਕਏਰਾਮਨਾਮਨਿਰੋਧਰੁਗੁਰਦੇਵੈਪਤਿਮ
ਤੀ ੧੧॥ਲਾਜਮਰੀਤੀਮਰਗਾਈਘੁਘਟਕੋਲਿ
ਚਲੀ॥ਸਾਸੁਦਿਵਾਨੀਬਾਵਰੀਸਿਰਤੇਸਿਕਟ
ਲੀ॥ਪ੍ਰੇਮਿਬੁਲਾਈਰਲੀਸਿਉਮਨਮਹਿਸ
ਕਏਅਨਿਦੁ॥ਲਾਲਿਰਤੀਲਾਲੀਰੁਈਗੁਰ
ਮੁਖਿਰੁਈਓਦੁ॥੧੨॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਰਤਨੁਜਪਿ
ਸਾਰੁ॥ਲਬੁਲੇਰੁਰਾਮਹੀਕਾਰੁ॥ਲਾੜੀਚੜੀ
ਲਾਇਤਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਮੁਗਾਪੁਗਾਵਾਰੁ

॥ ਲਾਹੇ ਕਾਰ ਵਿਆਇਆ ਜਗਿਆਹੇਇ ਮਜ਼੍ਹਰਗ
 ਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿਆ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਦੇ ਸਾ
 ਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥
 ੧੩ ॥ ਆਇ ਵਿਗੁਤਾ ਜਗੁ ਜਮ ਪੈਥਾ ॥ ਆ
 ਈ ਨ ਮੇਟੁ ਕੇ ਸਮਰਥੁ ਆਥਿ ਸੈਲ ਨੀਚ
 ਪਰਿਹੋਇ ॥ ਆਥਿ ਦੇਖਿ ਨਿਵੈ ਜਿ ਸੁਦੇਇ
 ॥ ਆਥਿ ਹੋਇ ਤਾਮੁ ਗੁਪਤਿ ਆਨਾ ॥ ਭੁਗਤਿ
 ਬਿਹੁਨਾ ਜਗੁ ਬੁਝਿ ਗਨਾ ॥ ਸਭੁ ਮਹਿ ਦਰਤੈ ਏ
 ਕੇ ਸੇਇ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ

ਰੇਇ॥੧੬॥ ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁ॥
ਜਨਮਿਮਰਦਿਨਹੀਧਿਧਾਧੈਰੁ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੇਆਪੇ
ਆਪਿਆਉਪਾਇਆਪੇਘਟਥਾਪਿ॥ ਆ
ਪਿਅਗੋਚਰੁਧਿਧੈਲੇਈ॥ ਜੇਗਜੁਗਤਿਜੁਗਜੀਵ
ਨੁਸੇਈ॥ ਕਰਿਆਚਾਰੁਸਚੁਸੁਖਹੋਈ॥ ਨਾਮ
ਵਿਹੁਣਾਸੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥੧੭॥ ਵਿਹੁਣਾਵੈਵਿ
ਰੇਪੁਸਰੀਗ॥ ਕਿਉਨਮਿਲਹਿਕਾਟਹਿਮਨਪੀ
ਗ॥ ਵਾਟਵਟਾਉਆਵੈਜਾਇ॥ ਕਿਆਲੇਆ
ਇਆਕਿਆਪਲੈਪਾਇ॥ ਵਿਹੁਣਾਵੈਤੇਰੇ

੮੨
 ਟਾਸਰੁ ਥਾਇਲਾਗਾਮਿਲੈ ਜਾਏਇ ਬੁਝਾਇ
 ਇ॥ ਵਟੁਲੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਟੁਲੈ ਵਾਪਾਰੀ॥ ਦਿਨੁ ਨਾ
 ਵੈਕੈ ਸੀਪਤਿ ਸਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਗੁਣਵੀ ਚਾਰੇ ਗਿਆ
 ਨੀਸੇਇ॥ ਗੁਣਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ
 ॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਦਿਰਲਾਸਿ ਸਾਰਿ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁ
 ਰਵੀ ਚਾਰਿ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ
 ਪਾਇ॥ ਤਾਮਿਲੀਐ ਜਾਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਗੁਣ
 ਵੀਤੀ ਗੁਣਸਾਰੇ ਨੀਤ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀ
 ਐਸੀਤ॥ ੧੭॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁ ਕਾਇਆ ਕਉ ਸਾਲੈ

॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨ ਸੋਹਾਗਾ ਛਾਲੈ ॥ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਸ
ਹੈ ਸੁਤਾਉ ॥ ਨਦਰਿ ਸਗਾ ਛਵਨੀ ਸਚਨਾਉ ॥ ਜਗ
ਤਪਸੁ ਅਹੰਕਾਲ ਕਸਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣੀ ਕ
ਰਿਪਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨਿ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ਹੋਰ
ਕਿਆ ਕਹੀ ਐ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਐ
ਸਤਖੇ ਸਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਖਿਆਗਹੀ ਮਨੁ ਸ
ਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਖਰਾ ਖਰਾ ਆਖੈ ਸਰੁ ਕੇਇ ॥ ਖ
ਰਾਰਤ ਨੁ ਜੁਗਾ ਚਾਰੇ ਹੋਇ ॥ ਖਾਤੁ ਪੀਅੰਤੁ ਮੁਏ
ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੁਏ ਜਾ ਸਕਦੁ ਪਛਾ

ਨਿਆ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
 ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ੧੮॥ ਗਗ
 ਨਰੀ ਭੀਰੁ ਗਗਨਿ ਤਰਿਵਾਸੁ॥ ਗੁਣਗਾਏ ਸੁਖ
 ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਗਾਇਆ ਨਾਮਾਏ ਆਇਆ
 ਨ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਗ
 ਗਨ ਅਰੀ ਮੁਖ ਅਨਾਥੁ ਅਜੇਨੀ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ
 ਸਮਾਪਿ ਸਗੋਨੀ॥ ਹਰਿਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਠਿਠਿ ਰਿਖਵ
 ਹਿਨ ਜੁਨੀ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰਹੋਰਨਾਮਾ ਬਿਹੁਨੀ
 ॥ ੨੦॥ ਪ੍ਰਵਰਦਹਿ ਰਿਥਾ ਕੀ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ਜਾਤਿ

ਅਸੀਖ ਅੰਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ
॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਛੁ ਨਿਹੁਆ ॥ ਕਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕ
ਤਿ ਨਹੁਆ ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਾਰੁ ਏਕੁ ਸਮਾਲਿ ॥
॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਮਰਤੁ ਜੀ ॥ ਵਰਤੁ ਪੁਰੁ ਨਾਲਿ ॥ ਦਹਦਿ
ਸਦੁ ਦਿਖੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮੇਲੁ ਰੁਇਆ
ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁ
ਰ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇ ਲਿਤੁ ਲਾਵੈ ਤੇ ਲੈ ॥
ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸਿ ਗੁ ॥ ਪਰਹਰਿ ਮੇਲੁ
ਜਾਲਾਇ ਕਲਿ ਕੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਕੀਚ

ਗੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋ ਸਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ
ਪਾਰੁ॥ ੨੨॥ ਚਿੰਤ ਲੁਢੀ ਤੁਨ ਰਹਈ ਠਾਇ॥ ਚੇ
ਰੀ ਮਿਰਗੁ ਅੰਗੂਰੀ ਖਾਇ॥ ਚਰਨ ਕਮਲੁ ਚਿਰ
ਧਾਰੇ ਚੀਤੁ॥ ਚਿਰ ਸੀਵਣੁ ਚੇਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤੁ॥ ਚਿ
ਤਤ ਹੀਦੀ ਸੈ ਸਰੁ ਕੇਇ॥ ਚੇਤ ਹਿਏ ਕੁਤ ਹੀ ਸੁ
ਖ ਹੋਇ॥ ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਗਾਢੈ ਹਰਿ ਨਾਇ॥ ਮੁਕਤਿ
ਕੁਇਆ ਪਤਿ ਸਿਰਿ ਪਰਿ ਜਾਇ॥ ੨੩॥ ਛੀਜੈ
ਦੇਹ ਖੁਲੈ ਇਕੁ ਗੀਇ॥ ਛੁਆਨਿਤ ਦੇਖਹੁ

ਸਗਹਿਓ ॥ ਪੂਪ ਛਾਵੇ ਸਮਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਬੰਧ
ਨਕਾਇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਿਆਣੈ ॥ ਛਾਇ ਅਛਾਈ ਸ
ਗਤੁ ਭੁਲਾਨ ॥ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਰਤੁ ਪੁਰੇ ਪਰਵਾਨ ਛਾਈ
ਜੈ ਜੈ ਬਨ ਸਰੂਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਕਾਇਆ ਛਾਈ ਜੈ
ਭਈ ਸਿ ਬਾਲੁ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਪੈਆ ਪਿਪਰੁ ਤਿਹ ਲੇ
ਇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁਨ ਕੇਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਗਾਥੁ ॥ ਸਸੁ ਜਾਚੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾ
ਖਾ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾਤੁ ਪੁਰਾਵਾ ॥ ਜਾਤੁ ਮੇਲਹਿ
ਤਾਤੁ ਮੈ ਸਮਾਵਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਉ ਜਗਾਈ ਸਾ ॥

ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਕੀਸਾਇਕੀਸ॥੨੫॥ ਸ੍ਰੁਖਿਬੇ
 ਲੁਟੁਕਿਆਜਗਸਿਉਦਾਦੁ॥ ਸ੍ਰੁਗਿਮਰੈਦੇਖੈਪ
 ਰਮਾਦੁ॥ ਜਨਮਿਸੁਏਨਹੀਜੀਵੁਤੁਆਸਾਮਾਇ
 ਚਲੇਭੁਏਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ ਸ੍ਰੁਰਿਸ੍ਰੁਰਿਸ੍ਰੁਖਿਮਾ
 ਟੀਰਲਿਜਾਇ॥ ਕਾਲੁਨਚਾਪੈਹਰਿਗੁਟਗਾਇ
 ॥ ਪਾਈਨਦੁਨਿਪਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਆਪੇਦੇਵੈਸ
 ਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ ੨੬॥ ਦੁਆਨੇਬੇਲੈਆਪੇਬੁਝੈ
 ॥ ਆਪੇਸਮਝੈਆਪੇਸੁਝੈ॥ ਗੁਰਕਾਕਰਿਹਿਅ
 ਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ ਨਿਰਮਲਸੂਚੈਸਾਚੇਭੁਵੈ ਗੁਰੁ

ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੇਟ ॥ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ
ਅਖੈ ਟ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ
ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਹੇ ਪਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਭਿ ਸ
ਮਾਵਹੁ ॥ ੨੭ ॥ ਟੁਟੈ ਨਹੁ ਕਿ ਬੇਲ ਹਿਸਹੀ ॥ ਟੁਟੈ
ਬਾਹੁ ਟੁਟੈ ਦਿਸਗਹੀ ॥ ਟੁਟਿ ਪਰੀ ਤਿਗਈ ਬੁਰ
ਬੇਲਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰ ਛਾਡੀ ਦੇਹਿ ॥ ਟੁਟੈ ਕੀ
ਠਿ ਪਛੈ ਵੀ ਚਾਰ ॥ ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਾਰਿਕਾਰ ਜੁਸਾ
ਰਿ ॥ ਲਾਹਾ ਸਾਚ ਨਾਮਾਵੈ ਤੇਟਾ ॥ ਤਿਭੁ ਦਫਟਾ ਕੁ
ਰੁਖੀ ਤੁਮੁ ਸੇਟਾ ॥ ੨੮ ॥ ਠਾਕੁ ਹੁਮਨੁ ਮਾਗਾਖਹੁ

ਠਾਇ॥ ਠਹਕਿਮੁਈਅਵਗੁਇਪਛੁਤਾਇ॥ ਠ
 ਕੁਰੁਏਕੁਸਕਾਈਨਾਰਿ॥ ਕਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੁਤਿ
 ਮਾਰਿ॥ ਪਰਪਾਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਰਹਾਈ॥ ਮਹ
 ਹਲਿਬੁਲਾਈਠਾਕਨਪਾਈ॥ ਸਬਦਿਸਵਾਰੀ
 ਸਾਚਿਪਿਆਰੀ॥ ਸਾਈਸੋਹਗਾਇਠਾਕੁਰਿ
 ਧਾਰੀ॥ ੨੮॥ ਤੇਲਤਰੇਲਤਹੇਸਖੀਠਾਏਚੀ
 ਰਸੀਗਾਰ॥ ਠਾਹਪਾਇਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨਤ
 ਰਬਿਦੁਠੀਠਾਰ॥ ਠਰਪਿਮੁਈਪਾਰਿਮਾਪਣੈ
 ਠੀਠੀਕਿਤਿਸੁਜਾਇ॥ ਠੁਰਗਾਖਿਆਗੁਰਿਮਾ

ਪਣੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ॥ ਡੁਗਾ ਰਿਵਾਸੁ ਤਿਖਾ
ਅਣੀ ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਰਿ॥ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸ
ਬਦੁ ਮੀਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਆ ਭੁਰ ਪੂਰਿ॥ ਦੇਹਿ ਦੇ
ਹਿੰ ਹਿਅ ਥੈ ਸਭੁ ਕੇਈ ਜੈ ਰਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥ ਗੁ
ਰੂ ਆਰੈ ਦੇਵ ਸੀ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋਇ॥ ੩੦
ਦੁੰ ਦੁਲਤ ਦੁਲਤ ਹਉ ਛਿਰੀ ਦੁਹਿ ਦੁ
ਹਿ ਪਵਨਿ ਕਰਗਾਰਿ॥ ਭਾਰੇ ਦੁਹਤੇ ਦੁਹਿ ਪ
ਏ ਹਉ ਲੇਨਿ ਕਸੇ ਪਾਰਿ॥ ਅਮਰ ਅਮਰ ਅਮਰੀ
ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਇ॥ ਤਿਨ ਕੀ

ਪੁਤ੍ਰਿਅਪੁਲੀਅੈਸਿਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਮਨੁਦੀ
 ਮਾਗੁਰਿਅਪਤੈਪਾਇਆਨਿਰਮਲਨਾਉ॥ਤਿ
 ਨਿਨਾਮੁਦੀਆਤਿਸੁਸੇਵਸਾਤਿਉਬਲਿਹਾਰੈਜਾ
 ਓ॥ਜੇਉਸਾਰੈਸੇਰੁਹਸੀਤਿਸੁਬਿਨਅਦਰਨ
 ਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਿਸੁਸਿਮਲਾਤਾਤਨਿਦੁ
 ਖੁਨਹੋਇ॥੩੧॥ਫਾਕੇਮੇਰਾਕਿਸੁਗਾਹੀਫਾਕੇ
 ਹੇਆਨਹੇਗੁਆਦੁਫਿਜਾਫਿਦਿਗੁਚੀਅੈਦੁਬਿ
 ਧਾਦਿਅਪੈਰੇਗੁਫਾਮਦਿਹੁਫੇਆਦਮੀਕਲਰ
 ਕੈਪਗਿਰਿਤਿ॥ਫਿਫਨਾਵੈਕਿਉਫੁਟੀਅੈਜਾ

ਇਰਸਾਤਲਿਅੰਤਿ॥ ਗਾਣਤਗਾਣਾਵੈਅਖਰੀਅ
ਗਾਣਤੁਸਾਚਾਸੇਇ॥ **ਅਗਿਆਨੀਅਤਿਹੀਨੁ**
ਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੇਇ॥ ਤੂਟੀਤਿਤਰਬਾਬ
ਕੀਵਾਜੈਨਾਹੀਦਿਸ਼ੇਰਿ॥ **ਦਿਛੁਨਿਅਮੇਲੇਪਰੁ**
ਨਾਨਕਕਰਿਸਿਸ਼ੇਰਿ॥ ੩੨॥ ਤਰਵਰੁਕਾਇਅੰ
ਪੀਖਿਮਨੁਤਰਵਰਿਪੀਖੀਪੀਚਿ॥ ਤਤੁਚੁਗਹਿਮਿ
ਲਏਕਸੇਤਿਨਕਉਛਾਸਨਰੰਚ **ਉਤੁਹਿਤਬੇਰੁ**
ਲਕੇਗੁਲੇਤਾਕਹਚੇਗਾਪੁਣੀ॥ ਪੰਖਤੁਟੈਛਾਹੀ
ਪਣੀਅਵਗੁਣਿਗੁਣਿਕਣੀ॥ **ਕਿਨੁਸਾਚੇਕਿ**

ਓਛੁਟੀਐਹਰਿਗੁਣਕਰਮਿਮਣੀ॥ ਅਗਪਿਛੁ
ਨਾਏਛੁਟੀਐਵਡਾਅਗਪਿਧਣੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਛੁਟੀਐਕਿਰਪਾਅਗਪਿਕਰੇਇ॥ ਅਪਣੈਗਾਥਿ
ਵਡਾਈਆਜੈਗੁਣੈਤੈਦੇਇ॥ ੨੨॥ ਬਰਬਰੁਕੈ
ਸੀਅਨਾਥਾਨਦਿਹੁਣਾਹੇਇ॥ ਥਾਨਿਥਾਨਿਸਚੁ
ਏਕੁਹੈਕਾਮੁਨਠੀਟੈਕੇਇ॥ ਥਿਰੁਨਾਰਾਇ
ਨੁਥਿਰੁਗੁਰੁਥਿਰੁਸਾਚਾਕੀਚਾਰੁ॥ ਸੁਰਿਨਰ
ਨਾਥਹਨਾਥੁਤੁਨਿਧਾਰਾਅਧਾਰੁ॥ ਸਰਬੋਥਾ
ਨਥਨਿਤਰੀਤੁਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਜਹਦੇਖਾਤਹਏ

੪੮

ਕੁਤੂਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ ਥਾਨਥਨਿਤਰਿਰਵਿਰ
ਹਿਅਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਨੁਮੰਗਿਆ
ਦਾਨਦੇਵਸੀਵਤੁਅਗਮਅਪਾਰ॥ ੩੪॥ ਦ
ਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲਤੁਕਰਿਕਰਿਦੇਖਣਹ
ਰ॥ ਦਇਆਕਰਹਿਪੁਰੁਸਾਨੁਮੇਲਿਲੈਹਿਖਿ
ਨਮਹਿਦੁਗਹਿਉਸਾਗਿ॥ ਦਾਨਾਤੁਕੀਨਾਤੁਹੀਦੁ
ਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨ॥ ਦਾਲਦਭੇਸਨਦੁਖੰਦਲ
ਦੁਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁ॥ ੩੫॥ ਧਿਨਿਗ
ਇਐਬਹਿਸੁਰੀਐਧਨਮਹਿਚੀਤਗਵਾਰ॥

॥ਧਨਵਿਰਲੀਸਚੁਸਿਚਿਆਨਿਰਮਲਨਾਮੁਪਿ
ਆਰੁ॥ਧਨਗਾਇਆਤਾਜਾਨਦੇਹਿਜੇਗਾਚਹਿ
ਰੰਗਾਏਕੁ॥ਮਨਦੀਜੈਸਿਰੁਸਉਪੀਅੰਭੁਕਰ
ਤੇਕੀਏਕੁ॥ਪਿਧਾਧਾਵਤੁਰਹਿਗਾਏਮਨਮਹਿ
ਸਬਦਅਨਿਦੁ॥ਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜਨਭੁਏਭੁਏ
ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁ॥ਬਨੁਬਨੁਛਿਰਤੀਦੁਦੁਤੀਬ
ਸਤੁਰਹੀਘਰਬਾਗਿ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਮਿਲਿ
ਰਹੀਜਨਮਮਰਦੁਖੁਨਿਦੁਗਿ॥੩੬॥ਨਾਨ
ਕਰਤਨੁਛੂਟੀਅੰਦਿਦੁਗੁਣਜਮਪੁਰਿਜਾਇ

॥ ਨਾਤਿ ਸੁਏ ਹੁਨ ਉਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਠਿਰਿ ਪਛੁਤਾ
ਹਿ ॥ ਨਾਤਿ ਸੁਗਿਆਨੁ ਨਾਪਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾਤਿ ਸੁਧ
ਰਸੁ ਪਿਆਨੁ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ ਕਿਆ
ਸਾਣਾ ਅਭਿਆਨੁ ॥ ਥਾਕਰਹੀ ਕਿਵੁ ਅਪਨਾ ਹਾ
ਬਨਹੀ ਨਾਪਾਰੁ ॥ ਨਾਸਾ ਸਨ ਸੇਰੀ ਗੁਲੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ
ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ ਮੇਲੇ
ਮੇਲਣੁ ਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੁ ਵਿਛੋੜੀ ਸੁਮੇਲ ਸੀ ਗੁਰਕੈ
ਹੈ ਤਿਅਪਾਰੁ ॥ ੩੭ ॥ ਪਾਪ ਬੁਰਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿ
ਆਰਾ ॥ ਪਾਪਿ ਲਏ ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪਰਹਰਿ

ਪਾਪਪਛਾਣੈਆਪਿ॥ ਨਾਤਿਸੁਸੇਗੁਦਿਜੇਗੁਸਿਤ
 ਪਿ॥ ਨਰਕਪਤ੍ਰਤਉਕਿਉਰਹੈਕਿਉਬੀਚੈਜਮਕਾ
 ਲੁ॥ ਕਿਉਆਵੁਣਿਜਾਣਾਕੀਸਰੈਸੁਰੁਬੁਰਾਖੈਕਾ
 ਲੁ॥ ਮਨੁਜੇਜਾਲੀਵੇਨਿਆਭੀਜੇਜਾਲਾਮਾਹਿ॥ ਦਿ
 ਨਾਵੇਕਿਉਛੁਟੀਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਹਿ॥ ੩੮
 ਠਿਗਿਠਿਗਿਠਾਹੀਠਾਸੈਕਉਆ॥ ਠਿਗਿਪਛੁ
 ਤਾਨਾਮਬਕਿਆਹੁਆ॥ ਠਾਥਾਚੇਗੁਚੁਗੈਨ
 ਹੀਬੂਝੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਆਖੀਸੁਝੈ॥ ਜਿਉ
 ਮਛੁਲੀਠਾਥੀਜਮਜਾਲਿ॥ ਦਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇਉ

ਕਤਿਨਭੁਗਲਿ॥ ਠਿਰਿਠਿਰਿਅਵੈਠਿਰਿਠਿਰਿ
ਸਾਇ॥ ਏਕਰਿਗੁਰ ਚੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ ਇ
ਵਛੁਟੈਠਿਰਿਠਾਸਨਪਾਇ॥ ੩੯॥ ਬੀਰਾਬੀ
ਰਾਕਰਿਰਹੀਬੀਰੁਭਏਬੈਰਾਇ॥ ਬੀਰਚਲੇਖ
ਰਿਅਪਟੈਬਹਿਨੁਬਿਰਹਿਸਲਿਸਾਇ॥ ਬਾ
ਬੁਲਕੇਖਰਿਬੇਟਨੀਬਾਲੀਬਾਲੈਨੇਹਿ॥ ਸੇਲੇ
ਨਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਵਹਿਤੇਹਿ॥
ਬਿਰਲੇਗਿਆਨੀਬੂਝੁਟੈਸਤਿਗੁਰਸਾਚਿ
ਮਿਲੇਇ॥ ਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਾਈਆਸੇਭਾਵੈ

ਝੇਦੇਇ॥ ਬਾਣੀਬਿਰਲਉਬੀਢਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੋਇ॥ ਇਹੁਬਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖੁਕੀਨਿ
ਸਪਾਰਿਬਾਸਾਹੋਇ॥ ੪੦॥ ਰੁਨਿਰੁਨਿਪਾਨੀ
ਐਪਾਨ੍ਹਿਪਾਨ੍ਹਿਰੁਜੈ॥ ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਉਸਰੈਚੁ
ਹੈ॥ ਸਰਿਰੁਰਿਸੇਖੈਰੁਰਪੇਖੈਸਮਰਥੁਵੇਪ
ਰਵਾਹੈ॥ ਰੁਰਮਰੁਲਾਨੇਰੁਏਇਦਾਨੇਵਿਨੁਰੁ
ਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਰੁਗੀ
ਪਰੁਪਕਨੀਜਿਨਿਖਿੰਜੈਤਿਨਜਾਈਐ॥ ਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰੰਗਰਾਤੇਬਹੁਨਿਪਛੈਤਾ

ਈਅੈ॥ ਭੁਭੈਭਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਕੂਸੁਹਿਤਾਨਿਸ਼
ਅਰਿਬਾਸਾਪਾਈਅੈ॥ ਭੁਭੈਭਉਜਲੁਮਾਰਗਿ
ਵਿਖੜਾਅਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀਅੈ॥ ਗੁਰਪਸਾਈ
ਆਪੇਚੀਨੈਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਅੈ॥ ੪੯॥ ਮਾ
ਇਆਆਇਆਕਰਿਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੈਨਸਾ
ਥਿ॥ ਹਿਸੁਚਢੈਉਠਿਨ੍ਹਮਦੁਮਾਇਆਭੁਲੀਆ
ਥਿ॥ ਮਨਸੁਫਾਜਮੁਜੈਹਿਆਮਦਗੁਣਜਲਹਿ
ਨਾਲਿ॥ ਮਨਮਾਹਿਮਨੁਉਲਟੇਮਰੈਜੇਗੁਣਹੋਦ
ਹਿਨਾਲਿ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਵਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖ

ਭਾਲਿ॥ ਗਤ੍ਰਮੰਦਰਮਹਲਾ ਕਹਾਸਿ ਉਬਾਜੀ ਦੀ
ਬਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਨਾਮੁ ਦਿਛਿ ਸੁਠਾ ਆਵੁ ਤੁਝ
ਨੁ॥ ਆਪੇ ਚਤਰ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪੇ ਜਾਨੁ ਸੁਝਾਇ॥
੪੨॥ ਜੇ ਆਵੈ ਸੇਝਾਹਿ ਨਿ ਆਇ ਗਾਇ ਪੰਛ
ਤਾਹਿ॥ ਲਖ ਚਉਗਾਸੀ ਹਮੇ ਦਨੀ ਘਟੈ ਨਦੁ ਪੈ
ਉਤਾਹਿ॥ ਸੇਝ ਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿਗੁਇਆ॥
ਧੰਧਾਮੁ ਆਇ ਗੁਤੀ ਮਾਇਆ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਸੇ ਚਾਲ
ਸੀਕਿ ਸੁਕਉ ਮੀਤ ਕਰਉ॥ ਜੀਉ ਸਮਪਉ ਆਪ
ਨਾਤ ਨੁਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ॥ ਅਸ ਬਰੁ ਕਰਤਾ ਤੁਧ

ਨੀਤਿਸਹੀਕੀਜੈਓਟ॥ ਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸ
ਬਦਰਤੀਮਨਚੇਟ॥ ੪੨॥ ਗੁਣਗਉਨਾਕੋਰਹੈਰੀ
ਗੁਨਤਿਗੁਠਕੀਰ॥ ਵਾਗੀਆਪੋਆਪਣੀਕੋਇਨ
ਬਿਧੈਧੀਰ॥ ਗਾਹੁਬਰਾਭੀਹਾਵੈਵਲਾਸਰਡਗਾਰ
ਅਸਗਾਹੁ॥ ਮੈਤਨਿਆਵਗਾਣੁਸੁਰਿਮੁਈਦਿਤੁ
ਗੁਣਕਿਉਪਰਿਜਾਹੁ॥ ਗੁਣੀਆਗੁਣਲੇਖਤੁ
ਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨਮਿਲਉਪਿਆਰ॥ ਤਿਨਹੀਜੋਸੀ
ਸੰਥੀਰਹਾਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਗਾਰਿ॥ ਅਵਗੁਣੀਰੁ
ਰਖੁਰਹੈਗੁਣਭੀਵਸਹਿਨਾਲਿਦਿਤੁਸਤਿਗੁਰ

ਗੁਣਨਜਾਪਨੀਜਿਚਰੁਸਬਦੁਨੁਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥
੪੪॥ ਲਸਕਰੀਆਪਰਸਿਮਲੇਆਏਵਜਹੁ
ਲਿਖਾਇ॥ ਕਾਰਕਮਾਦਹਿਸਿਰਧਣੀਲਾਹਾਪ
ਲੇਪਾਇ॥ ਲਕੁਲੇਕੁਕੁਰਿਆਈਆਛੇਤ੍ਰੇਮ
ਨਹੁਦਿਸਾਰਿ॥ ਗਨੁਦੇਹੀਪਾਤਿਸਾਹਿਕੀਕਦੇਨ
ਆਵੈਗਾਰਿ॥ ਚਾਕੁਰਕਹੀਐਖਸਮਕਾਸਉਹੇ
ਉਤਰਿਦੇਇ॥ ਵਜਹੁਗਾਵਾਏਆਪਣਾਤਖਤਿਨ
ਬੈਸਹਿਸੇਇ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਹਥਿਵਤਿਆਈਆਜੇ
ਭਾਵੈਤੈਦੇਇਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐਅਵਰੁ

੫੩

ਨਕੈਇਕਰੇਇ॥੪੫॥ਬੀਜਤਿਸੁਸੈਕੇਨਹੀਕਹੈਦੁ
ਲੀਚਾਪਾਇ॥ਨਰਕਿਨਿਵਾਰਨੁਨਰਹਨਰੁਸਾਚੁ
ਉਸਾਚੈਨਾਇ॥ਦੁਨੁਤਿਨੁਦੁਨੁਤਿਨਿਰਿਰਹੀ
ਮਨਮਹਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਲਾਲਰਤਨੁਕਹੁ
ਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਾਬਿਭੰਡਾਰੁ॥ਉਤਮਹੋਵਾ
ਪੁਰੁਮਿਲੈਇਕਮਨਏਕੈਭੁਗਾਇ॥ਨਾਨਕਪੀਤ
ਮੁਰਸਿਮਿਲੇਲਾਹਾਲੇਪਰਥਾਇ॥ਰਚਨਾਰਾ
ਚਿਨਿਨਿਰਚੀਨਿਨਿਸਿਰਿਆਅਕਾਰੁ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਕੇਅੰਤਧਿਆਈਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥

॥੪੬॥ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀ ਸੇਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਾਜਾ
 ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਰਬੁ ਤੁਮ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ
 ਸੈਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ਐਸੇ ਤੁਕੇ
 ਭਰਿ ਮਿਭੁਲਾਹਿ ॥ ਸੇਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ਨਿਸੁ ਹਰਿ ਪਾਨ
 ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪੁਰਾਤਿ ਸੁਸਾਬਾਸਿ ॥ ਰੂਨੀ ਬਾ
 ਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਆ
 ਪ੍ਰਗਾਇਆ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਦੁਖ ਪਾਇਆ
 ਨਾਰਿ ॥ ਸੁਨਿ ਰੁਪਾਸਿ ਢੀਐ ਪਨ ਕਾ ਢਾਕਿ ਭੁਛ
 ਰੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾ ਏਸਿ ਚਿਪਨੁ ਦੁਖ ਪਾਹੇਇ ਭੁਆ

ਗੁ॥ ਸਚਿ ਆਗੀ ਸਚੁ ਸਿਚਿ ਆਸਾ ਚਉ ਨਾਨੁ ਅਮੋਲੁ
 ਗਹਿ ਨਿਰਮਾਇ ਲੁਭਿ ~~ਚੁ~~ ਜਲੇ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਕੇ
 ਲੁ॥ ਸਾਸਨ ਮੀਤੁ ਸੁਯਾਨੁ ਤੁਸਰਵ ਰਤੁ ਹਿਤੁ॥ ਸਾਚੁ
 ਉਠਾ ਕੁਰਮ ਨਿਵਸੈ ਹਉ ਬਿਲਿ ਹਾਗੀ ਤਿਸੁ॥ ਆਇ
 ਆਮਤਾ ਸਮੇ ਹਨੀ ਨਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੁਯਾਨੁ॥ ~~ਕੋ~~ ਬਿ
 ਖਿ ਆਮੀ ਮਿਤ ਏਕੁ ਹੋ ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਯਾਨੁ॥ ੮੮
 ॥ ਖਿ ਮਾਇ ਹੁਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੁਹਿ ਲਖ ਅਸਿਖਾ॥
 ਕੁਤਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਵਈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸਿਖ
 ॥ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੁਲੈ ਕੀ ਧੁਨ ਪਾਇ॥

ਸਥਾਇਮਹਲੀਖਰਾਤੁਖਿਮਾਸਚੁਸੁਖਭਾਇ॥ਖ
 ਰਓਖਰਾਧਨੁਪਿਆਨਤੁਆਪੇਵਸਹਿਸਰੀਰਿ
 ਮਨਤਨਮੁਖਿਜਾਪੈਸੈਦਾਗੁਣਅੰਤਰਿਮਨਪੀ
 ਰਿ॥ਹਉਮੈਖਪੈਖਪਾਇਸੀਕੀਜਤਿਵਥੁਵਿਕਾ
 ਰੁ॥ਜੈਤਉਪਾਇਵਿਚਿਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਲੁ
 ਗਅਪਾਰੁ॥੪੯॥ਸਿਸਟੇਭਉਨਜਾਣੈਕੇਇ॥ਸਿ
 ਸਟਾਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਇ॥ਸਿਪੈਕਉਈਸਰੁ
 ਪਿਆਈਅੰ॥ਸਿਪੈਪੁਰਕਿਲਿਖੇਕੀਪਾਈਅੰਸੀ
 ਪੈਕਾਰਾਇਚਾਕੁਰਚੈਰੁ॥ਸਿਪੈਸਾਥਨਚਾਲੈਹੋ

ਰ॥ ਬਿਨਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ
ਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨ॥ ੫੦॥ ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੇਇ
ਰਹੀ ਹੇਰਾਨ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਟੀ ਸਬਾਇ ਰੋਵੈ
ਮਨੁ ਗਿਆਨ॥ ਹਾਰਿ ਤੇਰ ਕੰਕਨ ਪਾਏ ਕਰਿ ਥਾਕੀ
ਸੀ ਗਾਰੁ॥ ਮਿਲਿ ਪੀਤ ਮਾਸੁ ਖਪਾਇਆ ਸਗਲ
ਗੁਣ ਗਲਿ ਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੀਤ ਪਿਆਰੁ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨੁ ਸੁਖ
ਪਾਇਆ ਦੇਖ ਹੁਮ ਨਿਬੀ ਚਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਪਨੁਟਾ
ਹਰਿ ਬੁਝੁਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖੁ ਹੁਪਿਆਰੁ॥ ਹ

ਰਿਜਪੀਐਹਰਿਧਿਆਈਐਹਰਿਕਾਨਾਸੁਅ
 ਧਾਰੁ॥੫੧॥ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਹੇਸਖੀਜੇਲਿਖਿ
 ਆਕਰਿਤਾਰਿ॥ਆਪੇਕਾਰੁਨਿਨਿਕੀਆਕ
 ਰਿਕਿਰਪਾਪਗੁਧਾਰਿ॥ਕਰਤੇਹਾਂਬਿਦੁਕ੍ਰਿਆ
 ਈਆਬੂਸੁਹੁਗੁਰਬੀਚਾਰਿ॥ਲਿਖਿਆਟੇ
 ਰਿਨਸਕੀਐਲਿਉਰਾਵੀਤਿਉਸਾਰਿ॥ਨਦਰਿਤੇ
 ਰੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਨਕਸਾਖੀਬਿਦਿਵੀਚਾਰਿ
 ॥ਮਨਮੁਖੁਲੇਪਾਇਮੁਏਉਬਰੇਗੁਰਬੀਚਾ
 ਰਿ॥ਜਿਪੁਰਖੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਿਸਕਾਕਿ

ਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਮਾਪਏ
ਜਿਨਿਹਿਰਦੈਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥ ੫੨॥ ਪਾਧਾਪਤ੍ਰਿ
ਆਆਖੀਐਬਿਦਿਆਬਿਚਰੈਸਹਜਿਸੁਰੁ
ਇਬਿਦਿਆਸੇਥੈਤਤੁਲਹੈਰਾਮਨਾਮੁਲਿਵਲਾ
ਇ॥ ਮਨਮੁਖਿਬਿਦਿਆਬਿਕਰਦਾਬਿਖੁਖਟੈ
ਬਿਖੁਖਾਇ॥ ਮੂਰਖੁਸਕੁਦਿਨਚੀਨਈਸੁਸੁਕੁਸੁ
ਨਹਕਾਇ॥ ੫੩॥ ਪਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਐਚਾਟ
ਕ੍ਰਿਆਮਤਿਦੇਇ॥ ਨਾਮਸਮਾਲਹੁਨਾਮੁਸਿਗਿਰਹੁ
ਲਾਹਾਜਗਮਹਿਲੇਇ॥ ਸਚੀਪਟੀਸਚੁਮਨਿਪ

५०
३॥ ॐ ਸਬਦਿ ਸੁਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਖਨਿਆ ਸੇਖੰਤੁ
ਤੁਥੀ ਨਾਨਿ ਸੁਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ੫੬ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ॥

॥ ॥ ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

१ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸਿਧਿ ਸਤਾਕ
ਰਿਆਸ ਦਿਖੈ ਠੇ ਸਿਤ ਸਾਭਾ ਸੇਕਾਰੇ ॥ ਤਿਨੁ ਆਗੈਰ
ਹਰਾ ਸਿਹ ਮਾਰੀ ਸਾਭਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਸਤਕੁ

ਟਿਧਰੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਨਾਨਕਸਿਤ
ਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਅੰਸਹਜਿਭੁਇਸੁਲੇਉ॥੧॥
ਕਿਆਭੁਵੀਅੰਸਚਿਸੁਚਾਹੇਇ॥ਸਾਚਸਬਦ
ਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਤੁਮੇਕਿ
ਆਨਉਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਰਿ॥
ਸਾਚਕਹਉਅਰਦਾਸਹਮਾਰੀਹਉਸਿਤਜਨਾਬ
ਲਿਜਾਉ॥ਕਹਕੈਸਹੁਕਹਰਹੀਅੰਬਾਲੇਕਹ
ਆਵਹੁਕਹਜਾਹੇ॥ਨਾਨਕਕੋਲੈਸੁਣਿਕੈਗ
ਰੀਕਿਆਤੁਮਾਰਾਰਾਹੁ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਕੈਸਿ

ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀ ਐ ਚਾਲੈ ਹਿਸਤਿ ਗੁਰ ਭਾਏ॥ ਸ
ਹਯੋ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਸਾ
ਏ॥ ਆਸਤਿ ਬੈਸਤਿ ਬਿਰਨਾ ਗਾਇਨੁ ਐਸੀ
ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਉ ਖਿਬੂ ਬੈਆਪੁ ਪਛਾ
ਣੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥ ੩॥ ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁ
ਤਰੁ ਕਹੀ ਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਈ ਐ ਪਾਰੇ॥ ਚਰ
ਪਟੁ ਬੇਲੈ ਅਉ ਪੁਨਾਨ ਕਦੇ ਹੁਸ ਚਾਖੀ ਚਾਰੇ
॥ ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿ ਆਉਤ
ਰੁਦੀ ਜੈ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਗਾਮੀ ਤੁਝੁ

ਕਿਆ ਬੈਸਾ ਤਿਥੀ ਜੈ॥੪॥ ਜੈ ਸੇ ਜਲਮਾਹਿ ਕਮਲੁ
ਨਿਗਲ ਮੁਮੁਰ ਗਾਈ ਨੈ ਸਾਢੇ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ
ਭੁਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀ ਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ॥੨
ਹੁਗਿ ਇਕਾਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵ ਸਿਆਮਾ ਸਾਮਾਹਿ
ਨਿਗਾਸੇ॥ ਅਗਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨ
ਕੁਤਾਕਾਦਾਸੇ॥੫॥ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਅਮੀ ਅਰਦਾ
ਸਿਹਮਾਰੀ ਪੁਛੁ ਉਸਾ ਚਬੀ ਚਾਰੇ॥ ਰੇ ਸੁਨ ਕੀਜੈ
ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਕਿਉ ਪਾਇ ਐ ਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ ਇਹੁ
ਮਨ ਚਲਤੇ ਸਾਧਿ ਚਿਘਰਿ ਬੈਸੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ

ਅਧਾਰੇ॥ ਆਪੇਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾਲ ਗੈਸਾ
ਚਿਪਿਆਰੇ॥੬॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਿ ਨਿਗਲੇਰੁ
ਖਿਬਿਰਖਿ ਭਿਦਿਆਨੇ॥ ਕਿਦਮੁਲੁ ਅਹਾਰੇਖ
ਈਅੰਮੈ ਅਭਿਪੁਕੇ ਲੈਗਿਆਨੇ॥ ਤੀਰਥਨਾਈ
ਐਸੁਭੁ ਫਲਪਾਈ ਅੰਮੈ ਲੁਨਲਾ ਗੈਕਾਈ॥
ਗੋਰਖਪੁਤੁਲੁ ਹਾਰੀ ਪਾਕੇ ਲੈਯੋ ਗਯੁਗਤਿ ਬਿ
ਧਿਸਾਈ॥੭॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦਨੁ ਆਵੈ ਪਰ
ਪਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਰੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕਨ
ਇਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖਨ ਯਾਈ॥ ਹਾਟੁ ਪਟੁ

੫੮

ਘਰਗੁਰੂਇਖਾਇਆਸਹਜੇਸਚੁਦਪਾਰੇ॥**ਸਿਖੀਉਤ**
 ਨਿਦਾਅਲਪਅਹਾਰਿਨਾਨਕਤਤੁਕੀਚਾ**ਰੇ॥੨॥**
 ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੇਗਿਦਾਮੁਦਾਸ਼੍ਰੇਲੀ**ਬਿਥਾ**
 ਬਾਰਹਅੰਤਰਿਏਕੁਸਰੇਵਹੁਖਟੁ**ਦੁ**ਦਰਸਨਇ
 ਕਪੀਥਾ॥ਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸਮਸ਼੍ਰਾਈਅੰਧੁਰਖਾ
 ਬਾਹੁਵਿਛੋਟਨਖਾਈਅੰਧੁ॥ਨਾਨਕਕੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿ
 ਬੂਝੈਜੇਗਮੁਗਤਿਇਦੁਪਾਈਅੰਧੁ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਬ
 ਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁਦਾਹਉਮੈਮਮਤਾਦੁਰਿਕਰੀ॥ਕਾ
 ਮੁਕੋਧਅਹੀਕਾਰੁਨਿਦਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦੁਸੁਸਮ

ਸੁਪਰੀ॥ ਖਿੰਬਾਝੇਲੀਭੁਰਿਪੂਰਿਰਹਿਆਨਾਨਕ
 ਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀ॥ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰ
 ਖੈਗੁਰਕੀਕਾਤਖਰੀ॥ ਭ੍ਰਿਖਭ੍ਰਿਖਪਰਪ੍ਰਚਰੁਟੇਪੀ
 ॥ ਕਾਇਆਕਨਾਸਤੁਮਨੁਸਾਗੋਟੀ॥ ਸੈਤੁਸੈਤੇਖੁ
 ਸਿਸਮੁਹੈਨਾਲਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ
 ॥੧੧॥ ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕਵਨਸੇਮੁਕਤਾ॥ ਕਵਨ
 ਸੁਅੰਤਰਿਕਾਹਰਿਲੁਗਤਾ॥ ਕਵਨੁਸੁਆਵੈਕ
 ਵਨੁਸੁਸਾਇ॥ ਕਵਨੁਸੁਭਿਭੁਵਭਿਰਹਿਆਸ
 ਮਾਇ॥੧੨॥ ਪਾਟਿਪਾਟਿਗੁਪਤਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕ

ਤਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁਸੁਗਤਾ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ
ਬਿਨੁ ਸੇਆ ਵੈਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸ
ਮਾਇ॥ ੧੩॥ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ॥
ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਕੋਇ ਆਗਿ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਲਾਧਾ॥ ਕਿਉਂ ਕ
ਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਅੰਧਿ ਮਾਰਾ॥ ਇਹੁ ਤ
ਤੁਕੀ ਚਾਰੈ **ਸੁਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ॥ ੧੪॥** ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ
ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ॥ ਮਨੁ ਮੁਖਿ ਕੋਇ ਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਧਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿ ਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ
ਹਉ ਮੈ ਮੈਟਿ ਸਮਾਇ॥ ੧੫॥ ਸੁਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੀ

ਜੈਬੀਧੁਉਤੈਨਹੀਸਾਖੈਨਕੀਧੁ॥ ਸਹਜੁਭੁਠਾਖ
 ਰੁਜਾਇਸਾਚੁ॥ ਨਾਨਕਸਾਚੇਭੁਵੈਸਾਚੁ॥ ੧੬॥ ਕਿ
 ਸੁਕਾਰਤਿਗਿਹੁਤਸਿਓਉਦਾਸੀ॥ ਕਿਸੁਕਾਰਤਿ
 ਇਹੁਭੇਖੁਨਿਦਾਸੀ॥ ਕਿਸੁਦਖਰਕੇਤੁਮਦੁ
 ਜਾਰੇ॥ ਕਿਉਕਰਿਸਾਬੁਲਿਖਾਵਹੁਪਾਰੇ॥ ੧੭॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿਖੇਜਤਭੁਏਉਦਾਸੀ॥ ਦਰਸਨਕੈਤਾਈ
 ਭੇਖਨਿਦਾਸੀ॥ ਸਾਚੁਦਖਰਕੇਹਮਦੁਦੁਜਾਰੇ
 ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥ ੧੮॥ ਕਿਤੁ
 ਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਦਟਾਇਆ॥ ਕਾਹੇਕਉਤੁ

ਬੁਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਅਸਾਮਨਸਾ
ਖਾਈ॥ ਕਿਤੁਬਿਧਿਜੇਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈਬਿਨੁੰ
ਤਾਕਿਉਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸਾਚਾਕਰਹੁਕੀ
ਚਾਰੁ॥ ੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਸਨਮੇਗਾਵਨੁਮਿਟਾਇਆ
॥ ਅਨਹਤਿਗਾਤੇਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ॥ ਮਨਸਾ
ਅਸਾਸਬਇਸਲਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਜੇਤਿਨਿਰੰ
ਤਰਿਪਾਈ॥ ਤੈਗੁਣਮੇਟੇਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ ਨਾਨ
ਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰੁ॥ ੨੦॥ ਆਦਿਕਉਕਵਨੁਕੀ
ਚਾਰੁਕਈਅਲੇਸੁਨਕਹਾਘਰਿਵਾਸੇਗਿਆ

ਨਕੀਮੁਦਾਕਵਨਕਥੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਕਵ
 ਨਨਿਦਾਸੇ॥ਕਾਲਕਾਠੀਗਾਕਿਉਜਲਾਈਅਲੇ
 ਕਿਉਨਿਰਭੁਘਰਿਜਾਈਐ॥ਸਹਜਸਿਤੋਖ
 ਕਾਅਸਤੁਜਾਣੈਕਿਉਛੁਟੇਬੈਰਾਈਐ॥ਗੁਰ
 ਕੈਸਬਾਹਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੈਤਾਨਿਜਘਰਿਹੈ
 ਵੈਦਾਸੇ॥ਜਿਨਗਚਿਗਾਇਆਤਿਸੁਸਬਾਇਪ
 ਛੁਟੈਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੇ॥੨੧॥ਕਹਾਤੇਆਵੈਕ
 ਹਾਇਹੁਜਾਵੈਕਹਾਇਹੁਰਹੈਸਮਾਈ॥ਏਸੁਸ
 ਬਦਕਉਜੇਅਰਥਵੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ

॥ ਕਿਉ ਤਤੇ ਆਵਿਗਤੇ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆ
 ਰੇ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਚਰੇ
 ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥
 ਪੁਰੇ ਗੁਰਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ
 ੨੨ ॥ ਅਗੈ ਕਉ ਬਿਸਮਾ ਦੁਖੀ ਚਾਰੁ ਕਥੀ ਅ
 ਲੇ ਸੁਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥ ਅਕਲ ਪਤਿ
 ਮੁਖਾ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਕੀ ਚਾਰੀ ਅਲੇ ਪਟਿ ਪਟਿ
 ਸਾਚਾ ਸਰਬਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕ ਚਨੀ ਆਵਿਗਤਿ ਸ
 ਮਾਈ ਮੈ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹ ਜਿਲਹੈ ॥ ਨਾਨਕ

ਸੀਕਾਰਨ ਕਰਨੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁਖੇ ਨਿਲਹੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ॥ ਹੁਕ
 ਮੁਖਿ ਸਮਾਦੁ ਹੁਕ ਮਿਖ ਛਾਣੈ ਸੀਅ ਸੁਗਤਿ ਸੁਚ
 ਜਾਣੈ ਸੇਈ ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲੁ ਜੁ ਹੋਵੈ ਅੰਤਰਿ
 ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀ ਅੰਸੇਈ ॥ ੨੩ ॥ ਅਵਿਗਤੇ ਨਿਰ
 ਮਾਇਲੁ ਉਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣੁ ਤੇ ਸਰਗੁਣੁ ਥੀਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ ਅੰਸੇ ਸਾਚੈ ਸਬ
 ਦਿ ਸਮਾਇਲੀਆ ॥ ਏਕੈ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹ
 ਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ॥ ਸੇ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪ
 ਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਗਾਸੁ ਥੀਆ ॥ ਸੀਵਤੁ ਮ

ਰੈਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣੈ ਅੰਤ ਰਿਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਵਡਾਈਆ ਪੁਪਛਾਣੈ ਸਰ
ਬਸੀਆ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਚੈ ਉਪਸੈ ਸਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾ
ਚੈ ਸੁਚੈ ਏਕਮਾਇਆ ॥ ਸੁਠੈ ਆਵਾਹਿ ਰਵਰਨ ਪਾਵ
ਹਿ ਦੁਸੈ ਆਵਾਰਿ ਤੁਰੁਇਆ ਆਵਾਰਗਿ ਤੁ
ਮਿਟੈ ਗੁਰਸਬਦੀਆ ਪੋਪਰਖੈ ਕਖਾ ਸਿਲਾਇ
ਆ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੁਸੈ ਬਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇ
ਤੁਕੀ ਸਾਰਿਆ ॥ ਸੋਬੁਣੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏਗੁ
ਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਕਤੁਰੁਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੈਤਾ

ਰਣਹਾਰਾਹਉਮੈਦੂਜਾਪਰਹਰਿਆ॥੨੫॥ਮਨੁ
ਖਿਭੁਲੈਸਮਕੀਕਾਇ॥ਪਰਘਰੁਜੇਹੈਹਾਣੁਹਾ
ਇ॥ਮਨੁਖਿਭੁਰਮਿਭੁਵੈਕੇਕਾਇ॥ਵੇਮਾਰਗਿ
ਮੁਸੈਮੈਤ੍ਰਮਸਾਇ॥ਸਬਦੁਨਚੀਨੇਲਵੈਕੁਬਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਾਓਰਤੇਸੁਖੁਜਾਇ॥੨੬॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕਾਰੁਉਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਟੀਅ
ਘਟੁਘਟੁਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਦਿਤੁਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਰੇਮਿਰੇਮਿਹਰਿਪਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ

੬੪

ਸਾਇਸਮਾਵੈ॥੨੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੋਟਕੀ ਚਾ
ਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਹੀ ਅੰਤਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ
ਚੈ ਸੁਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰਿ
ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਅੰਮਲਖ ਅਪਾ
ਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ॥੨੨॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਕੀ ਚਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਸ
ਪਰਦਾਰੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੀ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਅੰਮਲਖ ਦਿਅ ਚਾਰੀ॥ ਸਬਦਿ
ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਮੈ ਜਾਲਿ ਸ

ਮਾਈ॥੨੯॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ਤਿਸੁ ਮ
 ਹਿਉ ਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਕਾਜੀ॥ਗੁਰਕੈ ਸਕਾਇ ਰਹੈ
 ਗੁਲਾਇ॥ਸਾਚਿ ਰਤੁ ਉਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ॥ਸਾ
 ਚੁ ਸਕਾਇ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
 ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਾਮਾਵੈ॥੩੦॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟ ਸਿਧੀ
 ਸਭਿ ਬੁਧੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵ ਜਲ ਤਰੀ ਐਸ ਚੁ ਭ
 ਧੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰਾਅ ਪਸਰਾ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁ
 ਖਿ ਪਰਦਿ ਰਤਿ ਨਰਦਿ ਰਤਿ ਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ
 ਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਕਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ

॥३१॥ नमो गते हवि मैसादि ॥ नमिरते सचिरहे सभा
दि ॥ नमिरते मेरा सुगति की चारु ॥ नमिरते पा
दुहि मेधि दुआरु ॥ नमिरते विरुद्विसे सृष्टी हे
दि ॥ नानक नमिरते सदा सुख हेदि ॥ ३२ ॥ न
मिरते सिपि गोसटि हेदि ॥ नमिरते सदा तप
हेदि ॥ नमिरते सचुकर ली सारु ॥ नमिरते गु
दरिआ न की चारु ॥ बिनु ना वै कलै स बुद्ध
कारु ॥ नानक नमिरते तिनक उमे कारु ॥ ३३ ॥ पु
रे गुरते नानु पादि आसादि ॥ मेरा सुगति स

ਚਿਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਬਾਰਹਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭੁਰਮਾਏ ਸਿ
 ਨਿਆਸੀ ਛਿਅਚਾਰਿ॥ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋਮਰਿ
 ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੇਖਦੁਆਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿਦੁ
 ਜੋ ਲਾਗੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਵੈ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇਵ
 ਤੁਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਗਖਿਅ ਚਿਰਧਾਰਿ॥ ੨੭॥ ਗੁ
 ਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ
 ਥੈਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰਕਮਾਇ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖਲ
 ਖਾਏ ਚਿਤਿ ਸੁਭਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੇਟਨ ਖਾਵੈ

॥३५॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾ
ਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹਾ
ਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੈਸਨੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ
ਰਣੀ ਕਾਰਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਏ ॥ ३੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਸਤੁ ਸਿਮਿਤਿ ਕੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ
ਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੀਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖ
ਸਮੁਪਛਾਤਾ ॥ ३੭ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ

॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲਨ ਪਵਈ ਬਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮ
 ਨੁ ਆ ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਿਪਤਿ ਨ ਹੀ ਬਿ
 ਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਸੀ ਅਰੁ ਡੋਲੈ ਮਰਿ ਵਾਟ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘਾਟੇ ਘਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁ
 ਰ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿ
 ਸਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਗਾ ਸੁਖੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਹਟੈ ਨੀਇ ਹਮਨੁ
 ਵਣੁ ਜਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਗੁ
 ਰ ਮੁਖਿ ਬਾਪਿ ਉਸੈ ਤੁਝਿ ਪਾਏ ॥ ਲਿਕਾਲੁ ਟੀਕੈ ਤਸਿ ਤਾ

ਪੈ॥ ਰਾਮਚੰਦਿ ਮਾਰਿ ਰਿਅਹਿ ਰਾਵਨੁ॥ ਭੇਦੁ ਕਰੁਨੀਖਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹ
ਨਤਾਰੇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਟਿ ਤੇਤੀ ਸਭਿ ਧਾਰੇ॥ ੪੦॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਚੁਕੈ ਆਵਨੁ ਸਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹਿ
ਪਾਵੈ ਸਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਨੁ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਨੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹਿ ਸਿ
ਠਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਧੁ ਨ ਪਾਇ॥
੪੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
ਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ

ਗਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਢੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
 ਚਿਨਾ ਮਿਖਤਿ ਉਤਮੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗ
 ਲ ਭਵਤੁ ਕੀ ਸੇਝੀ ਹੋਇ॥ ੪੨॥ ਕਵਤੁ ਮੂਲੁ ਕਵਤੁ
 ਮਤਿ ਦੇਲਾ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਤੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ॥
 ਕਵਤੁ ਕਥਾ ਲੇਰਹੁ ਨਿਰਾਲੇ॥ ਬੇਲੈ ਨਾਨਕ ਸੁ
 ਦਹੁ ਤੁਮ ਕਾਲੇ॥ ਏਸ ਕਥਾ ਕਾਏ ਹਿਥੀ ਚਾਰੁ॥ ਭਿ
 ਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲਿਖਾਵਤੁ ਹਾਰੁ॥ ੪੩॥ ਪਵਨ
 ਅਰਿ ਭੁਸਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਲਾ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ
 ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇਰਹੁ ਨਿਰਾਲਾ॥

॥ ਨਾਨਕ ਸੁਗਿ ਸੁਗਿ ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਸਿ
ਤੁਕਥਾਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵ
ਰੀ ॥੪੪॥ ਮੈਨੁ ਕੇਦੋਤਿ ਕਿਉ ਖਾਈ ਮੈ ਸਾਰੁ ॥ ਸਿਤੁ
ਗਰਬੁ ਸਾਇ ਸੁਕਵਣੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਹਿਵੈ ਕਾਪਰੁ
ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥ ਕਵਨੁ ਗੁਣੁ ਸਿਤਰਹੈ
ਅਵਾਹਨੁ ॥ ਇਤਿ ਉਤਿ ਕਿਸੁ ਕਉ ਸਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਕਵਨੁ ਪਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪੫॥ ਹਉਹ
ਉਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ॥ ਦੂਸਰਾ ਮੈ ਏਕੇ ਹੋਵੈ ॥ ਜਗੁ ਕਰ
ਨਾਮਨੁ ਖੁਗਾਵਾਰੁ ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਮੈ ਖਾਈ ਮੈ

ਸਾਰ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੇਸਾਨੈ॥ ਨਾਨਕ ਅਗਨਿ
 ਮਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ॥ ੪੬॥ ਸਚੁ ਭੈਰਾਤਾ ਗਾਰਬੁ
 ਨਿਵਾਰੈ॥ ਏਕੇਸਾਤਾ ਸਬਦੁ ਕੀਚਾਰੈ॥ ਸਬਦੁ ਦਸੈ
 ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਰੇਗਿ ਰੀਰੀਆ
 ॥ ਕੰਮ ਕ੍ਰੇਪੁ ਬਿਖੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ
 ਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੈ॥ ੪੭॥ ਕਵਨੁ ਮੁਖਿ ਚਿਦੁ ਹਿੰਦੈ
 ਪ੍ਰਭੁ ਛਾਇਆ॥ ਕਵਨੁ ਮੁਖਿ ਸੁਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇ
 ਆ॥ ਕਵਨੁ ਮੁਖਿ ਕਾਲੁ ਜੇਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ॥ ਕਵਨੁ ਬੁ
 ਧਿਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ॥ ਕਵਨੁ ਜੇ ਪੁਜੈ ਕਾਲੁ ਸਿਧਾ

ਰੈ॥ ਕੋਲੋ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰੇ॥ ੪੮॥ ਸਬਦੁ ਭ
ਖਤ ਸਾਸਿ ਜੇ ਤਿਆਰੈ॥ ਪਾਰਾ॥ ਸਾਸਿ ਪਾਰਿ ਸੁਰਦ
ਸੈ ਮਿਟੈ ਅਧਿਆਰ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮਕਰਿ ਨਾਮੁ
ਅੰਧਾਰ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ਹਾਰਾ॥ ਗੁਰਪਰ
ਚੈ ਮਨੁ ਸਾਹਿ ਸਮਾਇ॥ ਪਦਵਤਿ ਨਾਨਕ ਕਾਲੁ ਨ
ਖਾਇ॥ ੪੯॥ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਭੁ ਹੀ ਸਿਰਿ ਯਾਪੈ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸਿਤਾਪੈ॥ ਤਤੇ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾ
ਨੈ॥ ਦੁਖੁ ਯਾਇ ਇਕਤੁ ਪਾਰਿ ਆਨੈ॥ ਕੋਲੋ ਪਦੁ ਨ
ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲੁ ਲੁਸਹ

੨੦
ਜੈ ੫੦ ਅੰਤਰਿ ਸੁਨਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਰੰ ਸੁਨਿ ਕਿਰੁ ਵਟਨਿ ਸੁ
ਨਮ ਸੁਨਿ ਦਉ ਥੋ ਸੁਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ
ਨਪੁੰਨ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਰੇਉ ਆਇਖੁ
ਰਖੁ ਨਿਰੰ ਜਨ ਦੇਉ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰ ਜਨ ਰਾਤਾ॥
ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ੫੧ ਸੁਨੈ ਸੁਨੁ ਕਹੈ
ਸਭੁ ਕੇਈ ਅਨਹਤ ਸੁਨ ਕਹਾਤੇ ਹੋਈ ਅਨਹਤਿ
ਸੁਨਿ ਰਤੇ ਸੇਕੈ ਸੇ ਲਿਸਤੇਉ ਪਜੇ ਤਿਸਹੀ ਜੈ ਸੇ॥
ਉਇ ਜਨ ਮਿਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਨਾਨ
ਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ੫੨ ਨਉ ਸਰਸੁ

ਰਦਸਵੈਪੁਰੇ ਤਹਅਨਹਤਸਿਨਵਜਾਵਹਿਤੁਰੇ ਸਾ
ਚੈਰਾਚੇਦੇਖਿਹਜ਼ੁਰੇ ਘਟਿਘਟਿਸਾਚੁਰਹਿਆ
ਕੁਰਪੁਰੇ॥ਗੁਪਤੀਬਾਣੀਪਰਗਟਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪ
ਰਖਿਲਏਸਚੁਸੇਇ ੫੩ ਸਹਜਿਗੁਇਮਿਲੀ
ਐਸੁਖੁਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਨੀਦਨਕੂਵੈ ਸਿਨਸ
ਬਇਅਪਰਿਪਰਿਧਾਰੈ ਕਹਤੇਮੁਕਤੁਸਬਦਿਨਿ
ਸਤਾਰੈ ਗੁਰਕੀਦੀਖਿਆਸੇਸਚਿਰਾਤੇ ਨਾਨਕਆ
ਪੁਗਵਾਇਮਿਲਨੁਨਹੀਕੂਤੇ ੫੪॥ਕੁਬੁਧਿਚ
ਵਾਵੈਸੇਕਿਤੁਠਾਇ ਕਿਉਤਤੁਨਬੁਝੈਚੇਟਾਖਾਇ

॥ ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਕੇਇਨਗਾਖੈ॥ ਬਿਨਸਬਦੈਨਾ
 ਹੀਪਤਿਸਾਖੈ॥ ਕਿਉਕਰਿਬੂਝੈਪਾਵੈਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ
 ਮਨਮੁਖਿਨਬੂਝੈਗਾਵਾਰੁ॥ ੫੫॥ ਕੁਬੁਧਿਮਿਟੈਗੁ
 ਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਭੁਟੈਮੇਖੁਦੁਆਰੁ॥
 ਤਤੁਨਚੀਨੈਮਨਿਮੁਖਜਲਿਜਾਇ॥ ਦੁਰਮਤਿਦਿ
 ਫੁਟਿਚੇਟਾਖਾਇ॥ ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸਭੈਗੁਰਗਿਆਨੁ
 ॥ ਨਾਨਕਦਰਗਾਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ ੫੬॥ ਸਾਚੁਦਖਰੁ
 ਧਨੁਪਲੈਹੋਇ॥ ਅਪਿਤਰੈਤਾਰੈਭੀਸੋਇ॥ ਸਹਸਿ
 ਰਤਾਬੂਝੈਪਤਿਹੋਇ॥ ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਰੈਨਕੋਇ॥

ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰੈ
ਸਚਿਭਾਇ॥ ੫੧॥ ਸੁਸਬਦਕਾਕਹਾਵਾਸੁਕਥੀਅ
ਲੇਸਿਤੁਤਰੀਐਭਵਜਲੁਸਿਸਾਰੇ॥ ਤੈਸਤਾਐਗੁਲ
ਵਾਟੀਕਹੀਐਤਿਸੁਕਹੁਕਵਨੁਅਧਾਰੇ॥ ਬੋਲੈਬੋਲੈ
ਅਸਥਿਰਹੋਵੈਕਿਉਕਰਿਅਲਖੁਲਖਾਏ॥ ਸੁਣਿਸੁ
ਅਮੀਸਚੁਨਾਨਕਪੁਟਵੈਅਪਨੇਮਨਸਮਸੁਟਾਏ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਸਾਚਿਲਿਵਲਾਰੈਕਰਿਨਦਰੀ
ਜੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਕੀਨਾਪੁਰੈਭਾਗਿ
ਸਮਾਏ॥ ੫੨॥ ਸੁਸਬਦਿਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਅਲ

ਖੰਡ ਹਏ ਖਾਤ ਹਸੇਈ **॥** ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਿਨ ਨਿ
 ਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਪਰ ਸੇਈ **॥** ਨਦ ਰਿਕ ਰੋਸ
 ਬਦੁ ਪਾਇ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚ ਹੁਰੁ ਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥
 ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ
 ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ **॥** ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਭੁਰੁ ਸਾਗਰੁ
 ਤਰੀ ਮੈ ਇਤ ਚਿਤਿ ਏਕੇ ਜਾਣੈ **॥** ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ
 ਨਹੀ ਛੁਗਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾ
 ਣੈ **॥** ੫੬ **॥** ਤੈਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ **॥** ਅਭਿਪ੍ਰਸੰ
 ਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੇ **॥** ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਲੈ ਤਤੁ ਕਿਰਲੈ
 ਦੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ **॥** ਤੈ ਗੁਣੁ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵ

ਕਹੀ

ਸਾਏਤਾਮਨਿਚੁਕੈਅਹਿਕਾਰੋ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏ
ਕੈਸਾਫੈਤਾਹਰਿਨਾਮਿਲਤਗੋਪਿਅਾਰੋ॥ ਸੁਖਮਨ
ਇਨ੍ਹਾਪਿੰਗੁਲਾਬੁਏਸਾਅਪੇਅਲਖਲਖਾ
ਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਤੇਉਪਰਿਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਸ
ਬਦਿਸਾਮਾਏ॥ ੬੦॥ ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨਕਥੀ
ਅਲੇਪਵਨਕਾਹਾਰਸੁਖਾਈ॥ ਗਿਆਨਕੀਸੁ
ਦਾਕਵਨਅਉਪੁਸਿਧਕੀਕਵਨਕਮਾਈ॥ ਬਿ
ਨੁਸਕਏਰਸੁਨਾਵੈਅਉਪੁਹਉਮੈਪਿਅਾਸ
ਨਜਾਈ॥ ਸਬਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪਾਇਆ
ਸਾਚੇਰਹੇਅਪਾਈ॥ ਕਵਨਬੁਧਿਜਿਤੁਅਸਥਿ

ਰੁਰਹੀਐਕਿਤੁਭੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥ ਨਾਨਕਦੁਖੁ
ਖਸਮਕਰਿਯਾਪੈਸਤਿਗੁਰਤੇਕਾਲੁਨਗਾਸੈ॥ ੬੧
॥ ਰੀਗਿਨਗਾਤਾਰਜਿਨਹੀਮਾਤਾ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਕ
ਦੈਜਲਿਕਲਿਤਾਤਾ॥ ਬਿਦੁਨਗਾਖਿਆਸਕਦੁ
ਨਗੁਾਖਿਆ॥ ਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਅਰਾ
ਧਿਆ॥ ਅਰਥਕਥਾਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈ॥ ਤਉਨਾ
ਨਕਾਮਾਤਮਰਾਮਕਉਲਹੈ॥ ੬੨॥ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਰੀਗੋਗਾਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾ॥ ਗੁਰ
ਦੀਚੁਾਰੀਅਗਨਿਨਿਦਾਰੀ॥ ਅਪਿਉਪੀਉਆ
ਤਮਸੁਖਧਾਰੀ॥ ਸਚੁਰਾਗਪਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਰ

ਤਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੇਵੀ ਚਾਰੀ॥੬੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈ
ਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀ ਅਲੇ ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ
ਕਹਾ॥ ਬਸੈ ਸੁਖ ਬਹੁ ਅਉ ਪ੍ਰਤਾ ਕਉ ਚੁਕੈ ਮਨ
ਕਾਰੁ ਵਨਾ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਮੈ ਲੇਤਾ
ਨਿਜ ਪ੍ਰਰਿਦਾ ਸਾਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ॥ ਆਪੇ ਆਪੁਖਾ
ਇਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਇ॥ ਕਿ
ਉਮੁਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਿਖਿ ਪ੍ਰਰਿ
ਸੁਰਸਮਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉ ਮੈ ਦਿਚੁ ਹੋਵੈ ਤਉ
ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ॥੬੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚ
ਲੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀ ਅਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਲੁ ਪਛਾਣਿ

ਰਹੈ॥ ਨਾਭਿਪਦ੍ਵਦ੍ਵਨੁਪ੍ਪਰਿਅਸਾਫਿਕੈਸੈਗੁਰਮੁ
 ਖਿਖੋਜਤਤਤੁਲਹੈਸੁਸਕਦੁਨਿਰੀਤਗਿਨਿਜਪ੍ਪਰਿ
 ਆਛੈਤਿਰਵਕੁਜੋਤਿਸੁਸਕਦਿਲਹੈ॥ ਥਾਵੈਦੁ
 ਖੁਭੁਖਸਾਚੇਕੀਸਾਚੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਰਹੈ॥ ਅਨ
 ਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਬਿਰਲੇਕੇਅਰਥਾ
 ਵੈ॥ ਨਾਨਕਆਖੈਸਚੁਸੁਭਾਖੈਸਚਿਰਪੈਰੀਗੁਰ
 ਬਹੁਨਜਾਵੈ॥ ੬੫॥ ਜਾਇਹੁਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੇਤੀ
 ਤਉਮਨੁਕੈਠੈਰਹਤਾ॥ ਨਾਭਿਕਮਲੁਅਸਥਿਭੁਨ
 ਹੇਤੇਤਾਪਦ੍ਵਨੁਕਦ੍ਵਨੁਪ੍ਪਰਿਸਹਤਾ॥ ਕੁਪੁਨਹੋਤੇ
 ਰੇਖਨਕਾਈਤਾਸਕਾਦਿਕਹਾਲਿਵਲਾਈ॥

ਰਕਤਕੀਦਕੀਮਾਨੀਨਹੇਤੀਮਿਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾ
ਈ॥ ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਨਸ਼ਾਪੀਕਿਉਕਰਿਸਾ
ਪਸਿਸਾਚਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਕੈਰਾਗੀਇਕ
ਸਾਚੇਸਾਚਾ॥ ੬੬॥ ਹਿਰਦਾਏਹਨਹੇਤੀਅਉਪੁ
ਤ੍ਰਉਮਨੁਸੁਨਿਰਹੈਕੈਰਾਗੀ॥ ਨਾਭਿਕਮਲੁਅਸਥਿ
ਕੁਨਹੇਤੇਤਾਨਿਸ਼ਾਪਰਿਕਸਤਉਪਵਨੁਅਨਗਾਗੀ
॥ ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਨਹੇਤੀਤਉਅਕਲੀਟਿ
ਰਹਤਉਸਬਦੁਸੁਸਾਰ॥ ਗਉਨੁਗਾਗਨੁਸ਼ਕਤਬ
ਹਿਨਹੇਤਉਤ੍ਰਿਰੁਵਣੁਸੇਤਿਆਪੇਨਿਰੀਕਾਗਾ॥
ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਸੁਏਕੈਏਕੈਸਬਦੁਦਿਡਾ

ਫੀ॥ ਸਾਢਿ ਬਿਨਾ ਸੁਚਾ ਕੇ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ
 ਕਹਾਣੀ॥ ੬੦॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਭਿਖੈ ਪੁਰਖ
 ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨ ਸਿਧਾਂਤੀ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ
 ਜਗੁ ਭਿਖੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਦਿਸਰਿ ਅੰਦੁ ਭੁਖਾ
 ਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁਗਿਆ ਨਤੁ ਤੋਤੁ ਕੀਚਾਰੈ॥
 ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰ
 ਮਲੁ ਕਾਫੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ
 ਕੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉਰਧਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
 ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕੰਦਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖੁ ਹਰਿ ਏਕੀਚਾਰੈ॥ ੬੧॥
 ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਕੀਚਾਰੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਕੁ
ਸੈਵਿ ਰਲਾ ਕੁ ਥੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸ਼ਪਰਿਵਾਸਾ
ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਰੀ ਸੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ੬੮ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇ
ਗੁਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ
॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ
॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਨ ਮੁਹਾਰਿ ॥ ੭੦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
ਜੀਤਾ ਹਉ ਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿ ਆਉ

ਰਧਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗੁਨੀਤਾ ਸਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦੁ
 ਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਾਹਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਮੋਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੇ ਜਾਣੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
 ਪਛਾਣੈ॥ ੨੧॥ ਸਬਦੈ ਕਾਨਿ ਕੇਨ੍ਹਾ ਸੁਣਿਤੁ ਅਉਪੁ
 ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿ ਨ ਮਾਏ
 ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨ
 ਮੇ ਸੋਈ ਪਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ਸ
 ਚੈ ਅਪਿਖੁ ਆਈ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ਅੰਮ
 ਉਪੁ ਜੋਗੁ ਸੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ॥ ਕਬਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨੁ ਦੇ

ਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁ ਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ੭੧ ॥ ਤੇਰੀ ਗ
 ਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂੰ ਹੈ ਸਾਹੁ ਹਿ ਕਿਆ ਕੇਆ ਪਿਦੁ ਖਾਣੈ ॥
 ਤੁਆ ਪੇਗੁ ਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗੁਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੀਰੀਆ
 ਏ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਛਿਰ ਹਿ
 ਫੁਰਮਾਣੈ ॥ ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹੁ ਭਿਖਿਆ ਤੇ
 ਰੇਦਰ ਸਨਕ ਉਕਰ ਕਾਣੈ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ
 ਰਚੁ ਏਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਿ
 ਜੁਗਾ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੇਈ ॥ ੭੨

॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਾ ੩

ਅਨਿਦੁ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਨੰਦੁ ਭੁਇਆ
 ਮੇਰੀਆਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਪਾਇ
 ਆਸਹ ਲਿਸੇਤੀ ਮਨੁ ਵਸੀਆ ਵਾਧਾਈਆ॥ ਰਾਗ
 ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦਿ ਗਾਵਨ ਆਈਆ
 ॥ ਸਬਦੇ ਤਗਾ ਵਹੁ ਹਰੀ ਕਰਾ ਅੰਨਿ ਨਿ॥ ਵਸਾਇਆ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ॥੧॥
 ॥ ਏਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾਰ ਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਹਰਿ ਨਾ
 ਲਿ ਰਹੁ ਤੂੰ ਮੀਨਿ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਦਿਸਾਰਣ॥ ਅੰਗੀ
 ਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣ॥ ਸਭ

ਨਾਗਲਾਸਮਰਭੁਸੁਆਮੀਸੇਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਰੇ॥
ਕਹੈਨਾਨਕਮੰਨਿਸੇਰੇਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ਸਾਚੇ
ਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ਘਰਿਤੰਤੇਰੈਸਭੁ
ਕਿਛੁਹੈਸਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵਏ॥ਸਦਾਸਿਛਤਿਸਲੇ
ਹਿਤੋਰੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਾਵਏ॥ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿ
ਵਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸਚੇ
ਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੇ॥੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁ
ਮੇਰਾਅਧਾਰੇ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁ
ਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥ਕਰਿਸੀਤਿਸੁਖੁਮਨਿਆ

ਇਵਸਿਆਸਿਨਿਇਛਾਸਭਿਪੁਜਾਈਆ॥ ਸਦਾ
 ਕੁਰਬਾਨੁਕੀਤਾਗੁਰੁਦਿਟਹਾਸਿਸਦੀਆਏਹਿਦ
 ਭਿਆਈਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਦਹੁਸਿਤਹੁਸਕ
 ਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੇ॥ ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਪਾਰੇ
 ੪॥ ਵਾਜੇਪੰਚਸਕਾਦਿਤਿਤੁਪਾਰਿਸਭਾਰੀ॥ ਪ
 ਰਿਸਭੈਰੀਸਕਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁਪਾਰਿਧਾਰੀ
 ਆ॥ ਪੰਚਦੂਤਤੁਪੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੀਟਕੁਮਾਰਿ
 ਆ॥ ਪੁਰਿਕਰਮਪਾਇਆਤੁਪੁਲਿਨਕਭਿਸਿਨਾ
 ਮਹਾਰਿਕੈਲਾਰੀ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਤਹੁਸੁਖੁਹੋਆਤਿ

ਤੁਘਰਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੫॥ਸਾਢੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਿ
ਨਿਮਾਣੀਦੇਹਿਨਿਮਾਣੀਲਿਵੈਬਾਝੁਹੁਕਿਆਕ
ਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਤੁਪੁਕਾਝੁਸਮਰਥਕੇਇਨਾਹੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਿਬਾਨਿਵਾਰੀਆ॥ਏਸਨਉਹੇਰੁਥਾਓਨਾ
ਹੀਸਥਾਇਲਾਗਿਸਵਾਰੀਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਲਿਵੈ
ਬਾਝੁਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥੬॥ਆਨਿਦੁਆ
ਨੰਦੁਸਭੁਕੇਕਹੈਆਨਿਦੁਗੁਰੁਤੇਜਾਣਿਆ॥ਜਾਣਿ
ਆਨਿਦੁਸਦਾਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪਿਆਗਿਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਵਿਖਕਟੇਗਿਆਨਅੰਜਨੁ

ਸਾਰਿਆ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੇਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸ
 ਬ ਦੁਸ ਚੈ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਅਨਿਦੁ
 ਹੈ ਅਨਿਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਇਆ॥ ੧॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੁ
 ਦੇਹਿ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਪਾਵੈ ਤਸੇ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸੁ
 ਨੇ ਹੇਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਦੇਚਾਰਿਆ॥ ਇਕਿ ਭੁਰ
 ਮਿਭੂਲੇ ਛਿਗਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾ
 ਗਿ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭੁਇਆ
 ਨਿਰਮਲੁ ਜਨਾ ਭਾਣਾ ਬੁਢੈ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ
 ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ॥ ੨॥ ਆਵਹੁ

ਸਿਤੀਪਿਆਰਿ **ਹੋ** ਅਕਥਕੀਕਰਹਕਹਾਣੀ॥ ਕਰਹ
ਕਹਾਣੀਅਕਥਕੇਰੀਕਿਤੁਦੁਆਰੈਪਾਈਅੰ॥ ਤਨੁ
ਮਨੁਪਨੁਸਰੁਸਉਪਿਗੁਰਕੇ ਉਹੁਕਮਿਮੰਨਿਅੰਪਾ
ਈਅੰ॥ **ਪ**ਹੁਕਮੁਮੰਨਿਹੁਗੁਰੂਕੇ **ਫਾਗਾਵਹੁਸਚੀ**
ਬਾਣੀ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਹੁਸਿਤਹੁਕਥਿਹੁਅਕਥ
ਕਹਾਣੀ॥੯॥ **ਏਮਨਚੇਚਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾ**
ਇਆ॥ ਚਤੁਰਾਈਨਪਾਇਆਕਿਨੈਤੁਸੁਦਿਮਾਨਿ
ਮੇਰਿਆ॥ ਏਹਮਾਇਆਮੇਹਨੀਜਿਨਿਏਤੁਗੁਰਮਿ
ਰੁਲਾਇਆ॥ ਮਾਇਆਤਮੇਹਣੀਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਿ

ਠਗਉਲੀਪਾਈਆ॥ ਕੁਰਬਾਨੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ
 ਜਿਨਿਸੇ ਹੁਮੀ ਠਾਲਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚ
 ਲਚਤੁ ਗਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥ ੧੦॥ ਏਮਨ ਪਿ
 ਆਰਿਆ ਤੁਸ ਦਾਸ ਚੁਸ ਮਾਲੇ॥ ਏਹੁ ਕੁਟਿ ਬੁਤੁ
 ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ
 ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਐਸਾ ਕ
 ਮੁਲੈ ਨਕੀ ਚੈ ਜਿਤੁ ਮੀਤਿ ਪਛੁਤਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰੂ ਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁਸੁ ਫਿਤੁ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
 ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੁਸ ਦਾਸ ਚੁਸ ਮਾਲੇ॥ ੧੧॥ ਅਗਮ ਅ

ਗੋਚਰਾਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਅੰਤੇਨਪਾਇਆ
ਕਿਨੈਤੇਰਾਆਪਣਾਆਪੁਤੁਜਾਣਹੇ॥ ਸੀਅਸੰਤ
ਸਭਿਖੇਲੁਤੇਰਾਕਿਆਕੇਆਖਿਵਖਾਣਏ॥ ਆ
ਖਹਿਤਵੇਖਹਿਸਰੁਤੁਹੈਜਿਨਿਸਰਗਤੁਉਪਾਇਆ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਤੁਸਦਾਅਰੀਮਹੈਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇ
ਆ॥ ੨੧੨॥ ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੇਜਏ
ਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ ਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਸਚਾਅੰਨਿਵਾਸਾਇਆ॥
ਸੀਅਸੰਤਸਭਿਤੁਪੁਉਪਾਏਇਕਿਵੇਖਿਪਰ

ਸਾਇਆਇਆ॥ ਲਬੁਲੇਰੁ ਅਹਿਕਾਰੁ ਚੁਕਾਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਭੁਲਾਭਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਨੇਆ
 ਪਿਤੁ ਭਾਤਿ॥ ਨਿਅੰਮਿਤੁ ਗੁਰਤੇ ਪਾਇਆ॥ ੧੩
 ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲਿ ਨਿਗਾਲੀ ਚਾਲ ਨਿਗਾਲੀ ਭੁ
 ਗਤਾ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰ ਗਿ ਚਲਣਾ॥ ਲਬੁਲੇ
 ਰੁ ਅਹਿਕਾਰੁ ਤਜਿ ਦਿਸਨਾ ਕਹੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲ
 ਣਾ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏ॥ ਤੁਮਾ
 ਰਗਿ ਜਾਣਾ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਨਿਨੀਆ ਪੁਤ੍ਰਿ
 ਆਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਚਾਲ

ਭਗਤਾਨੁਗਾਨੁਗਾਨਿਰਾਲੀ॥੧੬॥ਸਿਉਤੁਚਲਾ
 ਇਹਿਤਿਵੇਚਲਹਸੁਆਮੀਹੇਰੁਕਿਆਸਾਣਾਗੁ
 ਟਤੇਰੇ॥ਸਿਵਤੁਚਲਾਇਹਿਤਿਵੇਚਲਹਿਸਿਨਾ
 ਮਾਰਗਿਪਾਵਹੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਿਨਾਨਾਮਿਲਾ
 ਇਹਿਸਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਪਿਆਵਹੇ॥ਸਿਸਨੇਕ
 ਬਾਸੁਣਾਇਹਿਅਪਣੀਸਿਗੁਰੁਦਆਰੈਸੁ
 ਖੁਪਾਵਹੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਭਾ
 ਵੈਤਿਵੇਚਲਾਵਹੇ॥੧੭॥ਏਹੁਸੇਹਿਲਾਸਬਦੁਸ
 ਹਾਵ॥ਸਬਦੇਸੁਹਾਵਾਸਹੁਸੇਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁ

ਟਾਇਆ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੀਨਿ ਵਸਿਆ ਸਿਨ ਪੁਰਹੁ
 ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ॥ ਇਕਿ ਛਿਰ ਹਿਘਨੇ ਰੇ ਕੇ
 ਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
 ਸਬ ਦੁਸੈ ਹਿਲਾਸ ਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣਾਇਆ॥ ੧੬॥ ਪ
 ਦਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇਸ ਨਾ ਸਿਨੀ ਹਰਿ ਪਿਆਇਆ॥ ਹ
 ਰਿ ਪਿਆਇਆ ਪਦਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਿਆਇ
 ਆ॥ ਪਦਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਤਿ ਸਿਉ ਪਾ
 ਦਿਤੁ ਸਿਗਤਿ ਸਬਾਈ ਆ॥ ਕਹਦੇ ਪਦਿਤੁ ਸੁਣ
 ਦੇ ਪਦਿਤੁ ਸੇ ਪਦਿਤੁ ਸ਼ਿਨੀ ਮੀਨਿ ਵਸਾਇਆ॥ ਕ

ਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਧਿ
ਆਇਆ॥੧੭॥ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਉਪਜੈਵਿਛੁਸ
ਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇ॥ਨਜਾਇਸਹਸਾਕਿਤੇਸਿਜ
ਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਹਸੈਜੀਉਮਲੀਛੁਹੈਕਿ
ਤੁਸਿਜਮਿਧੇਤਾਜਾਇ॥ਮੰਨੁਧੇਵਹੁਸਬਦਿਲਾ
ਗਹੁਹਰਿਹਰਿਸਿਉਰਹਹੁਢਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੈਨਾ
ਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੁਸਹ
ਸਾਇਵਜਾਇ॥੧੮॥ਜੀਅਹੁਮੈਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿ
ਰਮਲਾਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਤਮੈਲੇਤਿ

ਨੀਲਨਮੁਸੁਮੈਹਾਰਿਆ॥ ਏਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਵਤਾਰੇਗੁ
 ਲਗਾਅਰਣੁਮਨਹੁਦਿਸਾਰਿਆ॥ ਵੇਦਾਮਹਿਨ
 ਮੁਓਤਮੁਸੇਸੁਣਹਿਨਾਹੀਠਿਰਹਿਜਿਉਬੇਤਾ
 ਲਿਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਜਿਨਸਚੁਤਜਿਆਕੂਨੈ
 ਲਾਗੋਤਿਨੀਲਨਮੁਸੁਮੈਹਾਰਿਆ॥ ੧੯॥ ਜੀਅ
 ਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰਹੁਤਨਿ
 ਰਮਲਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਸਤਿਗੁਰਤੇਕਰਵੀਕ
 ਮਾਣੀ॥ ਕੂਨਕੀਸੇਇਪਹੁਚੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿ
 ਸਮਾਣੀ॥ ਜਨਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਭੁਲੇਸੇ

ਵਦੂਸਾਰੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾਰ
ਹਰਿਗੁਰਨਾਲੇ॥ ੨੦॥ ਜੇਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ
ਹੋਵੈ॥ ਹੋਵੈ ਤਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅ ਹਰਹੈਰੁ
ਰਨਾਲੇ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ
ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ॥ ਆਪੁ ਫੁਟਿ ਸਦਾਰਹੈ ਪਰਦੈ
ਗੁਰਬਿਨੁ ਅਚਰਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਖ
ਹੁਸਿਤ ਹੁਸੈ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇ॥ ੨੧॥ ਜੇਕੋ ਗੁਰਤੇ
ਵੇਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਪਾਵੈ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੋਕੋਈ ਪੁਛੁ ਹੁਕਿ ਕੋਕੀ ਆਜਾਏ

॥ ਅਨੇਕਸੁ ਨੀਭਰਮਿਆ ॥ ਵੇਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਮੁਕ
 ਤਿਨ ਪਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਰਿਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਨੀਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ
 ਏਖੁ ਹੁਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨ ਪਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਆ
 ਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਪਿਆਰਿ ਹੇਗਾ ਵਹੁ ਸ
 ਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿ
 ਰੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾਰ
 ਹਹੁ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ਜਪਿ ਹੁਸਾਰਿ ਗਾਪਾਣੀ ॥ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ੧੮ ॥

੮੦

(੧੬) ॥ ਰਿਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਨੀਸ
 ਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ
 ਏਖੁ ਹੁਦਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨ ਪਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਆ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਬਾਣੀ ਤਕਚੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਸੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਕਹ ਦੇ ਕਚੇ
ਸੁਣ ਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿ ਆ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੀ॥
ਓਤੁ ਜਿਨਿ ਕਾਹਿ ਰਿਲਇਆ॥ ਮਾਇਆ ਬੇ
ਲਨਿ ਪੈਰ ਵਾਣੀ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਸੁ
ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ॥ ੨੪॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦਰਤੀ
ਨਹੈ ਹੀਰੇ ਸਿਤੁ ਸੁਨਾਉ॥ ਸਬਦੁ ਰਤੁ ਨੁ ਸਿਤੁ
ਮੰਨੁ ਲਗਾਏ ਹੋਰੇ ਆਸ ਮਾਉ॥ ਸਬਦੁ ਸੇਤੀ

ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ॥ ਆਪੇ ਹੀ
 ਗਾਰਤ ਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ॥ ਕਹੈ ਨ
 ਨ ਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤ ਨੁ ਹੋਹੀ ਗਾਨਿ ਤੁਜਨਾਉ॥ ੨੫
 ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ
 ਹੁਕਮੁ ਦਰਤਾਏ॥ ਹੁਕਮੁ ਦਰਤਾਏ ਆਪਿ ਦੇ
 ਬੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ॥ ਤੇਵੈ ਬੀਧਨ ਹੋਵੈ
 ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਦਸਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ
 ਨੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁਹੇਵੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵਲਾ
 ਏ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁ

੮੫

ਸੁਾਏ॥੨੬॥ ਸਿਮ੍ਹਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰੰਨਪਾਪੁਕੀਚਾਰ
ਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀਗੁਰੁਬਾ
ਸੁਹੁਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ ਤਿਹੀਗੁਣੀਸਿਸਾਰੁਕੁ
ਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆਰੈਦਿਹਾਣੀ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਤੇਸੇਜਨਜਾਗੋਜਿਨਾਹਰਿਮਨਿਦਾਸਿਆਕੋਲ
ਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਸੇਤਤੁਪਾਏਮਿ
ਸਨੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਰੈਜਾਗਤਰੈਦਿ
ਦਿਹਾਣੀ॥੨੭॥ ਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰਿਤਪਾਲ
ਕਹੈਸੇਕਿਉਮਨਹੁਦਿਸਾਰੀਐ॥ ਮਨਹੁਕਿਉ

ਵਿਸਾਗੀਅੰਏਵਰੁਦਾਤਾਜੇਅਗਨਿਮਹਿਅ
 ਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ॥ ਉਸਨੇਕਿਉਪੋਹਿਨਸਕੀ
 ਜਿਸਨਉਆਪਣੀਲਿਵਲਾਵਏ॥ ਆਪਣੀ
 ਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ
 ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਏਵਰੁਦਾਤਾਸੇਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾ
 ਗੀਐ॥ ੨੮॥ ਜੈਸੀਅੰਗਨਿਉਦਰਮਹਿਤੈਸੀਬਾ
 ਹਰਿਮਾਇਆ॥ ਮਾਇਆਅਗਨਿਸਭੁਇਕੇ
 ਜੇਹੀਕਰਤੈਖੋਲੁਰਚਾਇਆ॥ ਜਾਤਿਸੁਭਾਫ
 ਤਜੈਮਿਆਪਰਵਾਰਭੁਲਾਭਾਇਆ॥ ਲਿਵ

ਫੁੜਕੀਲਗਾ ਤਿਸਨਾਮਾਇਆਮਰੁਵਰਤਾਇ
ਆ॥ ਏਹਮਾਇਆਸਿਤੁਹਰਿਦਿਸਰੈਮੋਹੁਭੁਪ
ਸੈਭਾਭਿਦੁਸ਼ਾਲਾਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਲਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਢੈਮਾਇਆ
ਪਾਇਆ॥ ੨੮॥ ਹਰਿਆਪਿਆਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਾ
ਨਪਾਇਆਸ਼ਾਇ॥ ਮੁਲਿਨਪਾਇਆਸ਼ਾਇ
ਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰਹੈਲੋਕੁਲਿਵਲਾਇ॥ ੨੯॥ ਐ
ਸਾਸਤਿਗੁਰਸੇਮਿਲੈਤਿਸਨੇਸਿਰੁਸਭੁਪੀਐ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਸ਼ਾਇ॥ ਨਿਸਦਾਸੀਉਤਿਸੁਮਿਲਿ

ਰਹੈਹਰਿਦੁਸੈਮਨਿਆਇ॥ਹਰਿਆਪਿਆਮੇਲ
ਕੁਹੈਭੁਗਿਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾ
ਇ॥੩੦॥ਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਦੁਜ਼ਾਰਾ॥ਹਰਿ
ਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਦੁਜ਼ਾਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿ
ਜਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਜਪਿਹੁਜੀਅਹੁਲਾਹਾ
ਖਟਿਹੁਦਿਹਾਨੀ॥ਏਹੁਪਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆ
ਜਿਨਹਰਿਆਪੇਭਾਣਾ॥੩੧॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਰਿਰਾ
ਸਮੇਰੀਮਨੁਹੇਆਵਦੁਜ਼ਾਰਾ॥ਏਰਸਨਾਤੁਅਨ
ਰਸਿਰਾਓਰਹੀਤੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਪਿ

੮੭

ਹ

ਆਸਨਸਾਇਹੋਰੁਤਕਿਤੇਨਿਚਰੁਹਰਿਰਸੁਪਲੇ
ਨਪਾਇ॥ ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਪਲੇਪੀਐਹਰਿਰਸੁ
ਬਹੁਨਿਨਤਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇਏਹੁਹਰਿਰਸੁ
ਕਰਮੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸਿਸੁਆਇ
॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹੋਰਿਅਨਰਸਸਭਿਵੀਸਰੇਸ਼
ਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩੨॥**ਏਸਰੀਗਮੇਰਿਆ**
ਹਰਿਤੁਮਾਗਹਿਜੇਤਿਰਖੀਤਾਤੁਜਗਮਹਿਆਇ
ਆ॥ ਹਰਿਜੇਤਿਰਖੀਤੁਪੁਦਿਚਿਤਾਤੁਜਗਮ
ਹਿਆਇਆ॥ ਹਰਿਆਪੇਮਾਤਾਆਪੇਪਿਤਾਜਿ

ਨਿਜੀਉ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀ ਬ੍ਰਹਿਮਾਤਾ ਚਲਤੁ ਹੇਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ
ਆਇਆ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲ ਰ
ਦਿਆ ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾਤੁ ਜਗਮਹਿ ਆਇਆ
੩੩॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਕੁਇੰ ਆਪੁ ਰੁਆਗਾ ਮੁਸੁਟਿ
ਆ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਉ ਸਖੀ ਗਿਹਮੰਦ ਰੁਕ
ਦਿਆ॥ ਹਰਿ ਗਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀ ਏਸੇ ਗੁ
ਦੁਖੁ ਨ ਦਿਆਪਏ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੁ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸ
ਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰਜਾ ਪਏ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ

੮੮

ਗੁਰਸਬਇਸ਼ਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਸੁਭੇਰੇ॥ਕ
ਹੈਨਾਨਕੁਪੁਰੁਆਪਿਮਿਲਿਆਕਰਣਕਾਰਣ
ਜੇਰੇ॥੨੪॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਇਸੁਸ਼ਗਮ
ਹਿਆਇਕੈਕਿਆਤੁਪੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥
ਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਪੁਸਰੀਰਾਸ਼ਾਤੁਸ਼ਗਮ
ਹਿਆਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਤੇਰਾਰਚਨੁਰਚਿ
ਆਸੇਹਰਿਮਨਨਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਹ
ਰਿਸੀਨਿਵਸਿਆਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥
ਕੈਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਸਰੀਰੁਪਰਵਾਣੁਹੋਆਜਿਨਿ

ਸਤਿਗੁਰਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨੫॥ ਏਨੇ ਹੁ
ਮੇਰਿ ਹੋਹ ਰਿਤੁ ਮਮ ਹਿਜੇਤਿ ਪਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦੇਖ ਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖ
ਹੁ ਕੋਈ ਨ ਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਗਾਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਦ੍ਰਿਸ
ਸਿ ਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖ ਦੇਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾਰੁ ਪੁਰੈ ਹਰਿ
ਰੂਪੁ ਨ ਦਰੀਆਇਆ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ
ਆਸਾ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
ਕੋਈ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਦੇਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੨੬॥ ਏਸੁ

੨੬

ਟੁਹਮੇਰਿ ਹੋਸਾ ਚੈ ਸੁਨੈ ਨੇਪ ਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨ
 ਟੈ ਨੇਪ ਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣੁ ਹੁਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥
 ਸਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਆਹੇ ਆਰਸ ਨਾਰਸਿ ਸ
 ਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਗੁਣੀ ਤਾਕੀ ਗਾਤਿ ਕਹੀਨ
 ਸਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਖੀ ਮਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣੁ ਹੁਸਾ
 ਚੈ ਸੁਣੁ ਨੇਪ ਠਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਠਾ ਅੰ
 ਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਸਾ ਪਉਣੁ ਵਸਾਇਆ ਵਸਾਇ
 ਵਾਸਾ ਪਉਣੁ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਵਸਵਾ
 ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ

ਪਾਵਿਤ੍ਰੇ ਦੁਹ

ਇਕਨਾਦਸਵਾਦੁਆਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਤਹਅੰਨੇ
ਕਰੁਪਨਾਉ॥ ਨਿਧਿਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਸਾਈਪਾ
ਇਆ॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਪਿਆਰੇਸ਼ੀਉਗੁਠ
ਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾਜਾਪਵਦੁਦਜਾਇਆ॥ ੨੮
ਏਹੁਸਾਚਾਸੇ॥ ਹਿਲਾਸਾਚੈਪਰਿਗਾਵਹੁ॥
ਗਾਵਹੁਤਸੇਹਿਲਾਪਰਿਸਾਚੈਨਿਥੈਸਦਾਸਚੁ
ਪਿਆਵਏ॥ ਸਚੈਪਿਆਵਹਿਜਾਤੁਪੁਰੁਵ
ਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਨਾਬੁਝਾਵਏ॥ ਏਹੁਸਚੁਸ
ਭਨਾਕਾਖਸਮੁਹੈਸਿਸੁਖਖਸੇਸੇਜਨਪਾਵਏ
॥ ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੁਸੇਹਿਲਾਸਾਚੈਪਰਿਗਾਵ

ਹੇ ੨੯ ਅਨਦੁਸੁਦੁਵਡੁਭਾਗੀਹੇ ਸਗਲਮਨੇਰ
ਥਪੁਰੇ॥ ਪਾਰਕ੍ਰਹਮੁਪੁਰੁ ਪਾਇਆਉਤਰੇ ਸਗਲ
ਵਿਸੁਰੇਦੁਖਰੇਗਸਿਤਾਪਭਿਤਰੇ ਸੁਣੀਸਚੀਕਾਣੀ
॥ ਸਿਤਸਾਜਨਭਏ ਸਰਸੇਪੁਰੇਗੁਰਤੇਜਾਣੀ॥ ਸੁਣ
ਤੇਪੁਨੀਤਕਹਤੇਪਵਿਤਸਤਿਗੁਰੁਗਿਆਰੁਪੁ
ਰੇ॥ ਬਿਨੁਵਿਤਿਨਾਨਕੁਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਦਾਸੇਅ
ਨਹਦਤੂਰੇ ੪੦

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
॥ ਗਚਿਤੀਬਾਵਨਿਅਖਰੀਮਹਲਾ॥ ੫ ਸਲੋਕੁ॥
ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾ॥ ਗੁਰਦੇਵਸੁਆ

ਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜ
ਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੀਧ ਪਸਹੇਦਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੋਂ ਦਾ
ਤਾਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਗੁਰਮੀਤੁ ਨਿਰੋਧ
ਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿਧਿ ਸਤਿਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ
ਪਾਰਸ ਪਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰ ਸੁਅੰਮਿਤੁ ਸਰੋਵ
ਰੁ ਗੁਰੁ ਆਨਮ ਜਨਮ ਅਪਰਿਪਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕ
ਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ
ਕਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਗੁਰਗਾਇ ਸੁਗੁਨੁ ਗੁਰੁ
ਰਦੇਵ ਮੀਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿਰਾ

ਤਿਪੁਰੁ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮਾ ਸੁਨੁ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲੂ
ਗਿਤਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਰ ਕ੍ਰਮੁ ਪਰਮੇ
ਸਰੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਕਾਰਾ ॥੧॥ ਸ
ਲੋਕੁ ॥ ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕ
ਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਕੇ ਰਵਿਰਹਿ ਆਦੁ ਸਰਹੇ
ਆਨਹੇਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਸਾਧੁ ਸਤਿ ਗੁਰ ਨ
ਮ ਸਕਾਰਿ ॥ ਆਦਿ ਮਾਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ॥ ਆਪ
ਹਿ ਸਿਨ ਆਪਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ਆ
ਪਹੀ ਜਾਸਨ ॥ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇ

ॐ॥ आ॒प॒हि॒ब॒प॒आ॒प॒ही॒मा॒दि॒ॐ॒आ॒प॒
हि॒सु॒ख॒मा॒आ॒प॒हि॒अ॒स॒सु॒ल॥ ल॒खी॒न॒जा॒टी
न॒न॒क॒ली॒ल॥ क॒रि॒कि॒र॒पा॒प॒रु॒टी॒न॒द॒दि॒
आ॒ल॥ ३॥ रे॒सि॒त॒न॒की॒म॒नु॒हे॒दि॒र॒दा॒ल॥
र॒ग॒दि॒॥ स॒ले॒कु॒॥ नि॒रि॒का॒र॒अ॒का॒र॒आ॒पि॒नि
र॒ग॒न॒स॒र॒ग॒न॒दे॒कु॒॥ ए॒क॒हि॒ए॒क॒ब॒ख॒न॒ने॒न॒
न॒क॒ए॒क॒अ॒ने॒क॒॥ १॥ प॒डि॒न॒॥ ॐ॒अ॒ग॒र॒मु॒धि
की॒ॐ॒आ॒का॒र॒॥ ए॒क॒ॐ॒हि॒सु॒ति॒प॒रे॒द॒न॒हा॒र॒
॥ रि॒न॒रि॒न॒त्रै॒ग॒दा॒बि॒स॒ध॒ा॒र॒॥ नि॒र॒ग॒न॒ते॒स॒

ੲ੨

ਰਗੁਨਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥ ਸਭ ਲਾਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿਉ
ਪਾਇਉ॥ ਸਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੇਹੁ ਬਢਾਇਓ॥
ਦੁਹੁ ਭਾਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਗਵਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੇਈ ਸਾਹੁ ਭੁਗਵਿਤ ਸੇ
ਸਚੁ ਸਿਪੈ ਹਰਿਗਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈ
ਐਸਿ ਹਸਿ ਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸ
ਤਿਸ ਤਿਸ ਤਿਸੇਉ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭ੍ਰਿਨ ਨ ਕੇਉ
॥ ਸੇਉ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਨਿਹ ਪਾਯੰ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੰ॥ ਸਿਸੈ ਭੁਰਸੁ ਨ ਹੀ

ਕਛੁਬਿਆਪਤ॥ ਪ੍ਰਗਟਪਤਾਪਤਾਹੁਕੇਸ਼
ਪਤਾ॥ ਸੇਸਾਪੁਇਹਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥ ੩੭॥ ~~ਪ੍ਰਗਟਪਤਾ~~ ਸਲੋਕੁ
॥ ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਮੇਹੁਸ
ਰੁਕੁਰ॥ ਨਾਮਿਬਿਹੁਨੇਨਾਨਕਾਹੇਤਸਾਤਸ
ਰੁਪੁਰ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਪੁਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਸ
ਨਾਮ॥ ਧਨਤੇਉਸਿਹਠਚਿਇਆਮਨੁਆ॥
ਧਨੁਨਹੀਬਾਛੁਹਿਸੁਰਗਨਾਮਾਛੁਹਿ॥ ਆ
ਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਸਰਗਚਹਿ॥ ਧਿਧੈਕਹ

੨੩

ਬਿਆਪਹਿਤਾਹੁ॥ ਸੇਏਕਛਾਡਿਅਨਕਤਹਿੰਜਾ
ਹੁ॥ ਸਾਕੈਹੀਅੰਦੀਓਪੁਰਨਾਮ॥ ਨਾਨਕਸਾਧਪੁ
ਰੰਨਭਗਵਾਨ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਨਿਕਰੇਖ
ਅਰੁਡਿਅਨਪਿਆਨਮਨਹਰਿਮਿਲਿਅਉਨ
ਕੇਇ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਰੁਈਭਗਤੁਡਿਅ
ਨੀਸੇਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਝੁਝਾਡਿਅਨੁਨਹੀਮੁ
ਖਬਾਤਉ॥ ਅਨਿਕਸੁਗਾਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਭਾਤਉ
ਡਿਅਨੀਸੇਇਸਾਕੈਦਿਨੁਸੇਉ॥ ਕਹਤਸੁਨਤ
ਕਛੁਜੇਗੁਨਹੇਉ॥ ਡਿਅਨੀਰਹਤਅੰਮਾਗਿ

ਆਦਿਤ੍ਰੁਸਾਕੈ॥ ਉਸਨਸੀਤਸਮਸਰਿਸਭਿਤਾ
 ਕੈ॥ ਫਿਯਾਨੀਤਤੁਰੁਮੁਖਿ॥ ਕੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ
 ਸਾਕਉਕਿਰਪਾਧੀਰੀ॥ ੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਵਨਆ
 ਏਸਿਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੁਝੈਪਸੁਦਰ॥ ਨਾਨਕਗੁ
 ਰਮੁਖਿਸੇਬੁਝੈਸਾਕੈਰਾਗਮਥੇਰ॥ ੧॥ ੫ਉਤੀ॥
 ਯਾਸੁਗਿਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ॥ ਸਨਮ
 ਤਿਮੋਹਿਉਮੋਹਨੀਮਾਇਆ॥ ਗਰਬੁਕੁਟਮਹਿ
 ਉਰਧਤਪੁਕਰਤੇ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪੁਰੁ
 ਰਹਤੇ॥ ਉਰਧਿਪਰੇਸੇਛੋਡਿਛਤਾਨਾ॥ ਦੇਵਨਹਾ

੬੬

ਬਿਨਾਸ
ਕਮਿ

ਰੁਮਨਹਿਬਿਸਰਾਨ॥ ਪਾਰਾਹੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿ
ਗੁਸਾਈ॥ ਇਤਉਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨਾ
ਹੀ॥ ੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਵਤਹੁਕਮਿਅਗਿਆ
ਭਿਨਨਕੇਇ॥ ਆਵਨਸ਼ਾਨਾਤਿਹਮਿਟੈਨਾਨ
ਕਜਿਹਮਾਨਿਸੇਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਉਜੀਅਬ
ਹੁਤੁਗੁਰੁਦਾਸੇ॥ ਮੇਹੁਮਗਾਨਮੀਠਜੇਨਿਠਾਸੇ॥
॥ ਇਨਿਮਾਇਆਤੈਗੁਰੁਬਸਿਕੀਨੇ॥ ਆਪ
ਨਮੋਹਪਏਪਇਦੀਨੇ॥ ਏਸਾਸਨਕਛੁਕ
ਰਹਉਪਾਇਆ॥ ਜਾਤੇਤਰਉਬਿਖਮਇਹ

ਮਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿ ਸਿਰਿ ਮਿਲਾਏ॥
 ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ॥ ਮਾਏ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਚਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭਿ
 ਆਪ॥ ਪਸੁ ਆਪ ਨਰੁ ਉਹ ਉਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿ
 ਨੁਹ ਰਿਕਹਾ ਕਮਾਤਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਹਿ ਆ
 ਪਿਕਰਾਵਨ ਹਾਰਾ॥ ਆਪਹਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨ ਬਿਸ
 ਥਾਰਾ॥ ਇਆ ਜੁਗਾਦਿ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾ
 ਦਿਓ॥ ਸੇਸੇ ਪਾਇਓ ਜੁਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ॥
 ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੇਉ॥ ਜੇਕਰੈ ਸੇਉ ॥

ਨਿਹੇਉ॥ ਏਕਹਿਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਨਾਨ
ਕਾਮਾਪਸਵਾਰਨਹਾਰਾ॥ ੧॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਾ
ਓਰਹੇਕਨਿਤਾ ਬਿਨੇਦਕੁ ਸਮਰੀਗਿ ਬਿਖੋਸੇ
ਰ॥ ਨਾਨਕਤਿਹ ਸਰਨੀਪਰਉ ਬਿਨਸਿਯਾਇ
ਸੈਸੇਰ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੇਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿਜਹਰਚ
ਹੁਤਹਤਹ ਬੀਧਨਪਾਇ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿਕਤਹੁ
ਨਛੁਟੀਐ ਸਾਕਤਤੇਉਕਾਮਾਇ॥ ਹਉਹਉਕ
ਰਤੇਕਰਤੇਮਰਤਤਾਕੇਭਾਰੁਅਛਾਰੁ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਹੀਜੁਉਨਾਮਸਿਉਉਤਉਏਉਕਰਮਬਿਕਾਰਿ

॥ ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵੜੀ ਮੀ ਠੀ ਮਾਇ ਅਰੀ ਰਿ ॥
 ਕ੍ਰਮ ਕੇ ਮੇਹੇ ਨਹ ਬੁਝੁ ਹਿਸੇ ਖਭੁ ਸਦ ਹੁ ਸੀ ਰਿ ॥
 ॥ ਲੇਖੇ ਗਣਤ ਨ ਢੁਟੀ ਐਕਾ ਢੀ ਭੂ ਤਿ ਨ ਸੁ ਪਿ
 ਜਿਸ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨ ਨਾ ਕਾ ਤਿ ਹਰੁ ਰਮੁ ਖਿ ਨਿਰ
 ਮਲ ਬੁਧਿ ॥ ੬ ॥ **ਸਲੋਕੁ ॥** ਟੁਟੈ ਬੀਧ ਨ ਜਾ ਸੁ ਕੇ
 ਹੇ ਆਸਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੇ ਰਾਤੇ ਰਿਗਾਏ ਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁ
 ਨਾਰੀ ਗੁ ॥ ੧ ॥ **ਪਉੜੀ ॥** ਰਾਗਾਰੀਗਾ ਹੁਇ ਆਮਨ
 ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥
 ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਾਹ ਕਹੈ ਨ ਕੇਉ ॥ ਅਉਥੈ ਠੁਆ ਦਰੁ

ਸੁਰਦੇਉ॥ ਉਆਮਹਲੀਪਾਵਹਿਤੁਬਾਸਾ॥
 ਜਨਮਮਰਨਨਹਹੇਇਬਿਨਾਸਾ॥ ਮਸਤਕਿ
 ਕਰਮੁਲਿਖਿਉਪੁਰਿਜਾਕੈਹਰਿਸਿਪੈਨਾਨਕ
 ਪਰਿਤਾਕੈ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕ॥ ਲਾਲਚਸੁਠਾਕਿ
 ਕਾਰਮੇਹਕਿਆਪਤਮੁਨੈਅੰਧ॥ ਲਾਗਿਪਰੇ
 ਦੁਰਗੀਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧ॥ ੧ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਲਲਾਲਪਟਿਬਿਖੈਰਸਗਤੇ॥ ਅਹੋਭੁਧਿ
 ਮਾਇਆਮਾਇਆਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ॥
 ਜਿਉਜਿਉਹਕਮਤਿਵੈਤਿਵਕਰਨਾ॥ ਕਉਉ

ਨਿਮਾਨੇ

ਨਨਕੇਉਪੁਰਾ॥ਕੇਉਸੁਪੁਰਨਕੇਉਮੁਰ॥ਜਿ
 ਤਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨ॥ਨਾਨਕ
 ਠਾਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨ॥੧੧ ਸਲੋਕੁ॥ਲਾ
 ਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਪੂਰੁਗਹਿਰਗੀਬੁੀਰਅ
 ਥਾਹ॥ਦੁਸਰਨਾਹੀਅਵਰਕੇਨਾਨਕਬੇਪਰ
 ਵਾਹ॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ਲਲਾਤਾਕੇਲਵੈਨਕੇਉ॥ਏਕ
 ਹਿਅਾਪਅਵਰਨਹੋਉਹੋਵਨਹਾਰੋਹੋਤਸ
 ਦਅਾਇਅਾ॥ਉਅਕਾਅੰਤੁਨਕਾਹੁਪਾਇ
 ਅ॥ਕੀਟਹਸਤਮਹਿਪੁਰਸਮਾਨੇ॥ਪ੍ਰਗਟਪੁਰ

ਖਸਭਾਫਾਉਜਾਨੇ॥ ਜਾਕਉਦੀਨੇਹਰਿਰਸੁਅ
ਪਨਾ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਜਿਹਧ
ਹਜਪਨਾ॥ ॥ ਸਲੋਕ॥ ਆਤਮਰਸੁਜਿਹਜਾਨਿ
ਆਹਰਿਰੇਗਿਸਹਜੇਮਾਛੁ॥ ਨਾਨਕਧਲਿਪ
ਨਿਧੀਨਿਸਨਆਏਤੇਪਰਵਾਛੁ॥ ॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਇਆਸੁਫਲਤਾਪੁਕੇਗਨੀਐ॥ ਸਾਸੁਰਸ
ਨਹਰਿਹਰਿਜਸੁਭੁਨੀਐ॥ ਆਇਬਸਹਿਸਾ
ਧੁਕੈਸਿਰੇ॥ ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੇਗੇ
॥ ਆਵਤਸੇਜਨੁਨਾਮਹਿਰਾਤਾ॥ ਜਾਕਉਦਇ

ਆਮਦਿਆ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਏਕੁ ਭੰਗਿ ਆਵੁ ਨ ਛਿ
ਰਿ ਜੇ ਨਿਨ ਆਇਆ ਨਾਨ ਕਹ ਰਿਕੈ ਦਰਸਸ
ਮਾਇਆ॥ ੧੩ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਸੁ ਨ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੇ
ਇਅਨੰਦੁ ਬਿਨ ਸੈਦੁ ਜਾ ਕੁਓ॥ ਦੁਖ ਦਰਦੁ
ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨੋ ਨ ਕਨਾ ਮਿਸਮਾਉ १ ਪਉੜੀ॥
ਘਘਾਜਾ ਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੇਉ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿ
ਆਗਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੇਉ ਘਘਾਜਾਇ ਪਰਹੁ
ਸੰਤ ਸਚਨਾ॥ ਜਿਹ ਆਸ ਰਿਅਾ ਬੁਝੁ ਜਲੁ ਨ ਏ
ਰਨਾ॥ ਘਘਾਜਾ ਨ ਮਿਨ ਆਵੈ ਸੇਉ॥ ਏਕਨਾ

੬੨

੩

ਮਲੇਮਨਹਿਪਰੇਉ॥ ਆਆਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ
ਗੁਰਪੁਰੇਕੀਟੇਕ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਸੁਖਪਾਇਆਜਾ
ਕੋਹੀਅਰੈਏਕ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅੰਤੁਰਿਮਨਿਤ
ਨਿਬਸਿਰਹੇਈਤਉਤਕੇਮੀਤ॥ ਗੁਰਪੁਰੇਉਪ
ਦੇਸਿਆਨਾਨਕਜਪੀਐਨੀਤ॥ ੧੫॥ ਉਤ੍ਰੀ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁਸਿਮਰਹੁਤੁਤਾਸਕਉਜੇਅੰਤਿਸਹਾ
ਈਹੋਇ॥ ਇਹਾਕੀਖਿਆਦਿਨਚਾਰਿਛਿਅਛੁ
ਡਿਚੁਲਿਉਸਬੁਕੇਇ॥ ਕਾਕੇਮਾਤੀਪਤਾਸਤਪੀ
ਅ॥ ਗੁਰਕੁਨਿਤਾਕਫੁਸਿਗਿਨਲੀਅ॥ ਐ

ਸੀਸੀਚਿਜੁ ਬਿਨਸਤਿ ਨਹੀ॥ ਪਤਿਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਪਰਿ
 ਜਾਹੀ ਸਾਧਸਿਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤ ਨੁਗਾਇਆ॥ ਨਾ
 ਨਕਤੇਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ॥ ੧੫ **ਸਲੋਕੁ॥** ਅਤਿ
 ਸੁਦਰਿਕੁ ਲੀਨ ਚਤੁਰਸ੍ਰੀਖਿ ਫਿਰਿਆ ਨੀਧਨ ਵੰਤਾ॥
 ਮਿਰਤ ਕਹੀ ਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭੁਗ
 ਵੰਤਾ॥ ੧॥ **ਪਉੜੀ॥** ਝੰਡਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਹੋਇ ਫਿਰਿਆਤ
 ॥ ਪੁਰਕੁ ਕੁੰਤੁ ਕਰੇ ਚਕਰ ਕਰ ਸਾਤਾ॥ ਫਿਰਿਆ ਨ ਧਿਆ
 ਨਤੀ ਰਖਿ ਇਸ ਨਾਨੀ॥ ਸੋਮ ਪਾਕੁ ਅਪਰ ਸਉਦਿ
 ਆਨੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਜੇ ਕਢੁ

ਕ

ਕੀਨੋਸੋਊਅਨੇਤਾ॥ ਉਆਤੇਉਤਸੁਗਨਉਚੇਤਾਲਾ॥
ਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ ੬॥ ਸੋਲਕੁ॥
ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਕੁਸੇਕਰਮਕਿਰਤਿਕੀਰਖ॥ ਸੁ
ਖਝਖਸੁਕਤਿਜੇਨਿਨਾਕਲਿਖਿਉਲੇਖਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥
॥ ਕਕਾਕਾਰਨਕਰਤਾਸੋਊ॥ ਲਿਖਿਓਉਲੇਖਨਸੇ
ਟਤਕੋਉਨਹੀਹੇਤਕਛੁਦੋਉਬਾਰਾ॥ ਕਰਨੈਹਾਰਨ
ਬੁਲਨਹਾਰਾ॥ ਕਾਹੁਪੈਬੁਦਿਖਾਰੈਆਪੈ॥ ਕਾਹੁਉ
ਦਿਆਨਨੋਕੁਸਤਪਛੁਤਾਪੈ॥ ਆਪਨਖੇਲੁਆ
ਪਹੀਕੀਨੇ॥ ਜੇਜੇਦੀਨੇਸੁਨਾਨਕਲੀਨੇ॥ ੧੦॥ ਸ

90
ਲੋਕਾ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਫਤ ਰਹੇ॥ ਟੁਟਿ ਨ ਜਾ
ਹਿ ਭੈਠਾਰ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਹਿ ਸਮਾਰਿ॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਖੁ ਨਾਕ ਢੁਨਹੀ
ਤਿਸੁ ਸੇਖਰ ਕੈ ਪਾਹਿ॥ ਜੇ ਦੇਨਾ ਸੇ ਦੇਇਗਾ ਹਿਉ ਭਾਵੈ
ਤਹੈ ਤਹ ਜਾਹਿ॥ ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਨਾਮ ਪਨੁਇਆ
ਤਗਤ ਨ ਕੀਰਾਸਿ॥ ਖਿਮਾਗ ਗੀਬੀ ਅਨਦ ਸਹਜ
ਜਪਤ ਰਹਿ ਗੁਣ ਤਾਸ॥ ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਾਸ ਹਿਅ
ਨਿਦ ਸਿਉ ਜਾਕ ਉਹੈ ਤਕਿ ਪਾਲ॥ ਸਦੀ ਵਗ ਨੀਵ
ਸੁਹਾਵੇ ਨੇਰਾ ਮਨਾਮ ਗਿਹ ਮਾਲ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਤੁਖ ਨ ਟੁ

ਨਤਿਹਜਾਕਉਨਰਚਿਕਰੀ॥ ਨਾਨਕਜੇਪ੍ਰਭੁਭਾਇਅ
ਪ੍ਰਗੀਤਿਨਾਪਰੀ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਲਿਮਿਨਿਦਖਹਮ
ਨੈਮਾਹਿਸਰਪਚਲਨਿਲੋਗ॥ ਅਸਅਨਿਤਗੁ
ਰਮੁਖੀਮਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅਰੇਗਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾ
ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਰਵੁਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤਿ॥ ਕਹਾ
ਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਮਨਕਰਹੇਮੀਤ॥ ਨਹਥਾ
ਚਿਕਨਹਜੇਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁਬੀਧ॥ ਚਿਹੁਬੇ
ਰਾਨਹਬੂਝੀਐਜਉਆਇਪਰੋਜੇਮਠੇਧ॥ ਗਿ
ਆਨੀਧਿਆਨੀਚਤੁਰਪੇਖਰਹਨੁਨਹੀਇਹਰਾ

ਇ॥ ਢਾਡਿ ਢੁਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੁੜਤ ਹਾਲ ਪਟਾ
 ਇ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਸਰ ਤਰੈ ਜਾਹੁ ਮਸਤ ਕਿਭਾ
 ਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾਕਉ ਪਿਰ ਹਿਸ
 ਹਾਗ॥ ੧੬ ਸੋਲਕ੍ਰ॥ ਘੋਖੇ ਸਾਸਣ ਬੇਦ ਸਭਿਆਨ
 ਨਕਥਤ ਉਕੇਇ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਇ ਰੇਵ
 ਤਨਾਨ ਕਏ ਕੈ ਸੇਇ॥ ੧ ਪਉੜੀ॥ ਘਪਾਘਾਲੁ ਹੁ
 ਮਨ ਹਿਏ ਹਿਭਿ ਨੁਹਰਿ ਦੁਸਰਨਾਹਿ॥ ਨਹਹੇ ਆ
 ਨਹਹੇ ਵਨਾਜਤ ਕਤ ਉਹੀ ਸਮਾਹਿ॥ ਪੁਲਹਿਤ ਉ
 ਮਨਜ ਉਆਵਹਿ ਸਰਨ॥ ਨਾਸਤ ਤੁਕਲਿ ਮਹਿ

ਪੁਨਚਰਨਾ॥ ਪਾਲਿ ਪਾਲਿ ਅਨਕਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ
 ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਬੁਗਤਿ ਕਹਾ ਬਿਤਿ ਪਾਵਹਿ॥ ਘੋਲਿ
 ਮਹਾਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ
 ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ॥ ੨੦ ਸੋਲਕੁ॥ ਭੁਇ ਪਾਲੇ ਸਭੁ ਦਿ
 ਵੁ ਸੁਸਾਸਨੁ ਹਰੁ ਨ ਪਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਗਾ ਜੀਵ
 ਨ ਲਰਹਿ ਬੁਰਮ ਮੇਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਉਗਵਾਰ॥ ੧॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਭੁ ਭੁ ਭੁ ਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜੇ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਿ ਕੀਨਾ॥
 ਅਨਿਕਿ ਜਿਨਿ ਜਨਮਾਹਿ ਮਰਹਿ ਆਤਮੁ ਰਾਮੁ ਨ
 ਚੀਨ॥ ਭੁ ਆਨਧਿ ਆਨਤਾ ਪੂਕਉ ਆਏ ਕਰਿਕਿ

ਰਪਾਜਿਹ ਅਮੀਪਦਿਦਾਏ॥ ਝੂਠਤੀ ਝੂਠੀ ਨਹੀ ਕੇਉ
 ਫੂਟੈ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਰਗਿ ਸਰਪਰ ਫੂਟੈ॥ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਤਜਿ
 ਹਜੀਵਤੁ ਜੀਪਆ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭੁਏ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੁਪ
 ਆ॥ ੨੧॥ ਸੱਲੇਰੁ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ ਵਉ ਚਰਣਾਰੰਧਿ ਬਿ
 ਦਉ ਧਕਕੁ ਲਬਿਗਾ ਸੀਤਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭੁਏ ਆਪਹਿ
 ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੇਤ ਮਤਾਤ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਰਚਰ
 ਨਕਮਲ ਗੁਰਲਾਗਾ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆਇ ਨਸੇ
 ਜੇਗ ਸਭਾਗਾ॥ ਚਾਰਿ ਕ੍ਰੰਟ ਦਹਦਿ ਸਿਰੁ ਮਿਆ
 ਇਓ॥ ਭੁਈ ਕ੍ਰਿਪਾਤ ਬਦਰਸਨ ਪਾਇਉ॥ ਚਾਰਿ ਬਿ

ਬਿਚਾਰਿਗਿਨਿਸਿਉਸਚੁਦੁਆ॥ ਸਾਧਸਿਗਿਮਨੁਨਿ
ਰਮਲਹੁਆ॥ ਬਿੰਤਬਿਸਾਗੀਏਕਾਦਿਸਟੇਤਾ॥ ਨਾਨ
ਕੁਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇਤੁ॥ ੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਫੁਟੀ
ਸੀਤਲਮਨੁਸੁਖੀਛੁਤਗੋਬਿਦਗੁਨਗਾਇ॥ ਅੰਸੀ
ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥ ੧॥ ਪਉ
੨॥ ਛਛਾਛਹਰੇਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ ਦਸਦਾਸਨਕੇਪਾਲੀ
ਹਾਰੇ॥ ਛਛਾਛਾਚੁਹੇਤੁਤੇਰੇਸੀਤਾ॥ ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਹੁਭਗਵੇਤਾ॥ ਛਾਨਿਸਿਆਨਪਕਦੁਚਤੁਰਾਈ
ਸੀਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ ਛਾਚੁਕੀਪੁਤਗੀਪ

੧--੩
ਰਮਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸਿਤ ਸਹਾਈ ੨੩
ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋਰੁ ਸੁਲਮ ਨੂਲੁ॥ ਹਿਯ ਨੇ ਕਾਚੀ ਦੇ
ਹ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਅਹੇ ਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁਛੁਟਾਰਾ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾ ਜਾ ਨੈ ਹਉ ਕਢੁ
ਆ॥ ਬਾਧਿ ਕੀਜਿ ਉਨ ਲਨੀ ਕੁਮਿ ਸੁਆ॥ ਜਉ
ਜਾਨੈ ਹਉ ਬੁਗਤੁ ਗਿਆਨੀ॥ ਆਗੈ ਫਾਕੁ ਚਿਤਿ
ਲੁਨਹੀ ਮਾਨੀ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਸੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ॥ ਬਿ
ਆਪਾਰੀ ਬਸੁ ਪਾਜਿ ਉਠਿ ਰਤਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਿ
ਹਉ ਸੈ ਮਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਰਾਰੀ ੨੪

ਸਲੋਕੁ॥ ਝੁਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁ ਜਪਿਨਿ ਸਿਥਾ ਸੁਰਿ
 ਆਰਥਿ॥ ਕਾਰਾਤੁ ਝੁਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁ ਜਪਿਨਿ ਸਿਥਾ ਸੁਰਿ
 ਉਪਾਧਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਝੁਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁ ਜਪਿਨਿ ਸਿਥਾ ਸੁਰਿ
 ਰਾਮਨਾਮੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਥਿਉ ਹਾਰੇ॥ ਝੁਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁ ਜਪਿਨਿ ਸਿਥਾ ਸੁਰਿ
 ਕਤਮੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਜਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਹੋਤੁ ਤੁਝੈ ਚੰਦੀਆ॥ ਝੁਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁ ਜਪਿਨਿ ਸਿਥਾ ਸੁਰਿ
 ਕਸਿ ਮਲਪਾਪ ਤੇ ਰਾਮਨਾਮੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੀਤੀ
 ਗਿਸੁਨੁਆ॥ ਝੁਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁ ਜਪਿਨਿ ਸਿਥਾ ਸੁਰਿ
 ਕਸਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸੀਦੀ॥ ੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਝੁਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁ ਜਪਿਨਿ ਸਿਥਾ ਸੁਰਿ
 ਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਪਿਰਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤਾ॥

9-6
ਜੀਵਤਚਹੁਹਰਿਹਰਿਭੁਜੁਨਾਨਕਨਾਮਪਰੀ
ਤਿ॥੧॥**ਪਉੜੀ॥** ਏਏਏਨੁਹਿਨੁਸਹੀਬਿਨਸਿ
ਜਾਤਏਯਹੇਤ॥ਗਣਤੀਗਣਉਨਗਣਿਸਕਉ
ਉਣਿਸਿਧਾਰੇਕੇਤ॥ਏਪੇਖਉਜੇਬਿਨਸਤਉਕਾ
ਜਿਉਕਰੀਐਸੰਗੁ॥ਏਨੁਹਿਏਆਬਿਧਿਸਹੀ
ਚਿਤਏਨਉਮਾਇਆਰੰਗੁਏਨਤਸੇਏਈਸਿਤੁ
ਸੁਇਕੁਮਤੇਕੀਚਿਤਭਿਨ॥ਅੰਧਕੂਪਤਤਿਹਕਦ
ਹੁਜਿਹਹੇਏਹੁਸੁਖਸੀਨ॥ਏਕੈਗਾਥਸਮਰਬਤੇ
ਕਾਰਨਕਰਨੈਜੇਗੁ॥ਨਾਨਕਤਿਹਉਸਤਤਿਕਾਰ

ਉਦੁਦੁਕੀਉਸੀਜੇਚਾ॥੧੬ ਸਲੋਕੁ॥ ਟੁਟੈਬੀਧਨਜਨ
 ਮਮਰਨਸਾਧਸੇਵਸੁਖਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਮਨਹੁਬੀਸ
 ਰੈਗਾਣਨਿਧਿਗੋਬਿਗੈਇ॥੧੭ ਪਉੜੀ॥ ਟੁਹਲਕਰ
 ਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਥਿਥਾਨਕੋਇ॥ ਮਨਨੰਤਨਿਸੁ
 ਥਿਹੀਅੰਬਸੈਜੇਚਾਹੁਸੇਹੋਇ॥ ਟੁਹਲਮਹਲ
 ਤਾਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਕਿਪਾਲ॥ ਸਾਧੁਸੀਗਤਿ
 ਤਉਬਸੈਸਉਆਪਨਹੋਹਿਦਇਆਲਾ॥ ਏਹੋਟਾ
 ਹੋਬਹੁਭਵਨਬਿਨਨਾਵੈਸੁਖਨਾਹਿ॥ ਟਲਹਿਜਾ
 ਮਕੇਦੁਤਤਿਹਜੁਸਾਧੁਸੀਗਿਸਮਾਹਿ॥ ਬਾਰਿਬਾਰਿ

ਜਾਉ ਸੀਤ ਸਦ ਕੇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਠਿ ਬਿਨਾ ਸੇਕ ਦਿਕੇ॥੨੩॥
 ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਫਾਕ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨ ਹੁਦ ਰਿਜਿ ਹੋਦੁ
 ਸੁਖ ਸੀਨ॥ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪੀਨਿ
 ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਠਠਾ ਮਨੁ ਆਠਾ ਹਰਿ ਨਾਹੀ॥ ਜੋ ਸਗੋਂ
 ਲਤਿ ਮਾਇਏ ਕੁਹਿ ਲਪਟਾਹੀ॥ ਠਹ ਕਿ
 ਠਹ ਕਿ ਮਾਇਆ ਸੀ ਗਿਸੁਏ॥ ਉਅ ਕੈ ਕੁਸਲ
 ਨ ਕਤ ਪੁਧੁਏ॥ ਠਾਢਿ ਪਰੀ ਸੀਤ ਹ ਸੇ ਗਿਬ ਸਿਆ
 ਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾ ਮੁਤ ਹਾਜੀ ਅਰ ਸਿਆ॥ ਠਾ ਕੁਚ
 ਅਪਨੇ ਜੋ ਨ ਭਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਉਅ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀ
 ਤ ਲਾਇਆ॥੨੪॥ ਸੋਲੇ ਕੁ॥ ਭੰਡੁ ਉਤ ਬੰਦ ਨ ਅਨਿ

ਖੀਨਿ

ਕਥਾਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥ॥ ਭੁਲਨਤੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰ
ਭੁਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹਥ॥੧॥ **ਓਹੀ॥** ਭੁਨਾਨਤੇਰਾਇ
ਹੁਨਹੀਜਹੁਰਾਤਹਜਾਨ॥ ਓਆਨਤੇਰਾਕਾਸੀਜਮੇ
ਗਰਕੈਸਥਾਇਪਛਾਨ॥ ਇਆਨਤੇਰਾਕਉਸਮਕਰਿ
ਪਾਲੇ॥ ਜਾਕਾਤਸੁਨਹੀਸਿਗਿਚਲੇ॥ ਓਆਨਤੇਰਾ
ਕੀਸੇਮਿਤਿਜਾਨੇ॥ ਜਾਕਉਦਿਸਟਿਪੁਰਨਭੁਭੰਗ
ਵਾਨੇ॥ ਭੁਗਾਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਾਧਸੀਗਿਪਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਹਿਭੁਲਾਇਆ॥੨੮॥ **ਸਲੋਕ॥** ਦੁ
ਹਨਿਲਾਗੇਧਰਮਗਾਇਕਿਨਹਿਨਪਾਲਿਓਖੀ
ਧ॥ ਨਾਨਕਉਬਰੇਜਪਿਹਰੀਸਾਧਸੀਗਿਸਨਬੰ

ਧ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਚੁਛਾਛੁਛੁਤਕਹਠਿਰਹੁਛੁਛੁ
 ਛੁਇਆਮਨਮਾਹਿ॥ਸੇਂਰਭਿਤੁਹਾਰੈਪ੍ਰਬੁਬਸੈ
 ਬਨੁਬਨੁਕਹਾਟਿਗਾਹਿ॥ਏਰੀਛੁਹਹੁਸਾਧਸੈ
 ਗਿਅਹਿਬੁਧਿਬਿਕਰਾਲੁ॥ਸੁਖਪਾਵਹੁਸਾਧਜੇ
 ਬਸਹੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥ਏਰੀਜਾਮੈਜ
 ਮਮਰੈਗਾਰਭੁਜਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਮੇਹਮਗਨ
 ਲਪਟਰਰਹੈਹਉਹਉਆਵੈਜਾਇ॥ਚੁਛੁਛੁ
 ਹਤਛੁਹਤਅਬਦੁਹਿਖਰੇਸਾਧਜਨਾਸਰ
 ਨਾਇ॥ਦੁਖਕੇਛੁਹੈਕਾਟਿਆਨਾਨਕਲੀਏਸਾਮਾ

ਇ॥੩੦॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਮਹਸਾਪੁਰੋਬਿਦੁਜਲੁਕੀਰ
ਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤ॥ਦੁਹਉਦਾਵੈਦੁਹਦੁਹਹਿਨਿ
ਕਟਿਨਜਾਈਅਹੁਦੁਤ॥੧॥ਮਉਹੀ॥॥ਦੁਦਾਰ
ਦਤੇਸੀਤੀਅੈਅਤਮੁਜੀਤੈਕੋਇ॥ਹਉਸੈਅਨ
ਸਿਉਲਰਿਮਰੈਸੈਸੁਬਾਦਹੋਇ॥ਪਦੀਮਿਟਇ
ਜੀਵੁਤਮਰੈਗੁ॥ਰਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿ॥ਮਨੁਆਜੀਤੈ
ਹਰਿਮਿਲੈਤਿਹਸੂਰਤਦੇਵਸੁਠਕੋਜਾਵੈਦੇਅ
ਪਦੇਏਕਹਟੇਕਅਧਾਰ॥ਰੋਇਦਿਨੁਸੁਸਿਮਰ
ਤਿਰਹੈਸੈਪੂਰੁਪੁਰਖਅਪਾਰਿ॥ਰੇਨੁਸਗਲਇ

ਆਮਨੁ ਕਰੈ ਏਉ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਦ
 ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ॥੩੧ ਜੋਲਕੁ॥ ਤਨੁ
 ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪਦੁ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਿ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਕੁਮਾਰੁ ਉਕਾਟੀ ਐਚੁ ਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੇਰਿ॥੧ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਤਤਾਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ
 ਗਾਇ॥ ਫੁਲਾ ਪਾਵੁ ਹਿਮਨ ਬਾਢੁ ਤਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ
 ਜਾਇ॥ ਭਾਸਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ
 ਪਗਤਿ ਪਾਵੁ ਹਿਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਮਹਲੀ ਪਾਵੁ ਹਿ
 ਰਉ॥ ਭਾਤੁ ਸੇਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗਿਹ ਜੈ ਬਨ ਨ ਹਰਾ
 ਜ॥ ਸਿਤਿ ਸੇਗਿ ਸਿਮਰਤੁ ਰਹੁਇ ਹੋਤੁ ਹਾਰੈ ਕਾਜ॥

ਤਾਤਾ ਕਛੂਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਵਾਰੈ ਆਪੁ ॥ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮ ਹਿ ਆਪ ਹਿ ਆਈ ਬਾਪਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸ
ਲੋਕੁ ॥ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਲ ਤੇ ਤਿਪਤਿ ਨ ਤਿਸਨਾ
ਲਾਥ ॥ ਸਿਚਿ ਸਿਚਿ ਸਾ ਕਤ ਮੁਏ ਨਾਨਕ ਸਾਇਆ
ਨ ਸਾਥ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਥਾ ਥਿਰ ਕੇ ਚਿਤੁ ਹੀ ਕਾਇਪ
ਸਾਰ ਹੁ ਸੰਪਾਵੁ ॥ ਅਨ ਕਬੀ ਚ ਬਲ ਚ ਲਕਰ ਹੁ ਮਾ
ਇਆ ਏ ਕਉ ਪਾਵੁ ॥ ਥੈਲੀ ਸਿਚੁ ਹੁ ਸਮੁਕਰ ਹੁ ਬਕਿ
ਪਰ ਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿਨ ਆਵਈ ਅੰਤੈ ਅ
ਉਸਰ ਬਾਰ ॥ ਪੰਥਿ ਤਿਪਾਵੁ ਹੁ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਬੁਝ ਹੁ ਸਿਤ
ਹ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰ ਹੁ ਸਦੈ ਕਸਿ ਉਇਆ

ਸਿਧਾ ਅਸਨੇਹੁ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੇ ਸਭਿ ਸਿ
 ਧਿਏ ਕੈ ਹਾਥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵੁ ਹੁਤਿ ਤੁਤਿ ਤੁਲਗ
 ਹਿਨਾਨ ਕਰੈ॥ ਤਾ ਅਨਾਥਾ ੩੩॥ ਸਲਿਕੁ॥ ਦਾਸ ਹਏ ਕੁ
 ਨਿਹਾਰਿ ਆਸ ਭੂਕਿ ਢੁਏ ਵਨਹਾਰ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
 ਸਿਮਰਤ ਰਹਿ॥ ਹਿਨਾਨ ਕਦਰ ਸਾ ਅਧਾਰ ੧ ਪਉੜੀ
 ॥ ਦੁਦਾਦਾ ਤਾਏ ਕੁਹੈ ਸਭੁ ਕਉ ਏਵਨਹਾਰ॥ ਏਏ ਤੇ
 ਟਿਨ ਆਵਈ ਅਗਨ ਤੁਭਰੇ ਭੂਭਾਗੈ ਨਹਾਰੁ ਸ
 ਦੁਜੀ ਵਨਹਾਰਾ॥ ਮਨੁ ਸੁਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰ
 ॥ ਏਸ ਨਹੀ ਕਾਹੁ ਕਉ ਮੀਤਾ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੀਧੁ
 ਖੂਭਿ ਕੀਤਾ॥ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾਕੇ ਆਪੇ॥ ਨਾਨਕ

ਸੀਤ

ਤੇਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਪੇ॥੩੪॥**ਸਲੋਕੁ॥**ਧਰਜੀਅਰੇਏ
ਕਟੇਕਤੂਲਾਹਿਥਿਨੂਨੀਆਸ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿ
ਆਈਅੰਕਾਰਜਾਮਾਏਰਾਸਿ॥੧॥**ਪਉੜੀ॥**ਧਧਧ
ਵਤਤਉਮਿਟੈਸੰਗਿਹੋਇਬਾਸੁ॥**ਪਰਿਤੋਕਿਰਪਾ**
ਕਰਹੁਆਪਤਉਹੋਇਮਨਹਿਪਰਗਾਸੁ॥**ਧਨੁਸਾ**
ਚਾਤੇਉਸਚਸਾਹ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤੀਨਾਮੁਬਿਸਾਹ
॥ਧੀਰਜੁਜਸੁਸਿਭਾਤਿਹਬਨਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨ
ਮਸਦਨਜਿਹਸੁਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਹਪਟਿਰ
ਹੋਸਮਾਈਨਾਨਕਤਿਹਜਨਮਿਲੀਵਨੁਾਈ॥੩੫॥
ਸਲੋਕੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਜਪਿਆਅੰਤਰਿਬਾਹ

ਸਮੁ

ਰਿਰੀਗਿਗੁਰਪੁਰੈਉਪਦੇਸਿਅਮਾਨਚਕੁਨਹਿਸਾ
 ਪਸੰਗਿ॥੧॥ **ਪਉੜੀ॥** ਨੰਨਾਨਚਕਿਪਰਹਿਤੇਨਾਹੀ॥
 ਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਬਸਾਹੀ॥ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰ
 ਮੁਖਿਜੇਜਪਤੇ॥ ਬਿਖਮਾਇਆਮਹਿਨਾਓਇਖ
 ਪਤੇ॥ ਨੰਨਾਕਾਰਨੁਹੇਤਾਤਾਕਹੁ॥ ਨਾਮਮੰਤ੍ਰਗੁਰਦੀ
 ਨੇਜਾਕਹੁ॥ ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰੈ॥
 ਤਹਬਾਜੇਨਾਨਕੁਅਨਹਦਤੁਰੈ॥੨॥ **ਸਲੋਕੁ॥** ੫
 ਤਿਰਾਖੀਗੁਰਪਾਰਕਹਮਤਜਿਪਰਪੰਚਮੇਹਬਿ
 ਕਾਰ॥ ਨਾਨਕਸੇਉਆਰਾਧੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਪਾਰਾਵ
 ਰੁ॥੧॥ **ਪਉੜੀ॥** ਪਪਾਪਰਮਤਿਪਾਰੁਨਪਾਇਆਗਾ

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮਗਮ ਹਰਿਗਾਇਆ ॥ ਹੇਤ ਪ੍ਰੀਤ
 ਨੀਤ ਕੋਟ ਅਪਰਾਧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿ
 ਲਿਸਾਧੁ ॥ ਪਰਪੰਚ ਧੋਹ ਸੇਹੁ ਮਿਟਿ ਨਾਈ ॥ ਜਾਕ
 ਉਰਾਖਹੁ ॥ ਅਪਿਗੁ ਸਿਾਈ ॥ ਪਤਿਸਾਹ ਫੁਲਿ
 ਹਿਸੇ ਉਸਾਨ ਨ ਕਦੁ ਸਰਾਅ ਵਰਨ ਕੋਉ ॥ ੨੦ ॥ ਸ
 ਲੋਕੁ ॥ ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਾਹਿ ਭੁਈ ਮਨਿ
 ਜੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਤਿ ਭੁਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿ
 ਟੇਲਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫਾਹਾ ਫਿਰਤਿ ਫਿਰਤਿ
 ਤੁਆਇਆ ॥ ਫੁਲ ਭੁਢੇਹ ਕਲਿ ਜੁਗਮ ਹਿਪਾ
 ਦਿਆ ॥ ਫਿਰਿ ਦਿਆ ਅਉਸਰ ਚਰਨ ਹਾਥਾ ॥

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਉ ਕਟੀ ਅਹਿ ਛਾਸਾ ॥ ਠਿਰਿ ਠਿਰਿ
 ਆਵੁ ਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਹਿਏ ਕੁਜਪਹੁ ਜਪ
 ਸੋਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਨੈ ਹਾਰੈ ਮੇਲਿ ਲੇ
 ਹੁਨਾਨ ਕਬੈ ਚਾਰੇ ॥ ੩੮ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਿਨ ਉਸੁਨਹੁ
 ਮਪਾਰ ਕਹਮਾਈ ਨਦਇ ਅਲਗੁ ਪਾਲ ॥ ਸੁਖ ਸੰ
 ਪੈਬ ਹੁੰਦੇ ਗਾਰ ਸਨਾਨ ਕਸਾਪ ਰਵਾਲ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਬਥਾ ਬਹਮ ਜਾਨ ਤਤੇ ਬਹਮ ਬੈਸਨੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਸਚ ਧਰਮਾ ॥ ਬੀਰਾ ਅਪਨ ਬਰਾਮਿ ਟਾਵੈ ॥ ਤਾਤੁ ਬ
 ਰਾਨਿ ਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਬਾਧਿ ਉਅਪਨ ਹਉਹ
 ਉਬੈਧਾ ॥ ਏਸੁ ਦੇਤ ਅਗਾਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ ਬਾਤ ਚੀਤ

ਸਭਿਰ ਹੀ ਸਿਆਨ ਪ॥ ਜਿਸ ਹਿਜਰਾ ਦੁਹੁ ਸੇਜ ॥
 ਨੈਨਾਨ ਕ॥ ੩੯ ਸਲੋਕ॥ ਭੈਭੈ ਜਨ ਅਪਾਦ ਖਨਾਸ
 ਮਨ ਹਿ ਅਰਾਧ ਹਰੇ॥ ਸਿਤ ਸੀਗਿ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿ
 ਉਨਾਨ ਕਤੇ ਨ ਭੁਸੇ॥ ੧ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਭੁ ਭਰ ਸੁਮਿਟ
 ਦੁਹੁ ਅਪਨਾ॥ ਇਅਮੀ ਸਿਸਾਰ ਸਗਲ ਹੋ ਸੁਪਨ
 ਭੁਰਮੇ ਸੁਰਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ॥ ਭੁਰਮੇ ਜਿਧ ਸਾਧਕ
 ਬਯੋਵਾ ਭੁਰਮਿ ਮਾਨੁ ਖਡੁ ਹਕਾਏ॥ ਦਤ ਹਮਗ
 ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ॥ ਗੁਰ ਸੁਖਿ ਭੁਮ ਭੈਮੇ ਹੀਮਿਟਾ
 ਇਅਮ॥ ਨਾਨ ਕਰੇ ਹਮ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ੪੦
 ਸਲੋਕ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਪਟਿ

ਭੁਰਮਿ

ਉਤਿਹਸੀਗ॥ ਮਾਗਨਤੇਜਿਹਤੁਮਰਖੲਸੁਨਾਨ
 ਕਨਾਮਹਿਰੀਗ॥੧ ਪਉੜੀ॥ ਮੰਮਾਮਾਗਨਹਾਰਇ
 ਆਨਾਦੇਨਹਾਰਦੇਰਹਿਉਸਜਾਨਾ॥ ਜਿਦੀਨੋਸੇ
 ਏਕਹਿਬਾਰ॥ ਮਨਮੂਰਖਕਹਕਹਹਿਪਕਾਰਾ
 ਜਉਮਾਗਹਿਤਉਮਾਗਹਿਬੀਆ॥ ਆਤੇਕੁਸਲ
 ਨਕਾਹੁਬੀਆ॥ ਮਾਗਨਿਮਾਗਤਏਕਹਿਮਾਗਾ॥
 ਨਾਨਾਕਜਾਤੇਪਰਹਿਪਰਾਗ॥੬੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਤਿ
 ਪੁਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੁਰੇਮਨਮੀਤ॥ ਜਿਹੇਜੀਨਿ
 ਓਪੁਭੁਮਪਨਾਨਾਨਕਤੇਕੁਗਵੇਤ॥੧ ਪਉੜੀ॥
 ਮਮਾਜਾਹੁਮਰਸਪਛਾਨ॥ ਭੁਟਤਸਾਧਸੀਗਪਤੀ

ਆਨ॥੨੫ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈਸ ਮਤ ਥੀ ਚਾਰਾ॥ ਨਰਕ
ਸੁਰਗਾਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾਤਾ ਦੁਸੀ ਗਿਤਾ ਹੁਨਿ ਰਲੇ
ਪਾ॥ ਪੁਰਨ ਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ॥ ਉਆਰਸ
ਮਹਿ ਉਆਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਲ ਕਲਿ ਪਤਨ
ਹੀਤਿ ਹਮਾ ਅੰ॥੪ ਮ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਰਮੀਤ ਸੁਨਿਸਾ
ਜਨ ਹੁ ਬਿਨ ਹਰਿ ਫੂਟ ਨਲਾਹਿ॥ ਨਾਲ ਕਤਿ ਹ ਬੀਖ
ਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ॥੧॥੫ ਉਤ੍ਰੀ॥ ਅਪਾਜ
ਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹਲ
ਉਸਿਧੀਆ ਪਾਹੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੇਤ ਫੂਟਾਰਾ॥ ਉ
ਆਹੁ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸਿਰਗਾਰਾ॥ ਪਾਉ ਬਰਨ ਪਾਰੋਸ

ਭੁਕੇਉ॥ ਉਆਹਿਜਪੇਬਿਨੁਉਬਰਨਹੋਉ॥ ਆ
 ਹੁਤਰਨਤਾਰਨਸਸਰਾਬਾ॥ ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਿਰਗੁ
 ਨਨਰਨਾਥਾ॥ ਮਨਬਚਕੁਸਜਿਹਆਪਿਜਨਾ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਤਿਹਮਤਿਪ੍ਰਗਟੀਆਈ॥ ੪੩॥ ਸੱਲੇ
 ਕੁ॥ ਰੇਸੁਨਕਾਹੁਸੀਗਕਰਹੁਆਪਨਆਪੁਬੀ
 ਚਾਰਿ॥ ਹੇਇਨਿਮਾਨਾਜਗੀਰਹਹੁਨਾਨਕਨਦ
 ਗੀਪਾਰਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਾਗਰੇਨਹੋਤਸਭਜਾਕੀ॥
 ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਫੁਟੈਤਰੀਬਾਕੀ॥ ਰਹਿਦਰਗ
 ਹਤਉਸੀਸੁਹਿਬੁਏਈ॥ ਮਉਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾ
 ਮਲਿਵਲਾਈ॥ ਰਹਤਰਹਤਰਹਿਜਾਹਿਬਿਕਾ

ਰਾ॥ ਗੁਰਪੁਰੈ ਕੈ ਸਬ ਦਿਅ ਪਾਰਾ॥ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮਰ
ਸਮਾਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਦਾਤੇ॥ ੬੬॥ ਜਿਲੇ
ਕੁ॥ ਲਾਲਚ ਸੁਫਲ ਬਿਖੈ ਬਿਅਪਾਧਿ ਦਿਆਦੇ ਹੀ
ਮਹਿ ਬਾਸ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਸੁਖਿ ਪੀਆਨ
ਨਕ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਟ ਉਅਰਿ
ਖਪ ਜਾਹੁ ਦੁਖ ਦਰਦ ਤਿਹੀ ਮਟਹਿ ਖਿਨਾਹੁ ਨ
ਪੁਅਉਖ ਪੁਜਿ ਹਰਿ ਦੈ ਹਿਤਾਵੈ॥ ਤਾਹਿ ਰੇ ਗੁਰ
ਪਨੈ ਨਹੀਆਵੈ॥ ਹਰਿ ਅਉਖ ਪੁਸਤੁ ਪਟਹੈ ਰੁ
ਈ॥ ਗੁਰਪੁਰੈ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ॥ ਗੁਰਪੁ
ਰੈ ਸੰਜ ਸੁਕਰਿ ਦੀਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੁਖ

ਨਥੀਆ॥੪੫॥**ਸੋਲੋਕੁ॥** ਵਾਸੁਦੇਵਸਰਬਤਮੈਉ
 ਨਨਕਤਹੁ ਠਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੇ ਗਿਹੈ ਨਾ
 ਨਕਕਾਇ ਦੁਗਾਇ॥੧॥**ਪਉੜੀ॥** ਵੁਵਾਵੈ ਚੁਨਕਰੀ
 ਐਕਾਹੁ॥ ਘਟਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਮਾਹੁ॥ ਵਾ
 ਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਹਿਅਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਵਿਰਲੈ ਗੀਗਾਇਅਾ॥ ਵੈਰਹਿ ਰੋਧ ਮਿਟੈ ਤਿਹ ਮ
 ਨਤੇ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤ ਨੁਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਸੁਨਤੇ॥ ਵਰਨ
 ਚਿਹਨ ਸਗਲ ਹਤੇ ਰਹਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜੇ ਕਹਤਾ **ੴ** ਰੇ **॥ ਸੋਲੋਕੁ॥** ਹਉਹ
 ਉਕਰਤਿ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾ

ਨ॥ ਕੁੰਡੁ ਕਿਮੁ ਏ ਜਿਉ ਤਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੰ ਮਾ
 ਨ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੁੰਡੁ ਕੁੰਡੁ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ॥ ਕਰਮ
 ਤਤੁ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੂ॥ ਰੂੜੇ ਜਿਹ ਬਸਿ ਉਰਿ ਦਮਾਹੀ॥
 ਉਆਕੀ ਕੁੰਡੁ ਮਿਟਤ ਬਿਨੁ ਸਾਹੀ॥ ਕੁੰਡੁ ਕਰਤ
 ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ॥ ਜੇਹੀ ਐ ਅਹੰ ਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰਾ॥
 ਕੁੰਡੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੁੰਡੁ ਮਿਟਾਈ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿਨਾ
 ਨਕਸ਼ਮੰਟੈ ਸੁਣਈ॥੬੭॥ ਸੋਇ ਕੁੰਡੁ॥ ਸਾਧੁ ਕੀ ਮਨ ਭੀ
 ਟਿਗੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨ ਪਤਿ ਆਗੁ॥ ਗੁਰਦੀਖਿ
 ਆਜਿ ਹਮ ਨਿਬਸੈ ਨਾਨਕ ਸਤ ਕਿਭਾਗੁ॥੧॥੫
 ਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਰ ਨਿਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰ

ਤਿਬੇਦ ਪ੍ਰਕਾਰੇ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਕੀਚਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ
 ਹਰਿਭੁਜਲ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮਭੁ
 ਲਨਹਾਰੇ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ॥ ਸਰ
 ਨਿਪਚੇ ਕੀਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਕਾ
 ਲਗੁ ਪਾਲਾ॥ ਰਹਿ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪ੍ਰਦੀਪਿ ਮੀਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭੁ
 ਏ ਮਨ ਤਨੁ ਬੁਏ ਅਰੇਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਵਿ ਸਟੀਆ
 ਇਆਉ ਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੇਗੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾ
 ਖਰਾਸਰਾਹ ਉਤਾਰੁ॥ ਜੇਖਿਨ ਮਹਿ ਉਨੇ ਸੁਰੁ ਰੁ
 ਰਾਹੁ॥ ਖਰਾਨਿ ਮਾਨਾਹੇ ਤਖਗਾਨੀ॥ ਅਨਢਿਲ ਜਾ
 ਪੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤਉ ਆਸੁ ਖਰੇ

ਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੈਸੇ ਅਗਨਤਾ॥ ਅਸੇਖਖੇਤੇਖਿ
 ਨਬਖਸਨਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾਦਇਆ
 ਗ ੪੬ **ਸਲੋਕੁ॥** ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਮਨਸੈਰੇਸਰਨਿ
 ਪਰਹਰਹਰਿਗਾਇਉਕਉਤਿਸਿਆਨਪਸਗਲ
 ਤਿਆਗਿਨਾਨਕਲਏਸਮਾਇ॥ ੫੧॥ **ਖਉਤ੍ਰੀ॥** ਸਸ
 ਸਿਆਨਪਛਾਡੁਇਆਨਾ॥ ਹਿਕਮਤਿਹਕਮਿਨ
 ਪ੍ਰਭੁਪਤੀਆਨਾ॥ ਸਹਸਰ੍ਵਾਤਿਰਹਹਿਚਤੁਰਾਈ
 ॥ ਸੀਗਿਤੁਹਾਰੈਏਕਨਜਾਈ॥ ਸੇਉਸੇਉਜਪਿਦਿ
 ਨਗਤੀ॥ ਰੇਜੀਅਚਲੈਤੁਹਾਰੈਸਥੀ॥ ਸਪਸੇਦੁ
 ਲਾਵੈਜਿਹਆਪੇ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਦੁਖਨਬਿਅ

ਪੋ॥ ੫੦॥ **ਸਲੋਕੁ॥** ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿ ਤੇ ਬੋਲ ਨਾਮ ਨਿ
 ਵੁਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਕੁ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
 ਬਾਨ ਬਨਿ ਤਰਿ ਸੋਇ॥ ੧॥ **ਪਉੜੀ॥** ਹੇਰ ਚੁਪਾਇ
 ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੁਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ॥ ਹੇ ਵਤਾ
 ਏ ਸਦਾ ਸਦੀ ਵਦੁ ਖਭੈ ਸਨ ਗੁਰਗਿਆਨ॥ ਹ
 ਉਛੁਟ ਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾ ਹੀਤ ਹਆ
 ਪਿਆ ਹਤੇ ਦੁਖ ਸਨ ਮਹਾ ਮਰਨ ਸਿਤ ਸਿਗਿ ਪਰਤਾ
 ਪ॥ ਹਿਤ ਕੈ ਰਿਨਾ ਮੁਇ ਤੈ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਿਤਹ
 ਸਿਗਿ ਹੇਤ ਕਿਰਪਾਲਾ॥ ਓਰੈ ਕਛੁ ਨ ਕਿਨ ਹੁਕੀ

ਅ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੁਰਤੈ ਹੁਆ॥ ੫੧॥ ਸੋ
ਕੁ॥ ਲੇਖੈ ਕਤ ਹਿਨ ਛੁਟੀ ਅੰਧਿ ਨੁਖਿ ਨੁਕੁਲਾ
ਨਹਾਰ॥ ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖਸਿ ਲੇਨਾਨਕ ਪਾ
ਰਿਉਤਾਰ॥ ੧॥ ਪੁਨੀ॥ ਲੁਟਹਰਾ ਮੀਗੁ ਨਹਰਾ
ਰਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ਜੀਉ ਪਿਰੁ ਮਿਨਿ ਸੁਖ
ਦੀਏਤਾ ਹਿਨ ਜਾਨਤਤਤ॥ ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾ
ਰਨੇਦਹਦਿ ਸਿਰੁ ਦੁਨ ਜਾਇ॥ ਦੇਵਨਹਾ
ਰਦਾਤਾਰ ਪੁਰੁ ਨਿਮਖੇ ਨਮਨ ਹਿਬ ਸਾਇ॥ ਲਾ
ਲਚੜੁ ਛਕਿ ਕਾਰ ਮੇਹਾਇਆ ਸਿਧੈ ਮਨ ਮਾ

ਹਿ॥ ਲਿਪਟ ਚੇਰ ਨਿੰਦ ਕਾ ਮਾਹਤਿ ਨ ਹੁ ਸਿਗਿ ਬਿ
 ਹਾਇ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈ ਹਿਖੈ ਏ ਸਿਗਿ ਬਿ
 ਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਤ ਰੇ॥
 ॥੫੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਭੁਰ ਮੇ
 ਜਨ ਮਾਅਨੇ ਕ॥ ਭੁਵ ਜਲ ਤੇ ਕਾ ਦੁਹ ਪੁਰ ਨਾਨ
 ਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆ
 ਇਓ ਅਨਿਕ ਜੈ ਨਿਦੁ ਖ ਪਾਇ॥ ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾ
 ਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਾਮਾਇ॥ ਖਿਮਾ
 ਗਹੀ ਸਚੁ ਸਿਦਿਉ ਖਾਇਓ ਅੰਮਿਤ ਨਾਮੁ॥ ਖ

ਗੀਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਭੁਈਅਨਿਦਸੁਖਬਿਸਾਮ॥ ਬੇ
ਪਨਿਬਾਹੀਬਹੁਤਲਾਭੁਪਾਰਿਆਏਪਤਿਫੁੰਦੇ
ਤਖਿਰਾਇਲਾਸਾਗੁਰਿਦੀਆਆਇਮਿਲੇਭ
ਗਵੇਤ॥ ਆਪਨਕੀਆਕਰਹਿਆਪਿਆਰੋਪਾ
ਛੈਆਪਿ॥ ਨਾਨਕਸੇਊਸਗਾਹੀਅੰਝਿਪਟਿਪ
ਇਰਹਿਆਬਿਆਪਿ॥ ਪੜ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਏਪੁ
ਭੁਸਰਨਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾ॥
ਏਕਾਮਰੁਹਰਿਮਨਿਬਸਤਨਾਨਕਹੋਤਿਨਿਹਾ
ਲ १॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਭਿਧਾ

ਰੇ॥ ਅਖਰਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦਕੀ ਢਾਰੇ॥ ਅਖਰਸਾ
 ਸਤੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਅਖਰਨਾਦਕਥਨਕ
 ਖਿਾਨਾ॥ ਅਖਰਮੁਕਤਿ ਮੁਗਤਿ ਭੈਭੁਰਮਾ॥ ਅ
 ਖਰਕਰਮਾਕਿਰਤੁ ਸੁਚਿ ਪਰਮਾ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾ
 ਨਾ ਅਖਰਹੈ ਜੇਤਾਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇ
 ਪਾ॥ ਪੰਛ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਥਕਲਮ ਅਰੀਮਾਸ
 ਤਕਿਲਿਖਾਵਤੀ॥ ਚਿਰਚਿਰਹਿ ਉਸਭੁਸਿਰਿ
 ਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ
 ਸੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ ਜੇਹੀਏਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕ

ਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੇਅਚੁਤਹੇਪਾਰਬ
ਹਮਾਅਭਿਨਾਸੀਅਪਨਾਸ॥ ਹੇਪੁਰਨਹੇਸਰਬ
ਮੈਦੁਖਭੈਨਗੁਣਤਾਸ॥ ਹੇਸਿਰੀਹੇਨਿਰੀਕਾ
ਰਹੇਨਿਰਗੁਣਸਭੁਟੇਕਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੁਣਨਿ
ਧਾਨਜਾਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕ॥ ਹੇਅਪਤਿਪਰਹਰਿ
ਰਰੇਹਹਿਭੁੀਹੇਵਨਹਾਰ॥ ਹੇਸਿਤਹਕੈਸਦਾ
ਸਿਗਿਨਿਧਾਰਾਅਧਾਰ॥ ਹੇਠਾਕੁਰਹਉਦਾਸ
ਰੇਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨਨਹੀਕੇਇ॥ ਨਾਨਕਦੀ
ਜੈਨਾਮੁਦਾਨੁਰਾਖਉਹੀਅੰਮੈਪਰੇਇ॥ ਸਲੋਕੁ

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁ
 ਅਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਨ
 ਭੰਨ ਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਪਿਪਾਸ ਹੋਵਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇ
 ਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ
 ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰ
 ਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ
 ਤੀਰਥੁ ਅਮੀਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਮਾਜ
 ਨੁ ਅਪਰਿਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾ
 ਪਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥

॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਸੁਗਾਦਿ ਸੁਗੁ ਸੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ
 ਮੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿਗਤਿ ਪੁਰ
 ਜੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਸੁਨੁ ਪਾਪੀ ਜਿ ਤੁਲਗਿ
 ਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰ
 ਜੇ ਸਰਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਕਰਾ ॥੧

॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜ੍ਹਣਾ

॥ ॥
 ॥ १ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥
 ਉਨੀ ਸੁਖ ਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥

ਅਗਿਗੁਰਇਨਮਹਾ। ਜੁਗਾਗਿਗੁਰਏਨਮ
 ਹ॥ ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ ਸੀਗੁਰਏਵਏਨਮਹ
 ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮ
 ਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ॥ ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿ
 ਟਾਵਉ॥ ਸਿਮਰਉਜਾਸੁਖਿਸਿਭੁਰਏਕੈ॥ ਨ
 ਮੁਖਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿ
 ਮਿਤਿਸੁਧਾਖਰ॥ ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਾਇਕਾਅ
 ਖਰ ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀਅਕਸਾਵੈ॥
 ਤਾਕੀਮਾਹਿਮਾਗਨੀਨਾਮਾਵੈ॥ ਕੀਖੀਏਕੈਦ

ਰਸਤੁਹਾਰੇ॥ ਨਾਨਕਉਨ ਸਿਗਿਮੇਹਿਉਧਾਰੇ॥੧॥
ਸੁਖਮਨੀਸੁਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਨਾਮ॥ਗੁ॥ ਭੁਗਤਿ
ਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸਰਾਮੁ॥੧॥ਰਾਹਉ॥ਪੁਰੁਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਗਾਰਉਨਬਸੈ॥ਪੁਰੁਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਦੁਖਜਲਮੁ॥ਨਸੈ॥ਪੁਰੁਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲਪਰ
ਹਰੈ॥ਪੁਰੁਕੈਸਿਮਰਨਿਦਸਮਨਟਰੈ ਪੁਰੁ
ਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿਖਮਨੁ॥ਨਲਾਗੈ॥ਪੁਰੁਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਸਾਗੈ॥ਪੁਰੁਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਭਉਨਕਿਆਪੈ॥ਪੁਰੁਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁ

ਖੁਨ ਸਿਤਾ ਪੈ॥ ਪੁਰਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਰਿ
 ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਿਗਿ॥ ਮ॥ ਪੁ
 ਰੁਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਪਿ ਸਿਪਿ ਨ ਉਨਿ ਪਿ॥ ਪੁਰੁ
 ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਗਿ ਮਾਨੁ ਪਿ ਮਾਨੁ ਤੁਤੁ ਪਿ
 ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਪਤੁ ਪਪੁਤਾ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿ
 ਮਰਨਿ ਬਿਨੁ ਸੈਦੁ ਜਾ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰ
 ਥਇ ਸਨਾਨੀ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਾਹ ਮਾ
 ਨੀ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੇਇ ਸੁਰੁਲਾ॥ ਪੁਰੁ
 ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲੁ ਫਲਾ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ

ਸਿਨਾਮਾਪਿਸਿਮਰਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਲਾਗਉਪਾ
ਏ॥੩॥ ਪੁਰੁਕਾਸਿਮਰਨਿਸਰੁਤੇਉਚਾ॥ ਪੁਰੁਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਉਪਰੇਸੁਚਾ॥ ਪੁਰੁਕੈਸਿਮਰਨਿਤਿ
ਸਨਾਬੁਏ॥ ਪੁਰੁਕੈਸਿਮਰਨਿਸਰੁਕਿਛੁਸੁਏ
॥ ਪੁਰੁਕੈਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਜਮੁਤਾਸਾ॥ ਪੁਰੁਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਪੁਰਨਾਮਾਸਾ॥ ਪੁਰੁਕੈਸਿਮਰਨਿਮ
ਨਕੀਮਲੁਲਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿ
ਸਮਾਇ॥ ਪੁਰੁਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ
॥ ਨਾਨਕਜਲਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥੪॥

ਪੁਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੇਤੇ॥ਪੁਰਕਉਸਿ
ਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੇਤੇ॥ਪੁਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸ
ਨਪਰਵਾਨ॥ਪੁਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪੁਰਖੁਪ
ਧਾਨ॥ਪੁਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਬੇਮੁਹਤਾਜੇ॥
ਪੁਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਸਰਬਕੇਰਾਜੇ॥ਪੁਰਕ
ਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ॥ਪੁਰਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਸਦਾਅਥਿਨਾਸੀ॥ਸਿਮਰਨਿਤੇਲਾਗੋਤਿ
ਨਾਅਪਿਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੀਰੋ
ਰਵਾਲਾ॥੫॥ਪੁਰਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪ

੧੨੧

ਕਾਰੀ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦਕ ਲਿਹਾ
 ਰੀ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖੁ ਹਾਵੈ॥ ਪੁਰੁ ਕ
 ਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਬਿਹਾਵੈ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿ
 ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ
 ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿ
 ਨ ਅਨੰਦ ਪਾਨੇਰੇ॥ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸ
 ਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ॥ ਸਿਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅਨ ਦਿਨ ਜਾ
 ਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਰਿ॥ ੬॥ ਪੁਰੁ ਕੈ
 ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕ

ਬਹੁਨੁ ਸੁਰੇ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿਗੁਨ ਕਾ
ਨੀ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ॥ ਪੁ
ਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚੁਲ ਆਸਨੁ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿ
ਮਰਨਿ ਅਨਹਟ ਸੁਨ ਕਾਰ॥ ਸੁਖੁ ਪੁਰੁ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇਝਨ ਜਿਨ
ਕਉ ਪੁਰੁ ਮਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ
ਪਇਆ॥ ੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਰੁਗਤਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਕੇ ਦਉ ਪਾ

੧੨੨

ਏ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ ਤੁਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ॥ ਹ
ਰਿਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਉਕੈ ਟਜਾਤੇ॥ ਹਰਿਸਿਮ
ਰਨਿ ਪਾਰੀ ਸਰੁ ਧਰਨ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ ਹ
ਰਿਕਾਰਨ ਕਰਨ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸ
ਗਲ ਅਕਾਰ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਨਿ ਮਹਿ ਅਪਿ
ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਿਖੁ ਅਪਿ ਤੁ
ਧਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿਸਿਮਰਨੁ
ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ॥ ੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਟੀਨ ਦ
ਰਦ ਦੁਖੁ ਭੋਲਨਾ ਪਟਿ ਪਟਿ ਨਾਥ ਅਨਥਾ

॥ ਸਰਦਿ ਤੁਮਾਰੀਆਇਉਨਾਨਕਕੇਪੁਰੁਸਾ
 ਬ॥ ਅਸਟਪਈ॥ ਜਹਮਾਤੁਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤ
 ਨਰਾਈ॥ ਮਨਉਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸਿਗਿਸਹਾਈ
 ॥ ਜਹਮਾਹਾਤੁਇਆਨਦੂਤਜਮਦਲੈ ਤਹ
 ਕੇਵਲਨਾਮੁਸਿਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥ ਜਹਮੁਸਕਲਹੈ
 ਵੈਅਤਿਭੁਾਰੀ॥ ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾ
 ਰੀ॥ ਅਨਕੰਖੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ॥
 ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੇਟਿਪਾਪਪਰਹਰੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਸੇਰੈ॥ ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੁਖਪ

ਨੇਰੇ॥੧॥ਸਗਲਸਿਸਟਿਕੇਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥੧
ਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਿਹੋਇਸੁਖੀਆ॥ਲਾਖਕਰੇ
ਰੀਥੀਧਨੁਪਰੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ॥
ਅਨਿਕੁਮਾਇਆਰੇਗਿਤਿਖਨਬਾਝਾਏ॥ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਜਪਤਅਪਾਏ॥ਜਿਹਮਾਰਗਿਇਹੁ
ਜਾਤਿਇਕੇਲਾ॥ਤਹਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਿਗਿਹੋ
ਤਸੁਹੋਲਾ॥ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦੁਧਿਆਈਐ
॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥੨੬
ਟਤਨਾਹੀਕੇਟਿਲਖਬਾਹੀ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤਹ

ਪਾਗਿ ਪਗਾਹੀ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੇ
 ਪਾਠੈ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਤਤ ਕਾਲ ਉਧਾਰੈ॥ ਅਨਿਕ
 ਕੇ ਜੇ ਨਿਕ ਜਨ ਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਪਾਵੈ ਬਿ
 ਸਾਮ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪੈਵੈ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁ
 ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ॥ ਮੈਸਾਨਾ ਮੁਜਪ ਹਮ ਨ ਰੀਗਿ॥ ਨਾ
 ਨ ਕਪਾਈ ਮੈਸਾ ਧਕੈ ਸੀਰਿ॥ ੩॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਕੋਗ
 ਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੇਸਾ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਊ ਹਾਂ ਸੀਰਿ ਤੇਸਾ
 ॥ ਜਿਹ ਪੈਠੇ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਸਿ
 ਰਿਉ ਜੀ ਆਰਾ॥ ਜਹਾ ਪੀਥੇ ਰਾਕੇਨ ਸਿਧਾਨਾ॥
 ਹਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਤਤ ਹਨਾ ਲਿਖ ਛਾਨੁ॥ ਜਹਾ ਮਹਾਤ

ਇਆਨਤਪਤਿਬਹੁਘਾਸ॥ਤਹਹਰਿਕੇਨਾਸਕੀ
ਤੁਮਉਪਰਿਛਾਸ॥ਜਹਾਤਿਖਾਮਨਤੁਏਆਕਰਖੈ॥
ਤਦੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਖੈ॥੪॥ਬੁਗ
ਤਿਜਨਾਕੀਬਰਤਨਿ॥ਨਾਮ॥ਸੀਤਿਜਨਾਕੈਮਨਿ
ਬਿਸਾਮ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਉਟਿ॥ਹਰਿਕੇਨ
ਅਉਧਰੇਜਨਕੇਟਿ॥ਹਰਿਜਸਕਰਤਸੀਤਦਿ
ਨੁਗਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਪੁਸਾਧਕਮਾਤਿ॥
ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥ਪਾਰਬਹਸਜ
ਨਕੀਨੇਦਾਨ॥ਮਨਤਨਰੀਗਿਰਤੇਰੇਗਿਏਕੈ
ਨਾਨਕਜਨਕੈਬਿਰਤਿਬਿਬੇਕੈ॥੫॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ

ਜਨਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜਗਤਿ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨਕ
 ਉਤਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨਕਾ ਰੂਪਰੰ
 ਗੁ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੇਗੁ ਹਰਿ ਕ
 ਨਾਮੁ ਜਨਕੀ ਦੁਇ ਆਈ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨਕ ਸੇ
 ਭੁਖਾਈ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨਕ ਉਭੇ ਗਯੋ ਜਗਾ॥
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤਿ ਕਢੁ ਨਾ ਹਿ ਬਿਓਗੁ॥ ਜਨੁ ਰਾਤਾ
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵ
 ॥ ੬॥ ਹਰਿ॥ ਹਰਿ ਜਨਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ॥ ਹਰਿ
 ਧਨ ਜਨਕ ਉਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
 ਜਨਕੈ ਓਟਿ ਸਤਾਈ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨਕ ਅਵ

ਰਨਜਾਨੀ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਤੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਿ
ਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ॥ ਆਰਪਹਿ ਰਿਜਨ ਹਰਿ
ਰਿਜ ਪੈ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭੁਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਦੁਪੈ॥ ਹ
ਰਿ ਕੀ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ
ਸੀਰਿ ਕੋ ਤੇ ਤੇਰੇ॥॥ ਪਾਰ ਜਾਤੁ ਇਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾ
ਮ॥ ਕਾਮੁ ਧੋਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ॥ ਸਭੁ ਤੇ ਉ
ਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਤਦ ਰਦੁ ਖਲ
ਥਾ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕੀ ਮਹਿ ਮਾਸੀ ਤਰਿ ਦਵ ਸੈ॥ ਸੀਤ ਪ੍ਰਤਾ
ਪਦੁ ਰਤ ਸਭੁ ਨ ਸੈ॥ ਸੀਤ ਕਾ ਸਿਗੁ ਵਡੁ ਭੁਭੀ ਪਾ
ਈ ਅੰ॥ ਸੀਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਅੰ॥ ਨਾਮੁ ਤੁ

ਲਿਕਛੁ ਮਵਰਨਹੋਇ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਸੁਖਿਨ
 ਸੁਖਵੈਜਨਕੋਇ॥ ੮ ੨॥ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਹੁਸਾਸ
 ੨੦ ਬਹੁਸਿਮਿਤੀਪੇਖੇਸਰਬਦੰਦੁਲਿ॥ ਪੁਜ
 ਸਿਨਾਹੀਹਰਿਹਰੇਨਾਨਕਨਾਸੁਅਮੇਲੁ॥ ॥
 ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਤਿਪਿ
 ਆਨ॥ ਬਟਸਾਸਤ੍ਰਿਸਿਮਿਤਿਵਿਖਿਆਨ॥ ਜੇਗ
 ਅਭਿਆਸਕਰਮਧਰੀਸਕਿਰਿਆ॥ ਸਗ
 ਲਤਿਆਗਿਬਨਮਪੇਠਿਰਿਆ॥ ਅਨਿਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁਜਤਨ॥ ਪੀਨਦਾਨਹੋਸੈਬ

ਹੁਰਤਨ॥ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋ ਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ॥ ਦੁਰ
ਤਨੇ ਮਕਰੈ ਬਹੁ ਰਾਤੀ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਬੀਚਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਲ ਪੀਏਇ
ਕਥਾਰ॥ ੧॥ ਨਵਖੀਤਿ ਪ੍ਰਥਮੀ ਠਿਕੈ ਚਿਰੁ
ਜੀਵੈ॥ ਮਹਾਉਦਾਸੁ ਤਪੀ ਸੁਰਬੀਵੈ॥ ਅਗ
ਨਿਮਾਹਿ ਹੋਮਾਤਿ ਪਰਾਨ॥ ਕਨਿਕਾ ਅਸੁ ਹੋਵਰ
ਭੂਮਿ ਦਾਨ॥ ਨਿਉਲੀਕਰ ਮਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨਾ॥
ਜੈਨ ਮਾਰਗਿ ਸੀਜਨ ਮਾਤਿ ਸਾਧਨ॥ ਨਿਮਖ
ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ॥ ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ

ਜੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮ ਸਰਿ ਕਛੁ ਨ
ਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਾਤਿ ਪਾਹਿ
॥੨॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ॥ ਗਰਬੁ
ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ॥ ਸੇਢ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਸੁਅਰੁ
ਗਾਤਿ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ॥ ਇਸੁ ਦੇ
ਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿ
ਖਿਆਟ ਰੈ॥ ਜਲਿ ਪੈਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ॥
ਸੁਪਿ ਕਹਾਹੈ ਇਕਾਈ ਭੀਤਿ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਉਚ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤ

੧੨੭

ਤਿਬਹੁਮੁਦ॥੨॥ਬਹਤੁਸਿਆਦੁਪਸਮਕਾਭ
ਚਾਭਿਆਪੈ॥ਅਨਿਕਸਤਨਕਰਿਤਿਸਨਨ
ਧਾਪੈ॥ਭੇਖਅਨੇਕਅਗਨਿਨਹੀਬੁਝੈ॥ਕੇਟਿ
ਉਪਾਵਦਰਗਾਹਨਹੀਸਿਝੈ॥ਫੂਟਸਿਨਾਹੀ
ਉਤਿਪਇਆਲਿ॥ਸੇਹਿਭਿਆਪਹਿਮਾਹਿ
ਆਜ਼ਾਲਿ॥ਅਵਰੁਕਰਤੁਤਿਸਗਲੀਜਲੁ
ਭਾਨੈ॥ਗਾਥਿਦੁਰੁਸਨਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ
॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਪਤਿਦੁਖੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਬੇਲੈਸਹਜਿਸੁਰੁਗਾਇ॥੬॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥ

ਜੇਕੇਮਾਰੋ॥ ਸਾਧਜਨਾਕੀਸੇਵਾਲਾਰੋ॥ ਜੇਕੇਅਖੁ
ਨਾਦੁਖੁਮਿਟਾਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾ
ਵੈ॥ ਜੇਕੇਅਖੁਨੀਸੇਭਾਲੇਰੈ॥ ਸਾਧਸਿਗਾਇਹ
ਉਮੈਛੈਰੈਜੇਕੇਜਨਮਮਰਨਤੇਡੁਰੈ॥ ਸਾਧਜਨਾ
ਕੀਸਰਨੀਪਰੈ॥ ਜਿਸੁਜਨਿਕਉਪੁਰੁਦਰਸਪਿ
ਆਸਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਸਾ॥ ੫॥
੨॥ ਸਗਲਪੁਰਖਮਹਿਪੁਰਖਪਧਾਨੁ॥ ਸਾਧ
ਸਿਗਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਆਪਸਕਉ
ਜੇਜਾਫੈਨੀਚਾ॥ ਸੇਉਗਾਨੀਅੰਸਭੁਤੇਉਚਾ॥

੧੨੮

ਸ਼ਾਕਾਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀਰੀਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿ
ਟਾਨਾ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ॥ ਸੁਖ ਦੁ
ਖ ਜਨ ਸਮਾਇ ਸਾਏ ਤਾਨਾ ਨ ਕਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨ ਹੀ
ਲੇਖਾ॥ ੬॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ॥ ਨਿਥਾਵੇ
ਕਉਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪੁਰੁ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ
॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵੁ ਹੁਦਾਨੁ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵ
ਨ ਹਾਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤ ਰਿਜਾ
ਮੀ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨੁ ਹੁਆਪੇ॥ ਆਪ

ਨਸਿਗਿਆਪਿਪੁਰੁਰਾਤੇ॥ ਤੁਮਰੀਉਸਤਤਿਤੁ
ਮਤੇਹੇਇ॥ ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸ਼ਾਨਸਿਕੇਇ॥ ੭ ॥
ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸੇਸਟਧਰਮੁ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮੁ
ਪੜ੍ਹਿਨਿਰਮਲਕਰਮੁ॥ ਸਗਲਕ੍ਰਿਆਮਹਿਉ
ਤਮਕਿਰਿਆ॥ ਸਾਧਸਿਗਿਦੁਰਮਤਿਮਲਹਿ
ਰਿਆ॥ ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾ॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਹੁਜੀਅਸਦਾ॥ ਸਗਲਬਾ
ਨੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ ਹਰਿਕੇਸੁਸੁਨਿਰ
ਸਨਕਬਾਨੀ॥ ਸਗਲਬਾਨਤੇਉਹਉਤਮੁਥਾ
ਨਨਾਨਕਜਿਹਪਟਿਦਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥ ੮॥

੧੨੬

॥ ३ ॥ **ਸਲੋਕੁ** ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰਇਆਨਿਆ
ਸੇਖਰੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿ ਸੁਚੀ
ਤਿਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਕਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥ **ਅਸਟ**
ਪਦੀ ॥ ॥ ਰਮਨਆਈ ਕੇਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰ
ਨੀ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥ ਜਿਨਿ
ਤੂਸਾ ਜਿਸਦਾ ਰਿਸੀ ਗਾਰਿਆ ॥ ਗਰਬੁ ਅਗ
ਨਿਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਬਾਰ ਬਿਦੁ ਸਥਾ
ਤੂਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੁਪ ॥ ਭਰਜੈ ਕਨਿ ਭੋਜਨ ਸੁ
ਖ ਸੁਖ ॥ ਬਿਰਾਧਿ ਕੁਇਆ ਬਿਖਰਿ ਸਾਕ ਸੈਰ
॥ ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠੈ ਕੈ ਬੁਢੈ ਨ ॥ ਇਹੁ ਨਿ

ਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੁਨਕੁਝੈ॥ ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨ
 ਕਸੀਝੈ॥ ੧॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਿਭੂਪਰਿਸੁਖਬ
 ਸਹਿ॥ ਸੁਤਕੁਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸਿਗਿਹਸਹਿ॥
 ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀੜਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ॥ ਸੁਖਦਾਈ
 ਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸ
 ਭਰਸਾ॥ ਸਗਲਸਮਿਰੀਸਿਗਿਸਾਬਬਸਾ॥ ਦੀ
 ਨੇਹਸਤਪਾਵਕੁਰਨਨੇਤਰਸਨਾ॥ ਤਿਸਹਿਤਿਆ
 ਗਿਅਵਰਸਿਗਿਰਚਨਾ॥ ਐਸੇਦੇਖਮੁਨੁਅੰਧਿ
 ਬਿਆਪੇ॥ ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥ ੨॥

ਆਦਿਅੰਤਿ ਜੇਗਾ ਖਨ ਹਾਰੁ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ
ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਵਨਿ ਧਿ ਪਾਵੈ॥ ਤਾ ਸਿ
ਉ ਮੁਕਾ ਮਨੁ ਨ ਹੀ ਲਾਵੈ॥ ਜੇਠਾ ਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹ
ਜੂਰੇ॥ ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨ ਤ ਦਰੇ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾ
ਵਹ ਦਰਗਾਹ ਮਾਨੁ॥ ਤਿਸ ਹਿਓ ਬਿਸਾ ਰੈ ਮੁਗਾ ਧੁਅ
ਜਾਨੁ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੁਲ ਨ ਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਰਾ
ਖਨ ਹਾਰੁ ਅਪਾਰ॥੩॥ ਰੰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉ ਤ੍ਰੀ
ਸਿਰਿ ਰਚੈ॥ ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਸੁਠ ਸਿਰਿ ਮਚੈ ਜੇਠਾ
ਠਨਾ ਸੁਅਸਾਥਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ॥ ਜੇਹੈ ਵਨ ਸੇਵਾਰਿ

ਪਰਾਨੈ॥ ਛੇਤਿ ਜਾਇਤਿ ਸਕਾਸੁ ਕਰੈ॥ ਸਿ
 ਗਿਸਹਾਈਤਿ ਸਪਰਹਰੈ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਭਿਤਾ
 ਰੈ ਧੋਇ॥ ਗਰਧਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੁਸਮ ਸਿਗਿਹੋਇ
 ॥ ਅੰਧਕੁ ਪਾਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ॥ ਨਾਨਾ
 ਨਕਕਾਰਿ ਲੇਪੁ ਪ੍ਰਚੁਦਾਇਆਲ॥ ੪॥ ਕਰਤੂ
 ਤਿਪਸੁ ਕੀਮਾਨ ਸਜਾਤਿ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ
 ਦਿਨੁ ਗਾਤਿ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇ
 ਆ॥ ਛੁਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛੁਪਾਇਆ॥
 ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਅੰ

ਤਰਿਬਿਆਪੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ॥ ਅੰਤੁਰਿਅਗਨਿ
ਬਾਹਰਿਭੁਨੁਸੁਆਹ॥ ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੇ
ਅਥਾਹ॥ ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਪੁਰੁਆਪਿ॥ ਨ
ਨਕਤੇਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ॥ ਪ॥ ਸੁਨਿਅੰਧਾ
ਕੈਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ ਕਰਗਾਹਿਲੇਹੁਓਨਿਨਿ
ਬਹਾਵੈ॥ ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਿਬੁਝੈਭੇਰਾ॥ ਨਿਸਕ
ਹੀਅੰਤਉਸਮਝੈਭੇਰਾ॥ ਕਹਾਬਿਸਨਪਦਗਾ
ਵੈਗੀਗਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸਰਭੰਗ॥ ਕਹੀਪਿ
ਗੁਲਪਰਬਤਪਰਭੁਵਨ॥ ਨਹੀਹੋਤਉਹਾਉ

ਸੁਗਾਵਨ॥ ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀ ਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ
 ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ॥ ੬॥ ਸਿਗਿ ਸਹਾਈ
 ਸੁਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ॥ ਜੇ ਬੈਰਾਈ ਤੁਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ॥ ਬਾਲੁਆ ਛੇਗਿ ਹਰੀ ਤਤ ਰਿਬ ਸੈ॥ ਅਨਿਦ
 ਕੇਲੁ ਮਾਇਆ ਰੀਗਿ ਰਸੈ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨ
 ਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ॥ ਬੈਰ ਬਿ
 ਰੋਧ ਕਾ ਮਫ਼ੋਧ ਮੋਹ॥ ਸੁਫਾ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾਲੇ ਭ
 ਧੋਹ॥ ਇਆਹੁ ਸੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨ ਮਾ॥
 ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ॥ ੭॥ ਤੂਫਾ

ਕੁਰਤਮਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ ਜੀਉਪਿਤੂਸਕੁਤੇਰੀਰਾ
 ਸਿਤਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਰੇ॥ ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿ
 ਪਾਮਹਿਸੁਖਘਨੇਰੇ॥ ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਗਾਅੰਤੁ
 ॥ ਓਏਤੇਓਚਾਭਗਵੰਤੁ॥ ਸਗਲਸਮਗੀਤੁਮਰੇ
 ਸੁਤਿਧਾਰੀਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਗਿਆਕਰੀ ਤੁਮ
 ਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾ
 ਕੁਰਬਾਨੀ॥੮੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਦੇਨਹਾਰਖਕੁਛੇ
 ਤਿਕੈਲਾਗੈਹਿਆਨਸੁਆਇ॥ ਨਾਨਕਕਹੁਨ
 ਸੀਸੁਈਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ ॥ ॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦਸਬਸਤੁਲੇਪਾਛੇਪਾਵੈ॥ ਏਕ
 ਬਸਤੁਕਾਰਨਿਬਿਖੇਖੇਇਗਵਾਵੈ॥ ਏਕਭੀਨ
 ਦੇਇਦਸਭੀਹਿਰਿਲੇਇ॥ ਤਉਮੁਖਾਕਹੁਕਹਾ
 ਕਰੇਇ॥ ਜਿਸੁਠਾਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀਚਾਰਾ॥ ਤਾਕ
 ਉਕੀਛੈਸਦਨਾਸਕਾਰਾ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪੁ
 ਭੁਮੀਠਾ॥ ਸਰਬਸੁਖਤਾਹੁਮਨਵੁਠਾ॥ ਜਿਸੁਜਨ
 ਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆ॥ ਸਰਬਥੇਕਨਾਨ
 ਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਅਗਨਤਸਾਹੁਅਪੁਨੀ
 ਦੇਇਗਾਸਿ॥ ਖਾਤਿਪੀਤਿਬਰਤੈਅਨਿਦਉਲਾਸਿ

ॐ॥ अ० पुनी० आ० मान० क० वृ० ब० ह० रि० सा० ह० ले० ऐ०
॥ अ० रि० आ० नी० मा० नि० रे० सु० क० रे० ऐ० ॥ अ० पु० नी० प० र०
उ० ति० आ० प० ही० धे० दै० ॥ य० ह० रि० उ० स० का० वि० म्दा० सु०
न० हे० दै० ॥ मि० स० की० ब० स० त्तु० ति० सु० आ० गौ० रा० धे० ॥
प० रु० की० आ० रि० आ० मा० नै० मा० धे० उ० स० ते० च० उ० गु० न०
क० रै० नि० हा० ल० ॥ ना० न० क० सा० हि० बु० स० दा० द० ऐ० आ०
ल० ॥ २० ॥ अ० नि० क० भु० ता० ति० मा० ऐ० आ० के० हे० ग० ति० ॥ सर०
प० र० हे० द० त० ज्ञा० न० अ० ने० त० ॥ बि० र० ध० की० ढु० ऐ० आ०
सि० उ० री० गु० ला० दै० ॥ चि० ह० बि० न० सै० चि० ॥ हु० म० न० प० ह०

ਤਾਵੈ॥ ਜੇਦੀਸੈਸੋਚਾਲਨਹਾਰੁ॥ ਲਪਟਿਗਹਿ
ਉਤਹਿਅੰਧਅਧਾਰੁ॥ ਬਟਾਉਸਿਉਸੇਲਾਵੈ
ਨੇਹ॥ ਤਾਕਉਹਾਥਿਨਆਵੈਕੋਹ॥ ਮਨਹਰਿ
ਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਕਹਿਕਿਰਪਾ
ਨਾਨਕਆਪਿਲਏਲਾਈ॥ ੩॥ ਮਿਥਿਆਤ
ਨੁਪਨੁਕੁੰਟੇਬੁਸਬਾਇਆ॥ ਮਿਥਿਆਹਉ
ਸੈਮਮਤਾਮਾਇਆ॥ ਮਿਥਿਆਰਾਜਸੇਬਨਿ
ਧਨਮਾਲ॥ ਮਿਥਿਆਕਾਮਕੇਧਾਬਿਕਰਾਲ
॥ ਮਿਥਿਆਰਥਹਸਤੀਅਸੁਬਸਤਾ॥ ਮਿਥਿ
ਆਰੀਗਸਿਗਿਆਇਆਪੇਖਿਹਸਤਾ॥ ਮਿ

੧੩੬

ਬਿਆਧੋਹਮੋਹਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਮਿਥਿਆਆਪ
ਸਭਿਪਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁ॥ ਅਸਥਿਰੁਰੁਗਤਿਸਾ
ਧਕੀਸਰਨ॥ ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਹਰਿਕੇ
ਚਰਨ॥੪॥ ਮਿਥਿਆਸੁਦਨਪਰਨਿਦਾਸੁਨ
ਹਿ॥ ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬਕਭਿਹਿਰਹਿ
॥ ਮਿਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਰਿਤ੍ਰਿਅਰੂਪਾਦਾ॥
॥ ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੇਜਨਅਨਸੁਦਾ॥ ਮਿ
ਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਭਿਧਾਵਹਿ॥ ਮਿ
ਥਿਆਮਨਪਰਲੇਭੁਲੁਭਾਵਹਿ॥ ਮਿਥਿਆ
ਤਨਨਹੀਪਰਉਪਕਾਰਾ॥ ਮਿਥਿਆਬਾਸੁ

ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ~~ਬੁ~~ ਬੁਝੈ ਮਿਥਿਆ ਸਰੁ ਰੁਏ
 ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ॥੫॥
 ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ॥ ਸਾਚੁ ਬਿਨਾ ਕਹਹੇ
 ਵਤ ਸੁਚਾ॥ ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨ ਅੰਧ॥ ਮੁਖਿ
 ਆਵਤ ਤਾ ਕੇ ਦੁਰਗੀਧ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ
 ਬਿਰਥਾ ਬਿਗਾਇ॥ ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ
 ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਰੁਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਥੇ ਸਰੁ ਕਾਮ॥ ਜਿਉ ਕਿ
 ਰਪ ਨ ਕੇਨਿ ਗਾਰਥ ਦਾਮ॥ ਧੀਨਿ ਧੀਨਿ ਤੇਜਨ ਜਿਹ
 ਘਟਿ ਬਾਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਨਾਨਾ ~~ਨ~~ ਕਤਾ ਕੇ ਬਲਿਬ

ਲਿਜਾਉ॥੬॥ ਰਹਤਾ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ
॥ ਅਨਿਨਹੀ ਪੀਤਿ ਮੁਖ ਹੁਰੀ ਚੁਲਾਵਤ॥ ਜਾਨਨਹਾ
ਰਖੁ ਪੁਪਰ ਬੀਨ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖਨ ਕਾਹੁ ਭੀਨ॥
ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ
ਜਨ ਸੈ ਮਰੈ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤ ਰਿਬ ਸੈ ਨਿਰੀ ਕਾਰ॥ ਤਿ
ਸਕੀ ਸੀਖਤ ਰੈ ਸੀਸਾਰ॥ ਸੇਤੁ ਮਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪੁਰੁ ਜਾ
ਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਗਾਤਾ॥੭॥ ਕਰ ਚਿੰ
ਬੇ ਨਤੀ ਪਾਰ ਕ੍ਰਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆ
ਪਹਿਮਾਨੈ॥ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ॥

ਕਿਸੈਦੂਰਿਸਨਾਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤਨੇਗਾ॥ਉਪਾ
ਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇਰਹਤ॥ਸਭੁਕਛੁੜੇਜਾਨੇ
ਆਤਮਕੀਰਹਤ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਲਛਿ
ਲਾਇ॥ਥਾਨਥਨਿਤਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਸੇ
ਸੇਵਕੁਲਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿ
ਨਾਨਕਹਰੀ॥੨੫॥ਸਲੋਕ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮ
ਰੁਲੇਭੁਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹਿਮੇਵਾ॥ਨਾਨਕ
ਪੁਰਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਪਸਾਦੁਗੁਰਦੇਵ॥੧
॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹਪਸਾਇਛੁਤੀਹਅੰ

੧੨੬

ਮਿਤੁਖਾਹਿ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਰੀਧਤ ਤਨ ਲਾਵਹਿ॥ ਤਿਸ ਕਉ
ਸਿਮਰੈ॥ ਤਪ ਮਗਤਿ ਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬ
ਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ
ਅੰਦਰਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸਿਗਿ ਸੁਖ ਬਸ
ਨ॥ ਆਠ ਪਹਰਿ ਸਿਮਰੈ॥ ਤਿਸਰ ਸਨ॥ ਜਿ
ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੀਗਰ ਸਭੇਗ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆ
ਈ॥ ਐਧਿਆਵਨ ਜੋਗ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾ
ਟਪਟਿ ਬਰਹ ਛਾਵਹਿ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ
ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ

ਖਿਸੇਜਸਵੀਜੈ॥ ਮਨਆਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾ
ਵੀਜੈ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਸ੍ਰੁਸਰੁਕੇ॥ ਓਸਨੈ॥ ਮੁਖਿਤਾ
ਕੇਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਰਹਤਾ
ਧਰਮੁ॥ ਮਨਸਦਾਪਿਆਇਕੇਦਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
॥ ਪ੍ਰਭੁਜੀਜਪਤੁਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ ਨਾਨਕ
ਪਤਿਸੇਤੀਅਰਿਜਾਵਹਿ॥ ੨॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅ
ਰੇਗਕੀਚਨਦੇਹੀ॥ ਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁਗਾਮਸੇਨੇ
ਹੀ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਭਿਲਾਰਹਤ॥ ਮਨਸੁਭੁਪਾ
ਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸ

੧੩੭

ਗਲਛਿਓਦਠਾਕੇ॥ ਮਨਸਰਨੀਪਰਠਾਕੁਰਪਭੁਤਾ
ਕੈ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਸੁਕੇਨਪਹੁਚੈ॥ ਮਨਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਸਿਮਰਹੁਪੁਰੁਓਚੈ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦੁ
ਲਭਦੇਹ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੀਰੁਗਾਤਿਕਰੇਹ॥੩॥ ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਰੁਖਨਪਹਿਰੀਸੈ॥ ਮਨਤਿਸੁਸਿਮ
ਰਤਾਕਿਉਆਲਿਸੁਕੀਸੈ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸੁਹ
ਸਤਿਅਸਦਾਰੀ॥ ਮਨਤਿਸੁਪੁਰੁਕਉਕਕਹੁਨ
ਬਿਸਾਰੀ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਰਾਮਿਲਖਧਨਾ॥
ਗੁਪਰੇਇਪੁਰੁਅਪੁਨੇਮਨ॥ ਜਿਨਤੇਰੀਮਨਿ

ਬਨਤ ਬਨਾਈ॥ ਉਠਤ ਕੈ ਠਤ ਸਦਤਿ ਸੁਹਿਧਿਆ
 ਈ॥ ਤਿਸਹਿਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕੁ ਆਲਖੇ॥ ਈਹਾ
 ਉਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੇ॥ ੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ
 ਪੁੰਨ ਬਹੁਦਾਨ॥ ਮਨ ਆਪ ਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ
 ਧਿਆਨ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ
 ॥ ਤਿਸ ਪੁਰੁ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਂਸਿ ਚਿਤਾਰੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁਦਰ ਰੂਪ॥ ਸੇ ਪੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ
 ਅਨੁਪ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤੀ॥ ਸੇ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਸਿਮ ਰਿਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ

ਗੀਖਤਿਰਹੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕਹੈ॥ ੫॥
॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕਰਨਨਾਦ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬੋਲਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਾ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਸਹਜੇ
ਬਸਨਾ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਸੰਤਕਰਚਲਹਿ
॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਪੁਰਨਛਲਹਿ॥ ਜਿਹਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁ
ਖੁਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਆ
ਦਰਕਤਲਾਗਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿ

ਜਾਗਾਹੁ॥੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਿਸਾਰਿ॥
 ਤਿਸੁ ਪੁਰੁ ਕਉ ਮੂਲ ਨ ਮਨ ਹੁ ਬਿਸਾਰਿ॥ ਜਿਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਗਾਪਰਤਾਪੁ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂਨੁ ਤੁਤਾਕ
 ਉਜਾਪੁ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਰੇ ਕਾਰਜ ਪੁਰੇ॥ ਤਿਸ
 ਹਿਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੁ ਰੇ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇ ਪ੍ਰ
 ਦਹਿ ਸਾਚੁ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ਤਾ ਸਿਉ ਗਾਚੁ॥ ਜਿ
 ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ
 ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੇਇ॥੧॥ ਅਗਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ਜਪੈ ਸੇ ਨਾਉ
 ॥ ਅਗਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਸੁਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ਪੁਰੁ ਕਿਰ

ਪਾਤੇ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿ
ਗਾਸੁ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕਸੈ ਮਨਿ ਸੇਇ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇ
ਆ ਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ
ਗੰਮਇਆ॥ ਆਪ ਹੁਕਮ ਛੂਨ ਕਿਨ ਹੁਲਾਇਅ
ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵੁ ਹੁਤਿ ਤੁਲਗ ਹਿਰਨਾਥਾ॥
ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂਨ ਹਾਥ॥ ੨੬॥ ਸੋ ਲੋਕਾ॥
ਅਗਮ ਅਗਾਇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇਇ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ
ਸੁਮੁਕਤਾ ਹੋਇ॥ ਸੁਨ ਮੀਤਾਨਾਨਕ ਬਿਨਵੰਤਾ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ

ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਮੁਖ ਭੂਜ ਲਹੇਤੁ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਮ
 ਲ ਸਗ ਲੀਖੇਤੁ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿ
 ਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿ ਆਨ ॥ ਸਾ
 ਧਕੈ ਸਿਗਿ ਬੂਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਸੁਭੇ
 ਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਪਾਏ ਲਾਮੁ ਰਤਨੁ ॥
 ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਏਕੁ ਉਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧਕੀ ਮ
 ਹਿ ਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਕੀ
 ਸੇਭਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ
 ਅਗੇ ਚਰਮਿ ਲੈ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਸਦਾ ਪਰ ਫੁ
 ਲੈ ॥ ਸਾਧਕੈ ਸਿਗਿ ਆਵੁ ਹਿ ਬਸਿ ਪੀਚਾ ॥ ਸਾਧ

ਸੇਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭੁਚਾ॥ ਸਾਧਸਿਗਿਹੋਇਸਭ
ਕੀਚੇਨ॥ ਸਾਧਕੈਸਿਗਿਮਨੇਹਰਬੈਨ॥ ਸਾਧਕੈਸਿ
ਗਿਨਕਤਦੁਪਾਵੈ॥ ਸਾਧਸਿਗਿਅਸਥਿਤਿਮ
ਨੁਪਾਵੈ॥ ਸਾਧਕੈਸਿਗਿਮਾਇਅਤੇਤਿਨ॥ ਸਾ
ਧਸਿਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸਿਨ॥ ੨॥ ਸਾਧਸਿਗਿ
ਦਸਮਨਸਭਿਮੀਤ॥ ਸਾਧਕੈਸਿਗਿਮਹਾਪੁ
ਲੀਤ॥ ਸਾਧਸਿਗਿਕਿਸੈਸਿਉਨਾਹੀਬੈਰ॥ ਸਾ
ਧਕੈਸਿਗਿਨਬੀਗਾਪੈਰ॥ ਸਾਧਕੈਸਿਗਿਨਾਹੀ
ਕੇਮੰਦਾ॥ ਸਾਧਸਿਗਿਜਾਨੈਪਰਮਾਨੰਦ॥ ਸਾਧ
ਕੈਸਿਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁ॥ ਸਾਧਕੈਸਿਗਿਤਜੈ

ਸਰੁਆਪੁ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਾਧ ਬਹੁ ਆਈ॥ ਨਾਲ
 ਕੁ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿਆਈ॥ ੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿਨ
 ਕੁ ਬਹੁ ਪਾਵੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ॥
 ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੇ ਚਰੁ ਲਹੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿ
 ਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨ ਉ
 ਚੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ ਮਹਲ ਪਹੁੰਚੈ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿ
 ਗਿ ਝਿਝੈ ਸਭਿ ਧਰਮ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ ਕੋ ਵਲ
 ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਨਿ
 ਧਾਰੁ॥ ਨਾਲ ਕੁ ਸਾਧੁ ਕੈ ਕੁਰ ਬਾਰੁ॥ ੪॥ ਸਾਧ
 ਕੈ ਸਿਗਿ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸਿਗਿ ਸਾ

ਜਨਮੀਤ ਕੁਟਿ ਬਨਿ ਸਤਾਚੈ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਿਗਿ
ਸੇਧ ਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਜਿਸ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੇ ਵਰ ਸਾਵੈ
॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਿਗਿ ਧਰਮ ਗਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸਿਗਿ ਸੇਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਿਗਿ ਪਾ
ਪ ਪਲਾਇਨ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੰਠ ਨ
ਗਾਇਨ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਿਗਿ ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੀ ਮਿ
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਸਫੁਲ ਜਨਿ ਮਿ॥ ੫॥ ਸਾ
ਧੁ ਕੈ ਸਿਗਿ ਨਹੀ ਕਹੁ ਘਾਲ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟ
ਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਿਗਿ ਕਲੁ ਖਤਾ
ਹੈ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਿਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹੈ॥ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਿ

ਗਿਟੀ ਹੀ ਉਹਾਂ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੇ ਗਿ ਬਿਛੁ
ਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ॥ ਜੇ ਇਛੈ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸ
ਧਕੈ ਸੇ ਗਿ ਨ ਬਿਚ ਬਾਜਾਵੈ॥ ਪਾਰਕ੍ਰਮ ਸਾ
ਧਰਿ ਦਬ ਸੈ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ॥
॥੫॥ ਸਾਧਕੈ ਸੇ ਗਿ ਸੁਨ ਉਹ ਰਿਨਾਉ॥ ਸਾਧ ਸੇ
ਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੇ ਗਿ ਨ ਮ
ਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ॥ ਸਾਧ ਸੇ ਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤ
ਵੈ॥ ਸਾਧ ਸੇ ਗਿ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੀਰਾ॥ ਸਾਧਕੈ ਸੇ ਗਿ
ਪਟਿ ਪਟਿ ਢੀਰਾ॥ ਸਾਧ ਸੇ ਗਿ ਭੁਏ ਅਗਿ
ਅਗਿ ਕਾਰੀ॥ ਸਾਧ ਸੇ ਗਿ ਗਤਿ ਭੁਈ ਹਮਾਰੀ॥

੧੦੨

॥ ਸਾਧ ਸੀਗਿ ਮਿਟੈ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੁਟੇ
 ਸੇ ਜੋਗ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿ ਮਾਭੇ ਦੁਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜੇਤਾ
 ਸੁਨ ਹਿ ਤੇਤਾ ਟੁਕਿਆ ਨੈ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿ
 ਹੁਗੁਣ ਤੇ ਦੁਰਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਰੁਰਖ
 ਰਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਕਾਨਾ ਹੀ ਅੰਤੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇ
 ਭਾਨਾ ਹੀ ਬਿਅੰਤੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਉਚਤੇ ਉਚੀ
 ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਮੁਚਤੇ ਪੁਚੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਭਾ ਸਾ
 ਧ ਬਨਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾ
 ਈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾ
 ਚਾ ਸੇਇ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੈ ਖੈ ਏਕੁ ਸੁਬਿਨ ਕੋਇ ॥

ਨਾਨਕ ਦੇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋ
ਇ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ
ਨਿਰਲੇਪ॥ ਜੈ ਸੇਜ ਲਮਹਿ ਕ੍ਰਮ ਲਮਲੇਪ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੇਖ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰ
ਸਰਬ ਕਉ ਸੇਖ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਸਮਾਨਿ॥ ਜੈ ਸੇ ਰਾਜ ਰੀ ਕਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ
ਪਦਾਨੁ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਪੀਰ ਜੁ ਏਕ॥ ਜਿ
ਉ ਬਸੁ ਧਾਕੈ ਉਧੈ ਕੈ ਉਚੈ ਦਲੇਪ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕਾਇ ਹੋ ਗੁਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵ

੧੦੩

ਕਕਾਸਹਜਿਸੁਭਾਉ॥੧੧॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮ
ਲੇਤੇਨਿਰਮਲਾਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪਗਾਸੁ॥ਜੈਸੇਧਰਚਿਪ
ਰਿਆਕਾਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸੈ
ਮਾਨਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨ
॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਉਚਤੇਉਚਾ॥ਮਨਿਅ
ਪਨੈਹੈਸਭਤੇਨੀਚਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜ
ਨਭਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਪੁਰੁਆਪਿਕਰੇਇ॥੨
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਆਤਮ
ਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ

ਨੀਕੀ ਸਰੂਪਿ ਪਰਿਮਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਤੇ
 ਕਛੁ ਬੁਰਾਨੁ ਰੁਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ
 ਸਮੰਦਰ ਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰ
 ਮਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬਿਧ ਨ ਤੇ ਮੁਕ
 ਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜਗਤਾ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਰੇਸੁ ਨੁਗਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮਪਿਆਨੁ ॥ ੩ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕੁ ਪਰਿਮਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀ ਕਾਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀ
 ਬੀ ਸਮਾਹ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰੀ

ਮਾਹਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਧੰਧਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿ
ਆਨੀਲੇਧਾਵਤੁਕੰਧਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿਗਿਆਨੀਕੈਹੋਇ
ਸੁਭਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿਗਿਆਨੀਸੁਭਲਭਲਾ॥ ਬ੍ਰ
ਮਰਿਗਿਆਨੀਸਿਰਿਸਗਲਉਧਾਰ॥ ੬॥ ਨਾਨਕਬ
ਹਮਰਿਗਿਆਨੀਜੁਪੈਸਗਲਸਿਸਾਰ॥ ੭॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਰਿਗਿਆਨੀਕੈਏਕੈਰੰਗ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿਗਿਆਨੀਕੈ
ਬਸੈਪੁਰੁਸਿਰਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਅ
ਧਾਰ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿਗਿਆਨੀਕੈਨਾਮੁਪਰਵਾਰ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਰਿਗਿਆਨੀਸਦਾਸਦਜਾਗਤ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿ
ਆਨੀਅਹੰਬੁਧਿਤਿਆਗਤ॥ ਬ੍ਰਹਮਰਿਗਿਆ

ਨੀਕੈਮਾਨਿਪਰਮਾਨੰਦ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਪਾਰਿ
 ਸਦਾਅਨੰਦ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੁਖੁਸਹਜਿਨਿ
 ਵਾਸ॥ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਹੀਬਿਨ
 ਸ॥ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਕਾਬੇਤਗ॥
 ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਸਿਗਿਹੇਤ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
 ਨੀਕੈਹੋਇਆਚਿੰਤ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਨਿਰ
 ਮਲਮੇਤੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਜਿਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁਆ
 ਪਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਬਡੁਪਰਤਾਪ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਗਿਆਨੀਕਾਦਰਸੁਕਡੁਰਗੀਪਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਗਿਆਨੀਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਗਿਆਨੀਕਉਬੇਜਹਿਮਹੇਸੁਰ॥ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹ

੧੦੫

ਮਗਿਆਨੀਆਪਿਪਰਮੇਸੁਰ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਸਗਲਮਨ
ਮਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਕਉਨੁਜਾਨੈਭੇਦ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਕਾਕਥਿਆਨਜਾਇਅਧਾਖਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀਸਰਬਕਾਠਕੁਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਮਤਿਕ
ਦਨਬਖਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਗਤਿਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਜਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁਗਾਨ
ਨਕਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਸਭੁਸਿਸਟਿਕਾਕਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਸਦਜੀਵੈਨਹੀਮਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਪੁ
 ਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ
 ਨਾਥੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਰਬੁ ਉਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
 ਨੀਆ ਪਿਨਿਰਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੇਭਾ
 ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
 ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥ ੮੫ ॥ ॥ ਸੋ ਲੇਖੁ ॥ ਉਰਿ ਧਾਰੈ
 ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਨੁ ਸਰਬ ਮੈ ਪੈ ਭੁਗਵਾਨੁ ॥ ਨਿਮਖ
 ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ਸਕਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਹੁ ਅਪ
 ਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ॥

੧੪੬

ਅਥਿਅਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸ॥ ਮਨਮਾਹਿਪੀਤਿਨਿ
ਰੰਜਨਦਰਸ॥ ਪਰਤਿਅਰੂਪੁਨਪੇਖੈਨੇਤ॥ ਸਾਧ
ਕੀਟਹਲਸਿਤਸਿਗਿਹੇਤ॥ ਕਰਨਨਸੁਨੈਕਾਹੁਕੀ
ਨਿਦਾ॥ ਸਰੁਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ॥ ਗੁਰ
ਪਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹਰੈ॥ ਮਨਕੀਬਾਸਨਾਮ
ਨਤੇਟਰੈ॥ ਇਦ੍ਰੀਜਿਤਪੈਚਦੇਖਤੇਰਹਤ॥ ਨਾਨ
ਕਕੇਟਿਮਧੇਕੇਅੰਸਾਅਪਰਸ॥ ੧॥ ਬੈਸਨੈਸੇ
ਜਿਸਉਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸਿਨ॥ ਬਿਸਨਕੀਮਾਇਆ
ਤੇਹੇਇਊਨ॥ ਕਰਮਕਰਤਹੇਵੈਨਿਹਕਰਮ
॥ ਤਿਸਬੈਸਨੈਕਾਨਿਰਮਲਪਰਮ॥ ਕਾਹੂਠ

ਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਛੈ॥ਕੇਵਲਭੁਗਤਿਕੀਰਤ
ਨਸੀਗਿਗਾਚੈ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿਮਰਨਗੋ
ਪਾਲ॥ਸਰੁਭਿਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ॥ਆ
ਪਿਦ੍ਰਿਫੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਉਹੁ
ਏਸਨੋਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਭੁਗਤਿਤੀਭੁਗ
ਵੇਤਭੁਗਤਿਕਾਰੀਗ॥ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟ
ਕਾਸੀਗਿ॥ਮਨਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਾਭੁਗਮੁ॥ਕਰਿ
ਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਸਾਧਸਿਗਿਪਾਪਮ
ਲੁਖੇਵੈ॥ਤਿਸੁਭੁਗਤਿਤੀਕੀਮਤਿਉਤਮੁਹੋਵੈ॥
ਭੁਗਵੇਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਿ॥ਮਨਤਨ

੧੬੭

ਅਰਧੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬ
ਸਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਰੁਗਉ ਤੀਰੁ ਗਵਿਤ ਕਉ
ਪਾਵੈ॥ ੩॥ ਸੇਖੀ ਭ੍ਰਿਤੁ ਜੇ ਮਨੁ ਪਰ ਬੋਧੈ॥ ਰਾਮਨ
ਮੁਆਤ ਮਮ ਹਿ ਸੇਧੈ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ
॥ ਭ੍ਰਿਸੁ ਪੀਭ੍ਰਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ॥ ਹਰਿ
ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵੈ॥ ਸੇਖੀ ਭ੍ਰਿਤੁ ਠਿਰਿ ਜੇ
ਨਿਨ ਆਵੈ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲਾ॥
ਸੁਖ ਮਮ ਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸ ਥੂਲ ਚਹੁ ਦਰਨਾ ਕਉ
ਦੇਉ ਪਦੇਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੀਭ੍ਰਿਤ ਕਉ ਸਦਾ ਅ
ਦੇਸ॥ ੪॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਸਰਬ ਕੇ ਗਿਆਨੁ॥ ੮

ਹੁਵਰਨਾਮਾਹਿਜਪੈਕੇਉਨਾਮੁ॥ਜੇਜੇਜਪੈਤਿਸਕੀ
ਗਤਿਹੋਇਸਾਧਸਿਗਿਪਾਵੈਜਨਕੇਇ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੈ॥ਪਸੁਪੇਤਮੁਪਦਪਾ
ਥਰਕਉਤਾਰੈ॥ਸਰਬਰੋਗਾਕਾਅਉਖ
ਦੁਨਾਮੁ॥ਕਲਿਆਣਰੂਪਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮ
॥ਕਾਹੁਜੁਗਾਤਿਕਿਤੈਨਪਾਈਅੰਧਰਮਿ॥ਨਾਨ
ਕਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਸੁਲਿਖਿਆਪੁਰਿਕਰਮਿ॥ਪ
॥ਜਿਸੁਕੈਮਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸਕਾ
ਨਾਮੁਸਤਿਗਾਮਦਾਸ॥ਆਤਮਗਾਮਤਿਸਨਦ
ਰੀਆਇਆ॥ਦਾਸਦਸਿਤੁਭਾਇਤਿਨਿਪਾ

੧੪੮

ਇਆ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨ॥ ਸੇਵਾ ਸੁ
ਦਰਗਾਹ ਪਰਵਾਨ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰੈ॥ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਰੁ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰੈ॥ ਸਗ
ਲ ਸੀਰੀਆ ਤਮ ਉਦਾਸ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨ
ਕਰਾਮ ਦਾਸ॥ ੬॥ ਪਰੁ ਕੀਆਂ ਗਿਆ ਆਤਮਾ
ਹਿਤਾਵੈ॥ ਜੀਵਨ ਸੁਕਤਿ ਸੇ ਉਕਹਾਵੈ॥ ਤੈਸਾ ਹ
ਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੇਰੁ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿ
ਓਰੁ॥ ਤੈਸਾ ਸੁਦਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ॥ ਤੈਸਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ॥ ਤੈਸਾ ਰਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅ
ਭਿਮਾਨ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਗੁ ਤੈਸਾ ਗਜਾਨ॥ ਜੇਵਰਤ

ਈਸਾਈਜੁਗਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਉਹੁਪੁਰਖੁਕਹੀਐਯੀ ॥੪੬॥
ਵਨਮੁਕਤਿ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ॥ ਜਿ
ਤੁਜਿਤੁਪ੍ਰਰਿਗਾਥੈਤੈਸਾਤਿਨਨਾਉ॥ ਆਖੇਕਰਨ
ਕਰਾਵਨਜੇਗੁ॥ ਪੁਰੁਭਾਵੈਸੇਈਛੁਨਿਹੇਗੁ॥ ਮਸ
ਰਿਓਅਪਿਹੋਇਅਨਤਤਰੰਗ॥ ਲਖੇਨਯਾਹਿਪ
ਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰੰਗ॥ ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਇਤੈਸਾਪਰਗਾਸ
॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਅਬਿਨਾਸ॥ ਸਦਾਸਦਾਸ
ਦਾਦਇਆਲ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਭੁਟੇਨਿ
ਹਾਲ॥੮॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਅ
ਨੇਕਜਨਅੰਤੁਨਪਾਗਾਵਾਰ॥ ਨਾਨਕਚਰਨਾਖੁਰ

ਚੀਬਹੁਬਿਧਿਅਨਿਕਪਕਾਰ॥੧ ਅਸਟਪਦੀ ॥
ਕਈਕੇਟਿਹੋਏਪੁਜਾਰੀ॥ਕਈਕੇਟਿਆਚਾਰਬਿਉ
ਹਾਰੀ॥ਕਈਕੇਟਿਭੁਏਤੀਰਬਿਦਾਸੀ॥ਕਈਕੇਟਿਬ
ਨਕੁਮਹਿਉਦਾਸੀ॥ਕਈਕੇਟਿਬੇਦਕੇਸੁਤੇ॥ਕਈ
ਕੇਟਿਤਪੀਸੁਰਹੋਤੇ॥ਕਈਕੇਟਿਆਤਮਾਪਿਆਨਧਾ
ਰਹਿ॥ਕਈਕੇਟਿਕਬਿਕਾਬਿਬੀਚਾਰਹਿ॥ਕਈਕੇ
ਟਿਨਦਤਨਨਾਮਪਿਆਵਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਮੀ
ਤੁਨਪਾਵਹਿ॥੧॥ਕਈਕੇਟਿਭੁਏਅਭਿਮਾਨੀ॥ਕਈ
ਕੇਟਿਅੰਧਿਆਗਿਆਨੀ॥ਕਈਕੇਟਿਕਿਰਪਨਕ
ਠੇਰ॥ਕਈਕੇਟਿਅਭਿਗਾਅਤਮਾਨਿਕੇਰ॥ਕਈ

ਕੇਟਿਪਰਦਰਬਿਕਭਿਹਿਰਹਿ॥ ਕਈਕੇਟਿਪਰਦੁਖ
ਨਾਕਰਹਿ॥ ਕਈਕੇਟਿਮਾਇਆਸੁਮਾਮਾਹਿ॥ ਕਈਕੇ
ਟਿਪਦੇਸਕੁਮਾਹਿ॥ ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਦੁਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲ
ਗਨਾ॥ ਨਾਨਕਕਰੋਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ॥ ਕ
ਈਕੇਟਿਸਿਪਿਜਤੀਜੋਗਾ॥ ਕਈਕੇਟਿਰਾਜੇਰਸਭ
ਗਾ॥ ਕਈਕੇਟਿਪੀਖੀਸਰਪਉਪਾਏ॥ ਕਈਕੇਟਿਪਾ
ਥਗਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏ॥ ਕਈਕੇਟਿਪਦੁਦੁਪਾਣੀ
ਬੈਸਿਤਰ॥ ਕਈਕੇਟਿਦੇਸਕੁਮੰਤੁਲ॥ ਕਈਕੇਟਿਸ
ਸੀਅਰਸੁਰਨਿਖੜ॥ ਕਈਕੇਟਿਦੇਵਦਾਨਦੁਇ
ਦੁਸਿਰਿਛੁੜ॥ ਸਗਲਸਮਾਗੀਅਪਨੈਸੁਤਿਧਾਰੈ

੧੫੦

੨

॥ नानक जिसु जिसु बुद्धै तिसु तिसु निसु तारै ॥ ३ ॥
कਈ क्ये टिग जसु तामस सातव ॥ कਈ क्ये टिबे दपुग
नसि मति मरु सासु ॥ कਈ क्ये टिकी ऐरत नसु
द ॥ कਈ क्ये टिनाना परकार जैत ॥ कਈ क्ये टिठिर
जैवै ॥ कਈ क्ये टिगिगी मेर सुदर नखीवै ॥ कਈ क्ये
टिज बुकि नर पि सल ॥ कਈ क्ये टिकुतं पेट सुव
र मिरगाच ॥ सभु ते नरै सभु रूते दूगि ॥ नानक
आपि मलि पतुरहि मारु रपुगि ॥ ४ ॥ कਈ क्ये
टिपाताल के दूसी ॥ कਈ क्ये टिनरक सुरगानि
दूसी ॥ कਈ क्ये टिज नमहि जै दहि मरहि ॥ कਈ

ਕੇਟਿਬਹੁਜੋਨੀਛਿਰਹਿ॥ ਕਈਕੇਟਿਕੈਠਤਹੀਖ
ਹਿ॥ ਕਈਕੇਟਿਪਾਲਹਿਥਕਿਪਾਹਿ॥ ਕਈਕੇਟਿ
ਕੀਏਧਨਵੰਤ॥ ਕਈਕੇਟਿਮਾਇਆਮਹਿਉਂਤ
॥ ਜਹਜਹਹੁਰਾਣਾਤਹਤਹਰਾਥੇ॥ ਨਾਨਕਸਰੂਕਿ
ਫੁਪੁਰਕੈਹਾਥੇ॥ ਪ॥ ਕਈਕੇਟਿਭੁਏਕੈਗਾਰੀ॥
ਗਮਨਾਮਸਿਗਿਤਿਨਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ ਕਈਕੇ
ਟਿਪੁਰਕਉਖੋਸੀਤੇ॥ ਆਤਮਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਮੁਲਹੀਤੇ॥ ਕਈਕੇਟਿਦਰਸਨਪੁਰੁਪਿਆਸ॥
ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਓਪੁਰੁਆਬਿਨਾਸ॥ ਕਈਕੇਟਿ
ਮਾਕੈਗਾਹਿਸਤਿਸਿਰੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਿਨਲਾਗਾ

ਰੰਗੁ ਜਿਨਕਉਹੋਏਆਪਿਸੁਖਸਿਨ॥ ਨਾਨਕਤੇਜਨ
ਸਦਾਧੀਨਿਧੀਨਿ॥ ੬॥ ਕਈਕੋਟਿਖਾਨੀਅਰੁਖੰਤੁ
॥ ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਕੁਹਮੰਤੁ॥ ਕਈਕੋਟਿਹੋ
ਏਅਵਤਾਰ॥ ਕਈਜੁਗਾਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਗਾਕ
ਈਬਾਰਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰ॥ ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏ
ਕੰਕਾਰੁ॥ ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੋਬਹੁਭਾਤਿ॥ ਪੁਰੁਤੇ
ਹੋਏਪੁਰੁਮਾਹਿਸਮਾਤਿ॥ ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋ
ਇ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਾਨਕਪੁਰੁਸੇਇ॥ ੭॥ ਕਈ
ਕੋਟਿਪਾਰਕੁਹਮਕੋਦਾਸ॥ ਤਿਨਹੋਵਤਅਤ
ਮਪਰਗਾਸ॥ ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ॥ ਸਦਾਨਿ

ਗਰਹਿਏਕੇਨੇੜੇ॥ ਕਈਕੇਟਿਨਾਮਰਸੁਪੀਵਹਿ॥
 ਅਮਰਭੁਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ ਕਈਕੇਟਿਨਾ
 ਮਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸ
 ਮਾਵਹਿ॥ ਅਪਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੇ
 ॥ ਨਾਨਕਉਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ॥ ੮ ॥
 ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਕੁਕਾਰਕੁਪੁਰੁਏਕੁਹੈਦੁ
 ਸਰਨਾਹੀਕੇਇ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਕੈਮ
 ਲਿਖਲਿਖਮਹੀਅਲਿਸੇਇ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ
 ਪਦੀ॥ ਕਰਨਕਰਾਦਨਕਰਨੈਜੇਗੁ॥ ਜੇਤਿਸੁਭ
 ਵੈਸੇਈਹੋਗੁ॥ ਖਿਨਮਾਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ

॥ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਸਾ ਵਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰ
ਹਾਵੈ ॥ ॐ ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ
ਉਚਨੀ ਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨ ਕਰੀਗ ਪਰਕਾ
ਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪੁਰੁ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁ ਖਗ
ਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਰੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥ ਰਤ ਰਾਵੈ ॥ ਪੁਰੁ ਭਾ
ਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਗਾਖੈ ॥ ਪੁਰੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਖੈ ॥ ਪੁਰੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਤਉ ਪਾਰੈ ॥ ਅਪਿ ਕਰੈ
ਆਨੰ ਪਨ ਕੀ ਚਾਰੈ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਅਪਿ ਸੁ
ਆਮੀ ॥ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਸੇਕ

ਰਕਗਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਾਵਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ॥ ੨॥
ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇਆਵੈ॥ ਜੇਤਿਸੁਰੁਭਾਵੈਸੇ
ਈਕਗਾਵੈ॥ ਇਸਕੈਗਾਥਿਹੋਇਤਾਸਰੁਕਿਛੁ
ਲੈ॥ ਇਜੇਤਿਸੁਰੁਭਾਵੈਸੇਈਕਰੇਇ॥ ਅਨਯਾਨਤੁ
ਬਿਖਿਆਮਾਹਿਰਚੈ॥ ਜੇਯਾਨਤੁਆਪਨਆਪਬ
ਚੈ॥ ਰੁਗਮੇਰੁਲਾਦਹਾਇਸਿਧਾਵੈ॥ ਨਿਮਖਮਾਹਿ
ਚਾਰਿਕੀਟਿ॥ ਛਿਰਿਆਵੈ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁ
ਅਪਨੀਰੁਗਤਿਦੇਇ॥ ਨਾਨਕਤੇਯਾਨਨਾਮਿਮਿਲੇ
ਇ॥ ੩॥ ਖਿਨਮਾਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜ॥ ਪਾਰਬ
ਹਮਗਰੀਬਨਜੈਦਾਜ॥ ਜਾਕਾਵਿਸਟਿਕਛੁਨ

੧੫੩

੧੫੪ ੧੫

ਆਵੈ॥ ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ॥ ਜਾ ਕ
ਉ ਆਪੁ ਨੀਕ ਰੈ ਬਖਸੀਸ॥ ਤਾ ਕਾਲੇ ਖਾਨਗ ਨੈ ਜ
ਗਦੀਸ॥ ਜੀਉ ਪਿਤ੍ਰੁ ਸਰੁ ਤਿਸ ਕੀ ਗਾਸਿ॥ ਪਪਟਿ ਪ
ਟਿ ਪ੍ਰਗਨ ਕ੍ਰਮ ਪਰਗਾਸ॥ ਅਪਨੀ ਬਕਤ ਤਾ ਆ
ਪਿ ਬਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੈ ਵੇਖਿ ਵਡਾਈ॥ ੪॥ ਇ
ਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਗਾਥ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸ
ਰਬ ਕੋ ਨਾਥ॥ ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ॥ ਜੈ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ॥ ਕਬਹੂੰ ਚੁਨੀ ਚ
ਮਹਿ ਬਸੈ॥ ਕਬਹੂੰ ਸੇਗ ਹਰਖ ਰੀਗਿ ਹਸੈ॥ ਕ
ਬਹੂੰ ਨਿਦ ਚਿਦ ਬਿਉਹਾਰ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੁਭ ਅਕਾ

ਸਪਇਆਲ॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾਬ ਹਮ ਬੀਚਾਰ॥ ਨਾਨ
 ਕਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੁ ਹਾਰ॥ ੫॥ ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ
 ਬਹੁ ਭਾਤਿ॥ ਕਬਹੂ ਸੇਇ ਰਹੈ ਇਨ੍ਹ ਗਾਤਿ॥ ਕਬਹੂ
 ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ॥ ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੇਤਰ ਵਾਲ
 ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡੁ ਰਾਜ॥ ਕਬਹੂ ਭੁਖਾਰੀ ਨੀ
 ਚਕਾ ਸਾਜ॥ ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ॥
 ਕਬਹੂ ਭੁਲਾ ਭੁਲਾ ਕਹਾਵੈ॥ ਨਿਉ ਪੁਰੁ ਗਏ ਤਿਵ
 ਹੀਰਹੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ॥ ੬॥ ਕਬ
 ਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਤੁ ਕਰੈ ਬਖਾਨੁ॥ ਕਬਹੂ ਮੋਨਿ ਪਾਰੀ
 ਲਾਵੈ ਪਿਆਨੁ॥ ਕਬਹੂ ਤਟਤੀਰ ਥਇ ਸਨਾਸ॥

ਤਿਵੈ

ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧ ਕਮੁ ਖਿਗਿਆਨ॥ ਕਬਹੂ ਕੀਟਹ
ਸਤਿਪਤਿ ਗੁਹੇਇ ਜੀਅ॥ ਅਨਿਕ ਜੇ ਨਿਰੁਰ ਜੇ ਰੁਰ
ਮੀਅ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਲਿਉ ਸੁਗੀਦਿ ਖਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਪੁ
ਕੁਠਾਵੈ ਨ ਚਾਵੈ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਈ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ
ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ੭॥ ਏ॥ ਕਬਹੂ ਸਾਧ ਸਿੰਗ
ਤਿਉ ਹੁਪਾਵੈ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਕਹਰਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਹੋਇ ਬਿਆਨ ਪਗਾਸੁ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾਨ
ਹੀ ਬਿਨਾਸੁ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾ ਮਿਰਤੇ ਇਕਰੀਗਿ॥ ਸਦਾ ਬ
ਸਹਿ ਪਾਰ ਕਹਮ ਕੈ ਸਿਰਿ॥ ਜਿਉ ਜਲਿ ਮਾਹਿ ਜਲੁ
ਆਇ॥ ਇਖਟਾਨ॥ ਤਿਉ ਜੇਤੀ ਸਿਰਿ ਜੇਤੀ ਸਮਾਨ

॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸ
 ਦੁਰੁ ਰਬਾਨ ॥ ੮ ॥ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸ
 ਕੀ ਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਮਹਿ ਕਾਰੀ
 ਆਨਾਨਕ ਗਰਬ ਗਲੇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥
 ਜਿਸ ਕੈ ਅਤ ਰਿਗਾਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੇ ਨਰਕ ਪਾਤੀ
 ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥ ਜੇ ਜਾਨੈ ਸੇ ਜੇ ਬਨਵੇ ਤੁਸੇ ਹੋਵਤ
 ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮ ਦੇਤੁ ਕਹਾਵੈ
 ॥ ਜਨ ਮਿਸਰੈ ਬਹੁ ਜੇ ਨਿਰੁ ਰਮਾਵੈ ॥ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ
 ਜੇ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੇ ਮੁਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਕਿ
 ਰਿਕਿ ਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਾਰੀ ਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨ

੧੫੭

ਕਈਗਾਮੁਕਤੁਆਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਧਨਵੰਤਾਹੋਇ
ਕਰਿਗਰਬਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਦਸਮਾਨਿਕਛੁਸਿਗਿਨਜਾਵੈ
॥ਬਹੁਲਸਕਰਮਾਨੁਖਭੂਪਰਿਕਰੇਆਸ॥ਪਲਭੀ
ਤਰਿਤਾਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ॥ਸਰੁਤੇਆਪਿਜਾਨੈਬਲ
ਵੰਤ॥ਬਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਰੁਸਮੀਤ॥ਕਿਸੈਨਕਵੈ
ਆਪਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਧਰਮਗਾਇਤਿਸੁਕਰੇਭੁਆਰੀ
॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨ॥ਸੇਜਨਨਾ
ਨਕਦਰਗਾਹਪਰਵਾਨ॥੨॥ਕੇਟਿਕਰਮਕਰੈਹਉ
ਧਾਰੇ॥ਸੁਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇਬਿਜਬਾਰੇ॥ਅਨਿਕਤਪ
ਸਿਆਕਰੇਅਹੰਕਾਰ॥ਨਰਕਸੁਗਰਿਛਿਰਿਛਿ

ਰਿਆਵਤਾਰ॥ ਅਨਕਜਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹੀਰ
ਵੈ॥ ਹਰਿਦਰਗਹਕਹਕੈਸੇਗਵੈ॥ ਆਪਸਕਉਜੇ
ਭੁਲਾਕਹਾਵੈ॥ ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈਨਿਕਟਿ
ਨਆਵੈ॥ ਸਰਬਕੀਰੇਨਸਾਕਾਮਨਹੋਇ॥ ਕਹਨ
ਨਕਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਇ॥ ੩॥ ਜਬਲਗੁਜਾਨੈ
ਮੁਸੁਤੇਕਛਹੋਇ॥ ਤਬਇਸਕਉਸੁਖਨਾਹੀਕੇ
ਇ॥ ਜਬਇਹਜਾਨੈਮੈਕਿਛੁਕਰਤਾ॥ ਤਬਲਗੁ
ਗਰਭੁਜੋਨਿਮਹਿਛਿਰਤਾ॥ ਜਬਪਾਰੈਕੋਉਕੈਰੀਆ
ਤ॥ ਤਬਲੂਭੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਚੀਤ॥ ਜਬਲਗੁ
ਜੋਹਮਗਾਨਸੀਗਿਆਇ॥ ਤਬਲਗੁਪਰਮਗਾਇ

੧੫੨

ਦੇਇਸਚਾਇ॥ ਪਰੁਕਿਪਾਤੇਬਿਧਨਤੁਟੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਨਾਨਕਹਉਛੁਟੈ॥ ੪॥ ਸਹਸਖੰਟੇਲਖਕਉਉ
ਠਿਧਾਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਤਿਨਾਮਾਵੈਮਾਇਆਪਾਛੁਪਾਵੈ॥
ਅਨਿਕਭੇਗਬਿਖਆਕੇਕਰੈ॥ ਨਹਤਿਪਤਾਵੈਖਪਿ
ਖਪਿਮਰੈ॥ ਬਿਨਾਸਿਤਖਨਹੀਕਉਗਜੈ॥ ਸੁਪਨਮ
ਨੇਰਬਬਿਰਬੇਸੁਭਕਾਜੈ॥ ਨਾਮਰੀਗਿਸਰਬਸੁਖੁ
ਹੋਇ॥ ਬਡੁਭਾਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਕਰਨਕ
ਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾ
ਪਿ॥ ੫॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਗਾਰੁ॥ ਇਸਕੈਹ
ਬਕਹਾਬੀਚਾਰੁ॥ ਜੈਸੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋ

ਇ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪਰੁਸੇਇ॥ਜੇਕਿਛੁਕੀ
ਨੇਸੁਆਪਨੈਰੇਗਿ॥ਸਰੁਤੇਦੁਰਿਸਰੁਹੁਕੈਸਿਗਿ॥
ਬੁਝੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕ॥ਆਪਹਿਏਕਆਪ
ਹਿਅਨੇਕ॥ਮਰੈਨਬਿਨਸੇਆਵੈਨਜਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਸਦਹੀਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੬॥ਆਪਿਉਪਦੇ
ਸੈਸਮਝੈਆਪਿ॥ਆਪੇਰਚਿਆਸਰੁਕੈਸਾਥਿ
॥ਆਪਿਕੀਨੇਆਪਨਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸਰੁਕਛੁਓ
ਸੁਕਾਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਉਸਤੇਭਿਨਕਹਹੁਕਿਛੁ
ਹੋਇ॥ਥਾਨਥਾਨਤਰਿਏਕੈਸੇਇ॥ਆਪਨੇਚ
ਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਕਉਤਕਕਰੈਰੀਗਅ

ਪਾਰ॥ ਮਨਮਾਹਿਅਪਿਮਨਅਪੁਨੇਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਕੀ
ਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇ॥੭॥ ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪਕੁਸੁ
ਅਮੀ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਧਿਆਨੀ॥ ਸਚੁਸ
ਚੁਸਚੁਸਕੁਕੀਨ॥ ਕੇਟਿਮਧੇਕਿਨੈਵਿਰਲੈਚੈਨਾ
॥ ਭਲਾਭਲਾਭਲਾਤੇਗਾਰੂਪਅਤਿਸੁਦਰਿਅਪਾ
ਰਾਅਨੁਪ॥ ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀ
ਬਾਣੀ॥ ਘਟਿਘਟਿਸੁਨੀਸੁਵਨਬਖਾਣੀ॥੫
ਵਿਨੁਪਵਿਨੁਪਵਿਨੁਪੁਨੀਤ॥ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਮਨਿ
ਪ੍ਰੀਤ॥੮॥੭੧੨॥ ਸੇਲਕੁ॥ ਸਿਤਸਰਨਿਜੇਜਨੁ
ਪਰੈਸੇਜਨੁਉਧਰਨਗਾਰ॥ ਸਿਤਕੀਨਿਦਾਨਾਨਕ

ੴ

ਬਹੁਰਿ ਆਵਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁ
ਖਨਿ ਆਰਜਾ ਪਾਏ ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ
ਛੁਟੈ ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਰੁ ਜਾਇ ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁ
ਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋ
ਇ ਮਲੀਨਾ ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸੇਭਾ ਤੇ ਹੀਨਾ ॥ ਸਿ
ਤਕੈ ਹਤੇ ਕਉਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਕੂਸ
ਟ ਹੋਇ ॥ ਸਿਤਕੈ ਪਾਲਕਿ ਪਾਜੇ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਿਤ ਸਿਗਾਨਿ ਦੁਕੁ ਭੀਤਰੈ ॥ ੧ ॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਤੇ
ਮੁਖੁ ਭੁਟੈ ॥ ਸਿਤਕੈ ਨਿਕੈ ਦੁਖਨਿ ਕਾਗਜਿ ਉਲਟੈ
॥ ਸਿਤਕੈ ਦੁਖਨਿ ਸਰਪ ਜੇ ਨਿਪਾਇ ॥ ਸਿਤਕੈ

੧੬੦

ਬਾਣ

ਦੁਖਨਿਤਿਗਦਜੇਨਿਕਿਰਮਾਇ॥ ਸਿਤਨਕੈਦੁਖਨਿ
ਕ੍ਰਿਸਨਾਮਹਿਜਲੈ॥ ਸਿਤਕੈਦੁਖਨਿਸਰੁਕੈਛਲੈ
ਸਿਤਕੈਦੁਖਨਿਤੇਲੁਸਰੁਸਾਇ॥ ਸਿਤਕੈਦੁਖਨਿਨੀ
ਝਨੀਚਾਇ॥ ਸਿਤਦੇਖੀਕਾਥਾਉਕੇਨਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ
ਸਿਤਭਾਵੈਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ॥ ਮ॥ ਸਿਤਕਾਨਿ
ਦਕੁਮਹਾਅਤਤਾਈ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁਖਿਨੁਟਿ
ਕਨੁਨਪਾਈ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁਮਹਾਹਤਿਅਸਾ
॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁਪਰਮੇਸਰਿਮਾਗ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦ
ਕੁਰਾਜਤੇਹੀਨ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁਦੁਖੀਆਮਰੁ
ਈਨ॥ ਸਿਤਕਾਨਿਦਕੁਕਉਸਰਬਰੇਗ॥ ਸਿਤਕੈ

ਨਿਦਕਕਉਸਦਾਬਿਜੋਗ॥ ਸਿਤਕੀਨਿਦਾਦੇਖਮਹਿ
 ਦੇਖੁ॥ ਨਾਨਕਸਿਤਭਾਵੈਤਾਉਸਕਾਗੁਹੇਇਮੇਖੁ॥
 ॥੩॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਸਦਾਅਪਾਵਿਤੁ॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀ
 ਕਿਸੈਕਾਨਾਹੀਮਿਤੁ॥ ਸਿਤਕੈਦੇਖੀਕਉਡਾਨੁਲਾ
 ਗੈ॥ ਸਿਤਕੈਦੇਖੀਕਉਸਭਾਉਤਿਆਗੈ॥ ਸਿਤਕਾਦੇ
 ਖੀਮਹਾਅਹਿਕਾਰੀ॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀ
 ॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਜਨਮੈਮਰੈ॥ ਸਿਤਕੀਦੁਖਨਾਸੁਖਤੇ
 ਟਰੈ॥ ਸਿਤਕੈਦੇਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਉ॥ ਨਾਨਕਸਿਤ
 ਭਾਵੈਤਾਲਏਮਿਲਾਇ॥ ੪॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਅ
 ਧਬੀਚਤੇਟੂਟੈ॥ ਸਿਤਕਾਦੇਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੁ

ਏ॥ ਸਿਤਕੇ ਦੇ ਖੀਕਉਉਦਿਆ ਨਕੂਮਾਈਐ॥ ਸਿਤ
ਕਾ ਦੇ ਖੀਉਸੁਨਿਪਾਈਐ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇ ਖੀਅੰਤਰਿਤੇ
ਬੋਥਾ॥ ਜਿਉਸਾਸਿਬਿਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੇਥਾ॥ ਸਿਤ
ਕੇ ਦੇ ਖੀਕੀਜਨਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ ਆਪਨਬੀਜਿਆਪੇ
ਹੀਖਾਹਿ ਸਿਤਕੇ ਦੇ ਖੀਕਉਅਟਹਨਗਾਖਨਗਾਰੁ
॥ ਨਾਨਕਸਿਤਕਾ ਦੇ ਤਾਲਏਉਬਾਰਿ॥ ੫॥ ਸਿਤਕਾ
ਦੇ ਖੀਉਉਬਿਲਲਾਇ॥ ਜਿਉਜਲਬਿਹੁਨਮ
ਛਲੀਤਨਯਨਾਇ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇ ਖੀਭੁਖਾਨਹੀਰਾ
ਸੇ ਜਿਉਪਾਵਕਈਧਨਿਨਹੀਧਾਧੈ॥ ਸਿਤਕਾ ਦੇ ਖੀ
ਛੁਟੈਇਕੇਲਾ॥ ਜਿਉਭੁਆਨੁਤਿਲਖੇਤਮਾਹਿ

ਦੁਹੇਲਾ॥ ਸਿਤਕਾਵੇਖੀਧਗਮਤੇਰਹਤ॥ ਸਿਤਕਾਵੇਖੀ
ਸਦਮਿਥਿਆਕਹਤ॥ ਕਿਰਤੁਨਿਦਕਕਾਧੁਰਿਹੀ
ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਸੇਈਥਿਆ॥ ੬॥
ਸਿਤਕਾਵੇਖੀਬਿਗਨੁਰੁਪੁਹੋਇਜਾਇ॥ ਸਿਤਕੇਵੇ
ਖੀਕਉਦਰਗਾਹਮਿਲੇਸਜਾਇ॥ ਸਿਤਕਾਵੇਖੀਸ
ਦਾਸਹਕਾਈਐ॥ ਸਿਤਕਾਵੇਖੀਨਮਰੈਨਜੀਵੈਦੁ
ਈਐ॥ ਸਿਤਕੇਵੇਖੀਕੀਪੁਜੈਨਾਸਾ॥ ਸਿਤਕਾਵੇ
ਖੀਉਠਿਚਲੈਨਿਗਾਸਾ॥ ਸਿਤਕੇਵੇਖਿਨਤਿਸਟੈਕੇ
ਇ॥ ਜੈਸਾਭਾਵੈਤੈਸਾਕੋਈਹੋਇ॥ ਪਾਇਆਕਿ
ਰਤੁਨਮੇਟੈਕੇਇ॥ ਨਾਨਕਜਾਨੈਸਚਾਸੇਇ॥ ੭॥

੧੬੨

ਸਰੁਪਟਾ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਹਾਰੁ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ
ਕਉਨ ਮਸਕਾਰੁ॥ ਪੁਰੁ ਕੀਉ ਸਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ
ਤਿ ਤਿਸ ਹਿਧਿਆ ਦੁਹਸਾ ਸਿਗਿਰਾ ਪਿ॥ ਸਰੁ
ਕਛੁ ਬਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ॥ ਜੈ ਸਾ ਕਰੈ ਤੈ ਸਾ ਕੇ
ਬੀਆ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਤੈ ਹਾਰੁ॥ ਦਸ
ਗਾ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿ
ਸੁਆਪੈ ਨਨਾ ਮੁਦੇਇ॥ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ
ਸੇਇ॥ ੯॥ ੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਜੁ ਹੁਸਿਆ ਨਪਸੁ
ਰਜਨੁ ਹੁਸਿ ਮਰਹੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇ॥ ਏਕਾ ਅਸ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ

॥७॥ असटपदी॥ मानुषकीटेकबिषीसबुझा
न॥ देवनकउदेकैबुगदान॥ जिसकैदीअैरहै
अप्पादि॥ बहुरिनतिसनालारौआदि॥
भारैगाधैदेकैआपि॥ मानुषकैविदुनाहीगा
बि॥ तिसकाहुकंसुबूष्टिसुधुहेदि॥ तिसका
नाभुरधुकीठिपरैदि॥ सिमरिसिमरिसिमरि
पुसैदि॥ नानकाबिष्यननलारौवेदि॥ १॥ उ
सुत॥ तिमनमहिकरिनिरीकार॥ करिमनमेरे
सतिबिउह॥ निरमलरसनाअैमिउपीउ
॥ सदासुहेलाकरिलेहिझीउ॥ नैनहपेधुठ

१६३

ਕਰਕਾਰੀਗੁ॥ ਸਾਧਸਿਰਿਗਿਬਿਨਸੈਸਤੁਸਿਗੁ॥ ਚਰਨ
ਚਲਤਿਮਾਰਗਿਗੋਬਿੰਦ॥ ਮਿਟਹਿਪਾਪਜਲਪੀਐ
ਹਰਿਬਿੰਦ॥ ਕਰਹਰਿਕਰਮਸਤੁਨਹਰਿਕਰ
ਮਹਰਿਦਰਗਹਨਾਨਕਉਜਲਮਥਾ॥ ਮ॥ ਬਡੁਭ
ਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨ
ਗਾਹਿ॥ ਰਾਮਨਾਮਜੇਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥ ਸੇਧਨਦੇ
ਤਗਨੀਸਿਸਾਰ॥ ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿ
ਮੁਖੀ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਾਨਹੁਤੇਸੁਖੀ॥ ਏਕੇਏਕੁਏਕੁ
ਪਛਾਨੈ॥ ਇਤਉਤਕੀਉਹੁਸੇਸ੍ਰੀਜਾਨੈ॥ ਨਾਮਸਿ
ਰਿਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿੰ

ਜਨੁ ਜਾਨਿਆ॥ ੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁ
 ਝੇ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨੁ ਹੁਇ ਸਨਾ ਬੁਝੇ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿਹ
 ਰਿਹ ਰਿਜ ਸੁ ਕਹਤਾ॥ ਸਰਬ ਰੇਗ ਤੇ ਉਹੁ ਹਰਿ ਜ
 ਨੁ ਰਹਤਾ॥ ਅਨੁਦਿ ਨੁ ਕੀਰਤ ਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖਾਨਾ॥
 ਗਿਹ ਸਤਿ ਮਹਿ ਸੇਈ ਨਿਰਬਾਨ॥ ਏਕ ਉਪ ਰਿਜਿ
 ਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀ ਐ ਜਮ ਕੀ ਠਾ
 ਸਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਰੂਪ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
 ਸਹਿ ਨ ਲਾਗਾ ਹਿਦੁਖਾ॥ ੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪੁਰੁ
 ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ॥ ਸੇ ਸੇ ਤੁਸੁ ਹੇ ਲਾਨੁ ਹੀ ਰੂਲਾ
 ਵੈ॥ ਜਿਸੁ ਪੁਰੁ ਆਪੁ ਨਾ ਕਿਰ ਪਾਕ ਰੈ॥ ਸੇ ਸੇ ਦੁਖ

ਕਹੁ ਕਿਸਤੇ ਭੂਰੈ॥ ਜੈ ਸਾਸਤੈ ਸਾਦਿ ਸਟਾਇਆ॥
ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਸੇਧਤ
ਸੇਧਤ ਸੇਧਤ ਸੀਝਿਆ॥ ਗੁਰਪੁ ਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਰੁ
ਬੁਝਿਆ॥ ਜਬ ਦੇਖ ਉਤ ਬਸ ਭੂਕਿ ਛੁਲ੍ਹਾਨਾ
ਨਕ ਸੇ ਸੁਖ ਮੁਸੇਈ ਅਸ ਬੁਲ੍ਹ॥ ੫॥ ਨਹ ਕਿਛੁ
ਜਨ ਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ॥ ਆਪ ਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ
ਹੀ ਕਰੈ॥ ਆਵੁ ਨੁ ਜਾਵੁ ਨੁ ਦਿਸਿ ਆਨਾ ਦੁਸਰਿ
॥ ਆਗਿ ਆਕਾਰੀ ਪਾਰੀ ਸਰੁ ਸਿ ਸਟਿ॥ ਆਪੇ
ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਹਿ
ਬਾਪਿ ਉਥਾਪਿ॥ ਆਇਨਾ ਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡੁ

॥ ਧਾਰਣੁ ਧਾਰਿ ਰਹਿ ਉਬ੍ਰਹਮੰਤੁ ॥ ਅਲਖ ਅਰੇ
 ਵਪੁ ਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤਨਾਨ ਕਯਾ
 ਪਿ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨਿ ਪੁਰੁ ਜਾਤਾ ਸੁਸੇਰੁ ਏਤ ॥ ਸਗਲ
 ਸਿਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੀਤ ॥ ਪੁਰੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ
 ਉਧਾਰਨ ॥ ਪੁਰੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥ ਆ
 ਪੇ ਮੇਲਿ ਲੁਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਗੁਰਕਾਸ ਬਦੁ ਜ
 ਪਿਰੁ ਏ ॥ ਨਿਗਲ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਈ ਲਾਗੈ
 ॥ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ॥ ਜਪ
 ਤਪਾਵਹਿ ਬਿਸਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕਾ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਬੁ
 ਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ੭ ॥ ਜੇਕਿ ਫੁਕਰੈ ਸੁਪੁਰੁ ਕੈ ਰੀਗਿ

॥ साटासाटाबसैहरिसिगि॥ सहसिसुभुआटे
दैसेहेए॥ करनैहारुपहुदैसेए॥ पुरुवकी
आजानमीठलगाना॥ जैसासातैसादिसटा
ना॥ जिसतेउपजेतिसुभाहिसभाए॥ एहि
सुखनिषानइनहूबनिआए॥ आपसकरिआ
पिहीनेमान॥ नानकपुरुजनुटेवेजान॥ ८
१०॥ **सलेकु॥** सरबकलारुप्रपुरुविर
बाजाननहार॥ जाबैसिमरनिउपरीअैनान
कतिसुबलिहार॥ १॥ **असटपटी॥** टुटी
गीरुनहारगोपाला॥ सरबजीआआपेपे

ਤਿਪਾਲ॥ ਸਗਲਕੀਓਤਾਜਿਸੁਮਨਿਮਾਹਿ॥ ਤਿ
ਸਤੇਬਿਰਥਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਜਾ
ਪਿ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰੁਆਪੇਆਪਿ॥ ਆਪਨਕੀ
ਆਕਫੁਨਹੋਇ॥ ਜੇਸਉਪਾਣੀਲੇਏਕੋਇ॥ ਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਤੇਰੈਕਿਫੁਕਾਮਿ॥ ਗਤਿਨਾਨਕਜ
ਪਿਏਕਹਰਿਨਾਮ॥ ੧॥ ਰੁਪੁਵੰਤੁਹੋਇਨਾਹੀਮੇਰੇ
ਪੁਰੁਕੀਜੇਤਿਸਗਲਪੁਟਿਸੇਹੈ॥ ਧਨਵੰਤਾਹੋ
ਇਕਿਆਕੇਗਾਰਬੈ॥ ਜਾਸਤੁਕਿਫੁਤਿਸਕਾਈ
ਆਦਰਬੈ॥ ਅਤਿਸੁਗਾਜੇਕੋਓਕਹਾਵੈ॥ ਪੁਰੁ
ਕੀਕਲਾਬਿਨਾਕਹਾਵੈ॥ ਜੇਕੋਹੋਇਬਹੈਦਾ

੧੬੬

ਤਾਰੁ॥ ਤਿਸੁ ਦੇ ਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਪ
ਸਾਇਤੁ ਟੈਹ ਉਰੇਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੇਗੁ॥
॥੨॥ ਤਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਬਾਮੈ ਥੀਮਨੁ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕ
ਸਬ ਦੁਖ ਮਨ ਹਿਅ ਸਥੀਮਨੁ॥ ਤਿਉ ਪਾਖਾਨੁ ਨਾਦ
ਚ ਨਿਤ ਰੈ॥ ਪਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਨੁ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤ ਰੈ
॥ ਤਿਉ ਅੰਧ ਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਗੁਰ ਦਰ
ਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ॥ ਤਿਉ ਮਹਾਉਰਿ
ਆਨਮਾ ਹਿਮਾਰ ਗੁਪਾਵੈ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸਿਗਾਮਿ
ਲਿਜੈ ਤਿਪਗਾਟਾਵੈ॥ ਤਿਨ ਸਿਤਨ ਕੀ ਬਾਛੁ ਉਧੁ
ਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੇਚਾ ਪੂਰਿ॥ ੩॥ ਮਨ ਮੁਰਖ ਕ
ਹੋ ਬਿਲਲਾਈ ਐ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾਲਿ ਖਿਆ

ਪਾਈਐ॥ ਦੁਖਸੁਖਖੁਰਦੇਵਨਗਾਰ॥ ਅਵਰਤਿ
 ਆਗਿਤੁਤਿਸੈਹਿਚਿਤਾਰ॥ ਜੇਕਛੁਕਰੈਸੇਈਸੁ
 ਖੁਮਾਨੁ॥ ਕੁਲਾਕਾਹੇਠਿਰਹਿਅਜਨੁ॥ ਕਵਟੁਬ
 ਸਤੁਆਈਤੇਰੈਸੀਗ॥ ਲਪਟਿਰਹਿਓਰਸਿਲੇ
 ਕੁਪਤਿਗ॥ ਗਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ ਨਾ
 ਨਕਪਤਿਸੇਤੀਪਰਿਜਾਹਿ॥ ੪॥ ਜਿਸੁਦਖਰ
 ਕਓਲੇਨਿਤੁਆਇਆ॥ ਗਮਨਾਮਸਿਤਨਿਪ
 ਰਿਪਾਇਆ॥ ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇਹਮਨਮੋਲਿ
 ॥ ਗਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਤੇਲਿ॥ ਲਾਇਖੋਪਸਿ
 ਤਹਿਸਾਰਿਚਾਲ॥ ਅਵਰਤਿਆਗਿਬਿਖਿਆ
 ਜੰਜਾਲ॥ ਧਨਿਧਨਿਕਹੈਸਰੁਕੇਇ॥ ਮੁਖਉਜ

ਲਹਰਿਦਰਗਾਹਿਸੇਇ॥ਇਹੁਵਾਪਾਰੁਦਿਰਲਾਵੁ
ਪਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ॥ਪ॥ਚਰਨਸਾ
ਧਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਉ॥ਅਗਪਿਸਾਧਕਉਅਪਨਾ
ਜੀਉ॥ਸਾਧਕੀਪੂਰਕਰਹੁਇਸਨਾਨ॥ਸਾਧਉਪ
ਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨ॥ਸਾਧਸੇਵਾਵਤੁਭਾਗੀਪਾਈ
ਐ॥ਸਾਧਸਿਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਅਨਿ
ਕਥਿਖੁਨਤੇਸਾਪੁਰਾਖੈ॥ਹਰਿਗਨਗਾਇਐਮਿ
ਤੁਰਸੁਚਾਖੈ॥ਉਟਿਗਾਹੀਸਿਤਹਿਦਰਿਅਗਇ
ਆ॥ਸਰਬਸਖਨਾਨਕਤਿਹਪਾਇਆ॥੬॥ਮਿ
ਰਤਕਕਉਜੀਵਾਨਲਾਗਾਰ॥ਭਖੇਕਉਦੇਵਤੁਆ
ਪਾਰ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿਪੁ

ਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹੁਣਾਪਾਇ॥ ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਉ
 ਹੁਕਰਨੈਜੇਗੁ॥ ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੁਸਰਹੇਆਨਹੇਗੁ॥
 ਜਪਿਜਨਸਦਾਸਦਾਇਨੁਰੈਦੀ॥ ਸਭੁਤੇਉਚਨਿ
 ਰਮਲਾਇਹਕਰਦੀ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾ
 ਮੁਦੀਆ॥ ਨਾਨਕਸੇਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਆ॥ ੭॥
 ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ॥ ਤਿਸੁਜਨਆਵੇਹ
 ਰਿਖਭੁਚੀਤਿ॥ ਰੁਗਤੁਰੁਗਤੁਸੁਨੀਅੰਐਤਿਹਲੇ
 ਇ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੇਹੋਇ॥ ਸਚੁਕਰਦੀਸਚੁ
 ਤਾਕੀਰਹਤਾ॥ ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤਿ॥
 ਸਾਚੀਵਿਸਟਿਸਾਚਾਆਕਾਰੁ॥ ਸਾਚੁਦਰਤੈਸਾ

ਚਾਪਾਸਾਰੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਿਨਿਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ॥
 ਨਾਨਕ ਸੇਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ॥ ੮੧੫ ॥ ਸਲੋਕੁ॥
 ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖੁ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪਰੁ ਭਿੰਨਾ॥
 ਤਿਸਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਨਾ ਨ ਕਾਜਿ ਸੁਹੇਵੈ ਸੁਖ ਸਿਨਾ
 ॥੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਰੁ ਮਨ ਮਹਿ
 ਥੁ॥ ਮਾਨੁ ਖਕੀਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾ
 ਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੇ ਸੇਇ॥ ਅ
 ਪੇਈ ਨਾ ਆਪੇਦਾਨਾ॥ ਗਾਹਿਰੀ ਭੂਰੁ ਗਾਹੀਰੁ ਸੁ
 ਜਾਨਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ ਸੁਰਗੋ ਬਿਦੁ॥ ਵਿਪਾਨਿ
 ਧਾਨੁ ਦਿਆਲੁ ਬਖਸਿਦੁ॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾ
 ਉ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਗਾਉ॥੧॥ ਮਨ ਸਾਪੁ

ਰਨਸਰਨਾਜੇਗੁ॥ ਜੇਕਰਿਪਾਇਆਸੇਈਹੋਗੁ
 ॥ ਹਰਨਭਰਨਜਾਕਾਨੇਤੁਛੋਰੁ॥ ਤਿਸਕਾਮੈਤੁਨ
 ਜਾਨੈਹੋਰੁ॥ ਅਨਦਰੁਪਮੈਗਲਸਦਜਾਕੈ॥ ਸਰ
 ਬਥੇਕਸੁਨੀਅਹਿਪਾਰਿਤਾਕੈ॥ ਗਲਮਹਿਗਲ
 ਜੇਗਮਹਿਜੇਗੀ॥ ਤੁਪਮਹਿਤਪੀਸੁਰੁਗਿਹਸਤਿ
 ਮਹਿਭੇਗੀ॥ ਪਿਆਗਇਪਿਆਇਭੁਗਤਹਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨ
 ਪਾਇਆ॥ ੨॥ ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥
 ਸਗਲਦੇਵਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ॥ ਪਿਤਾਕਾਜਨੁ
 ਕਿਜਾਨੈਪ੍ਰਤੁ॥ ਸਗਲਪਰੇਈਅਪੁਨੈਸੁਤਿ॥
 ਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਪਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ॥ ਜਨਦਾ

ਸਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣੁ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ
ਕੁਰਮਾਏ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਛਿਰਿਆ ਵੈ ਜਾਏ॥ ਓਚ
ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ॥ ਜੈ ਸਾਜਨਾ ਵੈ ਸੈ ਤੈ ਸਾ
ਨਾਨਕ ਜਾਨ॥੬॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੀਗਿਆਨ
ਲੇਖੇ ਖਕਰਹਿ ਇਕਰੀਗ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੇ ਬਿ
ਸਥਾਰ॥ ਪੁਰੁ ਅਭਿਨਾਸੀਏ ਕੰਕਾਰ॥ ਨਾਨਾ ਚ
ਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨੁ ਮਾਹਿ॥ ਪੁਰਹਿ ਓਪੁਰਨੁ ਸਭ
ਠਾਇ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ॥ ਅ
ਪਨੀ ਕੀ ਮਾਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ॥ ਸਭੁ ਪਾਇ ਤਿਸ ਕੇ ਸ
ਭੁ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜਾਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿਨੁ
ਉ॥੭॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੈਤ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ

ਭੁਬ੍ਰਹਮੰਡੁ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨ॥
ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਪਿਆਨ॥ ਨਾਮਕੇ
ਧਾਰੇਆਗਾਸਪਾਤਾਲ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਆ
ਕਾਰ॥ ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਰੁਕਵਨ॥ ਨਾਮਕੇ
ਸਿਗਿਉਧਰੇਸੁਨਸਵਨ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆ
ਪਨੈਨਾਮਿਲਾਏ॥ ਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸੇਜ
ਨਗਤਿਪਾਏ॥ ਪ॥ ਰੁਪੁਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾ
ਨੁ॥ ਪੁਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ ਕਰਤੂਤਿਸਤਿ
ਜਾਕੀਬਾਣੀ॥ ਸਤਿਪੁਰਖਸਰੁਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥
ਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਾਨਾਸਤਿ॥ ਮੂਲਸਤਿਸ
ਤਿਉਤਪਤਿ॥ ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀ

॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸਹਿ ਸਰੁਭਲੀ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ
ਰੁਕਾਸੁ ਖੁਦਾਈ ਬਿਸੁ ਸੁਸਤਿਨਾ ਨਕਗੁਰਤੇ ਪਾਈ
੬ ॥ ਸਤਿਬਚਨ ਸਾਧੁ ਭਿਖਵੇ ਸ ॥ ਸਤਿਤੇਜਨ ਜਾ
ਕੈ ਰਿਦੈ ਖੁਵੇ ਸ ॥ ਸਤਿਨਿਰਤਿ ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੇਇ ॥ ਨ
ਮੁਝ ਪਤਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿਕੀ ਆ
ਸਰੁ ਸਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜਿ
ਸਕੀ ਸਿਸਟਿ ਸੁਕਰਵੈ ਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਬੁਝਿਕ
ਰਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀ ਆ ॥ ਨ
ਨਕਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੇਵਰਤੀ ਆ ॥ ੭ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿ
ਸਮਭੁਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਸੁਆ
ਇਆ ਸੁਆਦ ॥ ਪੁਰੁ ਕੈਰੀ ਗਿਗਾਚਿ ਜਿਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ

ਕੈ ਬਚਨ ਪਦਾਰਥ ਲਏ ॥ ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖੁ ਕਾਟ ਨਹ
 ਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਤਰੈ ਸਿਸਾਰ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵ ਕੁ ਸੇਵ
 ਤੁਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸਿਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਨ
 ਗੋ ਬਿਦਕੀ ਰਤ ਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ
 ਛਲ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ੧੬ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾ
 ਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਰਿਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੇ ਸੀ ਰਿਸਚੁ ॥ ੧ ॥
 ਅਸਟ ਪਦੇ ॥ ਚੁਰਨ ਸਤਿਸਤਿ ਪਰਸਨਾਗਾ
 ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਸਤਿਸਤਿ ਸੇਵਦਾਗਾ ॥ ਦਰਸਨ ਸਤਿਸਤਿ
 ਏ ਪੇਖਨਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿਸਤਿ ਪਿਆਵਨਾਗਾ
 ॥ ਅਗੰਪਿ ਸਤਿਸਤਿ ਸਭਿਧਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣੁ ਅ
 ਪੇ ਗੁਣੁ ਕਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿਸਤਿ ਪੁਰੁਬਕਤਾ ॥

੧੭੧

ਸਤਿ॥ ਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਜਲਸੁਸੁਨਤਾ॥ ਬੂਝੁਨਹਾਰ
ਕਉਸਤਿਸਤਿਸਰੁਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਸਤਿਪਰੁਸੇਇ॥
॥੧॥ ਸਤਿਸਰੁਪੁਰਿਦੇਸ਼ਿਨਿਮਾਨਿਆ॥ ਕਰਨਕਰਾਵ
ਨਤਿਨਿਮੁਲੁਪਛਾਨਿਆ॥ ਜਾਕੈਰਿਦੇਬਿਸਦਸੁਪੁਰ
ਆਇਆ॥ ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਾਨਿਪਗਟਾਇਆ
ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆ
ਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਗਨੁ
ਈ॥ ਤਾਕਉਤਿਨਾਨਕਹਣਾਸਾਈ॥ ਬੂਝੈਬੂਝੁਨਹਾਰ
ਰੁਬਿਬੇਕ॥ ਨਾਗਾਇਨਮਿਲੇਨਾਨਕਏਕ॥ ੨੫ ਠਾਕੁ
ਰਕਾਸੇਵਕੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸ
ਦਾਪੁਜਾਰੀ॥ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕੁਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ॥

ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ ਠਾਕੁਰਕਉਸੇ
 ਵਕੁਜਾਨੈਸਿਗਿ॥ ਪੁਰੁਕਾਸੇਵਕਨਾਮਕੈਰੀਗਿ॥ ਸੇਵ
 ਕਕਉਪੁਰੁਪਾਲਨਹਾਰਾ॥ ਸੇਵਕਕੀਗਾਥੈਨਿਰੀ
 ਕਾਰਾ॥ ਸੇਸੇਵਕੁਜਿਸੁਦਇਆਪੁਰੁਪਾਰੈ॥ ਨਾਨ
 ਕਸੇਸੇਵਕਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ॥ ੩॥ ਆਪੁਨੇਜਲਕ
 ਪਰਦਾਰੁਕੈ॥ ਆਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਸਰਪਰਗਾਥੈ
 ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇਵਡਾਈ॥ ਆਪੁਨੇਸੇਵ
 ਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈ॥ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿ
 ਪਤਿਗਾਥੈ॥ ਤਾਕੀਗਾਤਿਮਿਤਿਕੇਇਨਲਾਥੋਪੁ
 ਰੁਕੇਸੇਵਕਕਉਨੈਕੇਨਪਹੁਚੈ॥ ਪੁਰੁਕੇਸੇਵਕਉ
 ਚਤੇਉਚੈ॥ ਜੇਪੁਰੁਮਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇਆਗਨ

ਨਕਸੇਸੇਵਕਦਹਾਇਸਿਪਗਟਾਇਆ॥੬॥ ਨੀਕੀ
ਕੀਰੀਮਾਹਿਕਲਗਾਖੈ॥ ਤੁਸਮਕਰੈਲਸਕਰਿਰੇ
ਟਿਲਾਖੈ॥ ਨਿਸਕਾਸਾਸੁਨਕਾਰੁਤਆਪਿ॥ ਤੁ
ਕਉਗਾਖਤਦੇਕਰਿਗਾਖ॥ ਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤ
ਬਹੁਭਾਤਿ॥ ਤਿਸਕੇਕਰਤਬਬਿਰਥੇਜਾਤਿ॥
ਮਾਰੈਨਗਾਖੈਅਵਰੁਨਕੇਇ॥ ਸਰਬਜੀਆਕਾ
ਗਾਖਸੇਇ॥ ਕਾਹੇਸੇਓਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਜ
ਪਿਨਾਨਕਪੁਰੁਅਲਖਵਿਡਾਣੀ॥੫॥ ਬਾਰੀਬਾ
ਰਬਾਰਪੁਰੁਜਪੀਅੰ॥ ਪੀਅੰਮਿਤੁਇਹੁਮਨੁਤ
ਨੁਪੁਪੀਅੰ॥ ਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ
ਆ॥ ਤਿਸੁਕਿਛੁਅਵਰੁਨਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ

॥ ਨਾਮੁ ਪੁਨਾਮੇ ਕੁਪੁਰੀ ਗੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੀ
 ਗੁ ॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਨਿਤਾਨੇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਹਿਨ
 ਮਸਮਾਨੇ ॥ ਓਠ ਤਬੈ ਠਤ ਸੇਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਕਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾ ਮਿ ॥ ੬ ॥ ਬੇਲ ਹੁਜ ਸੁਜਿ ਹ
 ਥਾਇ ਨੁਗਾਤਿ ॥ ਪੁਰੁ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀ ਨੀਦਾਤਿ ॥
 ਕਰਹਿ ਕੁਗਾਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥ ਪੁਰੁ ਅਪਨੈ ਸਿ
 ਉਰਹਿ ਅਸਮਾਇ ॥ ਜੇਹੇ ਆਹੇ ਵਤ ਸੇ ਜਾਨੇ ॥
 ਪੁਰੁ ਅਪਨੈ ਕਾਹੁ ਕਮੁ ਪਛਾਨੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
 ਕਉ ਨ ਬਖਾਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨ ਕਹਿਏ ਕਨਕ
 ਨਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪੁਰੁ ਬਸਹਿ ਹਜ਼ਾਰੇ ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੁਰੇ ॥ ੭ ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓ

ਟਿਲੇਹਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨਾ ਦੇਹ॥ ਜਿਨਿ ਜ
 ਨਿਅਪਨਾ ਪੁਰੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਸੇਜਨੁ ਸਰਬ ਬੇਕਕ
 ਦਾਤਾ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸਰਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ॥
 ਤਿਸ ਕੈ ਦਰ ਧੀਸ ਸਰੁ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ॥ ਅਵ
 ਰਸਿ ਆਨ ਪਸਗਲੀ ਛਾਡੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੁਸੇ
 ਦਲਾਰੁ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ
 ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੁਜਹੁ ਸਦਾ ਧੈਰਾ॥ ੮॥੧੭॥ ਸਲੋ
 ਕੁ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ
 ਕਾ ਨਾਉ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸਿਰਿ ਸਿਖੁ ਉਪਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
 ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ੧॥ ਅਸਟ ਪਦੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ
 ਕਰੈ ਪਤਿ ਪਾਲ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆ

ਲ॥ ਸਿਖਕੀਗੁਰਦੁਗਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ॥ ਗੁਰਬਚ
ਨੀਹਹਿਨਾਮੁਉਚਰੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕੇਬਿਧਨ
ਕਾਟੈ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇ॥ ਗਾਟੈ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਸਿਖਕਉਨਾਮੁਪਨੁਦੇਇ॥ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਤੁ
ਭਾਗੀਹੋਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁ
ਸਵਾਰੈ॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾ
ਲਿਸਮਾਰੈ॥ ੧॥ ਗੁਰਕੈਰਿਹਿਸੇਵਕਜੇਰਹੈ॥
ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਸਹੈ॥ ਆਪਸਕ
ਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸ
ਦਧਿਆਵੈ॥ ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੇਪਾਸਿ॥ ਤਿ
ਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਗਾਸਿ॥ ਸੇਵਾਕਰਤਿਹੋਇ

ਨਿਹਕਾਮੀ॥ ਤਿਸਕਉਹੇਤੁਪਰਪਤਿਸੁਆਮੀ॥ ਅਪ
ਨੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ ਨਾਨਕਸੇਸੇਵਕੁਗੁ
ਰਕੀਮਤਿਲੇਇ॥ ੨॥ ਬੀਸਬਿਸਦੇਗੁਰਕਾਮਨੁ
ਮਾਨੈ॥ ਸੇਸੇਵਕੁਪਰਸੇਸੁਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈ॥ ਸੇਸ
ਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ॥ ਅਨਿਕਬਾਞੁ
ਰਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਥਾਦਾ
ਤਾ॥ ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੀਗਿਰਾਤਾ॥ ੩॥
ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਏਕ
ਹਿਆਪਿਨਹੀਕਿਛੁਭਗਾਰਮੁ॥ ਸਹਸਸਿਆ
ਨਪਲਇਆਨਜਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰੁ
ਵਡੁਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ ੪॥ ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੈ

ਖਤਪੁਨੀਤਿ॥ ਪਰਸਤੰ ਚਰਨਗਤਿ ਨਿਰਮਲ
 ਰੀਤਿ॥ ਕੇਦਿਤ ਸਿਗਿਰਾਮ ਗੁਨਰਵੇ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
 ਕੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਕਰਨਾ
 ਘਨੇ॥ ਮਨਿਸਿਤੇ ਖੁਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ॥ ਪ੍ਰਰਾਗੁ
 ਰਾਮਾਖਿਓ ਜਾਕਾਮੀਤ॥ ਅੰਮਿਤਵਿਸਟਿ॥ ਪੇ
 ਥੇ ਹੋਇਾਂ ਸਿਤ॥ ਗੁਣਬੇਅੰਤਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੪॥ ਜਿ
 ਹਥਾਏ ਕਉ ਸਤਤਿ ਅਨੇਕ॥ ਸਤਿਪੁਰਖ ਪੁਰਨ
 ਬਿਬੇਕਾ ਕਾ ਹੂਬੇ ਲਿਨ ਪਹੁਚਿ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਅਗਮ
 ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਨਿਰਾਗਾਰ ਨਿਰਵੈਰ
 ਸੁਖਦਾਈ॥ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ॥ ਅਨਿ

ਕਰੁਗਭੀਖੰਧਨਨਿਤਕਰਹਿ॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰ
ਦੈਸਿਮਰਹਿ॥ ਸਦਬਾਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇ
॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸਾਪੁਰੁਜਪਨੇ॥ ੫
ਇਹਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਜਨੁਕੇਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈ
ਅਮਰੁਸੇਹੇਇ॥ ਉਸੁਪੁਰਖਕਾਨਾਹੀਕਦੇਬਿ
ਨਾਸ॥ ਜਾਕੈਮਨਿਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾਸ॥ ਆਠਪ
ਹਰਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੇਇ॥ ਸਚੁਉਪਦੇਸੁਸੇਦ
ਕਕਉਦੇਇ॥ ਮੇਹਮਾਇਆਕੈਸੀਗਿਨਲੇਪੁ॥
ਮਨਿਮਹਿਰਾਖੈਹਰਿਹਰਿਏਕੁ॥ ਅੰਧਕਾਰਦੀ
ਪਕਪਰਗਾਸੇ॥ ਨਾਨਕਕਰੁਗਮਮੇਹਦੁਖਤਹਿ
ਤੇਨਾਸੇ॥ ੬॥ ਤਪਤਿਆਹਿਠਾਢਿਢਰਤਾਈ॥

ਅਨਦੁਰੁਇਆ ਦੁਖੁ ਨਾ ਠੇਕੁ ਏਈ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮ
ਟੇਹ ਦੇਸੇ॥ ਯੈ ਸਾਧੁ ਕੇ ਪੁਰਨ ਉਪ ਦੇਸੇ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ
ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਮਨ ਤੇ ਥੈ
ਨਸੇ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਤਿ ਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥ ਸਾਧ ਸਿ
ਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਕੁਮਾਰ
ਦਨ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸਦਨ॥ ੨॥
ਨਿਰਗੁਨੁ ਅਪਿ ਸਰਗੁ ਨਿਭੀ ਓਹੀ॥ ਕਲਾ ਧਾ
ਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪੂਰਿ
ਆਪਿ ਬਨਾਏ॥ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ
॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੁਜਾ ਨਾ ਹੀ ਕੋਇ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ

੧੭੬

ਏਕੇਸੇਇ॥ ਓਤਿਪੋਤਿਰਦਿਆਬੁਪਰੇਗ॥ ਭੁਏਪਗਾਸ
ਸਾਪਕੈਸਿਰਿ॥ ਰਚਿਰਚਨਾਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀ ਅਨਿ
ਕਥਾਰਨਾਨਕਕੈਲਿਹਾਰੀ॥ ੮੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਾ
ਬਿਨਚਾਲੈਬਿਨੁਭੁਜਨਬਿਖਿਆਸਗਲੀਛੁਗਾਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਦੁ॥ ਨਾਨਕਇਹੁਪਨੁਸਾਰੁ॥
॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਿਤਿਜਨਾਮਿਲਿਕਰਹੁਕੀਚੋਚਾ
ਰੁ॥ ਏਕਸਿਮਰਿਨਾਮਆਧਾਰੁ॥ ਅਵਰਿਉਪਾਦੁਸ
ਭੁਮੀਤਬਿਸਾਰੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਰਿਦਮਹਿਉਰਿ
ਧਾਰੁ॥ ਕਰਨਕਾਰਨਸੇਪੁਭੁਸਮਰਭੁ॥ ਦ੍ਰਿਨੁਕਰਿ
ਗਹਰੁਨਾਮੁਹਰਿਦਭੁ॥ ਇਹੁਪਨੁਸਿਚਹੁਹੋਵਹੁਭ

ਗੰਢੁ ਗਵੰਤੁ॥ ਸਿਤਲਨਾਕਾਨਿਗਮਲਮੰਤੁ॥ ਏਕਅ
ਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ ਸਰਬਰੇਗਨਾਨਕਮਿਟਿਜਾ
ਹਿ॥੧॥ ਜਿਸੁਪਨਕਉਚਾਰਿਕ੍ਰੇਟਉਠਿਧਾਵਹਿ॥
ਸੇਧਨੁਹਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ॥ ਜਿਸੁਸੁਖੁਕਉਨਿਤ
ਬਾਛਹਿਮੀਤ॥ ਸੇਸੁਖਸਾਧੁਸਿਗਿਪਰੀਤਿ॥ ਜਿਸੁਸੇ
ਭਾਕਉਕਰਹਿਭੁਲੀਕਰਨੀ॥ ਸਾਸੇਭਾਭੁਜੁਹਰਿ
ਕੀਸਰਨੀ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਵੀਰੇਗੁਨਜਾਇ॥ ਰੇਗੁਮਿ
ਟੇਹਰਿਅਉਖਪੁਲਾਇ॥ ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ ਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਾਹਪਰਵਾਨ॥
॥੨॥ ਮਨੁਪਰਬੋਧਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ ਦਹਦਿਸਧਾਵ

੧੬੭੭

ਤਆਵੇਹਾਇ॥ ਤਾਕਉਬਿਖਪਨੁਨਲਾਰੈਕੋਇ॥ ਸਾਕੈ
ਰਿਵੈਬਸੈਹਰਿਸੇਇ॥ ਕਲਿਤਤੀਠੀਦੁਹਰਿਨਾ
ਉ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਉ॥ ਭੁਭਿਬਿਨਸੈ
ਪੁਰਨਹੋਇਆਸ॥ ਭੁਗਤਿਭੁਗਾਇਆਤਮਪਰਗਾ
ਸ॥ ਤਿਤੁਪਰਿਜਾਇਬਸੈਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਕਹਨਾਨ
ਕਕਾਟੀਜਮਠਾਸੀ॥ ੩॥ ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾ
ਚਾ ਜਨਮਿਮਰੈਸੇਕਾਚੇਕਾਚਾ॥ ਆਵਾਗਉਨੁਮਿ
ਏਪੁਭਸੇਵਾ॥ ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰਨਿਗੁਰਦੇਵਾ॥
ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਿ
ਮਰਿਪਾਨਅਧਾਰੁ॥ ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਢੁਟਨਹ

ਗੇ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭੁਗਤਿ
ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ॥ ਮਨ ਬੀਛੁਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ
॥ ੪ ॥ ਸਿਗਿ ਨ ਚਾਲ ਸਿਤੇ ਰੋਧਨਾ॥ ਤੇ ਕਿਆ ਲਪਟਾ
ਵਹਿ ਮੁਰਖ ਮਨਾ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟਿ ਬਾਅਰੁ ਬਨਿਤਾ
॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ॥ ਗਾਸਰੀ ਗਾਮਾ
ਇਆ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾ
ਰ॥ ਅਸੁਹ ਸਤੀਰਥ ਅਸਵਾਰੀ॥ ਸੁਠਾ ਡਿਠੁ ਛੁਟੁ
ਪਸਾਰੀ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ॥ ਨਾਮ
ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ॥ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੁਲੇ
ਹਿ ਇਆਨੇ॥ ਭੁਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਬੇਸਿ ਅਯੋਨੇ॥

ਹਰਿਕੀਰਤਗਤਿਕਰਹੁਮਨਿਮੀਤ॥ ਨਿਰਮਲਿਹੋਇਤੁ
ਮਾਰੇਚੀਤ॥ ਚਰਨਕਮਲਰਾਖਹਿਮਨਸਾਹਿ॥ ਜਨ
ਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖੜਾਹਿ॥ ਆਪਜਪਹੁਅਵਰ
ਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ ਸੁਨਤਕਹਤਰਹਤਗਤਿਪਾਵਹੁ॥
ਸਾਰਭੁਤਸਤਿਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਨਾਨ
ਕਹੁਨੈਗਾਉ॥ ੬॥ ਗੁਨਗਾਵੈਦੁਤਤੇਰੀਉਤਰਸਿਮੈ
ਲੁ॥ ਬਿਨਸਜਾਇਹਉਮੈਬਿਖੁਠੇਲੁ॥ ਹੋਇਅਭਿ
ਤੁਬਸੈਸੁਖਨਾਲਿ॥ ਸਾਸਿਗਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾ
ਲਿ॥ ਛਾਤ੍ਰਿਸਿਆਨਪਸਗਲੀਮਨ॥ ਸਾਧਸਿਗਿ
ਪਾਵਹਿਸਚੁਪਨ॥ ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਸਿਚਿਕਰਹੁਬਿਹ

॥ ਈਹਾ ਸੁਖ ਦਰਗਹ ਜੈ ਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏ
 ਕੇ ਦੇਖੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤ ਕਿਲੇ ਖੁ ॥ ੭ ॥ ਏਕੇ
 ਜਾਪਿ ਏਕੇ ਸਲਾਹਿ ॥ ਏਕ ਸਿਮਰਿ ਏਕੇ ਮਨਿਆਹਿ
 ॥ ਏਕ ਸਕੇ ਗੁਨਿ ਗਾਇ ਅਨਿਤ ॥ ਮਨਿਤ ਨਿਜਾਪਿ ਏ
 ਕੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਏਕੇ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿਆਪਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁ
 ਰਾਹਿ ਚਿਖੁ ਭਾਇਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏ
 ਕਤੇ ਭਏ ॥ ਏਕੁ ਅਗਾਧਿ ਪਗਾਢੁ ਤਗਾਏ ॥ ਮਨਿਤ ਨ
 ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪੁਰੁ ਚਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ
 ਜਾਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤੁ ਫਿਰਤਿ ਪੁਰੁ ਅ
 ਇਆ ਪਰਿਅਤੁ ਤਿਸਰਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪੁਰੁ ਕੇ
 ਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਅਸਟ ਪਦੀ ॥

੧੭੮

ਜਾਚਕਜਨੁਜਾਚੈਪੁਰਦਾਨੁ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵੁਹਰਿ
ਨਾਮੁ॥ ਸਾਧਜਨਾਕੀਮਾਗਓਪੂਰਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀ
ਸਰਧਾਪੂਰਿ॥ ਸਦਾਸਦਾਪੁਰੁਕਗੁਨਾਗਾਇਵੁ॥
ਸਾਸਿਸਾਸਿਪੁਰੁਤਮਾਹਿਪਿਆਵੁ॥ ਚਰਨਕਮ
ਲਸਿਉਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਭੁਗਤਿਕਰਵਿਪੁਰੁਕੀਨਿਤ
ਨੀਤਿ॥ ਏਕਓਟਏਕੇਆਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਮਾਗੈਨਾਮੁ
ਪੁਰੁਸਾਰੁ॥ ਪੁਰੁਕੀਦ੍ਰਿਸਿਮਹਾਸੁਖਹੋਇ॥ ਹ
ਰਿਰਸੁਪਾਵੈਬਿਰਲਾਕੇਇ॥ ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਜ
ਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ ਪੁਰਨਪੁਰਖਨਹੀਨੁਲਾਨੇ॥ ਸੁਭਰ
ਭੁਰੇਖੇਮਰਸਰਿਗਿ॥ ਉਪਜੈਚਾਉਸਾਧਕੈਸਿਗਿ॥
੧੨॥ ਪਰੇਸਰਨਿਆਨਿਸਭਿਤਿਆਗਿ॥ ਅੰਤਰਿ

ਪ੍ਰਗਾਸਮਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗਿ॥ ਬਡੁਭਾਰੀਜਪਿ
ਆਪੁਭੁਸੇਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇਸੇਵਕ
ਕੀਮਨਸਾਪੁਰੀਭੁਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਿਰਮਲਮਤਿਲ
ਈ॥ ਜਨਕਉਪੁਭੁਹੋਇਓਦਇਆਲੁ॥ ਸੇਵਕੁਕੀਨੇ
ਸਦਾਨਿਹਾਲੁ॥ ਬੀਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨੁਭੁਇਆ॥
ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਕੁਮੁਗਾਇਆ॥ ਇਛੁਪੁਨੀਸਰ
ਧਾਸਭੁਪੁਰੀ॥ ਰਵਿਰਹਿਆਸਦਸਿਗਿਹਜੁਰੀ॥ ਜਿ
ਸਕਾਸਾਤਿਨਲੀਆਮਿਲਾਇ॥ ਨਾਨਕਭੁੰਗਤੀਨ
ਮਿਸਮਾਇ॥ ੩॥ ਸੇਕਿਉਬਿਸਰੈਦਿਜਿਘਾਲਨਨ
ਭਾਨੈ॥ ਸੇਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਕੀਆਜਾਨੈ॥ ਸੇਕਿਉਬਿ
ਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆ॥ ਸੇਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਜੀ

ਵਨਜੀਆ॥ ਸੇਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਅਗਨਿਮਹਿ ਰਾਖੇਗੁ
ਰਖੁ ਸਾਇਕੇ ਬਿਗਲਾਲਾਖੈ॥ ਸੇਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਬਿ
ਖਿਤੇਕਾਰੈ॥ ~~ਜਿਨ~~ ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੁਟਾਗਾਰੈ॥ ਗੁ
ਰਪੁਰੈ ਤਤੁਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ॥ ਪਰੁ ਅਪਨਾਨਾਨਕ
ਜਨਪਿਏਆਇਆ॥ ੪॥ ਸਾਜਨਸਿਤਕਰਹੁਇ
ਹੁਕਾਮੁ॥ ਆਨਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿਨਾਮੁ॥ ਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ ਸੁਖਪਾਵਹੁ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅ
ਵਰਹਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ॥ ਭਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਤਰੀਐ ਸਿਸਾ
ਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਭੁਗਤੀ ਤਨੁਹੈ ਸੀਛਾਰੁ॥ ਸਰਬਕਲਿਆ
ਨੁ ਸੁਖਨਿਪਿਨਾਮੁ॥ ਬੂਝਤ ਜਾਤਪਾਏ ਬਿਸਾਮੁ॥
ਸਗਲਦੁਖਕਾਰੈ ਵਤਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁ ਜਪਹੁ

ਨਤਾਸੁ॥੫॥ਉਪਜੀਪੀਤਪੇਮਰਸਚਾਉ॥ਮਨਤਨਅੰ
ਕਿਇਹੀਸੁਆਉ॥ਨੇਤਹਪੇਖਦਰਸੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮ
ਨੁਬਿਗਸੇਸਾਧਚਰਨਧੋਇ॥ਭੁਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਤ
ਨਿਰੰਗੁ॥ਬਿਰਲਾਕੈਉਪਾਵੈਸਿਗੁ॥ਏਕਬਸਤੁਦੀ
ਜੈਕਰਿਮਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਉਜਪਿਲਇਆ
॥ਤਾਕੀਉਪਮਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਰਹਿਆਸ
ਰਬਸਮਾਇ॥੬॥ਪੁਰਬਖਸਿਦੀਨਦਇਆਲ
॥ਭੁਗਤਦਫੁਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥਗੋ
ਬਿੰਦਗੋਪਾਲ॥ਸਰਬਪਾਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਅ
ਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਾਰ॥ਭੁਗਤਜਨਾਕੈਪ੍ਰਾਨਅ
ਧਾਰ॥ਜੇਜੇਜਪੈਸੁਹੋਇਪ੍ਰਨੀਤ॥ਭੁਗਤਭਾਇਲਾ

ਵੈਮਨਿਹੀਤ॥ ਹਮਨਿਰਗੁਨੀਆਰਨੀਚਅਜਾਨ॥ ਨਾਨ
ਕਤੁਮਰੀਸਰਨਪੁਰਖੁਰੁਗਾਣ॥ ੨॥ ਸੁਖਬੈਕੀਠੁ
ਕਤਿਮੇਖਪਾਏ॥ ਏਕਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ॥ ਅ
ਨਿਕਰਾਜਭੇਗਾਵਡਿਅਯਾਈ॥ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾ
ਮਨਿਭਾਈ॥ ਬਹੁਭੇਜਨਕਾਪਰਸਿਰਗਿ॥ ਰਸਨਾਜ
ਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤ॥ ਭਲੀਸੁਕਰਣੀਸੇਭਾਧਨਵੰ
ਤ॥ ਹਿਰਦੈਬਸੈਪੁਰਨਗੁਰਮੀਤ॥ ਸਾਧਸਿਰਿਪਭੁ
ਦੇਹੁਨਿਵਾਸ॥ ਸੁਖਸੁਖਨਾਨਕਪਰਗਾਸ॥ ੮ ੨੦
॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ ਸਰਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰਿਕਾਰਸਿਨਸਮਾ
ਧੀਅਧਿ॥ ਆਪਨਕੀਆਨਾਨਕਾਆਪੇਹੀਛਿਰਜਾ
ਧਿ॥ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ੨੧ ॥ ਜਬਅਕਾਰ

ਇਹੁਕਛੁਨਦਿਸਦੇਤਾ॥ ਪਾਪਪ੍ਰੀਨਤਬਕਹਤੇਹੇਤਾ॥ ੯੨
॥ ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁਨਸਮਾਧਿ॥ ਤਬਬੈਰਾਬਿਰੋਧ
ਕਿਸੁਸਿਗਿਕਮਾਤਿ॥ ਜਬਇਸਕਾਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨ
ਜਾਪਤਾ॥ ਤਬਹਰਖਸੋਗਕਹੁਕਿਸਹਿਬਿਆਪ
ਤ॥ ਜਬਆਪਨਆਪਆਪਿਪਾਰਬਹਮ॥ ਤਬਮੇ
ਹਕਹਾਕਿਸੁਹੇਵਤੁਰਮ॥ ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਦ
ਰਤੀਜਾ॥ ਨਾਨਕਕਰਨੈਗਾਰਨੇਦੁਜਾ॥ ੧॥ ਜਬਹੇਵ
ਤਪੁਰੁਕੇਵਲਪਨੀ॥ ਤਬਬੀਧਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸੁਕ
ਉਗਨੀ॥ ਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰ॥ ਤਬਨ
ਰਕਸੁਰਗਾਕਹੁਕਉਨਅਉਤਾਰ॥ ਜਬਨਿਰਗੁਨਪੁ
ਰੁਸਹਜਸੁਰੁਇ॥ ਤਬਸਿਦਕੈਸਕਤਕਹੁਕਿਤੁ

ਠਾਇ॥ ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਆਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ॥
ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਤੁ ਕਵਨ ਕਤ ਭਰੈ॥ ਆਪਨ ਚਲਤ ਆ
ਪਿ ਕਰਨੈ ਹਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥ ੨॥
ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਮਰ
ਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ॥ ਜਬ ਪੁਰਨ ਕਰਤਾ ਪੁਰੁ ਸੇ
ਇ॥ ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ॥ ਜਬ
ਅਬਿਗਤ ਅਗੋ ਚਰ ਪੁਰੁ ਏਕਾ॥ ਜਬ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤਿ
ਕਿਸੁ ਪੁਰੁ ਤਲੇਖਾ॥ ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਆਗੋ ਚ
ਰ ਅਗਾਧੇ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੀਧਨ ਬਾਧੇ ਆ
ਪਨ ਆਪ ਆਪਹੀ ਅਚਰ ਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂ
ਪ ਆਪਹੀ ਉਪਰ ਜਾ॥ ੩॥ ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ

ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹ ਕਿਆਤਾ ॥ ਜ
 ਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਮਾਨ
 ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇ ਵਲ ਸਗਦੀ ਸ
 ॥ ਤਹ ਛੁਲਛਿ ਵਲਗਤ ਕੋ ਹੁਕੀ ਸ ॥ ਜਹ ਜੇਤ ਸ
 ਰੂਪੀ ਜੇਤਿ ਸਿਗਿ ਸਮਾਏ ॥ ਤਹ ਕਿਸ ਹਿਰੁ ਖਕਵਨੁ
 ਝਿਪਤਾਏ ॥ ਕਰਨਿ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਗਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ
 ਤੇ ਕਾਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥ ੧ ॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੇਰੁ ਆਪ
 ਨ ਸਿਗਿ ਬਨਾਈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਫਿਮਿਤ
 ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਜਹ ਸਬ ਕਲਾ ਆਪ ਹਿ ਪਈਨ ॥ ਤ
 ਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥ ਜਬ ਅਪਨ ਆ
 ਪ ਆਪਿ ਭਿਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਤੇਊ ॥ ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਰ

ਨਕਹਾਬਿਚਾਰੇ॥ ਜਹਆਪਨਉਚੁਆਪਨਆਪ
ਨੇਰਾ॥ ਤਹਕਉਨਠਾਕਰਕਉਨੁਕਹੀਚੇਰਾ ਬਿਸ
ਮਨਬਿਸਮਰਹੇਬਿਸਮਾਦ॥ ਨਾਨਕਆਪਨੀਗਤਿ
ਜਾਨਹੁਆਪੀਪ॥ ੫॥ ਜਹਅਛਲਅਛਦਅਛੁਦ
ਸਮਾਇਆ॥ ਉਹਾਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆ
ਆਪਸਕਉਆਪਹਿਆਵੇਸੁ॥ ਤਿਹਗੁਣਕਾਨ
ਹੀਪਰਵੇਸੁ॥ ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ॥ ੩
ਹਕਉਨੁਅਛਿਤੁਕਿਸੁਲਾਗੈਛਿਤਾ॥ ਜਹਆਪ
ਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਗਾ॥ ਤਹਕਉਨੁਕਥੈਕਉ
ਨੁਸੁਨਨੈਹਾਗਾ॥ ਬਹੁਬਿਅੰਤਉਚੁਤੇਉਚਾ॥ ਨਾਨ
ਕਆਪਸੁਕਉਆਪਹਿਪਹੁਚਾ॥ ੬॥ ਜਹਆਪਿ

ਗਦਿਓਪਰਪੰਚਮਕਾਰੁ॥ ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਕੀਨੇਬਿਸ
 ਥਾਰੁ॥ ਪਾਪਪੰਨਤਹੁਭਈਕਹਾਵਤ॥ ਕੇਉਨਰਕਕੇ
 ਉਸੁਰਗਬੰਢਾਵਤ॥ ਆਲਜ਼ਾਲਮਾਇਆਜ਼ੇਜ਼ਾਲ
 ॥ ਹਉਮੈਮੋਹੁਰਮਭੈਰਾਰੁ॥ ਦੁਖਸੁਖਮਾਨਅਪਮਾ
 ਨ॥ ਅਨਿਕਪਰਕਾਰਕੀਓਬਖਾਨ॥ ਆਪਨਖੇਲੁਆ
 ਪਿਕਰਿਦੇਖੈ॥ ਖੇਲੁਸਿਕੇਚੈਤਉਨਾਨਕਏਕੈ॥ ੧॥ ਜ
 ਹਅਬਿਗਤੁਭਗਤੁਤਹਅਪਿ॥ ਜਹਪਸਰੈਪਾਸਾ
 ਰੁਸਿਤਪਰਤਾਪਿ॥ ਦੁਹੁਪਾਖਕਾਆਪਹਿਧਨੀ॥ ਉਨ
 ਕੀਸੇਭਾਉਨਹੁਬਨੀ॥ ਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈਅਨਿਦ
 ਚੇਜ॥ ਆਪਹਿਰਸਭੇਗਨਨਿਜੇਗ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿ
 ਸੁਆਪਨਨਾਇਲਾਵੈ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲੁਖਿ

ਲਾਵੈ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੇਲੈ॥ ਜਿਉਬੁ
ਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੇਲੈ॥ ੮॥ ੨੧॥ ॥ ਸਲੋਕੁ
ਜੀਅ ਜੀਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣੁ ਹਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ
ਕੇ ਪਸਾਰਿਆ ਦੁਜਾ ਕਹਾਇ ਸਟਾਰ॥ ੧੧॥ ॥ ਅਸਟਪ
ਦੀ॥ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨੈ ਨੇਹਾਰ॥ ਆਪ ਹਿਏ ਕੁ
ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਤਾ ਸਿਸਟ ਉਪਾਏ
॥ ਆਪ ਨੈ ਭਾਵੈ ਲਾਏ ਸਮਾਏ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿਨਨ ਹੀ ਕਿ
ਛੁਹੇਇ॥ ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤ ਪਰੇਇ॥ ਜਾਕ
ਉਪਭੁਜੀ ਭਿਅਪਿ ਬ੍ਰਹਮਾਏ॥ ਜੈ॥ ਸਚਨਾਮੁ ਸੇਈ
ਜਨੁ ਪਾਏ॥ ਸੇ ਸਚ ਮਦਰ ਸੀਤ ਤਕਾ ਬੇਤਾ॥ ਨਾਨਕ
ਸਗਲ ਸਿਸਟ ਕਾ ਜੇਤਾ॥ ੧॥ ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭੁ ਤਾ ਕੇ

ਹਾਥ॥ ਦੀ ਨਦਿਆਲ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ
 ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ॥ ਸੇਮੁ ਅਜਿਸੁ ਮਨੁ ਹੁ ਬਿਸਾਰੈ॥
 ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰਿ ਕਹਾ ਕੇ ਜਾਇ॥ ਸਭਿ ਸਿਰਿ ਏ
 ਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭਿ
 ਹਾਥ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨੁ ਹੁ ਸਾਥਿ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾ
 ਨ ਕੈ ਅੰਤੁ ਅਪਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ
 ॥੨॥ ਪੂਰਨਿ ਪੂਰ ਰਹੇ ਦਿਇਆਲ॥ ਸਭੁ ਭੁਖਿ ਪਰਿ
 ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤ ਬਜਾਨੈ ਅੰਧਿ॥
 ਅੰਤੁ ਜਾਮੀਰ ਹਿਓ ਬਿਆਪਿ॥ ਪਤਿ ਪਾਲੈ ਜੀਅ ਨਿ
 ਬਹੁ ਭਾਤਿ॥ ਜੇ ਜੇ ਰਚੁ ਸੁਤਿ ਸਹਿ ਧਿਆਤਿ॥
 ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ

ਕੇਗੁਨਿਗਾਇ॥ ਮਨਿ ਅੰਤ੍ਰਿ ਬਿਸੁਦਾਸੁ ਕਰਿਆ ਨਿਆ
॥ ਕਰਨਹਾਰਨਾਨਕਇਕੁ ਜਾਨਿਆ॥ ੩॥ ਜਨੁਲਾਗਾ
ਹਰਿਏਕੈ ਨਾਇ॥ ਤਿਸੁ ਕੀਆ ਸਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ॥
ਸੇਵਕਕੈ ਸੇਵਾ ਕਨਿਆਈ॥ ਹੁਕਮ ਬੂਝਿ ਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਈ॥ ਇਸੁ ਤੇਉ ਪਰਿ ਨਹੀ ਬਿਚਾਰੁ॥ ਜਾਕੈ ਮਨਿ
ਬਸਿਆ ਨਿਰੋਕਾਰੁ॥ ਬੀਧਨ ਤੇਰਿ ਭੁਏ ਨਿਰਦੈਰ॥ ਅ
ਨਦਿ ਨੁਪੁਜਾ ਹਿਗਾਰ ਕੇ ਪੈਰ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰ
ਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲੇ॥ ੪ ॥
॥ ਸਾਧਸਿਰਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨਿਦ॥ ਗੁਨਗਾਢਹੁ ਪਰ
ਪਰਮਾਨਿਦ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰੁ॥ ਦੂਲ
ਭੁਏ ਹਕਾ ਕਰਹੁ ਭਿਧਾਰ॥ ਅੰਮਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੰਗੁ

ਨਗਾਉ॥ ਪਾਨਤਰਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ ਆਠਪਹਰ
 ਪਭਪੇਖਹੁਨੇਰਾ॥ ਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅੰਧੇਰਾ
 ॥ ਸੁਨਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈਕਸਾਵਹੁ॥ ਮਨਿਇਛਨਾਨ
 ਕਛਲਪਾਵਹੁ॥ ਹਲਤਪਲਤੁਦੁਇਲੇਹੁਸਵਰ
 ॥ ਰਾਮਨਾਮਅੰਤ੍ਰਿਰਿਧਾਰਿ॥ ਪੁਰੇਗੁਰਕੀਪੁਰੀਦੀ
 ਖਿਆ॥ ਜਿਸੁਮਨਕਸੈਤਿਸੁਸਾਚੁਪਰੀਖਿਆ॥
 ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ ਦੁਖਦਰਦੁ
 ਮਨਤੇਭਉਜਾਇ॥ ਸਚੁਦਾਪਾਰੁਕਰਹੁਦਾਪਾਰੀ॥
 ਦਰਗਹਨਿਬਹੈਖੇਪਤੁਮਾਰੀ॥ ਏਕਾਏਕਰਖਹੁ
 ਮਨਿਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਬਹੁਰਨਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ ੬
 ਤਿਸੰਤਦੁਰਿਕਹਾਕੇਜਾਇ॥ ਉਬਰੈਰਾਖਨਗਾਰੁਪਿ

ਆਇ॥ ਨਿਰਕੁਉੜਪੇਸਗਲਭਉਮਿਟੈ॥ ਪਭਕਿਰ
ਪਾਤੇਪਾਣੀਫੁਟੈ॥ ਜਿਸੁਪਭੁਗਾਕੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੁਖ॥
ਨਾਮੁਜਪਤਮੋਨਿਹੇਦੁਤਸੁਖ॥ ਚਿਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਰਿ
ਕਾਰੁਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ॥ ਸਿਰਿਉ
ਪਰਿਠਾਤੁਗੁਰਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੁਰਾ॥੭॥
ਮਤਿਪੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ ਦਰਸਨਪੇਖਤ
ਉਧਰਤਸਿਸਟਿ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੁਪ॥ ਸ
ਠਲਦਰਸਨੁਸਿਦਰਹਰਿਰੂਪ॥ ਧਿਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪ
ਰਵਾਨੁਅੰਤ੍ਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪਾਨੁ॥ ਜਿਸੁਮਨਦਸੇ
ਸੁਹੇਤਿਨਿਗਾਲੁ॥ ਤਾਕੇਨਿਕਟਿਨਅਵਤਿਨਾਲੁ॥
ਅਮਰਭੁਟੈਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਅ॥ ਸਾਧਸਿਗਿਨ

ਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੮੨੨॥**ਸਦੇਕੁ॥** ਗਿਆ ੧੮੭
 ਨਮੰਜਨੁਗੁਰਿਦੀਆਮਰਿਆਨਮੰਧੋਰਬਿਨਾਸੁ॥
 ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸਿਤਿਭੇਟਿਆਨਾਨਕਮਨਿਪਰਗਾਸੁ॥
॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ੩੩॥ ਸਿਤਿਸਿਗਿਅੰਤ੍ਰਿਪੁਰੁਕੀਠਾ
 ॥ ਨਾਮੁਪੁਰੁਕਾਲਗਾਮੀਠਾ॥ ਸਗਲਸਮਿਗੀਏਕੁਸੁ
 ਪਟਿਆਹੈ॥ ਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦ੍ਰਿਸਟਿਹਿ॥ ਨਉ
 ਨਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੁਰੁਕਾਨਾਮੁ॥ ਵੇਹੀਮੈਹਿਇਸਕਾਬਿ
 ਸਗਾਮੁ॥ ਸਿਨਸਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਵ॥ ਕਹਨੁਨਜਾ
 ਈਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ॥ ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿਸੁਆ
 ਪਿਦਿਖਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਸੇਝੀਪਾਏ॥੧॥ ਸੇਅੰ
 ਕ੍ਰਿਸੇਬਾਹਰਿਅਨਿਤ॥ ਪਟਿਪਟਿਬਿਅੰਪਰਹਿ
 ਆਭੁਗਵੰਤ॥ ਧਰਨਮਾਹਿਅਕਾਸਪਟਿਆਲਾ॥

ਸਰਬਲੋਕਪੁਰਨਪਤਿਪਾਲ॥ ਬਨਿਤਨਿਪਰਬਤਿਐ
ਪਾਰਬਹੁਮੁਜੈਸੀਆਗਿਆਤੈਸਾਕਰਲੁ॥ ਪਉਦੁਪਾ
ਦੀਬੈਸਿਤਮਾਹਿ॥ ਚਾਰਕ੍ਰੋਟਦਹਿਦਿਸੇਹਿਸਮਾਹਿ
॥ ਤਿਸਤੇਭੀਨਨਹੀਕੇਠਾਉ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕ
ਸੁਖਪਾਉ॥ ੨॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮਿਤਮਾਹਿਦੇਖੁ॥ ਸਸੀ
ਅਰਸੂਰਨਖਤਮਾਹਿਦੇਕ॥ ਬਾਣੀਪਰੁਕੀਸਰੁਕੇਬੇਲੈ
॥ ਆਪਅੰਤੁਲਨਕਬਹੁਤੁਲੈ॥ ਸ੍ਰਬਕਲਾਕਰਿਖੇ
ਲੈਖੇਲ॥ ਮੇਲਨਪਾਈਐਗੁਣਹਿਅਮੇਲ॥ ਸ੍ਰਬ
ਜੇਤਿਮਾਹਿਜਾਕੀਜੇਤਿ॥ ਧਾਰਿਰਹਿਓਸੁਆਮੀਓਤਿ
ਧੇਤਿ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰੁਰਮਕਾਨਾਸੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਨਮਾਹਿ
ਏਹੁਬਿਸਾਸੁ॥ ੩॥ ਸਿਤਜਨਾਕਾਪੇਖਨਸਰੁਕ੍ਰਮਾ॥
ਸਿਤਜਨਾਕੈਹਿਰਦੈਸਭਿਪਰਮ॥ ਸਿਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁ

ਕੁਬਚਨ॥ ਸੁਬਬਿਅਪੀਗਮਸਿਗਿਰਚਨ॥ ਜਿਨ
 ਜਾਤਾਤਿਸਕੀਇਹਰਹਤ॥ ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਸਰਿ
 ਕਹਤ॥ ਜੇਜੇਹੇਇਸੇਈਸੁਖਮਾਨੇ॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹ
 ਰੁਪੁਭੁਜਾਨੇ॥ ਅੰਤਿਬਸੇਬਾਹਰਿਭੀਓਹੀ॥ ਨਾਨਕਦ
 ਰਸਨੁਦੇਖਸਰਿਮੇਹੀ॥੪॥ ਆਪਸਤਿਕੀਅਸਰੁ
 ਸਤਿ॥ ਤਿਸੁਪੁਰੁਤੇਸਗਲੀਉਤਿਪਤਿ॥ ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾ
 ਕਰੇਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੇਕਾਰੁ॥ ਅਨਿਕਕ
 ਲਾਲਖੀਨਹਜਾਇ॥ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾ
 ਇ॥ ਕਦਨਨਿਕਾਟਿਕਦਨਕਹੀਅੰਦੁਰਿ॥ ਆਪੇ
 ਅਪਿਅਪਭੁਰਪੁਰਿ॥ ਅੰਤਗਤਿਜਿਸੁਅਪਿਜ
 ਨਾਏ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਸਾਧੂਏ॥੫॥ ਸੁਬਭੂਤ

ਆਪਿਵਰਤਾਰਾ॥ ਸਬਨੈਨਆਪਿਪੇਖਨਹਾਰਾ॥ ਸ
ਗਲਸਮਗੀਜਾਕਾਤਨਾ॥ ਆਪਨਜਸੁਆਪਹੀਸੁ
ਨਾ॥ ਆਵਨੁਜਾਨੁਇਕੁਖੇਲੁਬਨਾਇਆ॥ ਆਗਿ
ਆਕਾਰੀਕੀਨੀਮਾਇਆ॥ ਸਰੁਕੈਮਧਿਅਲਿਪਤੇ
ਰਹੈ॥ ਜੇਕਛੁਕਹਣਾਸੁਆਪੇਕਹੇ॥ ਆਗਿਆਆ
ਵੈਆਗਿਆਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਨਾਵੈਤਾਕੈਲੇਕੇਸ
ਮਾਇ॥ ੬॥ ਇਸਤੇਹੋਇਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾ॥ ਓਰੈਕਹੁ
ਕਿਨੈਕਛੁਕਰਾ॥ ਆਪੁਲਾਕਰਤੁਤਿਅਤਿਨੀਕੀ
॥ ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੇਜੀਕੀ॥ ਆਪਿਸਚੁਧਾਰੀਸ
ਚੁਸਚੁ॥ ਓਤਿਪੇਤਿਆਪਨਸਿਗਿਰਚੁ॥ ਤਾਕੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ ਦੂਸਰਿਹੋਇਤਸੇਸੁਪਾਇ॥

ਤਿਸਕਥੀਆਸਰੁਪਰਵਾਨ॥ ਗੁਰਪਸਾਦਿਨਾਨਕ
 ਇਹੁਜਾਨ॥ ੭॥ ਜੇਜਾਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖਹੋਇਆਪਿ
 ਅਲਾਇਲਏਪੁਰਸੇਇ॥ ਓਹੁਪਿਨਵਿਤਕੁਲਵੇਤੁ
 ਪਤਵੇਤੁ॥ ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁਰਿਵੈਰੁਗਵਿਤੁ॥ ਪਿ
 ਨੁਪਿਨੁਪਿਨੁਜਨੁਆਇਆ॥ ਜਿਸੁਪਸਾਦਿਸਰੁਜ
 ਗਤੁਤਗਾਂਇਆ॥ ਜਨਮਾਵਨਕਇਹੈਸੁਆ॥ ਓ
 ॥ ਜਨਕੈਸਿਗਿਓਤੁਆਵੈਨਾਉ॥ ਅਗੀਪਮੁਕਤਿਮੁ
 ਕਤਿਕਰੈਸਿਸਾਰ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮ
 ਸਕਾਰ॥ ੮ ੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥ ਪੁਰਾਪੁਰੁਅਗਾਪਿ
 ਆਪੁਰਾਜਾਕਾਨਉ॥ ਨਾਨਕਪੁਰਾਪਾਇਆਪੁਰੇ
 ਕੇਗੁਨਗਾਇ॥ ੧॥ ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ੨੪॥

ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਮਕਾਸੁ ਨਿਉਪਦੇਸੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ
ਪੈਥੁ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੇ ਹੁਗੋ ਬਿੰਦੁ॥ ਮਨ ਅੰਤਰੀ
ਉਤਰੈ॥ ਏਵ॥ ਆਸ ਅਨਿਤੁ ਤਿ ਆਗਹੁ ਤਰੰਗਾ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੁਰ ਮਨ ਮੰਗ॥ ਆਪਣੇ ਭ੍ਰਿਕੇ ਨਤੀ
ਕਰਹੁ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਅਗਨ ਸਾਗੰਗੁ ਤਰਹੁ॥ ਹੋਰਿ
ਧਨ ਕੇ ਭਰ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨ ਮ ਸਕਾਰ
॥੧॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਅਨਿਦ॥ ਸਾਧ ਸਿਗਿ ਭੁਜ ਪ
ਮਾਨਿਦ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰ ਬਿਧਾਰੁ ਜੀਉ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿ
ਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ॥ ਚਿਤੁ ਚਿਤੁ ਦੁਇ ਨਾਗਾਇਕੁ ਏ
ਕ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ॥ ਗੋਪਾਲੁ ਦਾਸੇ
ਰਦੀ ਨਾਇਆਲ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ

॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਬਾਰਿ ਬਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਕ
ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥ ਓਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧਕੇ ਬਚਨ ॥ ਅਮੁ
ਲੀਕ ਲਾਲਿ ਇਹ ਰਤਨ ॥ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤਿ ਹੇਤ
ਉਧਾਰ ॥ ਆਪਤ ਰੈਲੋਕ ਹਨਿ ਸਤਾਰ ॥ ਸਭ ਲਜੀ
ਵਨੁ ਸਭ ਲੁਤਾਕਾ ਸਿੰਗਾਨਾ ਕੈ ਮਨ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੀ
ਗੁ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾ ॥ ਹਰੁ ਵਾਜੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ
ਮਤ ਕਰੈ ਪੁਰਗਾਜੈ ॥ ਪੁਗਟੈ ॥ ਗੋਪਾਲ
ਮਹਿਤ ਕੇ ਮਾਥੇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਪਰੈ ਤਿਨ ਕੇ ॥ ਸਾਥੇ ॥ ੩ ॥
ਸਗ ॥ ਨਜੇਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਪੁਰ ॥ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਿਟ ਗਏ ਕੈ ਰਹੁ ਏਸ

੨੬੦

ਕੁਰੇਨ॥ ਅੰਮਿਤ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸਿਰਿ ਲੈਨ॥ ਸੁਖ ਸੀਨੁ
ਏਗੁਰ ਦੇਵ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵ ਕੀ ਸੇਵ॥ ਆਲ ਸੰਯੋ
ਲਾ ਬਿਕਾਰ ਤੇਰ ਹਤੇ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਰ ਸਨਾ ਕਹਤੇ
॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਿਇਆ ਪੁਰੁ ਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਿ
ਬਹੀ ਖੋਪਹ ਮਾਰੀ॥ ੬॥ ਪੁਰੁ ਕੀਉ ਸਤਤਿ ਕਰਹੁ
ਸਿਤਾ ਮੀਤੁ ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ
ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ॥ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਹੇਤਿ
ਨਿਧਾਨ॥ ਸੁਖ ਇਹੁ ਤਾਥੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁ
ਰਖ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਕੁ ਲੇਇ॥ ਸੁਰੁ ਤੇਉ ਚੁਪਾਏ ਅਸ
ਥਾਨ॥ ਬਹੁਰਨ ਹੋਵੈ ਅਵਨ ਜਾਨ॥ ਹਰਿਧਨ ਖਾਟ

ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਹਪਾਪ ਤਿਹੋਇ ॥ ੫ ॥
॥ ਖੋਮ ਸੀਤਿ ਰਿਪਿ ਨਵ ਨਿਪਿ ॥ ਬੁਝਿ ਰਿਪਿ ਰਿਆਨ
ਸਬ ॥ ਤਹ ਸਿਪਿ ॥ ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੇਗੁ ਪਰੁਪਿਅ
ਨੁ ॥ ਗਿਆਨ ਸੇਸਟ ਉਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਚਾਰ ਪ
ਦਾਰ ਥਕ ਮਲ ਪਗਾਸ ॥ ਸਰੁ ਕੈ ਮਾਪਿ ਸਗਲ ਤੇਓ
ਸ ॥ ਸਿੰਦੁ ਚਤੁਰਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ
ਸਟੇਤਾ ॥ ਇਹ ਛਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖ ਭੁਨੈ ॥ ਗੁਨ
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੈ ॥ ੬ ॥ ਇਹੁ ਨਿਪਾਨੁ
ਪੈ ਮਨਿ ਕੇਇ ॥ ਸਰੁ ਸੁਗਮ ਹਿਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁ
ਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਪੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮਿਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ
ਬਖਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਮਤਾ ਤਕੇਵ ਲਹਿਨਾਮ ॥ ਗੋਬਿੰ

੧੬੧

ਦੁਰਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਕੇਟਿ ਅਪਰਾਧਿ ਸਾਧਸਿ
 ਗਮਿ ਏ ॥ ਸਿਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕ ਕ
 ਰਮ ਪੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥ ੭ ॥ ਜਿਸੁ
 ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
 ਭਚੀਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਾਕਾ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੁਰਲਭੁ ਏ
 ਹਤ ਤਕਾਲ ਦਿਧਾਰੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੇਭਾ ਅੰਮੀ ਮਤਤਾ ਕੀ
 ਬਾਨੀ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਬਿਨ
 ਸੇਭੈ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧਨਾ ਮਨਿ ਰਮਲਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥ ਸਭੁ
 ਤੇਓ ਚਤਾਕੀ ਸੇਭਾ ਬਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁ
 ਖਮਨੀ ੮ ੨ ੪ ॥ ਸੁਖ ਮਨੀ ਸਿਪੁਰਨ
 ਹੋਈ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰ

ਤਾਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ
ਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਾਰ
ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿ ਸਲੋਕਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ
ਟਿਠੇ ਅਸਗਾਯੇ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕ ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉ ਗਾਤੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਆਣ
ਸਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀ ਏਕੁ ਤਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥ ੧ ਮਹਲਾ
੨ ॥ ਜੇ ਸਉਢੇ ਰਾਉ ਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਹਿ ਹਜ਼ਾਰਿ
॥ ਏਤੇ ਚੰਦਨ ਨੁਹੇਇ ਅੰਗੁਰ ਬਿਨ ਪੈਰ ਅੰਧਾਰ

॥ २५० ॥ १॥ नानकगुरुनचेतनीमनिआपतैसु
चेत॥ हुटेतिलबुआतुसिउसुदेअंदरिखेता॥
खेतेअंदरिहुटेआकहुनानकसचिनहि॥ ६॥
लीअहिछलीअहिबपुनैबुतीतनदिचिसुअ
॥ ३॥ ॥ ५॥ ॥ ५॥ ॥ ५॥ ॥ ५॥ ॥ ५॥ ॥ ५॥
रचिउनाउ॥ दूजीकदरतिसाझीअैकरिआ
सतुडिठेचाउ॥ दाताकरताआपिउतुसिदे
दुहिकरहिपसाउ॥ उज्जतेटीसबुसदेलेस
हिजिदुकरदु॥ करिआसतुडिठेचाउ॥ १॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਸਰਬਕੀਚਾਰੁ॥ ਸਚਾਤੇਗਾਅਪਰੁਸਦਾਦੀਵਾਨੁ
 ॥ ਸਚਾਤੇਗਾਹੁਕਮੁਸਚਾਭੁਗਮਾਨੁ॥ ਸਚਾਤੇਗਾਕ
 ਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਨੁ॥ ਸਚੇਤੁਪੁਆਖਹਿਲਖਕਰੇ
 ਨਿ॥ ਸਚੈਸਭਿਤਾਨੁਸਚੈਸਭਿਜੇਰਿ॥ ਸਚੀਤੇਰੀ
 ਸਿਭਤਸਚੀਸਾਲਾਹਿ॥ ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਪਿਆਇਨਿਸਚੇ॥ ਜੇ
 ਮਰਿਜੈਮੇਸੁਕਚੁਨਕਚ॥ ੧ ਮਃ॥ ੧॥ ਵਡੀਵਡਿਆ
 ਈਜਾਵਡਾਨਾਉ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ
 ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ॥ ਵਡੀਵਡਿ
 ਆਈਜਾਫੈਆਲਾਉ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਕੂਝੈਸਭਿ
 ਭਾਉ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿ॥ ਵਡੀਵ

ਨਿਯਮਾਈਜਾਅਪੇਆਪਿ॥ ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾ
ਇ॥ ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ॥ ੧॥ ਮਹਲਾ॥ ੨॥
ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈਕੇਠਹੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥
ਇਕਨਾਹੁਕੀਮਿਸਮਾਇਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕ
ਕੇਵਿਣਾਸੁ॥ ਇਕਨਾਭਾਣੈਕਵਿਲਏਇਕਨਾਅ
ਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ ਏਵਭੀਆਖਿਨਜਾਪਈ
ਜਿਕਿਸੈਆਣੈਰਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ
ਐਜਾਕਉਆਪਕਰੇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨ
ਕਜੀਉਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ
॥ ਚਿਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਕੰਠੈਚਾਣਿਵਖਕਰੇਠਜਜ
ਮਾਇਆ॥ ਥਉਨਾਪਾਇਨਿਕੁਨਿਆਰਮੁਹਕ

ਲੈਦੇ ਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਉ ਗਏ
 ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿਠਾ ਗਏ ਵਾਲਿਆ ॥ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਪ
 ਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ ੧ ॥ ੧ ॥ ਦਿਸਮਾਰੁ
 ਨਾਦ ਦਿਸਮਾਰੁ ਵੇਦ ॥ ਦਿਸਮਾਰੁ ਜੀਅ ਦਿਸਮਾਰੁ
 ਰੇਦ ॥ ਦਿਸਮਾਰੁ ਰੂਪ ਦਿਸਮਾਰੁ ਰੰਗ ॥ ਦਿਸਮਾਰੁ
 ਨਾਗੋ ਠਗਹਿ ਜੇਤ ॥ ਦਿਸਮਾਰੁ ਪਉਤੁ ਦਿਸਮਾਰੁ
 ਪਾਣੀ ॥ ਦਿਸਮਾਰੁ ਅਗਨੀ ਖੇਤੁ ਹਿਦੁ ਭੁਣੀ ॥ ਦਿਸਮਾਰੁ
 ਵਪਰਤੀ ਦਿਸਮਾਰੁ ਖਸੁਣੀ ॥ ਦਿਸਮਾਰੁ ਸਾਧਿ ਸਗਹਿ
 ਪਾਣੀ ॥ ਦਿਸਮਾਰੁ ਸਿਧੇ ਗੁ ਦਿਸਮਾਰੁ ਦਿਯੇ ਗੁ ॥ ਦਿ
 ਸਮਾਰੁ ਰੂਪੇ ਦਿਸਮਾਰੁ ਰੇਗ ॥ ਦਿਸਮਾਰੁ ਸਿਠਤਿ
 ਦਿਸਮਾਰੁ ਸਾਲਾਹੁ ॥ ਦਿਸਮਾਰੁ ਅਭਿਸੁਨੁ ਦਿਸਮਾਰੁ

ਦੁਗਹ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੈਤੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੁਰਿ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ
ਦੇਖੈ ਹਾਜਰ ਹਸੁਰਿ॥ ਵੇਖਿ ਵਿਨੁ ਰਹਿ ਆਵਿਸ
ਮਾਦੁ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝੁ ਪੁਰੈ ਭਾਗਿ॥੧॥੫੯॥ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਭੁਝਿ ਸੁਖ
ਸਾਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸ
ਰਬ ਆਕਾਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ
ਪੈਨਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾ
ਤੀ ਜਿਨ ਸੀਰੀਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਆ ਜਾਹਾਨ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ॥ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ

ਬੈਸਿਤਰੁਕੁ ਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ॥ ਸਚਿ ਤੇਰੀ ਕੁਦ
 ਰਤਿ ਤੂ ਕਾ ਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਦੇਖੈ ਦਰ ਤੈ ਤਾ ਕੇ ਤਕੁ॥ ੨॥ ਪਉ
 ਝੀ॥ ਆਪੀ ਨੈ ਭੇਗ ਭੇਗਿ ਕੈ ਹੋਇ॥ ਭੁਸਮ ਸਿਭ
 ਉਰਸਿ ਧਾਇਆ॥ ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀ ਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸਿ
 ਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ॥ ਅਗੈ ਕਰਤੀ ਕੀਰਤਿ
 ਵਾਚੀ ਐ ਬਹਿਲੇ ਖਾਕਿ ਸਾਮ ਸੁਆਇਆ॥ ਥਾ
 ਉਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀ॥ ਹੁਤਿ ਸੁਦੀ ਐ ਕਿਆਰੁ ਆ
 ਇਆ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨ ਸੁਗਵਾਇਆ॥ ੩॥ ਸਲੇ
 ਕੁਸ॥ ੧॥ ਭੈਦਿ ਚਿਪ ਵਟੁ ਹੈ ਸਦਵਾਉ॥ ਭੈਦਿ

ਚਿਤਲਹਿਲਖਦਰੀਅਉ॥ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਰੈ
ਵੇਗਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਰੁਗਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਇ
ਦਠਿਰੈਸਿਰਗੁਗਾਰਿ॥ਭੈਵਿਚਿਗਜਾਧਰਾਮਦੁ
ਆਰੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦ॥ਕੇਹਕਰੇਸ਼ੀ
ਚਲਤਨਅੰਤੁ॥ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬ੍ਰਹ੍ਮਸੂਰਨਾਥਭੈ
ਵਿਚਿਆਨਾਦੇਆਕਾਸ॥ਭੈਵਿਚਿਜੇਧਮਗ
ਬਲਸੂਰ॥ਭੈਵਿਚਿਆਹਿਜਾਵਹਿਪੁਰ॥ਸਗ
ਲਿਆਰੁਉਲਿਖਿਅਗਸਿਰਿਲੇਖ॥ਨਾਨਕਨਿ
ਰਕੁਉਨਿਰੀਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ॥੧॥ਮਃ॥ਨਾਨਕਨਿਰ
ਕੁਉਨਿਰੀਕਾਰਹੇਰਿਕੇਤੇਗਮਰਵਾਲ॥ਕੇਤੀਆ

ਕੰਨਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਨਚਹਿਮ
 ਗਤੇਗਤਿਮੁਖਿਪੁਰਹਿਤਾਲ॥ਬਾਜ਼ਾਰੀਬਾਜ਼ਾਰਮ
 ਹਿਆਇਕਦੁਹਿਬਾਜ਼ਾਰ॥ਗਾਵਹਿਗਜ਼ੇਰਾਣੀ
 ਆਬੋਲਹਿਆਲਪਤਾਲ॥ਲਖਣਕਿਆਕੇਮੀ
 ਦੜੇਲਖਣਕਿਆਕੇਹਾਰ॥ਸ਼ਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਮ
 ਹਿਨਾਨਕਾਂਸੇਤਨਹੇਦੁਹਿਛਾਰ॥ਗਿਆਨਨਗਲੀ
 ਦੁਛੀਐਕਥਨਾਕਰਨਾਸਾਰ॥ਕਰਮਿਮਿਲੇਤਾ
 ਪਾਈਐਹੇਰੁਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰ॥੨॥੫
 ਉੜੀ॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿ
 ਗੁਰਪਾਇਆ॥ਏਹੁਜੀਓਬਹੁਤੇਜਨਮਰੁਰੀਮਿ

ਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਨਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਜੇਵਰੁਦਾਤਾਕੇਨਹੀਸਰਿਸੁਤਿਅਹਲੇਕਸਬਾ
ਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ॥ ਜਿ
ਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਸਚੇਸਚੁ
ਬੁਝਾਇਆ॥ ੪ ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ੧॥ ਪਪਤੀਆਸ
ਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰੇਕੇਨਗੋਪਾਲਿ॥ ਗਹੇਦੁਪਉਤੁ
ਪਾਣੀਥੈਸਿਤਰੁਚੇਦੁਸੁਰਜੁਅਵਤਾਰੁ॥ ਸਗਲੀ
ਧਰਤੀਮਾਲਪਨੁਦਰਤਤਿਸਰਬਜੈਜਾਲ॥ ਨਾਨ
ਕਮੁਸੈਗਿਆਨਦਿਖਹੁਦੀਖਾਇਗਿਆਜਮਕ
ਲ॥ ੧॥ ਮਃ॥ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ॥ ਪੈਰਹ

ਲਾਇਨਿਓਰਨਿਸਿਰ॥ ਉਤ੍ਰਿਉਤ੍ਰਿਉਗਾਵਾਸ੍ਰਾਟੈ
 ਪਾਇ ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਪਾਰਿਜਾਇ॥ ਰੋਟੀਆ
 ਕਾਗਇਪੁਰਹਿਤਾਲਿ॥ ਆਪੁਪਛਾਤ੍ਰਹਿਧਰ
 ਤੀਨਾਲਿ॥ ਗਾਵੁਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵੁਨਿਕਾਨ
 ॥ ਗਾਵੁਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ॥ ਨਿਰਕੁਉਨਿਰੰਕਾਰੁ
 ਸਚਨਾਮ॥ ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਿਜਗਾਨ॥ ਸੇ
 ਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚਤ੍ਰਉ॥ ਭਿਨਿਰੈਤ੍ਰਿਜਿਨਾਮ
 ਨਿਚਉ॥ ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਦ
 ਹੀਕਰਮਿਲਿਪਾਏਪਾਇ॥ ਕੇਲੁਚਰਖਾਚਕੀ
 ਚਕੁ॥ ਬਲਵਾਰੇਲੇਬਹੁਤਮਨਿਤ॥ ਲਾਟੁਮਾਧਾ

ਈਆਮਨਗਾਹ॥ ਪੀਥੀਭੁਓਟੀਆਲੈਨਿਨਸਾ
ਹੁ॥ ਸੂਅੈਚਾਨਿਭੁਵਾਈਆਹਿਜੈਤੁ॥ ਨਾਨਕਭ
ਉਇਆਗਾਟੁਤਨਅੰਤ॥ ਬੀਧਨਬੀਧਿਭੁਵਾ
ਏਸੇਇ॥ ਪੈਇਅੈਕਿਰਤਿਨਚੈਸਰੁਕੋਇ ਨ
ਚਿਨਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇਰੇਇ॥ ਉਤੁਨਜਾਹੀ
ਸਿਧਨਹੇਹਿ॥ ਨਚਕੁਕਦਤੁਮਨਕਾਚਾਉ॥
ਨਾਨਕਜਿਨਿਮਨਿਭੁਉਤਿਨਾਮਨਿਭੁਉ॥ ੨
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਉਤੇਗਾਨਿਰੀਕਾਰਹੈਨਾਇਲਇਅੈ
ਨਰਕਿਨਜਾਈਅੈ॥ ਜੀਉਪੀਤੁਸਰੁਤਿਸਦਾਦੇ
ਖਾਜੈਅਖਿਗਾਵਾਈਅੈ॥ ਜੇਲੈਨਹਿਉਗਾਅਾ

ਪਛਾਕਰਿਖੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ॥ ਜੇਜਰਵਾਦਾ
 ਪਰਹਰੈਜਰਵੇਸੁਕਰੇਦੀਆਈਹੈ॥ ਕੋਰਹੈਨਕੁਰੀ
 ਐਪਾਈਐ॥ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁਮਧੁ॥ ੧॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾ
 ਸਿਫਤਿਸਰੀਅਤਿਪਾਨ੍ਹਿਪਾਨ੍ਹਿਕਰਹਿਬੀਚਾ
 ਰ॥ ਬੀਦੇਸੇਲਿਪਵਹਿਦਿਚਿਬੀਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀ
 ਟਾਰ॥ ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂ
 ਪਿਅਪਾਰ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅਰਚਾਪੂਜਾਅ
 ਗਰਵਾਸੁਕਹਕਾਰ॥ ਜੋਗੀਸੁਨਿਧਿਆਵਨਿਸੇ
 ਤੇਅਲਖਨਾਨੁਕਰਤਾਰ॥ ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮੁਨਿ
 ਰੰਜਨਕਾਇਆਕਾਆਕਾਰ॥ ਸਤੀਆਮਨਿਸਿ

ਤੇਖੁਭਿਪਜੈਦੈਕੈਬੀਚਾਰੁ॥ ਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਗੁਣੁ
ਸੇਭੁਕਰੇਸੀਸਾਰੁ॥ ਚੇਗਜਾਗਾਤੈਕੁਨਿਆਰਾਖਾਰਾ
ਬਾਵੇਕਾਰਇਕਹੇਦਾਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਉਤਿ
ਨਾਉਕਾਈਕਾਰ॥ ਜਲਿਥਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆ
ਪੁਲੇਆਆਕਾਰਾਆਕਾਰ॥ ਓਇਜਿਆਖਹਿ
ਸੁਤੈਹੈਜਾਣਹਿਤਿਨਾਉਤੇਰੀਸਾਰ॥ ਨਾਨਕਭ
ਗਤਾਭੁਖਸਾਲਾਹਣੁਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ ਸਦਾ
ਅਨਿਦਰਹਹਿਦਿਨੁਗਤੀਗੁਣਵੇਤਿਆਪਾਛਾ
ਰੁ॥੧॥ਮਃ ੧॥ ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੈਣੈਪਈਕੁ
ਮਿਆਰ॥ ਪਤਿਭਾਤੇਇਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕਰੇ

ਪੁਕਾਰ॥ ਜਲ ਬਲ ਰੇਵੈ ਬਪਤੀ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸ੍ਰੁਤਿ ਪਦ
 ਹਿ ਅੰਗਿਆਰ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰ ਤੈ ਕਾਰ ਕੁਕੀ
 ਆਸੇ ਸਾਢੈ ਕਰਤਾਰ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁ
 ਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇ
 ਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਓ ਆਪਰ ਖਿਓ ਨੁਕਰਿ ਪਰ
 ਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੈਸ
 ਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਦਿਓ ਹੁਮੇ ਹੁਚੁ ਕਾਇਆ॥ ਭਿ
 ਤ ਮੁਏ ਹੁਕੀ ਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾ
 ਇਆ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ॥ ੬ ॥ ਸੱਲ
 ਕੁਮ॥ ੧ ॥ ਹਉ ਦਿਓ ਆਇਆ ਹਉ ਦਿਓ ਗਇ

੧੬੬

ਆ॥ ਹੁਇਵਿਚਿ ਜੇ ਮਿਆ ਹੁਇਵਿਚਿ ਮੁਆ॥ ਹੁਇਵਿ
ਚਿ ਟਿਤਾ ਹੁਇਵਿਚਿ ਲਇਆ॥ ਹੁਇਵਿਚਿ ਖਟਿ
ਆ ਹੁਇਵਿਚਿ ਗਿਟਿਆ॥ ਹੁਇਵਿਚਿ ਸਚਿਆ
ਰੁਕੁਨਿਆਰੁ॥ ਹੁਇਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ॥
ਹੁਇਵਿਚਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰੁ॥ ਹੁਇਵਿਚਿ
ਸੈ ਹੁਇਵਿਚਿ ਰੇਵੈ॥ ਹੁਇਵਿਚਿ ਭੁਗੀ ਐ ਹੁਇਵਿਚਿ
ਧੋਵੈ॥ ਹੁਇਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਨਿਨਿ ਸੇਖੈਵੈ॥ ਹੁਇਵਿਚਿ
ਮੁਖੁ ਹੁਇਵਿਚਿ ਸਿਆਣੁ॥ ਸੇਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾ
ਨਸਾਣੁ॥ ਹੁਇਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹੁਇਵਿਚਿ ਫੁਾਇ
ਆ॥ ਹੁਇ ਮੈਕ ਰਿਕ ਰਿਜੈ ਤਉ ਪਾਇਆ॥ ਹੁਇ

ਮੈਬੂਤੈਤਾਦਰਸੁਸੁਭੈ॥ਗਿਆਨਾਵਿਹੁਣਾਕਥਿਕ
 ਬਿਲੁਸੁਭੈ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਅੰਲੇਖੁ॥ਸੇਹਾ
 ਵੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖੁ॥੨ ਮਹਲਾ ੨॥ਹਉ
 ਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਹਉਮੈਏ
 ਈਬੀਧਨਾਛਿਰਿਛਿਰਿਜੇਨੀਪਾਹਿ॥ਹਉਮੈਕਥ
 ਹਉਪਜੈਕਿਤੁਸਿਯਮਿਏਹਜਾਇ॥ਹਉਮੈਏਹੈ
 ਹੁਕਮੁਹੈਪਾਇਅੰਕਿਰਤਿਛਿਰਾਹਿ॥ਹਉਮੈਦੀ
 ਰਖਰੇਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀਇਸੁਮਾਹਿ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇ
 ਆਪਣੀਤਾਗੀਰਕਾਸਕਦੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
 ਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁਸਿਯਮਿਦੁਖਜਾਇ

॥२॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਵਕੈ ਕੀਤੀ ਸਿਭੇ ਖੀਈ ॥ ਜਿਨੀਸ
 ਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਚਿਨੀ ਮੁੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ
 ਕਰਿ ਸੁਕੁਤ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਚਿਨੀ ਦੁਨੀਆ
 ਤੇ ਨ ਬਧਨਾ ਮੈਨ ਪਾਵੀ ਬੇੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤੇ ਬਖ
 ਸੀ ਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜ੍ਹਹਿ ਸਦਾਇਆ
 ॥ ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥ ੧੦ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
 ॥ ਪੁਰਖਾ ਬਿਰਖਾ ਤੀਰਥਾ ਤਟਾ ਮੇਘਾ ਬੇਤਾਹਾ
 ॥ ਟੀਪਾਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੰਖੀਯਾ ਵਰਭੇਤਾਹਾ ਅੰਤੁ
 ਜੇਰੇ ਰਜਤ ਭੁਖਾ ਫੁਟੀ ਜਾਖਾਣੀ ਸੇਤਾ ਜਾਹਾ ॥
 ਸੇਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾ ਮੇਰਾ ਜੀਤਾਹਾ ॥ ਨ

ਨਕਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਜਮਾਨੈ ਸਭ ਨਾਹ॥ ਜਿਨਿ
ਕਰਤੈ ਕਰਣ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਤਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ॥ ਜੇ
ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕੈ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜੰਗ॥ ਤਿਸ
ਜੇ ਹਾਮੀ ਸੁਅ ਯਾਤਿ ਤਿ ਸੁ ਤਿ ਸੁ ਦੀ ਘਾਟੁ ਅਰੁ
ਗ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਧਿਨ ਵਿਆਹਿਕਾ ਵਿਆ
ਤਗ॥ ਮਃ ੧॥ ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨ
ਪਾਵਾਹੁ॥ ਲਖ ਤਪ ਉਪਾਹਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸੈਰਜ ਜੰਗ
ਘੇ ਘਾਟੁ॥ ਲਖ ਸੁਰ ਤਣੁ ਸੰਗ ਹਾਮ ਰਣੁ ਮਹਿ ਫੁਟਹਿ
ਪਾਵਾਹੁ॥ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਪੜ੍ਹੀ
ਅਹਿ ਪਾਠ ਪਾਵਾਹੁ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣ ਕੀਆ

ਲਿਖਿਆ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ~~ਮ~~ ਆਖਿਆ ॥
 ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀ ਜਾਣੁ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਜਾਹਿਦੁ ਏਕੁ ਤੂੰ
 ਜਿਨ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸ ਮਿ
 ਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰਮਿ ~~ਲਿਖਿਆ~~
 ਲਿਖੈ ਸਚੁ ਯਾਇਆ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾ
 ਏਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣੁ ਨੀ ਮਨ ਮੁਖੀ
 ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆਂ ਕਾਹੇ ਆਇ
 ਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ
 ਗਤੀ ਲਈ ਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਗਿ ~~ਸਾਖੀ~~ ਸਾਖੀ ॥

ਅਹਿਸਾਸਾ॥ ਪਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਿਬੇਨੀਪਾਈਅਮੈਪਤ੍ਰਿ
 ਪਤ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਅਹਿਖਾਤਿ॥ ਪਤ੍ਰੀਅਹਿਜੇਤੇਬ
 ਰੰਬਰਸਪਤ੍ਰੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸਪਤ੍ਰੀਅਹਿ
 ਜੇਤੀਅਹਿਜੇਤੀਪਤ੍ਰੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ॥ ਨਾਨਕ
 ਲਖੈਇਕਿਗਲਹੋਰਹਉਸੈਸੁਖਦੁਸੁਖ
 ॥੧ ਮਃ॥ ਲਿਖਿਲਿਖਿਪਤ੍ਰਿਅਤੇਤਾਕਤ੍ਰਿਅ
 ਗਬਹੁਤੀਰਬਿਭੁਦਿਅਤੇਤੇਲਦਿਅ॥ ਬਹੁ
 ਭੇਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਅ॥ ਸਹੁਦੇਜੀਅ
 ਅਪਦੁਕੀਅਮਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਦੁ
 ਇਆਬਾਦੁਖੁਪਾਇਆਦੁਜਾਭੁਇਅ

॥ ਬਸਤੁ ਨ ਪਾਹਿ ਰੈ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ਮੋ ਨਿਦਿਗੁ
ਤਾ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ॥ ਪਾਗੁ ਭਿਖੇਤਾ
ਛਾ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਛਾ ॥ ਅਲਮ ਲੁਖਾ
ਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧੈ ਪਤਿਗ
ਵਾਈ ॥ ਦਿਖੁ ਨਾ ਵੇਕਿਛੁ ਬਾਇਨ ਪਾਈ ॥ ਰ
ਹੈ ਕੇ ਬਾਣੀ ਮਨੀ ਮਸਾਣੀ ॥ ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਠਿ
ਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝੈ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਏ
ਗਰਿ ਕਾਨਾ ਮੁਖੀ ਨਿਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਕ
ਰੈ ਸੇ ਪਾਏ ॥ ਆਸ ਅੰਧੇ ਸੰਤੈ ਨਿਹਿ ਕੇਵਲੁ
ਭਿਖੈ ਬਾਇਨ ਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪੰ ॥ ਭੁਗਤ ਤੇਰੇ

ਮਨਿਭਾਵਦੇਦਰਿਸੇਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ॥ ਨ
 ਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਦਰਿਦੇਅਨਲਹਨੀਧਾ
 ਵਦੇ॥ ਇਕਮੁਲੁਨਬੁਝੁਨਿਆਪਦੁਅਦੁਹੇ
 ਦਾਅਪੁਗਾਵਾਇਦੇ॥ ਹਉਰੁਦਾਦੁਰੀਕਾਨੀਚ
 ਜਾਤਹੇਰਉਤਮਜਾਤਸਦਾਇਦੇ॥ ਤਿਨਅੰ
 ਗਾਜਿਤੁਏਪਿਆਦੇ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ॥ ੧॥
 ਕੂਨ੍ਹਗਜਾਕੂਨ੍ਹਪਰਜਾਕੂਨ੍ਹਸਰੁਸਿਸਾਰੁ॥ ਕੂ
 ਨ੍ਹਮੀਤੁਪਾਕੂਨ੍ਹਮਾਨ੍ਹੀਕੂਨ੍ਹਬੈਸਦੁਹਾਰੁ॥ ਕੂਨ੍ਹ
 ਸੁਇਨਾਕੂਨ੍ਹਰੁਪਾਕੂਨ੍ਹਪੈਨਦੁਹਾਰੁ॥੩॥ ਕੂ
 ਨ੍ਹਕਾਇਆਕੂਨ੍ਹਕੈਪਨ੍ਹਕੂਨ੍ਹਰੁਪੁਅਪਾਰੁ॥

ਕੁਨੁਮੀਆਕੁਨੁਕੀਕੀਖਪਹੋਏਖਾਰੁ॥ਕੁਨਿਕੁਨੇਨੇ
ਹੁਲਗਾਵਿਸਰਿਆਕਾਰਤਾਰ॥ਕਿਸਨਾਲਿ
ਕੀਚੈਏਸਤੀਸਰੁਜਗਚਲਣਹਾਰੁ॥ਕੁਨੁ
ਮਿਠਾਕੁਨੁਮਾਖਿਓਕੁਨੁਤੇਏਪੂਰ॥ਨਾਨਕਦ
ਖਾਣੈਏਨਤੀਤੁਪੁਕਾਸੁਕੁਨੇਕੁਨੁ॥੧॥ਮਃ॥੧॥
ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਗਿਏਸਚਾਹੋਇ॥
ਕੁਨੁਕੀਮਲਓਰੋਤਨੁਕਰੋਹਛਾਧੋਇ॥ਸਚੁ
ਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥
ਨਾਉਸੁਣਿਮਨੁਰਹਸੀਐਤਾਪਾਏਮੇਖਦ
ਆਰੁ॥ਸਚੁਤਾਪਰਜਾਣੀਐਜਾਜਗਤਿਜਾ

ਫੈਜੀਉ॥ ਧਰਤਿਕਾਇਆਸਾਧਕੈਵਿਉਦੇਇ
 ਕਰਤਾਬੀਉ॥ ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਅੰਜਾਸਿਖ
 ਸਚੀਲੇਇਦਾਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁ
 ਪੀਨਦਾਨੁਕੇਇ॥ ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਅੰਜਾਅ
 ਤਮ॥ ਤੀਰਥਿਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਨੇਪੁਛਿ
 ਕੈਬਹਿਰਹੈਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਚੁਸਚੁਭਨਾਹੇ
 ਇਦਾਰੂਪਾਪਕਰੈਏਇ॥ ਨਾਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨ
 ਤੀਜਿਨਸਚੁਪਲੈਏਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਾਨਮਹਿ
 ਰਾਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤਕਿਲਾਈਅੰ
 ॥ ਕੂਨਾਲਾਲਚੁਛੁਡੀਅੰਹੇਇਕਮਾਨਿਅਲਖੁ

ਪਿਆਈਐ॥ ਫਲੁ ਤੇ ਦੇਹੇ ਪਾਈਐ ਜੇ ਦੇਹੀ ਕਾਰ
ਕਮਾਈਐ॥ ਜੇ ਹੋਵੇ ਪੂਰ ਬਿਲਿਖਿਆ ਤਾਧੁ ਤਿਤਿ
ਨਈ ਪਾਈਐ॥ ਮਤਿ ਬੋਝੀ ਸੇਵ ਗਾਵਾਈਐ॥ ੧੦
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੁਨ੍ਹ ਦੁਤਿ ਆਕਲਿ
ਕਾਲ ਖਬੇਤਾਲ॥ ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੇਇ ਗਾਏ
ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤਉ ਉਗਵੈ
ਰੁਤੀ ਹੁਰੁ ਤਿਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਹੋ ਬਾਹਰਾ ਰੋਰੋ
ਗੁਨ ਸੇਇ॥ ਭੈਦਿ ਚਿਖੈ ਬਿਚਰੁ ਆਈਐ ਸਰਸੁ ਪਾ
ਹੁਤ ਨਿਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੁਰਗਤੀ ਜੇਰ ਪੈ ਕੂੜੈ ਸੇਇ
ਨਕੇਇ॥ ੧੧ ਮਃ॥ ਲਬ ਪਾਪੁ ਦਇ ਗਲਾ ਮੰਹਤਾ

ਕੁਨ੍ਹਹੇਆਸਿਕਿਦਾਰ॥ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਪੁਛੀਐ
 ਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰ॥ਅੰਧੀਰਾਜਤਿਗਿਆ
 ਨਦਿਗੁਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰ॥ਗਿਆਨੀਨ
 ਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰ॥ਉਚੇਰੂ
 ਕਹਿਵਾਦਾਗਵਹਿਜੇਧਾਕਾਬੀਚਾਰ॥ਮੁਰਖਪੰ
 ਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਿਸੈਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰ॥
 ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੇਖ
 ਦੁਆਰ॥ਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗੁਤਿਨਜਾਣਹਿ
 ਛਡਿਬਹਹਿਪਰਬਾਰ॥ਸਭੁਕੇਪੂਰਾਆਪੇ
 ਹੋਵੈਪਟਿਨਕੋਈਆਖੈ॥ਪਤਿਪਰਿਵਾਣਾਪਿ

ਛੈਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੇਲਿਆਜਾਪੈ॥੨ਮਃ॥ਵਦੀ
ਸੁਦਜਗਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੇਇ॥ਸਭਨਾ
ਛਾਲਾਮਾਗੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇਅਗੈਜਾ
ਤਿਨਜੇਹੁਹੈਅਗੈਜਾਉਨਵੇਜਿਨਿਕੀਲੇਖੈਪ
ਤਿਪਾਵੈਦੇਹੇਗੇਸੇਈਕੇਇ॥੨॥੫੬੩॥ਧੁਰਿ
ਕਰਮੁਸਿਨਾਕਉਤੁਪੁਪਾਇਆ॥ਤਾਤਿਨੀਖਸ
ਮੁਧਿਆਇਆ॥ਏਨਾਜਿਤਾਕੈਵਸਿਕਛੁਨਹੀ
ਤੁਪੁਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਇਕਨਾਨੁਕੈਤ੍ਰਿਮੇ
ਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆਪਹੁਤੁਪੁਖੁਆਇਆਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਜਾਇਆਜਿਥੈਤੁਪੁਆਪੁਬੁਝਾਇ

ਆ॥ ਸਹਜੇਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ॥੧੧॥ **ਸਲੋਕੁ ਮਃ**
੧॥ ਦੁਖੁ ਦਾਰੁ ਸੁਖ ਰੇਗੁ ਭੁਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਨਿ
 ਹੋਈ॥ ਤੁੰ ਕਰਤਾ ਕਰੁ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾਹੁ ਉਕਰੀ ਨਹੇ
 ਈ॥੧ ਮਃ॥੧॥ ਕਲਿ ਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ॥
 ਤੇਗ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ॥੧॥ **ਰਹਉ॥** ਜਾਤਿ
 ਮਹਿ ਜੇਤਿ ਜੇਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭੁਰਪੁ
 ਰਿਹਾਇਆ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆ
 ਲਿਓ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੁਣਾ ਸੁਕਰਿ
 ਰਹਿਆ॥੧॥੨ ਮਃ॥੧॥ ਜੇਗਾ ਸਬਦੇ ਗਿਆਨ ਸ

ਬਦੇਬੇਦਸਬਦੇਬ੍ਰਹਮਣੁ॥ ਖਣੀਸਬਦੇਸੂਰੰਬ
ਦੇਸੂਦਸਬਦੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਹਿ॥ ਸਰਬਸਬਦੇਏਕ
ਸਬਦੇਜੇਕੇਜਾਣੈਭੇਉ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸਹੈਸੇ
ਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ ੩ ਮਃ॥ ੧॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨਿਸਰ
ਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਾਮਾਤਮਾ॥ ਮਾਤਮਾਦਾਸੁਦੇ
ਵਸਿਜੇਕੇਜਾਣੈਭੇਉ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੇ
ਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ ਮਃ ੧॥ ਕ੍ਰਿਭੇਬਧਾਸਲੁਰਹੈ
ਸਲਬਿਨੁਕ੍ਰਿਭੁਨਹੈਇ॥ ਗਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨੁ
ਰਹੈਗੁਰਾਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੈਇ॥ ੫॥ ਪਉੜੀ॥
ਪਾਨ੍ਹਿਆਹੈਵੇਗੁਨਹਗਾਰੁਤਾ॥ ਚਿਮੀਸਧੁਨਮਾ

ਗੀਐ॥ ਜੇਹਾ ਪਾਲੇ ਪਾਲ ਦਾ ਤੇ ਦੇਹੇ ਨਾ ਦਿਖਾ
 ਗੀਐ॥ ਐਸੀ ਕਲ ਨ ਖੋਡੀ ਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਾਹਗ
 ਇਆ ਹਾਰੀਐ॥ ਪਤ੍ਰਿਆ ਤੇ ਚਮੀਆ ਵੀਚਾ
 ਰੁਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁਅਗੈ ਮਾਰੀ
 ਐ॥ ੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ੧॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ
 ਇਕੁ ਰਬੁ ਇਕੁ ਰਬੁ ਦਾ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗੁ ਠਹਿਰਿ
 ਟਾਈ ਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝੁ ਹਿਤਾਹਿ॥ ਸਤਿ
 ਜੁਗਿ ਰਬੁ ਸਿਤੋਖ ਕਾ ਪਰਮੁ ਅਗੈ ਰਬੁ ਦਾ॥ ਤੇ
 ਰਬੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੇਰੁ ਅਗੈ ਰਬੁ ਦਾ॥ ਦੁਆ ਪੁਰਿ
 ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਬੁ ਦਾ॥ ਕਲਿ ਜੁਗਿ

ਬੁਅਗਨਿਕਾਕੁਨਆਗੈਰਬਦਾਹੁ॥੧ ਮਃ ੧॥ ਸਾਮ
ਕਹੈਸੇਤੀਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਮਹਿਆਏਸਚਿਰ
ਹੈ॥ ਸਰੁਕੇਸਚਿਸਮਾਏ॥ ਗਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆਰੁ
ਰਖੁਰ॥ ਗਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੁਰੁ॥ ਨਾਇ
ਲਾਇਐਪਗਾਛੁਤਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਤਉਮੇਖੰਤਰੁ
ਪਾਹਿ॥ ਜੁਜੁਮਹਿਜੇਰਿਛੁਲੀਚੇਵਾਵਲਿਕਾਨ
ਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਰੁਇਆ॥ ਪਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆ
ਇਆਬ੍ਰਿਦੁਬਨਿਮਹਿਰੀਗੁਕੀਆ॥ ਕਲਿਮਹਿ
ਬੇਦਅਥਰਬਦੁਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁ
ਰੁਇਆ॥ ਨੀਲਬਸਤੁਲੇਕਪਨ੍ਰੇਪਾਹਿਰੇਤੁਰ

ਕਪਠਾਣੀਅਮਲਕੀਆ॥ ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਹਿ
 ਆਰ॥ ਪੜ੍ਹਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਾਰਬੀਚਾਰ॥ ਭਾਉ
 ਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ॥ ਤਉਨਾਨਕਮੇਖੇਤਰੁ
 ਪਾਏ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਦਿਟਹੁਵਾਰਿਆ
 ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਗਲਿਆ॥ ਜਿਨਕਰਿਉ
 ਪਦੇਸੁਗਿਆਨੁਅੰਝਨਦੀਆਇਨੀਨੇਤੀਜਗ
 ਤੁਝਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ ਖਸਮੁਛੋਡਿਦੁਜੈਲਗੋਡੁਬੈ
 ਸੇਵਦੁਜਾਰਿਆ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਹੈਬੋਹਥਾਦਿਰਲੈ
 ਕਿਨੈਵਾਚਾਰਿਆ॥ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ
 ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ੧॥ ਸਿਮਲਰੁਖੁਸਗਾਇਗਾਆ

ਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਚੁ॥ ਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸਿਰ
ਰਿਜਾਹਿਨਿਗਸੇਕਿਤੁ॥ ਛਲਿਛਿਕੇਛਲਕਕਕ
ਕੇਕੇਮਿਨਆਵਹਿਪਤਿ॥ ਮਿਠਿਤਿਨੀਵੀਨਾਨ
ਕਾਗੁਣਚੰਗਿਆਈਆਤਤੁ॥ ਸਰੁਕੇਨਿਵੇਆ
ਪਕਉਪਰਕਉਨਿਵੇਨਕੇਇ॥ ਧਰਿਤਰਸੁਤੇ
ਲੀਐਨਿਵੇਸੁਗਉਗਹੇਇ॥ ਅਪਗਾਧੀਦੁਨਾਨਿ
ਵੇਜੇਹੀਤਾਮਿਰਗਾਹਿ॥ ਸੀਸਨਿਵਾਇਐਕੁਆ
ਈਐਜਾਰਿਵੈਕਸੁਧੇਜਾਹਿ॥ ੧ ਮਃ ੧॥ ਪਤਿਪੁਸ
ਤਕਿਸਿਧਿਆਬਾਏ॥ ਸਿਲਪੁਜਸਿਬਗੁਲਸ
ਮਾਧਿ॥ ਮੁਖਸੁਠਬਿਭੂਖਣਸਾਰੀ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾ
ਲਬਿਚਾਰੀ॥ ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੀ॥

ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟਿ॥ ਜੇਜਾਣੁ ਸਿਕ੍ਰਹਮੀਕਰ
 ਮੰ ਸਰੁਠੇਕਟਿ ਨਿਹਚਉਕਰਮੰ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿ
 ਹਚਉਧਿਆਵੈ॥ ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਦਾਣਨਪਾਵੈ॥
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਪਨੁਰੁਪੁਸੁਹਾਵਦਾਛਾਤ੍ਰਿਦਨੀ
 ਆਮੀਦਰਿਜਾਵਦਾ॥ ਮੰਦਾਓਗਾਆਪਦਾਆ
 ਹੀਕੀਤਾਪਵਦਾ॥ ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਗਾ
 ਭੀਠੈਅਗੈਜਾਵਦਾ॥ ਨੰਗਾਏਸ਼ਕਚਾਲਿਆਤਾ
 ਤੈ॥ ਦਿਸੈਖਗਾਤੁਰਾਵਦਾ॥ ਕਰਿਅਉਗੁਣਪੇਛ
 ਤਾਵਦਾ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ੧॥ ਦੁਇਆਕਾਪਾ
 ਹਿਸਿਤੋਖੁਸੁਤੁਜਤੁਰੀਵੁਨੀਸਤਵਦਾ॥ ਏਹੁਜਨੇਉ
 ਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾਠੁਪਤੁ॥ ਨਾਏਹੁਤੁਣਨਮ

ਲਲਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ॥ ਧੰਨਸੁਮਾਤੁਸਨਾ
ਨਕਾਜੇਗਲਚਲੇਪਾਇ॥ ਚਉਕਤਿਨੁਲਿਅਤੁ
ਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ॥ ਸਿਖਾਕੀਨਿਚਨ
ਇਆਗੁਰਬ੍ਰਹਮਤੁਥਿਆ॥ ਓਹੁਮੁਆਓਹੁਸੁ
ਤ੍ਰਿਪਇਆਵੇਤਗਾਗਾਇਆ॥ ੧੫੪੧॥ ਲਖਚੇ
ਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੁਨੀਆਲਖਗਾਲਾ
॥ ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਗਤਿਦਿਨੁਸੁਜੀ
ਅਨਾਲਿ॥ ਤਗੁਕਪਾਹੁਕਤੀਅੰਬ੍ਰਾਹਮਤੁਵੇਟੇ
ਆਇ॥ ਕਹਿਬਕਗਠਿਨਖਾਇਆਸਭੁਕੇਆ
ਖੇਪਾਇ॥ ਹੋਇਪੁਗਾਣਾਸੁਟੀਅੰਬ੍ਰੀਠਿਰਿਪਾ
ਈਅੰਬ੍ਰੇਹਰ॥ ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੇ

ਵੈਜੇਰੁ॥੨ ਮਃ ੧॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਉਪਜੈਸਾ
 ਲਾਹੀਸਚੁਸੁਤੁ॥ ਦਰਗਹਿਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤ
 ਗੁਨੁਨੂਟਸਿਪੁਤੁ॥੩ ਮਃ ੧॥ ਤਗੁਨਾਇਵੀਤਗੁ
 ਨਨਾਰੀ॥ ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾਨੀ॥ ਤਗੁਨ
 ਪੈਗੀਤਗੁਨਹਥੀਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਆਖੀ
 ॥ਵੇਤਗਾਆਪੇਵੁਤੈਵਟਿਧਾਰੋਅਵਗਾਘਤੈ
 ॥ਲੈਭੁਨਿਕਰੇਵੀਆਹੁ॥ ਕਦਿਕਾਗੁਲਦਸੇਰਾ
 ਹੁ॥ ਸੁਣਵੇਖਹੁਲੇਕਾਏਹੁਦਿਡਾਣੁ॥ ਮਨਿਅੰ
 ਧਾਰੇਨਾਉਸੁਜਾਣੁ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਹਿਬੁਹੋਇ
 ਦਇਆਲਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇ
 ਸੀ॥ ਸੇਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇ॥ ਜਿਸਨੇਹੁਕਮੁਮਾਨ

ਇਸੀ॥ ਹੁਕੀਮੀਨਿਐਹੈਪਰਵਾਨੁਤਖਸਮੈਕਾ
ਮਹਲੁਪਾਇਸੀ॥ ਖਸਮੈਭਾਵੈਸੈਕਰੇਮਨ
ਹੁਇੰਦਿਅਸੇਠਲੁਪਾਇਸੀ॥ ਤਾਰੰਦਰਗ
ਹਪੈਧਾਜਾਇਸੀ॥ ੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ ਗਉ
ਬਿਰਾਮਦੁਕਉਕਰੁਲਾਵਹੁਗੋਬਰਤਰਦੁਨਸਾ
ਈ॥ ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜਪਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛ
ਖਾਈ॥ ਅੰਤਰਿਪੁਜਾਪਤ੍ਰਹਿਕਤੇਬਾਸਿਸਮੁ
ਤੁਰਕਾਭਾਈ॥ ਛੇਡੀਲੇਪਾਖੀਨੁ॥ ਨਾਮਲਇ
ਐਜਾਹਤਰੀਦਾ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਮਾਦੁਸਖਾਦੁਕ
ਰਹਿਨਿਵਾਸ॥ ਛੁਗੀਵਗਾਇਨਤਿਨਗਲ
ਤਾਗ॥ ਤਿਨਪ੍ਰਰਿਕੁਹਮਦੁਪੁਰਹਿਨਾਦਾ॥

ਉਨ੍ਹੀਆਵਹਿਓਈਸਾਦ॥ ਕੁਨੀਗਾਸਿਕੁਨਾਵਾ
 ਪਾਰ॥ ਕੁਨੁਕੇਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰ॥ ਸਰਮੁਧਰ
 ਮੁਕਾਤੇਗਾਦੁਰ॥ ਨਾਨਕਕੁਨੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰ
 ॥ ਮਥੈਟਿਕਾਤੇਨਿਪੇਤੀਕਾਖਾਈ॥ ਹਥਫੁਰੀ
 ਜਗਤਕਾਸਾਈ॥ ਨੀਲਵਸਤਪਹਿਰਿਹੋਵਹਿ
 ਪਰਵਾਨੁ॥ ਮਲੇਫੁਧਾਨੁਲੇਪੁਜਹਿਪੁਰਾਣੁ
 ॥ ਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾਬਕਗਾਖਾਣੁ॥ ਚਉਕੇਓ
 ਪਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣੁ॥ ਦੇਕੈਤਉਕਾਕਦੀਕੋ
 ਰ॥ ਉਪਰਮਾਇਕੈਠਕੁਨਿਆਰ॥ ਮਤਭਿਟੈ
 ਵੇਮਤਭਿਟੈ॥ ਇਹੁਮੀਨਅਸਾਨੁਠਿਟੈ॥ ਤਨਿ

ਛਿਟੈ ਛਨ ਕਰੇ ਨਿ॥ ਮਨਿ ਸੁ ਕੈ ਚਲੀ ਭੁਰੇ ਨਿ॥ ਕ
 ਹੁਨਾਨ ਕਸ ਚੁਧਿਆਈ ਅੰਐ॥ ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ
 ਪਾਈ ਅੰਐ॥ ੨॥ **ਪਉੜੀ॥** ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇਵੇ
 ਖਨ ਦਰੀ ਹੋਠ ਚਲਾਇ ਦਾ॥ ਆਪਿ ਦੇਇ ਦੁਨਿ
 ਆਈਆ ਆਪੋ ਹੀ ਕਰ ਸੁ ਕੰਗਾਇ ਦਾ॥ ਦੁਨੁ
 ਹੁਦੁਗੁ ਦੁਨੁ ਮੇਦ ਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧਿਧੈ ਲਾਇ ਦਾ॥
 ॥ ਨਦਰਿ ਚਿਪ ਠੀ ਜੇ ਕਰੇ॥ ਸੁਲਤਾਨਾ ਪਾਹੁ ਕਿ
 ਗਾਇ ਦਾ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਾ ਸਿਭਿ ਖਨ ਪਾਇ ਦਾ॥ ੧੬
॥ ਸਲੋਕੁ ੪੯ ॥ ਜੇ ਮੇਹਾ ਕਾ ਪਰੁ ਮੁਹੈ ਪਰੁ ਮੁਹਿ
 ਪਿਤਿ ਗੀ ਦੇਇ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਵਾ ਕੀ ਅੰਐ ਪਿਤੁ

੪

ਚੋਬੁਕਰੇਇ॥ ਵਢੀਅਹਿਹਥਵਲਾਲਕੇਮੁ
 ਸਫੀਏਹਕਰੇਇਨਾਨਕਾਮਗੋਸੇਮਿਲੈਨਿ
 ਖਟੇਪਾਲੇਵੇਇ॥੧੨੯॥ ਨਿਬਿਜੇਰੂਸਿਰ
 ਨਾਵਨੀਆਵੇਦਾਰੇਦਾਰ॥ ਜੁਠੇਜੁਠਾਮੁਖਿ
 ਵਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਧੁਆਰ॥ ਸੁਚੇਏਹਨਾ
 ਖੀਅਹਿਬਹਨਿਲਿਪਿਠਾਧੇਇ॥ ਸੁਚੇਸੇਏ
 ਨਾਨਕਾਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ
 ॥ ਤੁਰੇਪਲਾਟੁਪਉਟੁਵਗਾਹਰਿਰੇਗੀਹਰਿਮ
 ਸਵਾਰਿਆ॥ ਕੇਠਮੀਨੁਪਮਾ॥ ਫੀਆਲਾਇ
 ਕੈਠਕਰਿਪਾਸਾਗਿ॥ ਚੀਜ਼ਕਰਨਿਮਨਿਭੁਵ

ਏਹਰਿਬੁਝਨਨਾਹੀਗਾਰਿਆਕਰਿਛੁਰਮਾ
ਇਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿਮਹਲਤਿਮਰਣੁਦਿ
ਸਾਰਿਆਸਰੁਆਈਜੇਬਨੁਹਾਰਿਆ॥੧੭
॥ਸਲੋਕੁਮਃ॥੧॥ਜੇਕਰਿਸੁਤਕੁਮੀਨੀਅੈਸਰੁਤੇ
ਸੁਤਕੁਹੋਇ॥ਗੋਹੇਅਤੈਲਕਨੀਅੰਦਰਿਕੀ
ਨਾਹੋਇ॥ਜੇਤੇਦਾਦੇਅੰਨਕੇਜੀਆਬਾਝੁਕੇਇ
॥ਪਹਲਾਪਾਣੀਜੀਉਹੈਜਿਤੁਹਰਿਆਸਰੁ
ਕੇਇ॥ਸੁਤਕੁਕਿਉਕਰਿਰਖੀਅੈਸੁਤਕਪੈਦੁ
ਰਸੇਇ ਨਾਨਕਸੁਤਕੁਏਵਨਉਤਰੈਗਿਆ
ਨਉਤਾਰੈਧੋਇ॥੧॥ਮਃ ੧॥ਮਨਕਾਸੁਤਕੁਲੇ

ਬੁਧੇ ਜਿਹ ਦਾ ਸੁਤ ਕੁ ਕੁਨਾ ਆਖੀ ਸੁਤ ਕੁ ਦੇਖ
 ਦੁਪਰ ਤਿ ਆਖਰ ਧਨ ਰੂਪ ॥ ਕੀਨੀ ਸੁਤ ਕੁ ਕੀ
 ਨਿਪੇ ਲਾਇਤ ਬਾਰੀਖਾ ਜਿ ਨਾਨਕ ਹੋ ਸਾ
 ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ਮਃ ॥ ੧ ॥
 ਸੋਰੇ ਸੁਤ ਕੁ ਭਗੁ ਹੈ ਦੂਜੇ ਲਗੋ ਜਾਇ ॥ ਜਿਮ
 ਦੁਮਰ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੇ ਆਵੇ ਜਾਇ ॥ ਖਾ
 ਦਾ ਪੀ ਦਾ ਪਾਇ ਕੁ ਹੋਇ ਤੇ ਨ ਰਿਜ ਕੁ ਸਿ ਬਾਹਿ
 ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿ ਆਤਿ ਨਾ ਸੁਤ
 ਕੁ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਰੁ ਕਰਿ ਸਾ
 ਲਾਹੀ ਮੈ ਜਿ ਚ ਦਿ ਚਿ ਦਰੀ ਆਵੁ ਤਿ ਆਈ

ਆ॥ ਸਹਿਮਿਲੈ ਤਾਨ ਦਰੀ ਪਾਈਆ॥ ਜਾਤਿ ਸੁ
ਭਾਵਾਤਾ ਮੀਨਿ ਦਸਾਈਆ॥ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਸਤ
ਕਹ ਬੁਧਿ ਰਿਦਿ ਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਰੀਆ ਬੁਰਿਆ
ਈਆ॥ ਸਹਿਤੁ ਠੈਨ ਉਨਿ ਪਿਪਾਈਆ॥ ੧੬॥
ਸਲੋਕੁ ਮ॥ ੧॥ ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾਆ ਪਿਹੇਇ ਸੁ
ਚੈ ਬੈਠਾਆਇ॥ ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓ ਨ ਕੋਇ
ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ॥ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਸੇਵਿਅਲ
ਗਾਪਨੁ ਨਿਸਲੋਕਾ ਕੁਹੁ ਹਥੀ ਜਾਈ ਸੁਟਿਆ
ਕਿ ਸੁਏ ਹੁਲਗਾਵੇਖੁ॥ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦਵਤਾ ਪਾਕੀ ਦੇ
ਦਵਤਾ ਕੈ ਸਿਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਕੁ॥ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ

ਪਿਰਤੁਤਾਹੇਆਪਾਕਪਵਿਤੁ॥ ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁ
 ਗਤਿਯਾਥੁਕਾਪਾਈਆਤਿਤੁ॥ ਜਿਤੁਤੁਖਿਨੁ
 ਮੁਨਉਚਰਹਿਕਿਨੁਨਾਵੈਰਸੁਖਾਹਿ॥ ਨਾਨ
 ਕਏਵੈਸਾਦੀਅੰਏਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ॥ ੧
 ਮਃ ੧॥ ਭੈਡਿਸੀਮੀਅੰਏਰੈਨਿਮੀਅੰਏਰੈਡਿਸੈਗਾਦੁ
 ਵੀਆਹੁ॥ ਭੈਡੁਹੁਹੈਵੈਦੇਸਤੀਭੈਡੁਹੁਚਲੇਰਾ
 ਹੁ॥ ਭੈਡੁਮੁਆਭੈਡੁਭਾਠੀਅੰਏਰੈਡਿਹੈਵੈਬੀਧਾ
 ਧੰਨੁ॥ ਸੋਕਿਉਮੰਦਾਅਪਾਖੀਅੰਏਜਿਤੁਸੈਮਹਿਰਾ
 ਜਾਨੁ॥ ਭੈਡੁਹੁਹੀਭੈਡੁਉਪਜੈਭੈਡੁਬਾਸੁਨਕੇ
 ਇ॥ ਨਾਨਕਭੈਡੁਬਾਹਿਰਾਏਕੇਸਚਾਸੇਇ॥

ਸਿਤੁਲੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਅੰਭੁਗਾਰਤੀਚਾਰਿ
 ॥ ਨਾਨਕਤੇਲੁਖਿਉਸਲੇਤਿਤੁਸਦੇਦਰਬਾਰਿ॥
 ੨ ਪਉੜੀ॥ ਸਰੁਕੇਆਖੈਆਪਣੁਜਿਸੁਨਾ
 ਹੀਸੇਚੁਟਿਕਦੁਹੀਅੰ॥ ਕੀਤਾਆਪੇਆਪਣੁ
 ਆਪੇਹੀਲੇਖਾਸਿਦੁਹੀਅੰ॥ ਜਾਰਹਿਨਾਨਾਹੀਅੰ
 ਤਸਾਗਿਤਾਕਾਇਤੁਬਹਿਦੁਹੀਅੰ॥ ਮੰਦਾਕਿਸੈ
 ਨਆਖੀਅੰਪਤਿਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਅੰ ਮੂਰ
 ਖੈਨਾਲਿਨਲਾਣੀਅੰ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ॥ ੧॥ ਨਾ
 ਨਕਛਿਕੈਕੋਲਿਅੰਤਨਮਨਛਿਕਾਹੋਇਆਛਿ
 ਕੇਛਿਕਾਸਦੀਅੰਛਿਕੈਛਿਕੀਸੇਇਆਛਿਕਾ

ਵਰਗਾਹਸੁਟੀਅੈਮੁਹਿਬੁਕਾਠਿਕੇਪਾਇ।।ਠਿ
 ਕਾਮੁਰਖੁਆਖੀਅੈਪਾਟੁਲਹੈਸਜਾਇ॥੧॥
 ਮਃ ੧॥ ਅੰਦਰੁਹੁਤੁਠੈਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆ
 ਅੰਦਰਿਠੈਲ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਜੇਨਾਵਹਿ
 ਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ॥ ਜਿਨਪੁਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿ
 ਗੁਦਨੁਤੇਰੁਲੇਸਿਸਾਰਿ॥ ਤਿਨਾਨੇਹੁਲਗਾਰਬ
 ਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਾਰਿ॥ ਰੀਗਾਹਸਹਿਰੀਗਾਰੇਦੁ
 ਹਿਦੁਪਤੀਕਰਿਜਾਮੈਹਿ॥ ਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿ
 ਸੈਕੇਰੀਬਾਸੁਸਚੇਨਾਹਾਦਰਿਦਾਟਉਪਰਿ
 ਖਰਚੁਮੀਗਾਜਬੈਦੇਇਤਾਖਾਗਿ।।ਦੀਬਾਨੁਏ

ਅਪੇਰੀ

ਕੈਕਲਮਏਕੇਹਮਾਤੁਮਾਮੇਲੁ॥ ਦਰਿਲਏਲੇਖਾ
ਪੀਤ੍ਰਿਛੁਟੇਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ॥੨॥ ਪਤ੍ਰਿਤੀਆ
ਪੇਹੀਕਰਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੇਧਾਰੀਐ॥
ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਪਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀ
ਐ॥ ਜੇਆਇਆਸੇਚਲਸੀਸਰੁਕੇਆਈਦੁ
ਰੀਐ॥ ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਨਹਹਿਰਿਕਿਉਸਾ
ਹਿਰੁਮਨੁਹੁਦਿਸਾਰੀਐ॥ ਆਪਣੁਹਥੀਅਮਾ
ਪਣੁਆਪੇਹੀਕਾਜਸਦਾਰੀਐ॥੨੧॥ ਸਲੇਕਮਃ
੧॥ ਏਹਕਨੇਹੀਆਸਕੀਦੁਜੇਲਰੋਜਾਇਆਨਾ
ਨਕਆਸਕੁਕਾਚੀਐਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥

ਏਗੋਏਗਾਕਰਿਮੀਨੀਐਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ॥ ਆਸ
 ਕੁਏਹੁਨਮਾਖੀਐਜਿਲਖੇਦਰਤੈਸੇਇ॥ ੧॥
 ਮਹਲਾ॥ ੨॥ ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਏਵੇਕਰੈਮੰਦੁਹੁ
 ਪੁਥਾਸਾਇ॥ ਨਾਨਕਏਵੇਕੁੜੀਆਥਾਇਨ
 ਕਾਈਪਾਇ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤੁਸੇਦਿਐਸੁਖੁਪਾ
 ਈਐਸੇਸਾਹਿਬੁਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ ਜਿਤੁਕੀ
 ਤਾਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾਘਾਲੁਬੁਰੀਕਿਉ
 ਪਾਲੀਐ॥ ~~ਜਿਨੀਮੰਦਾਮੂਲਨਕੀਚੁਕੀਦੇਲੀਮੀ~~
 ਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥ ਜਿਉਸਾਹਿਬੁਨਾਲਨਹ
 ਰੀਐ॥ ਹੋਏਹੁਪਾਸਾਦੁਲੀਐ॥ ਕਿਛੁਲਾਹੇ
 ਉਪਰਿਪਾਲੀਐ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕਮ॥ ੧॥ ਚਾਕ

ਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬਵਾਵੁ॥ ਗਲਾਕਰੇਖ
ਨੇਰੀਆਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ॥ ਆਪੁਗਾਵਾਏਸੇ
ਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੁਲ
ਗਾਤਿਸੁਮਿਲੇਲਗਾਸੇਪਾਰਵਾਨ॥ ੧੫੦੨ ॥
ਜੇਜੀਇਹੇਇਸਉਗਵੈਮਹੁਕਾਕਹਿਆਵਾਉ॥
ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੋਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਖਹੁਇਹੁਨਿਆ
ਉ॥ ੨॥ ਮਹਲਾ॥ ੨॥ ਨਾਲਿਇਆਵੇਦਸਤੀਕ
ਦੇਨਆਵੈਗਾਸਿ॥ ਜੇਹਾਜਾਵੇਤੇਹੇਵਰਤੈਵੇਖਹੁ
ਕੇਲਰਜਾਸਿ॥ ਵਸਤੁਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੁ
ਜੀਹੇਵੇਪਾਸਿ॥ ਸਾਹਿਬੁਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕੋ
ਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ॥ ਕੁਨਿਕਮਾਵੈਕੁਨੇਕੁ॥

ਵੈਨਾਨਕਾਸਿਠਤਿਵਿਗਾਸਿ॥੩॥ਮਹਲਾ॥੨॥
 ਨਾਲਿਇਆਵੈਦੇਸਤੀਵਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹਾਪਾ
 ਟੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਬਾਉਨਥੇਹੁ
 ॥੪॥ਮਹਲਾ॥੨॥ਹੇਇਇਆਵਾਕਰੇਕੰਮੁਆ
 ਦਿਨਸਕੈਗਾਸਿ॥ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੁਜੀ
 ਜੀਭੁਟੀਵੇਗਾਸਾ॥੫॥ਪਉੜੀ॥ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾ
 ਕਗੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇਆਹੁਰਮਤਿਤਿਸੋਨੇ
 ਅਗਲੀਉਹੁਦੁਜਹੁਰਿਉਦੁਖਾਇਆਖਸਮੇ
 ਕਰੇਬਗਾਬਗੀਠਿਰਗੋਰਤਿਅੰਦਰਿਪਾਇ॥
 ਵਜਹੁਗਾਵਾਏਆਗਲਾਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਵਾਖਾ

ਗਿਆਨਿਸਦਾਇਤਾਖਾਵਦੁਤਾਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾ
ਬਾਸਿ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮੁ
ਚਲੈਅਰਦਾਸਿ॥ ੨੨॥ ਸਲੇਕੁਮ१॥ ੨॥ ਏਹਕ
ਨੇਹੀਦਾਤਿਆਪਸਤੇਜੇਪਾਈਐ॥ ਨਾਨਕਸਾਰਾ
ਮਾਤਿਸਾਹਿਬੁਤਫੇਜੇਮਿਲੈ॥ ੧॥ ਮਹਲਾ॥ ੨॥ ਏ
ਹਕਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤੁਰੁਭਿਖਸਮਨਜਾਇ॥ ਨਾ
ਨਕਸੇਵਕੁਕਾਹੀਐਜਿਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ
॥ ੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਅੰਤਨਜਾਪਨੀਹਰਿਤਾਕੇ
ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਅਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਛਿਰਿਆ
ਪਿਕਰਾਏਮਾਰ॥ ਇਕਨਾਗਲੀਜਿਜੀਆਇ

ਕਿਤੁਰੀਚੜ੍ਹੇਹਿਬਿਸੀਆਗਾਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇ
 ਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਗਾਨਾਨਕਕਰ
 ਟਾਜਿਨਿਕੀਆਠਿਗਿਤਿਸਹੀਕਰਦੀਸਾਗਾ॥
 ੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮ॥ ੧॥ ਆਪੇਭੁਭੁਸਾਜਿਅਨੁਆ
 ਪੇਪੁਰਤੁਦੇਇ॥ ਇਕਨੀਦੁਪੁਸਮਾਈਐਇ
 ਕਿਚੁਲੈਰਹਇਨਿਚੜ੍ਹੇ॥ ਇਕਿਨਿਹਾਲੀਪੈਸ
 ਵਨਿਇਥਿਉਪਾਰਿਰਹਨਿਖੜੇ॥ ਤਿਨਾਸਵਾਰੇ
 ਨਾਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਕਿਕਰੇਇ॥ ੧॥ ਮਹਲਾ
 ॥ ੨॥ ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੈਆ
 ਪਿ॥ ਤਿਸੁਦਿਚਿਜੇਤਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿਉ

ਥਾਪਿਆ ਕਿ ਸਨੇਕ ਹੀ ਅਜੇ ਨਾ ਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ
ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇਰੁ ਕੀਰਾ ਆਵਤਿ ਆਈ
ਆਕਿ ॥ ਛੁਕਹੁ ਨਾਕਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇਕਰ
ਤਾਕਾ ਵਰੁ ਕਰੀ ਮੁਦੇ ਜੀ ਆਗਿ ਸਕ ਸਿ ਬਾਹਿ
॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਾ ਆਵਣੀ ਪੁਰਿ ਛੁਡੀ ਤਿਨੈ ਪਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰੁ ਜੀ ਨਾ ਹਜਾਇ
॥ ਸੇਕਰੇ ਜਿ ਤਿ ਸਰ ਜਾਇ ॥ ੨੪੧ ॥

॥

॥

॥

॥

੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਫਿਰਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਛਤੇ
ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਿਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ॥ ਫਿਰਿ ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਿਤੀ
ਜੀ ਕੀ ਸਹਾਇ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ॥ ੧੦ ॥ ਪਿਥਮਰੁ
ਗੋਤੀ ਸਿਮਰਕੈ ਗੁਰਨਾਨਕ ਲਈ ਪਿਆਇ॥
ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰਤੇ ਅਮਰਦਾਸ ਰਾਮਦਾਸੈ
ਹੋਈ ਸਹਾਇ॥ ਅਮਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਿ
ਮਰੇ ਸੀ ਹਰਿਗਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਪਿਆ
ਈ ਅੰਗੇ ਜਿਸੁ ਤਿਠੇ ਸਰੁ ਦੁਖ ਜਾਇ॥ ਤੇਗ ਬਹਾ
ਦਰ ਸਿਮਰੀਏ ਪਰਨਉ ਨਿਧਾ ਆਵੈ ਪਾਇ
॥ ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥ ੧੧ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਖੰਡੁ
ਪਿਥਮੈ ਸਾਜ ਕੈ ਜਿਨ ਸਰੁ ਸੈ ਸਾਰਉ ਪਾਇਆ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਸਾਜਿ ਕੁਦਰਤੀ ~~ਕੇ~~

ਦਖੇਲੇਰਚਾਇਬਕੁਇਆ॥ ਸਿਧਪਰਕ੍ਰਤਮੇਦ
 ਨੀਬਿਨੁਬੰਮਾਗਗਾਨਿਰਹਾਇਆ॥ ਸਿਰਜੇਦਾਨੇ
 ਦਾਵਤੇਤਿਨਅੰਦਰਿਬਾਦੁਰਚਾਇਆ॥ ਭੈਹੀਦੁ
 ਰਗਾਸਾਜਿਕੈਵੈਤਾਦਾਨਾਸੁਕਰਾਇਆ॥ ਭੈਬੋਹੀ
 ਬਲਰਾਮਲੈਨਾਲਬਾਦੁਹਸਰੁਪਾਇਆ॥
 ਤੈਬੋਹੀਬਲੁਕ੍ਰਿਸਨਲੈਕੈਸੁਕੇਸੀਪਕਟ੍ਰਿਗਿ
 ਰਾਇਆ॥ ਬਡੈਬਡੈਸੁਨਿਦੇਵਤੇਕਈਸੁਗਤਿ
 ਨੀਤਨੁਤਾਇਆ॥ ਕਿਨੀਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥
 ॥੨॥ ਪਰਿਤ੍ਰੀ॥ ਸਾਧੂਸਤਯੋਸੁਗੁਬੀਤਿਆਅਮ

ਸੀਲਤੋਤਾਅਮਾਇਆ॥ ਨਠੀਕਲਸਰੋਸਰੀਕਲ
ਨਾਰਦਭੁਇਰੁਦਾਇਆ॥ ਅਰੁਮਾਨੁਉਤਾਰਨਦੇ
ਵਤਿਆਮਹਿਖਾਸੁਰਸ੍ਰਿਭੁਪਾਇਆ॥ ਜੀਤਲ
ਏਤਿਨ॥ ਏਵਤੇਤਿਹਲੇਕੀਗਾਮੁਕਮਾਇਆ॥
ਡਾਬੀਰੁਆਖਾਇਕੈਸਿਰਉਪਰਫੁਤੁਹਿਗਾਇ
ਆ॥ ਦਿਤਾਧ੍ਰਿਵੁਨਿਕਾਲਾਕੈਤਿਨਗਿਰਕੈਲਾ
ਸੁਤਕਾਇਆ॥ ਭੁਰਿਕੈਹਥੇਦਾਨਵੀਦਿਲੁਅਭਿ
ਰਿਤਾਸੁਵਧਾਇਆ॥ ਪਾਸਦੁਰਗਾਦੇਇਦੁਆ
ਇਆ॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਦਿਹਾਫ਼ਨਾਵਦੁਆ

ਈ ਦੁਰਗਾ ਸਾਹ ॥ ਇੰਦੁ ਬਿਰਥਾ ਸੁਣਾਈ ਅਪਣੇ ਹ
 ਲਾਈ ॥ ਛੁੱਛੀ ਨਲਾਈ ਰੁਕੁਰਾਈ ਸਭ ਦਾ ਨਵੀ ॥ ਲੇ
 ਕੀਤੀ ਹੀ ਛਿਰਾਈ ਦੇ ਹੀ ਅਪਣੀ ਬੈਠੇ ਦਾਇਵ
 ਇਧਾਈ ਤੇ ਅਮਰਾਵਤੀ ॥ ਇਤੇ ਦੇਵ ਭੁਜਾਈ ਸਭ
 ਨਾਰਾਕਸਾ ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਸਿਤਾ ਜਾਈ ਮਰ ਬੇਦੈ ਤਨੁ ॥ ਤਿ
 ਰੀ ਸਾਮਤ ਕਾਈ ਦੇਵੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਹ ॥ ੪ ॥ ਅਭਿਨਵੀ ॥
 ਦੁਰਗਾ ਕੋ ਚੁਸੁਣੇ ਦੀਹ ਸੀਹ ਨਹੁ ਛੁੱਛੀ ਤਾਕਰ
 ਹੁਨ ਕਾਈ ਦੇਵਾਨੁ ਆਖਿਆ ॥ ਰੇਹ ਹੋਈ ਮਹਮਾ
 ਈ ਰਾਕਸਿ ਮਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਇਹ ਰਾਗ ॥ ਰਾਕਸਿ ਮਾਈ

ਭੀ ਸੀ ਹਮ ਗਾਇਆ ਰਾਖ ਸਰੁ ਸੁਣਾ

ਰੋਹਲੇ ਖੇਤ ਭਿਨ੍ਨ ਕੇ ਚਾਇਲ ਸਕਨ ਤੇ ਗਾਬਰ
 ਛੀਆ ਸੁਰਜੁ ਨ ਦਰਿ ਨੁਪਾਇ ॥੬॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਹਾ
 ਕਧਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੁਟੈ ਚਲ ਸਿਖ ਨਗਾਰ ਬਜੇ ਰਾਕੁ ਸਿ
 ਆਏ ਰੋਹਲੇ ਤਰਵਾਰੀ ਕਖੜ ਸਜੇ ॥ ਜੁਟੈ ਸਉਹੇ ਜੁ
 ਧਨੁ ਇਕ ਜਾਤ ਨ ਜਾਣੁ ਨ ਭਜੇ ॥ ਖੇਤ ਅੰਦਰਿ ਜੇਧੇ
 ਗਜੇ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਗਮੁ ਸਾਧ ਬਲਿ ਮਾਰਣੁ ਘ
 ਰੇ ਨਗਾਰੇ ਚਾਵਲੇ ॥ ਝੁਲ ਨੇ ਜੇ ਬੈਰ ਕਾਲੀ ਸਾਣੁ ਲ
 ਸਨਿਲ ਸਾਵਲੇ ਚੋਲ ਨਗਾ ਕੇ ਪਉੜ ਦੇ ਭਿਘਨ
 ਜਾਣੁ ਮਟਾਵਲੇ ॥ ਦੁਰਗਾ ਦਾ ਨੇਤ੍ਰ ਹੋਰ ਨਾਦਵਸ

ਨਖੇਤਭੀਹਾਵਲੇ॥ ਬੀਰਪਰੇਤੇਬਰਛੀਏਜਲੁਡਾਲ
 ਚਮੁਟੇਆਵਲੇ॥ ਇਕਵਡੇਤੇਗੀਤਨੁਛਨਮਦਪੀਤੇ
 ਲੇਟਨਿਬਾਵਲੇ॥ ਇਕਚੁਟਚੁਟਸੁਣੁਕਿਕਦੀ
 ਅਨਰੇਤਵਿਚੇਸੁਇਨਾਡਾਵਲੇ॥ ਗਦਾਤ੍ਰਿਸੁਲਾ
 ਬਰਛੀਅੰਤੀਰਵਗਾਨਖਰੇਉਤਾਵਲੇ॥ ਲਕੁਡੁਸੇ
 ਭੰਜਗਮਸਾਵਲੇ॥ ਮਰਜਾਵਨਬੀਰਹੁਹਾਵਲੇ॥
 ਪਉੜੀ॥ ਦੇਖਨਚੰਡਪੁਚੰਡਨੂਰੁਪੁਰੇਨਗਾਰੇ॥ ਆ
 ਏਰਾਕਸਿਰੇਹਲੇਚੇਉਗਿਰਦੇਭਾਰੇ॥ ਹਥੀਤੇਗਾ
 ਪਕਤ੍ਰਿਕੈਰੁਭਿਨ੍ਨਕਰਾਰੇ॥ ਕਦੇਨਨਠੇਸੁਧੇਤੇਜੇ
 ਧੇਸੁਸੁਰੇ ਦਿਲਵਿਚਰੇਹਕਦਾਦਿਕੈਮਾਰਿਆ

ਰਿਖੁ ਕਾਰੇ॥ ਮਰੇ ਚਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰਦੇ ਨੈ ਬੀਰ ਖੇਤ ਉਤਾਰੇ॥ ਮਾਰੇ
ਸਾਪ ਨ ਬਿਲੁ ਲੀ ਸਿਰ ਭਾਰ ਸੁਨਾਰੇ॥੬॥ ਪਉੜੀ॥
ਚੇਟ ਪਈ ਦੁਮਾ ਮੇਟ ਲਾਸੁ ਕਾ ਬਲਾ॥ ਏਵੀ ਦਸਤ
ਚਾਈ ਸੀ ਹਰੁ ਸਾਰਈ॥ ਪੇਟ ਮਲਿ ਦੇ ਲਾਈ ਮਹ ਕੈ ਦੇ
ਤਨੁ॥ ਗੁਰ ਦੇਆ ਦਾ ਖਾਈ ਨਾਲੇ ਰਕਤ ਜੇਹੀ ਦਿਲ ਵਿ
ਓਆਈ ਕੁਹੀ ਸੁਣਾਇ ਕੈ॥ ਚੇਟੀ ਜਾਨੁ ਦਿਖਾਈ ਤਾ
ਰੇ ਧੂਮ ਕੇਤ॥੧੦॥ ਪਉੜੀ॥ ਚੇਟਾ ਪਵਨ ਨਗਾਰੇ ਅਖੁ
ਅੰਸੁ ਟੀਅੰ॥ ਧੁਹ ਲਈਆ ਤਰਵਾਰੀ ਦੇਵੰਦਾ
ਨਵੀ॥ ਵਾਹ ਨਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ਸੁਰੇ ਸਿਖਾਰੇ॥ ਵਗੈ ਰਤੁ
ਸੁਲਾਰੀ ਜਿਉ ਗੋਰੁ ਬਾਬੜਾ॥ ਏਖ ਨ ਕੋਠ ਅਮਟ

ਰੀਨਾਰੀਰਾਕਸੰ॥ ਪਾਈਧੂਮਸਵਾਰੀਦੁਰਗਾਦਾਨ
 ਵੀ॥੧॥ ਮਭਿਤ੍ਰੀ॥ ਲਖਨਗਾਰੇਵਜਨਅਮੇਸਾਮਤੇ
 ॥ ਰਾਕਸਰਤੇਨਭਿਜਨਰੇਹੇਰੇ॥ ਹੇਲੇ॥ ਸੀਹਾਂਵਾਬੂ
 ਗੋਜਨਸਭੇਸੁਰਮੇ॥ ਤਾਤਿਤਾਤਿਕੈਬਰਛੰਡਨਦੁਰ
 ਗਾਮਤੇ॥੨॥ ਮਭਿਤ੍ਰੀ॥ ਪ੍ਰਰੇਨਗਾਰੇਦੇਹਰੇਰਕੁਸੀ
 ਗਲੀਆਲੇ॥ ਪੁਨਿਲਪੇਟੇਪੁਹਰੇਸਿਰਦਾਰਜਟ
 ਲੇ॥ ਉਖਾਲੀਆਨਾਸਾਜਿਨਾਮੁਹਿਜਾਪਨਆਲੇ
 ॥ ਧਾਏਦੇਵੀਸਾਮਤੇਬੀਰਮੁਛਲੀਆਲੇ॥ ਸੁਰਪ
 ਤਜੇਹੇਲਨਹਟੇਬੀਰਟਲੇਨਟਾਲੇ॥ ਕ੍ਰਮੇਦੁਰਗਾ
 ਪੇਰਿਕੈਜਕੁਪਤੀਅਰਕਾਲੇ॥੩॥ ਮਭਿਤ੍ਰੀ॥ ਚੇ

ਟਪਈਖ ਰਚਾਮੀਦਲਾਮੁਕਾਬਲਾ॥ ਘੇਰਲਈਵ
ਰਿਅਮੀਦੁਰਗਾਮਾਇਕੈ॥ ਰਾਕਸਵਡੇਅਲਾਮੀ
ਭਜਨਜਾਣਦੇ॥ ਅੰਤਹੋਏਸੁਰਗਾਮੀਮਾਰੇਦੇਵਤਾ
॥੧੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਗਕੁਤਪਰੇਨਗਾਰੇਦਲਾਭਿ
ਕੀਦਿਆ॥ ਪਾਏਮਹਾਖਲਭਾਰੇਦੇਵਾਦਾਨਦਾ
॥ ਦਾਹਨਛਟਕਰਾਰੇਰਾਕਸਿਰੇਹਲੇਜਾਪਭੁਤੇ
ਗੀਆਰੇਮਿਆਨੇਪੁਰੀਅੰ॥ ਜੋਧੇਵਡੇਮੁਨਾਰੇ
ਜਾਪਨਾਖੇਤਵਿੰਚਿ॥ ਸੁਵੀਆਪਸਦਾਰੇਪਥਾਜ
ਦੇਹਣੇ॥ ਕਦੇਨਆਖਨਹਾਰੇਧਾਵਨਸਾਮਣੇ॥
ਦੁਰਗਾਸਭਸੀਪਾਰੇਰਾਕਸਿਖਨੁਗਲੇ॥੧੫॥

॥ ਪਉੜੀ ॥ ਉਮਲ ਬੇਜੇ ਧੇਮਾਰ ਬਸਿਆ ॥ ਬਟਲ ਸਿ
 ਉਮਹਿ ਖਾਸੁ ਰਰਣਾ ਦਿ ਚਿਗ ਜਿਆ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਾ
 ਜੇਧਾ ਮੈ ਬਉਭੁ ਜਿਆ ॥ ਕਉਣੁ ਦਿਓ ਰੀਦੁ ਰਗਾ
 ਜਿਨ ਰਣੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ੧੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਜੇ ਚਲਨ
 ਗਾਰੇ ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਤੀਰ ਠਿਕੈ ਬਾਰੀਆ ਮੋਸਾ
 ਮਠੇ ॥ ਅਗਣੁ ਤਬੀਰ ਸਿਧਾਰੇ ਲਗੈ ਟੀਕੈ ਬਾਰੀ ॥ ਭਿ
 ਗੋਜਾਣਿ ਮੁਨਾਰੇ ਮਾਰੇ ਬਿਜੁਏ ॥ ਖਲੀ ਵਾਲੀ ਏਤ ਅ
 ਹਾਣੇ ਸਰੇ ਸੁਰਮੇ ॥ ਸੁਤੇ ਜਾਣੁ ਟਾਲੇ ਭੁਗਾ ਖਾਇ ਕੈ ॥ ੧੭ ॥
 ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਹਾਕਾ ਪਾਰ ਮੁਹਿ ਸੁਣੈ ਨਾਲਿ ਪਉ ਸਭਾਗੀਕ

ਸਾਧੋ ਸਾਧੋ ਲੇਖਕੁ ਦੇਸੁ ਲੇਖਕੁ ਦੇਸੁ
 ਹੀਰੋ ਦੇਸੁ

ਤੁਕਉ ਭੂਆ ਫਉ ਜਤੇ ਵਡਾ ਅਹਿਕਾਰੀ॥ ਲੇਕੈ
 ਚਲਿਆ ਸੂਰਮੇ ਨਾਲਿ ਵਡੇ ਹਜ਼ਾਰੀ॥ ਪਿਆਨੇਖੀ
 ਤਾਪੁ ਹਿਅਮਾਹ ਖਾਸੁਰ ਭਾਰੀ॥ ਉਮਲੁ ਬੈਸੂਰਮੇ
 ਮਾਰਾ ਸਾਧੀ ਕਰਾਹੀ ਸਾਧੀ॥ ੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਟਪ
 ਟੀਜਮ ਪਾਣੀ ਦਲਾ ਸੁਕਾ ਬਲਾਪੁ ਹਿਲਈ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਟੀ ਦੁਰਗਾ ਮਿਅਮਾਨਤੇ॥ ਓਡੀ ਗਾਕ ਸਿਖਾ ਟੀ ਵ
 ਟੀ ਲਖੀ ਕਰਗਲੈ ਪਾਖਰਤੁ ਗਪਲਾ ਟੀ ਰਨੁਕੀ
 ਪਰਤਜਾਇ॥ ਲੈਈ ਅਪਾਸਿ ਧਾਣੀ ਸਿਗਾਧਉ
 ਲਾਇਆ ਕੂਰਮ ਸਿਰਲਹਿ ਲਾਣੀ ਦੂਸਮਨਮਾ

ਰਿਕੈ॥ ਵਾਏਗੀ ਨਤਿ ਖਾਣੀ ਸੁਏ ਬੇਤ ਵਿਚੁ॥ ਫਿੰਹੁ
 ਵਿਚਿਰਣੀ ਵਿਚ ਘਤੀ ਘਾਣੀ ਲੇਹੁ ਮਿਸਦੀ॥ ਚ
 ਰੇਸ਼ਗ ਕਹਾਣੀ ਚਲ ਗਤੇ ਗਾਈ॥ ਇਧਰੁ ਬੇਤ ਵਿਹ
 ਣੀ ਮਹ ਬੇਏਤ ਨੁ॥ ੧੯॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਤੀ ਮੇਹ ਖਾਸ
 ਰਏਤ ਮਾਰੇ ਦੁਰਗਾ ਮਾਇਆ ਚਉਦਹ ਲੇਕਰਾ
 ਣੀ ਸਿੰਘੁ ਨ ਚਾਇਆ॥ ਮਾਰੇ ਵੀਰ ਸ਼ਟਾਈ ਦਲਾ
 ਵਿਉ ਮਗਲੇ॥ ਮੰਗਨ ਨਾਹੀ ਪਾਣੀ ਦਲੀ ਹੋ ਕਾ
 ਰ ਕੈਸ਼ਰ ਕਹੀ ਸਮਾਇ ਪਰਾਣੀ ਸੁਫਿ ਕੈਰਾਗ
 ਨੁ॥ ੨੦॥ ਭਤੁ ਦੇਹਾ ਨੁ ਵਾਣੀ ਚਲੇ ਬੀਰ ਬੇਤ॥ ਪੀਤਾ ਫੁ

ਲੁਇਆਣੀਪੁਮਨਸੁਰਮੇ॥੨੦॥ਪਉੜੀ॥ਹੋਈਅ
ਲੇਖੁਭਵਾਨੀਦੇਵਾਨੁਰਾਜੁਦੇ॥ਬੀਸਰਦੀਬਰਦਾਨੀ
ਹੋਈਜਿਤਦਿਨ॥ਸ੍ਰਿਭੁਨਿਸ੍ਰਿਭੁਗੁਮਾਨੀਜਨਮੇਸੁ
ਰਮੇ॥ਇਦੁਦੀਰਨਧਾਨੀਤਕੀਜਿਤਨੀ॥੨੧॥ਪਉ
ੜੀ॥ਇਦੁਪੁਰੀਤੇਧਾਵਣਾਵਡਸੇਧੀਮਾਤਾਪੰਕ
ਇਆ॥ਸਿੰਘਪਟੇਲਾਪਾਖਗਾਭੇਟੁਸਿਦਾਸਾਜੁ
ਬਣਾਇਆ॥ਜ਼ੇਸੇਕਟਕਅੰਗਣੀਅਸਮਾਨੁ
ਗਰਦੀਛਾਇਆ॥ਰੋਹਸ੍ਰਿਭੁਨਿਸ੍ਰਿਭੁਪਿੰਸਿਧਾ
ਇਆ॥੨੨॥ਪਉੜੀ॥ਸ੍ਰਿਭੁਨਿਸ੍ਰਿਭੁਆਲਾਇ

੬

ਆਵਤੁ ਜੋਧੀ ਸੀਘਰ ਵਾਏ ॥ ਰੋਹ ਦਿਖਾਲੀ ਦਿ
 ਤੀ ਆਵਰਿ ਆਮੀ ਤੁਰੇ ਨ ਚਾਏ ॥ ਘੁਰੇ ਦਮਾ ਮੇਰੇ
 ਹਰੇ ਜਮ ਬਾਹਣੁ ਸਿਉ ਮਰਨਾ ਏ ॥ ਦੇਉ ਦਾ ਨੇਲੁ
 ਸੁਣੁ ਆਏ ॥ ੨੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੇ ਦੇਉ ਅਨਾਰੀ
 ਸੀਘਰ ਗਏ ਆ ॥ ਫੁਲ ਖਿੜੇ ਜਣ ਬਾਗੀ ਬਾ
 ਟੇ ਫੁੱਧਿਆ ॥ ਭੁਤਾਇ ਲਾਕਾ ਗੀ ਗੋਸਤ ਭੁਖਿਆ
 ॥ ਹਮ ਨੁਪੁ ਮਨੁ ਜਗੀ ਘਤੀ ਸੁਰਿਆ ॥ ੨੬ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ॥ ਸਟ ਪਈ ਨਗਾਰੇ ਦਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ॥ ਦਿਤੇ
 ਦੇਉ ਭੁਗਾਈ ਮਿਲੇ ਕੈਰਾਕਸੀ ॥ ਲੋਕੀ ਤਿਹੀ ਫਿਰਾ

ਈਏਹੀਆਪਣੀ॥ ਏਦੁਰਗਾਦੀਸਾਮਤਕਾਈਏਵਾ
ਡੂੰਏਆ॥ ਆਦੀਓਡਚਨਾਈਉਤੇਰਾਕਸਾ॥ ੨੫॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਦੀਫਰਭਵਾਨੀਖਾਬਰੀਪਾਈਆ
ਦੈਤਵਡੇਅਭਿਮਾਨੀਹੋਈਏਕਥੇਲੇਟੇ॥ ਲੇਚ
ਨਪੁਮਗਮਾਨੀਰਾਇਬੁਲਾਇਆ॥ ਜਗਾਦਿਚ
ਵਡਾਨੇਆਪਕਹਾਇਆ॥ ਸਟਪਈਖਰਚਾ
ਮੀਦੁਰਗਾਲਿਆਦੀਟੀ॥ ੨੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਨਕ
ਉਗੀਰਣਚੰਡੀਫਉਜਾਦੇਖਕੇ॥ ਪੁਤ੍ਰਿਮਿਆ
ਨੇਖੰਡਾਹੋਈਸਾਮਣੇ॥ ਸਭੁਬੀਰਸਿਘਾਰੇ ਧੁੰਰੇ

ਧੁਮਰਨੈਣੁ ਦੇ॥ ਸੁਣੁ ਲੈ ਕਟੇ ਆਰੇ ਦਰਖਤ ਬਾਹੀ ਅੰ
॥ ੨੦ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਚੋਬੀ ਪਉਸ ਬਜਾਈ ਦਲਾ ਮੁਕਾਬ
ਲਾ ਰੋਹੁ ਭੁਵਾਭੀ ਅ॥ ਈਉ ਤੈ ਰਾਗੁ ਸੰ॥ ਮਥੈ ਦਸ
ਤਨ ਚਾਈ ਸੀ ਹਨੁ ਸਾਰਈ॥ ਬਹੁਤਿ ਆਵੇ ਤਨ ਲਾ
ਈ ਕੀਤੀ ਰੰਗੁ ਲੀ॥ ਭਾਈ ਆਮਾਰ ਨ ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ
ਜਾਇਕੈ॥ ਰੋਹ ਹੋਇ ਚਲਾਈ ਗਾਕ ਸਿਰਾਇ ਨੂ॥
ਜਮ ਪੁਰਈ ਆਪ ਭਾਈ ਲੇਚਨ ਪੁਮ ਨੂ ਜਾਪੇਇ ਤੀ
ਸਾਈ ਮਾਰਨ ਸੁਭਈ॥ ੨੧ ॥ ਪਉੜੀ॥ ਭੁਨੈ ਏਤ ਪੁਕ
ਰੇ ਰਾਜੇ ਸੁਭ ਬੈ॥ ਲੇਚਨ ਪੁਮ ਸਿਧਾਰੇ ਸਣੇ ਸਿਪਾਹੀ

ਆ॥ ਓਤਿ ਓਤਿ ਜੋਧੇ ਮਾਰੇ ਅੰਦਰ ਖਤੈ॥ ਜਾਪਨ
ਅੰਬਾਰਿ ਤਾਰੇ ਭਿਰਾਨਿ ਸੂਰਮੇ॥ ਗਿਰੇ ਰੇ ਪਰੰਬਤੁ
ਰੇ ਮਾਰੇ ਬਿਸੁਦੈ ਦੈ ਤਾਂ ਦੇ ਦਲਹਾਰੇ ਦਹਸਤ ਖਾਇ
ਕੈ॥ ਬਚੇ ਸੁਮਾਰੇ ਮਾਰੇ॥ ਰਹਦੇ ਗਾਇ ਬੇਲਾ ਦੇ ਕਾਰ
ਸਿਰਾ॥ ੨੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੋਹਹੇ ਇਬੁਲਾ ਦੇ ਰਾਕ ਸਿਰਾ
ਇਨੇ॥ ਬੈਠੇ ਮਾਤਾ ਪਕਾਈ ਦੁਰਗਾਲਿ ਆਵਟੀ॥
ਓਤੁ ਅਰੁ ਸੰਤੁ ਪਗਾਏ ਬਹਤਾ ਕਟਕੁਦੈ ਜਾਪੇ ਛਪ
ਰਛਾਏ ਬਾਦੀ ਅਕੇਸਮਾ॥ ਜੇਤੇ ਗਾਇ ਬੁਲਾਏ ਚ
ਲੇ ਸੁਸੁਨੇ॥ ਜਤੁ ਜਮ ਪੁਰਪ ਕੜੁ ਚਲਾਏ ਸਰੇਮਾ

ਰਨੇ॥੩੦॥ਮਉੜੀ॥ਏਲਨਗਾਰੇਵਾਏਦਲਾਮੁਕਾਬ
 ਲਾਰੇਹਰੁਹੇਲੇਆਏਉਤੇਰਾਕਸਾ॥ਸਭੁਨੀਤੂਰੇਨ
 ਚਾਏਬਰਛਪਕਫਿਕੇ॥ਬਹੁਤੇਮਾਰਗਿਰਾਏਅੰਦੇ
 ਰਖੇਤਏ॥ਭੀਰੀਛਹਬਰਿਲਾਈਬੁਰੀਏਵਤਾ॥੩੧
 ॥ਪਉੜੀ॥ਭੇਰੀਸਿਖਵਜਾਏਸਿਘਰਿਰਚਿਅਤ
 ਟਿਤਟੀਤੀਰਚਲਾਈਦੁਰਗਾਧਨਖਲੇ॥ਜਿਨੀ
 ਦਸਤਉਗਾਏਰਹੇਨਜੀਵਦੇ॥ਚੰਡੀਅਰੁਮੁੰਡਿਖ
 ਪਾਏਦੇਨੇਦੇਵਤਾ॥੩੨॥ਪਉੜੀ॥ਸੁਭਨਿਸੁਭਿ
 ਰਿਸਾਏਮਾਰੇਦੈਤਸੁਫਾ॥ਜੇਧੇਸਭਬੁਲਾਏਅ

ਪਰੇਖ ਜਲ ਸੀ॥ ਜਿਨੀਏ ਉਭੁ ਜਾਏ ਇੰਦ੍ਰ ਜੇਹਦੇ
॥ ਤੇਈ ਮਾਰ ਗਿਗਾਈ ਪਲ ਵਿਚਿ ਦੇਵਤਾ॥ ਬਿਦਸ
ਤੀ ਦਸ ਤਿਵ ਜਾਏ ਤਿਨਾ ਕਾਰਿ॥ ਫਿਰ ਸਵੰਤੁਰ
ਤਕੀ ਜਚ ਲਾਈ ਬੋਝੁ ਗਾਇਤ॥ ਸਿਜ ਪਟੇ ਲਾਪਾ
ਈ ਚਿਲ ਕਤਟੇ ਪੀਅਮ॥ ਲਸੁਰੁ ਨੇ ਅਰਨ੍ਹਾਏ
ਰਾਕ ਸਰੋਹ ਲੇ॥ ਕਦੇ ਕਿਨੇ ਹਟਾਏ ਜਸੁ ਮਚਾ
ਇਕੈ॥ ਮਿਲਤੇਈ ਦਾਨੇਆਏ ਹੁਰੁ ਸਿਘਰਿ
ਏਖਣਾ॥ ੨੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਤੀ ਠੰਡ ਉਭਾਰੀ ਨੇਨ੍ਹੇ
ਆਇਕੈ ਸਿਘ ਕਰੀ ਅਸਵਾਰੀ ਦੁਰਗਾ ਸੇਰ

ਸੁਣ॥ ਖਬੋ ਦਸਤ ਉਭਾਰੀ ਗਾਦਾ ਠਿਰਾਇ ਕੋ॥
 ਸੈਨਾ ਸਰੁ ਸੰਘਾਰੀ ਸੁਣਵਤ ਬੀਜ ਦੀ ਜਲਮਦ
 ਖਾਇ ਮਦਾਰੀ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸੁਰਮੇ॥ ਅਗਾਨੁਤ ਪਉਪ
 ਸਾਰੀ ਰੁਲੇ ਅਗਾਨੁ ਵਿਚਿ॥ ਜਾਪੈ ਖੇਡੁ ਖਿਡਾਰੀ
 ਸਤੇ ਯਗਨੁ॥ ੩੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਣਵਤ ਬੀਜ ਹੀਕ
 ਰੇਰਹ ਦੇ ਸੁਰਮੇ ਜੇਧੇ ਜੇਤੁ ਮੁਨਾਰੇ ਦਿਸਨ ਖੇਤੁ ਦਿ
 ਚਿ॥ ਸਭਨੀ ਦਸਤ ਉਭਾਰੇ ਤੇਗਾ ਧੁਹਿ ਕੈ ਮਾਰੇ ਮਾ
 ਰ ਪੁਕਾਰ ਆਏ ਸਾਮਣੇ॥ ਸਿਜਾਤੇ ਰਕਿਕਾਰੇ ਤੇ
 ਗੀਉ ਭੁਰੀ॥ ਘਾਟ ਪਾਨੁ ਨ ਰਹਿ ਮਾਰੇ ਜਾਇ ਬ

५
ਨਾਇਕੈ॥੩੫॥ਮਉੜੀ॥ਸਟਪਈਜਮਧਾਨੀਦਲ
ਸੁਕਾਬਲਾਪੁਮਰਬਰਗਸਤਾਨੀਦਲੀਦੈਦਿਉ
ਅਤੀਉ॥ਸਥੇਤੁਗਪਲਾਨੀਡਿਗਨਸੁਰਮੇ॥ਉਰਿ
ਉਟਿਮੰਗਨਿਪਾਨੀਆਇਲਪੁਮਦੇ॥ਏਦਤੁਮ
ਰਦਿਹਾਨੀਉਪਰਗਕਸਾਬਿਜਲਲਿਉਸੁਰਲਾ
ਨੀਉਠੀਦੇਵਤਾ॥੩੬॥ਪਉੜੀ॥ਚੋਬੀਧਉਸਉਰਾ
ਗੀਦਲਾਸੁਕਾਬਲਾ॥ਸਰੇਸੈਨਾਮਾਰੀਪਲਦਿ
ਉਦਾਨਵੀ॥ਦੁਰਗਾਦਾਨੇਮਾਰੇਰੇਹਬਦੁਇਕੈ
॥ਸਿਰਦਿਉਤੇਗਦੁਗਾਈਸੁਨਦਤਕੀਜਦੇ॥੩੭॥

ਪਉੜੀ॥ ਅਗਾਠਤਾਨੇ ਭੁਰੇ ਹੋਏ ਲੇਹੁਆ॥ ਸੋਧੇ ਜੇ
 ਭੁਖਨਾਰੇ ਅੰਦਰਿ ਪਤਏ॥ ਦੁਰਗਾਨੇ ਲਾਲ ਕਰੇਆ
 ਵਨਸਾਮਠੇ ਦੁਰਗਾ ਸਰੁ ਸੀਘਾਏ ਗਕਸਾਆ ਵਏ
 ॥ ਰਤੁ ਦੇ ਪਰਨਾਲੇ ਤਿਨ ਤੇ ਭੁਇ ਪਏ॥ ਓਠੇ ਕਾਰਕਿ
 ਆਰੇ ਗਕਸਹ ਭੁਹਨਾਇ॥ ੩੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਰਾਸੀ
 ਗਲੀਅਲੀ ਸਿਗਰਵਾਇਆ॥ ਬਰਛੀ ਕੀ ਬਲੀ
 ਆਲੀ ਬੁਰੇ ਸੀਘਰੇ॥ ਭੁਨ੍ਹਿ ਮਢਿਆ ਬੀਗਲੀਦੁ
 ਰਗਾਟਾਨਵੀ॥ ਮਾਰਮਛੀ ਮੁਹਗਲੀ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ
 ਦੇ ਸਫਨਹਲ ਥੇ ਛਾਲੀ ਦੇ ਲਿਖ ਬਜਾਇ ਕੋਰੇ

ਹੁਠਾ ਥੀ ਜਾਲੀ ਲੇ ਥੀ ਜਮ ਪਤੀ ॥ ਪਟਵਿਓ ਜਿਉਂ
ਫਾਲੀ ਤੇਗਾ ਹਸੀਆ ॥ ਪੁਮਰ ਆਰਿਸਿ ਆਲੀ
ਬਣੀ ਆਂਕੇ ਜਮਾ ॥ ੩੬ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਰਾਸੁ ਲਿਖਸਾ
ਈ ਆਦਾਲਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਪੁਰਿ ਮਿਆਨੇ ਲਈ ਆ
ਜੁਆਨੀ ਸੁਰਮੀ ॥ ਸੁਰਦੁ ਤਬੀਜ ਪਾਈ ਆਂ ਅਗ
ਤਤ ਸੁਰਤਾਂ ॥ ਦੁਰਗਾ ਸਭਿ ਹੇ ਆਈ ਆਂ ਰੋਹ ਬਚ
ਇਕੈ ॥ ਮਭੁਨੀ ਆਦੁਰਗਾਈ ਆਂ ਤੇਗਾਂ ਪੁਰਿ ਕੈ ॥
ਦੁਰਗਾ ਸਭ ਬਚਾਈ ਆਦਾਲ ਸੀਭਾਲੁ ਕੇ ॥ ਦੇਵੀ
ਆਪਚਲਾਈ ਆਤਕਿ ਦਾਨਵੀ ॥ ਲੇਹੁ ਨਾਲਿ

ਬਾਈਅੰਮਾਂਤੇਗਾਨਿਰੀਆ॥ ਸਾਰਸੁਤੀਜਨਨਾਈ
ਆਮਿਲਕੈਦੇਵੀਅੰਮਾਂ॥ ਸਰੇਮਾਰਗਿਰਾਈਆਆ
ਦਰਿਖੇਭੰਤਦੈ॥ ਤਿਉਠੋਰਿਵਾਈਆਹੋਈਆਸੁ
ਰਤਾ॥੪੦॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਰੀਸੇਖਰਿਰਦਿਆਰੇ
ਲੇਸਿਖਨਾਗਾਰੇਵਾਇਕੈ॥ ਓਤੁਚਿਤਾਰੀਕਾਲਕਮ
ਨਬਹਲਾਰੇਸਬਛਾਇਕੈਨਿਕਲੀਮਥਾਠੜਿ
ਕੈਜਨੁਠਤੇਨੀਸਾਨੁਬਜਾਇਕੈ॥ ਜਾਗਸੁਜੀਮੀ
ਜਪਰਵਾਨਾਜਨੁਮਰਨਾਇਕੈ॥ ਦਲਦਿਓਪੇ
ਰਾਖਤਿਆਜਨੁਸੀਹਤੁਰਿਆਗੁਕਿਨਾਇਕੈ

ਆਪਵਿਧੁਲਾਹੇਇਆਤਿਹਲੋਕਾਤੇਖੁਨਸਾਇਕੇ
॥ ਰੇਹਸਿਧਾਈਆਚਕਪਾਨਕਰਨਿਦਾਖਨੁਗਉਠਾ
ਇਕੈ॥ ਅਗੈਰਾਕਸਬੈਰੇਹਲੇਤੀਰੀਤੇਗੀਛੁਹਬਰਿ
ਲਾਇਕੈ॥ ਪਕਨਪਣੈਛਾਨੇਰਾਕਸਾਂਦਲਦੈਤਾਅੰਦ
ਰਿਜਾਇਕੈ॥ ਬਹੁਕੈਸੀਪਕਨਪਨਾਨਿਅਨਿਤਿਨ
ਅੰਦਰਿਧੁਮਰਚਾਇਕੈ॥ ਬਡੇਬਡੇਚੁਦਸੂਰਮੇਰਾ
ਹਿਕੇਟੀਦਏਚਲਾਇਕੈ॥ ਰਕੁਕਾਲੀਗੁਸਾਖਾਇ
ਕੈ॥ ੯੧॥ ਪਉਨੀ॥ ਦੁਹਾਕਿਧਾਰਾਮੁਹਿਜੁਨੇਅਨੁੀਅੰ
ਰਚੇਈਅੰਧੁਹਿਕਿਰਪਾਨਾਤਿਖੀਆਨਾਲਲੇ

ਹੂਧੇਲੀਈਆ॥ ਹੁਗਾਸੁਰਫੁਤਬੀਜਨਪਤਿਘੇ
 ਰਿਖਲੇਈਆ॥ ਲਨਾਦੇਖਨਲਾਨੀਆਚਉਗਿਰ
 ਏਹੇਈਆ॥ ੬੨॥ ਪਉਨੀ॥ ਏਬੀਧਉਸਾਪਾਈਦ
 ਲਾਮੁਕਾਬਲਾ॥ ਦਸਤੀਪੁਹਨਚਾਈਆਤੇਗਾਨੀ
 ਗੀਆ॥ ਸੁਰਿਆਦੇਤਨਲਾਈਆਗੋਤਗਿਧੀਆ
 ਬਿਰਗਤੀਆਈਮਰਾਦਾਘੇਨ੍ਹਿਆ॥ ਜੋਗਾਨੀਆ
 ਮਿਲਿਧਾਈਆਲੇਹੁਭਖਣਾ॥ ਫਉਜਾਮਾਰਹਟਾ
 ਈਆਦੇਵਾਦਾਨਵਾ॥ ਭਸਈਕਥਾਸੁਣਾਈਆ
 ਗਜੇਸ੍ਰਿਭਥੈਭਈਨਪਉਣੈਪਾਈਆਬੀਦਾਰਕ

255
ਤਦੀਆਕਾਲੀਖੇਤਖਪਾਈਅੰਸਰੇਸੁਰਤਾ॥ਬਹੁ
ਤੀਸਿਰੀਬਿਹਾਈਆਪ੍ਰਨੀਆਕਾਲਕੀਅੰ॥ਜਾ
ਦਿਨਜਾਏਮਾਏਅੰਸੁਏਸੁਰਮੇ॥੬੩॥ਪਉਤ੍ਰੀ॥ਸਿ
ਭਸੁਣੀਕਰਹਾਲੀਸੁਣਵਤੀਥੀਜਦੀ॥ਰਣਵਿਚਿ
ਕਿਨੈਨਸੁਲੀਦੁਰਗਾਆਦਿਦੀ॥ਬਹੁਤੇਬੀਰਜਟਾ
ਲੀਓਫੇਆਖਕੈ॥ਚੇਦਾਪਾਨਤਬਾਲੀਜਾਸਾਜੁਧ
ਨ॥ਥਰਿਥਰਿਪ੍ਰਿਥਮੀਚਾਲੀਦਲਾਨੈਦੇਰੀਆਗਾ
ਨਾਉਜਿਵੈਹੈਹਾਲੀਸਾਹਦਰੀਆਉਦਿਚਿ॥ਧੁ
ਤ੍ਰਿਉਤਾਹੰਘਾਲੀਫੁਨੀਤਰੰਗਾਮਾ ਜਾਣਿਖਕਾ

ਰੂਚਾਲੀਧਰਤੀਇਦਥੇ॥੬੬॥ਪਉੜੀ॥ਆਹਰਿਮਿ
ਲਿਆਆਹਰੀਆਸੈਰੁਸੁਰਿਅੰਸਾਜੀ॥ਚਲੇਸ
ਉਂਦੈਦੁਹੇਦੁਰਗਾਸਾਜੇਹਜਤਕਾਬੈਹਾਜੀ॥ਤੀਰੀਤੇ
ਗੀਜਸਨੀਰਨਵੰਠੀਚੁਾਜੀ॥ਇਕਘਾਇਲਖੁਮਨ
ਸੁਰਮੇਜਤਮਕਤਬਕਾਲੀਇਕਬੀਰਪਰੇਤੇਬਰਛੀ
ਈਜਿਉਸੁਕਪਓਨਨਿਵਾਜੀਇਕਦੁਰਗਾਸਉਹੇ
ਖੁਨਸਕੈਖੁਨਸਾਇਨਤਾਜੀ॥ਇਕਧਾਵਨਦੁਰਗਾ
ਸਾਮਥੇਜਿਉਰੁਖਿਆਏਪਾਜੀ॥ਕਦੇਨਰਜੇਜੁਸੁਤੇ
ਰਜੇਹੋਈਗਾਜੀ॥੬੭॥ਪਉੜੀ॥ਬਜੇਸੀਗਲੀਆ

੨੩੩

ਲੇਸਿਅਰਤੋਹਰੇ॥੫॥ਭਹੇਸੁਖੇਤਜਟਾਲੇਹਾਟਾਜੇ
ਨਿਕੈ॥ਨੇਜੇਬੀਬਲੀਆਲੇਦਿਸਨਿਚਿਰਤੇ॥ਚਲੇਜਾ
ਕੁਦਾਲੇਨਾਵਕੁਰੀਗਨੂ॥੬੬॥ਪਉੜੀ॥ਦੁਰਗਾਅ
ਤੈਦਾਨਵੀਸੁਲਹੇਈਆਕੀਰਗਾ॥ਵਾਛਾਛੁਪਤੀਸੁ
ਰਿਆਛਿਛਿਖੇਤਖਤੰਗਾ॥ਪੁਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕੁਤਿਖੀ
ਅੰਬਾਛਲਾਹਨਿਅੰਗਾ॥ਪਹਲੀਦਲਾਮਿਲ
ਦਿਆਭੁਛਪਾਇਆਨਿਹੰਗਾ॥੬੭॥ਪਉੜੀ॥ਭਿਰ
ਨਛਉਜਾਆਈਆਬੀਰਜੈਚੜ੍ਹੇਕੀਧਾਰੀ॥ਸਤ੍ਰ
ਮਿਅੰਨਕਰੁਣੀਆਗੰਥਿਤਿਖੀਅੰਤਰਵਾਰੀਕੜਕ

ਨਕਉ ਠੇਰਨੁ ਮਾਇਆ ਵਡੇ ਹੰਕਾਰੀ॥ ਸਿਰ ਬਨੁ ਬਾ
ਹਾਂਗਨ ਲੇਨੁ ਲਜਹ ਬਾਨੀ॥ ਸਾਧੇ ਕਟੇ ਬਾਦੀ ਅ
ਰਖੰਦੇ ਦਨਿਆਰੀ॥ ੪੮॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਹਾਂਕੀ ਧਾਰਾ ਮੁ
ਹਿ ਜੁੜੇ ਜਾਸਟ ਪਈ ਖਰਦਾਰ ਖੰਕਉ॥ ਤਕਤ ਕਕੈ
ਬਰਿ ਦੁਰਗਾਸਾਹ ਤਕ ਮਾਰੇ ਭੁਲੇ ਜੁ ਸੁਰ ਕਉ॥ ਖੈ
ਦਲ ਪਾਰੇ ਹਥੀਆ ਸਗਾਰ ਬਰਿਗਿਰੇ ਅਸੁਰ ਕਉ॥
ਅਸੇ ਹਨ ਸੀਜਾ ਬਾਰਾਨੁ ਸਕੁ ਲਗੇ ਨੁਲ ਅਨਾਰ ਕਉ॥
ਉ॥ ਗੁਸੇਆਈ ਕਾਲਕਾਹ ਬਿਸਲੇ ਲੈ ਭੁਰਦਾਰ ਕਉ॥
ਉ॥ ਏਹ ਪਾਰਉਰਿ ਤਪਾਰਹ ਰਿਨਾਕਾ ਸਿਕਾਈ ਹਜਾ
ਰ ਕਉ॥ ਜਿਨੁ ਇਕਾਰ ਹੀ ਕੀਧਾਰ ਰਕਉ॥ ਸਦੇ ਰਹ

ਮਤਤੇਗਾਵਾਰਕੀਉ॥੬੭॥ਪਉੜੀ॥੧॥
ਹਿਸੁਫੇਸਟਪਈਸਮਪਾਣਕੀਉਤਟਾਧੀਗਨਸੀਭੁ
ਨਚਾਇਆ॥੨॥ਚਾਲਉਪਰਿਬਚਾਰਤਿਗਸਤਾਣ
ਕੰਢੀ॥੩॥ਛਨੀਬਿਲਿਵਮਗਾਇਉਸਫੁਰਮਾਇਹੋਸ
ਕਰਿਮੁਲਤਾਨਕੰਢੀ॥੪॥ਗੁਸੇਆਈਸਾਮਦੇਰਕੁੰਐ
ਦੇਰਿਅਤਨਪਾਣਕੀਉ॥੫॥ਅਗੈਤੇਗਾਵਗਾਈਦੁਰ
ਗਸਾਹਥਚੁਸੀਭੁਨਿਬੀਪਲਾਣਕੀਉਰਤਨਕੀ
ਸਾਇਕੈਧਰਤਕਉਥਚੁਪਾਖਾਬਚੁਕਿਕਾਣਕਉ
ਅਬੀਰਪਲਾਣੇਭਿਗਿਅਕਰਿਸਿਜਦਾਸੀਭੁਸੀਜਾ
ਣਕੀਉ॥੬॥ਸਾਬਾਸਸਲੇਨੁਖਾਨਕਉ॥੭॥ਸਦਾਸਦਾ

ਬਾਸਤੇਰੇਤਾਨੁਕੰਉਸਦਰਹਮਤਕੈਠਾਨਕੋਉਸ
ਦਹਾਹਮਤਰੇਨਚਾਨੁਕੈਉ॥੫੦॥ਪਉੜੀ॥ਦੁਰਗਾ
ਆਤੈਦਾਨਵੀਗਾਹਸੀਪਾਰਿਕਥੇ॥ਉਰਨ੍ਹਉਰੇਸੁਰੇ
ਸੇਆਇਨ੍ਹਹੇਮਥੇ॥ਕਤੈਟਤਠਰਗੀਕੈਬਰੀਦ
ਲਗਾਹਿਨਿਕਥੇ॥ਏਖਨਿਲੈਗਠਰੇਸਤੇਅਥ
ਮਾਨੇਲਥੇ॥੫੧॥ਪਉੜੀ॥ਦੁਹਾਕਿਧਾਰਾਮੁਹੁ
ਨੇਦਲਪੁਰੇਨਗਾਰੇ॥ਉਰਨ੍ਹਆਏਸੁਰਮੇਸਿਰਦਾ
ਰਰਦਿਆਰੈ॥ਲੈਬਤੈਗਾਬਰਛੀਆਹਥਿਆਰ
ਉਭਾਰੇ॥ਏਪਪਟੇਲਾਪਾਖਰਾਗਾਲਿਸੰਸੁਸਦਾ

ਰੇ॥ ਲੈ ਕੈ ਬਰਛੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਹ ਬਹੁ ਦਾ ਨਵ ਮਾਰੇ॥
ਚੜ੍ਹੇ ਰਥੀ ਗਜ ਪੈਰਿ ਈ ਮਾਰ ਭੁਇ ਤੈ ਭਾਰੇ ਸਾਫ
ਕੁਲ ਦਾਈ ਸੀਖ ਨਾਲ ਵਿਨਵ ਕੈ ਉਗਾਰੇ॥ ੫੨॥ ਪ
ਉੜੀ॥ ਦੁਹਾ ਕੈ ਪਾਰਾ ਮੁਹਿ ਜੜੇ ਨਾਲ ਪਉ ਸਾਤਾ
ਗੀ ਲਈ ਭੁਗਉਤੀ ਦੁਰਗਾ ਸਾਹ ਵਰ ਜਾਰਾ ਨਭਾ
ਈ॥ ਲਾਈ ਗਜੇ ਸ੍ਰੀ ਨਰਤੁ ਪੀਅਮੈ ਪਿਆਰੀ॥
ਸ੍ਰੀ ਪਲਾਟੇ ਭਿਰਿ ਮਾਉ ਪਿਆਰੀ ਚਾਰੀ॥ ਭੁਬ
ਰਤੁ ਨਾਲ ਹੁਨਿ ਕਲੀ ਬਰਛੀ ਦੁਪਾਰੀ ਸਾਫ ਰਜਾ
ਠੀ ਉਤਰੀ ਪੈਨ ਸੁਹੀ ਸਾਰੀ॥ ੫੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਰ

ਗਾਅਤੇਦਾਨਵੀਰੁਪਪਏਇਅਸਬਾਹੀ॥ਸਾਸ
 ਰੁਪਜੁਤੇਦੁਰਗਾਸਾਹਗਾਹਸਭੁਨੀਬਾਹੀਸ੍ਰਿਭੁਨਿ
 ਸ੍ਰਿਭੁਸੀਪਾਰਿਆਵਥਜੇਹਸਾਹੀ॥ਕੁਓਜਲਾ
 ਕਾਸਅਚੀਆਵੇਖਰੋਵਨਿਧਾਹੀ॥ਮੁਹਿਕੂਕੂਚੇ
 ਪਾਹਦੇਛੁਡੁਪੇਰੇਗਾਹੀ ਭੁਜਦੇਹੋਏਮਾਰੀਅ
 ਨਿਮੁਕੁਸ਼ਾਕਨਨਾਹੀ॥੫੪॥੫੪੨॥ਸ੍ਰਿੰਤ ਸ੍ਰਿ
 ਭੁਨਿਸ੍ਰਿਭੁਪਗਇਆਜਮਵੇਧਾਮਨੁ॥ਇਵੁ
 ਸਦਬਲਾਇਆਰਾਜੇਅਭਿਧੇਖਨੇ॥ਸਿ
 ਰਿਪਰਛਤਾਛਿਰਾਇਆਰਾਜੇਇਵੁਦੇ॥

ਚਉਦਾਲੇਕਾਛਾਇਆਜਸਜਗਮਾ
ਤਦਾ। ਵਰਗਾਪਾਠਬਲਾਇਆਸ
ਭੈਪਉਕੀਆ। ਟਿਰਨਜੂਨੀਆਇ
ਆਜਿਨਇਹਗਾਇਆ॥੫੫॥=॥
੐: ੦੦੧੦੦੦੦੦੦

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪਸਾਇ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਟੁ ਲਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਏਪਏ॥

ਪਰ॥ ਤੁਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾਹੁ ਮੀਆ॥ ਤੇਰੀ ਕਵਨ
 ਵਡਾਈ॥ ਜੇਤੁ ਦੇਹਿ ਸੁਕਹਾਸੁ ਆਮੀ ਮੇਰੁ ਖਰਗੁ
 ਨ ਜਾਈ॥ ੧॥ ਤੇਰਗੁ ਗਾਵੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਜੇਸੇ
 ਸਚਿ ਮਹਿ ਰਹਿ ਉਰਜਾਈ॥ ੧॥ ਰਹਿ ਉ॥ ਜੇਕਿ
 ਫੁਹੇ ਆਸੁ ਭੁਕਿ ਫੁਤੁ ਸੁਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭੁ ਅਸਨਾਈ॥ ਤੇ
 ਗਾਐ ਤੁਨ ਜਾਣਾ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇ ਅਪੁਲੇਕਿਆ
 ਚਤਰਾਈ॥ ੨॥ ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈ
 ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਣੇ ਸੇਈ ਆਖਾ

ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ॥ ੩॥ ਏ ਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾ
ਨਾ ਭਉ ਕਾਇ ਸੁਤ ਨੁ ਤਾਈ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਨਾਨਕ
ਜੇਹੇ ਇਗਾਥਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਰਾਗੁ
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ॥ ੨॥ ਪਪਰ॥ ੧॥ ਚੋਪਦੇ॥ ਜੀਉ
ਭੂਰ ਤੁਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਿ॥ ਦੁਖੁ
ਵਿਸਰਣੁ ਸੇਵਿ ਅਸਦਾਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਸਹਿਬੁ
ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾਸਦਾਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ॥ ੩॥ ਰਹਾਉ॥
ਅਨਦਿਨ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀ ਐ ਅੰਤਿ ਛੁਡਾਏ ਸੇਇ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਕਾਮ ਨੀ ਪਾਰਿਉ ਤਾਰਹੇਇ॥ ੪॥
॥ ਦਇਆ ਲਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ॥

ਉ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਬੰਸਾ ਚਾਏ ਕੁਹੈ ਦੁਸ਼ ਨਾਹੀ ਕੇ
ਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਕਰੇ ਸਾ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ॥ ੩੭॥
ਤੁਧ ਬਾਸੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇ ਦਰਹਾ॥ ਸਾਵਤਰਿ ਆਈ ਦੇ
ਹਿ ਜਿ ਤੁਨਾ ਮਤੇ ਹੈ ਲਾਗਿ ਰਹੰਗਾ॥ ਦੁਸ਼ ਨਾਹੀ ਕੇ ਇ
ਜਿ ਸੁਆਰੀ ਪਿਆਰੇ ਸਾਇਕਹਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੇਵੀ
ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ॥ ਅਦਰਨ ਸਚ ਉਕੇਇ॥ ਨਾਨ
ਕਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿਰ ਬਿਰ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ॥ ੪੨॥
॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦਿਟਹਾ ਬਿਰ ਬਿਰ ਚੁਖ ਹੋਇ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਲਗ ਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਇਅਨ ਨੀਏ
ਮਾਨੁ ਜਾ ਕਾਇਕਰੇ ਹਿ॥ ਆਪਨੁ ਤ੍ਰੈ ਪਾਰਿ ਰਿਰਿੰਗ

ਕੀਉਨ ਆਵੇਗਿ। ਸਹੁਨੇ ਤ੍ਰੈ ਧਨੁ ਕਮਲੀ ਏ ਬਾਹਰਿ
ਕਿਆ ਦੁਦੇਹਿ। ਭੈ ਕੀ ਆਵੇਹਿ ਸਹਲਾਈ ਐਨੇ
ਣੀ ਭਾਵ ਕਾਰਿ ਸੀ ਗਾਰੇ ਤੁਸੇ ਹਾਗਾ ਟਿ ਜਾਣੀ ਐ
ਲਾਗੀ ਜਲ ਸਹੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੇ॥੧॥ ਇਆ ਟੀ ਬਲੀ
ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾਪੰ ਨੁ ਕੇਤ ਨ ਭਾਵੈ। ਕਰਣੁ ਪਾਲਾਹ
ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਧਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ। ਟਿਟੁ ਕਰ
ਮਾਕਿ ਫੁਪਾਈ ਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ। ਲਭ
ਲੇਭੁ ਮੋਹੀ ਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ
॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮਾ ਟਿ
ਇਆ ਟੀ॥੨॥ ਜਾਹਿ ਪੁਛਹੁ ਸੇ ਹਾਗਾ ਟੀ ਦਾਹੇ

ਕਿਨੀਬਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥ ਜੇਕਿਛੁਕਰੇਸੁਰੁਲਾਕ
 ਰਿਮਾਨੀਐਹਿਕਮਤਿਹੁਕਸਚੁਪਾਈਐ॥ ਜਾਕੈ
 ਪ੍ਰੇਮਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤਉਚਰਨੀਉਤਲਈ
 ਐ॥ ਸਹੁਕਹੈਸੇਕੀਜੇ॥ ਤਨੁਮਨਦੀਜੇਐਸਾਪਮਲੁ
 ਲਾਈਐ॥ ਏਵਕਹੈਹਿਸੇਹਾਗਾਣੀਭੈਣਾਇਨੀਬਾ
 ਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਆਪੁਗਾਵਾਈਐਤਾਸਹੁਪ
 ਈਐਅਉਰਕੈਸੀ॥ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸਹੁਨਦਰਿਕਰਿ
 ਦੇਖੈਸੇਇਨਲੇਖੈਕਾਮਨਿਨਉਨਿਧਪਾਈ॥ ਆਪ
 ਛੇਕੈਤਪਿਆਗੀਸਾਸੇਹਾਗਾਣਿ॥ ਨਾਨਕਸਾ
 ਸਰੁਗਾਈ॥ ਐਸੇਰੀਗਿਰਾਂਤੀਸਰਜਿਕੀਮਾਤੀਅਹਿ

ਨਿਸਿਰੁਗਾਇਸਮਾਣੀ॥ ਸ੍ਰਿਦੁਰਿਸਾਇਸਰੂਪਾਬਿਖ
ਦਿਕਹੀਅੰਸਾਸਿਸਿਆਨੀ॥ ੪੩॥ ਤਿਲਗਮਹ
ਲਾ॥ ੧॥ ਪਾਰ॥ ੩॥ ਇਹੁਤਨੁਮਇਆਪਾਇਆ
ਪਿਆਰੇਲੀਤਗਲਬੁਰਗਾਏ॥ ਮੇਰੈਕਿਤਨਭੁਵੈ
ਚੇਲੜਾਪਿਆਰੇਕਿਉਧਨੁਸੇਜੈਜਾਏ॥ ੧॥ ਹਉ
ਕਰਬਾਨੈਜਾਉਮਿਹਰਵਾਨਾਹਉਕਰਬਾਨੈਜਾ
ਉ॥ ਹਉਕਰਬਾਨੈਜਾਉਤਿਨਾਕੈਲੈਨਿਸੁਤੇਰਾ
ਨਾਉਲੈਨਿਸੇਤੇਰਾਨਾਉਤਿਨਾਕੈਹਉਸਦਕਰ
ਬਾਨੈਜਾਉ॥ ੨॥ ਰਹਉ॥ ਕਾਇਆਰਝੁਤਿਸੈ
ਥੀਅੰਸਪਿਆਰੇਪਾਈਅੰਨਉਮਜੀਠਾ॥ ਰਿਝੁਦ

ਵਲਾਜੇਰੀਏ ਸਾਹਿਬ ਅੰਸਾਰੀਗਨਤੀਰ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਨਕੇਚੇਲੇਰਰਤੜੇ ॥ ਪਿਆਰੇਕੀਤਿਤਿਨਾਕੈ
 ਪਾਸਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰਿਤਿਨਾਕੀਜੇਮਿਲੈ ॥ ਕੀਕਹੁਨਾਨ
 ਕਕੀਅਮਰਦਾਸਿ ॥ ਆਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੀਗੇਅਪੇਨ
 ਦਰਿਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕਕਾਮਤਿਕੀਤੈਭਾਏਆਪੇਹੀਰ
 ਟ ॥ ੪੪ ॥ ਗਾਗੁਮਾਯਮਹਲਾ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਗ ॥ ੫ ॥
 ਚੇਪਏ ॥ ਮੇਰਾਮਨੁਲੈਚੈਗੁਰਦਰਸਨਤਾਈ ॥ ਬਿ
 ਲਖਕਰੇਚਾਤਿਕਕੀਨੀਆਈ ॥ ਤਿਖਾਨਉਤਰੈਸ
 ਤਿਨਆਵੈਬਿਨੁਦਰਸਨਿਸਿਤਿਪਿਅੰਗੇਜੀਉ ॥ ੧
 ॥ ਹਉਪੇਲੀਜੀਹਉਪੇਲਿਪੁਮਾਈ ॥ ਗੁਰਦ

ਰਸਨਸੀਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਗਾਖੁਖੁ
ਸੁਹਾਬਾਜੀਉਸਹਜਿਧਨਿਬਾਣੀਚਿਰ੍ਹੇਅ
ਦੇਖੈਸਾਰੀਗਿਪਾਣੀ॥ ਧੀਨਸਦੇਸੁਜਗਾਤ੍ਰਿਦ੍ਰੁਸਿ
ਆਮੇਰੇਸਾਜਤਿਮੀਤਸੁਗਾਰੇਜੀਉ॥ ੨॥ ਹਉਪ
ਲੀਜੀਹਉਪੇਲਿਪੁਮਾਈ॥ ਗੁਰਸਾਜਨਮੀਤਸੁ
ਗਾਰੇਜੀਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਇਕੁਪੁਜੀਨਮਿਤੇ
ਤਾਕਲਿਜਗਹੋਤਾ॥ ਹਉਕਿਕਦਿਮਿਲੀਅੰਮੈਪ੍ਰਿਅ
ਤਪੁਭਗਵੰਤਾ॥ ਮੇਹਿਰੈਤਿਨਬਿਹਾਵੈਨੀਦਨਅ
ਵੈਬਿਨਦੇਖੈਗੁਰਦੁਰ੍ਵਾਰੇਜੀਉ॥ ੩॥ ਹਉਪ
ਲੀਜੀਹਉਪੇਲਿਪੁਮਾਈ॥ ਤਿਸੁਸਚੇਗੁਰਦ

ਰਵਾਰੇਜੀਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭੁਗਹੋਆਸਤਿਗੁ
 ਰੁਮਿਲਾਇਆ॥ ਪਰੁਅਬਿਨਾਸੀਪਰਿਮਹਿਪ
 ਇਆਸੇਵਕਰੇਪਲਚਸਾਨਵਿਛੁੜਾਜਨਨਾ
 ਨਕੁਦਾਸਤਮਾਰੇਜੀਓ॥੧॥ ਹਉਪਲੀਜੀਹਉ
 ਪੇਲਿਪੁਮਾਈਜਨਨਾਨਕਦਾਸਤਮਾਰੇਜੀਓ॥
 ॥੪॥੫॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਹੀਮਹਲਾ॥੧॥ ਕਵਨਤਰ
 ਜੀਕਵਨਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵਨਸਗਾਛੁਬੁਲਾਵਾ॥ਕ
 ਵਨਗੁਰੁਕੈਮਹਿਦੇਖਿਆਲੇਵਾਕਪੈਹਿਮੁਲੁਕ
 ਗਾਵਾ॥੧॥ ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾਤੁ
 ਜਲਿਥਲਿਮਾਹੀਅਲਿਰੁਗਿਮੁਰਿਲੀਟੁਤੁਆ

੨੪੦

ਧੋਸਰਬਸਮਾਦਾ॥੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਮਨੁਤਰਾਜੀਚਿਤੁਤੁਲ
ਤੇਰੀਸੇਵਾਸਰਾਭਕਮਾਦਾਘਟਹੀਭੀਤਰਿਸੇਸਹੁਤੇ
ਲੀਇਨਬਿਧਾਚਤੁਰਹਾਦਾ॥੨॥ ਆਪੇਕੀਤੁਤੇਲਤ
ਰਾਜੀਆਪੇਤੇਰਕੁਹਾਰਾ॥ ਆਪੇਦੇਖੈਆਪੇਬਝੈਆ
ਪੇਹੈਵਕੁਜਾਰਾ॥ ਅਧਿਲਾਨੀਚੰਜਾਤਿਪਰੇਦੇਸੀਖਿ
ਨਆਵੈਤਿਲਜਾਵੈ॥ ਤਾਕੀਸਿਗਤਨਾਨਕਰਹਦਾਕਿ
ਉਕਤਿਮੁਨਾਪਾਵੈ॥ ੪੬ ॥ ਬਿਲਾਵਲਮਹ
ਲਾ॥੧॥ ਮਨੁਮਦਿਰੁਤਨਾਵੈਸੇਕਲਿਦਰੁਘਟਹੀ
ਤੀਰਥਨਾਦਾ॥ ਇਕੁਸਬਦੁਮੇਰੇਪ੍ਰਨਬਸਤਹੈਬਹੁ
ਤਿਜਨਿਮਨਆਦਾ॥੧॥ ਮਨਬੇਧਿਆਦਇਆਲ

ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਕਉ ਲੁਝਾਣੈ ਪੀਰ ਪਗਾਈ ॥ ਹਉ
 ਨਾ ਹੀ ਚਿਤ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
 ਅਲਖ ਅਪਾਰਾਢਿਤਾ ਕਾ ਕਰਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਸ
 ਲਿ ਮਹੀ ਅਲਿ ਰੁਪੁ ਰਿਲੀ ਦੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੇ
 ਤਿਤੁ ਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਰਿ ਬੁਧਿ ਤੁਮਾਰੀ
 ਮੇਰੀ ਗਿਣਾਵਾ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇ
 ਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਮੈਗੁਣਾ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥ ਜੀ ਅਜੀਤੁ ਸ
 ਰਿ ਸਰਣ ਨਿਤੁ ਮਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਜੇਤੁ ਪੁਰਾਵੈ ਸੇਈ ਚੇਗਾਇ ਕੁਨਾਨ ਕਕੀ ਅਰ

ਦਾਸੇ॥ ਸੁਰਮਾਸਤ੍ਰੇ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਗੁਗਤਿਨੀਭ
ਗਤਾਕੀਬਾਣੀ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁ
ਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਤਿਨੀਗੁਆਰੇਗੀਸੀਕਕੀ
ਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇ॥ ੧੪॥ ਅਬਸੋਹਿਜਲਤ
ਗਮੁਜਲੁਪਾਇਆ॥ ਗਮਉਦਕਿਤਨੁਜਲਤ
ਬੁਝਾਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁਮਾਰਨੁਕਾਰਨੁ
ਬਨਜਾਈਐ॥ ਸੇਜਲੁਬਿਨੁਭਗਵਤਨਪਾ
ਈਐ॥ ੧॥ ਸਿਹਿਪਾਟੁਕਸੁਰਨਰਹੈਜਾਰੇ॥ ਗ
ਮੁਉਦਕਿਜਨਜਲਤਉਬਾਰੇ॥ ੨॥ ਭਵਸਾ
ਗਰਸੁਖਸਾਗਰਮਾਹੀ॥ ਪੀਦਿਰਰੇਜਲਨਿ

ਖੁਟਤਨਾਹੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਭੁਜਸਾਰੀਗਪਾਨੀ
ਰਾਮਉਦਕਿਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ॥੪॥੧॥ਗਉੜੀ
ਕਬੀਰਜੀ॥॥ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸਨਜਾਇ
॥ਜਲਮਹਿਅਗਨਿਉਠੀਅਧਿਕਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਇ॥ਤੈਜਲਨਿਧਿਹਉਜਲਕਾਮੀਨ॥ਜ
ਲਮਹਿਰਹਉਜਲਹਿਕਿਨੁਖੀਨ॥ਤੈਪਿੰਜਰ
ਹਉਸੁਆਟਾਤੇਗਾਜਮੁਜੈਦਾਰੁਕਹਾਕਰੇਮੇਗਾ
॥੨॥ਤੈਤਰਵਰਹਉਪੀਖੀਆਗਿ॥ਮੰਦਰੁਗਾ
ਤੇਰੇਦਰਸਨੁਨਾਹਿ॥੩॥ਤੇਸਤਿਗੁਰਹਉਨਉ
ਤਨਚੇਲਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਿਲੁਅੰਤਕੀਬੇਲ

॥ ४ २ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਨਬਹਮ ਏਕੇ ਏ
 ਕੁਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਤਬ ਲੇਬਹ ਕਾਹੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿ
 ਆ १ ਹਮ ਅਪਤ ਹਮ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਹ
 ਮਰੇ ਖੋਲਿ ਪਰ ਹਮ ਤਿ ਕੋਈ १ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ
 ਮੀਏ ਮਨ ਮਾਹੀ ਸਾਂਸ੍ਰ ਪਾਤਿ ਕਾਹੁ ਸਿਉ ਨਾਹੀ
 ॥ २ ਪਤਿ ਅਪਤਿ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਲਾਜੁ ਤਬ ਜਾ
 ਨਹੁ ਗੋਜ ਬਝਿ ਪਰੈ ਗੋਪਾਜ ३ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ
 ਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨੁ ਸਰਬ ਤਿਆਗਿ ਭੁਜੁ ਕੇਵਲ
 ਗੋਰਾਮੁ ४ ३ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਨਗਲਿ
 ਰਤਿ ਜੋ ਪਾਈ ਅੰਧੇ ਜੇਹੁ ਬਨਕ ਮਿਰਗੁ ਮੁਕਤਿ

੨੨੩

ਸਰੁਹੇਗੁ १ ਕਿਆਨਾਗੋਕਿਆਬਾਧੇਚਾਮਾ।
ਬਨਹੀਚੀਨਸਿਆਤਮਾਂਗਮ १ ਰਹਾਇ।
ਰੁਮੀਰੁਏਲੇਸਿਧਿਪਾਈ। ਮੁਕਤੀਭੇਨੁਨਗ
ਈਆਕਾਈ २ ਬਿਦੁਗਾਖਿਲੇਤਰੀਅੰਭੁਈ
। ਖੁਸਰੈਕਿਉਨਪਰਮਗਤਿਪਾਈ ३ ਕਹੁਕ
ਬੀਰਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ। ਗਮਨਾਮਾਬਿਨੁਕਿਨ
ਗਤਿਪਾਈ ४ ४ ਗਉਨੀਕਬੀਰਜੀ ਸਿ
ਧਿਆਪ੍ਰਾਤਿਇਸਨਾਨੁਕਰਾਹੀ ਜਿਉਰੁਏਦ
ਦਰਪਾਨੀਮਾਹੀ १ ਜਉਪੈਰਾਮਰਾਮਰਤਿਨ
ਹੀ। ਤੇਸਭਿਪਰਮਗਾਇਕੈਜਾਹੀ। १११११

ਭੁ॥ ਕਾਇਆ ਰਤਿ ਬਹੁ ਪਰਚਾਹੀ॥ ਤਿਨ ਕ
 ਭੁਦਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਚਾਰਿ ਚਰਨ
 ਰਹਿ ਬਹੁ ਆਗਾ॥ ਸਾਧੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਲਿ
 ਸਾਗਰ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀ ਜੈ॥
 ਸਰਬ ਸੁਫੇਛਿ ਮਹਾਰ ਸੁਖੀ ਜੈ॥ ੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀ
 ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਕਿਆ ਬ
 ਤਪੁ ਜਾ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਭੁਭਿ ਹੈ ਦੂਸਾ॥ ੧॥ ਰੇ ਸਨਮ
 ਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਇ ਐ॥ ਚਤੁਰ ਗਾਈ ਨਚ
 ਤਰ ਭੁਜ ਪਾਈ ਐ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਰਹਰੁ ਲੇਭੁ
 ਅਰੁ ਲਕਾ ਚਾਰੁ॥ ਪਰਹਰ ਕਾਂਸੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹਿਕਾ

ਗੁ॥ ੩ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੁ ਬਧੇ ਅਹਿ ਸੇਵਾ॥ ਮਿਲਿ ਪਾ
ਥਰ ਕੀ ਕਰਹੀ ਸੇਵਾ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੁਗਤਿ ਕ
ਰਿਪਾਇਆ॥ ਚਿਲੇ ਰੁਗਤਿ ਮਿਲੇ ਰੁਪਾਇਆ॥
॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਗਰਬ ਦਾ ਸਮ
ਹਿ ਕੁਲ ਨਹੀ ਜਾਤੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਦੁ ਤੇ ਸਰੁ ਉਤਪਾ
ਤੀ॥ ੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਤ ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇਹੂ ਏ॥ ਬਾ
ਮਨ ਕਹਿ ਕਿਹ ਜਨਮ ਮਤਿ ਕੇ ਏ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁ ਬ੍ਰਹਮ ਦੁ ਜਾਇਆ॥ ਤਉ ਏਆਨ
ਬਾਟ ਕਾਹੇ ਨਹੀ ਆਇਆ॥ ੨॥ ਤੁਮ ਕਤ ਕਹਮ
ਦੁਹਮ ਕਤ ਸੁਦਾ॥ ਹਮ ਕਤ ਲੇਹੁ ਤੁਮ ਕਤ ਦੁਪੁ

॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਕਹੁ ਬੀਚਾਰੈ ਸੇ ਬਹੁ ਮ
 ਦੁਕਹੀ ਅਤੁ ਹੈ ਹਮਾਰੈ ॥੪੧॥ ਗਉਨੀ ਕਬੀਰ ਜੀ
 ॥ ਅੰਧ ਕਾਰੁ ਰਸੁਖ ਕਬਹਿ ਨ ਸੇਈ ਐ ॥ ਗਾਜਾ
 ਰੀ ਕਦੇ ਉਮਿਲਿ ਰੇਈ ਐ ॥ ਜਾਉ ਪੈਰ ਸਨਾਰਾ ਮ
 ਨ ਕਹਿਓ ॥ ਉਪਜਤ ਬਿਨ ਸਤ ਰੇਵਤ ਰਹਿਓ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਜਤ ਦੇਖੀ ਐ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰ
 ਨਗਾਏ ਕਹੁ ਕਾਕੀ ਮਾਧਿਆ ॥ ੨ ॥ ਜਸ ਸੀਤੀ ਮ
 ਹਿਜੀ ਉਸਮਾਨਾ ॥ ਮੁਏ ਮਰਮੁ ਕੇ ਕਾਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਹਿਸਾਸ ਰਵਰੁ ਕਾਲੁ ਸਰੀਗੁ ॥ ਗਾਮਰ ਸਾਇਨ
 ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰੁ ॥ ੪੨ ॥ ਗਉਨੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜੇ

ਤਕੀਜਾਤਿਸ਼ੀਤਿਕੀਜੇਤੀਤਿਤੁਲਾਗੈਕੀਚੁਆਫਲ
ਮੇਤੀ॥੧॥ਕਵਨਸੁਪ੍ਰਰੁਸੇਨਿਰਭੁਕਿਕਹੀਐ॥
ਤਉਭੁਜਿਸ਼ਾਇਅਰੁਹੇਇਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਤਟਤੀਰਬਿਨਹੀਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਚਾਰਅ
ਚਾਰਰਹੇਉਰਸ਼ਾਇ॥ਪਾਪਪ੍ਰੀਨਦੁਇਏਕਸਮ
ਨਾ॥ਨਿਜਪ੍ਰਰਿਖਾਰਸੁਤੁਜਹੁਗੁਨਆਨ॥੩॥
॥ਕਕੀਰਨਿਰਗੁਣਨਾਮਨਰਸਾ॥ਇਉਪਰਚਾ
ਇਪਰਚਿਰਹੁਏਸੁ॥੬੬॥ਗਉਤੀਕਕੀਰ
ਸ਼ੀ॥ਸ਼ੇਜਨੁਪਰਮਿਤਿਪਾਰਮਨੁਜਾਨਾ॥ਬਾਤਨ
ਹੀਬੈਕੈਠਸਮਾਨ॥੧॥ਨਾਜਾਨਾਬੈਕੈਠਕਹਾ

ਗੀ॥ ਜਾਨ ਜਾਨ ਸਭਿ ਕਹਹਿ ਤਹਾਂ ਗੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ
 ॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਨਹ ਪਤੀ ਆਈ ਐ॥ ਤਉ ਮਨ
 ਮਾਨੈ ਜਾਤੇ ਹਉ ਸੇ ਜਾਈ ਐ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ ਏ
 ਕੁਠ ਕੀ ਆਸੁ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਚਰਨਿ ਨਿ
 ਵਾਸੁ॥ ੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਈ ਹੀ ਐ ਕਾਹਿ
 ॥ ਸਾਧ ਸਿਰੀ ਤਿ ਬੈ ਕੁਠ ਆਹਿ॥ ੪ ੧੦॥ ਰਹਾਉ
 ਤੀ ਕਬਰ ਜੀ॥ ਚਿਪ ਜੈ ਨਿਪ ਜੈ ਨਿਪ ਸਿਸਮਾਈ
 ॥ ਨੈ ਨਹੁ ਦੇਖਤੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ॥ ਲਾਜ ਨ ਮਰਹੁ
 ਕਹੂ ਪੁਰੁ ਏ ਮੇਰਾ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇ
 ਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਸਤ ਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ

੨੫੬

ਪਾਲੀ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਿਨ ਸਿਰਾਸਾਲੀ॥ ੨॥ ਏਅਓ
ਦਨੁ ਮਰਦਨੁ ਅੰਗਾ॥ ਸੇਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸਿਰਾ॥ ੩॥
ਗਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨੁ ਹੁਰੇ ਗੁਨੀਆ॥ ਬਿਨ ਸੈਗੋ ਰੂਪੁ
ਦੇਖੈ ਸਭਿ ਦੁਨੀਆ॥ ੪॥ ੧੧॥ ਗਉਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥
ਅਵਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਸੇਗ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਤਉ ਕੀ ਜੈ ਜਉ
ਅਪਿ ਨ ਜੀ ਜੈ॥ ਸੈਨ ਮਰਉ ਮਰਿ ਬੇ ਸਿਸਾਰਾ॥ ਅ
ਬ ਮੋਹਿ ਮਲਿਓ ਹੈ ਜੀਆ ਵਨ ਹਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਉ
ਘਏ ਹਾਏ ਹੀ ਪਰਮ ਲਮਹਿ ਕੀ ਦਾਤਾ ਸੁਖੁ ਬਿਸਰੈ
ਧਰਮਾਨਿ ਦਾ॥ ੨॥ ਕੁਆਟਾ ਏਕ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ॥
ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇ

ਕਬਿਪਿਥੀਚਾਰੀ॥ ਨਾਉਹੁਕੂਆਟਾਨਾਪਨਿਹਥੀ
 ॥੪੧॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਅਸਥਾਵਰਜੀਮ
 ਕੀਟਪਤਿਗਾ॥ ਅਨਿਕਸਨਮਕੀਏਬਹੁਰੀਗਾ॥
 ਐਸੇਘਰਹਮਬਹੁਤੁਬਸਾਏ॥ ਸਬਹਮਗਮ
 ਗਰਭੁਹੋਇਆਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇਗਜਿਤੀਤਪੀ
 ਕਬਹਮਚਾਰੀਕਬਹੁਗਜਾਫੁਤਪਤਿਕਬਹੁਭੇ
 ਖਾਰੀ॥੨॥ ਸਾਕਤਮਰਹਿਸਿਤਸਭਿਜੀਵਹਿ॥ ਗ
 ਮਰਸਾਇਨੁਰਸਨਾਪੀਵਹਿ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਪੁ
 ਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ ਗਾਰਿਪਰੇਅਬਪੁਗਾਈਜੈ॥੪੧੩
 ॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਕੀਨਾਲਿਰਲਾਇਲਿਖਿਆ

੨੪੨

ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਐਸੇ ਅਚਰ ਜੁ ਦੇਖਿ ਓਕ ਬੀਰ ॥ ਦੁਪਿ
ਕੈ ਭੇਲੈ ਕਿਰੈ ਲੈ ਨੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀ ਅੰਗੁਰੀ
ਗਦਹਾ ਚਰੈ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ਹੀਰੈ ਮਰੈ ॥੧॥ ਆ
ਤਾ ਭੈਸਾ ਅਮੁਹਾ ਜਾਇ ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾ
ਤਲਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਕਹੁ ਬੰਕ ਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ
ਖੇਨੁ ॥ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੁਪੈ ਨਿਤ ਭੇਨੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਤਮੋ ਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਸੇ
ਸੁਪਾਈ ॥੪॥੧੧੬॥ ਗਉਨੀ ਕਬੀਰ ਚਉਪ
ਦੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭੁਇ ਓਮੀ ਨਾ ॥
ਪੁਰਬ ਜਨਮੁ ਹਉਤ ਪਕਾਹੀ ਨਾ ॥ ਅਬ ਕਹੁ

ਮਕਵਨਗਤਿਮੇਰੀ॥ ਤਸੀਲੇਕਨਾਰਸਿਸਤਿਭ
ਈਥੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਿਓ॥ ਸਗਲਜਨਮਸਿਵਪੁਰੀ
ਗਵਾਇਆ॥ ਮਰਤੀਬਾਹਮਗਾਹਰਿਉਠਿਆਇ
ਆ॥੨॥ ਬਹੁਤੁਕਰਸਤਪੁਕੀਆਕਾਸੀ॥ ਮਰਨੁ
ਭੁਇਆਮਗਾਹਰਿਕੀਬਾਸੀ॥੩॥ ਕਾਸੀਮਗਾਹ
ਰਸਮਬੀਚਾਰੀ॥ ਓਛੀਭੁਗਤਿਕੈਸੈਉਤਰਸਿਪਾ
ਰੀ॥੪॥ ਕਹੁਗੁਰਗਾਜਿਸਿਵਸਭਕੇਜਾਨੈ॥ ਮੁ
ਆਕਬੀਰਰਸਮਤਸੀਰਾਸੈ॥੫॥੫॥ ਗਉਤੀ
ਕਬੀਰਜੀ॥੬॥ ਚੇਆਚੰਦਨਮਰਦਨੁਅੰਗਾਸੈ
ਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸਿਰਾ॥੭॥ ਇਸੁਤਨੁਪਨਕੀਕ

੨੨੮

ਵਨਬਡਾਈ॥ ਧਰਨਿਪਰੈਉਰਵਾਰਨਜਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਗਾਤਿਜਿਸੇਵਹਿਦਿਨੇਕਰਹਿਕਾਮੁ॥ਇ
ਕਿਖਿਨਲੇਹਿਨਹਰਿਕੈਨਾਮੁ॥੨॥ ਗਾਥਿਤਤ੍ਵਰ
ਮੁਖਿਪਾਇਓਤਿਬੀਰਾ॥ ਮਰਤੀਬਾਰਕਸਿਬਾਧਿ
ਉਚੇਰੁ॥ ਗੁਰਮਤਿਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨੁਗਾਵੈ॥
ਗਮੈਰਾਮਰਮਤਸੁਖਪਾਵੈ॥੪॥ ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਨਾ
ਮੁਦ੍ਰਿਨਾਈ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਰੀਧਬਸਾਈ॥
੫॥ ਕਹਤਕਬੀਰਚੇਤਿਰੇਅੰਧਾ॥ ਸਤਿਗੁਮੁਖੁ
ਠਾਸਭਿਧਿਧਾ॥੬੧੬॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਤਿ
ਪਦੇਚਾਰਤੁਕੇ॥ ਜਮਤੇਉਲਟਿਭੁਏਹੈਗਾਮੁ॥

ਦੁਖੁ ਬਿਨ ਸੈ ਸੁਖੁ ਕੀ ਓ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥ ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ
 ਰੁਟੇ ਹੈ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨੁ ਰੁਟੇ ਹੈ ਚੀ
 ਤਾ ॥ ੧ ॥ ਅਬ ਮੇਹਿ ਸਰਬ ਕੁ ਸਲੁ ਕਰਿ ਮਾਲਿ ॥
 ਅਮਾ ਸਾਤਿ ਰੁਟੀ ਜੁ ਬਗੋ ਬਿਦੁ ਜਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਇ ॥ ਤਨਿ ਮਹਿ ਹੋਤੀ ਕੇਟਿ ਉਪਾਧਿ ॥ ਉਲਟਿ
 ਰੁਟੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਆਪੈ
 ਆਪੁ ॥ ਰੇਗਨ ਬਿਆਪੈ ਤੀਨੇ ਤਾਪੁ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਮ
 ਨੁ ਉਲਟਿ ਸਨਾਤਨੁ ਹੁਆ ॥ ਤਬ ਜਾਨਿਆ ਜਬ
 ਜੀਵਤਾ ਸੁਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਦ
 ਉ ॥ ਆਪੁ ਨ ਰੁਝਿਨ ਅਵਰ ਰੁਗਾਵਉ ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਪਿਤ੍ਰਿ ਮੂਏ ਜੀ ਵਿਕਿ ਹਘ ਰਿਜਾ
ਤਾ ॥ ਸਬਾਇ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਿ ਗਤਾ ਨਿਰਾਮੁ
ਜਾਨਿਆ ਤਿਨਹਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਿਉ ਗੀਗੋ ਸਾ
ਕਰਮ ਨੁਮਾਨਿਆ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆ ਨੁਕਥੈ ਬਨਿ
ਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪਦ ਨ ਦਿਖਿ ਸੁਖੁ ਮਨੁ ਨਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਗਹਾਇ ॥ ਸੇ ਗੁਰ ਕਰਹੁ ਜਿਬਹੁ ਰਿਨ ਕਰਨਾ ॥
ਸੇ ਪਦ ਰਵਹੁ ਜਿਬਹੁ ਰਿਨ ਰਵਨਾ ॥ ਸੇ ਪਿਆ
ਨੁਪਰਹੁ ਜਿਬਹੁ ਰਿਨ ਪਰਨਾ ॥ ਐਸੇ ਮਰਹੁ ਜਿਬ
ਹੁ ਰਿਨ ਮਰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਓਲਟੀ ਗੀਗਾ ਜਮ ਨ ਮਿਲਾ
ਵਉ ॥ ਬਿਨ ਜਲ ਸੀਜਾ ਮਨ ਮਹਿ ਨਾ ਵਉ ॥ ਲੇਚਾ

ਸਮਸਰਿ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਆ
 ਅਵਰੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਆਪੁ ਤੇਜੁ ਬਾਇ ਪਿਥਮੀ
 ਆਕਾਸਾ ਐਸੀ ਰਹਤੁ ਰਹੁ ਇਹ ਰਿਪਾਸਾ ॥ ਕੁ
 ਹੈ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਜਨ ਪਿਆਵੁ ॥ ਤਿਤੁ ਪ੍ਰਰਿਜਾ
 ਉਜਿ ਬਹਰਿ ਨ ਆਵੁ ॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀ
 ਰ ਜੀ ॥ ਤਿਪਦੇ ॥ ੧੫ ॥ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾਈ ਐਨ
 ਹੀ ਤੇਲਿ ਮਨੁ ਦੇਰਾ ਮੁਲੀ ਆਹੈ ਮੇਲਿ ॥ ੧ ॥ ਅਬ
 ਮੇਹਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ
 ਇਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਕਥਿ
 ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਕੈ ਠੇਘ ਰਿਆਇ

ਆ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੈ ਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਕੇ
ਵਲਗਾਉ ਭਗਤਿ ਨਿਸਭਾਗੀ ॥ ੩੧ ੧੯ ॥ ਗਉ
ਤ੍ਰੀਕ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਲਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗਤਿ ਤੁਰਾਸਿ
ਆ॥ ਸੇ ਮਰਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਆ॥ ਅ
ਬ ਕੈ ਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨ ਮਨੁ ਮਾਨਿ ਆ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾ
ਤੇ ਜਿ ਨਿਰਾਮ ਨਿਜਾਨਿ ਆ॥ ੧ ਰਹਉ ॥ ਮਰਨੈ
ਮਰਨ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੇਈ ਸਹਜੇ ਮਰੈ ਆਮਰੁ ਹੋਇ
ਸੇਈ ॥ ੨ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਉ ਆਮਨਿ ਦੁ
॥ ਗਇ ਆਰੁ ਮੁਰਹਿ ਆਪਰ ਮਾਨਿ ਦੁ ॥ ੩ ੨੦
ਰਉ ਤ੍ਰੀਕ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਕਹਨ ਹੀ ਠਉ ਰੁਸੁ ਲਕਤਲ

ਵੁਭਿ॥ਖੇਸਤਤਨਮਾਹਿਠਉਰਨਪਾਵਉ॥੧॥ਲੀ
 ਗਿਹੇਇਸੁਜਾਨੈਪੀਰਾ॥ਗਮਰੁਗਤਿਅਨੀਆ
 ਲੇਤੀਗ॥੧॥ਰਹਉ॥ਏਕੁਤਾਇਦੇਖਉਸਰੁਨ
 ਗੀ॥ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਵਨਪਿਆਰੀ॥੨॥ਕ
 ਹੁਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਸਰੁਪਰਹਰਿ
 ਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗੁ॥੩॥੨੧॥ਗਉਨੀਕਕੀਰ
 ਜੀ॥ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਾਕਰਰੁਈ॥ਮੁਕਤੁਅਨਿਤੁ
 ਕਾਰਨਿਜਾਈ॥੧॥ਅਬਕਹੁਰਾਮੁਰੇਸਾਤੇਰਾ॥ਅ
 ਬਕਾਹੁਕਾਕਵਨੁਨਿਹੈਗ॥੧॥ਰਹਉ॥ਤੀਨਲੇਕ
 ਜਾਨੈਹਰਿਭਾਗੁ॥ਸੇਕਾਹੈਨਕਰੈਪਤਿਪਾਰਾ॥੩॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕੁ ਬਾਪਿ ਕੀ ਚਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਬਸੁ ਜੁ ਉ
ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਾਹਤਾਰੀ ॥ ੩੨੨ ॥ ਰਉ ਨੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਸਤਿ ਸਤੀ ਹੋਇ ਕੈ ਸੋ ਨਾਗਿ ॥ ਪਿਤ੍ਰਿ ਤੁਟੇ ਖਹੁ ਰਿ
ਦੈ ਕੀ ਚਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਪੀਤਿ ਬਿਨਾ ਕੈ ਸੇਵਯੋ ਸਨੇਹਾ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਰਸੁ ਤਬੁ ਲਗੁ ਨ ਹੀਨੇਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ
ਹਨਿ ਸਤੁ ਕਰੈ ਜੀਅ ਅਪਨੈ ॥ ਸੇਰ ਮਯੋ ਕਉ ਮਿ
ਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ ॥ ੩ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਨੁ ਰਿਹ ਸਉ ਪਿਸ਼ਸ
ਰੀਰੁ ॥ ਸੇਈ ਸੁਹਾਗਨਿ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ॥ ੩੨੩ ॥ ਰ
ਉ ਨੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਅਪਿਅਸਗ
ਲਸਿ ਸਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੈ ॥ ਭੁਖੀ ਪਰਦਾਰੁ ॥ ੧ ॥

ਰੇਨਰਨਾਵਚਉਤ੍ਰਿਕਤਬੋਝੀ॥ਹਰਿਸਿਉਤੇਤ੍ਰਿਬਿ
 ਧਿਆਸਿਗਿਯੋਝੀ॥੧॥ ਰਗਾਭਿਆਸੁਰਨਰਦਾਧੇਲਾ
 ਗੀਆਗਿਆਨਿਕਟਿਨੀਰਪਸੁਪੀਵਸਿਸ੍ਰਾਗਿ॥
 ਦੇਤਤਦੇਤਤਤ੍ਰਿਨਿਕਸਿਉਨੀਗਾ॥ਸੇਯਲੁਨਿਰਮਲੁ
 ਕਥਤਕਬੀਰੁ॥ ੩ ੨੪॥ ਗਉਤ੍ਰੀਕਬੀਰਝੀ॥
 ਜਿਹਕੁਲਿਪੁਤ੍ਰਨਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੀ॥ਬਿਧਵਕ
 ਸਨੁਭਈਮਹਾਤਾਰੀ॥ਜਿਹਨਰਗਮੁਭਗਤਿਨਾ
 ਹਿਸਾਧੀ॥ਜਨਮਤਕਸਨਮੁਭੂਆਪਗਾਧੀ॥ਰ
 ਹਉ॥ਮੁਚਮੁਚੁਗਾਰਭੁਗਾਏਕੀਨਬਢਿਆਗਾ
 ਰੁਭੁਸਰੂਪਝੀਵੇਯਗਿਆਮਝਿਆ॥ ੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰ

ਜੈਸੇ ਸਿਦਰ ਸਰੂਪਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਸੇਕੁ ਬਜੁ ਕਰੂਪਾ॥
੨੨੫॥ ਗਉਤ੍ਰੀ ਕਕੀ ਰਜੀ॥ ਜੇਸੁ ਨ ਲੇਹੁ ਖਸਮ ਕਾ
ਨਾਉ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਾਲਿ ਹਾਰੈ ਜਾਉ॥੧॥ ਸੇਨਿਰ
ਮਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿਗੁ ਨੁਗਾਵੈ॥ ਸੇਭਾ ਟੀਮੇ ਰੈ ਮਨਿ
ਭਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿ ਆਭੁ ਰਿ
ਪੁਰਿ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਗਾਪੰਕ ਜਿਹ ਮਧੁਰਿ॥੨॥ ਜਾਤਿਸੁ
ਲਾਹਾ ਮਤਿ ਕਾ ਪੀਗੁ॥ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣੁ ਰਮੈ ਕਕੀ
ਗ॥੩ ੨੬॥ ਗਉਤ੍ਰੀ ਕਕੀ ਰਜੀ॥ ਗਗਨਿ ਰਸਾਲੁ ਚੁ
ਇਐ ਮੇਰੀ ਭਾਣੀ॥ ਸਿਉ ਮਹਾਰਸੁ ਤੁਨਿ ਭੁਇਆ
ਕਾ ਠੀ॥੧॥ ਉਆ ਕਉ ਕਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਤਿ ਦਾਰਾ॥

ਪੀਵਤਗਮੁਰਸੁਗਿਆਲੀਬੀਚਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਹਾ
 ਉ॥ ਸਹਜਿਕਲਾਲਨਿਜਿਉਮਿਲਿਆਈ॥
 ਅਨਿਦਿਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥ ੨॥ ਚੀਨਤਚੀ
 ਤਨਿਰੇਜਨੁਲਾਇਆ॥ ਕਹੁਕਕੀਰਹਉਅਨੁ
 ਕੁਉਪਾਇਆ॥ ੩॥ ੨੭॥ ਗਉਨੀਕਕੀਰਜੀ॥ ਮ
 ਨਕਾਸੁਭਉਮਨਹਿਬਿਆਪੀ॥ ਮਨਹਿਮਾਰਿਕ
 ਵਨਸਿਧਿਥਾਪੀ॥ ੧॥ ਕਵਨੁਸੁਨਿਜੇਮਨੁਮਾਰੈ
 ॥ ਮਨੁਕਉਮਾਰਿਕਹੁਕਿਸੁਤਾਰੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਮਨੁਅੰਤੁਰਿਬੇਲੈਸਭੁਕੇਈ॥ ਮਨੁਮਾਰੈਬਿਨੁਭ
 ਗਤਿਨਹੇਈ॥ ਕਹੁਕਕੀਰਸੇਜਾਨੈਕਉ॥ ਮਨੁਮ

ਪ੍ਰਸੂਦਨਤਿਰੁਵਟਿਦੇਉ॥੩੨੮॥ ਗਉਤ੍ਰੀਕਕਈ
 ਰਜੀ॥ ਓਇਸੁਟੀਸਹਿਅੰਬਰਿਤਾਰੇ॥ ਕਿਨਿਓ
 ਇਛੀਤੇਛੀਤਨਹਾਰੇ॥੧॥ ਕਹੁਰੇਪੀਭ੍ਰਿਤਅੰਬਰੁਕਾ
 ਸਿਉਲਾਗਾ॥ ਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰਰਸੁਭਾਗਾ॥੭
 ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੂਰਜਚੰਦਕਰਹਿਉਜੀਆਰਾ॥ ਸਰੁ
 ਮਹਿਪਸਿਰਿਆਕਹਮਪਸਾਰਾ॥੨॥ ਕਹੁਕੀਕੀ
 ਰਜਾਨੈਗਾਸੋਇ॥ ਹਿਰਦੈਗਾਮੁਖਿਗਮੈਹੋਇ
 ॥੩੨੯॥ ਗਉਤ੍ਰੀਕਕੀਰਜੀਬੇਦੁਕੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿਮਿ
 ਤੁਤਾਈ॥ ਸਾਂਕਲਜੇਦਰੀਲੈਹੈਆਈ॥੧॥ ਆਪ
 ਨਨਗਰਆਪਤੇਬਾਪਿਆ॥ ਮੋਹਿਕੈਛਾਪਿਕ
 ਥਾ

ਲਸਰੁ ਸਾਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਟੀ ਨ ਕਾਟੈ ਤੁ
 ਟ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਸਾ ਪਨਿ ਹੋਇ ਗੰਭੀਰ ਗਾ ਕਉ ਖਾਈ
 ॥੨॥ ਹਮ ਦੇਖਤ ਜਿਨ ਸਰੁ ਸਰੁ ਲੂਟਿਆ ਕ
 ਹੁ ਕਬੀਰ ਮੈਰਾ ਮਕਹਿ ਫੁਟਿਆ ॥੩॥ ੩੦ ॥ ਗਉ
 ਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ਲਗਾ ਮੁਪਹਿਰਾ ਦੁ
 ਚਾ ॥ ਸਗਲ ਤਜੀ ਨਗਾਗ ਨਿਦ ਉਗਾ ਦੁਇ ॥੧॥
 ਅਪਨੈ ਕੀ ਚਾਰਿ ਅਸ ਦੁਗੀ ਕੀ ਜੋ ॥ ਸਹਜ ਕੈ ਪਾ
 ਵਨੈ ਪਗਾਧਿ ਲੀਜੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲੁ ਰੇ ਕੈ ਕੀ
 ਠਤੁ ਸੁਹਿਲੇ ਤਾਰਉ ॥ ਹਿਚਹਿ ਤੁਪੇ ਮਕੈ ਚਾ ਬੁਕ
 ਮਾਰਉ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੁਲੇ ਅਸ ਦੁਗਾ ਬੇ

ਦੁਕਤੇਬਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਗਾ॥੩੩੭॥ਗਉਤ੍ਰੀਕਬੀ
ਰਜੀ॥ਜਿਹਮੁਖਿਪਾਂਚਉਮੀਮਿਤੁਖਾਏ॥ਤਿਹ
ਮੁਖਿਦੇਖਤਲੂਕੁਟਲਾਏ॥੧॥ਇਕਦੁਖੁਗਮੁਗ
ਇਕਾਟਹੁਮੇਰਾ॥ਅਗਨਿਦਹੈਅਰੁਗਾਰੁਬਸੇ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਬਿਗੁਤੀਬਹੁਬਿਧਿ
ਗੁਤੀ॥ਕੋਜਾਰੇਕੋਗਠਿਲੇਮਾਟੀ॥੨॥ਕਹੁਕੀਬੀਰ
ਹਰਿਚਰਣਿਇਖਾਵਹੁ॥ਪਾਛੈਤੇਜਮਕਿਉਨਪ
ਠਾਵਹੁ॥੩੩੨॥ਗਉਕਬੀਰਜੀ॥ਆਪੇਪਾਵ
ਕਆਪੇਪਾਵਨਾ॥ਜਾਰੇਖਸਮੁਤੁਗਾਖੈਕਵਨਾ
॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਤਨੁਜਰਕੀਨਜਾਇ॥ਰਾਮੁਨ

ਮੁਚਿਤੁਰਹਿ ਆਸਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਕਾਕੇਜਾ
 ਰੇਕਾਹਿ ਹੋਇ ਗਾਨਿ ਨਟਵਟਖੇਲੈ ਸਾਰੰਗ ਪਾਨਿ
 ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਖਰੁ ਦੁਇ ਭਾਖਿ॥ ਹੋਇ ਗਾ
 ਖਸਮੁ ਤਲੇਇ ਗਾਰਾਖਿ॥੨॥੩॥੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀ
 ਰ ਜੀ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਨਾਮੈ ਜੋਗਾਪਿਆਨੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
 ਆਗਾ ਬਿਨੁ ਸੈਰਾਗਾਨੁ ਢੁਟ ਸਿਮਾਇ ਆਗਾ ~~ਕੋ~~
 ਕੈ ਸੇਜੀ ਦੁਨੁ ਹੋਇ ਗਮਾਰਾ॥ ਜਲ ਬਨ ਹੋਇ ਗਾਮੁਨ
 ਮੁਅਧਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਇ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਖੋਜੁ ਉਅ
 ਸਮਾਨ॥ ਰਾਮ ਸਮਾਨ ਨ ਦੇਖਉ ਆਨਾ॥੨॥੩॥੪॥
 ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ਜਿਹ ਸਿਰਿ ਰਚਿ ਰਚਿ ਬਾਧ

ਤਪਾਗਾਸੋਸਿਰੁਚੈਦੁਸਵਾਰਹਿਕਾਰਾ॥੧॥ਇ

ਭਤਨੁਪਨੁਕੋਕਿਆਗਰਬਈਆ॥ਗਮਨਾਮੁ

ਕਾਹੇਨਦਿਨੀਆ॥੧॥ਰਹਾਇ॥ਕਹਤਕਬੀਰ

ਸੁਨਹੁਮਨੁਮੇਰੇ॥ਇਹੀਹਵਾਲੁਹੇਰਿਬੋਤੇਰੇ॥

੨੩੫ ਗਉਨੀਗੁਆਰੇਕੀਕੇਪਦੇਪੈਤੀਸਰਾਗੁ

ਗਉਨੀਗੁਆਰੇਰੀਅਸਟਪਟੀਕਬੀਰਜੀਕੀ

॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥॥॥

ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਈਐਮੇਰੀਜੀਦੁਨੀਏਗੁ

ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲੇਰਾਮੁ॥ਹਰਿਹਰਸਿਬੀਧਾ

२५६
 ਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾਮਨੁਹਰਿਰਸਿਨਾਮੁਸੁਕੇਲੇ
 ਰਾਮਾਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਈਐਮੇਰੀਜ਼ਿੰਦੁ
 ਤੀਏਅਨਤਨਕਾਹੁੰਡੇਲੇਰਾਮਾਮਨਚਿਦਿਅ
 ਨਾਠਲੁਆਇਆਹਰਿਪਰਗੁਣਨਾਨਕਬਾ
 ਦੀਬੋਲੇਰਾਮਾ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਅੰਮਿਤੁਦੁਠਾ
 ਨਾਮੇਰੀਜ਼ਿੰਦੁਤੀਏਸੁਖਅੰਮਿਤਬੋਦੁਅਲਾਏ
 ਰਾਮਾਅੰਮਿਤਬਾਦੀਰੁਗਤਜਨਾਕੀਮੇਰੀਜ਼ਿੰਦੁ
 ਤੀਏਮਨਿਸੁਖੀਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮਾਚਿ
 ਰੀਵਿਛੁੰਨਾਹਰਿਪਰਪਾਇਆਗਲਿਮਿਲਿ
 ਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏਰਾਮਾਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨੁ

ਦੁਭਇਆਹੈਮੇਰੀਜਿਦੁਨੀਏਅਨਹਤਸਬਦੁ
ਦੁਆਏਗਾਮ॥੨॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਆਮੇਰੀ
ਜਿਦੁਨੀਏਏਕੇਈਹਰਿਪੁਰੁਆਇਮਿਲਾਵੈ
ਗਾਮ॥ਹਉਮਨੁਮੈਨੁਦੇਵਉਤਿਸੁਅਪਣਾਮੇਰੀ
ਜਿਦੁਨੀਏਹਰਿਪੁਰੁਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਦਾਵੈਗ
ਮੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅਰਾਧਿਹਰਿਮੇਰੀਜਿਦੁਨੀ
ਏਮਨਿਉਦਿਆਨਾਛਲਪਾਵੈਗਾਮ॥ਨਾਨਕ
ਕੁਲਹਰਿਸਰਣਗਤੀਮੇਰੀਜਿਦੁਨੀਏਵਡੁਭਾ
ਗੀਨਾਮੁਪਿਆਵੈਗਾਮ॥੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰੁ
ਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿਦੁਨੀਏਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪੁ

ਗਾਸੇਗਾਮਾਹਉਹਰਿਬਾਸੁਉਨ੍ਹੀਦੀਆਮੇਰੀਸ਼ਿ
 ਦੁਨੀਏਸਿਉਜਲਬਿਨਕਮਲਉਦਾਸੇਗਾਮਾਹੁ
 ਰਪੁਰੈਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਹਰਿਸਜਤੁਹ
 ਰਿਪੁਰੁਪਾਸੇਗਾਮਪਨੁਪਨੁਗੁਰੁਹਰਿਦਸਿਆਮੇ
 ਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਗਾਸੇਗਾਮਾ॥
 ੪੧॥ ਗਗੁਬਿਹਾਗਨਾਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹ
 ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮ
 ਤਿਪਾਏਗਾਮ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਬਿਖੁਹੈਮੇਰੀਸ਼ਿ
 ਦੁਨੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਖੁਲਹਿਜਾਏਗਾਮਾਮ
 ਨੁਸੁਕਾਹਰਿਆਹੈਇਆਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਹਰਿ

ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਭਾਗਵਤੁ ਲਿਖਿ ਪਾ
ਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਨੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ
ਰਾਮ॥ ੧॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿ ਆਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
ਨੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਲਗਿ ਦੁਖੀ ਰੇ ਰਾਮ॥ ਹ
ਰਿ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਈ ਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਨੀਏ ਜਿ
ਉ ਚਾੜ੍ਹਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਟੇਰੇ ਰਾਮ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸ
ਰਣੀ ਜਾਇ ਪਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਨੀਏ ਗੁਣੁ ਦਸੈ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਰੇ ਰਾਮ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਇਆ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਨੀਏ ਪਾਰਿ ਦਾਸੇ ਸਬਦੁ ਪਾਟੇ ਰੇ ਰਾ
ਮ॥ ੨॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਹਉ ਮੈ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਨੀਏ

ਬਿਖੁ ਬਾਧੇ ਹਉ ਮੈ ਜਾਲੇ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਉ ਪੰਥੀ ਕਪੋਤ ਅ
 ਪੁ ਬਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਨੀਏ ਤਿਉ ਮਨੁ ਖਸਰਿ
 ਦੁਸਿਕਾ ਲੇ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਮੇਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
 ਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਨੀਏ ਸੇ ਮਨੁ ਖੁਭੁ ਮੁਨਿ ਬਿਤਾ ਲੇ ਰਾਮ
 ॥ ਜਨਨੁ ਹਿਭੁ ਹਿਸਰੁ ਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਨੀਏ ਗੁ
 ਰਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਖਵਾ ਲੇ ਰਾਮ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ
 ਲਿਵੁ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਨੀਏ ਪੁਰਿ ਭਾਗਵਤੁ ਹਰਿ
 ਪਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
 ਦੁਨੀਏ ਗੁਰਖੇ ਦੁਟ ਸਬ ਦੁਤਰਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਹ
 ਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਦਇਆ ਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਨੀਏ ਹ
 ਰਿ ਗੁਰਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ

ਦਿਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਸਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆ
 ਰਾਮਾ॥ ੪੨॥ ਬਿਹਗਗਨਾਮਹਲ॥ ੪॥ ਸ਼ਗਿਸੁਕ੍ਰਿ
 ਤੁਕੀਰਤਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਮ
 ਨਿਧਾਰੇਰਾਮਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਦਿਤੁਹੈਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁ
 ਨੀਏਸ਼ਧਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਿਧਾਰੇਰਾਮਾ॥ ਸਭਿਕਿ
 ਲਿਖਿਖਪਾਪੁਦੁਖਕਟਿਅਮਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਮਲਗੁ
 ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਭਿਤਾਰੇਰਾਮਾ॥ ਵਡੁਪੁਨੀਹਰਿਪਿਆਇ
 ਅਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਸਨਨਾਨਕਹਮਮੁਰਖੁਮੁਗਧਨਿ
 ਸਤਾਰੇਰਾਮਾ॥ ੧॥ ਸ਼ੇਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਇਏਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁ
 ਨੀਏਤਿਨਾਪੰਚੇਦੁਸਿਗਤਿਆਏਰਾਮਾ॥ ਅੰਤਰਿਹਿਦਿ
 ਨਿਧਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਲ

ਖੁਲਖਾਏਗਾਗੁਰਿਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਆਮੇ
 ਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਹਰਿਮਿਲਿਅੰਤੁਖਸਰੁਸਾਏਗਮ
 ॥ ਪੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪੁਰੁਲਿਖਿਆਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀ
 ਏਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗਾ॥ ੨॥ ਹਮਪਾ
 ਪੀਬਲਵੇਚੀਆਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਪਰਵੇਹੀਠਗ
 ਮਾਇਆਗਾ॥ ਵਡੁਭਾਰੀਗੁਰਪਾਇਆਮੇਰੀ
 ਸ਼ਿਦੁਨੀਏਗੁਰਪੁਰੈਗਤਿਪਾਇਆਗਾ॥ ਗੁਰਅੰ
 ਮਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੇਇਆਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਠਿਰਿਮ
 ਰਦਾਕਹੁਨਿਜੀਵਾਇਆਗਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਸਤਿ
 ਗੁਰਸੇਮਿਲੇਮੇਰੀਸ਼ਿਦੁਨੀਏਤਿਨਕੇਸਰੁਦੁਖਗਦਾ

ਇਆਰਾਮਾ॥ ੩॥ ਅਤਿਉਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਸ੍ਰੀ
ਦੁਨੀਏ ਜਿਤੁ ਜਪਿ ਅਪੋਪਾ ਪੁਗਵਾਤੇ ਰਾਮਾ ਪਤਿ ਤਪ
ਵਿਤੁ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਕੀਏ ਮੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦੁਨੀਏ ਚਹੇ ਕ੍ਰਿਤੀ ਚ
ਹੁ ਜੁਗ ਜਾਤੇ ਰਾਮਾ ਹਉ ਮੈ ਮੈਲੁ ਸਭ ਉਤਰੀ ਮੇਰੀ
ਸ੍ਰੀ ਦੁਨੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ਰਾਮਾ ਅ
ਪਰਾਧੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ ਮੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦੁਨੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਖਿਨ ਮੈ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਰਾਮਾ॥ ੪ ॥ ਬਿਹਾਗਾਨੁ ਮਹ
ਲਾ॥ ੪ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦੁ
ਨੀਏ ਜਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮਾ ਗੁਰਸ
ਤਿ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇਆ ਮੇਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦੁਨੀਏ ਬਿਖੁ

ਭਉਜਲੁਤਾਰੁਗਾਰੋਗਾਮਾਜਿਨਹੈਇਕਮਾਨਿ
ਹੋਇਕੈਹਰਿਪਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿਦੁਨੀਏਤੀਨ
ਸਿਤਜਨਾਜੈਕਾਰੋਗਾਮਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿਦੁਨੀਏਸਰੁਦੁਖਨਿਵਾਰੁ
ਗਾਰੋਗਾਮਾ॥੧॥ਸਾਰਸਨਾਧਨੁਪੀਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿਦੁ
ਨੀਏਹਰਿਗੁਗਾਵੈਹਰਿਪੁਕੇਰੋਗਾਮਾਤੇਸੁਦ
ਨਭਲੇਸੁਭਨੀਕਹਹਿਮੇਰੀਜਿਦੁਨੀਏਹਰਿਕੀਰ
ਤਨੁਸੁਤਿਹਿਹਰਿਤੇਰੋਗਾਮਾਸੇਸੀਸੁਭਲਾਪਦਿ
ਨੁਪਾਦੁਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿਦੁਨੀਏਜੇਜਾਇਲਗੋਹਰਿ
ਗੁਰਖੈਰੋਗਾਮਾਗੁਰਦਿਟਹੁਜਨਨਾਨਕੁਦਾਰਿਆ

੨੬੦

ਮੇਰੀ ਸਿੰਦ੍ਰੀ ਏਸ਼ਿ ਨਿਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇ ਰੇ ਰਾਮ
॥੨॥ ਤੇਨੇ ਕੁਲੇ ਪਰਵਾਨੁ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਸਿੰਦ੍ਰੀ ਏਸ਼ੇ
ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਹਿ ਰਾਮਾ ਤੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤੁ ਪ
ਦਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਸਿੰਦ੍ਰੀ ਏਸ਼ੇ ਹਰਿ ਜਲ ਸੁਹਰਿ ਹਰਿ
ਲੇਖਹਿ ਰਾਮਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪਗਿ ਨਿਤੁ ਪੁਜੀ ਅਹਿ
ਮੇਰੀ ਸਿੰਦ੍ਰੀ ਏਸ਼ੇ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਰਿ ਮਚਲੇ ਸਹਿ
ਰਾਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਦਿਟੁ ਹੁਟਾ ਰਿਅ ਮੇਰੀ ਸਿੰ
ਦ੍ਰੀ ਏਹਰਿ ਸੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ਸਹਿ ਰਾਮਾ ॥ ਆਪ
ਰਤਿ ਪਤਾਲੁ ਆਕਾਸੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਸਿੰਦ੍ਰੀ ਏਸ਼ੇ ਸਭਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਰਾਮਾ ਪਉਟੁ ਪਾਣੀ ਕੈ ਸਿਤਥੇ

ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸ ਸੁਗਾ ਵੈਰਾਮ
 ॥ ਵਰੁ ਤਿਨੁ ਸਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੁਖਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆ ਵੈਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ
 ਦਰਿ ਪੈ ਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭ
 ਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈਰਾਮਾ ॥ ੪॥ ੪॥ ਬਿਹਾਗਾਨਾ ਮਹ
 ਲਾ ॥ ੪॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ
 ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਤੇ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਮੁਖਿ ਇਆ ਵੈਰਾਮ ਜੇ ਮੇਰਿ
 ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਦੇ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੇ ਅੰਤਿ
 ਗਏ ਪਛਤਾਵੈਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਫਿਰ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਢੀ
 ਨਾਲ ਗੰਨਿ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਜੇ ਮਨੁ ਮੁਖੁ ਪਾਪ ਲੁ

ਭਾਵੇਗਾ॥ ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਉਬਰੇਮੇਰੀਸਿ
ਦੁਨੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਵੇਗਾ॥੧॥
ਸਭਿਜਾਇਮਿਲੁਹੁਸਤਿਗੁਰਕਉਮੇਰੀਸਿਦੁਨੀ
ਏਸੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨਾਵੈਗਾ॥ ਹਰਿਜਪਦਿ
ਆਖਿਨਮੋਢਿਲਨਕੀਜਈਮੇਰੀਸਿਦੁਨੀਏਮਤੁ
ਕਿਜਾਪੈਸਾਹੁਆਵੈਕਿਨਆਵੈਗਾ॥ ਸਾਵੇਲਾਸੇ
ਮੂਰਤਸਾਘੜੀਸੇਮੂਰਤੁਸਭਲੁਹੈਮੇਰੀਸਿਦੁ
ਨੀਏਜਿਤੁਹਰਿਮੇਗਾਚਿਤੁਆਵੈਗਾ॥ ਜਨਨਾਨ
ਕਨਾਮੁਪਿਆਇਆਮੇਰੀਸਿਦੁਨੀਏਸਮਕੀਕਰਨੇ
ਜਿਨਆਵੈਗਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਵੈਖੈਸੁਖਿਨਿਤੁਸੁ

ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਸ਼ਿਦੁੜੀ ਏ ਸੇਠੁ ਰੈ ਸਿਨ ਪਾਪ ਕਾ ਸਾਤੇਰਾ
 ਮਾਮਿ ਸੁ ਅੰਤ ਰਿਹਿ ਰਦਾ ਸੁ ਪੁਹੈ ਮੇਰੀ ਸ਼ਿਦੁੜੀ
 ਏ ਤਿਨ ਜਨਿ ਸਭਿ ਠੁਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇਰਾ ਮਾਮਿ ਰਿਹਿ
 ਰਭੁ ਤਿਨ ਮੁਪਤੀ ਸਿਆਮੇਰੀ ਸ਼ਿਦੁੜੀ ਏ ਸਰੁਸੁ
 ਖਮਾਰਨ ਦੁਸਟੁ ਪਤੇਰਾ ਮਾਮਿ ਗੁਰ ਪੁਰਾਨਾ ਨਕਸੇ
 ਦਿਆ ਮੇਰੀ ਸ਼ਿਦੁੜੀ ਏ ਸਿਨ ਪੈਰੀ ਆਇ ਸਭਿ
 ਘਤੇਰਾ ਮਾਮਿ ਸੋਐ ਸਾਹਿਗਿਨਿ ਤਸੇਵੀ ਐ ਮੇਰੀ ਸ਼ਿ
 ਦੁੜੀ ਏ ਜੇ ਸਰੁਦੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੁਗਾ ਮਾਮਿ ਨੀਇਕ
 ਮਨਾਇਕੁ ਮਰਾਧਿ ਆਮੇਰੀ ਸ਼ਿਦੁੜੀ ਏ ਤਿਨਾ ਨਾ
 ਹੀ ਕਿਸੇਵੀ ਕਿਛੁ ਚਢਾਗਾ ਮਾਮਿ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਐ ਹਰਿ
 ਮਹਲ ਪਾਇ ਆਮੇਰੀ ਸ਼ਿਦੁੜੀ ਏ ਸੁਖ ਮਾਰਨੁ ਸ

ਭਿਨਿਦਕਪੀਟਾਰਾਮਾ। ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਿਆਇ
 ਆਮੇਰੀਜ਼ਿੰਦੁਨੀਏਧੁਰਿਮਸਤੁਕਿਹਰਿਲਿਖਿਦ
 ਭਾਰਾਮਾ॥ ੪॥੫॥ ਬਿਹਾਬਨਾਮਹਲਾ॥੪॥ ਸਤੁ
 ਸੀਅਤੇਰੇਤੰਦਰਤਦਾਮੇਰੇਹਰਿਪੁਰਤੰਜਾਦੁਹਜੇ
 ਸੀਇਕਮਾਈਅੰਗਮਾ। ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਾ
 ਲਿਹੈਮੇਰੀਜ਼ਿੰਦੁਨੀਏਸਭਦੇਖੈਮਨਿਮੁਕਰਾਈਅੰ
 ਰਾਮਾ। ਮਨਮੁਖਾਨੇਹਰਿਦੁਰਿਹੈਮੇਰੀਜ਼ਿੰਦੁਨੀਏਸ
 ਭੁਬਿਰਥੀਪਾਲਗਾਵਾਈਅੰਗਮਾ। ਜਨਨਾਨਕਗੁ
 ਰਮੁਖਿਪਿਆਇਆਮੇਰੀਜ਼ਿੰਦੁਨੀਏਹਰਿਹਾਸਰੁ
 ਨਦਰੀਆਇਆਮੰਗਮਾ॥੧॥ ਸੇਭੁਗਤਿਸੇਸੇਦੁਕ
 ਮੇਰੀਜ਼ਿੰਦੁਨੀਏਜੇਪੁਰੁਮੇਰੇਮਨਭਾਦੁਰਾਮਾ। ਸੇਹਰਿ

ਦਰਗਾਹਿ ਪੈ ਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਅਹਿ ਨਿਸਿਧਾ
 ਓ ਸਮਾਦੇ ਰਾਮਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਿਰਾ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
 ਤੀਏ ਹਰਿ ਰੀਗਿ ਗਾਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਦੇ ਰਾਮਾ ਨਾ
 ਨਕ ਕੀ ਪੁਰੁ ਕੇ ਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਿ
 ਗਿ ਅਪਾਦੇ ਰਾਮਾ ॥ ੫ ॥ ਹੇਰ ਸਨਾਤ ਪਿਰੋ ਬਿਦੇ ਮੇਰੀ
 ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਸ ਨਾਨਾ ਏ ਰਾਮ
 ॥ ਜਿ ਸੁਦਾਇਆ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬਹੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
 ਤੀਏ ਤਿਸੁ ਮਾਨਿ ਨਾਮੁ ਦਸਾਏ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿ ਸੁਰੇਏ ਪੂਰਾ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ ਸੇਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਧ ਪਾਏ
 ਰਾਮਾ ॥ ਦੁਰੁ ਚੀ ਸਿਰਾ ਤਿਮਿ ਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ ਤੀਏ

ਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਗਏਰਾਮ॥੩॥੫੫ਥਾਨਥਨੇਤ
 ਰਿਰਦਿਰਹਿਆਮੇਰੀਜ਼ਿਦੁਨੀਏਪਾਰਕਹਮੁਖ
 ਕੁਦਾਤਾਰਾਮ ਤਾਕਾਅੰਤੁਨੁਪਾਈਐਮੇਰੀਜ਼ਿਦੁਨੀ
 ਈਪੁਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਰਾਮ॥ਸਰਬਜੀਆਪੁ
 ਤਿਪਾਲਿਦਾਮੇਰੀਜ਼ਿਦੁਨੀਏਜਿਉਬਾਲਕਪਿਤ
 ਮਾਤਾਰਾਮ ਸਹਸਸਿਆਦੁਪਨਹਮਿਲੈਮੇਰੀਜ਼ਿ
 ਦੁਨੀਏਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਰਾਮ॥੪੬

॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥॥ ਅਬਰੀਤਾਸਾ
 ਰੁਲਿਖਤੇ॥ ਅਰਜਨੇਵਾਚ॥ ਅਰਜੁਨਿਸੀਕ੍ਰਿਸਨਭੁ
 ਗਦਾਨੁਜੀਪਹੈਪ੍ਰਸਿਨੁਕਰੈਹੈਕਿਹੇਸੀਕ੍ਰਿਸਨਦੇ
 ਵਜੀ॥ ਚੀਮੀਕਾਰਿਕਾਮਹਾਤਮੁਅਰੁਰੂਪਅਰੁਅ
 ਸਥਾਨੁ॥ ਤਿਸੁਕੇਸੁਨਛੇਕੀਮੇਰੀਬਾਂਛਾਹੈਤੁਮਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕਰਿਕੈਨਿਰੂਪਛੁਕਰੇ॥ ਅਰਜੁਨਕੀਬੇਨ
 ਮਾਨਿਕਰਿਸੀਕ੍ਰਿਸਨਭੁਗਦਾਨੁਜੀਬੇਲ
 ॥ ਸੀਭੁਗਦਾਨੇਵਾਚ॥ ਕਿਹੇਅਰਜਨੁਤੁਮਿ

ਪ੍ਰਸੰਨਕੀਆਹੈ॥ ਓਅੰਕਰਿਕਾਮਹਾਤਮੁਕਿਸ
ਥਾਕੁਕਰਿਕਹੈ॥ ਭੈਸਵਨੁਕਰ॥ ਇਹੁਗੀਤਾਸਾ
ਰਹੈ॥ ਕ੍ਰਹਮਾਕਿਸਾਨਿਮਹੇਸੁਇਹੁਇਸਕੇਰਖੇ
ਸ਼ਾਕਰਨਿਹਾਰੇਹੈ॥ ਅਗਨਿਦਾਇਸੁਰਜਏਹੁ
ਇਸੁਕੇਦੇਵਤਾਹੈ॥ ਗਾਇਤ੍ਰੀਸਾਦਿਤ੍ਰੀਤ੍ਰਿਸਟਪ
ਏਹੁਤੀਨੇਚੇਦਹੈ॥ ਅਗਨਿਇਸਥੀਨੁਹੈ ਤਹੈ
ਨੇਕੇਦਹੈ॥ ਰਿਗੁ॥ ਜਸੁਰ॥ ਸਾਮੁ॥ ਇਹੁਤੀਨੇ
ਦਹੈ॥ ਤੀਨੇਕਾਬਰਨੁਅਰੁਭਿਤਪਤਿਕਚੇਹੈ
ਅੰਕਾਰਿਇਨਕੀਭਿਤਪਤਿਹੈ॥ ਰਿਗੁਕੇਦ

ਕਾਨੀਲਕਰਨਹੈ॥ ਰਸਗੁਣਤੇਉਪਤਿਹੈ॥ ਸੁਸਰੁਬੇ
 ਦੁਕਾਪੀਤੁਬਰਨਹੈ॥ ਸਿਤਕਗੁਣਤੇਉਤਪਤਿਹੈ॥
 ਸਿਮੁਬੇਦੁਕਾਸੈਤਬਰਨਹੈ॥ ਤਮੁਗੁਣਤੇਉਤਪ
 ਤਿਹੈ॥ ਚਿਕਾਰੁਅਖਰੁਪਰਮਰੂਪਹੈ ਮਕਾਰੁਕੇਲ
 ਰਹੈ॥ ~~ਚਿਕਾਰੁ~~ ਚਿਅੰਕਾਰੁਅਖਰੁਪਰਮਰੂਪਹੈ॥
 ਹਿਏਕਮਲਬਿਖੈਬਸੇਹੈ॥ ਪਿਥਵੀਅਗਨਿ
 ਗੁਬੇਦੁਬਹੁਮਾਏਹੁਨਾਰੇਆਕਾਰੁਅਖਰੁ
 ਬਹੈਅਰੁਸੁਸਰੁਬੇਦੁਕਾਸੁਸੁਯਸੇਸੁ
 ਹਾਏਵਏਹੁਮਕਰੁਅਖਰੁਕੇਸਾਬਹੈਅ

ਰੁਕੇਦਮਰੁਸਨਾਤਨਿਬਿਸਨਿਏਹੁਦਨੇਉਕਾਰੁਕੇ
ਸਾਬਹੈਅਰੁਇਨੇਤੀਲੇਅਖਰੀਕੀਉਤਪਤਿਅਰੁ
ਬਰਨੁਕਰੇਹੇ॥ ਰਸਗੁਣੁਤੇਉਤਪਤਿਹੈ॥ ਅਕਾਰੁ
ਅਖਰੁਕਾਪੀਤਬਰਨਹੈ॥ ਤੇਉਤਪਤਿਓਕਾਰੁਕਾ
ਸੁੰਕਲਬਰਨਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਣੁਹੈ॥ ਮਕਾਰੁਕਕਿਸ
ਨਬਰਨਹੈ॥ ਤਮੁਗੁਣੁਤੇਉਤਪਤਿਹੈ॥ ਹੇਅਰਸ
ਮਕਾਰੁਉਕਾਰੁਮਕਾਰੁਤੀਨੇਅਛਰੇਕਾਰਿਏਕ
ਮਕਾਰੁਪ੍ਰਗਟਹੇਤਾਹੈ॥ ਸੇਤੀਸਰੂਪਹੈ॥ ਅ
ਨੇਇਸਥਾਨੁਹੈ॥ ਤੀਨੇਮਾਤ੍ਰਤੀਨੇਸਰੂਪੁ॥

ਤੀਨੇ ਅਖਰੁ ਐਸਾ ਉਅੰਕਾਰੁ ਹੈ॥ ਇਸ ਗੀਤਾ
 ਸਾਰੁ ਕੇ ਅਟ ਅੰਗੁ ਹੈ॥ ਤੀਨਾ ਇਸ ਕੇ ਅਸ ਥੀ
 ਨ ਹੈ॥ ਤੀਨੇ ਦੇਵਤਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਐਸੈ ਉਅੰਕਾਰੁ ਕੇ
 ਨ ਜਾਨੇ ਸੇ ਕੁਹ ਮੁਨਾਹੀ॥ ਅਥਿ ਉਅੰਕਾਰੁ ਕਾ
 ਮਹਾਤਮੁ ਕਹੇ॥ ਉਅੰਕਾਰੁ ਤੇ ਕਾਹੁ ਉਪਜੈ॥
 ਉਅੰਕਾਰੁ ਤੇ ਦੇਵਤਾ ਉਪਜੈ॥ ਉਅੰਕਾਰਿ ਤੇ
 ਇਸਾ ਦੁਹ ਜੰਗਾ ਮੁਨਿ ਲੋਕੀ ਉਤਪਤਿ ਭਈ ਹੈ॥
 ਉਅੰਕਾਰੁ ਕੁਹ ਮੁਰਿ ਦੇ ਕਮਲ ਬਿਖੈ ਬਸੈ
 ਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਕੇ ਅਭਿਅਸੁ ਬਿਖੈ ਅਦੁਤ ਪਰਮਸ

ਰਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਰਮੇਸੁਰੁ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਗੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਜੀ
ਏ॥ ਅਭਿਜਨਾਗਿ ਕੀ ਸਮਰਾਗਿ ਕਹੇਹੈ॥ ਧੀਰਾ
ਕੀ ਅਗਨਿ॥ ਮਨਕਾ ਸਥੇਰੁ॥ ਸਿਤੋਖਕੀ ਸਮਾਧਾ
॥ ਏਤ੍ਰੀਉ ਕਾ ਅਰਥਹੈ ਮੁਕੀ ਸਮਰਾਗਿ ਅਰੁਆ
ਤਮਾ ਜਗੁ ਕਾ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਅਗਨਿ ਮਥੇਹੈ ਤੁਲ
ਕੀ ਲਕੜੀਆ ਤਮਾਹੈ॥ ਉਪਰੁ ਕੀ ਲਕੜੀ
ਤ੍ਰੀਉ ਅੰਕਾਰੁ ਕਾ ਪਿਆਨੁ ਕਾਰਿ ਮਥੀਐ॥ ਮ
ਥੇਤੇਏਹੁ ਬਿਖੈ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਗਟਹੈ ਤੀਹੈ॥ ਜੇਅ
ਗਨਿ ਥੇਤ੍ਰੀਹੈ ਏਤ੍ਰੇ ਪਾਪੇ ਕਾਨਾ ਸੁਹਾਇ॥ ਜੇਅ

ਗਨਿਬਹੁਤੁਹੋਇ॥ ਤੇਮੁਕਤੁਕਰੇਹੈ॥ ਤੀਨਪ੍ਰਕਾ
 ਰੁਕਾਉਅੰਕਾਰਹੈ॥ ਤਿਕਰਿਬਹੁਮਕੇਪ੍ਰਸੀਏ॥
 ਤੇਲਕੀਲਿਬੀਸੁਖਮੁਧਾਰਾ॥ ਐਸੀਉਅੰਕਾ
 ਰੁਕੀਧਾਰਾਹੈ॥ ਘੰਟੇਕੀਨਿਆਈਸਬਦੁਹੋਤੁ
 ਹੈ॥ ਐਸੇਅਬਿਨਾਸੀਉਅੰਕਾਰੁਕੰਝਾਨੈਸੇਬੈ
 ਦੁਕਾਵੇਤਾਹੈ॥ ਅਬਿਪਵਨਿਅਰਾਧਨਾਬਿ
 ਧਕਹੋਹੈ॥ ਪੂਰਕੁਬਿਖੈਬਹੁਮੇਕਾਪਿਆਨੁ
 ਕਹੈ॥ ਅਰੁਕੰਰੁਕਬਿਖੈਬਿਸਨੁਕਾਪਿਆਨੁ
 ਕਹੈ॥ ਰੇਚਾਕਬਿਖੈਮਹੇਸੁਰੁਕਾਪਿਆਨੁਕਹੈ

॥ ਕੈਸੇ ਹੋ ਮੁਹੇ ਸੁਰੁ ਜੀ ਮਾ ਯਾ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਅਖਰੁ ਅ
ਰੁ ਮਾ ਤਾ ਏਹੁ ਸਰੁ ਹੀ ਬਿਦੁ ਰੇ ਮਾ ਸਰੇ ਹੈ ॥ ਓ ਅੰਕ
ਰਿ ਕੇ ਨਾ ਦੁ ਕਰਿ ਬਿਦੁ ਕੇ ਬੇਧੇ ਹੈ ॥ ਸੇ ਨਾ ਦੁ ਕੈ ਸੇ
ਕਰਿ ਬੇਧੀ ਅੰ ॥ ਓ ਅੰਕਾਰਿ ਕੀ ਪੁਨੁ ਕਾ ਨਾ ਦੁ ਤਿ
॥ ਸੁ ਕਰਿ ਦਾ ਉਕਾ ਸੁ ਮਾਰੁ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨੀ ਕਰਿ ਦਾ
ਉਕੈ ਚਲਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਕਾ ਕੇ ਅਗੁ ਕਰਿ ਰਿਰੇ ਕੇ
॥ ਇਸੇ ਕਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਜੋ ਦਾ ਉਇ ਸਥਿ ਤਿਹੇ ਇ
ਤੇ ਜੋਗੀ ਜੋਗੁ ਕੀ ਗਾਤਿ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਨਾ ਸਕਾ
ਕੇ ਕੀ ਚਦਾ ॥ ਉਕਾ ਸਿਦਾ ਰੁ ਕਰੈ ਤਿ ਸੁ ਕੇ ਮਾਗੇ

ਨਿਹਾਲਿ ਬਕੇ ਪਾਪ ਤਿਹੋਇ ॥ ਉਪਰੁ ਅਰਤ ਲੇਕੀ ਵਾ
 ਉਕੇਰੇ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥ ਬਹੁ ਜੇਤ ਸਕਤ ਬਹੁ ਮੁਕੇਆ ॥
 ਲਲੇਕਾ ਪਵਾਹੁ ਹੈ ॥ ਕੈ ਸਾਹੈਂਹੁ ॥ ਰਿਕੂਮ ਤੇ ਪਰੇਹੈ ॥
 ਤਹੋਅਨੁ ॥ ਹਦੁ ਸਬਦੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਸਬਦੁ ਬਿ
 ਬੈਧਿ ਨਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਧਿਨ ਬਿਖੈ ਜੇਤੁ ਹੈ ॥ ਜੇਤੁ ਬਿਖੈ ਮਨੁ
 ਹੈ ॥ ਤਹੋਅਨੁ ਲਿਵਲੀਨ ਹੈ ॥ ਸੋ ਬਿਸਨੁ ਕਾ ਪਰਮ
 ਪਦੁ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਪਦੁ ਬਿਖੈ ਧਿਅਨ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਧਿ
 ਆਨੁ ਕੇ ਬਹੁ ਮੁਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਹੁ ਮੁਕੇ ਪਾਵ
 ਨੇਤੇ ਪਾਰਮਾਨਿ ਦੁਕੇ ਪਾਪ ਤੁਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਪਰਮਾਨਿ

ੴ ਬਿਖੈ ਇਸਾ ਬਿਤਪਾਈਐ॥ ਪੁਰੁ ਕਕੈ ਭੁਕਰੇ ਚਕ
ਰਿਏ ਬਿਖੈ॥ ਇਸ ਬਿਤਿ ਜੇਹੈ ਪਰਮਹੀ ਸਪਰਮਾ
ਤਮਾ ਭੁਗਵਾਨੁ ਤਿਸੁ ਕੇ ਨਮਸਾ॥ ਕਾਰੁ ਕੀਜੈ॥ ਸੇ ਪਰ
ਮਾਤਮਾ ਕੈ ਸਾਹੈ॥ ਆਇ ਮਾਧਿ ਅੰਤ ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੈ॥
॥ ਆਇ ਮਾਧਿ ਅੰਤ ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੈ॥ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ
ਕੈ ਸਾਹੈ॥ ਅੰਧ ਅਨਾ ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੈ॥ ਸੇ ਨਿਰੁਦੇਖੁ ਹੈ
॥ ਤਿਸੁ ਈਸੁ ਕੇ ਜਾਨਣੇ ਤੇ ਮੁਕਤੁ ਪਾਵੈ॥ ਜੇਐ
ਸਾ ਭੁਗਵਾਨੁ ਕਾ॥ ਸਿਨਰੁ॥ ਪੁਜਾਨਾ॥ ਸੇ ਪਾਪਿ
ਨੁ ਤੇ ਨਿਰੁਲੇਖੁ ਹੈ॥ ਅਬਿਸਿਨੁ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਹੈ

ਹੇ॥ ਸਿਨੁ ਹੀ ਤੇ ਸਮ ਸੇ ਤੀ ਕੀ ਉਤ ਪਤਿ ਰੁਈ॥ ਸਿਨੁ ਹੀ
 ਤੇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਨੁ ਬਿਖੈ ਧਿਆਨੁ ਹੈ॥
 ਤਿਸੁ ਧਿਆਨੁ ਕੇ ਕ੍ਰਮੁ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਨਾ ਭਿਕ
 ਮਲਾ ਬਿਖੈ ਕਮਲ ਹੈ॥ ਦਸ ਅੰਗੁਲ ਤਿ॥ ਸੁਕਮ
 ਲਕੀ ਨਾਲਿ ਹੈ॥ ਸੇ ਨਾਲਿ ਅਤਿ ਕੇ ਮਲ ਹੈ॥ ਉ
 ਰਧਿ ਮੁਖ ਕਮਲ ਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਕਮਲ ਕਾ ਬਰਨੁ ਕੇ
 ਲੇ ਕੇ ਫੂਲ ਜੈ ਸਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੇ ਤਰੀ ਗੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਏ
 ਦਮਾ ਕੀ ਜੈ ਸੀ ਤਿਸੁ ਕਮਲੁ ਕੀ ਜੈ ਤੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤਿ
 ਸੁ ਕਮਲ ਕੇ ਡਾਲ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਤੁ ਸੇ ਦਰੁ ਪੁਰਖ

ਤਿਸੁ ਕਮਲ ਬਿਖੈ ਕਸੇ ਹੈ॥ ਤਤੁ ਅਨਿਦੁ ਮਈ ਅ
ਸੰਥਾਨੁ ਹੈ॥ ਸੋ ਬਿਸਲੁ ਕਾ ਪੁਰਮ ਪਦੁ ਹੈ॥ ਅਰਜਨੇ
ਵਾਚਾ॥ ਕਿਹੇ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਜੀ ਰਿਦੇ ਬਿਖੈ ਉਰੁਪ
ਮੁਖ ਜੇ ਕਮਲ ਹੈ॥ ਸੋ ਜਾਨਣਾ ਭੀ ਕਠਨੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ
ਅਗਾਧ ਨਾ ਕੀ ਕਠਨੁ ਹੈ॥ ਕਿਹੇ ਜਨਾਰਦਨੁ ਜੀ ਇ
ਸ ਕਮਲ ਕੇ ਪਾਵਟੇ ਕੀ ਜੁਗਤੁ ਜੇ ਰੇ ਬਿਖੈ ਨਿਰੁਪ
ਵੁਕਰੇ॥ ਸੀ ਭੁਗਵਾਨੇ ਵਾਚਾ॥ ਹੇ ਅਰਜਨ ਉਰੁਪ
ਮੁਖ ਜੇ ਰਿਦੇ ਬਿਖੈ ਕਾਮਲੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇ ਉਅੰਕਾ
ਰਿਕੀ ਅਗਾਧ ਨਾ ਕਰਿ ਸੀ ਧਾਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਤਿਸੁ ਕ

ਮਲਕੇਗਾਰਭੁਬਿਖੈਸਾਇਕਰਿਕਮਲਕੋਪ੍ਰਕਾਸੁਕ
 ਰੁ ਤੇਬਿਆਪਿਆਨਾਸੁਹੋਇ॥ਤਬਸਾਰੇਸੰਗੀਰੁ
 ਬਿਖੈਪਰਮਸੁਖਉਘੜੈ॥ਤਿਸੁਕਮਲਬਿਖੈਠੇ
 ਠੀਹੈਤਿਸੁਠੇਠੀਕੇਢੇਠੇਪੜਹੈ॥ਕੇਸਰੁਕੇਰੀਗੁਹੈ
 ॥ਤਿਸੁਠੇਠੀਬਿਖੈਪੁਰਨੁਪੁਰਖੁਬਿਸਨੁਬਸੇਹੈ
 ॥ਅੰਗੁਸਟਮਾਤ੍ਰਸੁਨੁਕਹਤੇਹੈ॥ਅਰੁਤਿਸੁਕਮਲ
 ਕੇਅਸਟਪੜਹੈ॥ਅਸਟੇਪੇਤ੍ਰਿਬਿਖੈਅਸਟਇ
 ਦਾਇਕਦੇਵਤਾਬਸੇਹੈ॥ਸੇਦੇਵਗ੍ਰੀਯੋਤੀਸਰੁਪਹੈ
 ॥ਤਿਸੁਕਾਮਲਕੀਠੇਠੀਮਹਿਸੁਰਜਹੈ॥ਸੁਰ

ਸੁਪਰੇਓਦਮਾਹੈ॥ ਓਦਮਾਪਰੇਅਗਨਿਹੈ॥ ਅਗ
ਨਮੈਯੇਤੁਹੈ॥ ਯੇਤੁਮੈਸਿੰਘਾਸਨੁਹੈ॥ ਸੇਸਿੰਘਾਸਨੁ
ਕੈਸਾਹੈ॥ ਨਾਨਾਪਕਾਰੁਕੇਰਤੇਨਕਰਿਖਚਤੁਹੈ॥
ਸੁਰਜੁਕਾਜੈਸਾਪਕਾਸੁਹੈ॥ ਅੰਯੇਸੇਸਿੰਘਾਸਨੁਪਰੁ
ਦੇਵਾਇਪਿਦੇਵਾਪਤਿਨਾਰਾਇਨੁਹੈ॥ ਸੇਨਾਰਾਇ
ਨੁਕੈਸਾਹੈ॥ ਨਿਰਦੇਖੁਹੈ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਹੈ॥ ਅਬਿ
ਨਾਰਾਇਨੁਕਾਸਰੂਪਕਰਨੀਏਹੈ॥ ਅਤਸ੍ਰਿਟਰੁ
ਹੈ॥ ਅਸਟਰੁਜਾਜਿਸੁਕੀਪ੍ਰਭੁਲਤੁਕਮਲੁਕੀ
ਨਿਆਈ॥ ਅਸਟਹਸਤਕਮਲ॥ ਅਸਟ

ਹਸਤੇ ਬਿਖੈ ਅਸੰਟ ਮਾਪੁ ਪਹੈ॥ ਕੇਵੁ॥ ਕੇਵੁ॥ ਸਿਖ
 ॥ ਏਕੁ ਗਾਇ॥ ਸੁਸਲੁ॥ ਖਨੁ ਗੁ॥ ਧਨੁ॥ ਬੀਵੁ॥ ਅੰ
 ਕੁਸੁ॥ ੨॥ ਸੇ ਅੰਸਾਹ ਰਿਹੈ॥ ਕੀਚਨੁ ਕੇਕਮਲ ਕੀਨਿ
 ਆਈ ਪਰਮ ਸੁਰੂਪਹੈ॥ ਕੇਟਿ ਏਵੁ ਮਾਕੀ ਸੇ ਸੀਕੀ
 ਤਕਾ ਗੁਣੁ ਪਰੇਹੈ॥ ਕੇਟਿ ਸੁਰ ਸੁਕਾ ਜੈ ਸਾਖੁ ਕਾਸ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕੇਟਿ ਏਵੁ ਮਾਕੀ ਜੈ ਸੀਸੀ ਤਲਤਾਈ ਹੈ
 ॥ ਭੁਜਾ ਬਿਖੈ ਬਹੁ ਏਚਰਨੇ ਬਿਖੈ ਨੁਪਰੁ॥ ਕੀਠ ਬਿ
 ਖੈ ਏਵੁ ਘੀਏ ਅਰੁ ਕਦਾ ਬੇਖੈ ਤਨੁ ਰਾਮ ਕਾਰਾ
 ਕਾਰਿ ਕੀਨੁ ਲੁਹੈ॥ ਚਾਰੇ ਸੁਖੈ ਗੁਣੁ ਬਰਨੁ ਪਾਰੇਹੈ॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ਸੁਕਲੁ॥ ਤੇਤਾਰਕਤੁ॥ ਦੁਆ ਪੁਰ ਪੀਤੁ ਕ
ਲਨੁ ਗੁਨੀਲੁ॥ ਹਾਰੰ ਬਰਨੁ ਹੈ॥ ਸੁਖ ਮਹੈ॥ ਨਿਰੰਕ
ਰੁ ਹੈ ਅਪੁ ਮੇਵ ਹੈ॥ ਬੇਮਿਰ ਜਾਣਾ ਹੈ॥ ਅਤਿ॥ ਨਿਰ
ਮਲ ਹੋ॥ ਜੇਤੀ ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਐਸਾ ਪੁਰਖੇਤ ਮੁਹੈ॥ ਕ
ਹੁਨ ਕੈ ਸਾਹੈ॥ ਜੇਗੁ ਅਰੁ ਬਿਗਿਆਨੁ ਕਾ ਕਾਰਨੁ
ਭੁਪ ਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਵਸਤੁ ਕੀ ਸਾਧਨਾ ਕਰਤਾ ਨਾਂਹੀ
॥ ਨਾ ਦੁਆਰੁ ਬਿਦੁ ਕੀ ਕਲਾਤੇ ਅਤੀਤੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਐਸਾ
ਪੁਰਖੇਤ ਮੁਕੇ ਜਾਨੈ॥ ਸੇ ਕੇ ਦੁਕਾਵੇਤਾ॥ ਸੀਰੁ ਗਵਾ
ਨੈਵਾਤਾ॥ ਕਿਹੇ ਸੀਰੁ ਸਨਦੇਵ ਜੀ॥ ਅਦਿਸ ਦੁਵ

ਸਤੁ ਬਿਖੈ ਭਾਵਨਾ ਉਪਜਾਤੀ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਦਿਸਟ
 ਵਾਨ ਸੁਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਅਖਰੁ ਜੇ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮੁ
 ਇਹ ਨੁਤੇ ਰਹਤੁ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਜੀ ਜੇਗੀ ਸੁਰੁ ਕਿਸੁ
 ਕਾ ਪਿਆਨ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਨੇਵਾਚ॥ ਹੇ ਅਰਜੁ
 ਨੁ ਜੇਗੀ ਸਰੇ ਕਾਮਤੁ ਸੁਫੁ॥ ਜੇ ਉਨ ਕੀ ਕੈਸੀ ਸਮਾ
 ਪਿ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕੇ ਨਿਰੰਤਰੁ ਪੁਰਨੁ ਜਾਨੈ ਹੈ॥ ਹਿੰਦੇ
 ਕਮਲੁ ਕੀ ਡੇਡੀ ਬਿਖੈ ਸੁਪਰੁ ਪਰੁ ਗਵਾਨੈ ਹੈ॥
 ਏਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਉਚਾਰੁ ਕਰੈ ਹੈ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ॥ ਹੇ ਅ
 ਰਜੁ ਨੁਆ ਸਨੁ ਬੈਠਤੇ॥ ਸੇਹ ਜਾ ਸੇਵਤੈ॥ ਖਾਤੇ

ਪੀਤੇ ਚਲਤੇ ਸਮ ਸਤੇ ਕਾਲੇ ਬਿਖੈ ਮੇਰਾ ਰੂਜ਼ ਟੁਕ
ਰੇ ਹੈਂ॥ ਤੈਜੇ ਗੁਕੀ ਜਗਤ ਹੋਇ॥ ਅਬਿ ਇਸ ਗੀਤਾ
ਸਾਰੂ ਕੀ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਤਮੁ ਕਹੇ ਹੈ॥
ਕਿਹੇ ਅਰਜੁਨੁ ਏਹ ਗੀਤਾ ਸਾਰ ਹੈ॥ ਬਿਐਂ ਬਿਅ
ਕੇ ਅੰਧ ਕਾਰੁ ਕੇ ਨਾਸੁ ਕਰਤੀ ਹੈ॥ ਦਰਪਨ ਕੀ ਨਿ
ਆਈ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖਾਵੈ ਹੈ॥ ਇਸੁ ਗੀਤਾ ਸਾਰੁ
ਬਿਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਆਨੁ ਹੈ॥ ਬੇਦੇ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰੇ
ਕਾ ਨਿਹਚਾ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਜੇ ਦੇਵ ਕਾ ਮੰ ਅਰੁ ਬੁਧੁ
ਟਕਰਿ ਕਹਤ ਹੈ॥ ਪੁੰਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਪਾਪੇ ਕਾ ਨਾਸੁ

ਕਰਤੀਹੈ॥ ਮੁੰਨਤੇਮੁੰਨਹੈ॥ ਜੇਸੁਪਨਾਸੇਸਾਰੁਕਾਕੁ
ਮੁਹੈ॥ ਤਿਸੁਕੇਨਾਸੁਕਰਤੀਹੈ॥ ਸੇਕੇਉਏਹੁਬਿਸ
ਨੁਕਾਮਹਾਤਮੁਪਾਠਕਰੈਅਥਵਾਕੇਉਸਦੁ
ਕਰੈ॥ ਸੇਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈਅਸਟਦਸਪੁਰੀਤੁ
॥ ਨਿਹੀਬਿਅਕਰਨੁ॥ ਚਾਰੇਬੇਦੁ॥ ਖਟਸਾਂਸੁਏ
ਹੁਸਤੁਹੀਸੀਦਿਆਸੁਦੇਵਜੀਅਥੇਹੈ॥ ਅਥਕ
ਰਿਮਹਾਭਾਰਥੁਕਾਇਭਾਹੈ॥ ਮਹਾਂਭਾਰਥਕੇਮ
ਥਕਰਿਸੀਕਿਸਨਦੇਵਜੀਭਗਵਾਨੁਗੀਤਾ
ਕਾਦੁਹੀ॥ ਸਤਿਸੇਸਤਿਸਤਿਲੇਕੁ॥ ਭਗਵਤਿ

ਗੀਤਾ ਕੇ ਮਬ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ਗੀਤਾ ਕਾ ਦੁਹੀ ਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਸਾ
ਰੁ ਗੀਤਾ ਕਾ ਅਰਜਨੁ ਕੇ ਮੁਖਾਰੁ ਬਿਦੁ ਬਿਖੈ ਹੇ ਮੁ
ਕੀ ਆ ਹੈ॥ ਪਾਪੋ ਕਾ ਨਾਸੁ ਕਰਤੀ ਹੈ॥ ਇਨ ਦਿ
ਨੁ ਇਸ ਕਾ ਪੁਠੁ ਕਰ ਹੈ॥ ਅਥਵਾ ਸੁਵਰੁ ਕਰੈ॥
ਗੀਗਾ ਜੀ ਕੇ ਇਸ ਨਾਨਿਕੀ ਏਕਾ ਪੁੰਨ ਹੋਇ॥
ਜੇ ਏਕ ਹੀ ਵਾਰੁ ਸਾਰੁ ਗੀਤਾ ਕਾ ਅਰਪ ਜਲ ਬਿ
ਖੋਇ ਸਨਾਨ ਕਰਿ ਪਾਠੁ ਕਰੈ॥ ਅਥਵਾ ਕੇਉ ਸੁ
ਵਰੁ ਕਰੈ॥ ਸੇਸੀ ਸਾਰੁ ਤੇ ਅੰਧ ਕੁਪ ਤੇ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ
॥ ਸਮਸ ਤੇ ਇਸ ਤੇ ਤੇ ਉਤਮੁ ਹੈ॥ ਜਸ ਕੀ ਦਾਤੀ

ਹੈ॥ ਅਰਬਲੁਕੀਦਾਤੀਹੈ॥ ਨਾਰਾਇਣੁਮਈਹੈ॥
 ਸਰਬਸਾਸੰਸਾਰੀਗੀਤਾ॥ ਸਰਬਧਰਮਮਈਦ
 ਯਾ॥ ਜੇਕੇਈਇਸਕਾਏਕਸਲੇਕੁ॥ ਆਧਾਸ
 ਲਕੁਏਕਚਰਨ॥ ਅੰਧਾਹੈਰਚਨੁ॥ ਪਾਠੁਕਰੁ
 ॥ ਨਾਰਾਇਣੁਕਾਇਆਨੁਕਾਰਿ॥ ਸੇਰੁਦਸਾਰਤੇ
 ਮੁਕਤੁਹੋਇ॥ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਨਰਗਵਾਨਜੀਕੇਬਚੁ
 ਨਹੈ॥ ਬਚਨੁਹੀਤੇਗੀਤਾਸਾਰੁਹਰੀਤਕੀਛਾਲੁ
 ਉਪਜਤਭੁਯਾਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰੁਪਹਰੀਤੁਕੀਰੇਮਨੁ
 ਖੇਤਿਸੁਕੇਤੁਮੁਕਿਉਨਾਹੀਖਾਤੇ॥ ਪਾਪੇਕੇਅਗਿ

ਆਨੁਕੰਬਰੇ ਚਨੁਕਰ ਨਿਗਾਰੀ ਹੈਂ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰੁ ਸਦਾ
ਸਰਬ ਦਾਰੁ ਲੀਭੁ ਤਿਗੀਤਾ ਸਾਰੁ ਕਾ ਪਾਟ ਕੀਜੈ॥
ਅਥਵਾ ਸੁਵਲੁ ਕੀਜੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਕਾ ਬਿਸਥਾ
ਰੁ ਕਿਸਨ ਮਿਤਿ ਕੀਜੈ॥ ਕਮਲ ਨਾਭੁ ਜੇ ਹੈ॥ ਸੀਨ੍ਹਿ
ਸਨੁ ਭੁਗਵਾਨੁ ਜੀਤਿ ਸੁਕੇ ਮੁਖ ਕਮਤੇ ਨਿਕਸੀ ਹੈ
॥ ਸੀ ਮੁਖ ਦਾ ਕੁ ਹੈ॥ ਗੀਗਾਰੀਤਾ ਗਾਇਤ੍ਰ ਗੁਰੂ
ਬਿੰਦੁ॥ ਇਨ ਪਾਚੇ ਗਾਕਾਰੁ ਕੇ ਸੇ ਪ੍ਰੰਨਰ ਪ੍ਰਜਨ
ਮੁਕੇ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਜੇ ਕੇਈ ਇਸ ਗੀਤਾ ਸਾਰੁ ਕਾ
ਜਥਾ ਬਿਧ ਅਭਿਯਾਸੁ ਕਰਿ ਨ ਜਾਨੇ ਸੇ ਪਾਠ

ਮਾਤ੍ਰਹੀ ਕਰੈ॥ ਸੇਭੀ ਬਿਸਨੁ ਭੁਗਵੰ ਨ ਜੀ ਕੇ ਦਿ
ਤਮਾਨਿ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਇਸ ਤੇ ਬਹੁਤੁ
ਕਿਆ ਕਾਹੀ ਅੰਯੇ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭੁਗਵਤੁ ਗੀਤਾ ਸੁਖ
ਨਿਖਤ ਸੁਕ੍ਰਹਮੁ ਬਿ॥ ਇਅੰ ਘੋਗੁ ਸਾਸੰਦ੍ਰਸੀ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਅਰਜੁਨ ਸੰਬਾਏ ਪਰਮਹੰਸ ਜੋ ਗ੍ਰਗੀਤਾ ਸਾ
ਰਸ ਮਾਪਤਿ॥ ਸੁਨਤ ਫੁਕ ਮਾਵਤੁ ਧਿਆਵਤੁ ਪੁਨੀ
ਤਾ ਗੀਤਾ ਸਾਰੁ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰੁ ਕੁਲਿ ਖੀਤਾ ਚਹੁ ਸੁਗ
ਵਿਚ ਬਿਨਾ ਜੋਗੁ ਕਿਸੀ ਪਾਨੀ ਭਾਖੁ ਕਤੁ ਨਾਹੀ
ਹੋਈ॥ ਸਹੀ ਜਾਨੁ ਫਾਗੀਤਾ ਪਾਠ ਕਰਨੀ ਸਿਝੇ ਕਿਝੇ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ वासुदेवापरिग्रहम् परमात्मापरम्
परम् परीयामपरिज्ञेति परितुष्टपरिपद
मा परामिदापरयेयं परीक्षति पराग
ति परमात्मापरिज्ञेयम् परानन्दपरिपद
यम् परेद्वयतापरिपदम् परदिपरमे
सूरा निराम्यो निरद्विकारे निरद्विकल
ये निराम्यम् निरञ्जने निरालम्बम्
निरलेये निरद्वयम् निरगुणे निरकले

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਇ

ਲੁਮਹਲਾ ੪

ਅਸਟਪਦੀ॥ ਅਰੁ॥ ਆਪੈਆ

ਪੁਖਾਇਹਉਮੈਟੈਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਸਗੀਤਗਾਈ
ਈਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਪਰਚੈਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਭੁ
ਉਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀਈਆ॥ ੧॥ ਸੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਅਧਾਰੁਰਮਈਆ॥ ਬਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉ
ਬਿਨੁਨਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਪਾਠੁਪੜਈਆ
॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੁਗਿਰਹੁਦਸਦੁਆਰਹੈਜਾਕੈ
ਅਗਹਿਨਿਸਿਤਸਕਰਪੀਚਚੇਰਲਗਈਆ॥

ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਤੁ ਹਰਿ ਲੇਸਾ ਵਹਿ ਮਨ ਮੁਖ ਅੰਧੁ
ਲੇਖ ਬਰਨ ਪਈਆ ॥੨॥ ਕਚਨ ਕੇਟੁ ਕਹੁ ਮਾਛਕਿ
ਭੁਰਿਆ ਜਾਗੋ ਗਿਆਨ ਤੁ ਤਿਲਿ ਵਲਈਆ ॥
ਤਸਕਰ ਹੇਰੂਆਇ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ
ਕਹਿ ਕੀਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਕੇ
ਹਿ ਥਾਖੇ ਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਿਖਈਆ ॥
ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨਿਨਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਕੇਤ ਸਕਰ ਚੇਰੁ ਲਗ
ਈਆ ॥੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾਇ ਨੁਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਕਹੁ ਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਗੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਆ

੩
੨੭੭
ਇਕਤੁਪਾਰਿਆਵੈਮਿਲਉਗੁਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬ
ਜਈਆ॥੫॥ਨੈਨੀਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਦ
ਨਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦੁਜੁਟਈਆ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਆ
ਤਮਦੇਵਹੈਭੀਨੇਰਸਿਰਸਿਰਾਮਗੋਪਾਲਰਵ
ਈਆ॥੬॥ਬੈਗੁਰੁਮਾਇਆਮੋਹਿਦਿਆਪੇਤੁ
ਰੀਆਗੁਰੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਲਹੀਆ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਰੁਸਮਕਰਿਜਾਣੈਨਦਰੀਆਵੈਸਰੁਬ੍ਰਹਮੁਪ
ਸਰਈਆ॥੭॥ਗਮੁਨਾਮੁਹੈਜੇਤਿਸਥਾਈਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਪੇਅਲਭੁਲਖਈਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦ
ਇਆਲਭੁਏਹੈਭੁਗਤਿਭੁਇਹਰਿਨਾਮੁਸਮ

ਈਆ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ॥੪॥
ਹਰਿਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਪਿਆਵਹੁ ਹਰਿਚੰ
ਦਨਵਾਸੁ ਸੁਰੀਧਰੀਧਈਆ॥ ਮਿਲਿ ਸਤ ਸੰਗ
ਤਿਖਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮੈਹਿ ਰਿਤੁ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ
ਹਰਿਬੁਧੀਆ॥ ਜਪਿ ਜਗੀਨਾ ਬਜਗਦੀ ਸਗੁਸਾ
ਈਆ॥ ਸਰਣੁ ਪਰੇਸੇਈ ਜਨਉ ਬਰੇ ਸਿਉ ਪਹਿ
ਲਾਇਉ ਪਾਰਿ ਸਮਈਆ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਰੁਰਅ
ਠਾਰਹਮਾ ਹਿਓ ਦਨੁ ਬਿਤਮ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ
ਚੰਦਨ ਹਈਆ॥ ਸਕਤ ਕੰਨੈ ਬਿਰੁ ਸੁਕਹੁ ਏਮ
ਨਿਅਤਿ ਮਾਨੁ ਵਿਛੁ ਨਿਦੁ ਰਿਗਈਆ॥੨॥

ਹਰਿਗਤਿਮਿਤਿਕਰਤਾਆਪੇਜਾਣੈਸਰੁਬਿ
ਧਿਹਰਿਹਰਿਆਪਿਬਨਈਆ॥ਜਿਸੁਸਤਿ
ਗੁਰਭੁਟੇਸਕੈਚਨੁਹੋਵੈਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆ
ਸੁਮਿਟੈਨਮਿਟਈਆ॥੩॥ਰਤਨਪਦਾਰਥ
ਗੁਰਮਤਿਪਾਵੈਸਾਗਰਭੁਗਤਿਭੰਡਾਰਭੁਲ
ਈਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਇਕਸਰਧਾਉਪਜੀ
ਮੈਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਉਪਤਿਨਭਈਆ॥੪॥
ਪਰਮਬੈਰਾਗੁਨਿਤਨਿਤਹਰਿਗੁਣਕਹਤੇਉ
ਵਨੀਕਹੀਆ॥ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਕ

੩
੨੭੮

ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਿਪਾ ਰੁਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰੀਆ॥ ਸਪ
ਸਾਸ ਤੁਕੇ ਦੁਪੁਗਾਣੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ
ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਦਿਨੁ ਈਆ॥ ਮਨੁ ਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ
ਰੁਰਮਿ ਦਿਗੁ ਤੇ ਯੋਗੁ ਲਹਿ ਨਾਦੁ ਭਾਰਾ॥ ਚੁ
ਡਈਆ॥ ੬॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਗਾਤਿ ਪਾਵਹੁ
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਮਾ ਦਿਨੁ ਈਆ॥ ਹਉਮੈ
ਜਾਇਤ ਨਿਰਮਲਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਦੁ ਪਈ
ਆ॥ ੭॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਦਰਨੁ ਰੂਪ ਸਰੂਤੁ ਗਾਜਿਤੁ
ਲਾਵਹਿ ਸੇਕਰਮ ਕਮਾਈਆ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਤਦ

ਜਾਏਵਾਜਾਹਿਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਗਾਹਿਚਲਾਈ
 ਆ॥੮॥੨॥**ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੪॥**ਗੁਰ
 ਮੁਖਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਪਿਆਇਆਹਉਬ
 ਲਿਬਾਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਈਆ॥ਰਾਮ
 ਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਣਿਵਸਾਏਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਿਹਰਿ
 ਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੧॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁ
 ਟਿਕਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਧਰਲਾਗਾਜਾਵਾ
 ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਰੁਲਹੀ॥੧॥**ਰਹਾਉ॥**ਇ
 ਹੁਸਰੀਰੁਕਰਮਕੀਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਤਤੁ

ਕਰੁਈਆ॥ ਲਾਲੁ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ
ਭਾਠੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਅਈਆ॥ ੨॥ ਦਾਸਨ ਦਾ
ਸਦਾ ਸਹੇਇ ਰਹੀ ਐ ਜੇ ਜਨਗਾਮ ਭੁਗਤਿ ਨਿਜ
ਭੁਈਆ॥ ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ਗੁਰਾ
ਗੋਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਈਆ॥ ੩॥ ਮ
ਨੁ ਖਿਮਾਇਆ ਸੇ ਹਿ ਬਿਆਪੇਇ ਹੁਮਨੁ ਤਿ
ਸਨਾ ਜਲਤ ਤਿਖਈਆ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅੰ
ਮਿ॥ ਤਜਲੁ ਪਾਇਆ ਅਗਨ ਬੁਝੀ ਗੁਰਸ
ਬਾਇ ਬੁਝਈਆ॥ ੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁ

ਰਾਮਾਗੋਅਮਨਹਦਸਬਦਧੁਨਿਤੁਰਵਜ਼ਈ
 ਆ॥ ਹਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦਿਨੁਗਤੀਰਖਿ
 ਰਖਿਚਰਦੁਹਰਿਤਾਲਪੁਰਈਆ॥ ੫॥ ਹ
 ਰਿਕੇਰੀਗਿਰਤਾਮਨੁਗਾਵੈਰਸਿਰਸਾਲਰਸਿ
 ਸਬਦੁਰਵਾਈਆ॥ ਨਿਜਪਾਰਿਧਾਰਿਚੁਅੰ
 ਅਤਿਨਿਰਮਲਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਲ
 ਹੀਆ॥ ੬॥ ਮਨਹਰਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜਿ
 ਉਬਾਲਕਬਾਲੂਪਰਉਸਰਈਆ॥ ਆਵੈਲ
 ਹਰਿਸਮੁੰਦਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮਹਿਭਿਨਭਿਨ

ਦਰਿਪਈਆ॥੭॥ ਹਰਿਸਰਸਾਗਰੁਹਰਿਹੈਆ
ਪੇਇਹੁਜਗੁਹੈਸਰੁਖੇਲੁਖੇਲਈਆ॥ਜਿਉਜ
ਲਤਰੰਗਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵਹਿਨਾਨਕਆ
ਪੇਆਪਿਰਮਾਈਆ॥੮॥ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਰੰਗਲਾ॥ ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਨਿਮੰਦੁ
ਪਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਨਿਰੁਸਮਦਿਨੁਈ
ਆ॥ਅਮਰੁਪੀਤੁਰੁਏਸਾਧੁਸਿਗਿਜਨਮਮਰ
ਦੁਏਉਮਿਟਿਗਈਆ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਿਸਾਧਸਿ
ਗਿਤਿਮਿਲਿਰਹੀਆ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮਧਸੁਦ

ਨਮਾਧਉਮੈਖਿਨੁਖਿਨੁਸਾਧੁਚਰਣਪਖਈ
 ਆ॥੧॥**ਗਾਹਾਉ॥** ਤਜੈਗਿਰਸਤੁਰੁਇਆਬ
 ਨਵਾਸੀਇਕੁਖਿਨੁਮਨੁਆਇਕੈਨਟਿਕਈਆ
 ॥ਧਾਵਤੁਧਾਇਤੁ**੨॥** ਦੇਖਰਿਆਵੈਹਰਿਹਰਿ
 ਸਾਧੁਸਰਣਿਪਵਈਆ॥੨॥ ਧੀਆਪੁਤਛੇ
 ਤ੍ਰਿਸਿਨਿਆਸੀਆਸਾਆਸਮਨਿਬ੍ਰਹ੍ਮਤੁਕ
 ਰਈਆ॥ ਆਸਾਆਸਕਰੈਨਹੀਬ੍ਰਹ੍ਮੇਗੁਰ
 ਕੈਸਬਦਨਿਗਾਸਸੁਖੁਲਹੀਆ॥੩॥ ਬਿਪਸੀ
 ਤਰਕਦਿਗੀਬ੍ਰਹ੍ਮੇਆਮਨੁਦਹ॥ ਦਿਸਚਲਿ

ਚੁਲਿਗਵਨੁਕਰਈਆ॥ ਪੁਰੁਵਨੁਕਰੈਬੁਝੈਨ
ਹਤਿਸਨਾਮਿਲਿਸਿਗਿਸਾਧਦਇਆਪਰਲ
ਹੀਆ॥ ੪॥ ਆਸਨੁਸਿਧਸਿਖਹਿਬਹੁਤੇਰੈਮ
ਨਿਮਗਾਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿਚੇਟਕਈਆ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਸਿਤੇਖੁਮਨਿਸੀਤਨੁਆਵੈਮਿਲਿਸਾਧੁਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਹਰਿਨਾਮਿਸਿਪਈਆ॥ ੫॥ ਅੰਨ੍ਹਜਜੇਰਜ
ਸੇਤਜਓਤਤੁਰੁਸਭਿਵਰਨਰੁਪਜੀਅਜੀਤ
ਉਪਈਆ॥ ਸਾਧੂਸਰਤ੍ਰਿਪਰੈਸੇਓਬਰੈਖਤੀ
ਕ੍ਰਮਾਨੁਸੁਦਵੈਲੁਚੈਨੁਈਆ॥ ੬॥ ਨਾਮਾਜੈਦੇ

ਉਕੀਕੀਕੁਕਿਲੇਚਨੁਅਉਸ਼ਾਤਿਰਦਿਦਾਸੁਚਮਿਆ
 ਰੁਚਮਈਆ॥ ਜੇਜੇਮਿਲੈਸਾਪੂਜਨਸਿਗਤਿਧਿਨ
 ਧਿਨਾਜਟੁਸੈਨੁਮਿਲਿਆਹਰਿਦਈਆ॥ ੭॥ ਸਿ
 ਤਜਨਾਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾਈਭੁਗਤਿਦਛਲੁਅੰ
 ਗੀਕਾਰੁਕਰਈਆ॥ ਨਾਨਕਸਰਤਿਪਰੇਜਗਜੀ
 ਦੁਨਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਰਖਈਆ॥ ੮॥ ੪
 ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ॥ ੯॥ ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉਠੀ
 ਪ੍ਰਭੁਕੇਰੀਸੁਤਿਗੁਰਬਚਨਮਨਿਤੀਰਲਗਈਆ
 ॥ ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਹੀਜਾਣੈਅਦਰੁਕਿਸਾਣੈਕੋਪੀ

ਰਪਰਈਆ॥੧॥ ਰਾਮਗੁਰਮੋਹਨਿਸੋਹਿਮਨੁਲਾ
ਈਆ॥ ਹਉਅਕਲਬਿਕਲਰੁਈਈਗੁਰਦੇ
ਬੈਹਉਲੇਟਪੋਟਹੋਇਪਈਆ॥੧॥ ਰਹਉ॥
ਹਉਨਿਰਖਤਛਿਰਉਸਭਿਦੇਸਦੇਸਿਤਸੈਪੁਰ
ਦੇਖਨਕੇਬਹੁਤਮਨਿਚਈਆ॥ ਮਨੁਤਨੁਕਾਇ
ਦੇਉਗੁਰਆਗੋਸ਼ਿਨਿਹਰਿਪੁਰਮਾਰਗੁਪੈਥੁ
ਦਿਖਈਆ॥੨॥ ਕੇਈਆਤਿਸਦੇਸਾਦੇਇਪੁ
ਰੁਕੇਗਾਰਿਦਅੰਤਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਈਆ
॥ ਮਸਤਕੁਕਾਇਦੇਉਚਰਦਾਤਲਿਜੋਹਰਿ
ਪੁਰਮੇਲੇ॥ ਮੇਲਿਮਿਲਈਆ॥੩॥ ਚਲੁਚਲੁ

ਸਖੀਹਪੁਰੁਪਰਕੋਧਹੁਗੁਕੁਕਾਮਦੁਕਰਿਹਰਿਪੁ
 ਭਲਹੀਅਮ॥ ਭੁਗਤਿਵਛਲੁਭਿਆਕੋਨਾਮੁਕਹ
 ਅਤੁਹੈਸਰਾਇਪੁਰੁਤਿਸੁਪਾਵੈਪਈਅਮ॥ ੪ ॥
 ਖਿਆਸੀਗਾਰਕਰੇਪੁਰੁਖੁਸੀਅਮਨਿਦੀਪਕਰੁ
 ਰਗਿਆਨੁਕਲਈਅਮ॥ ਰਸਿਰਸਿਰੇਗਾਕਰੇਪੁ
 ਰੁਮੇਗਾਹਮਤਿਸੁਆਗੋਜੀਉਕਟਿਕਟਿਪਾਈ
 ਅਮ॥ ੫ ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੈਟਿਹੈਬਨਿਆਮਨਮੋ
 ਤੀਚੁਰੁਵਡੁਗਾਹਨਗਾਹਨਈਅਮ॥ ਹਰਿਹਰਿਸਰ
 ਧਾਸੇਜਦਿਛਾਈਪੁਰੁਛੋਤਿਨਸਕੈਬਹੁਤਮਨਿ

ਭੁਈਆ॥੬॥ ਕਹੈ ਪੁਰੁ ਅਵਰੁ ਅਰੈਂਦਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਸੈ
ਸਭੁ ਬਾਇਸੀ ਗਾਰੁ ਛਕਟ ਛਕਟ ਈਆ॥੭॥
ਕੀਓ ਸੀ ਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੀਤਾ ਈ ਪੁਰੁ ਲੀਓ ਸੁਹਾ
ਗਾਨਿ ਬੁਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈਆ॥੮॥ ਹਮ ਚੇਰੀ ਤੁਅਗ
ਮਰੁ ਸਾਈ ਕਿਆ ਹਮ ਕਰੈਂ ਹਤੇ ਰੈਵ ਸਿਪਈਆ
॥੯॥ ਈਆ ਈਨ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਨਾਨਕਹ
ਰਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸਮਈਆ॥੧੦॥ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ॥੧॥ ਸੈਮਾਨਿ ਤਨਿ ਪੇਸੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰਕਾ
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਰਸਾਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਓਠਈਆ॥ਗੁਰ

ਏਕੇਸਰਧਾਮਨਪੂਰੀਜ਼ਿਉਚਾਕਿਕਪਿਉਪਿਉ
 ਬੂਦਮੁਖਪਈਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹਰਿ
 ਕਥਾਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਦੁਇਆਕਰੈਪਤੁ
 ਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ
 ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਮਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨ
 ਮੈਪੁਰਦੇਖੇਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਨਾਟਿ
 ਕਦੇਖਿਭੁਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪੇਮਪੀ
 ਰਲਗਈਆ॥੨॥ਹਉਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸ
 ਕਉਬਿਨੁਪੀਤਮਜ਼ਿਉਬਿਨੁਅਮਲੇਅਮਲੀ

ਮਹਿਗਈਆ॥ ਜਿਨਕੋਪਿਆਸਹੋਇਪ੍ਰਭਕੇ
ਗੀਤਿਨਅਵਚੁਨਭਾਵੈਬਿਨੁਹਰਿਕੇਦੁਈ
ਆ॥੩॥ ਕੋਈਆਨਿਮਾਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭਮਿਲਾਵੈ
ਹਉਤਿਸੁਦਿਟਉਕਲਿਕਲਿਪ੍ਰੀਮੰਗਈਅ
॥ ਅਨੇਕਜਨਮਕੇਵਿਛੁਣੈਜਨਮਕੇਵਿਛੁਣੈ
ਜਨਮੇਲੇਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਦਿਪਦ
ਈਆ॥੪॥ ਸੇਜਏਕਏਕੇਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਮਹ
ਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭੁਰਮਈਆ॥ ਗੁਰਗੁਰ
ਕਰਤਸਰਦਿਸੇਆਵੈਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੇਖਿ

ਨਦੀਲਨਪਈਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਿਆ
ਚਾਰਦੁਧਾਏਮਨਿਪਖੰਡੁਕਰਮੁਕਪਟੁਲੇਭਈ
ਆ॥ਬੇਸੁਆਕੈਪਾਰਿਬੇਟਾਜਨਮਿਅੰਪਿਤਾ
ਤਾਹਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੬॥ਪੂਰਬਜ
ਨਮਿਭੁਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਹ
ਰਿਭੁਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭੁਗਤਿਭੁਗਤਿਕਰ
ਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨ
ਮਿਸਮਈਆ॥ਪ੍ਰਤਿਅਾਤਿਅਤਿਮਹਿੰਦੀ
ਪੀਸਾਈਆਪੋਪੋਲਿਪਲਿਅੰਗਿਲਈ

੨੮੫

ਆ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਾਹਪ ਕ
ਰਿ ਜਨਨਾਨਕ ਕਾ ਦਿਲੁ ਟੀਆ॥ ੮ ੬ ॥

॥ ੧ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਨਟਿਸ
ਸਟਪਟੀਆ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤ
ਨਿਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ॥ ਬਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿਨੁ ਸਕਉ
ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਮੈ ਗੁਰਮਾਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮਝਾਰੇ॥ ੧ ॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆ
ਵਹੁ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ॥ ਟੀਨੁ ਦਿ
ਆਲਭੁ ਏ ਪੁਰੁ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਕੈ ਸਕਾਇ ਸ

ਵੰਦਾਰੇ॥੧॥ਮਧਸੁਦਸ਼ਰਾਜੀਵਨਮਾਧੇਮੇਰੇਠਾ
 ਕੁਰਅਗਮਮਾਪਾਰੇ॥ਇਕਬਿਨਤੀਕਰਉ
 ਗੁਰਮਾਰੀਮੈਸਾਪੁਚਰਨਪਥਾਰੇ॥੨॥ਸਹਸ
 ਨੇਨੇਨੇਹੈਪੁਰੁਕਉਪੁਰੁਏਕੇਗੁਰਖਤਿਤਾਰੇ॥
 ਸਹਸਮੂਰਤਿਏਕੇਪੁਰੁਠਾਕੁਰੁਪੁਰੁਏਕੇਗੁ
 ਰਮਤਿਤਾਰੇ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦਮੋਦਰੁਪਾ
 ਇਅ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਠਿਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹ
 ਰਿਕਥਾਬਨੀਅਤਿਮੀਠੀਜਿਉਗ੍ਰਿਗਾਗਾਟ
 ਕਸਮਾਰੇ॥੪॥ਰਸਨਾਸਾਦਚਖੈਭੁਇਦੂਜੈ

ਅਤਿਛੀਕੈਲੇਭਬਿਕਾਰੇ॥ ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਸਾਦ
ਦਖੈਰਾਮਨਾਮਾਸਭਅਨਰਸਸਾਦਬਿਸਾਰੇ
॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿਗਾਨਾਮਧਨੁਪਾਇਆਸੁ
ਟਿਕਹਤਿਆਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ ਧਰਮਗਾਇਸ਼
ਮੁਨੇਨਿਨਾਮਾਵੈਮੇਰੇਠਾਕੂਰਕੇਸ਼ਨ॥ ਪਿਆ
ਰੇ॥੬॥ ਸਾਸਸਾਸਸਾਸਹੈਜੇਤੇਮੈਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥ ਸਾਸੁਸਾਸੁਸਾਇਨਾਮੈਬਿਨੁ
ਸੈਬਿਰਥਾਸਾਸੁਬਿਕਾਰੇ॥੭॥ ਫਿਪਾਫਿਪਾ
ਕਰਿਦੀਨਪੁਰੁਸਰਨੀਮੇਕਉਹਰਿਸਨਮੇ

ਲਿਪਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁ ਨਿਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ॥
 ਮਦਾਸਨ ਕੇ ਮਾਨਿ ਹਾਰੇ॥ ੮॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਹਲਾ॥ ੬
 ॥ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾਹ ਨਿਸਬਾਇ ਗੁ
 ਰਤਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਏ ਅ
 ਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾ ਗੁਰਮਲ ਗਾਰੇ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਦ
 ਜੀ ਹੈ ਦਹਾਇ ਸਿਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਰੀ ਧਾਰੇ
 ॥ ੫॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁ
 ਰਨੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾਰੇ॥ ਗੁਾਦਤ ਗਾਦਤ ਹਰਿਗੁ

ਨਗਾਵਤਗੁਰਨਿਸਤਾਰੇ॥੨॥ਬਿਬੇਕੁਗੁਰੁਗੁਰੁ
ਸਮਦਰਸੀਤਿਸੁਮਿਲੀਅੈਸਿਕਉਤਾਰੇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਮਿਲਿਅੈਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਹਉਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਪਾਖੰਡੁਪਾਖੰਡੁਕਰਿਕ
ਰਿਰੁਰਮੇਲੇਭੁਪਾਖੰਡੁਜਗਿਭੁਰਿਅਾਰੇ॥
ਹਲਤਿਪਲਤਿਦੁਖਦਾਈਹੋਵਹਿਜਮਕਾ
ਲੁਖਨ੍ਹਾਸਿਰਿਮਾਰੇ॥੪॥ਉਗਵੈਇਨਸੁਆਲੁ
ਸਮਾਲੇਬਿਭੁਮਾਇਆਕੇਬਿਸਥਾਰੇ॥ਆਈ
ਰੈਨਿਰੁਇਆਸੁਪਨਿਤਰੁਬਿਭੁਸੁਪਨੈਭੀਦੁ

ਖਸਾਰੇ॥ ੫॥ ਕਲਰੁਖੇਤੁਲੈਕੁਰੂਸਮਾਇਆ
 ਸਭਕੁਰੈਕੇਖਲਵਾਨੇ॥ ਸਾਕਤਨਰਸਭੁਰੁਖ
 ਰੁਖਾਨੇਦਰਿਠਾਚੇਸਮਸ਼ੇਦਾਰੇ॥ ੬॥ ਮਨਮੁਖ
 ਕਰਚੁਚਤ੍ਰਿਅਾਬਿਖੁਰੁਗੀਉਤਰੈਸਬਦੁਦੀ
 ਚਾਰੇ॥ ਜਿਤਨੇਕਰਜਕਰਜਕੇਸੀਗੀਏਕਰਿ
 ਸੇਵਕਪਗਿਲਗਿਵਾਰੇ॥ ੭॥ ਸ਼ੇਰੀਨਾਬਸਭਿ
 ਸ਼ੇਰੁਪਾਏਨਕਿਖੀਨੀਸਭਨਹਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ
 ਪੁਰਖਿਚੈਤਿਵਚਲੀਅੰਜਿਉਰੁਵੈਗਾਮਪਿ
 ਆਰੇ॥ ੮ ੨॥ ਨਟਮਹਲਾ ੪॥ ਰਾਮਹਰਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਦਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਮ
ਸਮੰਨਹੈਨੀਕੇਮਿਲਿਕਲਮਲਪਾਪਉਤਾਰੇ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਗਤਿਕਾਗੁਨੁਬਹੁਤੁਅਧਿਕਾਈ
ਪਤਿਸੁਆਗਾਨਕਉਧਾਰੇ॥ ਪਰਸਨਪਰਸਤੁ
ਏਕਬਿਜਾਕਉਲੇਖੈਕੀਠਿਸਿਧਾਰੇ॥੧॥ ਆਸਾ
ਮਲਿਪ੍ਰੀਤਿਪੁਤ੍ਰਪਤਿਕੀਨੀਕਰਿਨਾਗਾਇਤੁ
ਬੋਲਾਰੇ॥ ਸੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਮਨਿਰੁਾਇਰੁਾਦਨੀ
ਸਮਕਿਕਰਿਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥ ਮ॥ ਮਾਨੁਖੁਕਥੈ
ਕਥਿਲੇਕਸੁਨਾਵੈਸੇਬੋਲੈਸੇਨਬੀਚਾਰੇ॥ ਸ

ਤਸਿਗਾਤਿਮਿਲੈਤਇਨ੍ਹਤਾਮਾਵੈਹਰਿਗਮਨਾ
 ਮਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ਸਬਾਲਗੁਜੀਭਿਪੀਡੁਹੈਸਾ
 ਬਤੁਤਬਲਗੁਕਿਛੁਨਸਮਾਰੇ॥ਸਬਪ੍ਰਰਮੰ
 ਦਰਮਾਗਲਗਾਨੀਕਛਿਕੂਪੁਕਚੈਪਨਿ
 ਹਾਰੇ॥੪॥ਸਾਕਤਸਿਭਿਮਨਖੇਲੁਨਕਰੀਅ
 ਹੁਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸਾਰੇ॥ਸਾਕਤਬ
 ਚਨਬਿਛੁਆਜਿਭਿਤੁਸੀਅੰਤਨਿਸਾਕਤਪ
 ਰੈਪਗਾਰੇ॥੫॥ਲਗਿਲਗਿਪੀਤਬਹੁਪੀ
 ਤਲਗਿਪੀਤਬਹੁਪੀਤਿਲਗਾਈਲਗਿਸਾ

ਪੁਸਿਗਿਸਦਾਰੇ॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਸਤਿਸਤਿਕ
ਰਿਮਾਨੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਾਹੁਤੁਪਿਆਰੇ॥ ੬॥ ਪੁ
ਰਬਿਜਨਮਪਰਚੁਨਕਾਮਾਏਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁ
ਪਾਇਆਰਸੁਗਾਵੈਗੁਰਦੀਚਾਰੇ॥ ੭॥ ਹਰਿ
ਹਰਿਰੂਪਰੀਗਾਸਭਿਤੇਰੇਮੇਰੇਲਾਲਨਲਾਲ
ਗੁਲਾਰੇ॥ ਜੈਸਾਰੀਗੁਰੀਗਾਹਿਸੁਹੋਵੈਕਿਆਨ
ਨਕਸ਼ਿਤਦਿਚਾਰੇ॥ ੮॥ ੩॥ ਨਟਮਹਲਾ॥ ੬
॥ ਰਾਮਗੁਰਸਨਿਪਤੁਰਖਿਦਾਰੇ॥ ਜਿਉਕੀਚਰੁ

ਤਦੁ ਅੰਧਕਾਰਿ ਚਲਾਇ ਓਕਾਰਿ ਉਪਰਿ ਕ
 ਦਿਨਿ ਸਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਰੁ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬ
 ਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰੇ
 ॥ ਅੰਗੇ ਪੁਰੁ ਸਰਧਾ ਭੁਗਤਿ ਮਨਿ ਭੁਵੈ ਜਨ ਕੀ
 ਪੈ ਜਸਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ
 ਸਭਿ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰੁ ਪੁਇ ਕੁ
 ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕਾਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ੨ ॥
 ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਠਾਕੁ ਰੁਗਵਿ ਆਸੁ ਠਾਈ ਸਭੁ
 ਚੇਰੀ ਜਗਤ ਸਮਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਲੁਦਇ

ਆਟਾਨੁਦੇਵੈਵਿਓਪਾਥਰਕੀਰੇਕਾਰੇ॥੩॥ਅੰ
ਤਰਿਵਾਸੁਬਹੁਤਮਰਸਕਾਈਕੁਮਿਭੁਲਾਮਿਰ
ਗੁਸਿਝਾਰੇ॥ਬਨੁਬਨੁਨੁਦਿਨੁਦਿਨੁਠਿਰਿ
ਥਾਕੀਗੁਰਪੁਰੈਘਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥ਬਾਣੀਗੁ
ਰੁਗੁਰੁਹੈਬਾਣੀਵਿਓਬਾਣੀਅੰਮਿਤੁਸਾਗੇ
ਗੁਰਬਾਣੀਕਹੈਸੇਵਕੁਲਨੁਮਾਨੈਪਰਤਪਿ
ਗੁਰਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਸਭਹੈਕੁਹਮੁਕੁਹਮਹੈ
ਪਸਿਰਿਅਮਾਨਿਬੀਜਿਅਖਾਵਾਰੇ॥੬॥ਜਿ
ਉਮਨਚੇਦੁਹਾਸੁਦੁਖਿਅਪਿਸਟਿਬੁਧੀਅ

ਪੁਨਾਘਰੁਲੁਕੀਜਾਰੇ॥੬॥ ਪੁਰੁਕਉਸਨੁਅੰਤਿ
 ਰਿਦਲੇਏਪੁਰੁਜਨਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕਰਿਭੁਗਤਿਦਿਨੁ ਏਜਨਪੀਛੈਜਗਨਿ
 ਸਤਾਰੇ॥੭॥ ਆਪਨਾਆਪਿਆਪਿਪੁਰੁਠਾਕੁ
 ਰੁਪੁਰੁਆਪੇਸਿਸਟਿਸਦਾਰੇ॥ ਜਨਨਾਨਾਕ
 ਆਪੇਆਪਿਸਭੁਦਰਤੈਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਆਪਿ
 ਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥ ਨਟਮਹਲਾ॥੯॥ ਰਾਮ
 ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ ਜਿਉਪਕਰਿਏਪਤੀ
 ਦੁਸਟਾਆਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਜਨਿਦਾਰੇ॥੧੦॥

॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਇ ਕਸ ਨਤਾਰੇ ਇਕੁ
ਮਾਗਾਉ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸੁਧਾ
ਲਾਗੀ ਮੇਕਉ ਹਰਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸਾਕ
ਤਕੁ ਮਾਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀ ਮੈ ਨਿਤ ਪਾਣੀ ਝੋਲੁ ਲਝੁ
ਲਾਰੇ ॥ ਮਿਲ ਸਤ ਸੀਗਾਤਿ ਪ੍ਰਮਾਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਕਾਇ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗਟਾਕਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਾ
ਇਆ ਮਜਨ ਕੀਆ ਨਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਦੇਹ ਸ
ਦਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨਿ ਬਚਨ ਨ ਭਾਏ
ਸਭੁ ਠਕਟ ਚਾਰ ਸੀ ਗਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਮਟਕਿ ਮਟਕਿ

ਚਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਈ ਮੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅ
 ਲਖੁ ਲਖਾਏ॥੪॥੬॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਸਭੁ ਨਾਰੀ
 ਸਭੁ ਏਕੇ ਪੁਰਖੁ ਮੁਗਾਰੇ॥ ਸਿਤਲ ਨਾਰੀ ਰੇ ਨੂਮ
 ਨਿਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ
 ॥੫॥ ਗਾਮ ਗਾਮ ਨਾਗਵ ਸਭੁ ਟਿਰਿ ਮਾਰਿ
 ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਰੇ॥ ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਚਿਪਾਇ
 ਮਿਲਾਏ ਮੇਕ ਚਿਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰੇ॥
 ੬॥ ਪਾਵਨ ਸੁਤ ਸਭੁ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਮਾਸਤਿਉ

ਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਿਸ਼ਘਰਿਜਾਇਅੰਮਿਤਰ
ਸੁਖੀਆਬਿਨੁਨੈਨਾਜਗੁਤੁਨਿਹਾਰੇ॥੭॥ ਤਉਗੁ
ਨਈਸਬਰਨਿਨਹੀਸਾਕਉਤੁਮਮੰਦੁਹਮਨਿ
ਕਕੀਰੇ॥ ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਮੈ
ਰਾਮੁਜਪਤਮਨਧਾਰੇ॥੮॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ
॥੬॥ ਸੇਰੇਮਨਭੂਲੁਠਾਕਰਅਗਮਅਪਾਰੇ
॥ਹਮਪਾਪੀਬਹੁਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਕਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਗੁਰਨਿਸਤਾਰੇ॥੯॥ ਰਹਉ॥ ਸਾਧੁਪੁਰਖ
ਸਾਧਜਨਪਾਏਇਕਾਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਿ

ਆਰੇ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਪਨੁ ਪੁਜੀ ਦੇਵੁ ਸਰੁਤਿ ਸਨਾ
 ਭੁਖ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਪਚੈ ਪਤੰਗੁ ਮਿਗੁ ਭ੍ਰਿਗੁ ਭਿਚਰ
 ਮੀਨ ਇਕਾਇ ਵੀਪ ਕਾਰਿ ਸਿਘਾਰੇ॥ ਪੰਚ ਭੁਤ
 ਸਬ ਲਹੈ ਦੇਹੀ ਗੁਰ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ
 ॥ ੨ ॥ ਸਾਸ ਤਬੇਦ ਸੇਧਿ ਸੇਧਿ ਦੇਖੇ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ
 ਬਚਨੁ ਪੁਕਾਰੇ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੁ ਹੁਗਤਿ ਪਾਵੁ
 ਸੁਤਿ ਸਿਗਤਿ ਗੁਰ ਨਿਸਤਾਰੇ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤ
 ਲਗੀ ਪੁਰੁ ਕੇਰੀ ਜਿਵ ਸੁਰਜਿ ਕਮਲੁ ਨਿਹਾ
 ਰੇ॥ ਮੇਰੁ ਸੁਮੇਰੁ ਮੇਰੁ ਬਹੁ ਨ ਚੈ ਜਬ ਓਨ ਵੇਖ

ਨਘਨਹਾਰੇ॥੪॥ਸਾਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਹੁ
ਸਿੰਦਹੁਸਭਦੁਲਾਹੁਲਬਿਸੁਕਾਰੇ॥ਜਿਉ
ਜਿਉਨਿਦਹਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਛੋਨਿਛੋਨਿਕ
ਦੋਹਬਿਖੁਖਾਰੇ॥੫॥ਸਿਤਨਸਿਤਸਾਧਮਿਲਾ
ਰਹੀਐਗੁਣਬੋਲਹਿਪ੍ਰਉਪਕਾਰੇ॥ਸਿਤੈਸਿਤੁ
ਮਿਲੈਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਜਲਮਿਲਿਕਮਲ
ਸਵਾਰੇ॥੬॥ਲੇਕੁਲਹਰਿਸਭੁਸੁਅਨੁਹਲ
ਹੈ॥ਹਲਕਿਉਸਭਿਹਿਬਿਗਾਰੇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁ
ਰਕੈਦੀਬਾਨਿਖਬਰਿਹੋਈਗੁਰਗਿਆਨੁ

ਖੜਗੁਲੈਮਾਰੈ॥੭॥ਗਾਥਗਾਥਗਾਥਪੁਥਮੇਰੇਮੈ
ਗਾਥਗੁਰੂਪਾਧਾਰੈ॥ਨਾਨਕਮੈਧਗਾਅਵਰਨ
ਕਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰਗੁਰਨਿਸਤਾਰੈ॥੮॥੬॥ਛੁਕਾ

੧ ॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਨਨਾ॥॥ਅਸਟਪਦੀ॥॥ਮਹਲਾ॥੭॥ਪ੍ਰਾਰ

੧॥ਜਪਿਮਨਗਾਮਨਾਮੁਸੁਖਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਓਜਿ

ਉਜਪੈਤਿਵੈਸੁਖਪਾਵੈਸਤਗੁਰਸੇਵਸਮਾਵੈ

ਗੋ ੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਖਿਨੁਖਿਨੁ

ਲੇਚਾਨਾਮਜਪਤਸੁਖਪਾਵੈਗੋ॥ਅਨਰਸਸਾ

ੴ ਸਗਾਏ ਸਭੁ ਨੀਕਰ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ
ਗੋ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ
ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਰਯਾਵੈ ਗੋ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁ
ਰਖੁ ਪੁਰਖੇਤ ਮਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ਗੋ॥੨॥
ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਦ੍ਰਵਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨ
ਸਾਨਿ ਜਪਾਰਿਆਵੈ ਗੋ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਪੁਨੀਥਾ
ਸਹਿ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਨੀ ਸੁਰ ਪਾਰ ਚੁਆਵੈ ਗੋ॥੩॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਤਿਲ ਤਿਲ ਗਾਵੈ ਮਨਿ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਗੋ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੇ ਮਨਿ

ਭਾਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਭ੍ਰਿਖ ਤਾਵੈ ਗੋ ॥ ੪ ॥ ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ
 ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗ ਨਾਕਾ ਪਰੁ ਭੁੰਤ ਬਨਾਵੈ ਗੋ ॥
 ਨਾਮਾ ਬਿਨਾਸ ਭਿਠੀ ਕਾਠਿ ਕਾਨੇ ਸਨਮਿ ਮ
 ਰੈ ਠਿਰ ਆਵੈ ਗੋ ॥ ੫ ॥ ਜਾਇ ਆਪਟ ਲਹੈ ਪ
 ਟਲਹੈ ਭਾਰੀ ਪਰੁ ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਪੇਰਿ ਪੁਲਾਵੈ
 ਗੋ ॥ ਪਾਪਾ ਬਿਕਾਰ ਮਨੁ ਰਸ ਭਿਠਾਰੇ ਬਿਭੁ ਦੁ
 ਤਰੁ ਤਰਿ ਬਿਨਸਾਵੈ ਗੋ ॥ ੬ ॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਭਉਇ
 ਆਹੈ ਬੋਹਿ ਭੁਗੁਰ ਖੇਵਟੁ ਸਬਾਇ ਤਰਾਵੈ
 ਗੋਰਾ ਮਨਾਸੁ ਹਰਿ ਭੁਟੀ ਐਹ ਰਿਗ ਮੈ ਨਾਮ
 ਸਮਾਵੈ ਗੋ ॥ ੭ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਦਾ

ਲਿਅਗੁਰਗਿਆਨੈਲਾਇਸਗਾਵੈਗੋ॥ਨਾ
ਨਾਕਭਾਵੈਅਪਣੈਨਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚ
ਲਾਵੈਗੋ॥੮॥੧॥ਕਾਨਕਾਮਹਲਾ॥੬॥੨
ਪਿਅਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਗਾਵੈਗੋ॥ਸੇਸੇਸਪੈ
ਸੇਈਗਾਤਿਪਾਵੈਨਿਉਧੁਪਹਿਲਾਦੁਸਮਾ
ਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿ
ਹਰਿਜੀਉਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਮਿਲਗਾਵੈਗੋ॥ਕ
ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਸਤਗੁਰੁਮਿਲਾਦੁਹਮਿਲਿਗੁਰਨਾ
ਮੁਖਿਅਵੈਗੋ॥੧॥੨॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈ
ਮਲੁਲਾਗੀਮਿਲਿਸਿਉਗਾਤਿਮਲੁਲਹਿ

ਜਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉਲੇਹਾਤਰਿਓਸਿਗਿਕਾਸਟਲਗਿ
 ਸਬਦਿਗੁਰੁਹਰਿਪਾਵੈਗੋ॥ ੨॥ ਸਿਗਤਿਸਿਤੀਮ
 ਲਿਹੁਸਤਸਿਗਤਿਮਿਲਿਸਿਗਤਿਹਰਿਰਸੁਆ
 ਵੈਗੋ॥ ਬਿਨੁਸਿਗਤਿਕਰਮਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਕ
 ਦਿਪਾਣੀਦੀਕਨੁਪਾਵੈਗੋ॥ ੩॥ ਭੁਗਤਿਜਨਾਕੇ
 ਹਰਿਰਖਦਾਰੇਜਨਹਰਿਰਸੁਮੀਠਲਗਾਵੈਗੋ
 ॥ ਬਿਨੁਬਿਨੁਨਾਮੁਦੇਇਵਨਿਊਆਈਸਤਿਗੁਰ
 ਉਪਦੇਸਸਮਾਵੈਗੋ॥ ੪॥ ਭੁਗਤਿਜਨਾਕਉ
 ਸਦਾਨਿਵਰਹੀਐਜਨਨਿਵਹਿਤਾਛਲਗੁਨ

ਪਾਵੈਗੋ॥ ਜੇ ਨਿਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭੁਗਤਾ ਕੀ ਹਰਨਾ
ਖਸਮਿ ਉਪ ~~ਦਿ~~ ਚਿ ਜਾਵੈਗੋ॥ ੫॥ ਕੁਹਮ ਕਮਲ
ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾਤ ਪੁਤਾ ਪਨ ਪੁਸ਼ਕਰਾਵੈਗੋ
॥ ਜੇ ਜੇ ਭੁਗਤੁ ਹੋਇ ਸੇ ਪੁਸ਼ ਹੁਰੁ ਰਮਨ ਭੁਰ ਮੁਚੁਕਾ
ਵੈਗੋ॥ ੬॥ ਸਾਤਨ ਸਾਤ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭੁਰਮ ਹੁਸੁਕਸ
ਨਕ ਪਰੀ ਲਗਿ ਪਿਆਵੈਗੋ॥ ਜੁਠਨ ਜੁਠਿ ਪਾਈ
ਸਿਰ ਉਪਹਿ ਖਿਨੁ ਮੁਆਤਿ ਲੁਨ ਨੂਲਾਵੈਗੋ॥
॥ ੭॥ ਸਨਕ ਸਨਕ ਕੈ ਠੇ ਸਿਧਾਸਨ ਨ ਚਿ ਮੁਨੀ ਪੁ
ਰਿ ਲੈਲਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁ

ਰਕੁਰਮੈਦਾਸਨਦਾਸਕਰਾਵੈਗੋ॥੮॥੨॥ਕਾਨ
 ਨਾਨਕਹਲਾ॥੬॥ਮਨਿਗੁਰਮਤਿਰਸਿਗੁਨਗਾ
 ਵੈਗੋ॥ਜਿਹਵਾਏਕਹੋਇਲਖਕੇਟੀਲਖਕੇ
 ਟੀਕੇਟਿਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਉ॥ਸਹਸਠਨੀ
 ਸ਼ੀਪਉਸੇਖਨਾਰੋਹਰਿਜਪਤਿਆਮੀਤੁਨਪਾ
 ਵੈਗੋ॥ਤੁਅਥਾਹੁਅਤਿਅਰਾਮੁਅਗਾਮੁਹੈਪ
 ਤਿਗੁਰਮਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ਜਿਨਤੁ
 ਸ਼ੀਪਉਤੇਈਜਨਨੀਕੇਹਰਿਜਪਤਿਆਹੁਕ
 ਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਬਿਦਰਦਾਸੀਸੁਤਛੋਕਛੋ

ਹਰਾਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿਗਲਿਲਾਵੈਗੋ॥੨੮॥
ਸਲਤੇਉਪਤਰੁਈਹੈਕਾਸਟਕਾਸਟਅੰਗਿਤ
ਰਾਵੈਗੋ॥ਰਾਮਸਨਾਹਰਿਅਪਿਸਵਾਰੇਅਪ
ਨਾਬਿਰਦੁਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਹਮਪਾਥਰਲੇਹਲੇ
ਹਬਠਪਾਥਰਗੁਰੁਸਿਗਤਿਨਾਵਾਤਰਾਵੈਗੋ
ਮਲਿਉਸਤੁਸਿਗਤਿਤਰਿਓਲੁਲਾਹੇਸਿਤਸਨਾ
ਮਨਿਭਾਵੈਗੋ॥੪॥ਖੇਰੇਖੇਰੇਏਕੈਠਤਉਠਤ
ਮਾਰਗਿਪੀਥਿਪਿਆਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚ
ਨਬਚਨਹੈਸਤਿਗੁਰਪਾਥਰੁਮਕਤਿਸਨਾ

ਵੈਗੋ ॥੫॥ ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਕਲੁ ਪਾਈ
 ਐਨਿਹ ਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦੀ ਹੂ ਉਮੈ ਕੂ ਝੈ ਤੇ ਗੁਰਮ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅ ਨਕਾ ਭਾਗੀ ਨਨਹੀ
 ਭਾਵੈਗੋ ॥ ਛਿਗਿੰਦਿ ਹੁਣੇ ਲਾਗਾ ਬਨ ਆਵੈ
 ਪਰਤਾ ਪੇਪ ਫੁਤਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਸੇਵੇ ਕੁਲਾਲੇ ਤੇ
 ਕੁਲਾਅਪ ਨਾ ਗੁਰ ਆਗੈ ਰੁਹਿ ਰੁਹਿ ਪਾਵੈ
 ਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ
 ਜੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਭੁਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੮॥ ੩ ॥ ॥

॥ काननमहल ॥ ४ ॥ मनुहरिरीगिराताद्वै
रो ॥ भूँभूँसासबुदेहैनिरमलगुरमतिला
गिलगाद्वैरो ॥ १ ॥ रगचि ॥ हरिरीगिराता
सदाबैरागी ॥ गिराकटितिनपपरिआ
द्वैरो ॥ तिनकीपंकमिलेतांझीदाकरिबि
पामपिदिदाद्वैरो ॥ १ ॥ दबिपालेबिल
गैहैपाटीमनिबैरीगुनआद्वैरो ॥ ६
रिबिलतिबिजानमुहैद्वैगुरबचनीगुर
प्रभुमिलेरीगुलाद्वैरो ॥ २ ॥ ईदीदसेर

ਸੇਛੁ ਨਿਧਾਵੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕਾਵੈ ਗੋ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਵਸਗਾਤਿ ਆਵੈ ਸੋਖ ਮੁਕਤਿ
 ਸੇਖਾਵੈ ਗੋ॥੩॥ ਓਅੰ ਕਾਰਏ ਕੇਰਵਿ ਰਹਿਆ
 ਸਭੁ ਏਕ ਸਮਾਹਿ ਸਾ ਆਵੈ ਗੋ॥ ਏਕੁ ਰੂਪੁ ਏਕੇ
 ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭੁ ਏਕ ਤੁਬ ਚਨ ਚਲਾਵੈ ਗੋ॥
 ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੇ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ਗੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿ
 ਜਮ ਹਲੀਅਨ ਹਰਾ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋ॥੫॥
 ॥ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ਸਭੁ ਸਿਸਠਿ ਉਪਾਈ ਗੁਰਮੁ

ਖਸੇਰੁ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੁਟੇ ਕੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾ
ਵੈ॥ ਮਾਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ॥ ੬॥ ਅਨੇਕ ਜਨ
ਮਦਿ ਛੁਟੇ ਮੇਰੇ ਪੀਤਮੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲ
ਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ
ਮਤਿ ਮਲੀਨ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ॥ ੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਧਾ ਨਾਮ ਲ
ਗਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ
ਨਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥ ੮॥ ੬॥ ਅਕਾਨ੍ਹਾ ਮਹਲਾ ੧੦
॥ ਮਨਿ ਗੁਰ ਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉ ਮੈ

ਗਲਮਸਤੁਦੀਜੈਤਲਿਕੈਡੇਗੁਰਅੰਕੁਸਸਬ
ਦੁਇਨਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਲਤੇਚਲੈਚਲੈ
ਦੁਹਦੁਹਦਿਸਗੁਰਗਾਥੈਹਰਿਦਿਲਲਾਵੈਗੋ
॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਦੇਇਰਿਦਅੰਕਿਮੁਖਿਅੰ
ਮਿਤੁਨਾਮੁਚੁਆਵੈਗੋ॥੧॥ ਬਿਸੀਅਰਗਬਿਸੁ
ਭਰੇਹੈਪੁਰਾਨਿਗੁਰਗਾਥੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਵੈ
ਗੋ॥ਆਇਆਭੁਇਅੰਗਤਿਸੁਨੇਨਿਨਅਵੈ
ਬਿਖੁਸ਼ਾਰਿਸ਼ਾਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ ਸੁਅ
ਨੁਲੇਭੁਨਗਾਰਮਾਹਿਸਬਲਾਗੁਰਖਿਨਮਹਿ

34
੨੦੦

ਮਾਰਿਕਰੁ ਵੈਗੋ॥ ਸਤੁ ਸਿਤੋ ਖੁਪਰਸੁ ਆਨਿਗਾਖੇਹ
ਰਿਨਗਾਰੀਹ ਰਿਗੁ ਨਗਾਵੈਗੋ॥ ੩॥ ਪੰਕਜ ਮੇਹਿਨਿ
ਪਰਤੁ ਪਾਣੀਗੁ ਰਨਿ ਪਰਤੁ ਕੰਕਾਇਕਰੁ
ਵੈਗੋ॥ ੪॥ ਭਾਹਿਭਾਹਿ ਸਰਨਿ ਸਨ ਆਏਗੁ ਰੁਹਾਖੀ
ਦੇਨਿ ਕਲਾਵੈਗੋ॥ ੫॥ ਸੁਨੈ ਪਨਿਤਰੁ ਸਿਸਾਰੁ ਸ
ਭੁਕਾਸੀਖੇਲੀਖੇਲਾਖਿਲਾਵੈਗੋ॥ ਲਾਹਾਨਾ
ਮੁਗੁਰਮਤਿਲੈਚਾਲਹੁ ਹਰਿਦਰਗਾਹਪੈਧਾ
ਸਾਵੈਗੋ॥ ੬॥ ਹਉਮੈਕਰਕਰਾਵੈਹਉਮੈਪਾਪ
ਕੇਇਲੇਆਨਿਨਤਮਾਵੈਗੋ॥ ਆਇਆਕਾਲੁ

ਦੁਖਦਾਈਹੋਏਜੋਕੀਜੈਸੇਖਵਲਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸਿਤ
 ਹੁਰਾਮਨਾਮੁਪਨੁਸੀਚਹੁਲੇਖਰਚੁਚਲੇਪਤਿ
 ਪਾਵੈਗੋ॥ਖਾਇਖਰਚਿਦੇਵਹਿਬਹੁਤੇਰਾਹਰਿ
 ਦੇਦੇਤੇਟਿਨਆਵੈਗੋ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮਪਨੁਹੈਰਿ
 ਦਾਮੀਤ੍ਰਿਪਨੁਗੁਰਸਰਨੁਈਈਪਾਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕ
 ਦਇਆਦਇਆਕਰਿਦੀਨੀਦੁਖਦਾਲਦੁ
 ਭੰਜਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੮॥੫॥ਕਾਨਨਾਮਹਲਾ॥੬॥
 ਮਨਿਸਤਿਗੁਰਸਰਨਪਿਆਵੈਗੋ॥ਲੇਹਾਹਿਰ
 ਨੁਹੋਵੈਸਿਗਿਪਾਰਸਗੁਨੁਪਾਰਸਕੋਹੋਇਆਵੈ

ਗੋ ੧॥ **ਰਹਾਉ॥** ਸਤਿਗੁਰਮਹਾਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ
ਜੇ ਲਾਗੈ ਸੇਛੁ ਲੁਪਾਵੈ ਗੋ॥ ਜਿਉ ਗੁਰਉ ਪਸਿਤਰੇ
ਪਹਿਲਾ ਦਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਪੈ ਜਰ ਖਾਵੈ ਗੋ॥ ੧ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ ਗੋ॥ ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕ ਅਮਰਾਪ
ਦੁਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨਿ ਧਿਆਵੈ
ਗੋ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਨਿ ਸਨਿ ਮਨਿ ਰਾਈ ਸੁਧਾ
ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈ ਗੋ॥ ਜਿਉ ਆਲਟੀ ਨਰੁ
ਏਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਦਿਖਾਵੈ ਗੋ॥

॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿ ਪਾਏ ਸੇ ਬਾਪੇ ਤਿਨ ਰਾਖ
 ਨ ਕਉ ਪੁਰੁ ਮਾਵੈ ਗੋ ॥ ਜੇ ਕੇ ਸਰੁ ਸਿਧੈ ਜਨ ਉਪ
 ਰਿਠਿ ਰਿਉ ਲਟੇ ਤਿਸੈ ਲਗਾਵੈ ਗੋ ॥ ੪ ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸੇਵਾ ਹੇ ਤਿਨ ਦਗੋਰਗ
 ਹਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈ ਗੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰ
 ਮਤਿ ਪਿਆਵਹਿ ਹਰਿਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿ
 ਲਾਵੈ ਗੋ ॥ ੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੋਧੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਗੁਰਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਵੈ ਗੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ
 ਹਰਿ ਰੂਪੇ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੁਜਕ ਗਾਵੈ ਗੋ ॥

[illegible]

ਮਰਾਮੇ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀ ਜੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੈ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਉ ॥
 ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈ ਸਿਰੁ ਮਥਿ ਸਿਲਮਿ ਕਾਇ
 ਕਦੀ ਜੇ ॥ ਗਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੇ ਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮ
 ਤਿ ਕਾਇ ਲਈ ਅੰ ॥ ੧ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਵੇ ਦਰ
 ਠੀਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈ ਜੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ
 ਪੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਕਾਇ ਮਾਨ ਗੁਰੁ ਨ ਗੁਰੁ ਨ ਗੁਰੁ ਹੈ
 ਨੀਕੇ ਦਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀ ਜੇ ॥ ਰਤਨ ਲਾ

ਲਅਮੋਲਅਮੋਲਕਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲੀਝੈ॥੩॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਅਗਮੁਅਗਮੁਹੈਠਾਕੁਰੁਰਿਸਾਗਰੁ
ਗਤਿਕਰੀਝੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਨਹਮਸਾਰਿ
ਗਇਕਬੂਦਨਾਤੁਮੁਖਿਦੀਝੈ॥੪॥ਲਾਲਨੁਲਾ
ਲੁਲਾਲੁਹੈਰੀਗਨੁਮਨੁਰੀਗਨਕਉਗੁਰਦੀਝੈ
॥ਗਮਗਮਗਮਰੀਗਿਗਤੇਰਸਰਸਕਿਗਟ
ਨਿਤਪੀਝੈ॥੫॥ਬਸੁਧਾਸਪਤਦੀਪਹੈਸਾਗ
ਰਕਓਕੇਚਨੁਕਾਓਧਰੀਝੈ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰ
ਕੇਜਨਇਨਹਨਬਾਛੁਹਿਹਰਿਮਾਗਹਿਹਰਿ

ਰਸੁਦੀਜੈ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰਪਾਨੀ ਸਦਭੁਖੇ ਨਿਤ ਭੁ
ਖ ਨ ਭੁਖ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਤੁ ਹਿਪੀਤਿ
ਮਾਈਆਲਖ ਕੇ ਸਨਕ ਉਬਿਥਿ ਦੀਜੈ॥੭॥
ਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ਜਨੁ ਭੂਤ ਮਕਿ ਮਾਓ
ਪਮਾਤਿ ਨ੍ਰਦੀਜੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿਅ ਉਰੁ ਨ ਉ
ਪਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜੈ॥੮॥੧੧॥ ਕਲਿ
ਆਨ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਪਾਰਸੁ ਕੀ
ਜੈ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੁ ਰਅਤਿ ਠੀਕੇ ਮਿਲ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਕੀ ਜੈ॥੧॥ ਰਹਉ॥ ਸੁਰਗਸ

ਕਤਿਕੈਕੁਠਸਭਿਕਾਂਢੁਹਿਨਿਤਿਆਸਾਅਸਾਕ
ਰੀਜੈ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੇਸ਼ਨਮੁਕਤਿਨਸਾਗਹਿਮਿ
ਲਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਪੀਜੈ॥੧॥ਮਾਇਆਮੇ
ਹੁਸਬਲੁਹੈਰੂਗਮੇਹੁਕਾਲਖਦਾਗਲਗੀਜੈ
ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਸ਼ਨਆਲਿਪਤਹੈਮੁਕਤੇਜਿਉਮੁ
ਰਗਾਈਪੀਕੁਨਭੀਜੈ॥੨॥ਏਦਨਦਾਸੁਭਾਇਅੰ
ਗਮਦੇਨੀਕਿਦਮਿਲੀਅੰਏਦਨਲੀਜੈ॥ਕਾਹਿ
ਖਨੁਗੁਗੁਰਗਿਆਨੁਕਰਾਰਾਬਿਖੁਛੈਛੈਦਿਛੈ
ਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਆਨਿਆਨਿਸਮਧਾਬਹੁ

ਕੀਨੀਪਲੁਕੈ ਸਿਤਰੁਰੁ ਸਮਕਰੀਐ॥ ਮਹਾਉਗੁ
 ਪਾਪਸਾਕਤ ਨਰਕੀਨੇ ਮਿਲਿਸਾ ਪੁਲੁਕੀਦੀਐ
 ॥੪॥ ਸਾਪੁਸਾਪਸਾਪਜਨ ਨੀਕੇਜਿਨ ਅੰਤਰਿ
 ਨਾਮੁਪਗੀਐ॥ ਪਰਸਨਿਪੁਸੁਰੁ ਦੇਸਾਪੁਜਨਜ
 ਨਹਰਿਰੁਗਾਵਾਨੁਦਿਖੀਐ॥ ੫॥ ਸਾਕਤਸੁਤਕਹੁ
 ਗੁਰੁਸ਼ੀਰੁਰਿਅਾਕਿਉਕਰਿਤਾਨੁਤਨੀਐ ਤੇਤੁ
 ਸੁਤਕਿਛੁਨਿਕਨੈਨਾਹੀਸਾਕਤਸਿਗੁਨਕੀਐ॥
 ਸਤਿਗੁਰਸਾਪਜੈ॥ ਮਗਤਿਹੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸਿਗ
 ਤਿਰਾਮਰਦੀਐ॥ ਅੰਤਰਤਨਜਦੇਹਰਮਾਨੁਕਹੁ

ਰਕ੍ਰਿਪਾਤੇਲੀਝੈ॥ ੭॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹੈ॥
ਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਝੈ॥ ੮॥ ਨ
ਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਭ ਨਕ ਉਪ੍ਰਗ
ਕੀਝੈ॥ ੯ ੨॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ॥ ੪॥ ਰਾਮਾ
ਰਮ ਰਮੇਰਾ ਮੁਰਵੀਝੈ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਭਨਨੀ
ਕੇ ਮਿਲ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕੀਝੈ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜੀਅ ਜੀਤ ਸਭੁ ਭਗੁ ਹੈਝੈ ਤਾਮ ਨੁਨੇਲ ਤਨੇਲ
ਕਰੀਝੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਰੇ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੁ
ਗੁਥਿ ਮਨ ਕੇ ਥਿਮੁ ਦੀਝੈ॥ ੧॥ ਬਸੁ ਧਾਤ ਲੈਤ ਲੈ

ਸਰੂਪਿ ਪਰਿਮਿਲਿ ਸਾਧੁ ਚਰਨ ਰੁਲੀ ਜੈ॥ ਅਤਿ
ਉਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸਰੂਪਿ ਸਿਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀ ਜੈ॥
੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਤਿਰੁਲੀ ਸਿਟਿ ਨੀਕੀ ਆਨਿ ਪਾ
ਨੀ ਸਕਤਿ ਰੁਰੀ ਜੈ॥ ਮੈਨ ਦੰਤ ਨਿਕ ਸੇ ਗੁਰ ਬ
ਚਨੀ ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜੈ॥ ੩॥
ਗਮਨਾ ਮਮ ਨੁਗੁ ਹੁਬੁ ਕੀ ਆਗੁਰ ਸਾਧੁ ਪੁ
ਰਖ ਮਿਲੀ ਜੈ॥ ਗੁਰ ਗਮਨਾ ਮਿਸ ਥੀਰਨ ਕੀ
ਏਹ ਰਿਸ ਗਲ ਭੁਨਨੁ ਸੁਦੀ ਜੈ॥ ੪॥ ਸਾਧੁ
ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਪੀਤਮਾ ਬਿਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਰਹਿਨ

੩੦੬

ਸਕੀਐ॥ ਸਿਉ ਜਲਿ ਮੀਨ ਜਲ ਲੇ ਜਲ ਪੀਤਿ ਹੈਖਿ
ਨ ਜਲ ਬਿਨੁ ਛੁਟਿ ਮਰੀਐ॥੫॥ ਮਹਾ ਅਰੁ ਥਾ
ਅਰੁ ਗਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਨ ਪੀਐ॥ ਤਿਨ
ਤਿਸ ਨਾ ਜਲ ਤ ਜਲ ਤ ਨਹੀ ਬੂਝਿ ਹਿੰਦੂ ਪਰ
ਮਰਾਇ ਕਾਦੀਐ॥੬॥ ~~ਸਭਿ~~ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ
ਜਗ ਪ੍ਰੀਨ ਕੀਏ ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਗਾਲਿ ਤਨ ਛੁ
ਐ॥ ਅਤੁਲਾ ਤੇ ਲਗਾ ਮਨ ਮੁਹੈ ਗੁਰ ਮਤਿ ਕੇ ਪੁ
ਜੈ ਨ ਤੇਲ ਤੁਲੀਐ॥੭॥ ਤਵ ਗੁਨ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ
ਤੂ ਜਾਨਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀਐ॥ ਤੂ ਜਲਿ

ਨਿਧਿਮੀਨਹਮਤੇਗੇਕਰਿਫਿਪਾਸਿਗਿਰਖੀਜੈ
 ॥੮॥੩॥ਕਲਿਨੋਆਨਮਹਲਾ॥੪॥ਗਮਰਮਰ
 ਮੇਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਗੈਧਰਉਸਰੁ
 ਆਗੈਥਬੁਗੁਰਮਤਿਗਿਆਨੁਦਿਨੀਜੈ॥੧॥
 ਰਹਉ॥ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਗੁਣਸਾਖਤਰੇਵਗਨਿਤ
 ਚੁਨਿਚੁਨਿਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ਆਤਮਦੇਵਦੇਉਹੈ
 ਆਤਮੁਰਸਿਲਾਗੈਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ਅਤਮਦੇਉ
 ਉਹੈਆਤਮੁਰਸਿਲਾਗੈਪੁਜਕਰੀਜੈ॥ਬਿਬੇ
 ਕਬੁਧਿਸਰੁਜਗਮਹਿਨਿਰਮਲਬਿਚਰਿ

ਬਿਚਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇ
ਆਸਤਿਗੁਰਕਉਇਹਮਨੁਦੀਜੈ॥ ੨॥ ਨਿਰਮੇਲ
ਕੁਮਤਿਹੀਰੇਨੀਕੇਹੀਰੇਹੀਰੁਬਿਧੀਜੈ॥ ਮਨੁਮੇ
ਤੀਸਾਲੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਸਿਤੁਹੀਰਾਪਰਕਿਲੈ
ਈਜੈ॥ ੩॥ ਸਿਗਤਿਸਿਤਿਸਿਗਿਲਗਿਉਚੇਸਿ
ਉਪਾਪਪਲਾਸਪਾਇਲੀਜੈ॥ ਸਰੁਨਿਰਮਹਿ
ਪਾਨੀਉਤਮੁਹੈਦੇਰਾਮਨਾਮੈਬਾਸੁਬਸੀਜੈ॥
੪॥ ਨਿਰਮਲਿਨਿਰਮਲਕਰਮਬਹੁਕੀਨੇਨਿ
ਤਸਾਖਾਹਰੀਜਨੀਜੈ॥ ਧਰਮੁਫੁਲੁਫੁਲੁਗੁਰ

ਗਿਆਨੁ ਦਿਨਾਇਆ ਮਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ
 ਦੀਜੈ ॥੫॥ ਏਕ ਜੇਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਦਸਿਆ ਸਰੁ
 ਬ੍ਰਹਮ ਦਿਸਇ ਕੁਕੀਰੈ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਸ
 ਰੁ ਏਕ ਹੈ ਪਸਰੇ ਸਰੁ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ
 ॥੬॥ ਨਾ ਬਿਨਾ ਨ ਕਟੇ ਨ ਰਦੇ ਖਹੁ ਤਿਨ ਘਸਿ
 ਘਸਿ ਨਾ ਕਵਰੁ ਠੀਜੈ ॥ ਸਾਕਤ ਨ ਰਅਹਿ ਕਾਰੀ
 ਕਹੀ ਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨ ਦੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀ ਜੈ ॥੭॥ ਜ
 ਬਲਗਾ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮਨੁ ਅੰਤਿ ਤਤੁ ਬੇਗਲ
 ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ

ਧਾਰੇਹੁਮੈਸਾਧੁਚਰਨਪਰੀਝੈ॥੮॥੬॥ਕਲਿਆ
ਨਮਹਲਾ॥੬॥ਗਾਮਾਮੈਸਾਧੁਚਰਨਪਵੀਝੈ॥
ਕਿਲਵਿਖਦਹਨਹੇਹਿਖਿਨਅੰਤਿਮੇਰੇਠਾਕੁ
ਗੁਰਿਪਾਕੀਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਗਤਜਨਦੀਨਖਰੇ
ਦਰਿਠਾਵੇਠਾਅਤਿਤਰਸਨਕਉਦਾਨਦੀਝੈ॥
ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਨਿਪੁਰੁਆਏਮੇਕੈਗੁਰਮਤਿ
ਨਾਮਦ੍ਰਿੜੀਝੈ॥੧॥ਕਾਮਕਾਰੇਪੁਨਗਰਮਹਿਸ
ਬਲਨਿਤਉਠਿਉਠਿਉਠਿਸੁਝਕਰੀਝੈ॥ਅੰਗੀਕਾ
ਰੁਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਗੁਰਪੁਰਾਕਾਦਿਕਦੀ

ਜੈ॥੨॥ ਅੰਤਿ ਅਗਿਨ ਸਬ ਲਾਅਤਿ ਬਿਖਿਆਹਿ
 ਵਸੀਤ ਲੁਸਕਾ ਦੁਗੁਰਦੀ ਜੈ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋ
 ਇਅਪਿ ਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੁਖ ਸਵੀ ਜੈ॥੩॥ ਜਿਉ
 ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਾਇ ਰਾਇਆ ਸਰਬ ਠਾਈ॥ ਸਰੁਪ
 ਇਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀ ਜੈ॥ ਸਾਧੁ ਸਾਧ ਮਿਲ ਰਸੁ ਪਾ
 ਵੈਤ ਤੁਨਿ ਜਪ ਰਿਝੈ ਸਿਆਪੀ ਜੈ॥੪॥ ਜਨਕ
 ਉਪੀਤ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ॥ ਜਿਉ ਚਕੰਦੀ ਦੇਖ ਸੁ
 ਰੀ ਜੈ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਰੁ ਨਿਰਖੀ ਮੁ
 ਖ ਕਾਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਜੈ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨੁ ਕ

ਹੀਅਹਿਬਹੁਲੇਭੀਬਹੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਭੁਰੀਐ॥ਅ
 ਪਨਸੁਆਇਕਰਹਿਬਹੁਬਾਤਤਿਨਾਕਾਵਿਸਾਹੁ
 ਕਿਆਕੀਐ॥੬॥ਸਾਪੁਸਾਧਸਰਨਿਮਿਲਸਿਗਤਿ
 ਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਕਾਇਕਵਠੀਐ॥ਪਰਉਪਕਾਰਕੇ
 ਲਹਿਬਹੁਗੁਣੀਆਮੁਖਿਸਿਤਿਰੁਗਤਹਰਿਦੀ
 ਐ॥੭॥ਤੁਅਗਮਦਇਆਲਦਇਆਪਤਿਦਾ
 ਤਾਸਰੁਦਇਆਧਾਰਿਰਖਿਲੀਐ॥ਸਰਬਜੀ
 ਅਜਗਜੀਵਨੁਏਕੈਨਾਨਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੀਐ
 ॥੮॥੫॥ਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ॥੬॥ਰਾਮਾਹਮਦਾ

ਸਨਦਾਸਕਰੀਜੈ॥ ਜਬਲਗਿਸਾਸੁਹੇਇਮਨਅੰ
 ਭਿਸਾਪੁਪੁਰਿਪਟੀਜੈ॥ ੧॥ ਰਹਉ॥ ਸਿਕਰੁਨਾ
 ਰਦੁਸੇਖਨਾਗੁਮੁਨਿਪੁਰਿਸਾਪੁਕੀਲੇਚੀਜੈ॥ ਭੁ
 ਵਨਭਵਨਪਦਿਤ੍ਰਹੇਹਿਸਭਿਜਹਸਾਪੁਕੀਲੇ
 ਚੀਰੇਨਪਰੀਜੈ॥ ੧॥ ਤਜਿਲਾਜਿਅਹੀਕਾਰੁਸਭੁ
 ਤਜੀਅੈਮਿਲਸਾਪੁਸਿਗਿਰਹੀਜੈ॥ ਧਰਮਰਾ
 ਇਕੀਕਾਨਿਚੁਕਾਵੈਬਿਖੁਨੁਬਦਾਕਾਰਿਭੁਕ
 ਦੁਹੀਜੈ॥ ੨॥ ਭੁਰਮਿਸੁਕੇਬਹੁਉਭੁਸੁਕਕਹੀ
 ਅਹਿਮਿਲਸਾਪੁਸਿਗਿਰਹੀਜੈ॥ ਤਾਤੇਬਿਲਪੁ

ਪਲੁ ਚਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਲਗੀ
ਜੈ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਧੁ ਹਰਿ ਸਾ
ਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀ ਜੈ॥ ਜੇ ਬਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿਕ
ਮਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾ ਚਿਓ ਪਰੀ ਜੈ॥੪॥ ਸਿਤਹੁ
ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਨਭਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਢੀਬਾ ਹੁਰ
ਕੀ ਜੈ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੇਨੁ ਹੁਤਾ
ਸਤਿ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀ ਜੈ॥੫॥ ਜੇ ਵਡਭਾਗੁ ਹੋ
ਇਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਜੈ॥ ਸ
ਰੁਮਾਇਆ ਮੇਹੁ ਬਿਖੁਲੁ ਜਗਤੁ ਰੀਐ ਸਹਜੈ

ਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੬॥ਮਾਇਆਮਾਇਆਕੇਜੇਅ
 ਧਿਕਾਈਵਿਦਿਮਾਇਆਪਛੈਪਛੀਜੈ॥ਅਗਿ
 ਆਨੁਅੰਧੇਰਮਹਾਪੈਭੁਬਿਖਨੁਅਹੀਕਾਰਗੁ
 ਰਿਲਦਲੀਜੈ॥੭॥ਨਾਨਕਰਾਮਰਾਮੁਰਮਰਾਮੈ
 ਤੇਗਤਿਕੀਜੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਤਾਨਾਮੁਦਿਨੁ
 ਏਨਾਮਨਾਮੈਰਲੈਮਲੀਜੈ॥੮॥੬॥ਫਾਕ

੧ ॥ ॥ ॥ ॥੧॥ੳਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ

॥ਸ਼ਾਪੁ ਸ਼ੀਮੁਖਵਾਕਪਤਿਸਾਹੀ॥ ੧੦ ਫੁਪੈਫੁਦ॥

॥ १ ॥ **॥ ਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥** ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ ਜਾਤ ਅਰੁ
ਪਾਤਿ ਨਹਿ ਨ ਸਿਹ ॥ **॥** ਰੂਪ ਰੀਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ ਕੇਉ
ਕਹਿ ਨ ਸਕਤਿ ਕਿਹ ॥ **॥** ਅਚਲ ਪੁਰਤਿ ਅਨਭਉ
ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤਿ ਸ਼ਿਕਹਿ ਜੇ ॥ **॥** ਕੇਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰ
ਵਿਸਾਹ ਸਾਹਾ ਗਤਿ ਗਤਿ ਜੇ ॥ **॥** ਤਿਰੁਵਨੁ ਮਹੀ ਪਸੁ
ਰਨਰ ਅਸੁਰ ਨੇਤ ਨੇਤ ਬਨ ਤਿਨੁ ਕਹਤ ॥ **॥** ਤੁਸਰ
ਬਨ ਅਕਥੈ ਕਾਵਨ ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਨਤ ਸੁਮਤ
॥ १ ॥ **॥ ਭੁਜਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥** ਨਮਸਤੈ ਅਕਾਲੇ ॥
ਨਮਸਤੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥ **॥** ਨਮਸਤੈ ਅਰੂਪੇ ॥ **॥** ਨਮਸਤੈ

ਅਨੁਪੇ॥੨॥ ਨਮਸਤੀਅਭੁਖੇ॥ ਨਮਸਤੀਅਲੇਖੇ॥
ਨਮਸਤੀਅਕਾਏ ਨਮਸਤੀਅਜਾਏ॥੩॥ ਨਮਸਤੀ
ਅਗੀਯੇ॥ ਨਮਸਤੀਅਰੁਯੇ॥ ਨਮਸਤੀਅਨਾਮੇ॥ ਨਮ
ਸਤੀਅਠਾਮੇ॥੪॥ ਨਮਸਤੀਅਕਰਮੀ॥ ਨਮਸਤੀ
ਅਧਰਮੀ॥ ਨਮਸਤੀਅਨਾਮੀ॥ ਨਮਸਤੀਅਧਾਮੇ
॥੫॥ ਨਮਸਤੀਅਜੀਤੇ॥ ਨਮਸਤੀਅਭੀਤੇ॥
ਨਮਸਤੀਅਬਾਹੇ॥ ਨਮਸਤੀਅਦੁਹਾਹੇ॥੬॥ ਨ
ਮਸਤੀਅਨੀਲੇ॥ ਨਮਸਤੀਅਨਾਦੇ॥ ਨਮਸ
ਤੀਅਛੇਦੇ॥ ਨਮਸਤੀਅਗਾਧੇ॥੭॥ ਨਮਸਤੀ

੨੧੨

ਅਗੰਜੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਭੰਜੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਉਦਾਰੇ॥
ਨਮਸਤਿ ਅਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਨਮਸਤਿ ਸੁਏਕੈ॥ ਨਮਸ
ਤਿ ਅਨੇਕੈ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਭੁਤੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਭੁ
ਧੇ॥ ੩॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਕਰਮੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਕੁਰਮੇ॥
ਨਮਸਤਿ ਨਿਦੇਸੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਰੁਸੇ॥ ੧੦॥ ਨਮ
ਸਤਿ ਨਿਨਾਮੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਕਾਸੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿ
ਧਾਤੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਘਾਤੇ॥ ੧੧॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਧੁ
ਤੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਭੁਤੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਲੋਕੇ॥ ਨਮ
ਸਤਿ ਅਸੋਕੇ॥ ੧੨॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਤਾਪੇ॥ ਨਮਸਤਿ

ਅਥਾਪੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ਨਮਸਤਿ ਨਿਧਾਨੇ॥
 ੧੩॥ ਨਮਸਤਿ ਅਗਾਹੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਬਾਹੇ॥ ਨਮ
 ਸਤਿ ਤ੍ਰਿਬਰਹੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਸਰਹੇ॥ ੧੪॥ ਨ
 ਮਸਤਿ ਪ੍ਰਭੇਰੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਸੁਜੇਰੇ॥ ਨਮਸਤਿ
 ਅਰੇਰੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਭੇਰੇ॥ ੧੫॥ ਨਮਸਤਿ ਅ
 ਰੀਸੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਸੋਤਰੇਸੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਜਲਾਸਰੇ
 ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਰਾਸਰੇ॥ ੧੬॥ ਨਮਸਤਿ ਅਜਾਤੇ
 ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਪਾਤੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਅਮਜਬੇ॥ ਨਮ
 ਸਤਿ ਸਤੁ ਅਜਬੇ॥ ੧੭॥ ਅਦੇਸਿ ਅਦੇਸੇ॥ ਨਮ
 ਸਤਿ ਅਭੁਸੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਧਾਸੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿ

ਬਾਮੇ॥੧੫॥ਨਮੋਸਰਬਕਾਲੇ॥ਨਮੋਸਰਬਦਿਆ
 ਲੇ॥ਨਮੋਸਰਬਰੂਪੇ॥ਨਮੋਸਰਬਰੂਪੇ॥੧੬॥ਨਮੋ
 ਸਰਬਖਾਪੇ॥ਨਮੋਸਰਬਥਾਪੇ॥ਨਮੋਸਰਬਕਾ
 ਲੇ॥ਨਮੋਸਰਬਪਾਲੇ॥੧੭॥ਨਮਸਤਤੋਦੈ॥ਨਮਸ
 ਤੇਅਭੁਦੈ॥ਨਮਸਤਿਅਜਨਮੇ॥ਨਮਸਤਿਸੁਬਨ
 ਮੇ॥੧੮॥ਨਮੋਸਰਬਗਉਨੇ॥ਨਮੋਸਰਬਰੂਉਨੇ
 ॥ਨਮੋਸਰਬਰੰਗੇ॥ਨਮੋਸਰਬਰੰਗੇ॥੧੯॥ਨਮੋਕਾ
 ਲਕਾਲੇ॥ਨਮਸਤੋਸਤਦਿਆਲੇ॥ਨਮਸਤਿਅ
 ਬਰਨੇ॥ਨਮਸਤਿਅਮਰਨੇ॥੨੦॥ਨਮਸਤਿਜਗਰੀ
 ॥ਨਮਸਤਿਕ੍ਰਿਤਾਰੀ॥ਨਮੋਸਰਬਧੀਧੇ॥ਨਮੋਸਤ

੨੭
੩੧੨

ਅਬੰਧੇ॥੨੪॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਸਾਕੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਿਬਾ
ਕੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਚੰਦ੍ਰਹੀਸੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਕਰਹੀਸੇ॥੨੫॥ ਨਮ
ਸਤਿ ਅਨੰਤੇ ਨਮਸਤਿ ਮਹੰਤੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਸਤਰਾਗੇ
॥ ਨਮਸਤਿ ਸੁਹਾਗੇ॥੨੬॥ ਨਮੋ ਸਰਬਸੇਖੀ॥ ਨਮੋ
ਸਰਬਖੰਧੇਖੀ॥ ਨਮੋ ਸਰਬਕਰਤਾ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ
ਰੰਤਾ॥੨੭॥ ਨਮੋ ਜੋਗਜੋਗੇ॥ ਨਮੋ ਭੋਗਭੋਗੇ॥
ਨਮੋ ਸਰਬਦਿਆਲੇ॥ ਨਮੋ ਸਰਬਪਾਲੇ॥੨੮॥
ਚਾਚਰੀਛੰਦਾ॥੨੯॥ ਸਾਗਿ॥ ਅਰੁਪਹੈ॥ ਅਨੁਪਹੈ॥
ਅਜੁਹੈ॥ ਅਰੁਹੈ॥੩੦॥ ਅਲਖਹੈ॥ ਅਭੁਖਹੈ॥ ਅ
ਨਾਮਹੈ॥ ਅਕਾਸਹੈ॥੩੧॥ ਅਧੇਹੈ॥ ਅਭੁਹੈ॥ ਅਜੀ

ਅ

ਤਹੈ॥ ਅਭੀਤਹੈ॥ ੩੧॥ ਤਿਮਾਨਹੈ॥ ਨਿਧਾਨਹੈ॥ ਤਿਬ
ਰਗਹੈ॥ ਅਸਰਗਹੈ॥ ੩੨॥ ਅਨੀਲਹੈ॥ ਅਨਾਦਹੈ
॥ ਅਸੇਹੈ॥ ਅਸਾਦਹੈ॥ ੩੩॥ ਸਨਮਹੈ॥ ਅਬਰਨ
ਹੈ॥ ਅਰੁਤਹੈ॥ ਅਰੁਰਨਹੈ॥ ੩੪॥ ਅਰੀਸ਼ਹੈ॥ ਅ
ਰੀਸ਼ਹੈ॥ ਅਸੁਸੁਹੈ॥ ਅਸੁਸੁਹੈ॥ ੩੫॥ ਅਮੀਕ
ਹੈ॥ ਰਠੀਕਹੈ॥ ਅਧਿਧਹੈ॥ ਅਬਿਧਹੈ॥ ੩੬॥ ਨਿ
ਬੂਸੁਹੈ॥ ਅਸੁਸੁਹੈ॥ ਅਕਾਲਹੈ॥ ਅਸ਼ਾਲਹੈ॥ ੩੭
॥ ਅਲਾਹਹੈ॥ ਅਸ਼ਾਹਹੈ॥ ਅਨਿਤਹੈ॥ ਮਹਿਤਹੈ
॥ ੩੮॥ ਅਲੀਕਹੈ॥ ਨਿਸ਼ੀਕਹੈ॥ ਨਿਲਿਭਹੈ॥
ਅਸਿਭਹੈ॥ ੩੯॥ ਅਰੀਮਹੈ॥ ਅਸ਼ੀਮਹੈ॥ ਅਰੁਤ

ਹੈ॥ ਅਛੁਤ ਹੈ॥ ੪੦॥ ਅਲੇਕ ਹੈ॥ ਅਸੇਕ ਹੈ॥ ਅ
ਕਰਮ ਹੈ॥ ਅਰੁਰਮ ਹੈ॥ ੪੧॥ ਅਜੀਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ
ਤ ਹੈ॥ ਅਬਾਹ ਹੈ॥ ਅਗਾਹ ਹੈ॥ ੪੨॥ ਅਮਾਨ ਹੈ
॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈ॥ ਅਨੇਕ ਹੈ॥ ਫਿਰਏਕ ਹੈ॥ ੪੩॥
॥ ਕੁਸਿਗਪਾਤਛੰਦਾ॥ ਨਮੋਸਰਬਮਾਨੇ॥ ਸਮ
ਸਤੀਨਿਧਾਨੇ॥ ਨਮੋਦੇਵਦੇਵੇ॥ ਅਰੁਖੀਅ
ਰੁਦੇ॥ ੪੪॥ ਨਮੋਕਾਲਕਾਲੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਪਾ
ਲੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਗਉਦੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਗਉਦੇ
॥ ੪੫॥ ਅਨਿਗੀਅਨਾਥੇ॥ ਨਿਸਿਗੀਪਮਾਥੇ॥ ਨ

੩੯੫

ਮੇਰਾਨਭਾਨੇ॥ ਨਮੋਮਾਨਮਾਨੇ॥ ੪੬॥ ਨਮੋਚੈਦੁਚੈ
ਦੈ॥ ਨਮੋਭਾਨਭਾਨੇ॥ ਨਮੋਗੀਤਗੀਤੇ॥ ਨਮੋਤਾ
ਨਤਾਨੇ॥ ੪੭॥ ਨਮੋਨਿਤਨਿਤੇ॥ ਨਮੋਨਾਦਨਾਦੇ
॥ ਨਮੋਪਾਨਪਾਨੇ॥ ਨਮੋਬਾਦਬਾਦੇ॥ ੪੮॥ ਅ
ਨਿਗੀਅਨਾਮੇ॥ ਸਮਸਤੀਸਰੂਪੇ॥ ਪ੍ਰੀਤਗੀਪ੍ਰਮਾ
ਥੇ॥ ਸਮਸਤੀਬਿਰੁਤੇ॥ ੪੯॥ ਕਲਿਕੀਬਿਨਾਨੇ
॥ ਕਲਿਕੀਸਰੂਪੇ॥ ਨਮੋਗਾਜਗਾਜੇ॥ ਸ੍ਵਰੀਪਰ
ਮਰੂਪੇ॥ ੫੦॥ ਨਮੋਜੇਗਾਜੇਗੇ॥ ਸ੍ਵਰੀਪਰਮਾਸਿ
ਧੇ॥ ਨਮੋਗਾਜਗਾਜੇ॥ ਸ੍ਵਰੀਪਰਮਾਬਿਧੇ॥ ੫੧॥

ਨਮੋਸਸਤੁਪਾਦੇ॥ ਨਮੋਅਸਤੁਮਾਦੇ॥ ਨਮੋਪਰ
ਮਗਿਆਤਾ ਨਮੋਲੋਕਮਾਤਾ॥ ੫੨॥ ਅਰੁਧੀਅ
ਰੁਗਮੀ॥ ਅਰੁਗੀਅਰੁਗਾਤੇ॥ ਨਮੋਜੋਗਜੋਗੇ॥ ਸ੍ਰ
ਰੀਪਰਮਜੁਗਾਤੇ॥ ੫੩॥ ਨਮੋਨਿਤਗੋਨਾਗਾਇਦੇ॥
ਰੁਰਕਰਮੇ॥ ਨਮੋਪੇਤਅਪੇਤੇ॥ ਦੇਵੇਸੁਪਰਮੇ॥
੫੪॥ ਨਮੋਰੋਗਾਹਰਤਾ॥ ਨਮੋਗਾਗਾਰੂਪੇ॥ ਨਮੋਸਾ
ਹਸਾਹੀ॥ ਨਮੋਰੁਪਰੂਪੇ॥ ੫੫॥ ਨਮੋਦਾਨਦਾਨੇ॥
ਨਮੋਮਾਨਮਾਨੇ॥ ਨਮੋਰੋਗਾਰੋਗੇ॥ ਨਮਸਤੀਇਸ
ਨਾਨੀ॥ ੫੬॥ ਨਮੋਮੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰੀ॥ ਨਮੋਜੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰੀ॥ ਨਮੋਇ

ਸਟਇਸਟੇ॥ ਨਮੋਤਤਤਤਤ॥ ੫੭॥ ਸਦਾਸਚਦਾਨੰ
ਦ॥ ਸਰਬੰਪਦਾਸੀ॥ ਅਨੂਪੇਅਰੂਪੇ॥ ਸਮਸਤ
ਲਨਿਵਾਸੀ॥ ੫੮॥ ਸਦਾਸਿਧਦਾਬੁਧਦਾਬਿ
ਧਕਰਤਾ॥ ਅਧੋਉਰਧਅਰਧਅਘੰਉਘਹ
ਤਾ॥ ੫੯॥ ਪਰਮਪਰਮਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਪ੍ਰਭਪਾਲੰ
॥ ਸਦਾਸਰਬਦਾ॥ ਸਿਧਦਾਤਾਦਾਇਆਲੰ॥
੬੦॥ ਅਛੇਦੀਅਰੇਦੀ॥ ਅਨਾਮੀਅਕਾਮੀ॥ ਸ
ਮਸਤੰਤੋਪਗਾਮੀ॥ ਸਮਸਤਸਤਧਾਮੀ॥ ੬੧॥ ਤੇਰ
ਜੇਰਚਾਚਰੀਛੇਦਾ॥ ਜਲੇਹੈ॥ ਬਲੇਹੈ॥ ਅਭੀਤ

ਹੈ॥ ਅਭੇਹੈ॥ ੬੨॥ ਪੁਰੂਹੈ॥ ਅਸੁਹੈ॥ ਅਦੇਸਹੈ॥
 ਅਭੇਸਹੈ॥ ੬੩॥ ਰੁਸੇਗਾ॥ ਆਤਛਿਦਾ॥ ਅਗਾਧੇ
 ਅਬਾਧੇ॥ ਅਨਿਦੀਸਰੂਪੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਮਾਨੇ॥ ਸ
 ਮਸਤੀਨਿਧਾਨੇ॥ ੬੪॥ ਨਮਸਤ੍ਰਿਨਿਨਾਥੇ॥ ਨ
 ਮਤ੍ਰਿਪਾਥੇ॥ ਨਮਸਤ੍ਰਿਅਗੀਜ਼ੇ॥ ਨਮਸਤ੍ਰਿਅਭੇ
 ਜ਼ੇ॥ ੬੫॥ ਨਮਸਤ੍ਰਿਅਕਾਲੇ॥ ਨਮਸਤ੍ਰਿਅਪਾਲੇ
 ॥ ਨਮੋਸਰਬਦੇਸੇ॥ ਨਮੋਸਰਬਭੇਸੇ॥ ੬੬॥ ਨ
 ਮੋਰਾਜ਼ਰਾਜ਼ੇ॥ ਨਮੋਸਾਜ਼ਸਾਜ਼ੇ॥ ਨਮੋਸਾਹਸਾਹੇ
 ॥ ਨਮੋਮਾਹਮਾਹੇ॥ ੬੭॥ ਨਮੋਗੀਤਗੀਤੇ॥ ਨਮੋਪੀ

ਤਪ੍ਰੀਤੇ॥ ਨਮੋ ਰੇਖ ਰੇਖੇ॥ ਨਮੋ ਸੇਖ ਸੇਖੇ॥ ੬੨॥ ਨਮੋ
ਸਰਬ ਰੇਗੇ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੇਗੇ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੀਤਿ
॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੇ॥ ਭੀਤਿ॥ ੬੩॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਿਆ
ਨੇ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਾਨੇ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰੇ॥ ਨਮੋ ਸ
ਰਬ ਜੇਤ੍ਰੇ॥ ੭੦॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੇਗੇ॥ ਤ੍ਰਿਰੇਗੀ ਅਨੇਗੇ॥
੭੧॥ ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵੇ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ॥ ਅਖਿ
ਜੇ ਅਭਿਜੇ॥ ਸਮ ਸਤਿ ਪ੍ਰਸਿਜੇ॥ ੭੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿਸ
ਰੂਪੇ॥ ਕੁਕਰਮੇ ਪਦਾਸੀ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾਰਿਪਿ

ਸਿਧੀਨਿਵਾਸੀ॥੭੩॥ ਚਰਖਟਛੁੰਦਾ॥ ਤੁਖਸਾਹਿ
 ॥ ਅੰਮਿਤਕਰਮੇ॥ ਅੰਮਿਤਧਰਮੇ॥ ਅਖਲਜੋਗੇ
 ॥ ਅਚਲਭੋਗੇ॥੭੪॥ ਅਚਲਰਾਜੇ॥ ਅਟਲ
 ਸਾਜੇ॥ ਅਖਲਧਰਮੇ॥ ਅਲਖਕਰਮੇ॥੭੫॥
 ਸਰਬੀਦਾਤਾ॥ ਸਰਬੀਗਿਆਤਾ॥ ਸਰਬੀਭੁਨੇ
 ॥ ਸਰਬੀਮਾਨੇ॥੭੬॥ ਸਰਬੀਪਾਣੀ॥ ਸਰਬੀਤ੍ਰ
 ਣੀ॥ ਸਰਬੀਭੁਗਤਾ॥ ਸਰਬੀਜੁਗਤਾ॥੭੭॥ ਸਰ
 ਬੀਦੇਵੀ॥ ਸਰਬੀਭੁਦੇਵੀ॥ ਸਰਬੀਕਾਲੇ॥ ਸਰਬੀਪਾ
 ਲੇ॥੭੮॥ ਰੁਆਲਛੁੰਦਾ॥ ਤੁਖਸਾਹਿ॥ ਆਦਿਰੁ

੫੫
ਪਅਨਨਾਇਮੁਰਤਿਅਸੇਨਪੁਰਖਅਪਾਰ॥ਸਰ
ਬਮਾਨਤਿਮਾਨਦੇਵਅਭੇਦਆਦਿਉਦਾਰ॥ਸਰ
ਬਪਾਲਕਸਰਬਪਾਲਕਸਰਬਕੇਪੁਨਿਕਾਲ
॥ਜੰਤੁਤੰਤੁਬਿਗਾਜਹੀਅਵਪੁਤਰੂਪਰਿਸਾਲ॥
੧੭੬॥ਨਾਮਫਾਮਨਸ਼ਾਤਸ਼ਾਕਰਰੂਪਰੀਗਨਰੇਖ
॥ਆਦਿਪੁਰਖਉਦਾਰਮੁਰਤਿਅਸੇਨਆਦਿ
ਅਸੇਖ॥ਦੇਸਅੰਗਨਭੇਸਸ਼ਾਕਰਿਰੂਪਰੇਖ
ਨਰਾਗ॥ਜੰਤੁਤੰਤੁਦਿਸਾਦਿਸਾਹੁਇਏਠਠਿ
ਓਅਨੁਰਾਗ॥੮੦॥ਨਾਮਕਾਮਬਿਹੀਨਪੇਖ

ਤਧਾਮਹੂਨਹਿਜਾਹਿ॥ ਸਰਬਮਾਨਸਰਬਤ੍ਰਮਾਨ
 ਸਦੈਵਮਾਨਤਤਾਹਿ॥ ਏਕਮੂਰਤਿਅਨੇਕਵਰ
 ਸਨਕੀਨਰੂਪਅਨੇਕ॥ ਖੇਲਖੇਲਅਖੇਲਖੇ
 ਲਨਅੰਤਕੇਠਿਰਿਏਕ॥ ੮੧॥ ਦੇਵਭੇਵਨਸਾ
 ਨਹੀਲਿਹਬੇਦਿਅਉਰਕਤੇਬ॥ ਰੂਪਰਿਗਨਸਾਤ
 ਪਾਤਸੁਸਾਨਈਕਿਹਜੇਬ॥ ਤਾਤਮਾਤਨਸਾਤਸਾ
 ਕਰਿਸਨਮਾਮਰਨਬਿਹੀਨ॥ ਚਕ੍ਰਕ੍ਰਠਿਰੈ
 ਚਤੁਰਚਕਮਾਨਹੀਪੁਰਤੀਨ॥ ੮੨॥ ਲੋਕਚੈਦ
 ਹਕੋਬਿਖੈਸ੍ਵਰੂਪਹੀਲਿਹਸਾਪ॥ ਆ

ਦਿਏਵਾਅਨਾਦਿਮੂਰਤਿਥਾਪਿਓਸਕੈਲਿਹਥਾ
ਪਿ॥ ਪਰਮਰੂਪਪੁਨੀ॥ ਤਿਮੂਰਤਿਪੂਰਨਿਪੁਰਖ
ਅਪਾਰਾ॥ ਸਰਬਕਿਸਦਰਦਿਯੋਸੁਯੰਭੁਵ
ਗਨਨ॥ ਭੈਜਨਹਾਰ॥ ੮੩॥ ਕਾਲਹੀਨਕਲਾ
ਸਿਯੁਗਤਿਅਕਾਲਪੁਰਖਅਵੇਸ॥ ਪਰਮ
ਧਾਮਸੁਰਮਰਹਤਅਭੁਤਅਲਖਅਭੇਸ॥
ਅੰਗਾਰਾਗਨਰੰਗਜਾਕ੍ਰਿਤਿਜਾਕ੍ਰਿਤਿਜਾਤਪਾਤ
ਨਾਨਾ॥ ਗਰਬਰੀਜਨਦੁਸਟਭੈਜਨਮੁਕ
ਤਿਦਾਇਕਕਾਮ॥ ੮੪॥ ਅਧਿਰੂਪਅਸੀਕਾਮ

ਨਉ ਸਤਤਿ ਏਕ ਪੁਰਖ ਅਵਤਾਰੁ ਤਾ॥ ਗਰਬ
 ਗੀ ਜਨ ਸਰਬ ਬੁਝਨ ਆਇ ਰੂਪ ਅਸੂਤਾ॥
 ਅੰਗ ਹੀਨ ਅਭੁਗ ਅਨਾਤ ਮੰਏ ਕਪੁਰਖ
 ਅਪਾਰਾ॥ ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸਰਬ ਪਾਇਕ
 ਸਰਬ ਕੇ ਪ੍ਰਿਤਿ ਪਾਰਾ॥ ੫੫॥ ਸਰਬ ਗੀਤਾ ਸਰ
 ਬ ਹੀਤਾ ਸਰਬ ਤੇ ਅਨੁਭਵ॥ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰਨ
 ਜਾਨ ਹੀ ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖਾ॥ ਪਰਮ ਬੇ
 ਦ ਪਰਾਨ ਜਾਕੇ ਹਿਨੇਤ ਰੂਪ ਤ ਨਿਤ॥ ਕੇਟਿ
 ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਪਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰਨ ਅਵਤਾਰੀ ਵਹੁ ਚਿ
 ਤਿ॥ ੫੬॥ ਮਧੁ ਭਾਰ ਢੰਢਾ ਝੁਪਸਦਿ॥ ਗੁਨ ਗ

੨੫
 ੩੨੦

ਨਉਦਾਰਾ॥ ਮਹਿਮਾਅਪਾਰ॥ ਆਸਨਅਭੈਗ
॥ ਉਪਮਾਅਨੇਗ॥ ੨੭॥ ਅਨਭੁਦਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਨਿ
ਸਦਿਨਸੰਮਲਾਸ॥ ਆਜਾਨਬਾਹ॥ ਸਾਹ
ਨਸਾਹ॥ ੨੮॥ ਹਾਜਾਨਰਾਜ॥ ਗੁਨਾਨਭੁਨਾ॥
ਏਵਾਨਏਵ॥ ਉਪਮਾਮਹਾਨ॥ ੨੯॥ ਇਦਾਨ
ਇੰਦ॥ ਬਾਲਾਨਬਾਲ॥ ਰੰਕਾਨਰੰਕ॥ ਕਾਲ
ਨਕਾਲ॥ ੩੦॥ ਅਨਭੁਤਅੰਗ॥ ਅਭੁਅਭੈ
ਗ॥ ਗਤਿਮਿਤਿਅਪਾਰ॥ ਗੁਨਗਨਉਦਾਰਾ॥
੩੧॥ ਮਨਿਗਨਿਪ੍ਰਨਾਮ॥ ਨਿਰਭੈਨਿਕਾਮਅ
ਤਿਦੁਤਿਪ੍ਰਚੰਡ॥ ਮਿਤਿਗਤਿਅਖੰਡ॥ ੩੨॥ ਅ

ਲਿਸਕਰਮ॥ ਆਦਿਸਕਧਰਮ॥ ਸਰਬਾਰੁ
 ਟਾਢਾ॥ ਅਨੰਤੁ ਟਾਢਾ॥ ੬੩॥ ਚਾਚਰ
 ਗੀਛੁਦਾ॥ ਚੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੋਬਿੰਦ॥ ਮੁਕੰਦ॥ ਚਿਦ
 ਰੇ॥ ਆਪਾਰੇ॥ ੬੪॥ ਹਰੀਅੰ॥ ਕਰੀਅੰ॥ ਨਿਨਾਮੇ
 ॥ ਅਕਾਸੇ॥ ੬੫॥ ਚੁਜੰਗਪ੍ਰਆਤੁਛੁਦਾ॥ ਚੋਤੁਚੋਤੁ
 ਕਰਤਾ॥ ਚੋਤੁਚੋਤੁ ਹਰਤਾ॥ ਚੋਤੁਚੋਤੁ ਦਾਨੇ॥ ਚੋਤੁ
 ਚੋਤੁ ਜਾਨੇ॥ ੬੬॥ ਚੋਤੁਚੋਤੁ ਦੁਵਰਤੀ॥ ਚੋਤੁਚੋ
 ਕੁਰਤੀ॥ ਚੋਤੁਚੋਤੁ ਪਾਲੇ॥ ਚੋਤੁਚੋਤੁ ਕਾਟੇ॥
 ੬੭॥ ਚੋਤੁਚੋਤੁ ਪਾਸੇ॥ ਚੋਤੁਚੋਤੁ ਵਾਸੇ॥ ਚੋਤੁਚੋਤੁ
 ਸਾਨਯੇ॥ ਚੋਤੁਚੋਤੁ ਦਾਨਯੇ॥ ੬੮॥ ਚਾਚਰੀਛੁਦਾ॥

੨੭
 ੩੨੭

ਦੀ
ਅਵਿਸੈ

ਨਸਤੈ॥ ਨਮਿਤੈ॥ ਨਭੁਰਮੀ॥ ਨਭਿਤੈ॥ ੧੦੦॥ ਨਕਰ
ਮੀ॥ ਨਕਾਏ॥ ਅਜਨਮੀ॥ ਅਜਾਏ॥ ੧੦੧॥ ਨਚਿਤੈ
॥ ਨਮਿਤੈ॥ ਪੂਰਹੈ॥ ਪਦਿਤੈ॥ ੧੦੨॥ ਪ੍ਰਿਥੀਸੈ॥ ਅਵਿ
ਸੈ॥ ਅਕ੍ਰਿਸੈ॥ ੧੦੩॥ **ਗੁਗਣਤੀਛੰਦਾ॥** ਦੁਪਸਾਦਿ
॥ ਕਬਤੇ॥ ਕਿਆਛਿਜਦੇਸੈ॥ ਕਿਆਭਿਜਭੈਸੈ॥
ਕਿਆਰੀਜਕਰਮੈ॥ ਕਿਆਭੈਜਭਰਮੈ॥ ੧੦੪॥ ਕਿ
ਆਭਿਜਲੇਰੈ॥ ਕਿਆਇਤਸੇਕੈ॥ ਕਿਆਦੁਪੁ
ਤਬਰਨੈ॥ ਕਿਭਿਭੁਤਕਰਨੈ॥ ੧੦੫॥ ਕਿਰਾਜੀਪੁ
ਭਾਹੈ॥ ਕਿਧਰਮੀਪੁਜਾਹੈ॥ ਕਿਆਸੇਕਬਰਨੈ॥
ਕਿਸਰਬਾਅਭਰਨੈ॥ ੧੦੬॥ ਕਿਜਗਤੀਕ੍ਰਿਤੀ

ੴ॥ ਕਿਛੁ ਤੈਛੁ ਤੀਹੈ॥ ਕਿਥੁ ਹਮੈ ਸਰੂਪੈ॥ ਕਿਅਨ
ਭੁਭਿਅਨੁਪੈ॥ ੧੦੬॥ ਕਿਮਾਇਅੰਦੁਦੁਹੈ॥ ਕਿ
ਅਪਿਅੰਭੁਦੁਹੈ॥ ਕਿਚਿਤ੍ਰਬਿਗੀਨੇ॥ ਕਿਏਕੈ
ਅਧੀਨੇ॥ ੧੦੭॥ ਕਿਰੇਜੀਰਜਾਕੈ॥ ਰਹੀਮੈਰਿਹਾ
ਕੈ॥ ਕਿਪਾਕਾਬਿਅੰਬਹੈ॥ ਕਿਗੋਬੁਲਗੋਬਹੈ॥ ੧੦੮॥
ਕਿਅਨੁਦੁਲਗਾਨਾਹੈ॥ ਕਿਸਾਹਾਨਸਾਹ
ਹੈ॥ ਕਿਕਾਰਨਕੁਨਿਦੁਹੈ॥ ਕਿਰੇਜੀਦਿਹੀਦੁਹੈ॥
੧੦੯॥ ਕਿਰਾਜਕਰਹੀਮਹੈ॥ ਕਿਕਰਮਕਰੀਮ
ਹੈ॥ ਕਿਸਰਬੀਕਲੀਹੈ॥ ਕਿਸਰਬੀਦਲੀਹੈ॥ ੧੧੦॥
ਕਿਸਰਬਤਮਾਨਿਐ॥ ਕਿਸਰਬਤਦਾਨਐ॥

੨੧
੩੨੨

॥ विसरबइगडितै ॥ विसरबइबुडितै ॥ १११ ॥
विसरबइदेसै ॥ विसरबइबुसै ॥ विसरबइ
राजै ॥ विसरबइसाजै ॥ ११२ ॥ विसरबइदीतै ॥
विसरबइलीतै ॥ विसरबइजाते ॥ विसरब
इबुते ॥ ११३ ॥ विसरबइदेसै ॥ विसरबइबुसै
॥ विसरबइकलै ॥ विसरबइपालै ॥ ११४ ॥
विसरबइउता ॥ विसरबइगीता ॥ विसर
बइबुधी ॥ विसरबइपेधी ॥ ११५ ॥ विसरब
इकाजै ॥ विसरबइराजै ॥ विसरबइसेधै
॥ विसरबइयेधै ॥ ११६ ॥ विसरबइयेधै ॥ ११

॥५॥**ਕਿਸਰ**ਬੜਾਣੈ॥**ਕਿਸਰ**ਬੜਪਾਣੈ॥**ਕਿਸਰ**
ਬੜਦੇਸੈ॥**ਕਿਸਰ**ਬੜਹੁਣੇਸੈ॥११०॥**ਕਿਸਰ**ਬੜ
ਮਾਨਿਐ॥**ਸਦੇਦੇ**ਪਾਨਿਐ॥**ਕਿਸਰ**ਬੜਜਾ
ਪਐ॥**ਕਿਸਰ**ਬੜਥਾਪਐ॥१११॥**ਕਿਸਰ**ਬੜ
ਭਾਨੈ॥**ਕਿਸਰ**ਬੜਮਾਨੈ॥**ਕਿਸਰ**ਬੜਇਦੈ ਕਿ
ਸਰਬੜਚੰਦੈ॥११२॥**ਕਿਸਰ**ਬੀਕਲੀਮੈ॥**ਕਿਪਰ**
ਮੰਛਹੀਮੈ॥**ਕਿਮਾ**ਕਲਅਲਮੈ॥**ਕਿਸਾਹਿ**ਬਕ
ਲਾਮੈ॥११३॥**ਕਿਹੁ**ਸਨਲਦੁਜੁਹੈ॥**ਤਮਾਮੁ**ਲਭੁਜੁ
ਹੈ॥**ਹਮੇਸਲ**ਸਲਾਮੈ॥**ਸਲੀਖਤ**ਮੁਦਾਮੈ॥११४॥
ਗਨੀਮੁਲਸਿਕਸਤੈ॥**ਗਰੀਬੁ**ਲਪ੍ਰਸਤੈ॥**ਬਿਲੇ**

੧੩
੩੨੩

ਦੁਲਮਕਾਨੈ॥ ਅਮੀਨੁ ਲਜਮਾਨੈ॥ ੧੨੧॥ ਤਮੀਜੁ ਲ
 ਤਮਾਮੈ॥ ਰੁਜੁ ਅਲਨਿ॥ ੧੨੨॥ ਹੀਰੀ ਫੁਲ
 ਅਜੀਮੈ॥ ਰਜਾਇਕਾ ਕੀਨੈ॥ ੧੨੩॥ ਅਨੇਕੁ ਲਤ
 ਰੰਗਾਹੈ॥ ਅਰੁਦਾਹੈ॥ ਅਰੁਗਾਹੈ॥ ਅਜੀਜੁ ਲਨਿਦਾ
 ਜਾਹੈ॥ ਗਲੀ ਮੁਲਖਿ ਰਾਜਾਹੈ॥ ੧੨੪॥ ਨਿਰੋਕਤ ਸਰੂ
 ਪਾਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਕਤਿ ਬਿਰੁਤਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾਹੈ॥ ਸ
 ਜੁਗਤਿ ਸੁਧਾਹੈ॥ ੧੨੫॥ ਸਦੈਵ ਸਰੂਪਾਹੈ॥ ਅਰੁਦੀਅ
 ਨੁਪਾਹੈ॥ ਸਮਸਤੈ ਪਰਾਜਿਹੈ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਜਾਹੈ॥
 ੧੨੬॥ ਸਮਤੁ ਲਸਲਾਮਾਹੈ॥ ਸਦੈਵ ਲਅਕਾਮਾਹੈ॥
 ਨਿਬਾਧ ਸਰੂਪਾਹੈ॥ ਅਗਾਧਿਹੈ॥ ਅਨੁਪਾਹੈ॥ ੧੨੭॥ ਭਿ

ਅੰਮਾਦਿਰੂਪੈ॥ ਅਨਾਦਿਸਰੂਪੈ॥ ਅਨੰਗੀਅ
ਨਾਮੈ॥ ਤਿਉਗੀਤਿਕਾਮੈ॥ ੧੨॥ ਤਿਬਰਰੀਤਿਬਾਧੇ
॥ ਅਰੀਜੇਅਗਾਧੇ॥ ਸੁਰੇਸਰਬਭਾਰੇ॥ ਸੁਸਰ
ਬਾਅਨਰਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਤਿਉਰਤਿਸਰੂਪੈ॥ ਅਛਿ
ਜੈਹੈਅਛੁਤਹੈ॥ ਕਿਲਰਕਪ੍ਰਥਾਸੈ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਭਿ
ਲਪ੍ਰਥਾਸੈ॥ ੧੪॥ ਨਿਰੁਕਤਪ੍ਰਭਾਹੈ॥ ਸਦੈਦੇ
ਸਦਾਹੈ॥ ਬਿਭੁਗਤਿਸਰੂਪੈ॥ ਪ੍ਰਸੁਗਤਿਅਨੁ
ਪੈ॥ ੧੫॥ ਨਿਰੁਕਤਸਦਾਹੈ॥ ਬਿਭੁਗਤਪ੍ਰਭਾਹੈ॥
॥ ਅਨੁਕਤਸਰੂਪੈ॥ ਪ੍ਰਸੁਗਤਿਅਨੁਪੈ॥
੧੬॥ ਚਾਰੀਛੰਦਾ॥ ਅਭੰਗਾਰੈ॥ ਅਨੰਗਾਰੈ॥

੧੭
੩੩੪

ਅਰੁਖਹੈ॥ਅਲੇਖਹੈ॥੧੩੩॥ਅਰੁਗਮਹੈ॥ਅਕਰ
ਮਹੈ॥ਅਨਾਦਿਹੈ॥ਜੁਗਾਦਿਹੈ॥੧੩੪॥ਅਜੈਹੈ॥
ਅਬੈਹੈ॥ਅਰੁਤਹੈ॥ਅਪੁਤਹੈ॥੧੩੫॥ਅਨਾਸ
ਹੈ॥ਉਦਾਸਹੈ॥ਅਧਿਧਹੈ॥ਅਬੀਧਹੈ॥੧੩੬॥ਅ
ਰੁਗਤਹੈ॥ਬਿਰਕਤਹੈ॥ਅਨਾਸਹੈ॥ਪਕਾਸਹੈ
੧੩੭॥ਨਿਓਤਹੈ॥ਸੁਨਿਤਹੈ॥ਅਲਿਖਹੈ॥ਅ
ਦਿਖਹੈ॥੧੩੮॥ਅਲੇਖਹੈ॥ਅਰੁਖਹੈ॥ਅ
ਦਾਹਹੈ॥ਅਗਾਹਹੈ॥੧੩੯॥ਅਸਿਰੁਹੈ॥ਅ
ਰੀਰੁਹੈ॥ਅਨੀਲਹੈ॥ਅਨਾਦਿਹੈ॥ਅਸਾਤਹੈ

॥ ਅਸਾ ਦਿਹੈ ॥ ੧੮੦ ॥ ਅਨਿਤ ਹੈ ॥ ਸੁਨਿਤ ਹੈ ॥ ੧੮੧ ॥
 ॥ ਸਰਪਟ ਛੁਟਾ ॥ ਤੁਪਸਾਇ ॥ ਸਰਬੀਹਤਾ ॥ ਸਰ
 ਬੀਰੀਤਾ ॥ ਸਰਬੀਖਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੀਗਿਆਤਾ
 ॥ ੧੮੧ ॥ ਸਰਬੀਹਰਤਾ ॥ ਸਰਬੀਕਰਤਾ ॥ ਸਰਬੀ
 ਪਾਣੀ ॥ ਸਰਬੀਨਾਣੀ ॥ ੧੮੨ ॥ ਸਰਬੀਕਰਮੀ ॥ ਸ
 ਰਬੀਧਰਮੀ ॥ ਸਰਬੀਨੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੀਮੁਕਤਾ
 ॥ ੧੮੩ ॥ ਰਸਾਟਲ ਛੁਟਾ ॥ ਤੁਪਸਾਇ ॥ ਨਮੋਲ
 ਕਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਵ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਅਨੀਰੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅ
 ਭੀਰੀ ਬਿਰੂਤੇ ॥ ੧੮੪ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥਿ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਦਾ

ਸਰਬਸਾਥੇ॥ ਅਗਾਧਿ ਸਰੂਪੇ॥ ਨਿਬਾਧਿ ਬਿਭੁ
ਤੇ॥ ੧੬੫॥ ਅਨਿਰੀਖਿ ਮਨਾਮੇ॥ ਤਿਰੀਗੀ ਤਿਕਾ
ਮੇ॥ ਨਿਰੀਰੀ ਸਰੂਪੇ॥ ਸਰਬੀਰੀ ਅਨੁਪੇ॥ ੧੬੬
ਨੇ॥ ਨਪੇਤੈ ਨਪੁਤੈ॥ ਨਸਤੈ ਨਮਿਤੈ ਨਤਾਤੈ ਨ
ਮਾਤੈ॥ ਨਜਾਤੈ ਨਪਾਤੈ॥ ੧੬੭॥ ਨਿਸਾਕੈ ਸਰੀਕ
ਹੈ॥ ਅਮਿਤੈ ਅਮੀਕਹੈ॥ ਸਦੈ ਦ੍ਰਿਪਦੁਹੈ॥ ਅ
ਜੈ ਹੈ ਅਜਾਹੈ॥ ੧੬੮॥ ਰੁਗਦਤੀ ਛੁਟਾ ਰੁਪ
ਸਾਇ॥ ਕਿਜਾ ਹਰਜ ਹੂਰਹੈ॥ ਕਿਹਾ ਜਰਹ
ਸੂਰਹੈ॥ ਹਮੇ ਸੁਲਸਲਾ ਅਹੈ॥ ਸਮਸਤੁਲਕ

ਲਾਮਹੈ॥੧੪੨॥ ਕਿਸਾਹਿ ਬਇਮਾਗਹੈ॥ ਕਿਹੁ
 ਸਨਲਦਰਾਗਹੈ॥ ਕਿਰਾਮਲਕਰੀਮਹੈ॥ ਕਿ
 ਰਾਸਕਰਹੀਮਹੈ॥੧੪੩॥ ਕਿਰੇਜੀਇਹਿਦਹੈ
 ॥ ਕਿਰਾਸਕਰਹਿਦਹੈ॥ ਕਰੀਮੁਲਕਮਾਲਹੈ
 ॥ ਕਿਹੁਸਨਲਜਮਾਲਹੈ॥੧੪੪॥ ਗਨੀਮੁਲਖਿ
 ਰਾਸਹੈ॥ ਗਰੀਬੁਲਨਿਦਾਸਹੈ॥ ਹਰੀਛੁਲ
 ਸਿਕੀਨਹੈ॥ ਹਿਰਾਸੁਲਛਿਕੀਨਹੈ॥੧੪੫॥ ਕ
 ਲੀਕੀਪਦਾਸਹੈ॥ ਸਮਸਤੁਲਨਿਦਾਸਹੈ॥ ਅ
 ਰੀਸੁਲਗਨੀਮਹੈ॥ ਰਸਾਇਕਰਾਹੀਮਹੈ॥੧੪੬

ਸਮਸਤੁਲਜੁਬਾਹੈ॥ ਕਿਸਹਿਬਕਿਰਾਹੈ॥ ਕਿਨ
ਰਕੀਪਦਾਸਹੈ॥ ਬਹਿਸਤੁਲਨਿਵਾਸਹੈ॥ ੧੫੦
ਕਿਸਰਬੁਲਗੀਦੇਨਹੈ॥ ਹਮੇਸੁਲਰਵੇਦੇਨਹੈ
ਤਮਾਮੁਲਤਮੀਜ਼ਹੈ॥ ਸਮਸਤੁਲਅਜੀਜ਼ਹੈ
੧੫੧॥ ਪਰੀਪਰਮਈਸਹੈ॥ ਸਮਸਤੁਲਅ
ਈਸਹੈ॥ ਅਦੇਸੁਲਅਲੇਖੇਅਹੈ॥ ਹਮੇਸੁ
ਲਅਭੇਖਹੈ॥ ੧੫੨॥ ਜ਼ਿਮੀਨੁਲਜ਼ਾਮਾਹੈ॥
ਅਮੀਨੁਲਇਮਾਹੈ॥ ਕਰੀਮੁਲਕਮਾਲਹੈ
ਗ਼ਾਫ਼ਿਰੁਲਕਿਜ਼ਰਅਤਿਜ਼ਮਾਲਹੈ॥ ੧੫੩॥

ਕਿਅਚਲਿਪਕਾਸਹੈ॥ ਕਿਅਮਿਤੇਸੁਬਾਸਹੈ
॥ ਕਿਅਸੁਕੈਸਰੂਪਹੈ॥ ਕਿਅਮਿਤੇਬਿਰੁਤਹੈ
੧੫੮॥ ਕਿਅਮਿਤੇਪਸਾਹੈ॥ ਕਿਅਤਮਪ੍ਰਗੁ
ਹੈ॥ ਕਿਅਚਲਅਨਗਹੈ॥ ਕਿਅਮਿਤੇਅਰੁ
ਗਹੈ॥ ੧੫੯॥ ਅੰਧੁਰੁਰਛਿਯਾਤ੍ਰਪਸਾਦਿ॥
ਮੁਨਿਮਨਿਪਨਾਮ॥ ਗੁਨਗਨਮੁਦਾਮ॥ ਅਰ
ਬਰਅਰੀਜ॥ ਹਰਨਰਪ੍ਰਭੇਜ॥ ੧੬੦॥ ਅਨ
ਗਨਪਨਾਮ॥ ਮੁਨਮਨਸਲਾਮ॥ ਹਰਿਨਰ
ਅਖੰਡ॥ ਬਰਨਰਅਸੰਡ॥ ੧੬੧॥ ਅਨਭਵਅ

੨੨)

ਨਾਸ॥ ਮੁਨਿਮਨਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਗੁਨਗਨਪ੍ਰਨਾਮ॥ ਜਲ
ਥਲਮੁਦਾਮ॥ ੧੬੨॥ ਮਾਨਛਿਨਾਮੀਰਾ॥ ਮਾਸ
ਨਾਮਭੇਰਾ॥ ਉਪਮਾਮਪਾਰ॥ ਗਤਿਮਿਤਿਉਦਾ
ਰ॥ ੧੬੩॥ ਜਲਥਲਾਮੀਨ੍ਹ॥ ਦਿਸਦਿਸਾਮ
ਭੰਨ੍ਹ॥ ਜਲਥਲਮਹੀਤ॥ ਦਿਸਦਿਸਬਿਅੰਤ
॥ ੧੬੪॥ ਮਾਨਭਵਮਨਾਸ॥ ਧ੍ਰਿਤਧਰਧੁਰਾ
ਸਾ॥ ਮਾਜਾਨਬਾਹੁ॥ ਏਕੈਸਦਾਹੁ॥ ੧੬੫॥ ਓ
ਅੰਕਾਰਿਮਾਇ॥ ਕਥਨੀਅਨਾਇ॥ ਖਲਖੰ
ਡੁਖਿਮਾਲਾ॥ ਗੁਰਬਰਮਕਾਲਾ॥ ੧੬੬॥ ਪਾਰ

ਪਰਪੁਨਾਮ॥ ਚਿਤ॥ ਚਰਨਨਾਮ॥ ਅਨਛਿਤਗਾ
 ਤ॥ ਆਜਿਜਨਬਾਤ॥ ੬੭॥ ਅਨਸ੍ਰਿਸ਼ਟਗਾਤ॥
 ਅਨਰੰਜਬਾਤ॥ ਅਨਟਟਭੰਡਾਰ॥ ਅਨਠਟਅ
 ਪਾਰ॥ ੧੬੮॥ ਅਤ੍ਰੀਠਧਰਮ॥ ਅਤ੍ਰੀਠਕਰਮ
 ਅਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਾਨੰਤ॥ ਦਾਤਾਮਹਿਤਾ॥ ੧੬੯॥ ਹਰਕੇ
 ਲਮਨਾਛੰਦਾ॥ ਤ੍ਰਪਸਾਦਿ॥ ਕਰੁਣਾਲਯਹੈ॥ ਅ
 ਰਘਾਲਯਹੈ॥ ਖਲਖੰਡਨਹੈ॥ ਮਹਿਮੰਡਨਹੈ॥
 ॥ ੧੭੦॥ ਜਗਤੇਸ੍ਵਰਹੈ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹੈ॥ ਕਲਿਕਾ
 ਰਨਹੈ॥ ਸਰਬਵਿਬਾਰਨਹੈ॥ ੧੭੧॥ ਪ੍ਰਿਤਕੇਪੁਨਹੈ

॥ जग के करन हैं ॥ मन भागि जा हैं ॥ जग जग निज
हैं ॥ १०२ ॥ सर बी बुर है ॥ सर बी कर हैं सर बप
सि जा है ॥ सर ब न सि जा हैं ॥ १०३ ॥ करु दा कर हैं
॥ बि सि बुर हैं ॥ सर बे सु र हैं ॥ जग ते सु र हैं
॥ १०४ ॥ ब्रह्म मी नु स हैं ॥ बल धी नु स हैं ॥ पर ते प
र हैं ॥ करु दा कर हैं ॥ १०५ ॥ अ ज प ज प हैं ॥
अ ब प अ प हैं ॥ अ क्रि ता क्रि ति है ॥ अ मि ता
मि त हैं ॥ १०६ ॥ अ मी मि ता मि त हैं ॥ करु दा क्रि त
हैं ॥ अ क्रि ता क्रि त हैं ॥ पर दी पि त हैं ॥ १०७ ॥ अ

ਮਤੇਸਦਰਹੈ॥ ਪਮੇਸਦਰਹੈ॥ ਅਭਿਤਾਭਿਤਹੈ॥
ਅਮਿਤਾਮਿਤਹੈ॥ ੧੦੮॥ ਅਜਬਾਭਿਤਹੈ॥ ਅਮਿ
ਤਾਮਿਤਹੈ॥ ਨਰਨਾਇਕਹੈ॥ ਖਲਪਾਇਕਹੈ॥
੧੦੯॥ ਬਿਸੰਭਰਹੈ॥ ਕਰੁਣਾਲਪਹੈ॥ ਨਿਪਨ
ਇਕਹੈ॥ ਸਰਬਪਾਇਕਹੈ॥ ੧੧੦॥ ਭਵਭੇਜਨ
ਹੈ॥ ਅਰਰਿਜਨਹੈ॥ ਰਿਪਤਾਪਨਹੈ॥ ਜਪਜਾਪ
ਨਹੈ॥ ੧੧੧॥ ਅਕਲਿਭਿਤਹੈ॥ ਸਰਬਾਭਿਤਹੈ॥
ਅਕਰਤਾਕਰਹੈ॥ ਹਠਤਾਹਾਰਿਹੈ॥ ੧੧੨॥ ਪਰਮਾ
ਤਮਹੈ॥ ਸਰਬਆਤਮਹੈ॥ ਆਤਮਬਸਹੈ॥ ਜ
ਸਕੇਜਸਹੈ॥ ੧੧੩॥ ਭੁਜਗਪਾਤਛੰਦਾਨ

੩੨੯

ਮੇਸੂਰਜਸੂਰਜੇ॥ ਨਮੋਏਦਏ॥ ਨਮੋਗਜਗਜੇ
 ॥ ਨਮੋਇਦਏ॥ ਨਮੋਅੰਧਕਾਰੇ॥ ਨਮੋਤੇਜਤੇ
 ਜੇ॥ ਨਮੋਬਿਦਬਿਦੇ॥ ਨਮੋਬੀਜਬੀਜੇ॥ ੧੮੪ ॥
 ਨਮੋਗਜਸਿਤਾਮਸਿਸਾਤਰੂਪੇ॥ ਨਮੋਪਰਮਤਤੀ
 ਅਤਤੀਸਰੂਪੇ॥ ਨਮੋਜੋਗਜੋਗੇ॥ ਨਮੋਗਿਆਨ
 ਗਿਆਨੇ॥ ਨਮੋਮੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰੇ॥ ਨਮੋਪਿਆਨਪਿਆ
 ਨੇ॥ ੧੮੫॥ ਨਮੋਜਪਜਪੇ॥ ਨਮੋਗਿਆਨਗਿਆ
 ਨੇ॥ ਨਮੋਭੋਜਭੋਜੇ॥ ਨਮੋਪਾਨਪਾਨੇ॥ ਨਮੋਕਾਲਹ
 ਕਰਤਾ॥ ਨਮੋਸਾਤਰੂਪੇ॥ ਨਮੋਇਦਏ॥ ਨਮੋ
 ਨਾਦੀਬਿਭੂਤੇ॥ ੧੮੬॥ ਕਲਿਕਾਰਰੂਪੇ॥

ਲਿਕਾਰ ਅਲਿਕੇ॥ ਨਮੋ ਅਸਾਸ ਅਸੇ ਨਮੋ ਬਾਕਬੀ
 ਕੇ॥ ਅਰੁਗੀ ਸਰੂਪੇ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ॥ ਤਿਉਗੀ
 ਤਿਕਾਲੇ ਅਨੰਗੀ ਅਕਾਮੇ॥ ੧੮੭॥ ਏਕ ਅਛ
 ਗੀਛੌ॥ ਅਜੈ॥ ਅਲੇ॥ ਅਭੈ॥ ਅਬੈ॥ ੧੮੮॥ ਅ
 ਰੂ॥ ਅਸੂ॥ ਅਨਾਸਾ॥ ਅਕਾਸ॥ ੧੮੯॥ ਅਰੀਜ
 ॥ ਅਰੁਜ॥ ਅਲਖਾ॥ ਅਭੁਖ॥ ੧੯੦॥ ਅਕਾ
 ਲ॥ ਦਿਆਲ॥ ਅਲੇਖ॥ ਅਭੇਖ॥ ੧੯੧॥ ਅ
 ਨਾਮ॥ ਅਕਾਸ॥ ਅਗਾਹ॥ ਅਰੁਹ॥ ੧੯੨॥
 ॥ ਅਨਾਥੇ॥ ਪ੍ਰਮਾਥੇ॥ ਅਜੋਨੀ॥ ਅਮੋਨੀ॥ ੧੯੩॥

੩੩੦

ਨਰੰਗੋ

ਨਰੰਗੋ॥ ਨਰੰਪੇ॥ ਨਰੰਬੇ॥ ੧੬੬॥ ਅਕਰਮੀ॥ ਅਭੁ
ਰਮੀ॥ ਅਗੀਜ਼ੇ॥ ਅਲੇਖੇ॥ ੧੬੭॥ ਰਿੰਜੀਗਪਾਯਾਤ
ਫੰਦਾ॥ ਨਮਸਤੁਲੰਪਨਾਮੇਸਮਸਤੁਲਪਦਾਸੇ॥
ਅਗੀਜ਼ੁਲਅਨਾਮੇਸਮਸਤੁਲਨਿਦਾਸੇ ਨਿਕਾਮੀ
ਬਿਭੁਤੇਸਮਸਤੁਲਸਰੂਪੇ॥ ਕ੍ਰਕਰਮੀਪਦਾਸੀ
ਸੁਧਰੰਮੀਬਿਭੁਤੇ॥ ੧੬੮॥ ਸਦਾਸਚਦਾਨੰਦਸ
ਤ੍ਰਿਪਦਾਸੀ॥ ਕ੍ਰੰਗੀਮੁਲਕੁਨਿਦਾਸਮ॥ ਸਤੁਲ
ਨਿਦਾਸੀ॥ ਅਜਾਇਬਬਿਭੁਤੇਗਜਾਇਬਗ
ਨੀਮੇ॥ ਹਰੀਅੰਕਰੀਅੰਕਰੀਮੁਲਰਹੀਮੇ॥ ੧੬੯॥

ਚੰਡਚੰਡਵਰਤੀਚੰਡਚੰਡਕੁਗਤੇ॥ ਸੁਖੰਭਵ
ਸਿਭੰਸਰਬਦਾਸਰਬਸੁਗਤੇ॥ ਦੁਕਾਲਿਖਣੀ
ਸੀਦਇਆਲਿਖੈਸਰੂਪੇ॥ ਸਦਾਅੰਗਸਿਰੋਅ
ਭੰਗੀਬਿਭੂਤੇ॥ ੧੬੮ ॥ ॥ ॥

॥ ॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਚਿਤਾਰ

ਖਾਸੇਦਸਖਤਕਾ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦॥ ਅਕਾਲਖ
ਰਖਕੀਰਛਾਹਮਨੈ॥ ਸਬਲੇਹਦੀਰਛਿਆਹ

ਮਨੈ॥ ਸਰਬਕਾਲ ਜੀਦੀ ਰਹਿ ਆਹਮ ਨੈ॥ ਸਰ
ਬਲੇਹ ਜੀਦੀ ਸਦਾ ਰਹਿ ਆਹਮ ਨੈ॥ ਆਗੈ ਲਿ
ਖਾਰੀ ਕੇਦ ਸਖਤ॥ ਰੂਪ ਸਾਇ॥ ਚੁਭਿ ਪਈ॥
ਪਦਵੇ ਆਦੇ ਕੇ ਕਾਰ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀ ਅਲ
ਕੀ ਚਿਖ ਸਾਰ॥ ਆਦ ਪੁਰਖ ਅੰਬ ਗਤ ਅੰਬ ਨ
ਸੀ॥ ਲੋਕ ਚੰਦ ਸਜੇ ਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ੧॥ ਹਸਤ
ਕੀਟ ਕੇ ਬੀਚ ਸਮਾਨ॥ ਗਾਵ ਰੇ ਕ ਜਿਹ ਦਿ
ਕ ਸਰਜਾਨ॥ ਅੰਦ੍ਰ ਅਲਖ ਪੁਰਖ ਅੰਬਿ ਗਾ
ਮੀ॥ ਸਭੁ ਪਾਟ ਪਾਟ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ੨॥ ਅ
ਲਖ ਰੂਪ ਅਛੈ ਅਨੁਭਵਾ॥ ਗਾਗਰੀ ਗਜਿਹ

ਰੂਪ ਨਰੇਖਾ॥ ਬਰਨ ਚਿਹਨ ਸਰੁ ਹੁੰਤੇ ਨਿਆਗ॥
 ॥ ਆਦ ਪੁਰਖ ਅੰਦ ਅਬਕਾਰਾ॥ ੩॥ ਬਰਨ ਚਿ
 ਹਨ ਜਿਹ ਜਾਤ ਨ ਪਾਤਾ॥ ਸਤੁ ਮਿਤੁ ਜਿਹ ਤਾਤ
 ਨ ਮਾਤਾ॥ ਸਰੁ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਰੁ ਨ ਤੇ ਨੇਰਾ॥ ਜਲ ਥਲ
 ਮਹੀ ਅਲ ਜਾਗਿ ਬਸੇਰਾ॥ ੪॥ ਅਨ ਹਦ ਰੂਪ
 ਅਨ ਹਦ ਬਾਨੀ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜਿਹ ਬਸਤਰ
 ਵਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਹ ਮਾਥਿ ਸਨ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਪਾਇਓ ਨੇ
 ਤੇ ਨੇਤ ਮੁਖ ਚਾਰ ਬਤਾਇਓ॥ ੫॥ ਕੇਟਿ ਇੰਦੁ
 ਪਾਇੰਦੁ ਬਾਨਾਏ॥ ਕ੍ਰਹ ਮਾਰੁ ਦੁਇ ਪਾਇਖ ਪਾ

ਏ॥ ਏਕਚੰਤ੍ਰਦਸਖੇਲਰਚਾਇਉ॥ ਬਹੁਰਾਮ
ਪਹੀਬੀਚਮਿਲਾਇਉ॥ ੬॥ ਦਾਨਵਦੇਵਫ
ਲਿਦਅਪਾਰਾ॥ ਗੀਪ੍ਰਪਜਫਰਚੈਸੁਰਚਾ
ਰਾ॥ ਭੂਤਭਵਿਖਭਵਾਨਕਹਾਨੀ॥ ਘਟਘਟ
ਕੇਪਟਪਟਕੀਜਾਨੀ॥ ੭॥ ਭਾਤਮਾਤਜਿਹਜਾ
ਤਨਪਾਤਾ॥ ਏਕਰੰਗਕਾਹੁਨਹੀਰਾਤਾ॥ ਸਰ
ਬਜੇਤਕੇਕੀਚਸਮਾਨਾ॥ ਸਤਹ੍ਰੇਸਰਬਠੈਰ
ਪਹਿਚਾਨਾ॥ ੮॥ ਕਾਲਰਹਤਾਮਨਕਾਲਸਰੂ
ਪਾ॥ ਅਲਖਪਰਖਅਬਗਤਅਵਪ੍ਰਤਾ॥ ਜ

ਤਪਾਤਜਿਹਚਿਹਨਨਬਰਨਾ॥ ਅਬਗਤਦੇਵ
 ਅਛੈਅਨਭਰਮਾ॥੨॥ ਸਭਕੇਕਾਲਸਭਨਕੇਕ
 ਰਤਾ॥ ਰੇਗਸੇਗਦੇਖਨਕੇਹਰਤਾ॥ ਏਕਚਿਤਜਿ
 ਹਇਕਛਿਨਧਿਆਇਓ॥ ਕਾਲਫਾਸਕੇਕੀਚ
 ਨਆਇਓ॥੧੦॥ **ਇਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਬਿਤਾ॥** ਕਤਹੂੰ
 ਸੁਚੇਤਹੁਇਕੈਚੇਤਨਾਕੇਚਾਰਕੀਓਕਤਹੂੰਅ
 ਚਿਤਹੁਇਕੈਸੇਦੁਤਅਚੇਤਹੇ॥ ਕਤਹੂੰਭਿਖਾ
 ਰੀਹੁਇਕੈਸਾਂਗਤਫਿਰਤਭੀਖਕਹੂੰਮਹਾਂਦੰਦ
 ਨਹੁਇਕੈਮਾਗਿਓਧਨਦੇਤਹੇ॥ ਕਹੂੰਮਹਾਂਰਾ
 ਜਨਕੇਦੀਜਤਿਅਨੰਤਦਾਨਕਹੂੰਮਹਾਂਰਾਜਨਤੇ

ਫੀਨ ਛਿਤ ਲੇਤ ਹੋ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦਗੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਭਿ
ਬਿਖੀਤ ਕਹੂੰ ਤਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇ
ਤ ਹੋ॥੧੧॥ ਕਹੂੰ ਜਫਰੀ ਪ੍ਰਕ ਉਰਗ ਕਹੂੰ ਬਿਛਿਟਿ
ਆਪਰ ਕਹੂੰ ਰੁਏ ਕਿਨਰਾ ਪਿਸਾਚ ਕਹੂੰ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋ॥
ਕਹੂੰ ਹੁਇ ਕੋ ਤਿਨੁ ਆਗਾਇਤੀ ਕੋ ਗੁਪਤ ਜਪਿ
ਚਿਕਹੂੰ ਹੁਇ ਕੋਤੁ ਰਕਾਬ ਬਾਂਗ ਦੇਤ ਹੋ॥ ਕਹੂੰ ਕੋਕ
ਕਾਬ ਹੁਇ ਕੋ ਪਕਾਰਨ ਕੋ ਪਣੁਤ ਮਤ ਕਤ ਹੂੰ ਕੁ
ਰਾਨ ਕੋ ਨਿਦਾਨ ਜਾਨ ਲੇਤ ਹੋ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦਗੀਤ ਕਹੂੰ
ਤਾ ਸਿਭਿ ਬਿਤ ਕਹੂੰ ਤਿਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ
ਸਮੇਤ ਹੋ॥੧੨॥ ਕਹੂੰ ਦੇਵਤਾਨ ਕੋ ਦਿਵਾਨ ਸੈ ਬਿਰ

ਜਮਾਨ ਕਰੂੰ ਦਾਨ ਦਾਨ ਕੇ ਗੁਮਾਨ ਮਤ ਦੇਤ ਹੇ॥ ਕਰੂੰ
 ਇੰਦੁ ਗਾਜਾ ਕੇ ਮਿਲਤ ਇੰਦੁ ਪਦਵੀ ਸੀ ਕਰੂੰ ਇ
 ਦਪਦਵੀ ਦੁਪਾਇ ਛੀਨ ਲੇਤ ਹੇ॥ ਕਰਤੂੰ ਬਿ
 ਚਾਰ ਅਭਿਚਾਰ ਕੇ ਬਿਚਰਤ ਹੇ ਕਰੂੰ ਨਿਜ ਨਾਰ
 ਪਰ ਨਾਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੇ॥ ਕਰੂੰ ਬੇਦ ਗੀਤ ਕਰੂੰ ਤਾਸਿ
 ਉਭਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੂੰ ਤਿ ਗੁਨ ਅਤੀਤ ਕਰੂੰ ਸੁਰ ਬੁੰਗ
 ਨ ਸਮੇਤ ਹੇਤ॥ ੧੩॥ ਕਰੂੰ ਸਸਤ ਧਾਰੀ ਕਰੂੰ ਬਿਦਿ
 ਅਕੇ ਬਿਚਾਰੀ ਕਰੂੰ ਮਾਰਤ ਅਹਾਰੀ ਕਰੂੰ ਨਾਰ
 ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਹੇ॥ ਕਰੂੰ ਦੇਵ ਬਾਨੀ ਕਰੂੰ ਸਾਰ ਬੁਝ
 ਨੀ ਕਰੂੰ ਮੰਗਲਾ ਮਿਤ੍ਰਾਨੀ ਕਰੂੰ ਸਿਆਮ ਕਰੂੰ ਸੇਤ

੫੭
 ੩੩੪

੨

ਹੇ॥ ਕਹੂੰ ਪਰਮਾਧਾਮੀ ਕਹੂੰ ਸਰਬ ਠਉਰ ਗਾਮੀ ਕਹੂੰ
ਸਤੀ ਕਹੂੰ ਕਾਮੀ ਕਹੂੰ ਦੇਤ ਕਹੂੰ ਲੇਤ ਹੇ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ
ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾਸਿ ਉਭਿ ਪ੍ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਅਤੀਤ
ਕਹੂੰ ਸੁਰਗੁਨ ਸਮੇਤ ਹੇ॥ ੪੧੮॥ ਕਹੂੰ ਜਟਾਧਾ
ਰੀ ਕਹੂੰ ਕੀਠੀ ਪਰੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਕਹੂੰ ਜੇਗਾ ਸਾਧੀ
ਕਹੂੰ ਸਾਧਨਾ ਕਰਤ ਹੇ॥ ਕਹੂੰ ਕਾਨ ਠਾਰੇ ਕਹੂੰ ਤ੍ਰਿ
ਤ੍ਰਿਹੁਇ ਪਾਧਾ ਕਹੂੰ ਫੂਕ ਫੂਕ ਪਾਟ ਨਕਉ
ਖਿਥੀ ਪੈਧਰਤ ਹੇ॥ ਕਤਹੂੰ ਸਿਪਾਹੀ ਹੁਇ ਕੈਸਾ
ਧਤਾ ਸਿਲਾਹ ਨਕੈ ਕਹੂੰ ਛਤੀ ਹੁਇ ਕੈ ਅਰਮਾ

ਰਤਮਰਤਹੇ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਮਰੁ ਰਕੇ ਉਤਾਰਤਹੇ॥
 ਹਾਰਾ ਸਕਹੂੰ ਭਵ ਭੂਤ ਨ ਕੀ ਭਾਵਨਾ ਭਰਤਹੇ॥
 ॥ ੫ ੧੫ ॥ ਕਹੂੰ ਗੀਤ ਨਾਵ ਕੇ ਨਿਦਾਨ ਕੇ ਬਤਾ
 ਵਤਹੇ ਕਹੂੰ ਨਿਤ ਕਾਰੀ ਚਿਤ ਕਾਰੀ ਕੇ ਨਿਧਾਨ
 ਹੇ॥ ਕਤਹੂੰ ਪ੍ਰਾਪੁ ਪ੍ਰਾਪੁ ਹੁਇ ਕੈ ਪੀਵਤ ਪਿਵਾਵਤ
 ਹੇ ਕਤਹੂੰ ਮਾਪੁ ਪ੍ਰਾਪੁ ਉਖ ਕਹੂੰ ਮਦ ਪਾਨ ਹੇ॥ ਕਹੂੰ
 ਮਹਾ ਸੂਰ ਹੁਇ ਕੈ ਮਾਰਤ ਮਦਾਸ ਨ ਕੇ ਕਹੂੰ ਮਹਾ
 ਦੇਵ ਦੇਵਤਾ ਨ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੇ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾ ਦੀਨ ਕ
 ਹੂੰ ਦੁਖ ਕੇ ਅਧੀ ਨ ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਅ ਮੈ ਪ੍ਰਬੀਨ

੩੩੫

ਕਉਰੂਮਕਉਰੂਭਾਨਹੋ॥੬॥੬॥ਕਉਰੂਅਕਲਕਕਉ
ਮਾਰਤਮਅੀਕਕਉਪੁਰਨਪੁਜੈਕਕਉਸੁਧਤਾਕੀ
ਸਾਰਹੋ॥ਕਉਰੂਦੇਵਪਰਮਕਉਰੂਸਾਧਨਾਕੇਹਰਮਕ
ਉਰੂਕਤਕਕਰਮਕਉਰੂਪਰਮਕੇਪ੍ਰਕਾਰਹੋ॥ਕਉਰੂਪ
ਉਨਅਹਾਰੀਕਉਰੂਬਿਦਿਅਕੇਬਿਚਾਰੀਕਉਰੂਜੈ
ਗੀਜਤੀਕੁਹਮਚਾਰੀਨਰਕਉਰੂਨਾਰਹੋ॥ਕਉਰੂ
ਛਤਪਾਰੀਕਉਰੂਛਾਲਾਧਰੇਛਲਭਾਰੀਕਉਰੂਛ
ਕਵਾਰੀਕਉਰੂਛਲਕੇਪ੍ਰਕਾਰਹੋ॥੧੭॥ਕਉਰੂਗੀ
ਤਕੇਗਾਵੁਆਕਉਰੂਬੋਲਕੇਬਜਾਆਕਉਰੂਨਿਤ

ਕੇਨਚਯਾਕਹੂੰਨਰਕੇਅਕਾਰਹੇ॥ਕਹੂੰਬੇਦਬਾਨੀ
 ਕਹੂੰਕੇਕਕੀਕਹਾਨੀਕਹੂੰਰਾਜਾਕਹੂੰਗਾਨੀਕਹੂੰ
 ਨਾਰਕੇਪਕਾਰਹੇ॥ਕਹੂੰਬੇਨਕੇਬਜ਼ਯਾਕਹੂੰਧੋ
 ਨਕੇਚਰਯਾਕਹੂੰਲਾਖਨਲਦਯਾਕਹੂੰਸੁੰਦ
 ਰਕਮਾਰਹੇ॥ਸੁਧਤਾਕੀਸਾਨਹੇਕਿਸਿਤਨਕੇ
 ਪਾਨਹੇਕਿਦਾਤਾਮਹਾਦਾਹੇਕਿਨਿਦੇਖੀਨਿਰੰ
 ਕਾਰਹੇ॥੮੧੮॥ਨਿਰਜੁਰਨਿਰੁਪਹੇਕਿਸੁੰਦ
 ਰਸਰੂਪਹੇਕਿਰੂਪਨਕੇਰੂਪਹੇਕਿਦਾਤਾਮਹਾ
 ਦਾਨੇਹੇ॥ਪਾਨਕੇਕੁਚਯਾਦਧਪੁਤਕੇਦਿਵਯ
 ਰੋਗਸੇਗਕੇਮਿਟਯਾਕਿਧੋਮਾਨੀਮਹਾਮਾਨ

੨੨੬

ਹੇ॥ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਚਾਰ ਹੋ ਕਿ ਆਵੁ ਅਵਤਾਰ
ਹੋ ਕਿ ਸਿਧਤਾ ਕੀ ਸੂਰਤਿ ਹੋ ਕਿ ਸੁਧਤਾ ਕੀ ਸਾਨ
ਹੇ॥ ਜੇ ਬਨ ਕੇ ਜਾਲ ਹੋ ਕਿ ਕਾਲ ਹੂ ਕੇ ਕਾਲ ਹੋ
ਕਿ ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਸੂਲ ਹੋ ਕਿ ਮਿਤ੍ਰਨ ਕੇ ਪਾਨ ਹੋ॥੮
੧੮॥ ਕਹੂੰ ਕ੍ਰਮ ਬਾਦ ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੇ ਬਿਖਾ
ਦ ਕਹੂੰ ਨਾਦ ਕੇ ਨਨਾਦ ਕਹੂੰ ਪੂਰਨ ਭਗਤ ਹੋ
॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਗੀਤ ਕਹੂੰ ਬਿਦਿਆ ਕੀ ਪਤੀਤ ਕ
ਹੂੰ ਨੀਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹੂੰ ਜੁਆਲਾ ਸੀਜ ਗਤ
ਹੋ॥ ਪੂਰਨ ਪਤਾ ਪਕਹੂੰ ਇਕਾਤੀ ਕੇ ਜਾਪ ਕਹੂੰ
ਤਾਪ ਕੇ ਅਤਾਪ ਕਹੂੰ ਜੇ ਗਤੇ ਭਿਗਤ ਹੋ॥ ਕਹੂੰ

ਬਰਦੇਤ ਕਹੂੰ ਛਲਾ ਸਿਉ ਛਿਨਾਇ ਲੇਤ ਸਰ
 ਬਕਾਲ ਸਰ ਬਠ ਉਰਏ ਕਸੇ ਲਗਤ ਹੇ॥ ੧੦੭॥
 ੨੦॥ **ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਯੋ॥** ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਸੁਧ ਸਮੂਹ
 ਸਿਧਾਨ ਕੇ ਦੇਖਿ ਛਿਰਿ ਚਿਖਰ ਜੇ ਗਯਤੀ ਕੇ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰਸੁ ਰਾਗਦਨ ਸੁੰਧ ਸੁੰਧਾਇ ਕ ਸਿਤੁ ਸਮੂਹ ਅ
 ਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ॥ ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿ ਚਿਮ
 ਤ ਕੇ ਉਨ ਦੇਖੀ ਅਤ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ ਕੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾ
 ਨ ਕੀਰਤਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਤੇ ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ
 ਰਤੀ ਕੇ॥ ੧ ੨੧॥ **ਅਤੇ ਮਤਿ ਗਯ ਰੇ ਗੁਰ ਸਿਰਿ**
ਆਨੁ ਪਉਤਿ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਦਾ ਹੇ॥ ਕੇਟ ਤੁਰੰਗ

੩੩੭

ਕੁਰੰਗਸੇਕੂਦਤਪੈਨਕੇਗਉਨਕਉਜਾਨਤਨਿਦ
ਰੇ॥ ਭੁਗੀਭੁਜਾਨਕੇਭੁਪਭੁਲੀਬਿਧਿਨਿਆਦ
ਤਸੀਸਨਜਾਤਬਿਚਰਿ॥ ਏਤੇਭੁਏਤੇਕਹਾਭੁਏ
ਭੁਪਤਅੰਤਕੇਨਾਗੋਹੀਪਾਇਪਧਾਰੇ॥ ੨੩੪॥
ਜੀਤਛਿਰੈਸਬਦੇਸਦਿਦਿਸਾਨਕੇਬਾਜਤ
ਦੁਲਮਿਦੰਗਾਨਗਾਰੇ॥ ਗ੍ਰਿਜਤਗ੍ਰਨਗਜਾਨਕੇ
ਸੁਦਰਹੀਸਤਹੀਹੈਰਾਜਹਜਾਰੇ॥ ਭੁਤਭੁਦਿਖ
ਭੁਦਾਨਕੇਭੁਪਤਕਉਨਗਨੈਨਹੀਜਾਤਬਿਚਾ
ਰੇ॥ ਸੀਪਤਸੀਭੁਗਦਾਨਭੁਜੇਬਿਨਅੰਤਕਉ
ਅੰਤਕੇਧਾਮਸਿਧਾਰੇ॥ ੨੩੫॥ ਤੀਰਥਨਾਨ

੨੩੮
ਦਇਆਦਮਦਾਨਸੁਸਿਜਮਨੇਮਅਨੇਕਕਿਸੇ
ਖੈ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਕਾਤੇਬਕੁਰਾਨਜਿਮੀਨਜਮਾ
ਨਸਬਾਨਕੇਪੇਖੈ॥ ਪਉਨਅਹਾਰਜਤੀਜਤ
ਧਾਰਸਕੈਸੁਬਿਚਾਰਹਜਾਰਕੇਦੇਖੈ॥ ਸੀਰੁਗ
ਦਾਨਭੁਜੇਬਿਨੁਰੂਪਤਿਏਕਰਤੀਬਿਨੁਏਕ
ਨਲੇਖੈ॥ ੪ ੨੪॥ ਸੁਧਸਿਪਾਹਦੁਰੀਤਦੁਬਾ
ਹਸੁਸਾਨਿਸਨਾਹਦੁਰਜਾਨਦਲੇਗੇ॥ ਭਾਰੀ
ਗੁਮਾਨਭਰੇਮਨਮੈਕਰਪਰਬਤਪੰਖਹਲੇਨ
ਹਲੇਗੇ॥ ਤੇਰਅਰੀਨਮਰੇਰਮਦਾਸਨਮਾਤੇਮ

ਤੰਗਨਮਾਨਮਲੈਗੇ॥ ਸ੍ਰੀਪਤਸ੍ਰੀਗੁਰਗਵਾਨਕ੍ਰਿਪਾ
ਬਿਨੁਤਿਆਗਜਗਾਨੁਨਿਦਾਨਚਲੈਗੇ॥ ੫ ੨੫
॥ ਬੀਰਅਪਾਰਬੰਡੁਬਰਿਆਰਅਬਿਚਾਰਹਿ
ਸਾਰਕੀਧਾਰਭਛਯਾ॥ ਤੇਰਤਦੇਸਮਲਿਦਮਦਾ
ਸਨਮਾਤੇਗਜਾਨਕੇਮਾਨਮਲੰਯਾ॥ ਗਣੇਗਜਾਨ
ਕੇਤੇਨਨਹਾਰਸੁਬਾਨਤਨਹੀਚਕਚਾਰਲਵ
ਯਾ॥ ਸਾਹਿਬਸ੍ਰੀਸਰੁਕੇਸਿਰਨਾਇਕਜਾਇ
ਕਅਨੇਕਸੁਏਕਾਇਵੰਯਾ॥ ੬ ੨੬॥ ਦਾਨਦਦੇ
ਦਫਨਿਦਾਨਿਸਾਚਰਭੁਤਭੁਵਿਖਭੁਵਾਨ
ਜਪੈਗੇ॥ ਜੀਵਭਿਤੇਜਲਮੈਥਲਮੈਪਲਹੀਪ

ਲਮੈਸਰੁਥਾਪਥਪੈਰੋ॥ ਪ੍ਰੀਨਪਤਾਪਨਬਾਰੁ
ਜੈਤਪੁਨਪਾਪਨਕੇਬਹੁਪ੍ਰੇਸਖਪੈਰੋ॥ ਸਾਧਸ
ਮੂਹਪ੍ਰਸਿਨਛਿਰੈਸ਼ਗਸਤੁਸਰੈਅਟਲੇਕਚ
ਪੈਰੋ॥ ੭ ੨੭॥ ਮਾਨਦਇਦੁਗਜਇਦੁਨਰ
ਧਪਜੇਨਤ੍ਰਿਲੇਕਕੇਗਜੁਕਰੈਰੋ॥ ਕੋਟਇਸ
ਨਾਨਗਜਾਇਕਦਾਨਅਨੇਕਸੁਅੰਬਰਸਾਜ
ਬਰੈਰੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਰਬਿਸਨਸਚੀਪ
ਤਅੰਤਛਸੇਜਮਛਾਸਪਰੈਰੋ॥ ਜੇਨਰਸੀਪ
ਤਕੇਪ੍ਰਸਹੈਪਗਤੇਨਰਛਰਨਦੇਹਪਰੈਰੋ॥ ੮

੨੨
੨੩੯

੨੮॥ ਕਹਾਭਯੋਜੋਏਉਲੇਚਨਮੰਦਕੈਬੈਠਿਰਹਿ
ਓਥਕਧਿਆਨਲਗਾਇਓ॥ ਨਾਤਠਿਰਿਓਲੀ
ਏਸਾਤਸਮੰਦਨਲੇਕਗਾਇਓਪਰਲੇਕਗਾਵ
ਇਓ॥ ਬਾਸੁਕੀਓਬਿਖਿਆਨਸੇਬੈਠਕੈਅੰਸੇ
ਹੀਅੰਸੇਸੁਕੈਸਬਿਤਾਇਓ॥ ਸਾਚੁਕਹੇਸੁਨਲੇ
ਹੁਸਭੈ॥ ਜਿਨਖੇਮੁਕੀਓਤਿਨਹੀਪਰੁਪਾਇਓ
੯ ੨੯॥ ਕਾਹੂਲੈਪਾਹਨਪੁਜਧਰੇਸਿਰਕਾਹੂਲੈ
ਲਿਗੁਗਾਰੇਲਟਕਾਇਓ॥ ਕਾਹੂਲਖਿਓਹਰਿ
ਅਵਾਚੀਇਸਾਮਾਹਿ॥ ਕਾਹੂਪਛਾਹਕੇਸੀਸ
ਨਿਵਾਇਓ॥ ਕੇਉਬੁਤਾਨਕੈਪੁਜਤਹੈਪਸੁਕੈ

ਉਮਿਤਾਨਕਉਪੁਜਨਪਾਇਓ॥ ਕਰਕਿਅਉਗ
ਉਓਸਭਹੀਜਗੁਸੀਰਗਵਾਨਕੋਭੇਦੁਨਪਾਇਓ
॥੧੦ ੩੦॥ **ਪਸਾਇ॥ ਤੇਮਰਛੰਦਾ॥** ਹਰਿਜਨਮਮ
ਰਨਬਿਹੀਨ॥ ਦਸਚਾਰਚਾਰਪਬੀਨ॥ ਅੰਕਲਿ
ਕਰੂਪਅਪਾਰ॥ ਅਨਛਿਸਤੇਜਉਦਾਰਾ॥੧੩੧॥
ਅਨਭਿਜਰੂਪਤੁਰੀਤ॥ ਸਭਜਗਤਭਗਤਮਹਿਤਾ
॥ ਜਸਤਿਲਕਭੂਭ੍ਰਿਤਭਾਨ॥ ਦਸਚਾਰਚਾਰ
ਨਿਧਾਨ॥੨ ੩੨॥ ਅੰਕਲਿਕਰੂਪਅਪਾਰ॥ ਸਭ
ਲੋਕਸੇਕਉਦਾਰ॥ ਕਲਕਾਲਕਰਮਬਿਹੀਨ॥

੩੪੦

ਸਰੁਕਰਮਧਰਮਪਦੀਨ॥੩੩॥ਅਨਖੰਡੁਅਤੁਲ
ਪਤਾਪ॥ਸਰੁਥਾਪਿਓਜਿਹਥਾਪ॥ਅਨਖੇਦਭੇਦ
ਅਛੇਦ॥ਮੁਖਚਾਰਗਾਵਤਬੇਦ॥੪੩੪॥ਜਿਹ
ਨੇਤਨਿਗਮਕਹੰਤ॥ਮੁਖਚਾਰਬਕਤਬਿਅੰਤ॥
ਅਨਭਿਜਾਮਤੁਲਪਤਾਪ॥ਅਨਖੰਡੁਅਮਿਤ
ਅਥਾਪ॥੫੩੫॥ਜਿਹਕੀਨਜਗਤਪਸਾਰ॥
ਰਚਿਓਬਿਰਚਾਰਬਿਚਾਰ॥ਅਨਿਤਰੂਪਅਖੰ
ਡੁ॥ਅਤੁਲਪਤਾਪਪੁਚੈਡੁ॥੬੩੬॥ਜਿਹਅੰਤੁ
ਤੇਕਹਮੰਡੁ॥ਕੀਨੇਸੁਚੈਦਹਖੰਡੁ॥ਸਰੁਕੀਨਜ

ਗਤਪਸਾਰ॥ਅਭਿਯਕਤਰੂਪਉਦਾਰ॥੭ ੩੭॥
ਸਿਹਕੇਟਿਇਦੁਨਿਪਾਰ॥ਕਈਬ੍ਰਹਮਬਿਸ
ਨਾਬਿਚਾਰ॥ਕਈਗਾਮਕ੍ਰਿਸਨਰਸੂਲ ਬਿਨੁ
ਭਗਤਕੇਨਕਬੂਲ॥੮ ੩੮॥ਕਈਸਿਧਬਿਧ
ਨਾਗੀਦੁ॥ਕਈਮਛਕਛਛਨਿਦੁ॥ਕਈਦੇ
ਵਆਇਕੁਮਾਰ॥ਕਈਕ੍ਰਿਸਨਬਿਸਨਅਵ
ਤਾਰ॥੯ ੩੯॥ਕਈਇਦੁਬਾਰਬ੍ਰਹਾਰ॥ਕਈ
ਬੇਦਐਸੁਖਚਾਰ॥ਕਈਰੁਦ੍ਰੇਛੁਦ੍ਰਸਰੂਪ॥
ਕਈਗਾਮਕ੍ਰਿਸਨਅਨੂਪ॥੧੦ ੪੦॥ਕਈਕੇ

੩੪੭

ਕਕਾਬਤਣਤ॥ ਕਈ ~~ਕਈ~~ ਬੇਦੁਭੇਦਕਹਿਤ॥ ਕਈ
ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬਖਾਨ॥ ਕਹੂੰ ਕਥਤਹੀਸੁਪੁਰਾਨ
॥ ੧੧ ੪੧॥ ਕਈ ਅਗਾਨਹੇਤੁਕਰੀਤ॥ ਕਈ ਉਰਧਤਾ
ਪਦੁਦਰੀਤ॥ ਕਈ ਉਰਧਵਾਹਸਿਨਿਆਸ ਕਹੂੰ
ਜੇਗਭੇਸਉਦਾਸ॥ ੧੨੪੨॥ ਕਹੂੰ ਨਿਵਲੀਕਰਮ
ਕਾਰੀਤ॥ ਕਹੂੰ ਪਉਨਾਮਹਾਰਦਰੀਤ॥ ਕਹੂੰ ਤੀਰਥ
ਦਾਨਾਮਪਾਰ॥ ਕਹੂੰ ਜਗਕਰਮਉਦਾਰ॥ ੧੩੪੩॥
ਕਹੂੰ ਅਗਾਨਹੇਤੁਅਨੁਪ॥ ਕਹੂੰ ਨਿਆਇਗਾਜਾ
ਬਿਭੁਤ॥ ਕਹੂੰ ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਗੀਤ॥ ਕਹੂੰ ਬੇ

੨੫੨
 ਦਸਿਉਬਿਖੀਤ॥ ੧੪ ੪੪॥ ਕਈਦੇਸਦੇਸਠਿਰੀਤ
 ॥ ਕਈਦੇਕਠੇਰਇਸਥਿਤ॥ ਕਹੁਕਰਤਜਲਮਹਿ
 ਜਾਪ॥ ਕਹੁਸਹਤਤਨਪਰਤਾਪ॥ ੧੫॥ ੪੫॥ ਕਹੁਬਾ
 ਸਬਨਹਿਕਰੇਤ॥ ਕਹੁਤਾਪਤਨਹਿਸਹੀਤ॥ ਕਹੁ
 ਗਿਹਸਤਧਰਮਅਪਾਰ॥ ਕਹੁਗਾਜਗੀਤਉਦਾ
 ਰ॥ ੧੬॥ ੪੬॥ ਕਹੁਰੋਗਾਰਹਤਅਭਰਮ॥ ਕਹੁਕ
 ਰਮਕਰਤਅਕਰਮ॥ ਕਹੁਸੇਖਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪ॥
 ਕਹੁਨੀਤਗਾਜਾਮਨੁਪ॥ ੧੭॥ ੪੭॥ ਕਹੁਰੋਗਸੋਗ
 ਬਿਹੀਨ॥ ਕਹੁਏਕਭੁਗਤਅਧੀਨ॥ ਕਹੁਰੀਕਰਾ
 ਜਕਮਾਰ॥ ਕਹੁਬੇਦਬਿਅਸਅਵਤਾਰ॥ ੧੮ ੪੮

ਕਈ ਕ੍ਰਮ ਬੇਦਰੁ ਟੇਤੁ ॥ ਕਈ ਸੇਖ ਨਾਮ ਉਚਰੀਤੁ ॥
 ਬੈਰਾਗ ਕਹੂੰ ਸਿਨਿਆਸ ॥ ਕਹੂੰ ਛਿਰਤ ਰੂਪ ਉਦਾਸ ॥
 ॥ ੧੬੬੬ ॥ ਸਭੁ ਕਰਮ ਛੇਕਟ ਜਾਨ ॥ ਸਭੁ ਪਰਮ
 ਨਿਹ ਛਲ ਮਾਨ ॥ ਬਿਨ ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਭੁ ਕਰ
 ਮ ਭਰਮ ਬਿਗੜਾ ਚਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ੫੦ ॥ ਸ੍ਰੁਪ ਸਾਦਿ ॥ ਲਪਨ
 ਰਾਜ ਛੇਦ ॥ ਜਲੇ ਹਰੀ ॥ ਥਲੇ ਹਰੀ ॥ ਉਰੈ ਹਰੀ ॥ ਬਨੇ
 ਹਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ੫੧ ॥ ਗਿਰੇ ਹਰੀ ॥ ਗੁਛੇ ਹਰੀ ॥ ਛਿਤੇ ਹਰੀ ॥
 ਨਭੇ ਹਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ੨ ॥ ਈਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਉਹਾਂ ਹਰੀ ॥ ਜਿਸੀ
 ਹਰੀ ॥ ਜਮਾ ਹਰੀ ॥ ੩ ॥ ੫੩ ॥ ਅਲੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਰੁਖ ਹ
 ਰੀ ॥ ਅਦੇਖ ਹਰੀ ॥ ਅਵੈਖ ਹਰੀ ॥ ੪ ॥ ੫੪ ॥ ਅਕਾ

ਲਹਰੀ॥ਅਪਾਲਹਰੀ॥ਅਛੇਦਹਰੀ॥ਅਭੇਦਹ
 ਰੀ॥੫ ੫੫॥ਅਸ਼ੀਤਹਰੀ॥ਅਸੀਤਹਰੀ॥ਸੁਤੇਲਹਰੀ
 ॥ਅਤੀਤਹਰੀ॥੬ ੫੬॥ਅਸ਼ਾਤਹਰੀ॥ਅਪਾਤਹਰੀ
 ॥ਅਮਿਤਹਰੀ॥ਅਮਾਤਹਰੀ॥੭ ੫੭॥ਅਰੋਗਹਰੀ
 ॥ਅਸੇਕਹਰੀ॥ਅਕੂਮਹਰੀ॥ਅਕਰਮਹਰੀ॥੮ ੫੮
 ॥ਅਜੈਹਰੀ॥ਅਭੈਹਰੀ॥ਅਭੇਦਹਰੀ॥ਅਛੇਦਹਰੀ॥
 ੯ ੫ ੯॥ਅੰਖੰਤਹਰੀ॥ਅਭੰਤਹਰੀ॥ਅਭ੍ਰੰਤਹਰੀ॥
 ੫੯ਤਹਰੀ॥੧੦ ੬੦॥ਅਤੇਦਹਰੀ॥ਅਭੇਦਹਰੀ॥
 ਅਜੇਦਹਰੀ॥ਅਛੇਦਹਰੀ॥੧੧ ੬੧॥ਭੁਜੇਹਰੀ ਥਪੇ
 ਹਰੀ॥ਤਪੇਹਰੀ॥ਜਪੇਹਰੀ॥੧ ੨ ੬ ੨॥ਸ਼ਲਸਤੁਹੀ

੨੪੩

॥ ਬਲਸਤੁਹੀ ॥ ਨਦਿਸਤੁਹੀ ॥ ਨਦਸਤੁਹੀ ॥ ੧੩ ੬੩ ॥
 ਬਿਛੁਸਤੁਹੀ ॥ ਮਤਸਤੁਹੀ ॥ ਛਿਤਸਤੁਹੀ ॥ ਓਰਧਸਤੁ
 ਹੀ ॥ ੧੪ ੬੪ ॥ ਭੁਜਸਤੁਅੰ ॥ ਭੁਜਸਤੁਅੰ ॥ ਰਟਸਤੁ
 ਅੰ ॥ ਠਟਸਤੁਅੰ ॥ ੧੫ ੬੫ ॥ ਲਿਮੀਤੁਹੀ ॥ ਜਮਾਤੁਹੀ
 ॥ ਮਕੀਤੁਹੀ ॥ ਮਕਾਤੁਹੀ ॥ ੧੬ ੬੬ ॥ ਅਭੁਤੁਹੀ ॥ ਅਭੈ
 ਤੁਹੀ ॥ ਅਭੁਤੁਹੀ ॥ ਅਭੈਤੁਹੀ ॥ ੧੭ ੬੭ ॥ ਜਤਸਤੁਹੀ
 ॥ ਕਤਸਤੁਹੀ ॥ ਗਤਸਤੁਹੀ ॥ ਮਤਸਤੁਹੀ ॥ ੧੮ ੬੮
 ਤੁਹੀਤੁਹੀ ॥ ਤੁਹੀਤੁਹੀ ॥ ਤੁਹੀਤੁਹੀ ॥ ਤੁਹੀਤੁਹੀ ॥ ੧੯ ॥
 ॥ ੬੯ ॥ ਤੁਹੀਤੁਹੀ ॥ ਤੁਹੀਤੁਹੀ ॥ ਤੁਹੀਤੁਹੀ ॥ ਤੁਹੀਤੁਹੀ ॥ ਤੁਹੀਤੁਹੀ
 ॥ ੨੦ ॥ ਤੁਪਸਾਦਿ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਖੁਕਮਲਹਾਰੀ ॥

ਗਜਗਦਹਾ ਬਿਭੂਤ ਪਾਰੀਗਿ ਦੁਆਮ ਸਾਨ ਬਾਸਕ
 ਰਿਓਈ ਕਰਤ ਹੈ॥ ਪੁਪੁਮਟ ਬਾਸੀਲ ਗੋਰੇਲਤ
 ਉਦਾਸੀ ਮਿਗਤ ਰਵਰ ਸਦੀਵ ਮੇਨ ਸਾਧੇਈ ਮ
 ਰਤ ਹੈ॥ ਬਿੰਦਕੇ ਸਧ ਯਾਤਾ ਹੀ ਜ਼ਕੀਬ ਨੂਯਾ
 ਈਦੇਤ ਬਿੰਦਗਾ ਸਦੀਵ ਪਾਇਨਾ ਗੋਹੀ ਫਿਰਤ ਹੈ
 ॥ ਅੰਗਨਾ ਅਧੀਨ ਕਾਮ ਫੋਧ ਸੈ ਪਈਨ ਦੇਕਰਿ
 ਆਨਕੇ ਬਿਹੀਨ ਛੀਨ ਕੈ ਸੇਕੈ ਤਰਤ ਹੈ॥ ੧॥ ੨॥ ॥
 ਭੁਤ ਬਨ ਚਾਗੀ ਛੁਤ ਛੁ ਉਨਾ ਸਬੈ ਦੁਪਾਧਾਰੀ ਪ
 ਉਨਕੇ ਅਹਾਰੀ ਸੇਰੁਲੇ ਗਜਾਨੀ ਅੰਤੁ ਹੈ॥ ਤਿਦ
 ਕੇਭੁਛ ਯਾਧਨ ਲੇਭਕੈ ਤਸ ਯਾਤੇ ਤੇਗ ਉਅਨਕੇ

੩੪

ਸੁਆਖਿਖਰੁਆਮਾਨੀਅਤੁਹੈ॥ ਨਰੁਕੇਉਤੁ ਤਾਹਿ
 ਪੰਛੀਕੀਬਰੁਆਦੇਤਬਗੁਲਾਬਿਨੁਲਕਿਪਿ
 ਆਨੀਠਾਨੀਅਤੁਹੈ॥ ਜੇਤੇਬਰੁਗਿਆਨ ਤਿਨੇਜਾ
 ਨੀਪੈਬਖਾਨੀਨਾਹਿਐਸੇਨਪ੍ਰਪੰਚਮਨੁਲੁਆ
 ਨੀਅਤੁਹੈ॥ ੨੭॥ ੨੭॥ ਉਮਕੇਬਸਆਤਾਹਿਰੁਚਰੀ
 ਕੇਸੁਆਕਹੈਨਰੁਕੇਉਤੁਆਸੇਚਿਰਆ ਕੈਬਖਾ
 ਨੀਐ॥ ਠਲਕੇਰੁਛੁਆਤਾਹਿਬਾਦਰੀ॥ ਸਾ
 ਦੇਬਰੁਪ੍ਰਹਮਚੁਗੀਧਿਆਨਕੁਬਰੁਖਪਿਨਾ
 ਸਦੇਹਪੈਸਹਤੁਹੈ॥ ਨਿਰਿਲੀਕਰਮਜਲਹੈਮਾ
 ਵਕਪਵਨਹੈਮਾਮਕੇਉਖਏਕਪਾਇਠਾਠਨ

ਕਰਤ ਹੈ॥ ਮਾਨਵ ਛ ਨਿਦ ਦੇਵਦਾ ਨਵਨ ਪਾਵੈ ਭੇਰ
ਬੈਦ ਅੰਕਤੇ ਬਨੇਤ ਨੇਤ ਕੈ ਕਹਤ ਹੈ॥ ੫ ੭੫॥ ਨਾਚ
ਤਛਿਰਤ ਮੇਰ ਬਾਦ ਰਕਰਤ ਪੇਰਦਾ ਮਨੀ ਅਨੇਕ
ਭਾਉ ਕਰਿ ਓਈ ਕਰਤ ਹੈ॥ ਓਦ੍ਰ ਮਾਤੇ ਸੀਤਲ ਨ ਸੁ
ਰਸਤੇਤ ਪਤਤੇਤ ਇਦ੍ਰ ਸੇਨ ਗਜਾ ਭੁਵ ਭੂਮ ਕੇ ਭਰ
ਤ ਹੈ॥ ਸਿਵ ਸੇਤ ਪਸੀਆਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਨ ਬੈਦ ਚਾ
ਰੀ ਸਨਤ ਰੁ ਮਾਰ ਸੀਤ ਪਸਿਆਨ ਆਨਤ ਹੈ॥
ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿ ਹੀ ਨਕਾਲ ਛਾਸ ਕੇ ਅਪੀਨ ਸਦਾ
ਸੁਗਨ ਕੀ ਚਉਕ ਗੀ ਛਿਗਾਏ ਈ ਛਿਰਤ ਹੈ॥ ੬ ੭੬॥
ਯਾਏ ਕ ਸਿਵ ਭੁਏ ਏਕ ਗਾਏ ਏਕ ਛਰ ਭੁਏ ਗਾਮ ਓ

284

ਵਕ੍ਰਿਸਨਕੇਅਵਤਾਰਭੀਅਨੇਕਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਅਰੁਥਿ
ਸਨਕੇਤੇਬੇਦਅੰਪੁਰਾਨਕੇਤੇਸਿਮਿਤਸਮੂਹਨਕੈਹੁ
ਇਹੁਇਥਿਤਏਹੈ॥ ਜੇਨਦੀਅਦਾਰਕੇਤੇਅਸੁਨੀ
ਕੁਮਾਰਕੇਤੇਅੰਦ੍ਰਿਸਾਅਵਤਾਰਕੇਤੇਕਾਲਬਸ
ਭਏਹੈ॥ ਪੀਰਅੰਪਿਕਾਂਬਰਕੇਤੇਗਨੇਨਪਰਤਏਤੇ
ਕੁਮਹੀਤੇਹੁਇਕੈਛਰਿਕੁਮਹੀਮਿਲਏਹੈ॥ ੧੧੧॥
ਜੋਗੀਜਤੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਬੈਠੇਬੈਠੇਛਤ੍ਰਪਾਰੀਛਤ੍ਰ
ਹੀਕੀਛਾਇਆਕਈਕੇਸਲੇਚਲਤਹੈ॥ ਬੈਠੇਬੈਠੇ
ਰਾਜਨਕੇਦਾਬਤਿਛਿਰਤਿਦੇਸਬੈਠੇਬੈਠੇਰਾਜਨਕੈਦ
ਬਕੇਦਲਤਹੈ॥ ਮਾਨਸੇਮਹੀਪਅੰਦਿਲੀਪਕੈਸੇ

੨੪੬

ਛਤਪਾਰੀਬਡੇਅਭਿਮਾਨਭੁਜਦੰਡਕੋਕਰਤਹੈ॥੮॥
 ਗਸੇਦਿਲੀਸਦੁਜੇਧਨਸੇਮਾਨਧਾਰੀਭੁਗਭੁਗਭੁ
 ਮਾਮੀਤਭੁਮਸੈਮਿਲਤਹੈ॥੯॥੧੦॥ ਸਿਸਦੇਕਰੇਅੰ
 ਨੇਕਤੇਪੰਚੀਕਪਟਭੁਭੁਸਪੇਸਤੀਅੰਨਕਦਾਨਿ
 ਵਾਵਤਹੈਸੀਸਕੇ॥ਕਹਾਭੁਇਓਮਲੇਜੇਪੈਕਾਰੁ
 ਤਾਅਨੇਕਤੰਡੁਸੇਤੇਨਤੰਡੁਤਾਅਸਟਾਗਾਅਥਤੀਸ
 ਕੇ॥ਕਹਾਭੁਇਓਰੇਗੀਜੇਪੈਨ੍ਹਾਰਿਓਰਹਿਓਰਿਓਰਧ
 ਮੁਖਮਨਤੇਨਸ੍ਰੀਨਿਹਰਗਇਓਆਇਈਸਕੇ॥
 ਕਾਮਨਾਅਧੀਨਸਦਾਦਾਮਨਾਪ੍ਰਕੀਨਏਕਭਾਵ
 ਨਾਬਿਹੀਨਕੈਸੇਪਾਵੈਜਗਦੀਸਕੇ॥੧੧॥੧੨॥ ਸੀਸ

ਪਟਕਤਜਾਕੇਕਾਨਮੈਖਜਗਾਧਸੈਮੈਤੁਛਟਕਤਮਿਤੁ
 ਪੁਤ੍ਰਹੈਕੇਸੇਕਸੈ॥ਆਕਕੈਚਰਆਛਲਛਲਕੇਭ
 ਛਯਾਸਾਦਾਬਨਕੇਕੁਮਆਅਉਰਦੁਸਰੇਨਬੋਕ
 ਸੈ॥ਕਹਾਭਯੇਭੇਤੁਜੇਘਸਤਸੀਸਬਿਛਛਨਸੈਮਾ
 ਟੀਕੇਭਛਯਾਬੋਲਪੁਛਲੀਜੈਜੈਕਸੈ॥ਕਾਮਨਾਅ
 ਧੀਨਕਾਮਕੋਧਮੈਪ੍ਰਕੀਨਏਕਭਾਵਨਾਬਿਗੀਨ
 ਕੈਸੇਭੇਟੈਪਰਲੇਕਸੈ॥੧੦॥੨੦॥ਨਾਚਿਓਈਕ
 ਰਤਮੇਰਦਾਚਰਕਰਤਸੇਰਦਾਘਨਘੋਰਘਨਕ
 ਰਿਓਈਕਰਤਹੈ॥ਏਕਪਾਇਠਾਰੇਛਸਦਾਬਨ
 ਮੈਰਹਤਬਿਛਛਛਕਛਕਪਾਵਭੁਮਸਾਵਗਾਧ

ਰਤਹੈ॥ ਪਾਹਨ ਅਨੇਕ ਜੁਗ ਏਕ ਠਉ ਰਬਾ ਸੁਕਰੈ ਕਾ
 ਗ ਅਉਰ ਢੀਲ ਦੇਸ ਦੇਸ ਨ ਬਿਚਰਤਹੈ॥ ਗਿਆਨ
 ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਮਹਾਦਾਨ ਮੈ ਨਹੁ ਜੈ ਲੀਨ ਭਾਵੈ ਨਾ
 ਅਕੀਨ ਦੀਨ ਕੈ ਸੇਕੈ ਤਰਤਹੈ॥ ੧੧॥ ੧੨॥ ਜੈ ਸੇਏ
 ਕੁਸਾਵਰੀ ਕਹੂੰ ਜੇਗੀ ਬੈਰਾਗੀ ਬਨੈ ਕਬਹੂੰ ਸਿਨਿ
 ਆਸਭੇ ਸਬ ਨ ਕੈ ਦਿਖਾਵਈ॥ ਕਹੂੰ ਹਉਨ ਅਹ
 ਰੀ ਕਹੂੰ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ਕਹੂੰ ਲੇਭੁ ਕੀ ਖੁਸਾਰੀ
 ਸੇ ਅਨੇਕ ਗੁਨ ਗਾਵਈ॥ ਕਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਕਹੂੰ ਹਾ
 ਥਪੈ ਲਗਾਵੈ ਬਾਗੀ ਕਹੂੰ ਠੂਠੁ ਪਾਰੀ ਹਉਇ ਕੈ ਲੈ
 ਗਨ ਭੂਮਾਵਈ॥ ਕਾਮ ਨਾਮ ਧੀਨ ਪਰਿਓਨ ਚਤ

੩੪੭

ਐਨਾ ਚਨ ਸੇ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿਹੀਨ ਕੈ ਸੇਬ ਹਮ ਲੇਕ
ਪਾਵਟੀ ॥ ੧੨ ੨੨ ॥ ਪੰਚ ਬਾਰ ਗੀਦਰ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਪਰੇ
ਸੀਤ ਕਾਲ ਕੰਢਰ ਅੰਗ ਦਹਾ ਅਨੇ ਕੁਦਾ ਪੁਕਾਰ ਹੀ।
ਕਹਾਉ ਯੋਜੇ ਪੈ ਕਲਵਤੁ ਲੀਓ ~~ਕਾਸੀ~~ ਕਾਸੀ ਬੀਰ ਚੀਰ
ਚੀਰ ਚੇਰਟਾ ਕੁਠਾਰਨ ਸੇ ਮਾਰ ਹੀ ॥ ਕਹਾਉ ਯੋਠਾ ਸੀ
ਡਾਰ ਬੂਝਿ ਓੜਨ ਨਹੀ ਗਧਾਰ ਡਾਰ ਡਾਰ ਠਾਸ ਠਗਾ ਮਾ
ਰ ਮਾਰ ਡਾਰ ਹੀ ॥ ਡੁਬੇ ਨਰਕ ਧਾਰ ਮੂਨੁ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿ
ਨਾ ਬਿਚਾਰ ਭਾਵੈ ਨਾ ਬਿਹੀਨ ਕੈ ਸੇ ਗਿਆਨ ਕੇ ਬਿ
ਚਾਰ ਹੀ ॥ ੧੩ ੨੩ ॥ ਤਾਪ ਕੇ ਸਹੇਤੇ ਜੇ ਪਾਈ ਐਅ
ਤਾਪ ਨਾ ਥਤਾਪ ਨਾ ਅਨੇ ਕਤ ਨ ਪਾਇਲ ਸਹਤ ਹੈ

॥ ਜਾਪ ਕੇ ਕੀ ਏ ਤੇ ਜੇ ਪੈ ਪਾ ਯਤ ਅਜਾਪ ਦੇ ਵਪੁ ਦਨ
 ਸਦੀ ਵਤੁ ਹੀ ਤੁਹੀ ਉਚਰਤ ਹੈ ॥ ਨਰੁ ਕੇ ਉਤੁ ਤੇ ਜੇ ਪੈ ਨ
 ਗਇਨੁ ਪਾ ਯਤ ਅਨਲ ਅਕਾਸ ਪੀਛੀ ਡੁਲ ਬੇਕ
 ਰਤਾ ਹੈ ॥ ਅਗਾ ਮੈ ਜਰੇ ਤੇ ਗਤ ਗਾ ॥ ਡੁਕੀ ਪਰਤ ਕਰ
 ਪਤਾਲ ਕੇ ਬਾਸੀ ਕਿਉ ਭੁਜੇ ਗਨਤਰਤ ਹੈ ॥ ੧੪ ੨੦ ॥
 ਕੇਉ ਭੁਇ ਓਸੀ ਡੁਕੀ ਆਸੀ ਨ ਆਸੀ ਕੇਉ ਜੇ ਗੀਭੁਇ
 ਓਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਕੇਉ ਜਤੀ ਅਨਮਾਨ ਬੇ ॥ ਹਿੰਦੂ
 ਤੁਰਕ ਕੇਉ ਗਾਛ ਜੀਇ ਮਾਮਸਾਫੀ ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾ
 ਤਸ ਬੈਏ ਕੈ ਪਹ ਚਾਨ ਬੇ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੀ ਮਸੇਈ
 ਗਜ ਕਰਹੀ ਮਓਈ ਦੂਸਰੇ ਨ ਭੇਦ ਕੇਈ ਭੂਲਭੂ

37C

ਮਮਾਨਬੋ॥ ਏਕਹੀਕੀਸੇਵਸਬਹੀਕੇਗੁਰਦੇਵਏਕ
ਏਕਹੀਸਰੂਪਸਬੈਏਕੈਸੇਤਜਾਨਬੋ॥੧੫੨੫
ਏਹਰਾਮਸੀਤਸੇਈਪ੍ਰਸਾਅੰਨਿਦ੍ਵਾਜਓਈਮਾਨ
ਸਸਬੈਏਕਪੈਅਨੇਕਕੋਕ੍ਰਮਾਦਹੈ॥ਏਵਤਾਅ
ਏਵਜਛੁਗੀਧ੍ਰੁਵਤੁਰਕਹਿਦੁਨਿਆਰੇਨਿਆਰੇ
ਏਸਨਕੇਭੇਸਕੇਪੁਰਾਉਹੈ॥ਏਕੈਨੈਨਏਕੈਕਾਨਏ
ਕੈਏਹਏਕੈਬਾਨਖਾਕਬਾਦਆਤਸਅੰਮਾਬ
ਕੇਰਲਾਉਹੈ॥ਅਲਹਅਭੇਖਸੇਈਪੁਰਾਨਅੰ
ਕੁਰਾਨਓਈਏਕਹੀਸਰੂਪਸਬੈਏਕਹੀਬ
ਨਾਉਹੈ॥੧੬੨੬॥ਜੈਸੇਏਕਆਗਤੇਕਨੂਕ

ਕੋਟੋਟਆਰਚਿਠੇਨਿਆਰੇਨਿਆਰੇਹੁਇਕੋਠਰਿਆ
 ਗਮੈਮਿਲਾਹਗੇ॥ਜੈਸੇਏਕਪੁਰਤੇਅਨੇਕਪੁਰਪੁਰ
 ਤਹੈਪੁਰਕੇਕਨੂਕਾਠਰਪੁਰਹੀਸਮਾਹਗੇ॥ਜੈਸੇ
 ਏਕਨਦਤੇਤਰੰਗਕੇਟਉਪਜਤਹੈਪਾਨਕੇਤਰੰਗਸ
 ਬੈਪਾਨਹੀਕਹਾਹਗੇ॥ਤੈਸੇਬਿਸਵਰੂਪਤੇਅਭੁਤ
 ਭੁਤਪ੍ਰਗਟਹੁਇਤਾਹੀਤੇਉਪਜਸਬੈਤਾਹੀਮੈਸ
 ਮਾਹਗੇ॥੧੭॥੮੭॥ਕੇਤੇਕੰਛਮੰਛਕੇਤੇਉਨਕਉਕ
 ਰਤਭੁਛਕੇਤੇਅਛਵੰਛਹੁਇਸਪਛਉਤ੍ਰਜਾਹ
 ਗੇ॥ਕੇਤੇਨਭੁਬੀਚਅੰਛਪਛਕਉਕਰੈਗੇਭੁਛਕੇ
 ਤਕਪਤਛਹੁਇਪਛੋਚਾਇਖਾਇਜਾਹਿਗੇ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਰੇਈ ਮਰਤੁ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋਧ ਹਾਰੇ ਦੇਵਤਾ ਬਿਰੇ
 ਧਹਾਰੇ ਦੇ ਨੇਕ ਭੋਖੇ ਧਹਾਰੇ ਬੋਧਕ ਪਥੇ ਧਹਾ
 ਰੇ ਜਾਪਸੀ ॥ ਪਸਹਾਰੇ ਚੰਦ ਨਗੇ ਲਗਾਇਹਾ
 ਰੇ ਚੋਆ ਚਾਰ ਪੁਜਹਾਰੇ ਪਾਹਨਿ ਚਰੁ ਆਇਹਾ
 ਰੇ ਲਾਪਸੀ ॥ ਗਾਹਹਾਰੇ ਗੋਰ ਨਮਨਾਇਹਾਰੇ ਮਸ਼ੀ
 ਮਟਲੀ ਪਹਾਰੇ ਕੁੀਤ ਨਲਗਾਇਹਾਰੇ ਫੁਪਸੀ
 ॥ ਗਾਇਹਾਰੇ ਕੀਧ ਬਕਸਾਇਹਾਰੇ ਕਿਨਰਸ
 ਬਪਦਹਾਰੇ ਪੰਤੁਤਤ ਪੰਤਹਾਰੇ ਤਾਪਸੀ ॥ ੨੦੬ ॥
 ਰੁਪਸਾਇ ॥ ਭੁਜੇ ਗਾਪ ਆਤਿ ਫੁੰਦ ॥ ਨਗਾਰੀ ਨਰੇਰੀ

ਨਰੁਪੀਨਰੇਖੀ॥ ਨਮੋਹਿ ਨਕੇਹੀ ਨਦੇਹੀ ਨਵੈਖੀ॥ ਨਕਰ
ਮੀਨਭਰਮੀਨਜਨਮੀਨਜਾਤੀ॥ ਨਮਿਤੀ ਨਸੋਤੀ ਨਪਿ
ਤੀਨਮਾਤੀ॥ ੧੯੧॥ ਨਨੇਹੀ ਨਗੇਹੀ ਨਕਾਮੀਨਧਾ
ਮੀ॥ ਨਪੁਤੀ ਨਮਿਤੀ ਨਸਤੀ ਨਰੁਗਮੀ॥ ਅਲੇਖੀ ਅਭੇ
ਖੀ ਅਜੋਨੀ ਸਰੂਪੀ॥ ਸਦਾ ਸਿਧੰਦਾ ਬੁਧੰਦਾ ਬਿਰ
ਧਰੂਪੀ॥ ੨੯੨॥ ਨਹੀ ਜਾਨ ਜਾਈ ਕਛੁ ਰੂਪਰੇਖੀ
॥ ਕਹਾ ਬਾਸ ਤਾ ਕੇ ਠਿਕੈ ਕਉ ਨ ਭੁਖੈ॥ ਕਹਾ ਨਾਮ
ਤਾ ਕੇ ਕਹਾ ਕੈ ਕਹਾਵੈ॥ ਕਹਾ ਕੈ ਬਖਾਨੈ ਕਹੈ ਮੈਨ
ਆਵੈ॥ ੩੯੩॥ ਨਰੇਗੀ ਨਸੇਗੀ ਨਮੋਹਿ ਨਮਾਤੀ॥

ਨਕਰਮੈ ਨਕਰਮੈ ਨਕਰਮੈ ਨਕਰਮੈ ਨਕਰਮੈ ॥ ਅਵੈ ਖੰਮ
 ਭੇਖੰਮ ਭੇਖੰਮ ਨੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਏਕਰੂਪੇ ਨਮੋ ਏਕਰੂ
 ਪੇ ॥੬॥੬॥੬॥ ਪਰੇਅੰ ਪਰਾਪਰਮ ਪ੍ਰਗਿਆ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸੀ ॥ ਅਛੈ ਅਛੈ ਅਛੈ ਅਛੈ ਅਛੈ ਅਛੈ ਅਛੈ ॥
 ਨਕਰਮੈ ਨਕਰਮੈ ਨਕਰਮੈ ਨਕਰਮੈ ॥ ਨਮੋ ਆਦਮ
 ਭੰਗੋ ਨਮੋ ਆਦਮ ਭੰਗੋ ॥੫॥੬॥੫॥ ਕਿਤੇ ਕਿਸ
 ਨ ਸੇਕੀਟ ਕੇਟੇ ਉਪਾਏ ॥ ਉਸਾਰੇ ਗਣੇ ਠਰਿ ਮੇਟੇ
 ਬਨਾਏ ॥ ਅਗਾਰ ਧੇਅਰੈ ਅਛੈ ਅਛੈ ਅਛੈ ਅਛੈ
 ਨਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰੇਅੰ ਪਰਾਪਰਮ ਪ੍ਰਗਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੬॥੬॥੬॥

ਨਮਾਧਿਨਾਨਾਧਿਅਗਾਧਿਸਰੂਪੇ॥ ਅਖੰਡਤ
ਪਤਾਪਆਦਿਅਛੈਬਿਭੁਤੇ॥ ਨਜਨਮੀਨਮਰਨੀ
ਨਕਰਨੀਨਾਧਿਅਾਧਿ॥ ਅਮੀਤੁਪਦੰਤੁਅਦੰਤੁਅ
ਸਾਧੇ॥ ੭੬ ੭॥ ਨਨੇਹੀਨਗੇਹੀਸਨੇਹੀਸਨਾਥੇ॥
ਉਦੰਤੁਅਮੀਤੁਪਦੰਤੁਪਮਾਥੇ॥ ਨਜਾਤੇਨਪਾਤੇਨ
ਸੇਤ੍ਰੇਨਮਿਤ੍ਰੇ॥ ਸੁਰੂਤੇਰੁਦਿਖੇਰੁਦਾਨੇਅਚਿਤ੍ਰੇ॥ ੮॥
੯੮॥ ਨਗਾਯੀਨਰੀਕੀਨਰੂਪੀਜਰੇਖੀ॥ ਨਲੇਕੁਨ
ਚੇਕੁਅਰੂਤੀਅਰੂਖੀ॥ ਨਸਤ੍ਰੇਨਮਿਤ੍ਰੇਨਨੇਹੀਨਗੇ
ਹੀ॥ ਸਦੇਵੀਸਦਾਸਰਬਸਰਬਸਨੇਹੀ॥ ੯੯

ਨਕਾਮੀ ਨਕਰੇ ਪਿਨ ਲੇਭੁ ਨ ਮੋਹੀ ॥ ਅਜੋ ਨੀ ਅਛੈ
 ਆਇ ਅਵੈ ਅਜੋਹੀ ॥ ਨਜਨ ਮੀ ਨ ਮਰਨ ਨ ਬਰ
 ਨ ਨ ਬਿਆਪੀ ॥ ਨਰਗੀ ਨ ਸੋਗੀ ਅਭੈ ਨਿਰਬਖਾ
 ਧੀ ॥ ੧੦ ॥ ੧੦੦ ॥ ਅਛੈ ਦੇ ਅਭੈ ਦੇ ਅਕਰਮੀ ਅਕਾ
 ਲਿ ॥ ਅਖੰਡੁ ਅਭੰਡੁ ਪਰਚੰਡੁ ਅਪਾਲਿ ॥ ਨਤਾਤਿ ਨ
 ਮਾਤਿ ਨ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਇਮੀ ॥ ਨਨੇਹੀ ਨਗਹਿ ਨ ਭਰ
 ਮੀ ਨ ਭਾਇਮੀ ॥ ੧੧ ॥ ੧੦੧ ॥ ਨਰੁਪੀ ਨ ਭੂਪੀ ਨ ਕਾਪੀ
 ਨ ਕਰਮੀ ॥ ਨਸ਼ਾਸਿ ਨ ਪਾਸਿ ਨ ਭੁੰਦੇ ਨ ਭੁੰਰਮੀ ॥ ਸਦੇ
 ਵੀ ਸਦਾ ਸਿਧ ਬਿਰਧਿ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਦੇ ਕਰੂਪੇ ਨਮੋ

ਏਕਰੂਪੇ॥ ੧ ੨੧॥ ਨਿਉਕਤਿ ਪੁਰਾਮਾਦਮਨਉਕ
ਤਿਪੁਤਾਪੇ॥ ਅਜੁਗਤਿਅਛੈਆਦਿਅਵਿਕਤੇਅ
ਥਾਪੇ॥ ਬਿਭੁਗਤਿਅਛੈਆਦਿਅਛੈਸਰੂਪੇ॥ ਨ
ਮੋਏਕਰੂਪੇਨਮੋਏਕਰੂਪੇ॥ ੧੩ ੧੦ ੩॥ ਨਨਹਿਨ
ਗਹਿਨਸਕਨਸਾਕੇ॥ ਪਰੇਅੰਪਦਿਤ੍ਰਿਪੁਨੀਤਿਅ
ਤਾਕੇ॥ ਨਜਾਤਿਨਪਾਤਿਨਮਿਤ੍ਰਿਨਮੈਤ੍ਰੇ ਨਮੋਏਕਤਿ
ਤ੍ਰੇਨਮੋਏਕਤਿਤ੍ਰੇ॥ ੧੪ ੧੦੪॥ ਨਧਰਮੰਨਭੁਗਮੰ
ਨਭੁਸਰਮੰਨਸਾਕੇ॥ ਨਬਰਮੰਨਚਰਮੰਨਕਰਮੰ
ਨਕਾਕੇ॥ ਨਸੇਤ੍ਰਿਨਮਿਤ੍ਰਿਨਪੁਤ੍ਰਿਸਰੂਪੇ॥ ਨਮੋਆ

੨੫੩
ਇਕੁ ਪੇਨ ਮੋਆਇਰੁ ਪੋ॥ ੧੫ ੧੦੫॥ ਕਹੂੰ ਕੇਜ ਕੇ
ਮੇਜ ਕੇ ਭਰਮ ਭੁਲੇ॥ ਕਹੂੰ ਰੇ ਕੇ ਰਾਜ ਕੇ ਧਰਮ ਅ
ਲੁਲੇ॥ ਕਹੂੰ ਦੇਸ ਕੇ ਭੇਸ ਕੇ ਧਰਮ ਧਾਮੇ॥ ਕਹੂੰ ਰਾਜ
ਕੇ ਸਾਜ ਕੇ ਬਾਜ ਤਾਮੇ॥ ੧੬ ੧੬॥ ਕਹੂੰ ਅਛਾ ਕੇ ਪ
ਛਾ ਕੇ ਸਿਧੇ ਸਾਧੇ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਧ ਕੇ ਬੁਧ ਕੇ ਬਿਪਲਾਧੇ
ਗੋ ਕਹੂੰ ਅੰਗ ਕੇ ਰੰਗ ਕੇ ਸਿਗਿਏ ਖੇ॥ ਕਹੂੰ ਜੰਗ ਕੇ
ਰੰਗ ਕੇ ਰੰਗ ਪੇਖੇ॥ ੧੭ ੧੦੭॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ
ਕੇ ਹਰਮ ਜਾਨੇ॥ ਕਹੂੰ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ ਕੇ ਭਰਮ ਆ
ਨੇ॥ ਕਹੂੰ ਚਾਰ ਚੇ ਸਟਾ ਕਹੂੰ ਚਿਤ੍ਰ ਰੂਪੀ॥ ਕਹੂੰ ਪਰ

ਮਪ੍ਰਗਿਆਕਹਿ ਸਰਬਰੂਪੀ ॥੧੮॥੧੦੮॥ ਕਹਿਨੇਹ
ਗੇਹਿ ਕਹਿਦੇਹ ਦੇਖੀ ॥ ਕਹਿਅਉਖਦੀਰੋਗਕੇਸੇਕ
ਸੇਖੀ ਕਹਿਦੇਵ ਬਿਦਿਆਕਹਿਦੇਤਬਾਨੀ ॥ ਕਹਿ
ਜੇਛੁਗੀਧੁਬਕਿਨਰਕਹਾਨੀ ॥੧੯॥੧੦੯॥
ਕਹਿਰਾਜਸੀਸਾਤਕੀਤਾਮਸੀਹੇ ॥ ਕਹਿਜੇਗਾਬਿ
ਦਿਆਧਰੇਤਾਪਸੀਹੇ ॥ ਕਹਿਰੋਗਾਰਹਤਾਕਹਿਜੇ
ਗਜੁਗਾਤਿ ॥ ਕਹਿਭੂਮਕੀਭੁਗਤਮੈਕੁਮਭੁਗਤਿ ॥
॥੨੦॥੧॥੧੦॥ ਕਹਿਦੇਵਕੇਨਿਆਕਹਿਦਾਨਦੀਹੇ ॥
ਕਹਿਜੇਛਾਬਿਦਿਆਧਰੇਮਾਨਦੀਹੇ ॥ ਕਹਿਰਾਜ

ਸੀਹੇਕਹੁਗਾਜਕੀਨਿਆ॥ਕਹੁਸਿਸਟਿਕੀਪ੍ਰਸ
ਟਕੀਰਿਸਟਪੀਨਿਆ॥੨੧੧੧੧॥ਕਹੁਬੇਦਬਿ
ਇਆਹੁਬਿਭਿਮਬਾਨੀ॥ਕਹੁਕੇਕਕੀਕਾਬਕਥੈ
ਕਰਾਨੀ॥ਕਹੁਅਵਸਾਰਿਕਹੁਭੁਵਰੂਪੀ॥ਕਹੁਮੇ
ਵਬਾਨੀਕਹੁਛਿਵਸਰੂਪੀ॥੨੨੧੧੨॥ਕਹੁਬੇ
ਦਬਿਇਆਕਹੁਕਾਬਰੂਪੀ॥ਕਹੁਚੇਸਟਾਚਾਰ
ਛਿਤ੍ਰਿਸਰੂਪੀ॥ਕਹੁਪਰਮਪੁਰਾਨਕੋਪਾਰਪਾਵੈ॥
ਕਹੁਬੈਠਕਰਾਨਕੇਗੀਤਾਗਾਵੈ॥੨੩੧੧੩॥ਕਹੁ
ਸੁਧਸੇਖੀਕਹੁਬ੍ਰਹਮਪਰਮੀ॥ਕਹੁਬ੍ਰਿਧਅਵ

੩੫੪

ਸਥਾਕਹੁ ਬਾਲਕਰਮੀ॥ ਕਹੁ ਜੁਆਲਾ ਸਰੂਪੀ ਜਰਾ
ਰਹਤ ਦੇਹੀ॥ ਕਹੁ ਨੇਹ ਦੇਹੀ॥ ਕਹੁ ਤਿਆਗ ਦੇਹੀ॥
੨੪॥੧੧੪॥ ਕਹੁ ਜੇਗਭੇਰੀ॥ ਕਹੁ ਰੇਗਰਾਰੀ॥ ਕਹੁ
ਰੇਗਰਹਤਾ॥ ਕਹੁ ਭੁਗਤਿਆਰੀ॥ ਕਹੁ ਰਾਜਸਾਜੀ
ਕਹੁ ਰਾਜਗੀਤੀ॥ ਕਹੁ ਪੂਰਣ ਪ੍ਰਗਿਆਕਹੁ ਪ੍ਰਮ
ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ੨੫॥੧੧੫॥ ਕਹੁ ਆਰਥੀ ਤੇਰਕੀ ਪਾਰ
ਸੀਹੇ॥ ਕਹੁ ਪਹਲਵੀ ਪੈਸਤਾ॥ ਵੀਸਹੀ ਸਕਿਤੀ
ਹੇ॥ ਕਹੁ ਦੇਸਭਾਖਿਆ ਕਹੁ ਦੇਵਬਾਨੀ॥ ਕਹੁ ਰਾ
ਜਕਿਓ ਆਕਹੁ ਰਾਜਧਾਨੀ॥ ੨੬॥੧੧੬॥ ਕਹੁ ਮੰ

ਨਿਬਿਦਿਅਮਾਕਹੁਤ੍ਰਿਤਸਾਰੀ॥ ਕਹੁਜਿਤ੍ਰਗੀਤਿਕਹੁਸਸ
 ਤ੍ਰਧਾਰੀ॥ ਕਹੁਹੇਮਪੁਸ਼ਾਕਹੁਦੇਵਅਰਚਾ॥ ਕਹੁਪਿ
 ਗੁਲਾਚਾਰਦੀਗੀਤਚਰਚਾ॥ ੨੭ ੧੧੭॥ ਕਹੁਬੀ
 ਨਿਬਿਦਿਅਮਾਕਹੁਗਾਨਗੀਤਿ॥ ਕਹੁਮਲੇਫੁਭੁਖਿ
 ਅਕਹੁਬੇਦਰੀਤਿ॥ ਕਹੁਨਿਰਤਿਬਿਦਿਅਮਾਕਹੁ
 ਨਾਗਬਾਨੀ॥ ਕਹੁਗਾਰਨੂਗੁਨਕਥੈਕਹਾਨੀ॥ ੨੮
 ੧੧੮॥ ਕਹੁਅਫੁਰਾਖਫੁਰਾਮਫੁਰਾਹੇ॥ ਕਹੁਬੀਰ
 ਬਿਦਿਅਮਾਅਤੁਤਿਪੁਤਾਹੇ॥ ਕਹੁਛਲਛਲਾਪਰੇ
 ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ॥ ਕਹੁਰਾਜਸਾਸੀਧਿਰਾਜਾਧਿਕਾਰੀ॥ ੨੯

੧੧੮॥ ਨਮੋ ਨਾਥ ਪੁਰੇ ਸਦਾ ਸਿਧ ਦਾਤਾ॥ ਅਛੇਦੀ
ਅਛੇਦਾ ਮਾਇ ਅਦੈ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਨਤੁ ਸਤਿ ਨਗੁ ਸਤਿ
ਮਸਤਿ ਸਰੂਪੇ॥ ਨਮਸਤਿ ਨਮਸਤਿ ਤੁਮਸਤਿ ਅਰੂਤੇ
੩੦ ੧੨੦॥ ਰੂਪ ਮਾਇ॥ ਪਾਪ ਨੀ ਛੇਦਾ॥ ਅਬਯ
ਕਤਤੇ ਜਮਨ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਅਛੇ ਸਰੂਪ ਅਦੈ ਅ
ਨਾਸ॥ ਅਨਤੁ ਟਤੇ ਜਮਨ ਖੁਟ ਭੇਡਾਰ॥ ਦਾਤਾ ਦੁਰੀ
ਤ ਸਰਬੀ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ ੧੧॥ ੨੧॥ ਅਨਕੁਤਤੇ ਜਮਨ ਛੇ
ਲਾਗਾਤ॥ ਕਰਤਾ ਸਦੀ ਵਹਰਤਾ ਸਨਾਤ॥ ਅਸ
ਨ ਅਭੇਦ ਅਨਕੁਤ ਕਰਮ॥ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ

ਅਨਭੂਤ ਪਰਮ ॥ ੨੧੨੨ ॥ ਜਿਹ ਸਤ੍ਰਿਮਿਤੁ ਨਹੀ
 ਜਨਮ ਜਾਤ ॥ ਜਿਹ ਪੁਤ੍ਰ ਕ੍ਰਾਤੁ ਨਹੀ ਮਿਤ੍ਰ ਮਾਤ ॥
 ਜਿਹ ਕਰਮ ਭਰਮ ਨਹੀ ਪਰਮ ਧਿਅਮਾਨ ॥ ਜਿ
 ਹਨੇਹ ਗੋਹ ਨਹੀ ਬਿਓਤ ਬਾਨ ॥ ੨੧੨੩ ॥ ਜਿਹ
 ਜਾਤ ਪਾਤ ਨਹੀ ਸਤ੍ਰਿਮਿਤ ॥ ਜਿਹ ਨੇਹ ਗੋਹ ਨਹੀ ਦਿ
 ਹਨ ਦਿਤ ॥ ਜਿਹ ਰੇਗ ਰੂਪ ਨਹੀ ਗਾਗ ਰੇਖ ॥ ਜਿ
 ਹ ਜਨਮ ਜਾਤ ਨਹੀ ਭਰਮ ਭੇਖ ॥ ੨੧੨੪ ॥ ਜਿਹ
 ਕਰਮ ਭਰਮ ਨਹੀ ਜਾਤ ਪਾਤ ॥ ਨਹੀ ਨੇਹ ਗੋਹ
 ਹੀ ਪਿਤ੍ਰ ਮਾਤ ॥ ਜਿਹ ਨਾਮ ਥਾਮ ਨਹੀ ਬਰਗਾਥਿ

ਆਪ॥ ਜਿਹ ਰੇਗ ਸੇਗ ਨਹੀ ਸਤੁ ਸਾਧ॥ ੫੧॥ ੨੫
ਜਿਹ ਤਾਸ ਦਾਸ ਨਹੀ ਦੇਹ ਨਾਸ॥ ਜਿਹ ਆਇ ਅੰ
ਤਿ ਨਹੀ ਰੂਪ ਗਾਸ॥ ਜਿਹ ਰੇਗ ਸੇਗ ਨਹੀ ਜੇਗ ਭੁਗ
ਤਿ॥ ਜਿਹ ਤਾਸ ਅੰਸ ਨਹੀ ਭੁਮ ਭੁਗ ਤਿ॥ ੬੧੨
੬॥ ਜਿਹ ਕਾਲ ਬਿਅਲ ਕਟਿ ਓਨ ਅੰਗ॥ ਅਛੈ
ਸਰੂਪ ਅਖੈ ਅਭੇਗ॥ ਜਿਹ ਨੇਤ ਨੇਤ ਉਚਰੀਤ ਕੇ
ਦ॥ ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ ਕਥਤ ਕਤੇਬਾ॥ ੭॥ ੧੨੭
ਜਿਹ ਅਲਖ ਰੂਪ ਅੰਸ ਨ ਅੰਢੁਲਾ॥ ਜਿਹ ਅ
ਮਿਤ ਤੇਜ ਅਛੈ ਅਤੇਲ॥ ਜਿਹ ਪਿਆਨ ਕਾਜ

ਮੁਨਜਨਮਨਿਤ॥ ਕਈਕਲਪਜੇਗਸਾਧਤਦੁ
ਰੀਤ॥੮੧੨੮॥ ਤਨਸੀਤਪਾਮਬਰਖਾਸਹਿਤ
॥ ਕਈਕਲਪਏਕਮਾਸਨਬਿਤੇਤ॥ ਕਈਜ
ਤਨਜੇਗਬਿਦਿਆਬਿਚਾਰ॥ ਸਾਧਿਤਤਦਪ
ਪਾਵਤਨਪਾਰ॥੮੧੨੯॥ ਕਈਉਰਧਬਾਹ
ਏਸਨਕੁਮੰਤਾ॥ ਕਈਉਰਧਮਧਪਾਵਕਸ਼ੁ
ਲਿਤ॥ ਕਈਸਿਮਿਤਸਾਸਤ੍ਰਉਚਰੀਤਬੋਦਾ॥
ਕਈਕੋਕਕਾਕਬਕਤਕਤੇਕ॥੧੦੧੩੦॥ ਕ
ਈਅਗਨਹੇਤੁਕਈਪਉਨਹਾਰ॥ ਕਈਕਰ

੩੫੦

ਤਕੇਟ ਅਤਕੇ ਅਹਾਰ॥ ਕਈ ਕਰਤ ਸਾਕ ਪੈ ਪਰ
ਤੁਭੁ॥ ਨਹੀ ਤਦ ਪਦੇ ਵਹੇ ਵਤ ਪਤੁ॥ ੧੧੧੩੧
ਕਈ ਗੀਤ ਗਾਨ ਗੀਤ ਪ੍ਰਬ ਗੀਤ॥ ਕਈ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਬਿਦਿਆ ਪਤੀਤ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਗੀਤ ਸ਼ਰਿਅਤ
ਕਰਮ॥ ਕਹੂੰ ਅਗਨ ਹੇਤੁ ਕਹੂੰ ਤੀਰਥ ਧਰਮ॥ ੧੨
੧੩੨॥ ਕਈ ਦੇਸ ਦੇਸ ਸਤੁ ਖਾਰਟਿਤ ਕਈ ਦੇਸ
ਦੇਸ ਬਿਦਿਆ ਪਤੀਤ॥ ਕਈ ਕਰਤ ਭੁੰਤ ਭੁੰਤ
ਬਿਚਾਰ॥ ਨਹੀ ਨੈਕਤਾ ਸਪਾਸਤ ਨ ਪਾਰ॥ ੧੩੧
੩੩॥ ਕਈ ਤੀਰਥ ਤੀਰਥ ਕ੍ਰਮਤ ਸੁਕ੍ਰਮ॥ ਕਈ ਅ

ਨਹੋੜਕਈਦੇਵਕਰਮ॥ ਕਈਕਰਤਬੀਰਬਿਦਿ
ਆਇਬਿਚਾਰ॥ ਨਹੀਤਦਪਤਾਸਪਾਅਤਨਪਾ
ਰ॥ ੧੪ ੧੩੪॥ ਕਹੂੰਗਾਜਗੀਤਕਹੂੰਜੇਗਧਰਮ
॥ ਕਈਸਿਮਤਸਾਸਤੁਓਚਰਤਸੁਕਰਮ॥ ਨਿਉ
ਲੀਆਇਕਰਮਕਹੂੰਹਸਤਦਾਨ॥ ਕਹੂੰਅਸਮੇ
ਧਮਖਕੇਬਖਾਨ॥ ੧੫ ੧੩੫॥ ਕਹੂੰਕਰਤਕ੍ਰਹ
ਮਾਇਆਬਿਚਾਰ॥ ਕਹੂੰਜੇਗਗੀਤਕਹੂੰਬਿ
ਰਧਚਾਰ॥ ਕਹੂੰਕਰਤਜਛਰੀਧੁਬਗਾਨ॥
ਕਹੂੰਧੁਪਦੀਪਕਹੂੰਅਰਘਦਾਨ॥ ੧੬ ੧੩੬॥

੩੫੮

ਕਹੂੰ ਪਿਤਰ ਕਰਮ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਗੀਤ॥ ਕਹੂੰ ਨਿਤ ਨਾਚ ਕਹੂੰ
ਗਾਨ ਗੀਤ॥ ਕਹੂੰ ਕਰਤ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਉਚਾਰਾ॥
ਕਈ ਭੁਲਤ ਏਕ ਪਗ ਨਿਗਾਧਾਰ॥ ੧੭ ੧੩੭ ਤ੍ਰਿ॥
ਕਈ ਨੇਹ ਦੇਹ ਕਈ ਗੋਹ ਦਾਸਾ॥ ਕਈ ਭੁਮਤ ਦੇਸ
ਦੇਸ ਨ ਉਦਾਸ॥ ਕਈ ਜਲ ਨਿਵਾਸ ਕਈ ਅਗਨ
ਤਾਪ॥ ਕਈ ਜਪਤ ਉਰਧ ਲਟਕੀਤ ਜਾਪ॥ ੧੮
੧੩੮॥ ਕਈ ਜਪਤ ਜੋਗ ਕਲਪ ਪ੍ਰਯੋਗ॥ ਨਹੀਤਾ
ਦਪਤਾ ਸਪਾਖਤ ਨ ਅੰਤ॥ ਕਈ ਕਰਤ ਕੋਟ ਬਿ
ਦਿਆ ਬਿਚਾਰ॥ ਨਹੀਤ ਦਪਦਿਸਟ ਦੇਖੋ ਮੁਗ

ਰ॥੧੯ ੧੩੯॥ ਬਿਨਭਗਤਸਕਤਨਹੀਪਰਤਪਾ
 ਨ॥ਬਹੁਕਰਤਹੇਮਅਰਜਗਦਾਨ॥ਬਿਨਏਕਨਾ
 ਮਇਕਚਿਤਲੀਨ॥ਛੋਕਟੇਸਰਬਧਰਸਿਬਿਹੀ
 ਨ॥੨੧੪੦॥**ਤੁਖਸਾਦਿ ॥ ਤੇਟਕਛਿਦਾ॥**ਜੈਜੈਪ
 ਹੁਜਗਦੁਜੁਹਜੁਅੰ॥ਭੈਕਪਹੁਮੇਰਪਆਲਭੁਅੰ
 ਸਤਪਤਾਪਸਸਰਬਜਲੇਰੁਥਲਿ॥ਪਨਉਚਰਤ
 ਇਦ੍ਰੁਕਮੇਰਬਲਿ॥੧੧੪੧॥ਅਨਖੇਦਸਰੂਪਅੰ
 ਭੇਦਅਭਿਅੰ ਅਨਖੰਡਅਭੂਤਅਭੇਦਆਛਿਅੰ
 ॥ਅਨਕਾਲਅਪਾਲਦਿਅੰਲਅਸੁਅੰ॥ਜਿਹ
 ਠਟੀਅੰਮੇਰਅਕਾਸਭੁਅੰ॥੨੧੪੨॥ਅਨਖੰ

ਤੁਅਮੀਤੁਪਚੇਤੁਨਰੀ॥ ਜਿਹਰਚੀਅੰਦੇਵਅਵੇਵ
ਰੀ॥ ਸਭਕੀਨੀਦੀਨਜਮੀਜਮਾ॥ ਜਿਹਰਚੀਅੰਸਰ
ਬਮਕੀਨਮਕਾ॥ ੩੬੧੮ ੩॥ ਜਿਹਰਗਾਨਰੂਪਨ
ਰੇਖਰੁਖੀ॥ ਜਿਹਤਾਪਨਸਾਪਨਸੇਕਸੁਖੀ॥ ਜਿਹ
ਰੇਗਾਨਸੇਗਾਨਭੇਗਾਰੁਅੰ॥ ਜਿਹਿਖੇਦਨਭੇਦਨਛੇ
ਦਛੁਅੰ॥ ੪੧੮੪॥ ਜਿਹਜਾਤਨਪਾਤਨਮਾਤਪਿ
ਤੀ॥ ਜਿਹਰਚੀਅੰਛੁਤੀਛੁਤੀਛੁਤੀ॥ ਜਿਹਰਗਾ
ਨਰੇਖਨਭੇਗਾਰੁਇ॥ ਜਿਹਦੈਖਨਦਾਗਾਨਦੇਖ
ਗਾਇ॥ ੫੧੮੫॥ ਜਿਹਿਅੰਤੁਹਤੇਬ੍ਰਹਮੰਤੁਗ
ਚਿਓ॥ ਦਸਚਾਰਕਰੀਨਦਖੰਤੁਸਚਿਓ॥ ਰਜਤਾ

ਮਸਤੇਜਮਤੇਜਕੀਓ॥ ਅਨਰੁਉਪਦਮਾਪਪ੍ਰਚੇ
 ਠੁਲੀਓ॥ ੬੧੪੬॥ ਸਿਅਸਿਧਰਬਿਧਨਗੀਦ
 ਨਰੀ ਸਿਅਜੇਛੁਗੀਪ੍ਰਕਾਠਨਿਦਰੁਜੀ॥ ਰਚਿ
 ਦੇਦੇਦਮਦੇਦਮਮਰੁਦਨਰੀ॥ ਨਰਪਾਲਨਿਰਪਾਲ
 ਕਰਾਲਤਿਰੀ॥ ੭੧੪੭॥ ਕਈਕੀਟਪਤਿਗਰੁਜੀਗ
 ਨਰੀ॥ ਰਚਿਅੰਤੁਜਸੇਤਜਜੇਰਜਉਤਰੁਜੀ ਕੀਏ
 ਦੇਦਮਦੇਦਸਗਾਧਪਿਤੀ॥ ਅਨਖੰਡਪਤਾਪਪ੍ਰਚੇ
 ਠੁਗਤੀ॥ ੮੧੪੮॥ ਪਰੁਜਾਤਨਪਾਦਨਜੇਤਜਤੀ
 ਜਿਹਤਾਤਨਮਾਤਨਕੂਤਸੁਤੀ॥ ਜਿਹਰੇਗਨਸੇਗ
 ਨਭੇਗਕੁਮੀ॥ ਜਿਹਜੇਪਹਿਕਿਨਰਜਛੁਜੁਅੰ॥

॥੯੧੮੯॥ ਨਰਨਾਰਨਪ੍ਰੰਸਕਸਾਹਿਕੀਏ॥ ਗਾਇ
 ਕਿੰਨਰਸਫੁਭੁਲੇਗਈਏ॥ ਗਨਿਬਾਜਰਥਾਇ
 ਕਪਾਤਗਾਇ॥ ਭੁਵਭੁਤਭੁਵਿਖਭੁਵਾਨਤੁਅੰ॥
 ॥੧੦੧੫੦॥ ਜਿਹਾਮੇਤੁਜਸੇਤਜਸੇਰਰਜੇ॥ ਰਚਿਰੁ
 ਮਾਮਕਾਸਪਤਾਲਜਲੀ॥ ਰਚਿਪਾਵਕਪਉਨ
 ਪਚੇਤੁਕਲੀ॥ ਬਨਜਾਸੁਕੀਓਠਲਠਲਕਲੀ॥
 ॥੧੧੧੫੧॥ ਤੁਅਮੇਰਾਮਕਾਸਨਿਵਾਸਛਿਤੀ॥ ਰਚਿ
 ਰੇਜਇਕਾਛੁਸਚੇਵਕਿਤੀ॥ ਦੁਤਚੇਦਦਿਨੀਸ
 ਹਈਪਦਈ॥ ਜਿਹਿਪਾਵਕਪਉਨਪਚੇਤੁਮਈ॥
 ॥੧੨॥੧੫੨॥ ਜਿਹਖੰਤੁਅਖੰਤੁਪਚੇਤੁਕੀਏ॥ ਜਿ

ਹਫੁਤੁ ਖੁਪਾਇ ਖਪਾਇ ਦੀਏ ॥ ਜਿਹ ਲੋਕ ਚੜ੍ਹਦ
 ਸਚਾਰ ਰਚੇ ॥ ਨਰਗੀ ਧੁਬ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਸਚੇ ॥ ੧੩ ॥
 ੧੫੩ ॥ ਅਨ ਪੁਤ ਅਭੂਤ ਅਫੂਤ ਮਤਿ ॥ ਅਨ ਗਾਧ
 ਅਭਿ ਆਧ ਅਨਾਦ ਗਤਿ ॥ ਅਨ ਖੇਦ ਅਭੇਦ ਅ
 ਛੇਦ ਨਰੀ ॥ ਜਿਹ ਚਾਰ ਚੜ੍ਹਦ ਸਚ ਕੁ ਠਿਰੇ ॥ ੧੪ ॥
 ੧੪ ੧੫੪ ॥ ਜਿਹ ਗਾਨਰੀ ਗਾਨ ਰੇਖ ਰਗੀ ॥ ਜਿਹ
 ਸੇਗ ਨਭੇਗ ਨਭੇਗ ਜੁਗੀ ॥ ਭੁਅਭਿ ਜਨ ਰੀਜ
 ਨ ਆਇ ਸਿਰੀ ॥ ਜਿਹ ਬੀਦ ਤੈਵ ਅਦੇਵ ਨਰੀ ॥
 ੧੫ ੧੫੫ ॥ ਗਾਇ ਕਿਨ ਰਜ ਛੁਕੁ ਜੇਗਾਰ ਚੇ ॥
 ਮਨੁ ਮਾਨੁ ਕਸੇ ਤੀਲਾ ਲਸੁ ਚੇ ॥ ਅਨਭਿ ਜਪ ਭ

ਅਨਗੀਜ਼ਬੀਤ॥ ਜਿਹ ਪਾਰਨ ਪਾਵਤ ਪੁਰਮਤਿ॥ ੧੬
੧੫੬॥ ਅਨਖੰਡੁ ਸਰੂਪ ਅਰੂਪੁ ਭਾ॥ ਜੇ ਜੇ ਪਤ ਕੇ
ਦੁਪੁਰਾਨ ਸਭਾ॥ ਜਿਹ ਕੇ ਦਫਤ ਬਾ ਅਨਿਤ ਕਹੈ॥ ਜਿ
ਹਰੂਤ ਅਭੂਤ ਨ ਭੇਦ ਲਹੈ॥ ੧੭ ੧੫੭॥ ਜਿਹ ਕੇ ਦ
ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਜਪੈ॥ ਸੁਤ ਸਿਧ ਅਧੈ ਮੁਖਤਾਪ ਤਪੈ॥
ਕਈ ਕਲੰਪ ਨ ਲੇਤ ਪਤਾ ਪਕਰੈ॥ ਨਹੀ ਨੈਕ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਿ ਪਾਨ ਪਰੈ॥ ੧੮ ੧੫੮॥ ਜਿਹ ਹੋਟ ਕਧਰਮ
ਸਬੈ ਤਜਿਹੈ ਇਕ ਚਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਕੇ ਜਪੈ॥
ਤੈਥੁ ਯਾ ਭੁਵਾ ਸਾਗਰ ਕੇ ਤਰਹੈ॥ ਭੁਵ ਭੂਲ ਨ ਦੇਹ
ਪੁਨਰ ਧਰਹੈ॥ ੧੯ ੧੫੯॥ ਇਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾਨ

ਹੀਕੇਟਕੁਤੀ॥ ਇਮਕੇਦਭਿਚਾਰਤਸਾਰਸੁਤੀ॥ ਜੇਉ
 ਵਾਰਸਕੇਚਸਕੇਰਸਹੈ ਤੇਉਭੂਲਨਕਾਲਛਪਾ
 ਛਸਹੈ॥ ੨੦॥ ੧੬੦॥ **ਅਨੁਪਸਾਦਿ॥ ॥ ਨਗਜਛੰਦ**
॥ ਅਰੀਜਮਾਦਿਦੇਵਹੈ ਅਰੀਜਭੇਜਜਾਨੀਐ॥
 ਅਰੁਤਭੁਤਹੈ ਸਦਾ ਅਰੀਜਰੀਜਮਾਨੀਐ॥ ਆਏ
 ਵੇਦੇਵਹੈ ਸਦਾ ਅਰੇਵਭੇਵ ਨਾਥਹੈ॥ ਸਮਸਤਸਿ
 ਧਕ੍ਰਿਪਦਾਸਦੀਵਸਰਬਸਾਥਹੈ॥ ੧੧੬੧॥ ਅਨ
 ਥਨਾਥਨਾਥਹੈ ਅਰੀਜਭੇਜਹੈ ਸਦਾ॥ ਅਰੀਜਰੀ
 ਜਰੀਜਹੈ ਸਦੀਵਸਿਧਕ੍ਰਿਪਦਾ॥ ਅਨੁਪਕ੍ਰਿਪਸਰੁ
 ਪਹੈ ਅਛਿਜਤੇਜਮਾਨੀਐ॥ ਸਦੀਵਸਿਧਸੁਧ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੨੧੬੩ ॥ ਨਗਾਰੀਗੁਰੂ
ਪਹੈ ਨਰੋਗਗਾਰੇਖਹੈ ॥ ਅਵੇਖਅਦਾਗਅਦਗ
ਹੈਅਰੁਤਅਕੂਮਅਰੇਖਹੈ ॥ ਨਤਾਤਮਾਤਜਾਤਹੈ
ਨਪਾਤਓਹਨਕਰਨਹੈ ॥ ਅਵੇਖਅਸੇਖਅਰੇਖ
ਹੈਸਦੀਵਬਿਸੁਰਨਹੈ ॥ ੨੧੬੩ ॥ ਬਿਸਿਰੁਰਬਿ
ਸੁਨਾਥਹੈਬਸੇਖਬਿਸੁਰਨਹੈ ॥ ਜਿਮੀਜਮਾ
ਨਕੇਬਿਖੈਸਦੀਵਕਰਮਰੁਰਨਹੈ ॥ ਅਵੇਖਹੈਅ
ਰੇਖਹੈਅਲੇਖਨਾਥਜਾਜੀਐ ॥ ਸਦੀਵਸਰਬਠ
ਉਰਮੈਬਸੇਖਆਨਮਾਨੀਐ ॥ ੪੧੬੪ ॥ ॐ ਨ
ਮੋਹਮੈਨਤੰਮੋਨਮੰਤ੍ਰਬਸਿਆਵਈ ॥ ਪੁਰਾਨਐ

ਕਰਾਨਨੇਤਨੇਤਕੈਬਤਾਵਈ॥ ਨਕਰਮਮੈਨਧਰਮਮੈ
 ਨਭਰਮਮੈਬਤਾਈਐ॥ ਅਰੀਜਮਾਦਿਦੇਵਹੈਕ
 ਹੇਸੁਕੈਸੇਪਾਈਐ॥ ੫੧੬੫॥ ਜਿਮੀਜਮਾਨਕੇਬਿ
 ਸੇਖੈਸਮਸਤਏਕਜੇਤਹੈ॥ ਨਪਾਟਹੈਨਬਾਰੁ
 ਹੈਨਪਾਟਬਾਰੁਹੇਤਹੈ॥ ਨਹਾਨਹੈਨਬਾਨਹੈਸ
 ਮਾਨਰੂਪਜਾਨੀਐ॥ ਮਕੀਨਐਮਕਾਨਅਪੁਮਾ
 ਨਤੇਜਮਾਨੀਐ॥ ੬੧੬੬॥ ਨਦੇਹੈਨਗਹੈਨ
 ਜਾਤਹੈਨਪਾਤਹੈ॥ ਨਮੰਤ੍ਰਹੈਨਮਿਤ੍ਰਹੈਨਤਾਤਹੈਨ
 ਮਾਤਹੈ॥ ਨਅੰਗਹੈਨਰੰਗਹੈਨਸੰਗਹੈਨਸਾਥ
 ਹੈ॥ ਨਦੇਖਹੈਨਦਾਗਹੈਨਦੈਖਹੈਨਦੇਹਹੈ॥ ੧੭੧

੬੭॥ ਨਸਿੰਘ ਹੈ ਨਸਿਮਾਰ ਹੈ ਨਰਾਇ ਹੈ ਨਰਿਕ ਹੈ॥ ਨ
 ਮਾਨ ਹੈ ਨਮਉਤ ਹੈ ਨਸਾਕ ਹੈ ਨਸਿਕ ਹੈ॥ ਨਸਛ ਹੈ
 ਨਗੀਪੁਕ ਹੈ ਨਨਰੁ ਹੈ ਨਨਾਰ ਹੈ॥ ਨਚੇਰ ਹੈ ਨਸਾ
 ਹ ਹੈ ਨਸਾਹ ਕੇਕੁਮਾਰ ਹੈ॥ ੯ ੧੬ ੮॥ ਨਨੇਹ ਹੈ
 ਨਗੀਹ ਹੈ ਨਦੇਹ ਕੇਕਨਾ ਹੈ॥ ਨਛਲ ਹੈ ਨਛਿ
 ਦੁ ਹੈ ਨਛਲ ਕੇਮਿਲਾਉ ਹੈ॥ ਨਸੇਤੁ ਹੈ ਨਸੰਤੁ ਹੈ
 ਨਸੇਤੁ ਕੇਸਰਪ ਹੈ॥ ੧੬੯॥ ਨਗਾਗ ਹੈ ਨਰੀਗ ਹੈ ਨਰੇ
 ਖ ਹੈ ਨਰੁਪ ਹੈ॥ ੧੬੯॥ ਨਿਸੇਤੁ ਹੈ ਨਸੰਤੁ ਹੈ ਨ
 ਤੇਤੁ ਕੇਕਨਾਉ ਹੈ॥ ਨਛਲ ਹੈ ਨਛਿਦੁ ਹੈ ਨਛ
 ਇਅਕੇਥਿਲਾਉ ਹੈ॥ ਨਗਾਗ ਹੈ ਨਰੀਗ ਹੈ ਨਰੁ

ਖਹੈ ਨਰੇਖਹੈ॥ ਨਕਰਮਹੈ ਨਧਰਮਹੈ ਅਜਨਮਹੈ
ਅਭੇਖਹੈ॥ ੧੦ ੧੭੦॥ ਨਤਾਤਹੈ ਨਮਾਤਹੈ ਅਖਿ
ਆਲਅਖੀਤ੍ਰੁਪਹੈ॥ ਅਛੇਦਹੈ ਅਭੇਦਹੈ ਨ
ਰਿਕਹੈ ਨਰੁਪਹੈ॥ ਪਰੇਹੈ ਪਾਵਿਤ੍ਰਹੈ ਪੁਨੀਤਹੈ
ਪੁਰਾਨਹੈ॥ ਅਰੀਜਹੈ ਅਰੁਜਹੈ ਕਰੀਮਹੈ ਕੁ
ਰਾਨਹੈ॥ ੧੧ ੧੭੧॥ ਅਕਾਲਹੈ ਅਪਾਲਹੈ ਖਿ
ਆਲਹੈ ਅਖੀਤ੍ਰਹੈ॥ ਨਰੇਗਹੈ ਨਸੇਗਹੈ ਨਰੇ
ਦਹੈ ਨਰੇਤ੍ਰਹੈ॥ ਨਅੰਗਹੈ ਨਰੰਗਹੈ ਨਸਿਗਹੈ
ਨਸਾਥਹੈ॥ ਪ੍ਰਯਾਹੈ ਪਵਿਤ੍ਰਹੈ ਪੁਨੀਤਹੈ ਪ੍ਰ
ਮਾਥਹੈ॥ ੧੨ ੭੨੭੧੭੨॥ ਨਸੀਤਹੈ ਨਸੇਚਹੈ

੩੬੪

ਨਘਾਮਹੈਨਘਾਮਹੈ॥ ਨਲੇਕੁਹੈਨਮੋਹਹੈਨਕ੍ਰੋਧ
ਹੈਨਕਾਮਹੈ॥ ਨਦੇਵਹੈਨਦੈਤਹੈਨਨਰਸਕੇਸਰ
ਪਹੈ॥ ਨਛਲਹੈਨਛਿਦ੍ਰਹੈਨਛਿਦ੍ਰਕੀਬਿਭੂਤ
ਹੈ॥ ੧੩॥ ੧੭੩॥ ਨਕਾਮਹੈਨਕ੍ਰੋਧਹੈਨਲੇਕੁਹੈਨਮੋ
ਹਹੈ॥ ਨਦੈਖਹੈਨਭੇਖਹੈਨਦੁਈਹੈਨਦੇਹਹੈ
॥ ਨਕਾਲਹੈਨਬਾਲਹੈਸਦੀਵਦਇਆਲ
ਰੂਪਹੈ॥ ਅਗੀਜ਼ਹੈਅਭਿਜ਼ਹੈਅਭੁਰਮਹੈਅ
ਭੂਤਹੈ॥ ੧੪॥ ੧੭੪॥ ਅਛੇਦਛੇਦਹੈਸਦਾਅਗੀ
ਜ਼ਗੀਜ਼ਗੀਜ਼ਹੈ॥ ਅਭੂਤਅਭੇਖਹੈਬਲੀਅਰੂਪ
ਗਗਰੀਗਹੈ॥ ਨਦੈਖਹੈਨਭੇਖਹੈਨਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕ

ਰਮਹੈ॥ ਨਜਾਤਹੈ ਨਪਾਤਹੈ ਨਚਿਤਚਿਹ ਨਕਰਨਹੈ
॥੧੫॥੧੭॥ ਬਿਅੰਤਹੈ ਅਨਿਤਹੈ ਅਨਿਤਤੇ ਜਜਾਨੀ
ਐ॥ ਅਕੁਮ ਅਭਿਜਹੈ ਸਦਾ ਅਛਿਜਤੇ ਜਮਾਨੀ
ਐ॥ ਨਆਧਹੈ ਨਬਿਆਧਹੈ ਮਗਾਧਰੂਪਲੇਖੀ
ਐ॥ ਅਦੇਖਹੈ ਅਦਾਗਹੈ ਅਛੇਪਤਾਪਪੇਖੀਐ
੧੬੧੭੬॥ ਨਕਰਮਹੈ ਨਭਰਮਹੈ ਨਧਰਮਕੇਪੁਭ
ਉਹੈ॥ ਨਜੇਤਹੈ ਨਤੇਤਹੈ ਨਮੇਤਕੇਰਲਾਉਹੈ॥ ਨਛੁ
ਲਹੈ ਨਛਿਦੁਹੈ ਨਛਿਦੁਕੇਸਰੂਪਹੈ॥ ਅਭਿਗਹੈ
ਅਨਿਗਹੈ ਅਗੀਜਸੀਭਿਭੁਤਹੈ॥੧੭॥੧੭੭ ਨ
ਕਾਮਹੈ ਨਕੋਧਹੈ ਨਲੇਭੁਮੇਹਕਾਰਹੈ॥ ਨਆਧ

੩੬੫

ਹੈ ਨਗਾਧ ਹੈ ਨਕਿ ਆਧ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਹੈ॥ ਨਰੰਗਾਰਾ
ਗਰੂਪ ਹੈ ਨਰੂਪ ਰੇਖ ਗਾਰਾ ਹੈ॥ ਨਹਾਉ ਹੈ ਨਭਾਉ
ਹੈ ਨਦਾਉ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ॥ ੧੮ ੧੭ ੮॥ ਗਜਾਧ ਪੀ
ਨਗਾਧ ਪੀ ਕਰਿ ਤਸੇ ਵਹੈ ਸਦਾ॥ ਸਿਤ ਸੁਤੀ ਤਪ
ਸਪਤੀ ਬਨ ਸਪਤੀ ਜਪ ਸਸਦਾ॥ ਅਗਾ ਸਤ ਅ
ਦਿ ਜੇ ਬਹੁਤ ਪਸਤ ਪੀ ਬਿਸੇਖੀ ਐ॥ ਬਿਅੰਤ
ਬਿਅੰਤ ਬਿਅੰਤ ਕੇ ਕਰਿ ਤਪਾਠ ਪੇਖੀ ਐ॥ ੧੯ ੧੭
੮॥ ਅਗਾਧਿ ਆਇ ~~ਦੇ~~ ਵੇ ਵੀ ਅਨਾਇ ਬਾਤ
ਮਾਨੀ ਐ॥ ਗਜਾਤ ਪਾਤ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ਜਾ
ਨੀ ਐ॥ ਸਦੀ ਵਸ ਰਬ ਲੇਕ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਧਿਆ

ਲਮੈਰਹੈ॥ ਤੁਰਿਤਵੇਹਦੇਹਕੇਅਨਿਤਭੁੰਤਸੇਦਹੈ

॥੨੦ ੧੮੦॥ ਰੂਪਸਾਦਿ॥ ॥ ਰੂਆਮਲਛੰਦ ॥

ਰੂਪਰਾਗਨਰੇਖਰੇਗਨਸ਼ਨਮਮਰਨਬਿਹੀਨ॥

ਆਦਨਾਥਅਗਾਧਪੁਰਖਧਰਮਕਰਮਪ੍ਰਬੀ

ਨ॥ ਜੈਤਮੇਤਨਤੈਤਜਾਕੇਆਦਿਪੁਰਖਅਪਾਰ

॥ਹਸਤਕੀਟਬਿਖੈਬਸੈਸਬਠਉਰਮੈਨਿਰਧਾ

ਰ॥੧੧ ੮੧॥ ਜਾਤਪਾਤਨਤਾਤਜਾਕੇਮੇਤਮਾਤਨ

ਮਿਤ॥ ਸਰਬਠਉਰਬਿਖੈਰਮਿਓਲਿਹਚਕੁਚਿ

ਹਨਚਿਤ॥ ਆਦਿਦੇਵਉਦਾਰਮੁਖਤਿਅਗਾਧ

ਨਾਥਅਨਿਤ॥ ਆਦਿਅੰਤਨਜਾਨੀਅੰਮੈਅਭਿ

ਖਾਦੇਦੇਦੁਰੇਤ॥੨੧੮੨॥ਏਵਭੇਵਨਸਾਨਹੀ
ਲਿਹਿਮਰਮਬੇਦਕਤੇਬ॥ਸਨਕਅਉਸਨਕੇਸ
ਨਿਦਨਪਾਵਹੀਨਹਸੇਬਾ॥ਜਛਕਿਨਰਮਛਮਾ
ਨਸਮੁਰਗਉਰਗਅਪਾਰਾ॥ਨੇਤਨੇਤਪੁਕਾਰਹੀ
ਸਿਵਸਕੁਐਮੁਖਿਚਾਰ॥੨੧੮੩॥ਸਰਬਸ
ਪਤਪਤਾਰਕੇਤਰਸਭੁਜਾਪਹੀਲਿਹਜਾਪਾ॥
ਆਦਿਦੇਵਅਗਾਧਿਤੇਜਾਅਨਾਦਿਮੁਰਤਿਆ
ਤਾਪ॥ਜਿੰਦਮੀਨਨਆਵਈਕਰਤਿਤਮੀਨਨਕੀ
ਨ॥ਸਰਬਠਉਰਗਹਿਓਬਿਗਾਜਿਪਿਰਾਸਰਾ
ਜਪੁਕੀਨ॥੨੧੮੪॥ਜੇਛਗੀਪੁਕਦੇਵਦਾਨੇ

ਨਕ੍ਹਹਮਛਤੀਅਨਮਾਹ॥ ਬੈਸਨਿਕੇਬਿਖੈਬਿ
 ਰਾਜੈਸੁਦੁਭੀਵਹਨਾਹਿ॥ ਗੁਨਗਉਤੁਨਭੀਲ
 ਭੀਕਰਕ੍ਹਮਸੇਖਸਰੂਪ॥ ਗਤਿਦਿਵਸਨਮ
 ਪਉਰਧਕ੍ਰਮਅਕਾਸਅਨੁਪ॥ ੫ ੧੮ ੫ ॥
 ਜਾਤਜਨਮਨਕਾਲਕਰਮਨਧਰਮਕਰਬਿਹੀ
 ਨ॥ ਤੀਰਥਜਾਤੁਨਦੇਵਪੁਜਾਰੀਰਕੇਨਅਪੀ
 ਨ॥ ਸਰਬਸਪਤਪਤਾਕੈਤਰਜਾਨੀਅੈਲਿ
 ਹਿਜੇਤ॥ ਸੇਸਨਾਮਸਹਿਸਫਨਨਹਿਨੇਤਪੁ
 ਰਨਹੇਤ॥ ੬ ੧੮ ੬॥ ਸੇਧੈਸੇਧਹਟੇਸਰੈਸ

ਰਬਿਰੇਖਦਾਨਵਸਰਬ॥ਗਾਇਗਾਇਹਟੇਰੀਪ੍ਰ
ਬਗਦਾਇਕੀਨਰਗਾਰਬ॥ਪੜਤਪੜਤਥਕੇ
ਮਹਾਕਵੀਬਗੜਤਗਾੜਅਨਿਤ॥ਗਾਰਿਗਾਰਿ
ਕਹਿਓਸਭੁਮਿਲਨਾਮਨਾਮਮਹਾਰੀਤ॥੭॥੧੮੧
ਬੇਦਭੇਨਪਾਇਓਲਖਿਓਨਸੇਬਕਤੇਬੰਬ
॥ਦੇਵਦਾਨੇਸੁਨਮਾਨੇਸਫਨਸਾਨੇਸੇਬ॥ਭੂਤ
ਭੁਵੰਬਭੁਵਾਨਭੂਪਤਮਾਦਿਨਾਥਅਨਾਥ॥
ਅਗਨਬਾਏਜਲੇਥਲੇਮਹਿਸਰਬਠਓਰ
ਨਿਵਾਸ॥੮੧ ੮੨॥ਦੇਹਗੋਹਨਨੇਹਸਨੇਹ

ਅਬੇਹਨਾਥ ਅਜੀਤ॥ ਸਰਬਰੀਸ਼ਨ ਸਰਬਰੰ
ਸ਼ਨ ਸਰਬਤੇ ਅਨਭੀਤ॥ ਸਰਬਕਰਤਾ ਸਰਬ
ਹਰਤਾ ਸਰਬਦਿਆਲਾ ਅਦਵੇਖ॥ ਚਕ੍ਰਚਿਹ
ਨਨਕਰਨਸ਼ਾ ਕੇਸ਼ਾਤਪਾਤਨ ਭੇਖ॥ ੯੧੮॥
੯॥ ਰੂਪਰੇਖ ਨਰੀਗਸ਼ਾ ਕੇਰਾਗਾਰੂਪ ਨਰੀਗਾ॥
ਸਰਬੋਬਲਾਇਕ ਸਰਬਪਾਇਕ ਸਰਬਤੇ
ਅਨਭੀਗ॥ ਸਰਬਦਾਤਾ ਸਰਬਗਿਆਤਾ ਸੁ
ਬਕੋਪਤਿਪਾਲ॥ ਟੀਨਕੀਧਦਾ ਟੀਨਾਨੰਦ
ਆਮੀਆਦਿਦੇਵ ਅਪਾਲ॥ ੧੦੧੯੦॥ ਟੀਨ

੨੬੮

ਬੀਧਪਬੀਨਸੀਪਤਸਰਬਕੋਕਰਤਾਰ॥ ਬਰਨਦਿ
ਹਨਨਚਕੁਲਾਕੋਚਕੁਦਿਹਨਅਕਾਰ॥ ਜਾਤਪਾ
ਤਨਗੋਤਗਾਥਾਰੂਪਰੇਖਨਬਰਨ॥ ਸਰਬਦਾਤਾ
ਸਰਬਗਿਆਤਾਸਰਬਕੁਅਕੋਕਰਨ॥ ੧੧੧੯
੧॥ ਦੁਸਟਰੀਜਨਸੇਤਰੀਜਨਪਰਮਪੁਰਖਪ
ਮਾਥ॥ ਦੁਸਟਹਰਤਾਸਿਸਟਿਕਰਤਾਜਗ
ਤਮੈਲਿਹਗਾਥ॥ ਕੁਤਕੁਬਕੁਦਿਖਕੁਦਾਨਪ
ਮਾਨਦੇਵਾਰੀਜ॥ ਆਦਅੰਤਅਨਾਦਿਸੀ
ਪਤਪਰਮਪੁਰਖਅਭੀਜ॥ ੧੨੧੯ ੨॥ ਪਰਮਕੋ

ਅਨਕਰਮਜੇਤਕਕੀਨਤਉਨਪਸਾਰ॥ ਦੇਵਅਦੇਵ
 ਗੰਧਬਕਿਨਰਮਫੁਕਫੁਅਪਾਰ॥ ਭੂਮਅਕਾਸ
 ਜਲੇਬਲੇਮਹਿਮਾਨੀਐਜਿਹਨਾਮ॥ ਦੁਸਟਹ
 ਰਤਾਪੁਸਟਿਕਰਤਾਸਿਸਟਿਹਰਤਾਕਾਮ॥ ੧
 ੨ ੧੯ ੩॥ ਦੁਸਟਹਰਨਾਸਿਸਟਿਕਰਨਾਦਿਆ
 ਲਲਾਲਗੋਬਿੰਦ॥ ਮਿਤ੍ਰਪਾਲਕਸਤ੍ਰਪਾਲ
 ਕਦੀਨਦਇਆਲਸੁਕੰਦ॥ ਅਘੋਰੰਡੁਨਿਦੁ
 ਸਟਖੰਡੁਨਕਾਲੰਕੇਕਾਲ॥ ਦੁਸਟਹਰਨੰ
 ਪੁਸ਼ਟਿਕਰਨੰਸਰਬਕੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ ੧੮ ੧੯ ੨੦
 ਸਰਬਕਰਤਾਸਰਬਹਰਤਾਸਰਬਕੇਅਨਕਾਮ

੩੬੯

॥ सरबर्षं नुन सखे नुन सरबर्षे निज कर्मा ॥ स
बर्षं नुन सखे नुन सरबर्षे निज कर्मा ॥ स
सबर्षं नुन सखे नुन सरबर्षे निज कर्मा ॥ स
१५ १६ ५ ॥ सखे सिमन्त न सखे सा सखे न स
बर्षे नुन सखे नुन सरबर्षे निज कर्मा ॥ स
द्विपुत्रा ॥ सखे नुन सखे नुन सरबर्षे निज कर्मा ॥ स
आदिदेव अर्षे ॥ नुन सखे नुन सरबर्षे निज कर्मा ॥ स
हिमपत नुन सखे नुन सरबर्षे निज कर्मा ॥ स
छात्र विद्या रत्ने नुन सखे नुन सरबर्षे निज कर्मा ॥ स
दिदेव अर्षे ॥ नुन सखे नुन सरबर्षे निज कर्मा ॥ स

ਰ॥ ਅੰਨਦਾਤਾਗਿਆਨਗਿਆਨਾਤਾਸਰਬਮਾਨ
 ਮਹਿਦੁ॥ ਬੇਦਬਿਆਸਕਰੇਕਈਦਿਨਕੋਟਿ
 ਇੰਦੁਉਪਇੰਦੁ॥ ੧੭ ੧੮ ੧੯॥ ਜਨਮਜਾਤਾਕ
 ਰਮਗਿਆਨਾਤਾਧਰਮਚਾਰਬਿਚਾਰ॥ ਬੇਦਭੇ
 ਦਨਪਾਦਈਸਿਦੁਰੁਦਮਉਪਦਾਰ॥ ਕੋਟਿ
 ਇੰਦੁਉਪਇੰਦੁਬਿਆਸਸਨਕਸਨਤਕੁਮਾ
 ਰ॥ ਗਾਇਗਾਇਥਕੇਸਬੈਗੁਨਚਰੁਤਭੇਮੁਖ
 ਚਾਰ॥ ੧੮ ੧੯ ੨੦॥ ਆਇਅੰਤਮਪਿਜਾਕੇਭੁ
 ਤਭੁਬਭੁਵਾਨ॥ ਸਤਦੁਆਪਰਤ੍ਵਿਤੀਆਕੇ
 ਲਲਗਚਰੁਕਾਲਪਾਨ॥ ਪਿਆਇਪਿਆ

ਇਥਕੇ ਮਹਾਮੁਨਗਾਇਰੀ ਪ੍ਰਬ ਅਪਾਰਾ॥ ਹਾਰ
ਹਾਰ ਸਭੈ ਥਕੇ ਨਹੀ ਪਾਈ ਅੰਤਿ ਹਿ ਪਾਰ॥ ੧੯
੧੯੪॥ ਨਾਰਦ ਆਵੈ ਦਕ ਬੇਦ ਵਿਆਸ ਕਮੁ
ਨੀ ਮਹਾਨ ਅਨੰਤ॥ ਪਿਆਇਆ ਇਥਕੇ ਸ
ਭੈ ਕਰ ਕੇਟਕ ਸਟ ਦੁਰੰਤ॥ ਗਾਇਗਾਇ ਥਕੇ ਰੀ
ਪ੍ਰਬ ਨਾਚ ਅਪਹੂ ਅਪਾਰ॥ ਸੋਧ ਸੋਧ ਥਕੇ ਮਹਾਮੁ
ਰਪਾਇਓ ਨਹਿ ਪਾਰ॥ ੨੦॥ ੨੦੦॥ ॥ ਵ੍ਰਣ ਸਾਇ॥
੨੦੫॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਸੀਆ ਤਮਾਉ ਚਹਿ ਓਮ ਤਸਿ
ਉਕੈਨ॥ ਸਬ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਗਦੀਸ ਕੇ ਕਹੇ ਸਕਲ ਕਿ
ਧਿ ਤੈਨ॥ ੧ ੨੦੧॥ ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਕੇਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ਹੈ

ਕਹਾਸਿਸਟਿਕੋਬਿਚਾਰ॥ਕਉਨਧਰਮਕੋਕਰਮਹੈ ३੭੯
ਕਹੇਸਕਲਬਿਸਥਾਰ॥੨੨੦੨॥ਏਹਗਾ॥ਕਹ
ਜੀਤਬਕਹਮਰਨਹੈਕਵਨਸੁਰਗਕਹਨਰਕ॥
ਕੇਸੁਪ੍ਪਨਾਕੇਸੁਨਤਾਕਹਾਤਰਕਿਆਵਤਰਕ
॥੨੨੦੩॥ਏਹਗਾ॥ਕੇਨਿਦਾਜਸਹੈਕਵਨਕਵਨ
ਪਾਪਕਹਧਰਮ॥ਕਵਨਜੇਗਾਕੇਭੁਯਾਹੈਕਵਨਕ
ਰਮਅਪਕਰਮ॥੪੨੦੪॥ਏਹਗਾ॥ਕਹੇਸੁਸਮ
ਕਾਸੇਕਹੈਦਮਕੋਕਹਾਕਹਿਤ॥ਕੇਸੁਗਾਦਾਤਾਕਵ
ਨਕਹੈਤੰਤਕੇਮੰਤ॥੫੨੦੫॥ਏਹਗਾ॥ਕਹਾਰੰਕ
ਰਾਜਾਕਵਨਹਰਖਸੇਗਾਹੈਕਵਨ॥ਕੇਰੇਗੀਰਾਗੀ

ਕਵਨਕਹੇਤਤਤੁਹਿਤਵਨ॥੬॥੨੦੬॥**ਦੇਹਰਾ॥** ਕਵ
 ਨਰਿਸਟਿਕੇਪੁਸਟਿਹੈਕਹਾਸਿਸਟਿਕੇਬਿਚਾਰ॥ਕ
 ਵਨਸਿਸਟਿਕੇਕ੍ਰਿਸਟਿਹੈਕਹੇਸਕਲਬਿਸਥਾਰ
 ੭੨੦੭॥**ਦੇਹਰਾ॥** ਕਹਾਕਰਮਕੇਕਰਮਹੈਕਹਾਭ
 ਰਮਕੇਨਾਸ॥ਕਹਾਓਤਨਕੀਓਸਟਾਕਹਾਅਓਤ
 ਪਕਾਸ॥੮੨੦੮॥**ਦੇਹਰਾ॥** ਕਹਾਨੇਮਸਿਭਮਕਹਾ
 ਕਹਾਗਿਆਨਅਗਿਆਨ)ਕੇਰੇਗੀਸੇਰੀਕਵਨ
 ਕਹਾਪਰਮਕੀਰਾਨ॥੯੨੦੯॥**ਦੇਹਰਾ॥** ਕੇਸੁਰਾਸੀ
 ਦਰਕਵਨਕਹਾਜੇਗਕੇਸਾਰ॥ਕੇਦਾਤਾਗਿਆਨੀਕ
 ਵਨਕਹੇਬਿਚਾਰਅਬਿਚਾਰ॥੧੦॥੨੧੦॥ ॥ ॥

॥ ਪੁਸਤਿਕਾ ॥ ॥ ਦੀਰਘਤਿਰੰਗੀ ਛੰਦ ॥ ਦੁਰਜਨ
 ਲਖੰਡੁ ਅਸੁਗਥਿ ਹਿੰਦੁ ਸਟਿ ਨਿਕੰਦੁ ਦਿਆ
 ਦਿਖਿਤੇ ॥ ਚੰਦਰਾਸੁਰਮਾਰਦੁ ਪਤਤ ਉਧਾਰਨਰ
 ਕਨਿਵਾਰਨੁ ਗੁਨਗਤੇ ॥ ਅਛੰਦੁ ਅਖੰਡੁ ਤੇਜਪਦੰਤੁ
 ਖੰਡੁ ਉਦੰਤੁ ਅਲਖਮਤੇ ॥ ~~ਜਿਹ~~ ਜੈਜੈ ਹੇ ਸੀਮਹਥਾ
 ਸੁਰਮਰਦਨ ਰੰਮਕਪਰਦਨ ਛਤੁ ਛਿਤੇ ॥ ੧੨੧੧ ॥
 ਅਸੁਗਥਿ ਹਿੰਦੁ ਸਟਿ ਨਿਕੰਦੁ ਨਪੁਸਤਿ ਉਦੰ
 ਠੁਨੁ ਰੂਪਅੰਤੇ ॥ ਚੰਦੁ ਸੁਰਚੰਦੁ ਰੰਮੀਨੁ ਬਿਹੰਦੁ
 ਧੁਮ੍ਬਿ ਪੁਸਤਿ ਮਹਥਾ ਮਥੇ ॥ ਦਾਨਵਪੁਗਾਰਨਨ
 ਰਕਨਿਵਾਰਨ ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ ਉਰਧਅਧੇ ॥ ਜੈ

੩੨੨

ਜੈ ਹੋ ਸੀ ਮਹਾ ਸੁਰ ਮਰਦ ਨ ਰੀ ਮਕ ਪਰਦ ਨ ਆਇ
ਬਿਤੇ ॥ ੨੨੧ ॥ ਭਾਵੁ ਭੁਵੈ ਕੈ ਬਰ ਬਵੈ ਕੈ ਭੁਜਾ
ਠਰੈ ਕੈ ਤੇਜ ਬਰੀ ॥ ਲਿਕੁ ਨੀ ਆਂ ਠਾਂ ਪੈ ਆਪੁ
ਬਾਪੈ ਸੈ ਨਾ ਬਿਮਦ ਨ ਕਾਲ ਅਸੁਰੀ ॥ ਅਸਟਾਇ
ਧਰਮ ਕੈ ਭਖਤ ਦਮ ਕੈ ਅਤਿ ਸਿਤ ਸ੍ਰਮ ਕੈ ਠੁਕ ਠ
ਣਿ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋ ਸੀ ਮਹਾ ਸੁਰ ਮਰਦ ਨ ਰੀ ਮਕ ਪਰਦ
ਨ ਦੈ ਤਜਿਣਿ ॥ ੨੨੨ ॥ ਚੰਡਾ ਸੁਰ ਚੰਡੁ ਸੰਤੁ ਬਿ
ਸੰਤੁ ਖੰਡੁ ਅਸੰਤੁ ਖੰਡੁ ਨ ਖਿਤੇ ॥ ਦਾਮਨੀ ਦਮ
ਕਤੁ ਪੁਜਾ ਠਰੈ ਕਤੁ ਠਣੀ ਠੁਕਾਰੁ ਜੇ ਧਜਿ
ਤੇ ॥ ਸਰਧਾਰ ਬਿਬਰ ਖਤੁ ਦੁਸਟਿ ਪਦੁ ਖਤੁ

ਸਟਪ੍ਰਹਰਖਤੁਦੁਸਟਮਥੇ॥ ਜੈਜੈਹੇਸੀਮਹਥਾਸੁ
 ਰਮਰਦਨਕੁਮਮਕਾਸਤਲਉਰਧਅਧੇ॥ ੪੨
 ੧੪॥ ਦਾਮਨੀਪ੍ਰਹਾਸਨਸੁਛੁਬਨਿਵਾਸਨਸਿਸ
 ਟਿਪ੍ਰਕਾਸਨਗੁਰਗਤੇ॥ ਰਕਤਾਸੁਰਆਚਨਲੁ
 ਧਪ੍ਰਮਾਚਨਨਿਦੈਨਗਾਚਨਧਰਮਸ੍ਰਿਤੇ॥ ਸੇਰੇ
 ਤਆਚਿਤੀਅਨਲਾਬਿਦੇਤੀਜੋਗਜਲਪੀਤੀਖ
 ਰੁਗਧਰੇ॥ ਜੈਜੈਹੇਸੀਮਹਥਾਸੁਰਮਰਦਨਪਾਪ
 ਬਿਨਾਸਨਪ੍ਰਮਕਰੇ॥ ੫੨੧੫॥ ਅਧਭਿਧਨਿ
 ਦਾਰਦੁਦੁਸਟਪ੍ਰਜਾਰਨਸਿਸਟਿਉਬਾਰਨਸੁ
 ਧਮਤੇ॥ ਠਣੀਅਰਠ੍ਰਕਾਰਦੁਬਾਘਬਕਾਰ

੩੭੩

ੲਸਸੲਪੁਹਾਰੲਸਾਧਮਤੇ॥ ਸੈਹਥੀਸਨਾਹਨਅ
ਸਟਿਪੁਬਾਹਨਬੋਲਨਿਬਾਹਨਤੇਜਅਤੁਲੀ॥ ਜੈ
ਜੈਹੋਸੀਮਹਖਾਸੁਰਮਰਦਨਭੂਮਅਕਾਸਪਤਾਲ
ਜਲੀ॥ ੬੨੧੬॥ ਚਾਰਚਰਚਮਕਾਰਨਚਿਛੁਰ
ਹਾਰਨਪੁਮਪੁਕਾਰੲਪੁਪਮਥੇ॥ ਚਾਨ੍ਹਵੀਪੁਦਿਤੇ
ਜੋਗਜਪੀਤੇਮਨੁਜੁਮਥਿਤੇਗੁਨਕਥੇ॥ ਕਰਮਪੁੲ
ਸਨਚੇਦਪੁਕਾਸਨਸੁਰਜਪਤੇਜਨਅਸਟਿਰੁ
ਜੈ॥ ਜੈਜੈਹੋਸੀਮਹਖਾਸੁਰਮਰਦਨਭੂਰਮਕਿਨਾ
ਸਨਧਰਮਪੁਜੇ॥ ੭੨੧੭॥ ਪੁੰਘਪੁੰਘਮੀਕਟਿ
ਸਸੲਸੁਮੀਕੲਠਣੀਅਰਠੁਕਾਰਟਿਧਰਮ

ੴ॥ ਅਸਟਾਟਪ੍ਰਹਾਸਨਸਿਸਟਿਨਿਵਾਸਨਦੁ
ਸਟਪ੍ਰਨਾਸਨਚਕ੍ਰਗਤੇ॥ ਕੇਸਰੀਪ੍ਰਵਾਹੇਸੁਧਸ
ਨਾਹੇਅਗਾਅਥਾਹੇਏਕਬ੍ਰਿਤੇ॥ ਜੈਜੈਹੇਸੀਮਹਾ
ਸੁਰਮਰਦਨਅਦਕ੍ਰਮਾਰਅਗਾਧਬ੍ਰਿਤੇ॥ ੨੨
॥ ੧੮॥ ਸੁਰਨਰਮੁਨਬੰਦਨਦੁਸਟਨਿਕੰਦਨਕਿੰ
ਸਟਿਬਿਨਾਸਨਮਿਤਮਥੇ॥ ਕਾਟ੍ਰਕ੍ਰਮਾਰੇਅ
ਧਮਭਿਧਾਰੇਨਰਕਨਿਵਾਰੇਅਦਕਥੇ॥ ਕਿੰਕ
ਣੀਪ੍ਰਸੋਹਣਿਸੁਰਨਰਮੋਹਣਸਿੰਘਾਰੇਹਣ
ਬਿਤਲਤਲੇ॥ ਜੈਜੈਹੇਸੀਸਰੁਠਭਿਰਨਿਵਾਸ
ਨਬਾਇਪਤਾਲਅਕਾਸਅਨਲੇ॥ ੨੧੮ ॥

ਸਿਕਟੀ ਨਿਵਾਰਨ ਅਧਿਧਾਰਨ ਤੇ ਜਪ ਕੁਖ ਖੁਣੀ
ਦਤ ਬੇ॥ ਦੁਖ ਦੇਖ ਦਹੀਤੀ ਜੁਆਲਾ ਜਪੀਤੀ ਆਦ
ਅਨਾਦ ਅਗੰਗਾਧ ਅਛੇ॥ ਸੁਧਤਾ ਸਮਪਤਤਰ
ਕਬਿਤਰ ਕਵਣਤ ਪਤਪਤਾਪਨ ਲਪਤ ਜਿਵੇ॥ ਜੈ
ਜੈ ਹੇ ਸੀਸ ਸਤਪਕੁ ਖਣੁ ਆਇ ਅਨੀਲ ਅਗਾਧ
ਅਭੇ॥ ੧੦ ੨੨੦॥ ਚਿਚਲਾ ਚਖੀ ਗੀਅਲ ਕਰੁ
ਜੈਗੀਤੁ ਦਤੁ ਰੀਗਾਣੁ ਤਿਛੁ ਸਰੇ॥ ਕਰਕ ਸਾਫੁ ਠਾ
ਰੇਨ ਰੇ ਕਨਿਵਾਰੇ ਆਧਿਧਾਰੇ ਤੁਰਕੁ ਜੈ॥ ਦਾ
ਮਨੀਦਮੀ ਕੇ ਕੇ ਹਰਲਿ ਕੇ ਆਦ ਅਤਿ ਕੇ ਕੁਰਕ ਬੇ
ਜੈ ਜੈ ਹੇ ਸੀਰਕਤਾ ਸੁਰਖੀ ਠੁਣੁ ਸੁਭ ਚੰਦੁ ਤਨ

ਸ੍ਰਿਭੁਮਥੇ॥੧੧॥੨੧॥ ਬਾਰਜਾਬਿਲੇਚਨਕ੍ਰਿਤਨ
ਬਿਮੋਚਨਸੇਚਬਿਸੇਦਨਕਉਚਕਸੇ॥ ਦਾਮਨੀ
ਪ੍ਰਹਾਸੇਸੁਕਸਰਨਾਸੇਸੁਬਿਤਸੁਬਾਸੇਦੁਸਟ
ਗਸੇ॥ ਚੰਚਲਾਪ੍ਰਮੰਗੀਬੇਦਪ੍ਰਸਿਰੀਤੇਜਤੁ
ਰੰਗੀਖੰਡੁਸੁਰੀ॥ ਜੈਜੈਹੇਸੀਮਹਾਸੁਰਮਰਦ
ਨਆਦਿਅਨਾਦਅਗਾਧਉਰਧੀ॥੧੨੨੨੨॥
ਪ੍ਰੀਟਕਾਬਿਰਾਜੈਰੁਕਪ੍ਰੁਕਕਾਜੈਕ੍ਰਮਰੈਰਾ
ਜੈਸੁਨਤਸੁਰੀ॥ ਕੇਕਲਸੁਨਲਾਜੈਕਿਲਬਿਖ
ਭਾਜੈਸੁਖਉਪਗਾਜੈਮਧਉਰੀ॥ ਦੁਰਜਨਦਲ
ਦਝੈਮਤੰਨਤਨਰਿਝੈਸਰੈਨਭਜੈਰੋਹਰਕੈ

੩੭੫

॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋ ਸੀ ਮਹਾ ਖਾਸੁ ਰਾਮ ਰਦਨ ਚੰਡ ਚ ਕੁਤਨ
 ਆਦਰੁ ਗੁਰੀ ॥ ੧੩ ੧੨ ੩ ॥ ਚਾਚਰੀ ਪਜੇ ਧਨ ਦੁਸ
 ਟਾ ਬਿਰੋਧਨ ਰੇ ਸਾ ਅਰੋਧਨ ਕੂਰ ਬਿਤੇ ॥ ਧੁਮਾ
 ਛਾ ਬਿਪ੍ਰਿਸਨ ਪਲੇ ਪਜੇ ਸਨ ਜਗ ਬਿਪ੍ਰਿਸਨ ਸੁ
 ਧਮਤੇ ॥ ਲਾਲ ਪਾਸ਼ ਯੰਤੀ ਸਤ੍ਰਮ ਥੀਤੀ ਦੁਸਟ ਪ
 ਦਾ ਹਨ ਗਾਨੁ ਮਤੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਹੋ ਸੀ ਮਹਾ ਖਾਸੁ ਰਾਮ ਰ
 ਦਨ ਆਗਿ ਦਿਨੁ ਗਾਇ ਅਗਾਧ ਗਤੇ ॥ ੧੪ ੧ ॥
 ੨੦ ॥ ਖੜੀ ਆਣੁ ਖਤੀ ਚੀ ਅਭੈ ਅਭਿਰਾਗੀ ਆਇ
 ਅਨਿਰਾਗਿ ਅਗਾਧ ਗਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਲਾਭੁ ਬਿਹੰਤੁ
 ਟਚ ਛਰਦੀ ਰੁਟਤੇ ਜਪ ਚੰਡੁ ਟੁਆਇ ਬਿਤੇ

॥ ਸੁਰਨਰਪਤਪਾਰਦੁਪਤਤਿਉਧਾਰਦੁਸਟਿਨਿ
 ਵਾਰਦੁਦੇਖਹਰੇ॥ ਜੈਜੈਹੇਸੀਮਹਾਸੁਰਮਰਦ
 ਨਾਬਿਸੁਬਿਧੁਸੂਟਿਸਿਸਟਿਕਰੇ॥੧੫॥੨੨੫॥
 ਦਾਮਨੀਪ੍ਰਕਾਸੇਉਨਤਨਨਾਸੇਜੇਤਪ੍ਰਕਾਸੇਅ
 ਤੁਲਬਲੇ॥ ਦਾਨਵੀਪ੍ਰਕਾਸੁਸਰਦੁਰਦੁਰਖ
 ਦੁਦੁਸਟਪ੍ਰਕਾਸੁਬਿਤਲਤਲੇ॥ ਅਸਟਾਇਪ
 ਬਾਹਦੁਬੇਲਨਿਬਾਹਦੁਸਿਤਪਨਾਹਦੁਗੂਨ
 ਗਤੇ॥ ਜੈਜੈਹੇਸੀਮਹਾਸੁਰਮਰਦਨਾਦਿਅ
 ਨਾਦਿਅਗਾਧਿਕਿਤੇ॥੧੬॥੨੨੬॥ ਦੁਖਦੇਖਪ੍ਰ
 ਭਫਦੁਸੇਵਕਰਫਦੁਸਿਤਪਤਫਦੁਸੁਪ

ਸਰੇ॥ ਸਾਰੀਗਸਨਾਹੇਦੁਸਟਿਪਦਾਹੇਅਰਦਲਗਾ
ਹੇਦੇਖਹਰੇ॥ ਗੀਜਨਗੁਮਾਨੈਅਤੁਲਪਦਾਨੇਸਿਤ
ਜਮਾਨੇਆਇਅੰਤੇ॥ ਜੈਜੈਹੇਸੀਮਹਾਖਾਸੁਰਮਰ
ਦਨਸਾਧਪਦਛਨਦੁਸਟਹੀਤੇ॥ ੧੭ ੨੨੭॥ ਕਾਰ
ਣਕਰੀਲੀਗਾਰਬਗਹੀਲੀਜੇਤਜਤੀਲੀਤ੍ਰਿਦ
ਮਤੇ॥ ਅਗਾਟਾਇਧਚਮਕਣਸਸਦੇਸ਼ਮਕਣ
ਦਮਨਦਮਕਣਆਇਬਿਤੇ॥ ਰੁਕਰੁਕੀਦਮੰਕੈ
ਬਾਖਬਬੈਕੈਰੁਜਾਠਰੈਕੈਸੁਧਗਤੇ॥ ਜੈਜੈਹੇਸੀ
ਮਹਾਖਾਸੁਰਮਰਦਨਆਇਜੁਗਾਇਅਨਾਦ
ਮਤੇ॥ ੧੮ ੨੨੮॥ ਚਛਗਾਸੁਰਮਾਰਣਨਰਕਨਿ

ਵਾਰੁਪਤਤਉਧਾਰੁਦੇਕਭੁਟੇ ॥ ਪਾਪਾਨਬਿਹੀਤੁ
 ਦੁਸਟਪਚੈਤੁਦਖੀਤੁਅਖੀਤੁਕਾਲਕਟੇ ॥ ਚੈ
 ਦਾਨਨਚਾਰੈਨਰਕਨਿਦਾਰੈਪਤਤਿਉਧਾਰੈਸੀਤੁਮ
 ਥੈ ॥ ਜੈਜੈਹੇਸੀਮਾਹਖਾਸੁਰਮਰਦਨਪ੍ਰਮਾਦਿਪ੍ਰਿਸ
 ਨਆਗਦਿਕਥੈ ॥ ੧੯ ੨੨੯ ॥ ਰਕਤਾਸੁਰਮਰਦ
 ਨਚੈਤੁਚਕਦਨਦਾਨਵਅਰਦਨਕਿਨ੍ਹਾਲਬਧੇ
 ॥ ਸਰਧਾਰਾਬਿਬਰਖਣੁਦੁਰਜਨਪਰਖਣੁ
 ਅਤੁਲਅਮਰਖਣੁਪਰਮਪ੍ਰਭੇ ॥ ਧ੍ਰੁੰ ॥ ਧ੍ਰੁਮਾਢੁ
 ਬਿਸੁਸਤਿਸੇਤੁਤਉਸਨਸੁਭਨਪਾਤਨਸੁਭ
 ਮਥੈ ॥ ਜੈਜੈਹੇਸੀਮਾਹਖਾਸੁਰਮਰਦਨਆਦਅਨੀ

ਲਅਗਾਧਕਥੇ॥੨੦॥੨੩੦॥੧੫੫ਸਾਦਿ॥੧੫ਖਾਧੜੀ
ਛੰਦ॥ਤੁਮਕਹੇਦੇਵਸਰਬੀਬਿਚਾਰ॥ਜਿਮਕੀਓਆ
ਪਕਰਤੇਪਸਾਰ॥ਜਦਪਅਰੂਤਅਨਭੈਅਨਿਤਾ॥ਤ
ਉਕਹੇਜਥਾਮਤਤੈਲੁਤੈਤ॥੧੨੩॥੧੧ਕਰਤਾਕਰੀ
ਮਕਾਦਰਕਿਪਾਲ॥ਅੰਦ੍ਰੇਅਰੂਤਅਨਭੈਦਿਆਲ
॥ਦਾਤਾਦੁ॥ਤਦੁਖਦੇਖਰਹਤ॥ਜਿਹਨੇਤਨੇਤਸ
ਭਬੇਦਕਹਤ॥੨੨੩੨॥ਕਈਉਚਨੀਚਕੀਨੇ
ਬਨਓ॥ਸਰੁਦਾਰਪਾਰਜਾਕੇਪੁਰੁਓ॥ਸਰੁਜੀ
ਦੁਜੈਤਜਾਨਤਜਾਹਿ॥ਮਨਮੂਨਕਿਉਨਸੇਦੁਤ
ਤਾਹਿ॥੩੨੩੩॥ਕਈਮੂਨਪੜਜਾਕਰੀਤ॥ਕਈ

ਸਿਧਸਾਧਸੂਰਜਸਿਵੰਤ॥ ਕਈਪਲਟਿਸੂਰਜਸਿ
 ਜਦਾਕਗਇ॥ ਪੁਰੁਏਕਰੂਪਵੈਕੈਲਖਾਇ॥੪
 ੨੩੪॥ ਅਨਭਿਜਤੇਜਅਨਭੈਪ੍ਰਕਾਸ॥ ਦਾਤਾਦੁ
 ਰੀਤਅਵੈਅਨਾਸ॥ ਸਰੁਰੇਗਸੇਗਤੇਰਹਤਰੂਪ
 ॥ ਅਨਭੈਅਕਾਲਅਛੈਸਰੂਪ॥ ੫੩॥੨੫॥ ਕਰ
 ਦਾਨਿਧਾਨਕਾਮਲਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਦੁਖਵੈਖਰਹਤ
 ਦਾਤਾਦਇਆਲ॥ ਅੰਜਨਾਬਿਹੀਨਅਨਭੈਜ
 ਨਾਥ॥ ਜਲਥਲਪੁਰੁਓਸਰਕਤ੍ਰਸਾਥ॥੬੬੨੬
 ਜਿਹਿਜਾਤਪਾਤਨਹੀਭੁਦਭਰਮ॥ ਜਿਹਰੀਗਰੂਪ
 ਨਹੀਏਕਧਰਮ॥ ਜਿਹਸਤ੍ਰਿਮਿਤ੍ਰਦੇਉਏਕਸਾਰ

੩੦੮

॥ ਅਛੈ ਸਰੂਪ ਅਬਿਚਲ ਅਪਾਰ ॥ ੨੩੭ ॥ ਭਾਨੀ
ਨਜਾਇ ਸਿਹਿ ਰੂਪ ਰੇਖ ॥ ਕਹਿ ਬਾਸਤਾ ਸਕਹਿ
ਕਉਨ ਭੁਖ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਤਾ ਸਹੈ ਕਵਨ ਜਾਤ ਜਿ
ਹਿ ਸਤਿ ਮਿਤ ਨਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਕ੍ਰਾਤ ॥ ੨੩੮ ॥ ਕਰਦੁ ਨਿ
ਧਾਨ ਕਾਰਦੁ ਸਰੂਪ ॥ ਸਿਹ ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਨਹੀ ਰੀਗ
ਰੂਪ ॥ ਸਿਹਿ ਖੇਦੁ ਭੇਦ ਨਹੀ ਕਰਮ ਕਾਲ ॥ ਸਰੂ
ਜੀਵ ਜੀਤ ਕੀ ਕਰਤ ਪਾਲ ॥ ੨੩੯ ॥ ਚਿਹਨ ਚਿਰ
ਧੀ ਬਿਰਹਤੁ ਸਿੰਧੀ ਸਰੂਪ ॥ ਭੁਧੀ ਅਪਾਲ ਸੁਧੀ ਅ
ਨੂਪ ॥ ਸਿਹਿ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨਹੀ ਰੀਗਾਰਾਗ ॥ ਅਨ
ਛਿ ਜਤੇ ਜਾ ਅਨ ਭਿਜ ਅਦਾਗ ॥ ੨੪੦ ॥ ॥

ਜਲਬਲਮਹੀਪਬਨਤਨਦੁਰੀਤ॥ ਜਿਹਿਨੇਤਨੇ
 ਤਨਿਸਿਦਿਨਉਚਰੀਤ॥ ਪਾਇਓਨਜਾਇਜਿਹਿ
 ਪੈਰਪਾਰ॥ ਵੀਨਾਨਦੇਖਤਦਹਿਤਾਉਦਾਰ॥ ੧੧
 ੨੪੧॥ ਕਈਕੋਟਿ॥ ਇਦ੍ਰਜਿਸਿਹਿਪਾਨਹਰ
 ॥ ਕਈਕੋਟਰੁਦ੍ਰਜਗੀਆਦੁਆਰ॥ ਕਈਬੋਦ
 ਬਿਆਸਕ੍ਰਹਮਾਮਨਿਤ॥ ਜਿਹਿਨੇਤਨੇਤਨਿ
 ਸਿਦਿਨਉਚਰੀਤ॥ ੧੨॥ ੨੪੩॥ ਭੁਪਸਾਇ॥ ॥
 ਸਵਯੋ॥ ਵੀਨਨਕੀਪਤਿਪਾਲਕਰੈਨਿਤਸਿਤਉ
 ਬਾਰਿਗਾਨੀਮਨਗਾਰੈ॥ ਪਛਪਸੁਰੰਨਗਨਾਗਨ
 ਰਾਧਪਸਰਬਸਮੈਸਰੁਕੇਪਤਿਪਾਰੈ॥ ਪੇਖਤ

ਹੈ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ ਪਲ ਮੈ ਕਲ ਕੇ ਨਹੀ ਕਰ ਮਥਿ
ਚਾਰੈ॥ ਦੀ ਨਦਇਆ ਲਦਇਆ ਨਿਧਿ ਦੇਖ
ਨਦੇਖ ਤਹੈ ਪਰ ਦੇਤ ਨਹ ਰੈ॥੧॥ ਦਾਹਤਹੈ ਦੁਖ
ਦੇਖ ਨਕੇਦਲ ਦੁਰਜਨ ਕੇ ਪਲ ਮੈ ਦਲ ਭਾਰੈ॥
ਖੰਡੁ ਅਖੰਡੁ ਪੁਚੈਤੁ ਪਹਾਰਨ ਪੁਰਨ ਪੇਸਕੀ
ਪੀਤ ਸਭੁ ਰੈ॥ ਪਾਰਨ ਪਾਇ ਸਕੈ ਪਦ ਮਾਪਤ
ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਅਭੁਦਿ ਚਾਰੈ॥ ਰੇਸੀ ਹੀ ਗਜ਼ਬਿ
ਲੋਕਤਗਾਜ਼ ਕਰੇ ਖਰ੍ਹਾ ਨਕੀ ਰੇਸੀ ਨਟਾਰੈ॥
੨੨੪੪॥ ਕੀਟ ਪਤੰਗ ਕੁਰੰਗ ਭੁਜੰਗ ਮਭੁਤ
ਭੁਦਿਖ ਭੁਦਾਨ ਬਨਾਏ॥ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਖੰਧੇ

ਅਹਿਮੇਵਨਭੇਵਲਖਿਓਕ੍ਰਮਸਿਓਰੁਗਮਾਏ॥
 ਬੇਦਪੁਰਾਨਕਤੇਬਕ੍ਰਗਾਨਹਸੇਬਥਕੇਕਰਹਾ
 ਥਨਆਏ॥ ਪੁਰਾਨਪ੍ਰੇਮਪੁਰਾਉਬਿਨਾਪਤਿਸਿ
 ਉਕਿਨਸ੍ਰੀਪਦਮਾਪਤਪਾਏ॥ ੩ ੨੪ ੫॥ ਆ
 ਦਅਨਿਤਅਗਾਧਅਵੈਖਸੁਰੂਤਕੁਦਿਖਰੁਦਾ
 ਨਅਰੈਹੈ॥ ਅੰਤਬਿਹੀਨਅਨਾਤਾ॥ ਆਪਆ
 ਦਾਗਅਚੇਖਅਛਿਦਅਛੈਹੈ॥ ਲੇਗਨਕੇਕ
 ਰਤਾਹਰਤਾਜਲਮੈਥਲਮੈਰੁਰਤਾਪੁਰਵੈਹੈ॥
 ਦੀਨਦਇਆਲਦਇਆਕਰਸੀਪਤਸਿੰਦ੍ਰ
 ਸੀਪਦਮਾਪਤਿਏਹੈ॥ ੪ ੨੪ ੬॥ ੬॥ ਕਾਮ

ਨਕੋਧਨਲੋਭਨਸੋਹਨਰੋਗਨਸੋਗਨਭੋਗਨਭੈ
ਹੈ॥ ਦੇਹਬਿਹੀਨਸਨੇਹਸਭੇਤਨਨੇਹਬਿਰਕਤ
ਅਗੋਹਅਛੈਹੈ॥ ਜਾਨਕੇਦੇਤਅਜਾਨਕੇਦੇਤ
ਜਿਮੀਨਕੇਦੇਤਜਾਮਾਨਕੇਦੇਹੈ॥ ਕਾਹੇਕੇਤੂਲਤ
ਹੈਤੁਮਰੀਸੁਧਸਿਦਰਸੀਪਦਮਾਪਤਿਲੈਹੈ॥ ੫
੨੪੭॥ ਰੋਗਨਤੇਅਰੁਸੋਗਨਤੇਜਲਜੋਗਨਤੇਬ
ਹੁੰਤਾਤਬਦਾਵੈ॥ ਸਕੁਅਨੇਕਚਲਾਵਤਪਾਦ
ਤਉਤਨਏਕਨਲਾਗਨਪਾਵੈ॥ ਗਾਖਤਹੈਅਪ
ਨੇਕਾਰਵੈਕਰਪਾਪਸਬੁਹਨਭੇਟਨਪਾਵੈ॥ ਐ
ਰਕੀਬਾਤਕਹਾਕਹਤੈਸੋਸੁਪੇਟਹੀਕੇਪਟਬੀਚ

ਬਢਾਵੈ॥੨੮੯ ੬॥ ਜਛੁਰੁ ਜੈਗਾ ਸੁਦਾਨ ਵਢੇਵ
ਅਭੇਵਤੁ ਮੈਸਰੁ ਹੀ ਕਰਧਿਆਵੈ॥ ਰੁਮ ਅਕਾਸ
ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ ਜਛੁਰੁ ਜੈਗਾ ਸਰੈ॥ ਸਿਰਨਿਆ
ਵੈ॥ ਪਾਇਸਕੈ ਨਹੀ ਪਾਰ ਪੁਰਾ ਹੁਕੈ ਨ ਤਹੀ ਨੇ
ਤਹੁ ਭੇਦ ਬਢਾਵੈ॥ ਖੋਜ ਬਕੇ ਸਰੁ ਹੀ ਖੁਜੀਆ ਸੁ
ਰਹਾਰ ਪਰੇਹ ਰਿਹਾ ਬਨ ਆਵੈ॥੨੮੯ ੭॥ ਨਾ
ਰਦ ਸੇਚਤੁ ਰਾਨ ਨ ਸੇਰੁ ਮਨਾ ਰਿਖ ਸੇ ਸਰੁ ਹੂਮਿ
ਲਿਗਾਇਓ॥ ਬੇਦ ਕਢੇ ਬਨ ਭੇਦ ਲਖਿ ਓ ਸਰੁ ਹਾ
ਰ ਪਰੇਹ ਰਿਹਾ ਬਨ ਆਇਓ॥ ਪਾਇਸਕੈ ਨਹੀ
ਪਾਰ ਉਮਾ ਪਤਿ ਸਿਧ ਸਨਾ ਬਸਨਿ ਤਨੁ ਧਿਆ
ਇਓ॥ ਧਿਆਨ ਪਰੇਤਿ ਹਕੈ ਮਨ ਮੈ ਸਿਹਕੈ ਅਮਿ

ਤੇਸੁਸਭੈਸਗਛਾਇਓ॥੫॥੨॥੪॥੬॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਕ
ਤੇਬਕੁਰਾਨਅਭੇਦਨਿਪਾਨਸਭੈਪਾਚਿਹਾਰੇ॥ਭੇਦ
ਨਪਾਇਸਕਿਓਅਨਭੇਦਕੇਖੇਦਤਹੈਅਨਛੇਦ
ਪੁਕਾਰੇ॥ਰਾਗਾਨਰੂਪਨਰੇਖਨਰੀਗਾਨਸਾਕਨਸ
ਗਾਨਸਿਗਾਤਿਹਾਰੇ॥ਆਦਿਅਨਾਦਿਅਗਾਧਅ
ਭੇਖਅਵੈਖਜਪਿਓਤਿਨਹੀਕੁਲਤਾਰੇ॥੬॥੨੫
॥੧॥ਤੀਰਥਕੇਟਕੀਏਇਸਨਾਨ੍ਹੀਏਬਹੁਦਾ
ਨਮਗਾਕ੍ਰਿਤਧਾਰੇ॥ਦੇਸਾਛਿਰਿਓਕਰਭੇਸਤ
ਪੇਸਨਕੇਸਕਰੇਧਰੇਨਮਿਲੇਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਆ
ਸਨਕੇਟਕਰੇਅਸਟਾਗਾਧਰੇਬਹੁਨਿਆਸਕਰੇ
ਮੁਖਕਾਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਅਕਾਲਭੁਜੇਬਿ

ਨਮੀਤਕੇ ਅਮੀਤਕੇ ਪਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧੦॥ ੨੫॥ ੨ ॥ ੧੫੫
 ਸਾਇ ॥ ਕਬਿਤਾ ॥ ਅਤਕੇ ਚਲ ਆਛਿਤ ਛੁ
 ਤਕੇ ਪਰ ਆਛੁਤ ਪਾਰੀਯੋਕੇ ਛੁਲ ਆਮ ਹਾਸ
 ਤਨਕੇ ਸਾਲ ਹੈ ॥ ਦਾਨਕੇ ਦਿਵ ਆਮ ਹਾਮਾਨ ਕੇ ਬ
 ਚ ਆਮ ਅਵਸਾਨ ਕੇ ਦਿਵ ਆ ਹੈਂ ਕਟ ਆਜਮਜ
 ਲ ਹੈ ॥ ਲੁਪਕੇ ਨਿਤ ਆਮ ਬਰੁਪਰੇ ਮਿਟ ਆਮ
 ਹਾਬੁਪਕੇ ਦਿਵ ਆਮ ਹਾਮਾਨ ਹੁਕੇ ਮਾਨ ਹੈ ॥
 ਗਿਆਨ ਹੁਕੇ ਗਿਆਤਾਮ ਹਾਬੁਪਤਾਕੇ ਦਾਤਾ
 ਦੇਵਦਾਲ ਹੁਕੇ ਕਾਲ ਮਹਾਕਾਲ ਹੁਕੇ ਕਾਲ ਹੈ ॥
 ॥੧੨੫੩॥ ਪੁਰਬੀਨ ਪਾਰ ਪਾਵੈ ਹਿਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੇ

ਧਿਆਵੈਗੋਰਕਰਦੇਜੀਗੁਨਗਾਵੈਤੇਰੇਨਾਮਹੈ॥੩॥
ਜੇਰੀਜੇਗਸਾਧੈਪਉਨਸਾਧਨਾਕਿਤੇਕਬਾਧੈਆ
ਰਬਕੇਆਰਬੀਅਗਾਧੈਤੇਰੇਨਾਮਹੈ॥ਫਰਾਕੇਫਿ
ਰੀਰੀਆਨੈਕਧਾਰੀਕੇਕੁਰੇਸੀਜਾਨੈਪਛਮਕੇਪ
ਮੀਪਛਾਨੈਨਿਜਕਾਮਹੈ॥ਮਰਹਟਾਮਘੇਲੇਤੇਰੀ
ਮਨਸੇਤਪਸਿਆਕਰੈਦਿਨਵੈਤਿਲੀਰੀਪਹਚਾ
ਨੈਧਰਮਧਾਮਹੈ॥੨੨੫੪॥ਬੀਰਕੇਬੀਰਗਾਲੀਫਿ
ਰਹੀਰਾਕੇਫਿਰਹੀਗਾਵਾਲੀਦਿਲੀਕੇਦਿਲਵਾਲੀਤੇ
ਰੀਆਰਿਆਮੇਚਲਤਹੈ॥ਰੋਹਕੇਰਹੇਲੇਮਾਘਦੇ
ਸਕੇਮਘੇਲੇਬੀਰਬੀਰਗਸੀਬੀਚੇ॥ਲੇਪਾਪਪੁੰਜ

ਕੇਮਲਤਹੈ॥ ਗੋਖਾਗੁਨਗਾਵੈਚੀਨਮਚੀਨਕੇਸੀ
 ਸਨਿਆਵੈਤਿਬਤੀਪਿਆਇਵੇਖਦੇਹਕੇਦਲ
 ਤਹੈ॥ ਜਿਨੈਤੇਹਿਪਿਆਇਓਤਿਨੈਪੁਰਨਪਤਾ
 ਪਪਾਇਓਸਰਬਪਨਪਾਮਫਲਫੂਲਸੇਫਲ
 ਤਹੈ॥ ੩॥ ੨੫੫॥ ਦੇਵਦੇਵਤਾਨਕੈਸੁਰੇਸਦਾਨਵਾ
 ਨਕੈਮਹੇਸਰੀਗਾਧਾਨਕਉਅਰੁਸਕਹੀਅਤੁਹੈ
 ਗਰੀਗਮੇਰੀਗੀਨਗਾਗਰੁਪਮੇਪੁਣੀਨਐਰਕਾਹੁ
 ਖੈਨਦੀਨਸਾਧਅਪੀਨਕਹੀਅਤੁਹੈ॥ ਪਾਈਐ
 ਨਪਾਰਤੇਜਪੁਸੁਐਅਪਾਰਸਰਬਬਿਦਿਆ
 ਕਉਦਾਰਹੈਅਪਾਰਕਹੀਅਤੁਹੈ॥ ਹਾਥੀਕੀਪੁਕਾ

ਰਪਲਪਾਛੈਪਹੁਚਤਤਾਹਿਚੀਟੀਕੀਓਘਾਰਪ
ਹਿਲੇਹੀਸੁਨੀਅਤੁਹੈ॥੪੨੫੬॥ਕੇਤੇਇਦੁਦੁਆ
ਰਕੇਤੇਕੁਹਮਾਖਚਾਰਕੇਤੇਕਿਸਨਾਅਵਤਾਰ
ਕੇਤੇਰਾਮਕਹੀਅਤੁਹੈ॥ਕੇਤੇਸਸਰਸੀਕੇਤੇਸੁਰ
ਸੁਖਕਾਸੀਕੇਤੇਮੰਡੀਆਉਦਾਸੀਜੇਗਦੁਆਰੰਦ
ਹੀਅਤੁਹੈ॥ਕੇਤੇਮਹਾਦੀਨਕੇਤੇਬਿਆਸਸੇਖ
ਈਨਕੇਤੇਕੁਮੇਰਕੁਲੀਨਕੇਤੇਜਛਕਹੀਅਤੁ
ਹੈ॥ਕੇਤੇਹੈਬਿਚਾਰਪੈਨਪੁਰਨਕੇਪਾਵੈਪਾਰੰਤਾ
ਹੀਤੇਅਪਾਰਨਿਰੰਕਾਰਲਹੀਅਤੁਹੈ॥੫੨੫੭॥
ਪੁਰਨਅਵਤਾਰਨਿਧੰਗਧਾਰਹੈਨਪਾਰਾਦੁਰਪਾ

ਈਐ ਨਪਾਰਪੈਅਪਾਰਕੈਬਖਾਨੀਐ ਅਵੈਅਭਿ
ਨਾਸੀਪਰਮਪੁਰਨਪ੍ਰਕਾਸੀਮਹਾਂਰੂਪਹੈਰੂਕੇਗਾਸੀ
ਹੈਅਨਾਸੀਕੈਕੈਮਾਨੀਐ ਜੈਤ੍ਰਹੂਨਜਾਤਜਾਕੀਬਾ
ਪਹੂਨਮਾਇਤਾਕੀਪੁਰਨਪ੍ਰਭਾਕੀਸੁਫੁਦਾਕੀਅ
ਨਮਾਨੀਐ ਤੇਜਹੂਕੇਤ੍ਰਹੈਂਕਿਰਾਜਸੀਕੇਜੈਤ੍ਰਹੈਂ
ਕਿਮੋਹਨੀਕੋਮੇਤ੍ਰਹੈਂਨਿਜੈਤ੍ਰਕੈਕੈਜਾਨੀਐ ੬੨੫੮
ਤੇਜਹੂਕੇਤ੍ਰਹੈਂਕਿਰਾਜਸੀਕੇਸਰ੍ਹਹੈਂਕਿਸੁਪਤਾਕੇ
ਪ੍ਰਹੈਂਕਿਸਿਪਤਾਕੀਸਾਰਹੈ ਕਾਮਨਾਕੀਖਾਨਕੈ
ਹੈਂਕਿਸਾਪਨਾਕੀਸਾਨਹੈਂਬਿਰਕਤਤਾਕੀਬਾਨਹੈਂ
ਕਿਭੁਪਕੇਉਦਾਰਹੈਂ ਸ੍ਰਿਦਰਸਰ੍ਹਪਹੈਂਕਿਭੁਪਨਕੇ

ਰੂਪਹੈਂ ਕਿਰੂਪਹੂ ਕੇ ਰੂਪਹੈਂ ਕੁਮਤ ਕੇ ਪਹਾਰਹੈਂ ਦੀਨਨ
ਕੈ ਦਾਤਾਹੈਂ ਗਨੀਮਨ ਕੇ ਗਾਰਕਹੈਂ ਸਾਧਨ ਕੇ ਰਛਕ
ਹੈਂ ਗੁਨਨ ਕੇ ਪਾਹਾਰਹੈਂ ੧੭੨੫੯ ਸਿਧ ਕੇ ਸਰੂਪ
ਹੈਂ ਕਿਰੂਪ ਕੇ ਬਿਰੂਹੈਂ ਕਿਰੂਪ ਕੇ ਅਰੂਤਹੈਂ ਕਿਅੰਛੈ
ਅਬਿਨਾਸੀਹੈਂ ਕਾਮ ਕੇ ਕੁਨਿਦਾਹੈਂ ਕਿਖੂਬੀ ਕੇ ਦਿਹੀ
ਦਾਹੈਂ ਗਨੀਮਨ ਕੇ ਗਹੀਦਾਹੈਂ ਕਿਤੇ ਜ ਕੇ ਪਕਾਸੀਹੈਂ
ਅਕਾਲਹੂ ਕੇ ਕਾਲਹੈਂ ਕਿਸਤਨ ਕੇ ਸਾਲਹੈਂ ਕਿਮਿਤ
ਨ ਕੇ ਪੋਖਤਹੈਂ ਕਿਥਿ ਪਤਾ ਕੀ ਬਾਸੀਹੈਂ ਜੋਗਹਿ ਕੇ
ਜੈਤਹੈਂ ਕਿਤੇ ਜ ਹੂ ਕੇ ਤੈਤਹੈਂ ਕਿਸੇ ਹਨੀ ਕੇ ਮੀਤਹੈਂ ਕਿ
ਪੁਰਨ ਪਕਾਸੀਹੈਂ ੮੨੬੦ ਰੂਪ ਕੇ ਨਿਦਾਸਹੈਂ

ਕਿਬੁਧਕੇਪਕਾਸਹੈਂਕਿਸਿਧਤਾਕੇਬਾਸਹੈਂਕਿਬੁਧਹੁ
ਕੇਪਰਹੈਂ ਦੇਵਨਕੇਦੇਵਹੈਂਨਿਰੰਜਨਅਭੇਦਹੈਂਅੰਦੇ
ਵਨਕੇਦੇਵਹੈਂਕਿਸੁਧਤਾਕੇਸਰਹੈਂ ਜਾਨਕੇਬਚਯਾ
ਹੈਂਇਮਾਨਕੇਦਿਵਯਾਹੈਂਜਮਜਾਲਕੇਕਟਯਾਹੈਂ
ਕਿਕਾਮਨਾਕੇਕਰਹੈਂ ਤੇਜਕੇਪਚੇਤੁਹੈਂਅਖੰਡੁਕੇ
ਖੰਡਹੈਂਮਹੀਪਨਕੇਸੰਤੁਹੈਂਕਿਇਸਤ੍ਰੀਹੈਂਨਨਰਹੈਂ
੬੨੬੧ ਕਿਸਦੇਕੁਰਨਹੈਂਕਿਅਪਦਾਕੇਹਰਨ
ਹੈਂਕਿਸੁਖਕੇਕਰਨਹੈਂਕਿਤੇਜਕੇਪਕਾਸਹੈਂ ਪਾਣੀ
ਐਨਪਾਰਪਾਰਾਦਾਰਹੈਂਕੋਪਾਰਜਾਕੇਕੀਜਤਬਿ
ਚਾਰਸੁਬਿਚਾਰਕੇਨਿਦਾਸਹੈਂ ਹਿਗੁਲਾਹਿਮਾਲੇ

ਗਾਵੈਹਸਬੀਹਲਬੀਧਿਮਾਵੈਪੁਰਬੀਨਪਾਰਪਾਵੈ
ਆਸਾਤੇਅਨਾਸਹੈ ਦੇਵਨਕੇਦੇਵਮਹਾਦੇਵਹੁਕੇ
ਹੈਨਿਦੇਵਹੈਨਿਰੀਜਨਅਭੁਦਨਾਥਅਵੈਅਥਿ
ਨਾਸਹੈ ੧੦ ੨੬ ੨ ਅੰਜਨਬਿਹੀਨਹੈਨਿਰੀਜ
ਨਪਬੀਨਹੈਕਿਸੇਵਕਅਪੀਨਹੈਕਟਪਾਸਮਜਾ
ਲਕੇ ਦੇਵਨਕੇਦੇਵਮਹਾਦੇਵਹੁਕੇਦੇਵਨਾਥਭੁ
ਮਕੇਭੁਜਪਾਹੈਮੁਹੀਆਮਹਾਬਾਲਕੇ ੬ ਗਜਨ
ਕੇਗਜਾਮਹਾਸਾਜਹੁਕੇਸਾਜਾਮਹਾਜੇਗਹੁਕੇਜੇ
ਗਹੈਧਰਪਾਵਮਛਾਲਕੇ ਕਾਮਨਾਕੇਕਰਹੈਕਿ
ਬੁਧਤਾਕੇਹਰਹੈਕਿਸਿਧਤਾਕੇਸਾਥੀਹੈਕਿਕਾ

ਲਹੈ ਕੁਚਾਲਕੇ ॥ ੧੧ ੨੬ ੩ ॥ ਛੀਰਕੈ ਸੀ ਛੀਰਾਟ
ਧਛਾਛਕੈ ਸੀ ਛੁੜਾਨੇਰਛੁਪਾਕਰਕੈ ਸੀ ਛੁਬਕਾ
ਲਾਇਵੀਕੇ ਕੁਲਕੇ ॥ ਹਿਸਨੀ ਸੀ ਸੀ ਹਾਰੁ ਮਮੈ ਹੀ
ਗਾਸੀ ਹੁਸੈ ਨਾ ਬਾਦਰੀ ਗਾਕੈ ਸੀ ਧਾਰਚਲੀ ਸਾਤੇ
ਸਿਧਰੁ ਲਕੇ ॥ ਪਾਗਾ ਸੀ ਪਲਾਉਗਾ ਰੂਪਾਕੈ ਸੀ
ਗਾਮਪੁਰਸੇ ਗਾਸੀ ਸੁਰੀਗਾ ਬਾਦਨੀ ਕੇਰਹੀ ਝੁਲ
ਕੇ ॥ ਚੰਪਾਸੀ ਚੰਦੇਰੀ ਕੇਰਚਾਨੀ ਸੀ ਚਾਦਾਗਾਨਿ
ਕੀਰਤਿ ਤਿਹਾਰੀ ~~ਕੀਰਤਿ~~ ਰਹੀ ਮਾਲਤੀ ਸੀ ਛੁਲਕੇ
॥ ੨ ॥ ੨੬ ੪ ॥ ਛਟਕਸੀ ਕੈ ਲਾਸਕਾ ਚਿਗਾ ਛਕਾ
ਸੀ ਪੁਰਸੀ ਸਾਸੀ ਸੁਰੀਗਾ ਬਾਦਨੀ ਕੈ ਸੇਹੀ ਅਤ

ਹੈ॥ ਹਿਮਾਸੀ ਹਮਾ ਲੈ ਹਰ ਹਾਰ ਸੀ ਹਲ ਬਾਨੇ ਹਰ ਹਿਸ
ਕੈ ਸੀ ਹਾਜ਼ੀ ਪੁਰ ਦੇਖੇ ਮੋਹੀ ਅਤੁ ਹੈ॥ ਚੰਦਨ ਸੀ ਚੰਪ
ਵਤੀ ਚੰਦੁ ਮਾਸੀ ਚੰਦੁ ਗਿਰ ਚੰਦਨੀ ਸੀ ਚੰਦਾ ਦਾਗ
ਨੁ ਜੇ ਨੁ ਜੇ ਹੀ ਅਤੁ ਹੈ॥ ਗੀਰਾ ਸਮ ਗੀਰਾ ਧਾਰ ਬਕਾ
ਨ ਸੀ ਬਿਲਿ ਦਾਵਾ ਦਕੀਰ ਤਿਤਿ ਹਾਰੀ ਕੀ ਚਿਜੀਆ
ਗੀ ਸੇ ਹੀ ਅਤੁ ਹੈ॥ ੧ ੩॥ ੧ ੬ ੫॥ ਫਰਾਸੀ ਫਿਰੀ
ਗੀ ਫਰਾਸੀ ਸਕੇ ਦੁਰੀ ਗੀ ਮਕਕ ਗਨ ਕੇ ਮਿਦੰ
ਗੀ ਤੇਰੇ ਗੀ ਤਗਾਈ ਅਤੁ ਹੈ॥ ਕੁਖਰੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਗੇ
ਰਗਾ ਖਰੀ ਗਾਰ ਦੇ ਜਾ ਚਾਰੀ ਪੈ ਨਕੇ ਅਹਾਰੀ ਤੇਰੇ
ਨਾਮੁ ਪਿਆਈ ਅਤੁ ਹੈ॥ ਪੂਰਬ ਪਲਾਉ ਕਾ ਮਰੁਪ

ਐਕਮਾਓਸਗਬਠਉਮੋਬਿਗਜੈਸਹਾਸਹਾਜਾਈ
ਅਤੁਹੈ॥ ਪੁਰਨਪਤਾਪੀਜਿਤਮੀਤੁਤੇਅਤਾਪੀਨਾਥ
ਕੀਰਤਿਤਿਹਾਰੀਕੇਨਪਾਰਪਾਈਅਤੁਹੈ॥ ੧੦ ॥
੨੬੬ ॥ **ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥** ॥ **ਪਾਪਨੀਛਿਦਾ॥** ਅਵੈ
ਅਨਾਸਆਸਨਅੰਠੁਲ॥ ਅਵੈਅਨਿਤਉਪਾਮਾਅੰਠੁ
ਲ॥ ਅਵੈਸਰਪਅਬਿਯਕਤਨਾਥ॥ ਆਜਾਨਬਾ
ਹੁਸਰਬਾਪੁਮਾਥ॥ ੧੨੬ ੨॥ ਜਹੰਤਹੋਮਹੀਪਕਨ
ਤਨਪੁਛੁਲ॥ ਸੇਰੁਬਸਿਤਜਹਤਹਪੁਛੁਲ॥ ਬਨ
ਤਨਦੁਰੰਤਖਗਮਿਗਮਹਾਨ॥ ਜਹੰਤਹੋਪੁਛੁਲ
ਸੁੰਦਰਸੁਜਾਨ॥ ੨੨੬ ੪॥ ਛੁਲਤਿਪੁਛੁਲਲਹਿ

ਲਹਿਤ ਮੇਰ ॥ ਸਿਰ ਦੁਰ ਹਿਜਾਨ ਮਨ ਮਥ ਹਿਛੋਰਾ ॥
 ਕੁਜਰਤ ਕਮਾਲ ਰਾਜ ਕਰ ਹੀਮ ॥ ਕਰਣਾ ਨਿਸਾਨ ਕਾ
 ਮਲ ਕਰੀਮ ॥ ੩੨੬੬ ॥ ਜਹ ਜਹਿ ਬਿਲੋਕ ਤਹਿ ਤਹਿ ਪੁ
 ਸੇਹ ਅਜਾਨ ਬਾਹ ਅਮਿਤੇ ਜਮੇਹ ॥ ਰੇ ਸਿ ਬਿਰਚਤ ਕ
 ਰਣਾ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਜਹ ਤਹ ਪੁਰੁਲ ਸਿਦਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩੨੭੦
 ॥ ਬਨਤ ਮਹੀ ਪਜਲ ਬਲ ਮਹਾਨਾ ॥ ਜਹ ਤਹ ਪੁਸੇਹ ਕਰ
 ਣਾ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਜਗ ਮਗਤ ਤੇਜ ਪੁਰਨ ਪਤਾ ਪਾ ਅੰਬਰ
 ਜਿਮੀਨ ਜਿਹ ਜਪਤ ਜਾਪਾ ॥ ੩੨੭੧ ॥ ਸੈ ਤੇ ਅਕਾਸ ਸਾ
 ਤੇ ਪਤਾਗਾ ਬਿਬਰਿਓ ਅਵਿਸਟਿ ਜਿਹਿ ਕਰ ਮਜਾਰਿ
 ॥ ੩੨੭੨ ॥ ਉਸਤਤਿ ਸਪੁਰਨੇ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

M - 3322

